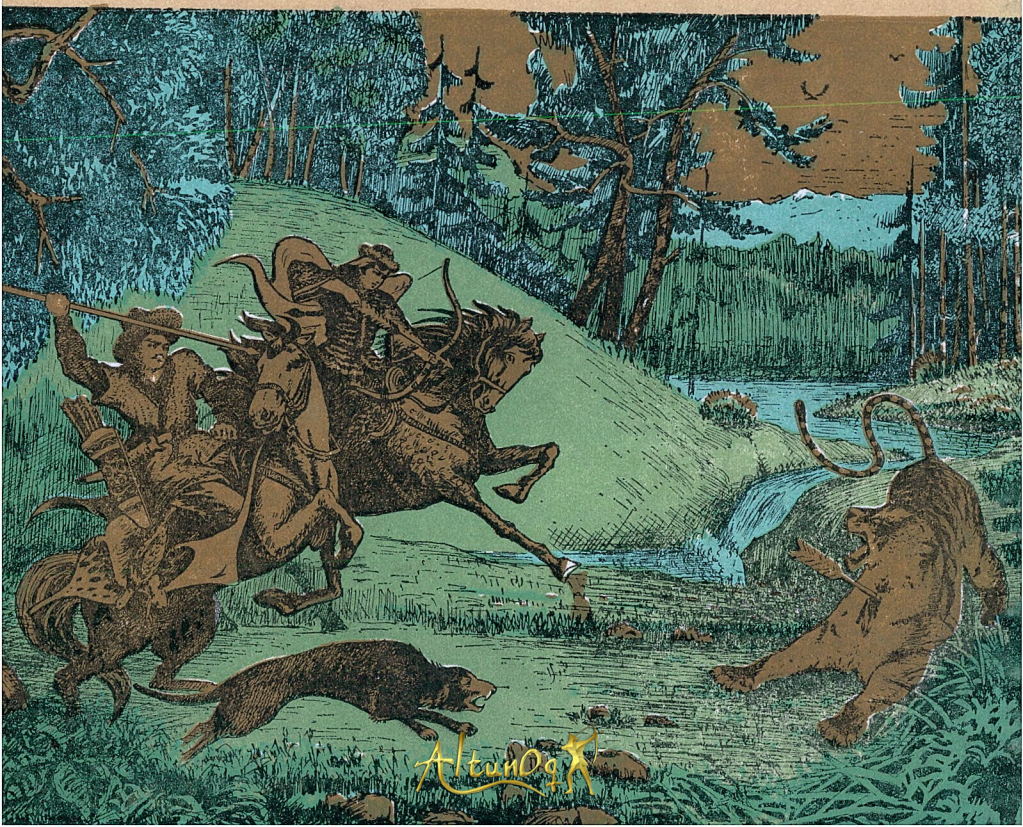

1982 38

بۇلارچ

بۇغرا

(ئۈيۈر كىتابىنىڭ ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېغىز
ئەدەبىياتىنىڭ مەجمۇئەسى)

3

AltunQK

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

بۇلاق

(1982 - يىلى 3 - سان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نۆزۈپ نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھەر ئازاتلىق كوچا 306 No)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر $1/32$

باسما تاۋىغى: 15.375 قىستۇرما ۋارىغى: 1

1982 - يىلى 8 - ئاي 1 - نەشرى

1983 - يىلى 8 - ئاي 1 - بېسىمى

كىتاپ نومۇرى: M100980692

تېرراژى: 12,000 - 1

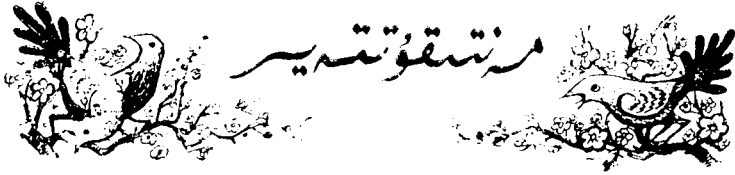
باھاسى: 0.89 يۈەن

ئۇيغۇر دىۋان

- مەنمۇ تەپسىر..... ئەلىشىر ناۋايى
- 1 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم توختى
- ۋامۇق - ئوزرا (داستان)..... ئابدۇرېھىم نىزارى
- 137 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئىسراپىل يۇسۇپ
- دىۋان نوپىتى.....
- نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: قۇربان بارات
- 165 مەتتۇرسۇن باھاۋىدىن
- «دىۋان قارى» دىن تاللانما.....
- 248 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئېزىز ساۋۇت
- «دىۋان ناغمىس».....
- 357 نەشرگە تەييارلىغۇچى: غولام ئەبەيدۇللا

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن

- بۇلبۇل گویا (خەلق داستانى).....
- 442 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئەھەت ئابدۇرېھىم

ئەلەشەر ناۋايى

(بېشى مەجمۇئەنىڭ 1982 - يىل 2 - ساندا)
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم توختى

يەتتى ناگەھ باشىغا ساھىپ ۋەلى،
كۆپ مانازىل قەتئى قىلغان كامىلى.
(كۆپ يوللارنى باسقان بىر ئەقىللىق كىشى تۇيۇقسىزلا ئۇنىڭ
قىشىغا كەلدى.)

كورگەچ ئول كامىلى شەيىادى رەغەل،
ئول يامان ھالىدىن ئولدى مۇبتەزەل.
(ھىلىقى ئالدامچى، مەككار، ئەقىللىق كىشىنى كورۇپ، ئوزىنىڭ
يامان ئەھۋالىدىن ئۇياتتى، خارلاندى.)

ددى بىر ئالىدا كەسب ئىتكەنى تۇت،
كىم كورەيكىم ھاسىل ئەيلەپ سەن نى قۇت.
(ئەقىللىق كىشى ئۇنىڭغا: قانچىلىك نەرسە تاپقانلىغىنى كورسەت،
ئالدىمغا كەل ددى.)

چۇن خېرت باشىنى ئاچتى لەئم،
كىم يىغىلمىش ئېردى زەققۇم جەھىم.
(ھىلىقى پەس تەبىئەتلىك ئادەم پەنجىسىنى ئاچتى، ئۇنىڭدا دەۋ -
زەخنىڭ زەھەر زەققۇملىرى يىغىلغان ئىدى.)

كوردى جەمئى بولغان نىجاسەتلەر بەسى،
تۇشتى ئوت جىسمىغا ئانداغكىم خەسى.
(ئەقىللىق كىشى، توپلانغان نۇرغۇن پاسكىنانەرسىلەرنى كوردى،
ئۇنىڭ بەدىنىگە قۇرۇق ئوت - چۆپكە ئوت تۇتاشقاندەك غەزەپ
ئوتى تۇتاشتى.)

بىر يېرىدىن بىر ئاۋۇج تۇپراق ۋە تاش،
ئالبان بەردى ئاڭا كىم قىل مائاش.
(يەردىن بىر چاڭگال تۇپراق ۋە تاشنى ئېلىپ تىرىكچىلىك قىل
دەپ، پەس تەبىئەتلىك كىشىگە بەردى.)

باقسا ئول تۇپراق ئىمەس ئالتۇن ئېرۇر،
تاشلىرى لەئلى، دۇررى مەكنۇن ئېرۇر.
(قارىسا، ئۇ تۇپراق ئەمەس، ئالتۇن ئىكەن، تاشلىرى قىممەت
باھالىق ياقۇت ۋە گوھەر ئىكەن.)

ناقىس ئول ھالەتنى كوردى ناگاھان،
كامىل ئولمىش ئېردى ئالدىن نىھان.
(نادان دەرھال قارىدى، ئەقىللىق كىشى ئۇنىڭ ئالدىدىن غايىپ
بولغان ئىدى.)

ئوزنى ئول خىجىلەتتىن ئولتۇرمەك نى سود،
ئاھ ۋاھىن كوككە يەتكۈرمەك نى سود.
(ئەمدى ئوزنى خىجىلەتتىن ئولتۇرۇشنىڭ نىمە پايدىسى؟ كوككە
يەتكۈدەك ئاھ - ۋاھ چېكىشنىڭ نىمە پايدىسى!!)

ساڭا ھالەت كىم قىلۇرسەن كوپ خۇرۇش،
بىل كى؛ بار ئول نەۋئىكىم ئول سەبزە پۇش.
(سەن تولىمۇ ۋاراڭ - چۇرۇڭ غەۋغا قىلىسەن، بىلگىنىكى شاتۇتسىغا
ئوخشاش يېشىل تون كىيگەن رىياكەشلەرمۇ بار.)

تاۋۇسنىڭ ئوزى

(توزنىڭ ئوزى)

سۆڭرە تاۋۇس ئەتتى ئوزىن ئىيتىدا،
كى ئى سەن بارچەمىزگە مۇقتادا.
(تۇتدىن كېيىن توز قۇش ئوزىرە بايان قىلىپ: سەن ھەممىمىزنىڭ
پىشمۇاسى دىدى.)

مەن قۇش مەن قەسرو-گۈلشەن زىننىتى،
نەقىش ۋە رەڭگىم ئەھلى ئالەم ھەسرىتى.
(مەن بىر قۇشمەنكى، شاھ سارايلارنىڭ، گۈلشەن باغچىلارنىڭ
زىننىتى، قانات - قۇيرۇقلىرىمىدىكى نەقىشم ۋە رەڭگىمىدىن ئالەم
ئەھلى ھەسرەت چېكىدۇ.)

سۇرىتىم گۈلشەنگە ئارايىش دورۇر،
ھەيىتىم كورگەنگە ئاسايىش دورۇر.
(سۇرىتىم گۈلشەنگە زىننەت بېرىدۇ، شەكىلىم - تۇرقىم كورگەن
كىشىگە راھەت بەخش ئېتىدۇ.)

باغ ئارا مەندىن خازاندا بوستان،
بېيشەدە مەندىن قىش ئىچرە گۈلىستان.
(خازان - زىمىستان پەسلىدە باغلاردا يۇرسەم باغلار بوستان
بولىدۇ. چاڭگال - ئورمانلار مېنىڭ سەۋنۋىمىدىن قىش پەسلىدىمۇ
گۈلىستان بولىدۇ.)

جىلۋە ئەيلەر چاغدا ھۆلپەم زىۋەرى،
سەربەسەر ئايىنە ئى ئىسكەندەرى ①.

(جىلۋە قىلغان چېغىمدا گۈزەللىكىدىن پۈتۈن ۋۇجۇدۇم ئىسكەندە -
دەرنىڭ جاھاننى كورسىتىدىغان ئەينىكى بولىدۇ.)

تەڭرى بەرمىش ھوسنى زىبالىق ماڭا،
ھەددىن ئارتۇق زىب رەئىئالىق ماڭا.
(تەڭرى ماڭا ھەددىدىن ئارتۇق گۈزەللىك، زىبۇ - زىننەت،
نازۇكلۇقنى بەرگەن.)

كىم ئولۇس ھوسنۇم تاماشا ئەيلەگەي،
ئافىرىن ۋە ئىز ئەفشا ئەيلەگەي.
(كى، خەلقلەر گۈزەللىكىنى تاماشا قىلىپ، مېنىڭ شەنمىگە
ئاپىرىن ئوقۇشىدۇ.)

ھەر كىشى قىلدى ھەق بىر ئىش ئۇچۇن،
نۇش ئۇچۇن بىرنى ۋە بىرنى ئىش ئۇچۇن.
(تەڭرى ھەربىر كىشىنى بىر ئىش ئۇچۇن يارىتىپتۇ؛ بىرنى
لەززەتلىنىش ئۇچۇن، يەنە بىرنى ئىش - ئەمگەك ئۇچۇن
يارىتىپتۇ.)

ئىش كى قىلىش ئىزەدى دانا نەسىب،
كىم ئول ئىشتا ھەرنە كەلسە يانەسىب.
(دانا تەڭرى كىمگە نىمە ئىشنى نېسىپ قىلغان بولسا، ئۇ ئىشتىن
نىمە كەلسە ئوز نېسىۋەم دەيدۇ.)

① ئارىستوتىل ئىجات ئەتكەن ئىسكەندەرىيە مۇنارىسى ئۈستىگە
ئورنىتىلغان ئەينەك.

تەڭرى ئەمرىدىن بارى مەھجۇب ئېرۇر،
لىك شەيتانى لەئىن مەنكۇب ئېرۇر.
(تەڭرىنىڭ پەرمانىدىن بارلىق نەرسىلەر مۇھاپىزەت پەردىسىدە
ساقلىنىدۇ، لېكىن لەنەتكە سازارەر شەيتان خاراپ ۋە رەسۋا
قىلىنغان.)

ھەر بىرىگە ئوز تەرىقىدىن پىراق،
زاھىر تەكلىب ئېرۇر - مالا يۇتاق.
(ھەر كىشى ئوزىنىڭ يولىدىن ئايرىلىش شەكلەن بىر تەكلىپ
بولسىمۇ، ماھىيەتتە ئۇ كۆتەرەلمەيدىغان مەجبۇرىيەتتۇر.)

ھودھودنىڭ جاۋابى تاۋۇسقا

(ھوپۇپنىڭ توزغا جاۋاۋى)

ھودھود ئول سوز نەقىشىگە ئاچىپ نەپەس،
ددى كى ئى جەھل ئەھلى يەكلىغ بىل ھەۋەس.
(ھوپۇپ سوزلەشكە ئېغىز ئېچىپ ئەي نادانلاردەك ھەۋەسكە
بېرىلگەن تاۋۇس،)

ئانچە زاھىر ئەيلەدىڭ ئەھۋالىدىن،
كەلگەي ئول مەجنۇندىن - ئەتقالىدىن.
(ئوز ئەھۋالىڭدىن بىرمۇنچە پاش قىلىدىڭ، سېنىڭ بۇ سوزلىرىڭ
ساراڭلار ۋە ئۇششاق بالىلاردىنلا كېلىدۇ.)

ئادەم ئولغان زىب زاھىردىن دىمەس،
 كىم كى ئاندىن پەخىر ئىتەر ئادەم ئىمەس.
 (ئادەم بولغان كىشى كورۇنۇشتىكى زىننەت، چىرايلىقلىقىنى دىمەيدۇ. كىمكىسى زىبۇ - زىننەتنى پەخىر ئەتسە، ئۇ ئادەم ئەمەس.)

ناز ئىلە ھوسىن ئولدى شاھىدلەر ئىشى،
 دەردۇ مېھنەت بىلە خوشدۇر ئەر كىشى.
 (ناز قىلىپ ئەركىلەش ئاجىزلارنىڭ ئىشىدۇر، ئەر كىشى جاپالىق ئەمگەك بىلەن خوش بولىدۇ.)

بارچە سۈرەت ئەھلىغە ئەشرەقدۇر ئول،
 كىم سۈرەتتىن ئىلتىكەي مەئنى غە يول.
 (بارلىق شەكىل ئەھلىگە - شەكىلدىن مەئنىگە يول تېپىش ئۈچۈن شەرەپلىكتۇر.)

سەنكى بۇ سۈرەتكە بولدۇڭ مۇبتالا،
 ئول تەمەسخورغا ئولۇس ئىچرە سالا.
 (سېنىڭ مۇبتىلا بولغان بۇ سۈرەت كورۇنۇشۇڭ - خەلقىڭنىڭ مەس-خىرە قىلىشىغا بىر نىشانەدۇر.)

زىب زاھىر جۇز تەمەسخور كەلىمدى،
 كىمەگە ئاندىن تاپاخور كەلىمدى.
 (تاشقى كورۇنۇش ۋە زىبۇ - زىننەت مەسخىرىلىكتىن بولەك نەرسە ئەمەس، ھېچكىشىگە ئۇ تاشقى زىبۇ - زىننەتتىن پەخىر-لىنىش كەلمەيدۇ.)

ئەمەلىي

ھىندوۋى زاھىر قىلىپ نەقىش نىگار،
ئەيلادى كوپ بولمە جەبلىق ئاشكار.
(بىر ھىندوۋى سېرىكچىسى ئوزنى نەقىشلەپ گىرىم قىلىپ ئاجايىپ
بىر ئىش ئاشكارا قىلماقچى بولدى.)

تاج قويدى باشىغا ئول مەسخەرە،
دەۋرىدە ئانىڭ ساراسەر كونگرە.
(ئۇ، مەسخەرە بېشىغا تاج كىيىدى، تاجنىڭ چورسىگە كونگرە
'توشۇك' قويدى.)

تاج ئىلە كىسۋەتكى تەرتىپ ئەيلەبان،
بار كەيگەن بۇيە تەزھىپ ئەيلەبان.
(كىيىم - كېچە كىلىرىنى تەرتىپلىك قىلىپ كىيىدى، كىيىملىرىنى ئالتۇن
سۈيى بىلەن بېزەلدى.)

يېنىدا بىر تەبىئى ھىندى چالغۇچى،
ھىندۇي رەققاس ئالغۇي ئالغۇچى.
(يېنىدا بىر ھىندى نۇمبىغىنى چالغۇچى، يەنە بىر ھىندى ئۇسۇل
چىسى — كوگۇل ئالغۇچىسى بار ئىدى.)

تەرتىپ باشىن ھامان ئىلكىن ھامان،
ھىندۇ ئاسا لەئب بىرلە غەر زامان.
(ئۇ، بېشىنى ھەم قوللىرىنى تەرتىپ ھەر ۋاقىت ھىندىلارغا خاس
ئوبۇن ئوبنايتتى.)

زىب ئارا ئارايىشى بوستان كەبى،
جىلۋەدە تاۋۇسى ھىندۇستان كەبى.
(بوستانغا ئوخشاش زىبۇ - زىننەتلىك ئىدى، ھىندىستان تاۋۇسىغا
ئوخشاش جىلۋە قىلاتتى).

ئەيلىدى مەيدان ئارا ھەنگامە تېز،
دەۋرىدە ئۇ باش سالىب رۇستخېز.
(مەيداندا چاپسانلا بىر ۋەقە بەرپا قىلدى، ئۇنىڭ ئەتراپىدا
كەپسىز بالىلارنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭلىرى قىيامەت قوپۇراتتى).

بۇ مەھەلدە مۇھتەسپلەر يەتدىلار،
ئول غولوۋ ھەريان ئەزىمەت ئېتىدىلار.
(شۇ چاغدا بازار چارلىغۇچىلىرى يېتىپ كەلدى، كىشىلەر ھەريان
تاراپ كېتىشتى).

تۇتدىلار ھىندۇي ناپەر جامى،
خوشلۇقىدا نادىرى ئەيىمانى.
(چارلىغۇچىلار ھىلىقى ئىستىقبالىسىز، شۇ كۈنلەردە خوشاللىقى كەم
تىبىلىدىغان ھىندى كىشىنى تۇتۇپ ئالدى).

تىمىلى بىرلە تاجىنى سۇندۇردىلار،
دەردە ئەزاسىن يالاڭلاپ ئۇردىلار.
(دۇمباق بىلەن تاجىنى سۇندۇرۇپ، ئۆزىنى يالىڭاچلاپ دەردە
بىلەن ئۇردى).

بولدى ئىبىرەت ئالغۇدەك ئول سەنئىتى،
تاجى نوکبەت بولدى تاجى زىننىتى.
(ئۇنىڭ سەنئىتى ئىبىرەت ئېلىشقا تېگىشلىك ئىش بولۇپ قالدى،
زىننەتنىڭ تاجى خارلىقنىڭ تاجىغا ئايلىنىپ قالدى).

بۇلبۇل ئوزرى

(بۇلبۇلنىڭ ئوزره بايان قىلىشى)

دىدى بۇلبۇل كى ئى بۇ مەجمەئە دەلىل،
مەن بولۇپمەن گۈل ھاۋاسىدا زەلىل.
(بۇلبۇل شۇنداق دىدى: ئەي بۇگۈنكى بۇ سورۇننىڭ باشچىسى،
مەن گۈلنىڭ ھەۋىسىدە خارلاندىم.)

ئاندىن ئايرو ئاشىقۇ دىۋانە مەن،
ئەقىل، ھوش، سەبىردىن بىگانە مەن.
(مەن گۈلدىن ئايرىلىپ ئاشىق ۋە دىۋانە بولدۇم، ئەقىل - ھۇ -
شۇمدىن، سەۋرىدىن ئايرىلدىم.)

ئانسىزىن يوق سەبىر ئىلە تاقتە ماڭا،
قايدا يار ئىچكىلى فىرقتە ماڭا.
(ياردىن ئايرىلدىم، ئۇنىڭسىز سەۋرى - تاقتىم قالدى، نەگىلا
بارسام ھىجران پىراق ماڭا ھەمرا دوست بولدى.)

تاكى گۈل بوستاندا بولغاي جىلۋە ساز،
مىڭ ناۋا بىرلە قىلۇرمەن شەرھى راز.
(قاچانكى گۈل بوستاندا جىلۋە قىلىپ ئىپچىلاسا، مىڭ خىل
نالە - پىغان بىلەن ئوز مۇڭ، سىرلىرىمنى بايان قىلمەن.)

ئىشقىدە ھەر لەھزە ئەفزون شىددەتم،
ھوسنىغە ھەر لەھزە ئارتىپ ھەيرەتم.
(گۈلنىڭ ئىشقىدا ھەر نەپەستە دەرت ئەلەملىرىم كوپپىدۇ،
گۈلنىڭ ھوسنى - جامالىغا ھەر دەقتە ھەيرانلىغىم ئارتىدۇ.)

باغدىن ئۇل كەتكەندە بولماق گۇڭگى - لال،
 تىلغا تىكرو يوق تەرەنۇمغا ماھال.
 (باغدا گۈل بولمىسا، تىلىم گاچىلىشىپ، پەقەت سايراش ئىمكانى
 قالمايدۇ.)

ھەم ئانىڭ يادى بىلەن باغ ئىچرە مەن،
 ھىجرىدىن يۈز دەرد ئىلە داغ ئىچرە مەن.
 (باغ ئىچىدە ئۇنى ياد ئېتىش بىلەن مەن، گۈلدىن ئايرىلسام
 يۈز تۇرلۇك دەرت - ئەلەم، داغ - ھەسرەت ئىچىدە قالىمەن.)

ئول دۇرۇر كوڭلۇمدە ھەم جانىمدا ھەم،
 كوزدە ھەم، بىدار پىنھانىمدا ھەم.
 (كوڭلۇمدىمۇ، جېنىمدىمۇ ئۇ بار، كوزۇمدىمۇ، كوز ئالدىمدىمۇ ۋە
 كىشى كورمەيدىغان جايدىمۇ ئۇ بار.)

شاھ غە كامىل تەۋەججۇھدۇر بۇ ئىش،
 بۇيلە ئاشىق دىن قاچان بولۇر بۇ ئىش.
 (بۇ ئىش شاھقا تولۇق يۈزلەنگەنلىك بولۇپ، مۇنداق ئاشىقتىن
 قاچانمۇ مۇنداق ئىش ۋۇجۇتقا چىقار؟)

ھودھودنىڭ جاۋابى بۇلبۇلغا

(ھوپۇپنىڭ بۇلبۇلغا جاۋاۋى)

ھودھود ئول فەسانەنى چۇن قىلدى كوش،
 دىدى كوپ قىلمە بۇ ئىشقىڭدىن خورۇش.
 (ھوپۇپ بۇلبۇلدىن بۇ ھىكايىنى ئاڭلاپ، ئەي بۇلبۇل، ئىشقىڭدىن
 تولا چوقان سالىما، دىدى.)

ئىشقى ئىمەسدۇر بۇ ھەۋەستۇر سەر بەسەر،
گەر ھەۋەسدۇر مۇنچە بەس ئەي بى خەبەر.
(ئەي ئىشقىدىن بىخەۋەر بۇلبۇل، سەندىكى ئىشقى ئەمەس، بەلكى
باشتىن ئاياق بىر ھەۋەس. ھەۋەسنى مۇنچىلا سوزلىمىسەڭمۇ بولار.)

سەن كەبى ئالەمدە نادان بولمىغاي،
نەپسىگە مەئمور پەرمان بولمىغاي.
(دۇنيادا سەندەك نادان، سەندەك نەپسىگە بويسۇنغان بولمىغاي.)

كىم ياساپسەن ئوزنى ئاشىق زوربىلە،
كورگۇزۇرسەن ئىشقى ئارا مىڭ شور بىلە.
(ئوزەڭنى زورلاپ ئاشىق ھىساپلاپ، ئاشىقلىغىڭنى مىڭ بىر
غەۋغا بىلەن كورسەتمەكچى بولۇپسەن.)

بىر چىچەكدۇركىم ۋاپاسى يوق ئانىڭ،
ئومىر باغدا باقاسى يوق ئانىڭ.
(گۈل دىگەن بىرچىچەك بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاپاسى يوق ھەم
ئۇ ئومۇر بېغىدا مەڭگۈلۈك نەرسە ئەمەس.)

يىلدا بەش كونكىم چەمەندە ئاچىلۇر،
ئون كۈن ئوتتەي تۇپراق ئوزىرە ساچىلۇر.
(يىلدا چىمەندە بەش كۈن ئېچىلسا، ئون كۈن ئوتتەيلا توزۇپ
تۇپراققا چېچىلىدۇ.)

كىمەسە بۇ پەيكەرگە ئاشىق بولمىغاي،
كىم بۇ ئاشىقلىققا لايىق بولمىغاي.
(ھىچ كىشى بۇنداق سۇرەت، شەتلىگە ئاشىق بولمىسۇن ھەم
بۇنداق قىلىش ئاشىقلىقىمۇ لايىق بولمىسۇن.)

بىل ئانى مەشۇق كىم يۈز خەستە ھال،
ئولسا ۋە ئوتسە ئاڭا يوقتۇر زاۋال.
(شۇنى مەشۇق دەپ بىلگىنىكى، دىلى يۈز قىپتىم يارىلانغان
بولسۇن، ئولۇپ كەتسۇن ياكى ئوتۇپ كەتسۇن، ئۇ يوقالمايدۇ.)

گەرچە بۇ ئىشقىڭدا شەيدالىق دورۇر،
لك ئانىڭ پايانى رەسۋالىق دورۇر.
(ئەگەرچە بۇ ئىشقىڭدا شەيدالىق بار، لېكىن بۇنىڭ ئاقىمۇ
ۋىتىدە رەسۋالىقىمۇ بار.)

تەمسىل

سەير ئۇچۇن شامى سۇرەر چاغدا فەرەس،
ئاشىق ئولدى بىر گادايى بىلەۋەۋەس.
(بىر پادىشا ساياھەتكە چىقىپ ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقاندا،
بىر گاداي ھەۋەس قىلىپ پادىشاغا ئاشىق بولۇپ قالدى.)

ئاھ ۋاۋەيلا ۋە ئەپىغان باشلىدى،
خەلق ئارا غەۋغا ۋە توپان باشلىدى.
(ئاھ- ۋاي ھەسرەت، ۋاي توۋا دەپ يىغلاپ، غەۋغا ۋە توپان
بالاسىنى باشلىدى.)

سەندەك ئاشۇب ئەيلەبان ئەفغان بىلە،
نالە ئەيلەر ئېردى يۈز داستان بىلە.
(خۇددى ساڭا ئوخشاش پەرىشان ۋە پاراكەندە بولۇپ ئىشقى
توغرىسىدا يۈز داستانلار بىلەن نالە قىلاتتى.)

تەلبەلەردەك تۇرمايىن مەسكەن ئارا،
ئوزنى كۈلگە بۇلغابان گۈلخەن ئارا،
(ساراڭلاردەك، بىر جايدا تۇرمايتتى، گۈلخانغا كىرىپ ئوزىنى
كۈلگە بۇلىدى.)

شاھخە مەلۇم بولغان ئول ئىشقى جۇنۇن،
ئىستەدى ئاشقنى قىلماق ئازمۇن.
(ئۇ، ئاشقنىڭ ئىشقى پادىشاغا مەلۇم بولۇپ، سىناپ بېقىش
ئۇچۇن ئۇنى ئىستىدى.)

ئاتلىنىپ فىلھال ئانداغىم دۈرەخىش،
ئىمتىھانغا سۇردى گۈلخان سارى رەخىش.
(ئۇ، ئاشق دەرھال چاقماقتەك تېزلىكتە ئاتلىنىپ، ئىمتىھان بېرىش
كە چاپتى.)

ددى ئول گۇمراھنى سوردەپ كەلتۇرۇڭ،
خىزمىتىمگە كەلتۇرۇپ بوينىن ئۇزۇڭ.
(ئۇ، ئازغۇنى قېشىمغا سورەپ ئەپكېلىپ بوينىنى ئۇزۇڭلا، ددى
پادىشا.)

چۇنكى ئانى تارتىبان كەلتۇردىلار،
ئىشقى ئارا مەتلوبىغا يەتكۇردىلار.
(ئاشقنى شاھ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ مەقسىدىگە بەت
كۇزدى.)

قەتل ھوكمى قىلدى شاھى بەختىيار،
ۋەھىدىن قاچتى گادا بى ئىختىيار.
(پادىشا ئۇنىڭغا ئولۇم ھوكۇم قىلدى، ئاشق گاداي قورقۇپ
ئىختىيارسىز ھالدا قاچتى.)

ئەيلەر ئېردى ۋەھمىدىن ھەر سارى مەيل،
 تۇتماغىغە بۇ يەرگە ھەر سارى خەيل.
 (ئۇ، قورقۇنچىدىن ھەر تەرەپكە چاپاتتى، ئۇنى ئىزلىگۈچىلەرمۇ
 ھەر تەرەپكە چاپاتتى.)

تۇتتى ئاندىن ئول تەرەپ گۈلخەنغە يولە
 بى خور ئوزنى ئوتقا تاشلاپ كويدى ئول.
 (ئاشق گۈلخان تەرەپكە يۇگۈرۈپ بېرىپ، ئوزنى كەيۋۇۋاتقان
 ئوتقا تاشلاپ كويۇپ ئولدى.)

شەھغە بۇ ئۇمدىكىم ئاشق ئىسە،
 ئشق دەئۋاسى ئارا سادىق ئىسە.
 (شاھنىڭ ئۇمدى مۇنداق ئىدى: ئەگەر ئۇ راست ئاشق بولسا،
 ئشق دەۋاسىدا سادىق بولىدىغان بولسا،)

قەتلى ھوكم چۈنكى ئول قىلسە قوبۇل،
 شاھ ئاتتىن ئالدا قىلغاي نوزۇل.
 (ئۇ ئولۇم ھوكۇمىنى قوبۇل قىلسا، پادىشا ئۇنىڭ ئالدىدا
 ئاتتىن چۇشۇپ،)

ئوزرە ئىلە دىل خاھلىق لار ئەيلەگەي،
 ھالدىن ئاگاھلىق لار ئەيلەگەي.
 (ئوزرە ئېيتىپ، كۆڭلىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەردار
 بولماقچىدى.)

شەھفە قىلغاي سىددىق ئىلە ئىخلاسىنى،
 ھەم مۇساھىپ ھەم نازىمى خاسىنى.
 (ئۇ، شاھقا ساداقەت ۋە ئىخلاسى قىلسا، شاھ ئۇنى سوھبەتداش
 ھەم خاس مەسلىھەتچى قىلماقچىدى.)

ئول گاداچۇن ئىشقى ئارا ئېردى رەغەل،
بولدى رەسۋالققا ئەھۋالى مەسەل.
(ئۇ گاداي ئىشقى ئىشىدا ھىلىگەر، يالغانچى بولۇپ، رەسۋالققا
مەسال بولۇپ قالدى.)

گەر ساڭا ھەم يەتسە گۈلدىن بىر تىكەن،
گۈلخەن ئولغاى مەسكەنىڭ يوقكسىم چەمەن،
(ئەي بۇلبۇللار ساڭا گۈلدىن بىر تىكەن سانچىلسا، بارار جايىڭ
چىمەنزار بولماستىن، گۈلخان بولىدۇ.)

قۇمىرنىڭ ئوزى

(پاختەكنىڭ ھوپۇپكە ئوزى بايان قىلىشى)

ددى قۇمىرى كىم ئايا پۇرخەندەراي،
غافىلو - گومراھلارغا رەھىنماي.
(پاختەك ھوپۇپكە: ئەي ياخشى پىكىرلىك زات، غاپىللار ۋە
ئازغۇنلارغا يول كورسەتكۈچى پىشمۇ،)

مەن قۇشى دۇرمەن چەمەندىن چىقمىغان،
دەشت ۋادى سەيرىدىن دەرد تارتىمىغان.
(مەن بىر قۇش-سەنكى، چىمەندىن باشقا جايغا چىقمىغان،
چول - باياۋانلاردا يۇرۇپ دەرت - ئەلەم تارتىمىغان.)

زەئىق، ئاجىزلىق شوئار ئولغان ماڭا،
شاخ بەرگ ئوزى قارار ئولغان ماڭا.
(ئوزەم ئاجىز ۋە زەئىپ بىر قۇش، دەرەخ، شاخ، يوپۇرماقلىرى
مېنىڭ تۇرار ماكانىم بولغان.)

نى ساۋۇق كورگەن جاھاندىن نى ئىسىغ،
نى ئىرىگە باشمىغا كەلگەن نى قاتىغ.
(جاھاننىڭ ئىسىق - سوغى، قاتتىق - يۇمشاقلىرى بېشىمغا كەل -
مىگەن.)

باغدىن تاغ ئۆزى كورگۈزگەن سەپەر،
شاخلاردىن باغ ئارا قىلغان مەقەر.
(سەپەر قىلسام باغدىن - تاققا بارغان، باغلاردا دەرەخنىڭ
شاخلىرىدا ماكان تۇتقان.)

بۇيلە يول رەنجىن چىكا ئالغايىمۇ مەن،
بۇ ھەۋەس تۇخىمىن ئىكا ئالغايىمۇ مەن.
(بۇنداق يولنىڭ جاپاسىنى تارتالايمەنمۇ؟ مۇشۇنداق بىر
ھەۋەسنىڭ ئۇرۇغىنى تېرىيالايمەنمۇ؟)

قويدۇم ئېرسە بۇ مەشەققەت جانىمە،
كۈچ بىلە كىرمەك تۇرۇر ئۆز قانىمە.
(ئۆز جېنىمغا مۇشۇنداق مۇشەققەتنى سېلىشىم ئۆز قېنىمغا ئۆزەم
چوككەنلىك بولمامدۇ؟)

ھودھودنىڭ جاۋابى قۇمرغا

(ھوپۇپنىڭ پاختەككە بەرگەن جاۋابى)

ددى ھود ھود كەئى زەبونى ئەجىز كىيشن،
شەۋق دەرد ئىچرە كوڭۇلنى ئالسەرش.
(ھوپۇپ پاختەككە شۇنداق ددى: ئەي بىچارىلىق، ئاجىزلىققا
ئادەتلەنگەن! شەۋق، دەرت - ئەلەم ئىچىدە كوڭۇل يارىسلانسا،)

مىڭ يىل ئولسا باغ ئارا مەنزىل ساڭا،
شاخ ئارا بەرگ ئىچرە نى ھاسىل ساڭا.
(مىڭ يىل باغدا ياشىساڭ، شاخ ۋە يوپۇرماقلاردىن ساڭا
نېمە پايدا تېگەر؟)

غەير ئۆلكىم ياتىبان يولۇڭدا شۇڭ،
قارمايان ئىچكەي قاندىكى بىر مۇشۇڭ.
(شۇ ئىش ئاجايىپكى، سېنى ماراپ جىم ياتقان بىر مۇشۇڭ ئاخىرى
سېنى مەجىقلاپ قېنىڭنى ئىچىدۇ.)

يا بىراۋ گەز بىرلە بولغاي قاتىلىڭ.
ياكى تىغ تىز قىلغاي بىسىمىلىڭ.
(ياكى بىر كىشى بىر تال ئوق بىلەن سېنى ئولتۇرىدۇ ياكى
ئىتتىڭ پىچاق بىلەن بوغۇزلىنىسەن.)

مۇندىن ئۆزگە ئىشقا كامىڭ نى ئىكەن،
گۈلشەن ئىچرە ئېھتىرامىڭ نى ئىكەن؟
(بۇنىڭدىن باشقا سېنىڭ ئىشقى مەقسىدىڭ نېمە؟ گۈلشەن-
دىكى ھورمىتىڭ نېمە؟)

بۈيەلە مۇردار ئولگۇچە غەپلەت ئارا،
ئۈزنى ئۈز تەپ شۇئەئى فۇرقەت ئارا.
(مۇنداق نىجىسى ناپاڭلىق بىلەن غەپلەتتە قېلىپ ئولگىچە،
جۇدالىق ئوت يالتۇنلىرىدا ئۈزەڭنى ئورتەپ يۇرگۇچە،)

ئەر ئىسەڭ مەقسۇد ئەسلى ئىستابان،
يولغا كىرسەڭ يار ۋەسلى ئىستابان.
(ئەر بولساڭ ئەسلى مەقسەتنى ئىستەپ يارنىڭ ۋەسلىنى ئىستەش
يولغا كىرگىن.)

ئولسەڭ ئول يول ئىچىرە دەردۇ غەم بىلە،
جىسىم زارۇ جان غەم پەرۋەرد بىلە.
(شۇ يولدا دەرد-غەم بىلەن، ئاجىزلىغان بەدەن ۋە غەملىك
جان بىلەن ئولگىنىڭ)

ياخشىراق يۈز قاتلا ئولا ھالاتىدىن،
ئار قىلغۇدەك ئۇشول ئەۋقاتىدىن.
(ئۇياتقۇلۇق چاغلىرىڭدىن يۈز مەرتىۋە ياخشىراق).

ھىكايەت

باغبانى بار ئىدى بەس بى ھۈنەر،
باغبانلىق سەنئەتىدىن بى خەبەر.
(ھۈنەر-سەنئەت بىلىمەيدىغان ھەم باغۋەنچىلىك ئىشىدىن
بىخەۋەر بىر باغۋەن بار ئىدى.)

نى شەجەر پەيۋەندە قىلماق شىۋەسى،
كىم ھالاۋەت ھاسىل ئىتكەي مېۋەسى.
(ئۇنىڭ دەرەخنى ئۇلاپ، ئۇنىڭدىن شىردىن مېۋە ھاسىل قىلغۇدەك
بىر قابىلىيەتمە يوق ئىدى.)

نى ياغاچ ۋە بەرگ بىرلە پەرۋەرىش،
ئەيلا يالىپ كىم شەجەر قىلغاي رەۋش.
(ئۇ دەرەخلەرنى پەرۋىش قىلىپ ئۆستۈرۈشنى ھەم ئۆستۈرۈش
نىڭ يولىنى بىلىمەيتتى.)

ۋەقت ئىلە نى دانە ساچماقنى بىلىپ،

كەم پەرەھ قىلغاي ئۇنى ھاسىل قىلىپ.
(قايسىسى ۋاقىتتا كۈچەت تىكىپ، ئۇرۇق چېچىپ،
ئۇنىڭدىن ھوسۇل ئېلىشنى، گۈل ئېچىلدۈرۈپ خوش بولۇشنىمۇ
بىلمەيتتى.)

باغبان ئانباركەش لىك بىرلە خۇش،
باغبان يوقكەم دىگىل ئانباركەش.
(ئۇ باغۋەن ئامبارچىغا ئوخشاش باغنى ساقلاش بىلەنلا
خوشاللىناتتى، ياق، ئۇ باغۋەن ئەمەس بەلكى بىر ئامبارچى ئىدى.)

چۇن كورۇپ بۇ نەۋد رەنجى تاپ ئاڭا،
پەندلەر دەپ ئەھلى ھۇش ئەھباب ئاڭا.
(باغۋەننىڭ بۇخىل چاپا-مۇشەققەتنى كورگەن دانا دوستلار
ئۇنىڭغا نەسىھەت قىلىشتى.)

كەم بۇ بى ھاسىل ئىشىڭنى تەرك تۇت،
ئوزنى بىر ھاسىللىق ئىش بىلە ئاۋۇت.
(بۇ پايدىسى يوق ئىشنى قويۇپ، ئوزەڭنى پايدىسى بار بىر
ئىش بىلەن خوشاللاندىڭ! دېيىشتى.)

جاھىل ئول مەنەتدىن بولماي مۇجەنەب،
ئېردى ئول مەنەت چىكەرگە مور تەكب،
(نادان باغۋەن ئوزنى ئۇ مەنەتتىن تارتماي، يەنە چاپا
چېكىشنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى.)

تاكى بۇ جۇيە ئارا كەزمەكدە تاك،
ئەيلەدى ئانى يىلان سانجىب ھىلاك.
(ئۇ ئۇنۇمسىز چاپا چېكىش يولىدا كېزىپ يۇرۇۋەردى، ئاخىر
يىلان چېقىپ ئۇ ئولۇپ قالدى.)

كەبۇتەرنىڭ ئۆزۈرى ھود - ھودغا

(ھوپۇپكە كەپتەرنىڭ ئۆزۈرە بايان قىلىشى)

سوڭرە ئەزر ئەتتى كەبۇتەر شەرھى ھال،
كى ھىدايەت فەندە ساھىب كامال.
(پاختەكتىن كىيىپىن كەپتەر ئۆز ھالىنى بايان قىلىپ ھوپۇپكە
مۇنداق دىدى: ئەي توغرا يول كورستىش ئىلمىدا كامالەتلىك
كىشى،)

بارچە قۇشلار ئىچرە ھەيىي لايەمۇت،
ماڭا قىسىم ئەتمىش ئۇلۇس ئىلىكىدە قۇت.
(بارلىق قۇشلار ئىچىدە، خۇدا ماڭا خەلقنىڭ قولىدا ئوزۇق
تەقسىم ئەتتى.)

ئېل ياساپ مەسكەن ماڭا كاشانە ھەم،
كەلتۈرۈپ ئالىمغا سۇ ۋە دانە ھەم.
(خەلق ماڭا ماكان ۋە ئۇۋا ياساپ، ئالدىمغا دان، سۇ ئەپكېلىپ
بېرىدۇ.)

دەھر ئارا ئەل بەندىنىڭ مەھبۇسى مەن،
بىر سەۋەپ بىرلە ئۇلەر مەئىنۇسى مەن.
(دۇنيادا خەلقنىڭ يىپىغا باغلاغلىق مەھبۇس مەن، يەنە ئۇلارنىڭ
دوستى ۋە ئۆلپەتدەشى مەن.)

تەڭرى بۇ ھالەت نەسىپ ئەتمىش ماڭا،
خۋانى قىسمەتدىن بۇ ئىش يەتمىش ماڭا.
(تەڭرى شۇنى ماڭا نېسىپ قىلغان. بۇ تەقدىر قىسمەتتىن ماڭا
يەتكۈزۈلگەن.)

ھەق نەسىپ ئەتكەندىن ئەتمەك ئىجتىناپ،
ئەقىل قانۇنىدا بولغايمۇ ھىساب.
(خۇدا نېسىپ قىلغان ئىشتىن ئوزنى يىراقلاشتۇرۇش ئەقىل
قانۇنىدا توغرا بولامدۇ؟)

شۇكرى ئەيلەپ قىسمەت ئەتكەنگە ئىلاھ،
چەكمىسەم ئەۋلا بۇ رەنجى ئۇمرىگاھ.
(خۇدانىڭ بەرگىنىگە شۇكرى قىلىپ، جاپا-مۇشەققەت چەكمەي
ئۇمرۇمنى ئۆتكۈزگىنىم ياخشى.)

ھودھودنىڭ جاۋابى كەبوتەرگە

(ھوپۇپنىڭ كەپتەرگە جاۋابى)

دىدى كى باھانە بولمىش پەن ساڭا،
گوشەئى مەكرۇ-ھىيەل مەسكەن ساڭا.
(ھوپۇپ دىدىكى: باھانە قىلىش ساڭا ئادەت، ھىيەل-مەسكەرنىڭ
بۇلۇڭى ساڭا ماكان.)

قۇشلار ئەيلەپ ھالەتتىڭدىن ھەيرىتى،
يوق سېنىڭدەك كىم يانا بى غەيرىتى.
(قۇشلار غەيرەتسىزلىك ھالىڭدىن ھەيران بولۇشىدۇ، ساڭا ئوخشاش
غەيرەتسىز يەنە يوق.)

كەم ساڭا تەڭرى نەسىپ ئەيلەپ قانات،
قىلغۇدەك بىردەمدە قەتئى كائىنات.
(ساڭا تەڭرى بىردەمدە پۈتۈن كائىناتقا ئۇچقۇدەك قانات نېسىپ
قىلىپتۇ.)

سەن خالايتقا بولۇپ پەرمان پەرىز،
دانە بىرلە سۇ ئۇچۇن زارۇ ئەسىر.
(سەن خەلقلەر نىمە دىسە ماقۇل دەيسەن، دان بىلەن سۇغا
زار ۋە ئەسىر بولۇپ قاپسەن.)

قاۋغالى خەيلىڭنى تاپار ئېھتىمال،
لانەنى باشىغا باغلاپ بى مالال.
(بىر كۈنى سېنىڭ گۇرۇھىڭنى كىشىلەر بېشىغا لاتا يۈگەپ تارتىنماي
تۇرۇپ قوغلىۋېتىشى مۇمكىن.)

قاۋۇبان سەر خەيىل ناپەر جامەنى،
پۈتۈنۈڭىزدىن خالى ئەيلەپ نامەنى.
(بىر كۈنى ئۇنۇمسز ئىش قىلىدىغان باشلىغىڭنى قوغلاپ، پۈتۈنۈڭىدىكى
بەلگىنى ئېلىپ تاشلايدۇ.)

سىز بۇ جەۋرى-زەجر بىرلە كەتمەمىش،
غەير ئول تام ئوزرە ئوق مەيىل ئىتمەمىش.
(سىز مۇنداق جەۋر-خورلۇق بىلەن قوغلىنىسىز، سىز قونغان تامغا
ئوق-يا ئوقىدىن باشقا نەرسە قونمايدۇ.)

تەمسىل ھىكايەت

(كەپتەرنىڭ ھالىغا ئوخشاش بىر ھىكايەت)

خەلق ئىچىدە بار ئىدى بى غەيرىتى،
ئەلگە بى غەيرەتلىكىدىن ھەيرىتى.

(خەلقنىڭ ئىچىدە غەيرەتسىز بىر ئادەم بار ئىدى، خەلق ئۇنىڭ غەيرەتسىزلىكىدىن ھەيران بولاتتى.)

مۇشت سەللى بىرلە ھاپانى يىبان،
ئەلدىن ئالدىپ لوقمەنى ئانى يىبان.
(كىشىلەردىن مۇش، كاچات يەپ، مۇش ۋە كاچان بەدىلىگە بىر چىشلەم نان تېپىپ يەيتتى.)

قاۋلابان كەتمەي خالايتى كويىدىن،
بەلكى چىقماي دۇن سۇپەتلەر ئويىدىن.
(قوغلىسىمۇ مەھەللىدىن كەتمەيتتى، بەلكى بىر قىسىم پەس ئادەملەر-
نىڭ ئويىدىن چىقمايتتى.)

بۇ جاپالارغا تۇزەتمىش ئېردى نەرخ،
قايسى بىر تەپسە ئورۇب بىر قاتلا چەرخ.
(ئۇنىڭ تارتقان جاپاسىغا توختاتقان باھاسى ئۇنى قايسى كىشى
بىرنى تەپسە بىر قېتىم ئايلانمايتتى.)

ئول مۇقەررەر مۇزدەنى ئالۇر ئىدى،
نەپىس كامىن ئاغزىغا سالۇر ئىدى.
(غەيرەتسىز توختاتقان ئىش ھەققى باراۋىرىگە كىشىلەر ئۇنى
بىر تېپىپ بىر چىشلەم نان بەرسە، ئۇ شۇنى ئاغزىغا سالمايتتى.)

تا بېرىپ بىر پارچە نان، بىر مۇشت دەست،
قىلدى بىر مۇشت ئۇرغاچ ئانداغ يەرگە پەست.
(بىر پارچە نان بېرىپ، بىر مۇش ئۇرغاندا ئۇ يەرگە يىقىلاتتى.)

گەرچە سەللى لەر يىمەكتىن توق ئىدى،
مۇشت يەپ گويياكى ھەرگىز يوق ئىدى.
(كاچات، موش يەپ، قوسغىنى تويغۇزۇپ ئالسا، گويا ھەرگىز
كاچات مۇش يىمىگەندەك پۈرەتتى).

كۇبك دۇررىنىڭ ئوزرى ھودھودغا

(ھوپۇپكە كەكلىكنىڭ ئوزرى ئېيتىشى)

يەنە ئەجىز ئەيلەپ ئايان كۇبكى دۇررى،
ددى كى مەجمۇد قۇشلار سەرۋەرى.
(يەنە كەكلىك ھوپۇپكە ئاجىزلىق بايان قىلىپ، ئەي بارلىق
قۇشلارنىڭ باشلىغى، ددى).

مەن قۇش دۇررىمەن كوھىستان مەنزىلىم،
ئاندا تەڭرى ھەمدىغە زاكىر تىلىم.
(مەن بىر قۇشمەنكى تاغلار مېنىڭ ماكانىم، ئۇ يەردە مېنىڭ تىلىم
خۇداغا ھەمد ئېيتىدۇ).

دەھر ئىلى ئاشۇبىدىن سىلكىپ ئىتەك،
تاغ ئىتەكىدە تېپىپ ئاراھۇ - تەك.
(مەن، بۇ دۇنيا ئادەملىرىنىڭ پىتەنە - پاساتىدىن ئىتگەمنى سىلكىپ،
تاغنىڭ ئىتگەندە ئارام تاپقان).

چۇن بولۇپ تالىۋ رەپىق بەختىيار،
قۇللەئى ئۆزلەتنى ئەيلەپ ئىختىيار.
(تەلىم يولداش، بەختىم يار بولۇپ، تاغنىڭ بېشىدا يالغۇزلۇقنى
ئىختىيار قىلغانمەن).

تاغ گۈنچى چۈن ماڭا بولدى مەقەر،
نى مۇناسىپ ھالە مۇنداق سەپەر.
(تاغنىڭ بولۇشى ماڭا ئوي-ماكان بولغان تۇرۇپ، بۇنداق سەپەر
ماڭا قانداق مۇناسىپ بولسۇن.)

كان ئۆزە دائىم خىرامىدۇر مېنىڭ،
گەۋھەرى بۇ ئىشتا كامىدۇر مېنىڭ.
(كاننىڭ ئۇستى ھەمىشە مېنىڭ ئويىناپ يۈرەر ماكانىمىدۇر، گەۋھەر
تېپىپ يېيىش مېنىڭ مەقسىدىمىدۇر.)

گەۋھەرى كامىم ھامانە بۇ دۇرۇر،
سەپىرى مەنى ماڭا بۇ يول دۇرۇر.
(مېنىڭ مەقسىدىم ھامانە گوھەر بولىدىكەن، بۇ يولدا مېڭىش ماڭا
بىمەنلىكتۇر.)

ھودھود جاۋابى كويكى دۇررىغا

(ھوپۇپنىڭ كەكلىككە بەرگەن جاۋاۋى)

دىدى ھودھود كەئى خىيالنىڭ ماھال،
يوق دىماغنىڭ ئىچرە جۇز باتىل خىيال.
(ھوپۇپ: ئەي كەكلىك سېنىڭ خىيالىڭ ئىشقا ئاشمايدۇ،
مىڭگە ئۇ بۇزۇق خىيالدىن باشقا نەرسە يوق، دىدى.)

تاغ ئارا دەرسەنكى تۇتتۇم ئىننىۋا،
ئىننىۋا ئېرمەس ئېرور نەپسى ھاۋا.
(تاغدا خاس ماكان تۇتتۇم دەيسەن، ئەمما ئۇ خاس ماكان
ئەمەس، بەلكى نەپسىڭنىڭ خاھىشى.)

ھىرزە گەردى سەن يۈگۈرماغلىق ئىشىك،
پۇيە تاغ قۇللە ئۇزردە ۋەرزىشىك.
(بىكاردىن - بىكار بىھۇدە يۈگۈرۈپ يۈرۈيسەن،
تاغدا ۋە تاغنىڭ باشلىرىدا يورغىلاپ مېڭىشنى مەشىق قىلسەن.)

قەھقەھە ھەر لەھزە ئەيلەپ بى جەھەت،
كىم ماچاندىن شىۋەسىدۇر بۇ سۇپەت.
(ھەممىشە سەۋەپسىز قاقاقلاپ كۈلسەن، ئۇ خىل كۈلۈش ساراڭلار -
نىڭ ئادىتىدۇر.)

گەۋھەرى مەئنى نى مەزكۇر ئەيلەدىڭ،
نامۇناسىپ ئەمىر مەزكۇر ئەيلەدىڭ.
(ھازىر مەئنا گوھىرىدىن سوز ئاچتىڭ، ئەپلەشمىگەن بىر ئىشنى
بايان قىلدىڭ.)

كىم سەنۇ - مەئنى كىم، مەجھۇل مەست،
جەھل بىرلە مەست لىكىدىن خورپەرەست.
(سەن كىم؟ مەئنا كىم؟ دىلىغۇلدى مەست سەن، ئۈزەڭنىڭ
نادانلىغى بىلەن مەستلىگىڭدىن ئۈزەمچىلىك قىلسەن.)

گەۋھەرى مەئنى ئارا سەن ئۇرما دەم،
ئۈزنى بۇ يالغانغا قىلما مۇتتەھەم.
(سەن ئالدىراپ مەئنا گوھىرى توغرىسىدا ئۇن چىقارما، يالغانچى -
لىق بىلەن ئۈزەڭنى مۇتتەھەم قىلما.)

كىم ئېرۇر ئول مەھىز بەر گوھىرلىغىڭ،
ئەينى بى مەئنى لىكىڭ، ئەپتەرلىگىڭ.
(سېنىڭ قىلىقلىرىڭ ئەسلى زاتىڭنىڭ يامانلىغى، ئەينى بىمەنە -
لىكىڭنىڭ يامان ئاقىۋىتى.)

كىم ھەمىل يالغانغا بولغۇڭ مۇپتالا،
كەلگۈسى ئاندىن بېشىڭغا يۈز بالا.
(سېنىڭ ئەنە شۇنداق يالغانغا مۇپتلا بولغىنىڭ سەۋىۋىسى بىلەن بېشىڭغا يۈز نۇرلۇك بالا ئاپەت كېلىدۇ.)

ھەيكايەت

بىر ئۇلۇسنىڭ قەلبى ۋە بەد ئەختەرى،
قويدى بىر شەھەر ئىچىرە ئاتىن جەۋھەرى.
(بىر ئەلدە ئالدامچى، شۇم، بەدبەخ بىر كىشى بىر شەھەردە
ئۆزىگە "گەۋھەرى". "گۈھەر تونۇغۇچى سەرراپ" دەپ ئات
قويۇۋالغان ئىدى.)

تانماي خەر مېھرەنى فەيروزەدىن،
فارغ ئەتتى نەپىس نى دەريۇزەدىن.
(ئىشەك مۇنەپچىسى بىلەن فىرۇزەنى پىسەرق ئېتەلمەيدىغان
تۇرۇپ، تىلەمچىلىك قىلىشتىن قۇتۇلۇپ خاتىرجەم بولۇپ قالدى.)

ئەيلەبان گەۋھەر ۋوقۇپى بىرلە خاس،
ئەيلەدى ئۆزىنى گادالىقتىن خالاس.
(ئۇ، مەخسۇس گۈھەرگە سەرراپ بولۇۋېلىپ، تىلەمچىلىكتىن ئۆزىنى
قۇتقازدى.)

رەڭگى گۇناگۇن قىلىپ بىللۇر ساپ،
لەئىل ئىلە ياقۇتتىن لافى-كازاپ.
(گويىكى ئۆزىنى رەڭمۇ-رەڭ ۋە ساپ بىلىپ قىلىپ)

كورستىپ مەرۋايىت، ياقۇت توغرىسىدا لاپ سوزلەيتتى.

بۇيلە مۇھەبەل لەرگە دەپ ئول ناتامام،
چىن گۇمان ئەيلاپ تامام ئاندىن ئاۋام.
(ئۇ نادان بۇخىل بەھۇدە نەيرەڭلەرنى سوزلەپ يۇرسىمۇ، ئاۋام
خەلق ئۇنىڭ ئىشىنى راست دەپ گۇمان قىلاتتى.)

تاكى ساتتى بىر كۇن ئول قەلبى دەغەل،
بىر غەنى گە ساز ئېتىپ مۇنداغ ئەمەل.
(بىر كۇنى ئۇ ئالدامچى مەككەر، بىر باي ئادەمگە مۇنداق
بىر نەرسىنى ياساپ ياساتتى.)

بىر نەھايەت نەقدىغە بىر پارچە تاش،
كىم ئۇنى خۇش رەڭ ئەيىلەپ ئېردى قاش.
(ئۇ ئالدامچى، بىر پارچە تاشنى چىرايلىق رەڭلەر بىلەن
بويىپ بىليارت قىلىپ ياسىغان ئىدى.)

ۋەجھىنى ئالغان كۇن ئانداغ سەيىدى،
گەۋھەر ئالغان چۇن بۇ ئىشنى ئاڭلادى.
(يالغان گوھەرنىڭ پۇلىنى ئېلىپ، گويىكى ئوۋچىغا غەزىنە
ئۇچرىغاندەك بولۇپ كەتتى، گوھەر سېتىۋالغۇچى كىشى بۇ ئىش -
نىڭ تەكشىنى ئاڭلاپ قالدى.)

كىم بىر ئالتۇنلۇق بىللوركىم لەئلى كۇن،
يۇزمىڭ ئالتۇنغا ساتىدۇر قەلب دۇن.
(بىر ئالتۇنلۇق يالغان بىليارتنى ئالدامچى يۇز مىڭ ئالتۇنغا
سېتىپدۇر.)

گەۋھەرى بەيئىپىن "ئىقالە" ئەيلەدى،
تۇتتىيۇ ۋە جەيىن ھاۋالە ئەيلەدى.
(سودا بۇزۇلۇپ، كوز بويىپ ئالغان پۇل مال ئىگىسىگە
قايتۇرۇلدى.)

جۇببەسى يوق ئېردى چۇنكىم كوردىلار،
قەلب نى قىيىن ئاستىدا ئولتۇردىلار.
(مەككەرنىڭ كىيىشكە چۇۋىسىمۇ يوق ئىدى، پۇلنى
قايتۇرالمى قىيىن - قىستاق ئاستىدا ئۇنى ئولتۇردى.)

تەزرۇنىڭ ئوزرى ھودھودغا

(ھوپۇپكە قىرغولنىڭ ئوزره ئېيتىشى)

يەنە ئەرز ئەتتى تەزرۇ گۇلئۇزار،
كەئى ھىدايەت شىۋەسىدە نامۇدار.
(گۇل يۇزلۇك قىرغول ھوپۇپكە يەنە ئوزره بايان قىلىپ ئەي
توغرا يولدىكى ئىش - ھەركەتلەردە نامدار دىدى.)

مەن قۇشى دۇرمەنكى قىلمىش ھوسىن زىب،
گۇلشەن ئىچرە سۇرەتىمنى دىلغەرىب.
(مەن بىر قۇشمەنكى، گۇزەللىگىم، زىنىتىم گۇلشەن ئىچىدە
مېنىڭ شەكلىمنى دىلغا يېقىملىق قىلغان.)

تەڭرى روزى ھوسىن زىب ئەتمىش ماڭا،
لۇتپ - رەئىئالىق نەسىپ ئەتمىش ماڭا.
(خۇدا ماڭا گۇزەللىك ۋە زىننەتنى نېسىپ قىلىپ، يۇمشاقلىق
ۋە رەئىئالىقنى بەرگەن.)

چۇنكى ئەپرادۇ- جامالۇ خۇبلۇق.
ئەيلىدى زاھىر ماڭا مەھبۇبلۇق.
(چۇنكى تەڭداش-سىزلىق، گۇزەللىك، ماڭا ھەممە كىشىنىڭ
دوستلىغىنى ئاشكارىلىدى.)

ناز ئىستىغنا بولۇپ مەھبۇب ئىشى،
رەنج چەكمەي ئىلگەرۇ يەتمەس كىشى.
(ناز قىلىپ، ئەكەلەش مەھبۇبلارنىڭ ئىشى، جاپا چەكمىگۈنچە
راۋاج تاپقىلى بولمايدۇ.)

ھودھود جاۋابى تەزرۇغا

(ھوپۇپنىڭ قىرغولغا جاۋاۋى)

دىدى ھودھود كېئى خىيالىڭ بولتەجەب،
ھەم خىسالىڭ ھەم ماقالىڭ بولتەجەب.
(ھوپۇپ قىرغاۋۇلغا دىدىكى، ھەي، سېنىڭ خىيالىڭ نىمە دىگەن
بىھۇدە، ئۈزەڭنىڭ خىسالىتى ھەم سوزلىرىڭ خىيالىڭدىن بىھۇدە.)

كىمە مۇنداق ھەرقى ھەرگىز سۇرمادى،
ئول جامالۇ-ھوسىن دىن لاپ ئۇرمادى.
(ھىچ كىم بۇنداق سوزنى قىلمىغان، ئۈزىنىڭ چىرايلىقلىغى
توغرىسىدا لاپ ئۇرمىغان.)

كەلمىگەي بۇ سوز ماجانىن خەيلى دىن،
جەمئى گولۇ تىغلى ئايىن خەيلى دىن.
(بۇنداق سوزنى ساراڭلارمۇ، كىچىك بالىلارمۇ قىلمايدۇ.)

قۇھبەلەر كىم ھۇللە قىلغاي رەڭگۇ رەڭ،
بۇ تەكەللۇم دىن ئۇلارغا ئار-نەڭ.
(پاھىشە ئاياللار خىلمۇ-خىل پەداز قىلىدۇ، سېنىڭ بۇ سوزۇڭدىن
شۇلارمۇ ئار-نومۇس قىلىدۇ.)

ياقسا كىم سۇرسا بۇ يەڭلىغ كالام،
قويمىغان خوشراق بۇ يول ئەزمىغە كام.
(يېتەرسىز نادان، سەندەك سوز قىلىدىغان كىشى بۇ يولغا قەدەم
قويمىغىنى ياخشىراق.)

بەس كى خاتۇنلار كەبى سەن خود پىسەند،
يەتكۇسى زاتمىڭغا ئەرلىكىدىن گەزەند.
(سوزنىڭ قىسقىسى خوتۇن كىشىلەرگە ئوخشاش ئۈزەڭنىلا ئارتۇق
بىلىدىغان بولساڭ، زاتمىڭغا ئەرلىكتىن ئاپەت يېتىدۇ.)

كىمىسە دە ئۇايى، موھەددىس قىلماغاي،
دىمەيسن ئەركىم موخەننىس قىلماغاي.
(ھىچ بىر كىشى سېنىڭدەك سوزنى قىلمايدۇ، ئەركىشى ئەمەس
بەلكى ئەرلىك نومۇسنى يوقاتقانلارمۇ ئۇنداق سوزنى قىلمايدۇ.)

ئەركىرەر ئەر سانغا ھىممەت بىلەن،
ئەر ئىمەس پەخر ئەيلىگەن زىننەت بىلەن.
(ئەر كىشى ئەرلەرنىڭ قاتارىغا ھىممەت بىلەن كىرىدۇ، زىننەت
بىلەن پەخىرلەنگەن كىشى ئەر ئەمەس.)

ئەرگە خۇلق پىئىل ئېرۇر زىبى جامال،
يېڭى زەركەش ھۇللەسىدۇر ئەسكى شال.
(ئەر كىشىنىڭ ياخشى خويى، پەيلى، ئۇنىڭ گۈزەللىكى ۋە

زىننىتى، ئۇ كونا ماتا كىيىمىمۇ يېڭىدىن ئالتۇندىن ھەل بەرگەن
كىيىمنى كىيگەنگە ئوخشاش).

ھەكايەت

تۇشدىلار بىر يول ئارا ئىككى رەپىق،
بىر ئىدى يولسىز، بىرى ساھىپ تەرىق.
(ئىككى كىشى يولداش بولۇپ يولغا چىقتى، بىرى يول كور-
مىگەن، يەنە بىرى يولنى ئوبدان بىلەتتى).

بىرى ناقىس ۋەش، بىرى كامىل سۇپات،
ئاڭا مۇقەبىل، ماڭا مۇدىر ئېردى ئات.
(بىرىنىڭ ئىسمى مۇقەبىل، يەنە بىرىنىڭ ئىسمى مۇدىر بولۇپ،
بىرى كەم-كۇتا كورۇمسىز، يەنە بىرى دانا سۇپەتلىك ئىدى).

ھەر بىرىگە ئات ئىدى زاتى كەبى،
ئول سۇپەتكم ئانى دەي ئاتى كەبى.
(ئۇلارنىڭ ھەربىرى ئۆز ئىسمىغا لايىق سۇپەتكە ئىگە بولۇپ،
بىرى يىراقتى كورەلمەيدىغان نادان، يەنە بىرى كامالەتلىك دانا
كىشى ئىدى).

موقەبىل ئەيتۇر ئېردى "ئەھلۇللاھ" دىن،
دىندا خەيىل كامىلۇ-ئاگاھ دىن.
(مۇقەبىل خۇدا دوستلىرىدىن، دىندا كامالەتلىك ئاگاھ كىشىلەرنىڭ
سوزلىرىنى سوزلەيتتى).

ئەھلى نۇقساندىن ئىدى مۇدىرغا سوز،

ئويلەكسىم بۇت ۋەسقىدىن كاپىرغا سوز.
(مۇدىبىر نادان-يامان ئادەملەرگە خاس سوزلەرنى سوزلەيتتى،
گوياكى ئۇ كاپىر بۇتنى مەدھىيىلىگەنگە ئوخشاش سوزلەيتتى.)

دەردۇ-سوزى ھالدىن ئول نوكتە دەپ،
لەۋنۇ-زىبۇ رەڭگىدىن ئول ھىرزە دەپ.
(مۇقىبل ئوزىنىڭ دەرت-ھەسرەتلىك ئەھۋالىنى سوزلەپ ھېكمەت-
لىك سوزلەر سوزلسە، مۇدىبىر ئوزىنىڭ ھوسنى-جامالى، كىيگەن
زىننەتلىك كىيىملىرى، گۈزەللەر ئەھۋالىدىن بەھۇدە سوزلەيتتى.)

تاپماين بىر-بىرلىرىدىن ھىچ بەھىر،
تا نەمۇدار ئولدى بىر پۇرخەندە شەھىر.
(بىر بىرىدىن ھىچقانداق بەھىرە ئالماستىنلا، ئۇلارنىڭ ئالدىدا
بىر گۈزەل شەھەر كورۇندى.)

ئىككىسى ئانى غەنىمەت بىلدىلار،
بىر بىرىدىن داۋان ئايرىدىلار.
(شەھەر كورۇنۇش بىلەنلا، ھەر ئىككىسى پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ
بىر بىرىدىن ئايرىلىپ كېتىشتى.)

بۇ بىرىگە كوي پەقىر ئېردى تەرەب،
بولدى ئول بىر ئەزىمى بەيتۇتتەلەب.
(بىرى يوقسۇلۇق، قانائەتچانلىقنى ئىختىيار قىلدى، مودىبىرى
ھالاكەت يولىغا قاراپ كەتتى.)

شەھ مونى كورمەككە كەلدى سەر پەداز،
كورگۇزۇپ يۇز ھورمەت ئەجرۇ-نىياز.
(پادىشاھ ئۇ كەمتەر مۇقىبل ئەھۋالىنى كورۇش ئۇچۇن كەلگەندە،
ئۇ پادىشاغا ناھايىتى چوڭ ھورمەت بىلدۇردى.)

ئاندا ئەردى شەھكى باغلاپ ئوستۇۋار،
 مۇدىر ناقسى ۋە شى نى خار-زار.
 (بۇ شەھەر پادىشاھى، تەكەببۇر، نادان مۇدىرنى مۇستەھكەم
 باغلىتىپ خار-زار قىلدى.)

كەلتۈرۈپ ئەرز ئىتتىلار خەيلى ئەسەس،
 كىم ئىچىپ بوکچە جەمى بولەۋەس.
 (پادىشانىڭ كېچىسى شەھەرنى چارلىغۇچىلىرى ھىلىقى مۇدىر
 تەكەببۇرنى تۇتۇپ كېلىپ، پادىشاغا بۇ بۈگۈن كېچە بىر تۈركۈم
 ھاۋايى-ھەۋەسكە بېرىلگەن يامان ئادەملەر بىلەن ھاراق ئىسچىپتۇ،
 دەپ مەلۇم قىلدى.)

ۋاقت بولمىش قان، بۇ بائىس ئىمىش،
 كىم، بۇنى مەغبۇن، بەد ھەيئەت ئىمىش.
 (بۈگۈن كېچە تۇغۇلغان ئولۇم پاچەسى قانلىق ۋەقەگە مۇشۇ
 سەۋەپچى ئىكەن، بۇ نىمە دىسگەن زىيانكار، بەدبەخت ئادەم
 دىدى.)

مۇنچە سوزكى ئول لەئىم خودپسەند
 ئاڭا خەنجەر بىرلە يەتكۈرمىش گەزەند
 (سوزنىڭ قىسقىسى، بۇ تەكەببۇر، ئوزەمچىل ئولگۈچىنى خەنجەر
 بىلەن ئولتۇرگەن دەپ مەلۇم قىلدى.)

شەھ ئىشتىكەچ بولدى ئەدىل ئەمرىگە خاس،
 قىلدى مۇدىرغا راۋان ھوكمى قىساس.
 (پادىشا تەپتىشنىڭ مەلۇماتىنى ئاڭلاپ مۇدىرغا قىساس (ئولۇم)
 ھوكۇم قىلدى.)

ئۇچقۇن ئالدى ئەزىمى چەرخى بەرىن،
قالدى قازۇرات ئوزە ئىستارچىپىن.
ئاسماننى ئۇچقۇن قاپلىدى، ئۇنىڭ جەسىدى ئەخلەت - قىغ
دوۋىسىدە چىۋىن ئارىسىدا قالدى.

خود شىكەن غايەتتى ئول ئالى ماقام،
خود ناما تاپتى بۇ ياڭلىغ ئىنتىقام.
(ئوزىنى كەمتەر تۇتقان مۇقىبل ئالى ماقامغا يەتتى. مۇدىبىر
تەكەببۇر بۇ خىل ئىنتىقام ئېلىشقا (قىساس ئولۇمگە) ئۇچىرىدى.)

قارچىغە ئوزى

(ھوپۇپكە قارچۇغىنىڭ ئوزرە ئېيتىشى)

قارچىغە قىلدى ئايان گۇپتارنى،
كورگۇزۇپ چاڭگال ئىلە مىنقارنى.
(قارچۇغا ئوزىنىڭ چاڭگىلى بىلەن تۇمشۇغىنى كورسىتىپ تۇرۇپ
ئوز سوزىنى بايان قىلدى):

كىم ماڭا قۇشلار كەبى ئەرمەس ھىساب،
كىم بەسى قۇشلارغا مەن مالىك رىقاب.
(مېنى باشقا قۇشلاردەك ھىساپلىماڭ، چۈنكى مەن نۇرغۇنلىغان
قۇشلارغا خوجايمىن.)

مۇنچە قۇشكىم بولدى گۇپتارى ساڭا،
بىل كى تۇئمە دۇرلار ئول بارى ماڭا.
(ساڭا سوز ئېيتقان بىرمۇنچە قۇشلارنىڭ ھەممىسى بىلىپ قويى-
غىنىكى، مېنىڭ يىمەك - ئوزۇغىمدۇر.)

زاتىمە شەھەر قولى ئارام گاھ،
توئىمە ھەركۈن يەتكۈرۈپ ئالىمغا شاھ.
(مېنىڭ ۋۇجۇدۇم پادىشالارنىڭ قولىدا ئارام ئالىدۇ — شاھلار
مېنى قولىغا قوندۇرىدۇ، ھەر كۈنى پادىشا ئالدىغا يېمەكلىك يەت-
كۈزۈپ بېرىدۇ.)

قايسى قۇش قەسىدىغە ئاچسام پەرۋبال،
نەسىر، تائىر بولسە مۇخلەس دۇر ماھال.
(قايسى بىر قۇشنى ئوۋلاي دەپ قانات، قۇيرۇق قاقسام، بۇر-
كۈت — قارا قۇش بولسىمۇ ئۇ قۇشنىڭ مەندىن قۇتۇلۇشى مۇم-
كىن ئەمەس.)

شەھەرلەر ئالدىدا تاپىپ بۇ ئىتبار،
شەۋكەت سۇمۇرۇغ چە بىلغىلى بار.
(پادىشالارنىڭ ئالدىدا شۇنچىلىك ئىتتىۋارم بار، سۇمۇرۇغدەك
شان - شەۋكىتىم ۋە كۆپ قۇۋۋىتىم بار.)
شەھ قولى تەختىم دۇرۇر باشىدا تاج،
يوق ماڭا سۇمۇرۇغ سارى ئېھتىياج.
(پادىشانىڭ قولى — مېنىڭ ئولتۇرىدىغان تەختىم، بېشىمدا
تاجىم بار، شۇڭا مېنىڭ سۇمۇرۇغ تەرەپكە بېرىشقا ئېھتىياجىم يوق.)

ھودھودنىڭ جاۋابى قارىمغا

(ھوبۇپنىڭ قارىمغا جاۋابى)

ددى ھودھودكى ئى غۇرۇر ئىلكىدە پەست،
جەھل ئىلە غەپلەتكە بولغان زىر دەست.

(ھوپۇپ قارچۇغغا، ئەي مەغرۇرلۇق قولىدا ئوزىنى پەسەيتە
كۈچى، نادانلىق بىلەن غەپلەتنىڭ ئەسرى.)

شەھ ئاياغغا سېلىپ بەندە ئەزىم،
يوقكى شەھ ھەرقايسى سەيپادى لەئىم.
(پادىشا، ئايغىغىغا ئېغىر باغنى بېكىتىدۇ. پادىشالا ئەمەس
بەلكى بارلىق بىخىل ئوۋچىلارمۇ شۇنداق قىلىدۇ.)

ئاچلىقۇ - بىخۇابلىق ئانچە بارىپ،
كىم سوڭەك ئۈزەرە ئانىڭ نارى بارىپ.
(ئاچلىق ۋە ئۇيغۇسىزلىق شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتتىكى ئۇنىڭ
جەۋر ئوتى سوڭەككە بارىدۇ.)

يەتكۈچە بىرلۇقىمە ئەت بىداد ئىلە،
يەپ ئۇلۇس مەغزىن ئوكۇش پەرياد ئىلە.
(سەن زالىملىق بىلەن بىر چىشلەم گوش تاپقىچە، ۋاقىراپ
پەريات بىلەن خەلقنىڭ ھىكسىنى يەيسەن.)

تەڭرى قىسىم ئەتكەننى يەپ ئى زاردۇن،
لىك ئولۇپ دۇنلارگە موھتاجۇ زەبۇن.
(ئەي پەس، خۇدا بەرگەن رىسقىنى يىسەك بولمامدۇ؟ لېكىن
سەن پەسلەرگە موھتاج ۋە خار بولسەن.)

قايسى سەيدىكىم ئانى سەن ئاۋلابان،
قۇشچى باشلاپ تەبىل چالىپ قاۋلابان.
(قۇشچى دۇمباق چېلىپ قوغلاپ ئەپكېلىپ بەرگەن قۇشلار سېنىڭ
ئوۋلايدىغىنىڭ.)

سەن ئۈزەڭدىن بىر زەبۇنراقنى تاپىپ،
جۈزۈمىدىن بى خور ئۇچۇپ بىتىگەچ قاچىپ.
(سەن ئۈزەڭدىن بىر ئاجىزراقنى تاپسەن، ئاچ قالغانلىقتىن
ئۈز خۇددى بىلىمەي قېچىپ يۈرگەن بىر ناتىۋان قۇشنى
ئوۋلايسەن.)

تاپشۇرۇپ ئېل گە ئىتائەت ئەيلەبان،
قۇشچى بەرگەنگە قانائەت ئەيلەبان.
(ئوۋلىغىنىڭنى قۇشچىغا ئىتائەت قىلىپ تاپشۇرۇسەن، ئۈزەڭ
قۇشچى نىمە بەرسە شۇنىڭغا قانائەت قىلسەن.)

بۇ زەبۇنلۇقلەر بىلە مۇنچە گازاب،
ھەم قىلىپ ئىزھار ئۇرغان چاغدا لاب.
(بۇنداق خارلىق ۋە ئاۋارىكەشلىگىنىڭنى لاپ ئۇرغان چېغىڭ-
دىمۇ ئاشكارە قىلسەن.)

كى ھەممىيەت بولسا ئېردى يا ئۇيات،
بولماغاي ئېردى ئۇياتىڭدىن ھايات.
(سەندە ئازراق ھەممىيەت ياكى نومۇس بولىدىغان بولسا، ئۇيات-
قانلىغىڭدىن سەن ھايات تۇرالمايتتىڭ.)

لىك چۇن نادانلىغىڭ غالىب دۇرۇر،
نەپىس مۇنداق بادەغە راغىب دۇرۇر.
(لىپكىن سېنىڭ نادانلىغىڭ ئۇنى بېسىپ كېتىدۇ. نەپىسى مۇنداق
شاراپىغا ئامراق تۇر.)

تەھەسىل

كوھى تاغ ئىچىرە بىر ئايىغ تۇتۇپ،
ئۇرگۇتۇپ ئىدى ئانى كوپ قان يۇتۇپ.
(بىر تاغلىق ئادەم تاغدا بىر ئېيىقنى تۇتۇۋېلىپ كوپ ئەمگەك
سەرپ ئېتىپ ئۇنى ئۈگەتكەن ئىدى.)

بولغۇچە رام يەپ ئېردى ئول ساياغ،
كۈندە ئىككى قاتلا ئولگۇنچە تاياغ.
(ئۇ ياۋا ئېيىق رام بولغۇچە كۈندە ئىككى قېتىم قاتتىق تاياق
بەيتتى.)

ئاچلىق بىرلە تاياغى بى ھىساب،
رەنج باشىن ئەيلەبان بى نوش تاب.
(ئاچلىق ھەم ھىساپسىز تاياقنىڭ ئازاۋى ئۇنىڭ بېشىنى ئايلان-
دۇرۇپ ھىس - تۇيغۇسىنى يوقتاتتى.)

ئويلەكسىم سالسا ياغاچ بىر جەبر دەست،
ئۈزگە سارى ئول بولۇپ تۇپراققا پەست.
(كالىتەك بىلەن بىرنى ئۇرسا، ئېيىق دەلدەكشىپ يىقىلىپ ھەر
تەرەپكە ياتاتتى.)

ھەم ئىشكىلەردە ئويۇنچىلىق قىلىپ،
ھەم ئويى سارى ئوتۇنچىلىق قىلىپ.
(كىشىلەرنىڭ ئىشكىلىرىدە ئېيىق بىلەن ئويۇن كورسىتەت-
تى، ھەم ئېيىققا ئارتىپ ئوتۇن توشۇيىتتى.)

يۇكلابان ئېگىنگە بى ئەندازە يۇك،
يۇك تاشىردىن قالمايىن ئىگىندە تۇك.
(كۈتەرگۈسىز يۇك يۇكلىگەنلىكتىن، ئۇنىڭ بەدىنىدە تۇك قالمىد -
خاننى.)

ھەر جاپا كىم مۇمكىن ئېرمەس تارتىبان،
جەھەلدىن نەپسىدە پىندار ئارتىبان.
(ھەرقانداق جاپا كەلسە تارتىماي مۇمكىن بولمىغانلىقتىن،
ئۇنىڭ زاتىدا تۇرلۇك ئوي - خىياللار ئېشىپ باراتتى.)

كى خىيال ئەيلەب كى قاپلان باشىنى،
يانجىب ئەتسە مەگەر ئۇ دۋان باشىنى.
(ئېيىق خىيال قىلىپ، مېنىڭ دۈشمىنىم (ئېيىقچى) نىڭ بېشىنى
يولۇس يەنجىپ تاشلىسا ئىكەن دەيتتى.)

گەھ گۇمان ئەيلەب يولۇقسا شىرزە - شىر،
توئىمە ئەيلەب قارىنى يارىب دەلىر.
(گايى چاغلاردا، كۈچلۈك ئارسىلان ئۇچراشسا، قارىنى يېرىپ
گوشىنى يىمەكنى ئويلايتتى.)

بۇ سۇپەت توئىمە خىيال ئەتتى بەسى،
تاكى بولدى ئاخىر ئىتلار توئىمىسى.
(شۇنداق بىھۇدە يىمەكنى كۆپ ئويلىدى، ئاخىر ئوزى ئىتلار -
غا يەم بولدى.)

ھەر زامان بۇ ھىرزە قىلماقدىن گۇمان،
خەلق ئىچىدە سەن ھامانۇ - ئول ھامان.
(سەن ھەر زامان مەنىسىز خىياللارنى قىلساڭمۇ، خەلق ئىچىدە
سېنىڭ ئەھۋالنىڭ ئاشۇ ئېيىققا ئوخشاشتۇر.)

شۇڭقارنىڭ ئوزرى ھودھودغە

(شۇڭقارنىڭ ھوپۇپكە ئوزرە ئېيتىشى)

ددى شۇڭقار كەئى ئۇلۇسقا راھبەر،
ئەمدىگە تابه كېلىپ ئاگاھلەر.
(شۇڭقار: ئەي خەلقنىڭ رەھبىرى، ئاگاھ كىشىلەر ساڭا تەۋە
بولۇپ بويسۇندۇ، ددى ھوپۇپكە.)

ماڭا ھەق بىر رۇتبە زاھىر ئەيلەمشى،
كىم بارى قۇشلارغە قادىر ئەيلەمشى.
(ماڭا خۇدا بىر مەرتىۋە ئانا قىلغانكى، ھەممە قۇشلاردىن مېنى
ئۇستۇن قىلدى.)

بارچە شەھلەر چۇن ماناھى دۇر ماڭا،
ئىسىم قۇشلار پادىشاھى دۇر ماڭا.
(بارلىق قۇشلار مېنىڭ پەرمانىمنى تۇتىدۇ، قۇش ئىسمى بىلەن
ئاتالغانلارنىڭ پادىشاھى مەن.)

باشىمە ئالتۇن تۇماغە تاج زەر،
چۇن مېنى ھەق بۇيلە قىلمىش تاجۋەر.
(بېشىمغا ئالتۇن "تۇماغە" (تۇماق) بىلەن ئالتۇندىن تاج
كىيدۈرۈپ تەڭرى مېنى شۇنداق پادىشا قىلدى.)

سەنچۇ ۋاقىپ سەن بارى ھالەتىمە،
خەيىل ئارا ھەم ئاتىمە ھەم زاتىمە.
(سەن مېنىڭ ئېتىمنى ھەم ئەسلى زاتىمنى پۇتۇن ئەھۋالىمنى
بىلسەن.)

خوپ ئىمەس بىر شەھ قويۇپ باشخە تاج،
 ئوزگە شەھگە زاھىر ئىتمەك ئېھتىياج،
 (بىر پادىشانىڭ بېشىغا تاج كىيىپ تۇرۇپ، يەنە بىر پادىشاغا
 ئېھتىياج بىلدۈرمىگى ياخشى ئەمەس.)

شاھلىق ئاينىغا راجئ بولاي،
 ئوزگە شەھگە نەگۈچۈن تابىز بولاي.
 (مەن شاھلىق قائىدە - يوسۇنغا بويسۇنۇمەن. باشقا شاھقا نىمە
 ئۇچۇن تەۋە بولۇمەن؟)

ھود ھودنىڭ جاۋابى شۇڭقارغا

(ھوپۇپنىڭ شۇڭقارغا جاۋاۋى)

ددى ھودھودكى ئى پەقىرى تىرە راي،
 بۇ خىيالىڭ زاتىگە ۋەھشەت يازاي.
 (ھوپۇپ شۇڭقارغا: ئەي قارا كوڭۇل بىچارە، سېنىڭ بۇ خىيا-
 لىڭ ئوز زاتىڭغا قايغۇ - غەمنى كوپەيتىدۇ، ددى.)

بۇكى شەھلىقغە تەھەۋۋۇردۇر ساڭا،
 بەس ئەجەپ باتىل تەسەۋۋۇردۇر ساڭا.
 (بۇ شۇنىڭ ئۇچۇندۇركى، ئوز ھەددىگىدىن ئېشىپ شاھلىققا قەدەم
 قويۇشۇڭ خاتا خىيال، قۇرۇق تەسەۋۋۇرلىرىڭدۇر.)

ئى بەسا زەنگىگە كەلدى تىرە زات،
 كىم ئاڭا خەلق ئىچرە كافۇر ئولدى ئات.
 (ھەي! ناھايىتى كىوپ نېسىگر (قارا: كىلىك) ئادەملەرنى خەلق
 ئارىسىدا "ئاق كىشى" دەپ ئاتىشىدۇ.)

ئىسىم ئارا سۇلتان بەسى شاھە دۇرۇر،
بۇبارى ئەزالغا راجەدۇرۇر.
(ئىسىملاردا سۇلتان (پادىشا) دىگەن ئىسىم مەشھۇر ئىسىمدۇر،
بۇ شوهرەت ئاقشۋەتتە پەس - رەزىل لەرگە مەنسۇپ بولىدۇ.)

ھەركىشى ئەرمۇدبان ئەرمۇ بولۇر،
كەلمەس ئىشى ئىلكىدىن دەرئۇ بولۇر.
(ھەركىشى ئۆزىنى "ئەركەك" دەپ ئەرمۇ بولىدۇ، قولىدىن كەل
مەيدىغان ئىشى قىلمەن دەيدىغان كىشىلەرئۇ بولىدۇ.)

قوي نادانكىم دىگەنلەر سېنى شاھ،
بۇتنى يا ئوتنى دىگەندەكدۇر "ئىلاھ".
(بىر توپ نادانلارنىڭ سېنى "شاھ" دىگىنى بۇتنى ياكى ئوتنى
ئىلاھ دىگەندەكلا ئىشتۇر.)

زاتىگە شەترەنج شاھدۇر دەلىل،
كىم ئۆزىدەك ئوتتۇرسىدا دۇر بەدىل.
(شاخىماتنىڭ "شاھ" دىيىلگەن بىر ئۇرۇغى سېنىڭ زاتىڭغا
دەلىلدۇركى، شاخىمات تاختىسى ئوتتۇرسىدا "شاھ" قا تاقابىل
يەنە بىر ئۇرۇغى بەدەل بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ نامى "شاھ"
دۇر.)

نى شەھ ئولغايكىم ئانى ھەر دۇنى خەس،
كوككە ئىلتىپ يەرگە ئۇرغاي ھەر نەپەس.
(قانداقمۇ شاھ بولسۇنكى ئۇنى ئۆزىدىن توۋەن ئادەملەر ھەر
دەم ئاسمانغا كۆتىرىپ يەرگە ئۇرىدۇ، خالىسا "شاھ" قىلىپ،
خالىسا ئاغدۇرۇپ ئېتىدۇ، مۇنداق شاھ قانداقمۇ شاھ بولسۇن؟)

ئول شەھ، سەن شەھ ئېرور بىھەد يىراق،
بويلە شەھلىق دىن گادالىق ياخشىراق.
(ئۇ شاھ بىلەن سېنىڭ شاھلىغىڭنىڭ ئارىلىغى ناھايىتى يىراق،
سېنىڭ شاھلىغىڭدىن گادايلىق ياخشىراق.)

ھىكايەت

خۇسرەۋى تەرھ ئەتتى بىر پۇرخەندە سۇر،
كىشۋەر ئەھلىگە ئايان بولدى سورۇر.
(بىر پادىشا داغدۇغىلىق بىر بايرام ئۆتكۈزدى، پۈتۈن مەملىكەت
خەلقى خوشاللىققا چومدى.)

ئاندا زىنەت ھەد ۋە غايەتتىن فۇزۇن،
ھەرنىكىم بولغاي گۇمان ئاندىن فۇزۇن.
(ئۇنىڭغا بېغىشلاپ ئىشلەنگەن زىبۇ-زىننەتلەر ھەددىدىن
ئارتۇق، ھەتتا ئويلىغاندىنمۇ ئارتۇق ئىدى.)

باغلاردىلار مولك ئايىن سەربەسەر،
شەھر ئىلىدە زىبۇ-تەزىين سەربەسەر.
(پۈتۈن مەملىكەت تەننەنە، بايرام تۈسگە كىردى، شەھەر
خەلقى باشتىن-ئايلاق زىبۇ-زىننەتكە ئورالدى.)

سەنئەت ئەھلى باغلىبان بىسىيار تاق،
مېھىر رەخشان ئەۋجىدەك يۇزخار تاق.
(سەنئەتكار-ھونەرۋەنلەر نۇرغۇن گۈمبەز، مۇنارلارنى نۇرچە-
چىپ تۇرغان قۇياشنىڭ ئورلەپ چىقىشىغا ئوخشاش يۈزلىگەن
تاش مۇنارىلەرنى ياسدى.)

تەبىئىيە باغلاپ بەسى ئەھلى ھۇنەر،
تاپىپ ئاندىن ئەھلى كىشۋەر زىب-پەر.
(ھونەرۋەنلەر نۇرغۇن بىزەكلەرنى ئىشلەپچىقتى، مەملىكەت
خەلقى ئۇ بىزەكلەردىن زىننەت تاپتى.)

كوپ ئەچۈبە باغلاپ ئەھلى روزىگار،
ئوز فۇسۇندىن بولۇپ ئامۇزكار.
(كوپ ئاچمايىپ نەرسىلەرنى زامان ئەھلى ئىشلەپچىقتى،
ئۇلار، ئوز تەسەۋۋر-ئويلىرىدىن ئۈگىنىپ مۇنداق ئىشلارنى
ئىشلىدى.)

ھەركىشى يەئنى ياساپ كۈلمەك ئۇچۇن،
ئىشرەت ئارتىپ ھۇزۇن ئوكسۇتمەك ئۇچۇن.
(ھەربىر كىشى غەم-قايغۇنى ئازايتىپ خوشاللىقنى ئىپادىلەش،
كۈلۈش ئۇچۇن بىرەر ئىش ئىشلەپچىقتى.)

جەم ئارا بىر قەلتىبانى بىھ ھايا،
ئاتىن ئەيلەپ پادىشاھى بورىيا.
(ئەنە شۇ جامائەت ئىچىدە بىر ھاياسىز، دەيۈز چىقىتىپ ئوز
ئېتىنى مەن بورىيا پادىشاھى بولمەن دىدى.)

بورىيادىن سەربەسەر كىسۋەت ئاڭا،
ساغداق ۋە قالقان بىلەن زىننەت ئاڭا.
(باشتىن ئاخىر كىيىملىرى بورىيا (بورا)، ئوق..يا، قالقانلارنى ئېسىپ
ئوزىنى زىننەتلىدى.)

ئوزىدەك ياساپ نىچە يارى سەرە،
يوق سەرە نىچە لەئىم ۋە مەسخىرە.

(يەنە ئۆزىدەك بىرمۇنچە "ياراملىق" دوستلىرىنى، ياق ياراملىق
 لىق ئەمەس، پەس ۋە مەسخىرىگە قالغانلارنى ياساندۇردى.)

بەزم مەيدانى ئۆلەرگە جىلۋەگاھ،
 زاھىر ئەيلەپ بىدئەتى ھەردەم تەباھ.
 (بەزمە - زىياپەت مەيدانىدا ئۇ مەسخىرىلەر ئۆزىنى كورسىتىپ،
 ھەر مىنۇتتا بىر قەبىھلىكنى ئاشكارە قىلىشتى.)

ئۆزى شاھى كىشۋەر ئايىن ساغىنىپ،
 ھەرنە قىلساڭ ھەزىل ئىلە چىن ساغىنىپ.
 (ئۇ ئۆزىنى مەملىكەتنىڭ پادىشاھى دەپ ئاتىدى، ھەزىل بىلەن
 راستلىقنى ئارىلاشتۇردى.)

چۈنكى ئاخىر بولدى سور ۋە تەئىبىيە،
 تۇندى ئول ئەبلەھ ئۆزىگە تەئىبىيە.
 (مەملىكەتنىڭ بايرام - زىياپەت تەنتەنسىسى، زىبۇ - زىننەتلەر
 ئاخىرلاشتى، ئۇنىڭ ئۆز - ئۆزىگە تەزىيە - ماتەم تۇتتى - ئولتۇرۇلدى.)

جوترە ئىلە تاجىن باشىغا ئوردىلار،
 بورىيا تونىن بۇزۇپ كويدۇردىلار.
 (ئۇنىڭ قالتان زىننەتلىرى بىلەن تاجىنى بېشىغا يۈگەپ بورىيە
 يادىن قىلىنغان تونىنى بۇزۇپ كويدۇرۇپ تاشلىدى.)

بولدى بۇ ھەنگامەدىن ئاگاھلىغى،
 كىم تەمەسخور ئېرمىش ئۇنىڭ شەھلىغى.
 (ئۇ ئاخىرى بىلىدىكى، ئۆزىنى پادىشا مەن دىگىنى ئۆزىنى - ئۆزى
 مەسخىرە قىلغانلىق ئىكەن.)

بۇركۇت ئوزرى

(بۇركۇتنىڭ ھوپۇپكە ئوزرە ئېيتىشى)

كردى بۇركۇت ئوترىغا يەننى ئوقاب،
ددى ئەي قۇشلار ئارا مالىك رىقاب.
(بۇركۇت ئوتتۇرىغا چىقىپ ئەي قۇشلارنىڭ ئىگىسى! (خوجايىنى)
ددى.)

ماڭا ھالەت ئوزگە قۇشلاردەك ئىمەس،
قۇمى ۋە بۇلبۇلدەك ئېل ۋەسىغىم دىمەس.
(مېنىڭ ھالىم باشقا قۇشلاردەك ئەمەس، خەلق مېنى پاختەك
بىلەن بۇلبۇلنى تەرىپلىگەندەك تەرىپلىسەيدۇ.)

سۇرەتىم مۇفرت دۇرۇر، قەھرىم يامان،
تاغ مۇلكى ئىچرە مەن، مەن قەھرىمان.
(سۇرەت شەكىلىم باشقىلاردىن ھەيۋەتلىك، ئاچچىغىم يامان، بۇ
تاغ مەملىكىتى ئىچىدە مەن بىر قەھرىمان مەن.)

نىچە كەكلىك توتىمەدۇر ھەركۇن ماڭا،
بولمىسا بۇ ئۇيقۇ كەلمەس تۇن ماڭا.
(ھەر كۇنى بىرقانچە كەكلىك ماڭا ئوزۇقلۇق بولىدۇ. ئەگەر
ئۇ ئوزۇقلۇق بولمايدىغان بولسا، كېچىسى ئۇيقۇم كەلمەيدۇ.)

توتىمە ئىستەپ چۇن ھاۋا تۇتقۇم بىيىك،
ئىمىن ئېرمەس نى قۇلان ۋە نى كىيىك.
(ئوزۇق ئىزلەپ ھاۋاغا كوتىرىلسەم، قۇلانمۇ، كىيىكىمۇ مەندىن
قۇتۇلالمايدۇ.)

ئۇل كى بولغاي نەپسى بۇ يەڭلىغ ئۇلۇق،
 يول نىتىپ قەتئە ئەيلەگەي بولماي ئوزۇق.
 (مەندەك نەپسى يوغان بىر قۇش ئوزۇق بولمىسا، قانداقمۇ
 يول باسالسۇن.)

مېنى بۇ يولدا قانات كوپ سالدى تۇت،
 قارنى ئاچ بولغاي يىقىلىپ قالدى تۇت.
 (بۇ يولدا تولا قانات قېقىپ ئۇچۇشمىنى، بىلىشك كېرەك، قارىنىم
 ئاچ قالسا يىقىلىپ قېلىشمىنىمۇ بىل.)

ھودھود جاۋابى بۇركۇتكە

(ھوپۇپنىڭ بۇركۇتكە جاۋاۋى)

ددى ھودھود كەئى خىددىۋى كامگار،
 كورمىگەن سەندەك بىر ئەھلى روزىگار.
 (ھوپۇپ بۇركۇتكە: ئەي ياخشى نىيەتلىك خوجا! زامان ئەھلى
 سەندەك بىر كىشىنى كورمىگەن، ددى.)

ھەم يىگىتلىك ۋەسفى لايىق زاتىگە،
 ھەم مۇسەللەم پەھلۋانلىق ئاتىگە.
 (ئەسلى زاتىگە يىگىتلىك لايىق، ئىسسىمىگە پالۋانلىق لايىق.)

ھەيىبۇ بو مىنقارۇ چاڭگاللىك سېنىڭ،
 فەرۇ شەۋكەتلىك فەرۇ بالىك سېنىڭ.
 (سېنىڭ چاڭگىلىڭ بىلەن تۇمشۇغۇڭ، قانات - قۇيرۇق، پەيلىرىڭ
 ئىست ساڭا زۇلۇم بوپتۇ.)

سەنكى مەقسۇد ئىستەمەي بەر نەپىس دۇن،
ئەزم ئېتەردىن بۇيلە بولغاي سەن زەبۇن.
(سەن مەقسەتكە يېتىشنى ئىستەمەي، پەس نەپىسكىنى دەپ
سەپەرگە يۇرۇش قىلىشتىن ئاجىزلىق كورستىۋاتسەن.)

ئەزم ئولماي يولغا ئاچمايسەن قانات،
چەڭگى مىنقارلىق، قاناتىڭدىن ئۇيات.
(قاناتىڭنى ئېچىپ يولغا ماڭمايسەن؟ چاڭگىلىڭ، تۇمشۇغۇڭ،
قاناتلىرىڭدىن ئۇياتساڭچۇ!)

مۇنچە بىرلە ئوزنى تەۋسب ئىتكايسىن،
زور شەۋكەت بىرلە تەئرب ئىتكايسىن.
(شۇنچىلىك ھالىڭ بىلەن ئوزەڭنى ماختايسەن، زور نام، شوھ-
رەتلىرىڭنى تەئربىلەيسەن.)

پەھلىۋان ۋە قەھرىمان ئول بولدى ئول،
كىم كېچىپ جاندىن ئەتكەي ئەزم يول.
(كىمكى جېنىدىن كېچىپ سەپەرگە ئاتلىنىدىكەن، پالۋانمۇ شۇ،
قەھرىمانمۇ شۇ.)

ھىكايەت

بار ئىدى بىر پەھلىۋانى زورگەر،
بى ھۈنەرلىك فەننىدە ساھىب ھۈنەر.
(زومىگەر بىر پالۋان بار ئىدى، ئۇنىڭ ھۈنەرسىزلىكتىن
بولەك ھۈنەرى يوق ئىدى.)

چاشتگاھ يەرئېردى ئۇ پاتمان تائام،
يەنە مۇنچە ئويلار ئىدى قۇت شام.
ئەتسگەنلىگىگە بىر پانمان تاماق يەپ، كەچلىگىگە يەنە شۇ
مىقداردا تاماق يېيشنى ئويلايتتى.

بۇ ئىككى ھىنگامەنىڭ پايانى ھەم،
يەنە مۇنچە ئويلار ئېردى بېيش ۋە كەم.
ئەتسگەنلىك، ئاخشاملىق تاماقنى يەپ بولۇپ، يەنە ئۇ، ئەتە
بۇنىڭدىن ئارتۇق تاماق يەرمەنمۇ ياكى كەم بولۇپ قالارمۇ؟ دەپ
ئويلايتتى.

زورلار ئەيلەر ئىدىكىم پىل مەست،
قىلسە تاپقاي ئاندا ئانداقى شىكەست.
مەس پىل بۇنىڭغا دۇچ كەلسە ئۇنى پاچاقلاپ تاشلىغۇدەك
كۈچۈنەتتى.

ئىتتىپاقا ھادىساتى روزىگار،
مۇلك ئارا قىلدى بۇزۇغلۇق ئاشكار.
زامانە ئوزگىرىش ھادىسىلىرى يۈز بېرىپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە
ئۇ مەملىكەتتە پاراكەندىچىلىك يۈز بەردى.

ئۈيلەكىم بولغاچ ئايان ئانداق تالا،
ۋاجىب ئولدى مۇلك ئەھلىغە جەلا.
ئەھۋال شۇ ھالەتكە يېتىپ باردىكى، مەملىكەت خەلقىگە ۋە -
تەندىن چىقىپ كېتىش لازىم بولۇپ قالدى.

خەلق ئوزگە مۇلك ئەزمى قىلدىلار،
جان ئاۋۇجلاپ باش ئالبان كەتتىلار.
خەلق جېنىنى چاڭگىلىغا ئېلىپ، بېشىنى ئېلىپ باشقا يۇرتقا

كېتىش ئۈچۈن يولغا چىقتى.

زورگەر ھەم ئەيلىدى ھەمراھلىق،
يوق ئاگا يول رەنجىدىن ئاگاھلىق.
(زومىگەر پالساۋانمۇ خەلىق بىلەن ھەمرا بولۇپ يولغا چىقتى.
ئەمما ئۇ يولدىكى جاپا.. مۇشەققەتنى بىلمەيتتى.)

يول ئۇزۇنراق تۇشتى ۋە ئاباد يوق،
قىلغالى بەدەنەپسلىق ئىل نەپىس يوق.
(كېتىشۋاتقان يول ئۇزۇن ئىدى. ئاۋات يەرلەرمۇ كورۇنمەيتتى.
نەپسى يامانلىق قىلىشقا خەلق ئۇنىمايتتى.)

زورگەر چۇن تاپىمىدى بىركۇن غىزا،
باشلىدى ئوز ھالىغا تۇتماق ئازا.
(زومىگەر پالساۋان بىركۇن تاماق تاپالماي، ئوز ئەھۋالىغا
ھازا (ماتەم) تۇنۇشقا باشلىدى.)

چۇن ئىككىنچى كۇنگە يەتتى پەھلىۋان،
كەتمىش ئېردى جىسمىدىن تاپ ۋە تاۋان.
(پالساۋان تاماق تاپالماي ئىككىنچى كۇنگە يەتكەندە، بەدەندىن
كۇچ- مادارى كېتىپ قالدى.)

لىك ئۇچۇنچى كۇن ئاگانى بەركلىك،
ئەيلىدى زاھىر بىبايان مەركلىك.
(لىكىن ئۇچىنچى كۇنى ئۇنىڭ يىمەكلىگى يەنىلا يوق ئىدى،
چول- باياۋان ئۇنىڭغا ئولۇم تەييارلىدى- ئولۇپ قالدى.)

قەتئە ئېتىب يولنى باياق ئەتقال ھەم،
ھەر تەرەپ ئىككى بۆكۈلگەن زال ھەم.
(كىچىك بالىلار، قەددى پۈكۈلگەن قېرىلار يولنى پىيادە
مېڭىپ داۋاملاشتۇرۇۋاتاتتى.)

ئىككى، ئۈچ كۈن تارتىپان رەنجۇ ئەنا،
مەنمەن ئىچرە كام لەر تارتىپ پاناھ.
(ئىككى، ئۈچ كۈن جاپا-مۇشەققەت چەككەن پالۋانغا ئوينىڭ
ئىچىدە بەزىلەر پانا بولغان بولسىمۇ)

پەھلىۋان تارتىپ بۇ مېھنەتتىن شىكەست،
ئۇيىلەكم بولدى ئەجەل يولدا پەست.
(يول ئازاۋىدىن قىيىنالغان پالۋان ئەجەلنىڭ يولدا يەرگە
يىقىلدى.)

كۈف ① نىڭ ئوزى

(ھۇقۇشنىڭ ھوپۇپكە ئوزرە ئېيتىشى)

زاھىر ئەتتى ئەرز ئەھۋالنى كۈف،
كىم ئېرورمەن ھەم زەئىفۇ، يولمەخۇف.
(ھۇقۇش ئوز ئەھۋالنى بايان قىلىپ، مەن ئاجىزمەن ھەم
يول خەۋپلىك.)

ئوتكارىپ مەن ئومىرنى ۋەيرانەدا،
باشمە يۇمىرلىگۈدەك كاشانەدا.

① كۈف — بىرخىل قۇش بولۇپ، خەلق ئۇنى ھۇقۇش، شۇم قۇش دەپ ئاتايدۇ.

(ئومىرۇمنى بېشىمغا ئورۇلۇپ چۈشكىدەك ۋەيرانە ئۇۋا (ماكان)
لاردا ئۆتكۈزگەنمەن.)

بارچە ئەۋقاتىم ئوتۇپ ئەندۇھ ئىلە،
ماتەم ئەھلىدەك پىغانۇ - ئاھ ئىلە.
(پۈتۈن ھاياتىم غەم - قايغۇ بىلەن، ماتەمدارلەردەك ئاھ - ۋاھ
بىلەن ئۆتكەن.)

گەنج ئومىدىغە پىغانلار كورگۈزۈپ،
لىك ئول ئومىد ئىلە ئۆزنى بۇزۇپ.
(غەزە تېپىش ئومىدىدە يىغلاپ پىغان چەكتىم، لېكىن شۇ
ئۇمىت بىلەن ئۆزەمنى بۇزۇپ كەلدىم.)

دەپ كى گەرچە تارتتىم ئومۇمدە رەنج،
باك ئىمەس بىركۈن نەسىبىم بولسا گەنج.
(پۈتۈن ھاياتىمدا جاپا چەكتىم، بىركۈن غەزە نېسىپ بولسا
ھىچ ۋەقە ئەمەس ئىدى.)

مەنكى گەنج ئومىدىدىن دىۋانەمەن،
كېچە - كۈندۈز ساكىنى ۋەيرانەمەن.
(مەن غەزە ئومىدىدە دىۋانە بولۇپ، كېچە - كۈندۈز ۋەيرانىدا
ئولتۇرىمەن.)

بۇ ئۇزۇن يولدىن مېنى تۇتقىل مائاپ،
مەن كىمۇ سۇمرۇغ بىرلە كۇھى قاپ.
(مېنى بۇ ئۇزۇن يولنى بېسىپ ئوتۇشتىن كەچۈرگىن، مەن
قانچىلىك ئادەم؟ سۇمرۇغ بىلەن كۇھىقاپ قەيەردە؟)

ھودھود جاۋابى كۇفغە

(ھوپۇپنىڭ ھوقۇشقا جاۋاۋى)

ددى ھودھودكى ئى ئىنىڭ مەكرۇ ھىيەل،
قەسدى جانىڭ ئەيلەبان تۇلى ئەمەل.
(ھوپۇپ كۇفقا شۇنداق دىدىكى، قىلغان ئىشلىرىڭ ھىلە، مېكىر،
يالغان، ئارزۇ- ھەۋەسلىرىڭنىڭ ئۇزۇنلۇغى جېنىڭغا قەست قىپتۇ.)

يەر تۇتۇپ كوڭلۇڭدە ئۇمىدى ماھال،
كىم ۋۇقۇنغە ئانىڭ يوق ئېھتىمال.
(كوڭلۇڭگە ئەمەلگە ئاشمايدىغان بىھۇدە خىياللار ئورۇنلىشىپتۇ،
ئۇ خىياللىرىڭنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىغا ئىمكانىيەت يوق.)

فېلمەسەل بىلپەرز ھەم تاپساڭ بۇ گەنج،
قىل خىيال ئەي ناتاۋانى غۇسسە سەنج.
(ئەي بىچارە مەسەلەن، غەزەنە تاپساڭمۇ ئۇ غەزىنىڭ غەم-
قايغۇلىرىنى مولچەرلەشنى ئويلاپ كورگىل.)

كىم نە بولغاي بەھرىڭ ئاندىن چۇز بالا،
ھەردەم ئوزگە غەمگە بولماق مۇبتالا.
(تاپقان غەزەندىن ئالىدىغان نېپسۋەك ھەر نەپەستە بالادىن
باشقا، غەمگە يولۇقۇشتىن باشقا نەرسە ئەمەس.)

ئول بالالەر بىرلە ئولمەك خارۇ زار،
گەنج تۇتماق دۇشمەن ئىلكىدە قارار.
(سەن ئۇ بالالار بىلەن خار- زار بولۇپ ئولسەڭ، غەزەنە
دۇشمەننىڭ قولىدا قالدۇ.)

ھىكايەت

بار ئىدى بىر مۈلك ئارا دىۋانەئى،
كېچە - كۈندۈز مەسكەنى ۋەيرانەئى.
(بىر شەھەردە بىر دىۋانە بار ئىدى، ئۇ كېچە - كۈندۈز بىر
ۋەيرانىدە ئولتۇراتتى.)

گەنج ئۈمىدى بىرلە ئومردىن ئوتكارىپ،
ھەردەم ئول ۋەيرانە بىر ياندىن قازىپ.
(غەزەنە تېپىش ئۈمىدىدە ھەمىشە ئۇ ۋەيرانىنىڭ ئۇيان - بۇيان -
يېنىنى قېزىپ ئومۇر ئۆتكۈزەتتى.)

ئىتتىپاقا بەس كى چەكتى رەنج ئول،
بەختى بىر كۈن گەنج گە باشقاردى يول.
(ئۇ، كوپ مۇشەققەت چېكىپ، ئاخىر ئۇنىڭ بەختى غەزەنە يو -
لىنى كورسەتتى.)

بىر ئىشك بولدى ئايان نەقبى ئارا،
كىردى ئەرسە بىر ئۇلۇغ ئىشرەت سەرا.
(تامدىن بىر ئىشك كورۇندى، كىرىپ قارسا، ناھايىتى كوڭۇل -
ئۇك بىر جاي ئىكەن.)

قىرىق خۇم ۋە ئاندا پەرىدۇن گەنجىدەك،
يوق فەرىدۇن بەلكى قارۇن گەنجىدەك.
(فەرىدۇن شاھنىڭ غەزەنسىدەك قىرىق كۈپتە غەزەنە كوردى،
ياق، فەرىدۇن شاھ غەزەنسىدەك ئەمەس بەلكى قارۇننىڭ غەزەنە -
سىدەك غەزەنە ئىدى.)

كۆرمەككىدىن تەلبە ئۇردى بىر خۇرۇش،
 يەتتى ناگەھ بىرلەشمى سەخت كۈش.
 (ھىلىقى تەلۋە دىۋانە غەزنىنى كورۇپ قاتتىق توۋلاپ كەتتى.
 شۇ ھالدا تۇيۇقسىزلا قاتتىق بىر ئاۋاز ئاڭلاندى.)

كوردى ئول ۋەيرانەدە دىۋاننى،
 ھوش زايىل قىلغۇچى غەمخانىنى.
 (ئۇ، ۋەيراندە ھۇشمىدىن كېتىپ قالغان، قايغۇ - غەم بىلەن ھەم -
 خانە بولغان بىر ساراڭنى كوردى.)

كۆرمەي ئول مەجنۇننى مۇجرىم چەتتى تىخ،
 قاننى گەنج ئۆزرە توكتى بى دەرىخ.
 (ئۇ جىنايەتكار، دىۋاننى كۆرمەي تۇرۇپلا پىچاق سېلىپ، ھىچ
 ئەيمەنمەستىن ئۇنىڭ قېنىنى غەزنىنىڭ ئۈستىگە توكتى.)

گەنج ئەردى ئۇمرى ئانىڭ ۋايەسى،
 باردى گەنج ئۈستىدە جان سەرمايەسى.
 (ئۇ دىۋاننىڭ ھاياتلىق مەقسىدى غەزىنە تېپىش ئىدى. غەزىنە ئۇس -
 تىدە ھاياتلىق سەرمايىسىنى يوقاتتى.)

ھوماينىڭ ئۆزى ھودھودغە

(بەخت قۇشنىڭ ھوپۇپكە ئۆزرە ئېيتىشى)

باشلىدى ئۆزىنى ساھىب پەر ھۇماي،
 دىدى ئەي سەرگەشتلەرگە رەھىنماي.
 (گۈزەل قاناتلىق بەخت قۇشى ئۆزىنى باشلاپ، ئەي، يولدىن
 ئازغانلارنى يولغا سالغۇچى، - دىدى.)

ئاندا دۇر ئىقبال دىن پايمە مېنىڭ،
كىم بېرۇر بەختنى شەرەپ سايەم مېنىڭ.
مېنىڭ قەدىمىم بەخت - تەلەينىڭ ئوزى، مېنىڭ سايەم بەخت
شەرەپ بېرىدۇ.

زاتىمە ئانچە شەرەپ بەردى ئىلاھ،
كىم مېنىڭ سايەم گادانى قىلدى شاھ.
(تەڭرى ماڭا شۇنداق ئۇلۇغلۇق بەردىكى، مېنىڭ سايەم گادا -
نىڭ بېشىغا چۈشسە، ئۇ پادىشا بولىدۇ).

مەن شەھۇ ۋە شەھ ئىستىمەك بېرۇر گۇنەھ،
ئۇزنى رەنجۇر ئەيلەمەك يەئنى كى نەھ.
(ئوزەم شاھ تۇرۇپ يەنە شاھنى ئىزلەش گۇنا بولىدۇ. ئوزنى
كايتىشنىڭ نىمە پايدىسى بار؟)

قىلماغم خۇشراق ھاۋايى جىلۋەگە،
بەرمەكم سايەمدە شاھلەرغە يەنە.
(ياخشىراغى شۇكى، مەن ئاسماننى جىلۋەگاھ قىلىپ، كىشە -
لەرنىڭ بېشىغا سايەمنى چۈشۈرۈپ، ئۇلارنى شاھ قىلىشىم كە -
رەك.)

ھودھود جاۋابى ھۇمايغا

(ھوپۇپنىڭ بەخت قۇشىغا جاۋاۋى)

ددى ھود ھود كەئى سوزۇڭ ئەفسانەئى،
كىم ئانى قىلغاي بايان دىۋانەئى.

(ھويۇپ بەخت قۇشسىغا دىدىكى، ئەي ئەپسانە سوزلۇك، سېنىڭ سوزلىرىڭنى ساراڭلار سوزلەيدۇ؟)

ئولكى زاتىڭغا بلاھەت چاغلەمىش،
ساڭا بۇ ياكلىغ شەققە باغلىمىش.
(ئەسلى زاتىڭغا ئەقىل - ئىدراك كەم بېرىلگەن، شۇڭا بۇنداق باش ئاغرىغى - سەۋداغە باغلىنىپسەن.)

كىم يېتەر سايەڭدىن ئەلگە شاھلىق.
ساڭا ياۋەر قىلدۇرۇپ گۇمراغلىق.
(سېنىڭ سايەڭدىن ئەلگە شاھلىق يېتىشى گۇمراھلىق. (يولدىن ئازغانلىق) نىڭ ساڭا مەدەتكار بولغانلىغىدۇر).

شاھلەر تارىخى كىم مەستۇر ئېرۇر،
قايسىنىڭ ۋەسقىدە بۇ مەزكۇر ئېرۇر؟
(پادىшалارنىڭ تارىخى كىتاپلاردا بايان قىلىنغان، قايسى بىر پادىشانىڭ سۇپىتىدە سېنىڭ سايەڭ چۈشۈپ پادىشا بولغانلىغى يېزىلغان؟)

كىم ئانى سىھ ئەيلەمىش شاننىڭ سېنىڭ،
كىم ئېرۇر بۇ مۇددى ئاتنىڭ سېنىڭ.
(كىمىنى سېنىڭ شاننىڭ (شەرىپنىڭ) پادىشا قىلغان دىيەلسە، شۇ نامنى ئېلىش سېنىڭ مۇددىيىڭ؟)

بۇ غەلەت ئەپسانە شاد ئەيلەپ سېنى،
بۇيلە فاسد ئىتىقاد ئەيلەپ سېنى.
(بۇ خاتا ئەپسانە سېنى خوشاللىنىدۇرۇپتۇ، سېنى بۇ بۇزۇق ئېتىقاتقا چۈشۈرۈپتۇ.)

فدلىمەسەل بولسا بۇ دەئۇا راست ھەم،
كەلسە سەندىن بۇ سۈپەت پەنجۋالىست ھەم.
(مەسىلەن، بۇ داۋايىنىڭ راست بولۇپ، قولۇڭدىن شۇ خىل ئىش-
لار كەلسە،)

بەرسە ئەلگە شاھلىق ھەيىيى - ۋۇدۇد،
ساڭا ھەم ئول شاھلىقتىن ھەم نەئسۇد.
(خۇدا ئەلگە شاھلىق بەرسە، ساڭا بۇ شاھلىقتىن نىمە پايدى-
دا بار؟)

تۆمبەك ئىتدەك دەشت ئارا قالغان سۇگەك،
تۇرفەراق بىر ئىشكى قاقشالغان سۇگەك.
(سېنىڭ يېمىگەك ئىتقا ئوخشاش چول - دەشتتە قالغان سۇگەك-
تۇر. ھەممىدىن ئاجايىپراق بىر ئىش شۇكى، قۇرۇپ قالغان سو-
گەكنى يەيسەن.)

بىلگىل ئەي باتىل خىيال ئىچرە ئەسىر،
كىم، ئېرۇر پالىڭغە لايىق بۇ نەزىر.
(ئەي، خاتا خىياللارغا ئەسىر بولۇپ قالغان بەخت قۇشى، بۇ
مىسال ساڭا لايىق.)

ھەكايەت

ساھىلى ئومماندا سودا پىشە خەيل،
بەھر سوداسىدا سۇر ئەندىشە خەيل.
(ئوممان دېڭىز سودىسىدا بىر بولەك سودا بىلەن شۇغۇللىنىپ،
دېڭىز سودىسىدا پايدا غېمىدە يۇرگۇچىلەر.)

بەرسەلەر بەش، ئون دەرەم غەۋۋاس دۇن،
بەر ئىچىگە سالۇر ئوزنى سەرنەگۇن.
(دېگىزغا چومگۇچىلەرگە بەش - ئون ياماق بەرسە، دېگىز ئى -
چىگە بېشىنى توۋەن قىلىپ ئوزنى تاشلايتتى.)

جاننى يۇز رەنج ئوتىغە ئەيلەپ ھەدەق،
بەر قەئىردا ئىلىكلەپ بىر سەدەق.
(جېنىنى يۇز جاپا - مۇشەققەت ئوتىغا نشان قىلىپ، دېگىزنىڭ
قەرىدىن چاڭگالغا بىر سەدەپ ئېلىپ چىقاتتى.)

ئول سەدەق ئىچرە ئەگەر مەڭ دانەدۇر،
يائەگەر بىرخۇد دۇرى كاشانەدۇر.
(ئۇ سەدەپ ئىچىدە مەڭ دانە مەرۋايت بولسۇن ياكى ئۇ، سەدەپ
بىرگىنە مەرۋايتقا قاپچۇق بولغان بولسۇن،)

كىم ئېرۇر ئول شاھ تاجى رەۋىقى،
ئاڭلا ئانى مۇزد بەرگەننىڭ ھەققى.
(ئۇ مەرۋايت شاھنىڭ تاجىغا زىننەت بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئىش
ھەققىنى ئاڭلاپ باق:)

تاجىر ئالىب ئول سۇپەت نەقدى ئېزىز،
ئەخىز ئېتىپ، غەۋۋاس بىر ئىككى بەشىز.
(سودىگەر شۇنچە قىممەت باھالىق مەرۋايتنى قولغا ئېلىپ، دې -
گىز قەرىدىن مەرۋايت ئېلىپ بەرگۇچى بولسا بىر ئىككى مەس
ياماققا ئىگە بولالايتتى.)

ئىت كەبى ئەيلەب سۇگەك نەپسىگىنى توق،
ئول ئېلىپ مۇزد، ساڭا ئول داغى يوق.
(ئىتىقا ئوخشاش سۇگەك يەپ قوساق توپىغۇزىسەن، دېڭىزغا
چومگۇچىغۇ ئاز بولسىمۇ ھەق ئالدىكەن، ساڭا ئۇمۇ يوق.)

ئاقىل ئېرسەك كۇب دىمە مۇنداغ گىزراب،
كىم ساراسەر بۇ سوزۇك باردۇر خىلاب.
(ئاقىل بولىدىغان بولساك، مۇنداق بەھۇدە يالغان سوز قىلما،
سوزلىرىك باشتىن ئاياق يالغان.)

ئوردەك ئوزرى

(ئودەكنىڭ ھويۇپكە ئوزرە ئېيتىشى)

ئوردەك ئاغاز ئەتتى كى ئى پۇرخەندە زات،
سۇ بىلەن ئولمىش ماڭا قايمىم ھايات.
(ئودەك ئەي ئۇلۇغ زات دەپ سوز باشلاپ: ھاياتىم سۇ بىلەن
بەرىپا بولىدۇ.)

ئاندىن ئايرۇ مۇزتەرىب مەن قايقۇدىن،
ئۇيلەكىم تۇشكەي يىراق بالق سۇدىن.
(سۇدىن ئايرىلسام، بېلىق سۇدىن ئايرىلغاندەك قايقۇ بىلەن نا-
ھايتى بىئارام پاراكەندە بولىمەن.)

چۇن سۇ ئىچرە زاتىمە تەسكىن بولۇپ،
پاك دامەنلىق ماڭا ئايىن بولۇپ.
(چۇنكى مېنىڭ ئەسلى زاتىمغا سۇ ئارام بولىدۇ، پاكىزلىق ما-
ڭا ئادەت بولغان.)

ياكلىق چۇن سۇدىن ئەتتىم ئىكتىساب،
لايمىق ئۆلدى ۋەسقىمە ھۇسۇلىما ئاب.
(پاكىزلىقنى سۇدىن ئۆگەندىم، شۇنغا سۇپىتىم گۈزەل جايغا قاي-
تا بېرىشقا - لايمىق بولدى.)

بولمىسا بىر لەھزە ئەرىغ سۇ ئارا،
پۇر قېتىدا ئەيلەرەم يۈز ماجرا.
(سودا بىردەم ئېرىغدىلىپ (پاكىزلىنىپ)، تۇرمىسام، سۇدىن ئاي-
رىلغانلىغىمغا كۆپ ماجرالارنى قىلىمەن.)

مەۋجىدىن سەججادەنى سالىپ سودا،
كۆرگۈزۈپ مەقسۇد يۈز ئول كوزگورا.
(سۇنىڭ ئۆركىشىنى جايىنساماز قىلىپ، مانا شۇ سۇ ئائىنەدە
يۈزلىگەن مەقسەتنى كۆرىمەن.)

سۇدادۇر مەقسۇدىمە چۇن يەتمىكىم،
بەس خاتادۇر ئۆزگە يان ئەرز ئەتمىكىم.
(مەقسىدىمگە يېتىشىم سۇدادۇر، ئەلۋەتتە باشقا جايغا سەپەر
قىلىشىم خاتالىق بولىدۇ.)

ھودھود جاۋابى ئوردەككە

(ھوپۇپنىڭ ئوردەككە جاۋابى)

دەدى ھودھود كىم خاتا سوز كەلدى بۇ،
كىم دىدىڭ ئەي پاك بوب ئەقلىڭدىن سۇ.
(ھوپۇپ: بۇ سوزۇڭ خاتا، سۇ بىلەن ئەقلىمنى يۇيۇپ تازى-
لايمەن دەيسەن.)

سۇغەكم سەججاده سالىب مەن دىدىك،
خەير ھالىكىدىن مەگەر غاپىل ئىدىك.
(سۇغا سەججارە (جايناماز) سالىدىم دەيسەن، ئۈزەڭنىڭ ھا -
لىنى ياخشى بىلمەيسەن.)

پاك دامەنلىق قىلىپ مەن فەن دىمە،
ئۈزنى سورا غەيرتەر دامەن دىمە.
(پاكلىقنى كەسپ قىلىدىم، مەن پاك دىمە، باشقىلارنى نا -
پاك (پاسكىنا) دىمە.)

پاك ئىسەڭ نىدۇر سۇغا چومىمەك ئىشىك،
كېچە كۈندۈز غۈتە ئۇرماقدۇر ئىشىك.
(پاكىز بولساڭ كېچە - كۈندۈز نىمە ئۈچۈن سۇغا چومۇپ يۇرد -
سەن؟)

پىسىق تۇخىمىن نەپىس ئىلە ئۆلكىم تارىر،
سۇئارا بىر غۈتە كىم ئۇردى ئارىر.
(كىمكى بۇزۇقلۇق گۇنانىڭ ئۇرۇغىنى تېرىسا (گۇنا قىلسا) ئۇ
سۇدا بىرلا شۇڭغۇسا پاكىز بولىدۇ.)

نى جىناپەتدۇر ۋە بۇ بى پاكلىك،
كىم چومۇپ تۇن - كۈن يېتىشمەك پاكلىك.
(كېچە - كۈندۈز سۇغا چومۇپ تازىلانمايدىغان بۇ نىمە دىگەن
جۇنۇبىلۇق؟)

ئەر ئىسەڭ ئالىڭدەدۇر بەھرى فەنا،
چۇمغۇلۇ قىلغىل ئۈزۈڭنى ئاشىنا.

(ئەر بولدىغان بولساڭ ئالدىڭدا شەخسىيە تىپلىكىنى يوقىتىدىغان دېڭىز تۇرۇپتۇ، شۇ دېڭىزغا چومۇپ ھەقىقەتكە ئاشنا بول!)

ھەمكارىيەت

ھىندى دەرياسىدا ئېردى تاجىرى،
سودۇ-سەۋدا شەۋەسىدە ماھىرى.
(ھىندى دەرياسىدا بىر سودىگەر بار ئىدى، سودىگەرچىلىك ۋە پاي-
دا ئېلىشتا ماھىر ئىدى.)

مايەئى سودا دىماغىغا توشۇپ،
غەرقى بەھرى پىكىر ئۇلارغا ياۋشۇپ.
(سودىگەرچىلىك پايدا ئېلىش خىيالى ئۇنىڭ مەڭسىگە كىرد-
ۋالدى، دېڭىزدا غەرق بولۇش دىگەننى ئويلىمايتتى.)

تۇتمايىن بىر مۈلك دە ئون كۈن مەقام،
ئەيلەگەچ سودا ۋە سود ئەيلەپ خۇررام.
(سودا - سېتىق بىلەن خوشال بولۇپ، بىر مەملىكەتتە ئون كۈن
تۇرالمايتتى، پايدا ئېلىشنىڭ سودا بىلەن مېڭىپلا تۇراتتى.)

يىللەر ئەيلەپ ئەردى بۇ يەڭلىغ سەپەر،
بەھرىنى ئاڭلاپ ھەر ئاپەتتىن مەقدىر.
(بىرقانچە يىل شۇنداق سەپەر ئۈستىدە يۈردى. دېڭىزنى ھەر
قانداق ھادىسە ئاپەتتىن تېج دەپ بىلەتتى.)

مەككە ئەتراپىن سۇ ئىچرە ئايلىنىپ،
پەرز ئادا ئەتكەچ يېقىن يەتكەچ يانمىپ.
(سۇ يولى بىلەن مەككىنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ ھەج قىلىپ
پەرزنى ئادا قىلىپ يانسام دەپ ئويلىدى.)

خەلق دەپ كىم ئول مۇشەررەپ ھەجخە ھەم،
مەيل بەرمەي ئول تەرەپ ھېرسى دەرەم.
(خەلق، ئۇ ھەج تاۋاپ قىلىشقا موشەررەپ بولۇشقا، ئۇنىڭ
پۇلغا ھېرسىلىغى (ئامراقلىغى) ئىختىار بەرمەيدۇ، دەيتتى.)

ناگاھ بىركۇن تۇشتى دەريا ئىچرە مەۋج،
كىمە گاھى خەزىزۇ گاھى ئەۋج.
(تۇيۇقسىز بىركۇنى دەريا دولقۇنلاپ كەتتى. كېمە گاھ چوڭ-
قۇر قاينامغا كىرىپ كېتەتتى، گاھى سۇنىڭ ئۈستىگە چىقاتتى.)

بولدى تاجىر لوججەئى سودادا غەرق،
لىك بولدى كېمەسى دەريادا غەرق.
(سودىگەر سودا - پايدا مەنپەئەتنىڭ دولقۇنىدا، غەرق بولدى.
كېمەسى دەريادا غەرق بولدى.)

بەرمادى سودا خىيالى ھەجگە يول،
تاكى بىر بالىققا ئولدى توئمە ئول.
(سودىگەرچىلىك خىيالى ھەجگە يول بەرمەي سودىگەر بىر
بېلىققا يەم بولدى.)

تاۋۇغ ئوزرى

(توخۇنىڭ ھوپۇپكە ئوزرە ئېيتىشى)

تاۋۇغ ئەيلادى بۇيلە ئوزرىن ئاشكار،
كەئى توبۇ ئىچرە ئەنسۇ تاجدار.
(توخۇ ھوپۇپكە ئوزرە ئېيتتى: ئەي قۇشلارنىڭ ئىسچىدىكى
ئۆلپەتلىك ئىناق تاجدار دىدى.)

بىز ئىكەۋغا تاج روزى قىلدى ھەق،
لىك ھەربىرگە بىر ئىش كەلدى سەبەق.
(بىز ئىككىمىزگە خۇدا تاج نېسىپ قىلدى، لېكىن ھەربىرىمىزگە
بىرەر ئىشنى ئۆگەتتى.)

ساڭا ئەيلەپ راھبەرلىكنى ئاتا،
قىلدى قۇشلارغا رەئىسۇ پىشىۋا.
(ساڭا رەھبەرلىكنى نېسىپ قىلىپ، قۇشلارغا باشلىق ۋە پىشىۋا
قىلدى.)

ماڭا بەردى سەۋتى دىلكەش بەر داۋام،
ئەلنى تائەتكە تىلەرگە سۇبھى شام.
(ماڭا دىلكەش (يېقىملىق) ئاۋاز بېرىپ، ئەلنى ئەتسىگەن -
ئاخشام تائەت - ئىبادەتكە چاقىرتقۇزدى.)

ئولكى دەخلۇق ئەتتى سۇنى ۋەھشى تەير،
بىزگە تەسكىن روزى ئەتتى، ساڭا سەير.
(ئول خۇدا جان - جانۋارلارنى يارىتىپ ئۇلارنىڭ ھەركىتىنى
ياراتتى. بىزگە تۇراقلىق تۇرمۇش، ساڭا ئۇچۇپ سەير قىلىشنى
نېسىپ ئەتتى.)

چۈن سەرامەر كەلدى ئەرلىكدە خۇرۇس،
ھەق ئاڭا بەردى نىچە زىيا ئەرۇس.
(خوراز ئەرلىكتە باش كۆتەردى. ئۇنىڭغا خۇدا بىرقانچە
كۆزەل قىز - كېلىنلارنى بەردى.)

تۇتدى ھەريان سەير قىلماقدىن مائاپ،
ئۆلكىمۇ سۇمۇرۇغ بىرلە كوھى قاپ.

(بىزنى ھەرتەرەپكە ئايلىنىپ يۇرۇشتىن، سۇمرۇغنىڭ قېشىغا ۋە كوھنتاپقا بېرىشتىن كەچۈرۈم قىلدى.)

ھودھود جاۋابى تاۋۇغقا

(ھوپۇپنىڭ توخۇغا جاۋاۋى)

ددى ھودھودكىم بۇ سوز بى ۋەجھ ئىمەس،
ھەركىشى بۇ سوزنى ھالدىن دىمەس.
(ھوپۇپ: بۇ سوزلەر سەۋەپسىز ئىمەس، ھەركىشى بۇ سوزنى
ئۆزلۈگىدىن دىمەيدۇ، ددى.)

بارئاندىدەك قۇشكى ئاچماي بالۇپەر،
سىدرە شاخى ئۇستىدا ئەيلەر مەقەر.
(شۇنداق قۇش باركى، قانات - قۇيرۇغىنى ئاچماستىن، ھىچ
يەرگە ئۇچماستىن سىدرە دەرەخنىڭ ① شېخى ئۇستىنى ماكان
قىلىپ ئۆتەدۇ).

كەلدى خىلۋەنگاھى ئانىڭ ئەنجۈمەن،
سەير ئېتەر لىكىن بىرى دايم ۋەتەن.
(ئۇ مەخسۇس ماكاندا يىغىن تۇزىدۇ، ئۇنىڭ دائىم بىرجايدا
تۇرۇشى ئۇنىڭ سەيلى ئەتكىندۇر.)

ئەرش پەرۋاز ئولدى ۋە سىدرە نەشىن،
ئەلگە زاھىر ئەيلەمەي پەرۋاز ئىشىن.
(ئۇ، ئەرشكە ئۇچۇپ بېرىپ سىدرە دەرەختىن ماكان تۇتتى.
ئۆزىنىڭ ئەرشكە ئۇچۇپ بارغانلىغىنى خەلققە ئاشكارا قىلمىدى.)

① سىدرە دەرەخ-دىنىي قاراشلارچە ئەرىشنىڭ ئالدىدىكى بىر خاس

دەرەختۇر.

ئېرمەس ئول سىمۇرغىدىن ئايرۇ دەمى،
ۋەسىلدە كوڭلىگە ئوزگە ئالەمى.

(ئۇ، سۇمىرۇغىدىن بىردەممۇ ئايرىلمايدۇ، مەھبۇپ ۋىسالىدا
ئۇنىڭ كوڭلىدە باشقا ئالەم بار.)

يەتمەيسن جانغا ھىجراندىن گەزەند،
خىلۋەتى ۋەسىلدە ھەردەم نەقىشەند.

(ئۇنىڭ جېنىغا ھىجراندىن ھىچقانداق گەزەند يەتمەيدۇ، ئۇ
مەھبۇپ ۋىسالى خىلۋىتىدە ھەر نەپەستە مۇھەببەتتىن بىر نەقىش
باغلايدۇ.)

باشى ئۇزۇرە مۇھەببەت تاجى ئانىڭ،

جىلۋەگاھى ۋەسىل مىراجى ئانىڭ.

(ئۇنىڭ بېشىدا مۇھەببەتنىڭ تاجى بار، مەھبۇپنىڭ ۋىسالى جىلۋە
گاھى ئۇنىڭ مىراجىدۇر.)

ۋەسىلدىن مەملۇ دىلى دەم ئاسرابان،

غەيرىدىن ھالىنى مۇبھەم ئاسرابان.

(ئۇنىڭ دىلى مەھبۇبى ۋىسالىدىن تولغان خوشال، ئۇزىنىڭ
خوشاللىغىنى غەيرى كىشىلەردىن يوشۇرىدۇ.)

ۋەسىلى يېۋىزىنىڭ دەردىدىن كوڭلىدە خوش،

لىك ئولۇپ ئاغزى سەدەپ ياكلىغ خامۇش.

(يېۋىزىنىڭ دەرت تارتىشىمۇ ۋەسىلگە يەتتىم دەپ خوش بولىدۇ،
لېكىن ئۇ، ۋۇجۇددا گەۋھەر ساقلىغان سەدەپكە ئوخشاش جىم
تۇرىدۇ، سوزلىمەيدۇ.)

سەن قۇش ئېرمەس سەنكى ئەي خارچ ناۋا،
ھىرزە گەرۇ ھىرزە گۇي، بى ھايا.
(سەن قۇش ئەمەس، ئاۋازىڭ ناۋا - پىغان قاتارىغا كىرمەيدۇ.
ئىشلىرىڭ بىھۇدە، كۈنلىرىڭمۇ بىھۇدە، ئۆزەڭ ھاياسىز.)

پىسىق مۇپىرت كېچە - كۈندۈزدۈر ئىشىك،
بى جەھەت غەۋغا ۋە قىچقىرماق ئىشىك.
(كېچە - كۈندۈز چېكىدىن ئارتۇق گۇناھ قىلسەن، شەھۋەتپە -
رەس سەن، قاقلاپ غەۋغا قىلىپ قىچقىرىپ يۇرۇيسەن.)

يۈز يامانلىق بىرلە شەپقەت ئەيلەبان،
ياخشىلارغا ئۆزنى نىسبەت ئەيلەبان.
(يۈز تۈرلۈك يامان ئىشلىرىڭ بىلەن ئۆزەڭنى شەپقەتلىك
كورسىتسەن، ياخشىلارغا ئۆزەڭنى سېلىشتۇرۇپ باقسەن.)

سۇستلۇقلار بۇيلەكم قىلدىڭ ئايان،
دىمەگىل ئۆزنى خورۇس ئەي ماكىيان.
(ئۆزەڭنىڭ بوشاڭلىغىنى بىلدۈردۈڭ، ھەي سەن ئۆزەڭنى خو -
راز دىمە، مەككىيان ئىكەنسەن.)

قۇشلار ئۆز نىسبەتلىرىنى سەھىرغىچە ھودھوددىن سورغانلارى

(قۇشلار ئۆزلىرىنى سۇمرۇغقا سېلىشتۇرغانلىقىنى
ھوپۇپتىن سورىغانلىغى)

ھەربىرى بىر ئۆزەكم قىلدى خىتاب،
بولدى ھودھوددىن ئاڭا مۇنداق جاۋاب.

(قۇشلارنىڭ ھەربىرى بىر تۇرلۇك ئۆزرە بايان قىلدى، ھوپۇپا ئۇلارغا مۇنداق جاۋاپ بەردى).

نوكتەدىن ئاجىز بولۇپ ئول لەھزە خەيل،
قىلمادىلار ئۆزگە ئۆزىر ئەيتۇرغە مەيل.

(قۇشلار يەنە سوزلەشتىن ئاجىزلىق قىلىپ، يەنە باشقىچە ئۆزرە ئېيتىشنى ئىختىيار قىلالىدى).

بارچەنى سەرگەشتە ئەيلەپ زوتقى ھال،
مۇتتەپىق ھودھودتىن ئەتدىلار سوئال.

(ئاخىر بارلىق قۇشلار بىرلىككە كېلىپ ھوپۇپىتىن سوئال سو-
راشتى).

كى سېنىڭ زاتىڭ رىياسەت گەۋھەرى،
باشىڭە لايىق ھىدايەت ئەفسەرى.

(سېنىڭ ئەسلىڭ پىشمۇا بولۇشقا، يىول كورسە تىكۇچىسا، كىنىڭ
تاجىنى كىيىشكە لايىق).

سەير ئارا قەتئى بىپايان ئەيلەگەن،
ئەي مەسەللىك ئانچە ئىمكان ئەيلەگەن.

(سەن باياۋانلارنى كەزگەن، قىيىن يوللارنى كېسىپ ئوتۇشكە
دۇمكىنچىلىك ياراتقان).

يول رەجا ۋە خەۋپنى بىلگەن تامام،
خەۋپ ئىسلاھىدە قىلغان ئېھتىمام.

(يىولدىكى ئۆمىت ۋە خەۋپنى تولۇق بىلىپ، خەۋپنى ئىسلاھ
قىلىشقا غەيرەت، ھىممەت قىلغان).

بىر گۇرۇھى ئاجىزۇ زارۇ زەبۇن،
بارچەنى خار ئەيلەبان بەختى نىگۇن.
(بىز بەختى قارا، خار بىر تۇركۇم ئاجىز ۋە كۇچسىز زارلانغان
لارمىز.)

كوڭلىمىزگە بولمىغان روشەن بۇ راز،
جەھلىمىز كۆيدىن - كۆپ ئىلىم ئازدىن ئاز.
(بۇ مەخپى سىرلار كوڭلىمىزگە روشەن بولمىغان، نادان
لىغىمىز ناھايىتى كۆپ، ئىلىم - مەرىپىتىمىز ناھايىتى ئاز.)

زەررەدەك سەرگەشتە، ئەھۋالى ھەقىر،
ئۇل كامال ئەۋجى ئۈزە بەردى مونىر.
(زەررىگە ئوخشاش ئايلىنىپ، ئەھۋالىمىز خاراپ، سۇمرۇغ
بولسا كامالاتنىڭ چوققىسىدا ئۇن توت كۈنلۈك ئايدەك.)

مەنزىلەتدە چەرخ ئەلادىن رەفەئ،
بۇسبەت ئىچرە ئەرش ئەلادىن ۋەسەئ.
(ئۇ ئورۇن مەرتىۋىدە پەلەكتىن ئىگىز، كەڭلىكتە ئەرش ئەلا -
دىن كەڭ.)

ئۇل كېلىپ ئارتۇق توققۇز ئەفلاكىدىن،
لىك بىز ئوكسۇك بەسى خاشاكىدىن.
(ئۇ بولسا، توققۇز پەلەكتىن ئارتۇقراق، بىز بولساق
خەس - خەشەكلەردىنمۇ توۋەن.)

بىزگە ئانىڭ بىرلە نىسبەت نە ئىكەن؟
يا بۇ نىسبەت بىرلە ھىكمەت نە ئىكەن؟
(ئۇنىڭ بىلەن ئۆزىمىزنىڭ مۇناسىۋىتى نىمە بولار؟ ياكى
مۇناسىۋەت باغلاشتا ھىكمەت نىمە ئىكەن؟)

شاھلار شاھى كېلىپ ئول پادشاھ،
 بىز گادالەرنىڭ گادايى خاك راھ.
 (ئۇ، شاھلارنىڭ شاھى، بىز گادايسلارنىڭ گادايى يولدىكى
 توپراق.)

بىزگە مەلۇم ئەتكى بەس مەجھۇل ئېرۇر،
 ئەقىل ئانىڭ ئىدراكىدىن مەئزۇل ئېرۇر.
 (بىزگە نامەلۇم بولغان ئىشلارنى بىلدۈرگىن، ئۇ ئىشلارنى ئىد-
 راك قىلىشتىن (بىلىشتىن) ئەقىلىمىز ئاجىزلىق قىلىدۇ.)

بىز ھەقىرۇ ئالى ئانىڭ ھەزرەتى،
 قەترەنىڭ دەرياغا نىدۇر نىسبىتى؟
 (بىز ئاجىز، ئۇنىڭ دەرگاھى ئالى، بىر تامچىنىڭ دەرياغا نىمە
 مۇناسىۋىتى بار؟)

ھودھودنىڭ قۇشلارغا جاۋابى ۋە سىمىۋىغ زۇھورىدىن خىتابى

(ھوپۇپنىڭ سۇمرۇغنىڭ ۋۇجۇدىدىن خىتاب قىلىپ
 قۇشلارغا جاۋاب بەرگىنى)

بەردى ھودھود قەۋمىگە مۇنداق جاۋاب،
 كىم ئۇشول شاھىنشاھى ئالى جاناب.
 (ھوپۇپ ئۆزقەۋمى (قۇشلارغا) مۇنداق جاۋاب بەردى: سۈەۋ-
 رۇغ شاھلارنىڭ شاھى، ئالى جانابىدۇر.)

گەنج ئېردى لىك مەخپى زات ئاڭا،
ياشۇرۇن ھۇسىن ئېردى كۈن مىرئات ئاڭا.
(ئۇ بىرغەزەنە بولۇپ، ئەسلى زاتى مەخپى ئىدى، ئۇ، يوشۇرۇن
ھوسنى - جامال ئىدى. قۇياش ئۇنىڭغا ئەينەك ئىدى.)

ئوز زۇھورىن چۇن تەمەننا ئەيلەدى،
چىقتى ۋە ئەۋۋەل تەجەللى ئەيلەدى.
(ئوزنىڭ ئاشكارلىنىشىنى ئارزۇ قىلىپ، ئالدىن قۇياش ئارقىلىق
تۇر چاچتى.)

بۇ تەجەللىسى ئارا خۇرشىدۋار،
يۈز تۈمەن مىڭ سايە سالىدى ئاشكار.
(ئوزنىڭ قۇياشقا ئوخشاش نۇر چېچىشى ئارىسىدا، يۈز تۈمەن
مىڭ سايىسىنى (قۇدرىتىنى) ئاشكارلىدى.)

سايەكىم پاكىز بولدى جىلۋەگەر،
ئەيلدى ئول سايەغە كوبراق نەزەر.
(قايسى سايە پاكىزە بولۇپ ئوزنى
كورسەتسە، سايىگە (ۋۇجۇتقا) كوپرەك نەزەر سالىدى.)

بارچە ئالەم قۇشلىرىنىڭ سۇرتى،
بىلگىل ئانىڭ سايەسى پۇر ھىكىمتى.
(پۇتۇن ئالەمدىكى قۇشلارنىڭ ھەرخىل سۈرەتتە بولۇشى، ئۇنىڭ
سايىسى ۋە ئۇنىڭ تولۇق ھىكىمتىدۇر.)

چۇن ەۋھەققىق بولدى بۇ سۈرەت ساڭا،
بولدى بۇ سىمۇرۇغ ئىلە نىسبەت ساڭا.

(بۇ سۈرەت (سايەلەر) نىڭ ماھىيىتى ساڭا مەلۇم بولدى، ئەمدى سۇمۇرۇغ بىلەن سېنىڭ مۇناسىۋىتىڭنىڭ بىرلىكىڭ بولدى.)

بۇ ساڭا مەلۇم چۇن بولدى يەقىن،
پاش قىلمە رازنى ئەي خىرەد بىن.
(بۇ سىر ساڭا ئېنىق مەلۇم بولىدىكەن، ئاقىل بولساڭ بۇ سىرنى
ئاشكارىلىما.)

كىمگە بۇ كەشىپ ئولدى مۇستەغرىقدۇر ئول،
”ھاشەللىلاھكىم“ دىگايىسەن ھەقدۇر ئول.
(كىمگە بۇ سىر ئېچىلسا، ئۇ ھەقىقەت دېگىزىغا چۈمگىچىدۇر، ھەم
پاكلىق بىلەن خۇدانى يادلاپ تۇرۇپ دەيمەنكى، ئۇنى ھەق دىسە
بولدۇ.)

ھەقىقە مۇستەغرىقنى بولماس ھەق دىمەك،
بولغاي ئانى ھەقىقە مۇستەغرىق دىمەك.
(ھەقىقە چۈمگۈچىنى ھەق دىگىلى بولمايدۇ، ھەقىقە چۈمگۈچى
دېيىشكە بولىدۇ.)

سەن چۇ پەھىم ئەتتىڭكى كىمگە سايەسەن؟
ئوز يەقىنىڭدا قەۋى سەرمايە سەن.
(سەن بىلىدىڭكى كىمگە سايەسەن؟ ئوز ئىشەنچىڭدە كۈچلۈك بول-
ساڭ ئوزەڭگە ئوزەڭ دەلىل سەن.)

سايە ئىستەب بولمىسا گەر جىلۋەگەر،
بىلكى سىمۇرۇغ ئولماس ئېردى سايەۋەر.
(ئۇ سايىسىنى چۈشۈرۈشنى خالاپ ئوزىنى كورسەتمىگەن بولسا،
بىلىشكە لازىمكى سۇمۇرۇغ سايەسىنى چۈشۈرمەيتتى.)

ئوزنى سىمۇرۇغ ئىستەسە ئېردى نىمان،
سايەسى بولماس ئىدى ھەرگىز ئايان.
(سۇمۇرۇغ ئوزنى مەخپى تۇتۇشنى خالسا، ئۇنىڭ سايىسىمۇ
ئاشكارا بولمايتتى).

سايە ئەپكەن نىڭ ۋۇجۇدىدىن دەلىل،
سايە زاھىر بولماغىن تەھقىق بىل.
(سايە، سايە تاشلىغاننىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىدىن دەلىلدۇر. سايىنىڭ
ئاشكارا بولۇشىنى سايە سالغۇچىنىڭ مەۋجۇتلۇغى دەپ بىلگىن).

كوزلىرىڭ سىمۇرغى بىن گەر بولماغاي،
كوزگۇدەك كوكۇلۇڭ مۇنەۋۋەر بولماغاي.
(ئەگەر كوزۇڭ سۇمۇرغىنى كورمىسە، كوكۇلۇڭ ئەينەكتەك يورۇق
بولمايدۇ).

كىمكى ئول يۇزنى كورە ئول كور ئەمەس،
ھەر نىكىم دەر، غەير ئارتۇق سوز دىمەس.
(كىمكى ئۇنىڭ يۇزنى كورسە، ئۇ كور ئەمەس، ھەرنىمىنى سوز-
لىسە سايە سالغۇچىنىڭ غەيرىنى سوزلىمەيدۇ).

ئىستەدى ھوسنىگە ئاشىقلىقنى پاش،
كوزگۇ پەيدا قىلدى ئانداغكىم قۇياش.
(ئوز ھوسنىگە ئاشىقلىقنى ئاشكارا قىلىشنى ئىستەپ، قۇياش نۇرى
ئارقىلىق ئوزنى نامايان قىلغاندەك پاك ۋۇجۇد ئەينەكنى پەيدا قىلدى).

تاكى ئاندا جىلۋەئى ناز ئەيلەگەي،
ھۇسنىغە ئاشىقلىق ئاغاز ئەيلەگەي.

(مۇنداق قىلىش شۇ ئەينەكتە ھوسنى - جامال جىلۋە قىلىپ ناز قىلسۇن، ئۇنىڭ ھوسنىگە ئاشىقلىق باشلانسۇن ئۇچۇندۇر.)

بولدى ئول كوزگۇ كوئۇل ئەي ئەھلى دىل،
كس ھەق ئاندا جىلۋە ئەيلەر مۇتتەسىل.
(ئەي ئەھلى دىل، ھوسنى - جامالنى كورسىتىدىغان ئەينەك كو -
كۇلدۇر. چۈنكى كوئۇلدە ئۇزۇلمەي جىلۋە قىلدۇر.)

ئول قىلمىيان جىلۋەئى ھوسنى ئاشكار،
سەن كوئۇل بىرلە ئاڭا ئاينەۋار.
(ئۇ ھوسۇن جامالنى جىلۋە قىلىپ ئاشكارا قىلىدىكەن، سەن
كوئۇلۇڭ بىلەن بىرىكىپ ھەققە ئەينەك بولسەن - ئوزەك دە ھەقنى
كورسەن.)

**ئول شاھ ھىكايەتكىم ھوسنىنى، زاھىر قىلۇرغا
كوزگۇنى ۋەسىلە قىلدى.**

(چىرايلىقلىغىنى كورسىتىشكە ئەينەكنى ۋاستە قىلغان پادىشانىڭ
ھىكايىسى.)

بار ئىدى شاھ جامال ئەۋجىدە ماھ،
ماھ پەيكەرلەر سىپاھ، ئول ئېردى شاھ.
(گۈزەللىكىنىڭ ئەڭ يۇقۇرى چوققىسىدا ئايغا ئوخشاش بىر پادىشا
بار ئىدى، ئايغا ئوخشاش گۈزەللەر ئۇنىڭ خىزمەتكارلىرى، ئۇ،
شاھ ئىدى.)

قامەتتىن سەرۋىگە ئەپكەندەلىغ،
ئارەزدىن مېھرىگە شەرمەندەلىغ.

قەد-قامىتىدىن سۇۋادان تىرەككە چۈشكۈنلۈك يېتەتتى. ئۇنىڭ
ھوسنى جامالى يۈزىدىن قۇياش خىجالەت بولاتتى.

ئالەم ئاشۇبى كېلىپ رۇخسارەسى،
مۇھلىك ئول رۇخسارەنىڭ نەززارەسى.
(ئۇنىڭ رۇخسارى (يۈزى) ئالەمگە پىتىنە پىاسات كەلتۈرسە،
ئۇنىڭ يۈزىگە قارىغۇچى ھالاك بولاتتى.)

ھوسنى غەۋغاسى جاھان ئىچىرە توشۇپ،
ئىشقىنىڭ يەغىياسى جان ئىچىرە توشۇپ.
(ئۇنىڭ گۈزەللىگىنىڭ غەۋغاسى جاھانغا تولغان، ئۇنىڭ ئىشقى،
ئاشىقلىرىنىڭ جېنىنى تالان - تاراج قىلاتتى.)

ئانچەكىم ھوسنى جاھان ئارا ئاڭا،
يۈزىنىڭ ئانچە ناز - ئىستىغنا ئاڭا.
(ئۇنىڭ جاھانغا بىزەك بولىدىغان گۈزەللىگى قانچىلىك بولغان
بولسا، ئۇنىڭ ناز - ئىستىغناسى يۈزىنىڭ ھەسسە ئارتۇق ئىدى.)

چىقسە گاھى ئاتلاندى مەيدان ئارا،
سالسا ئېردى رەخشىنى مەيدان ئارا.
(ئۇ، بەزى چاغدا ئاتلىنىپ مەيدانغا چىقىپ، مەيداندا ئات بىلەن
ماڭسا.)

ھەركىشى ئالغا كەلسە ئول زامان،
ھوسنىنى كورمەك ھامان ئولمەك ھامان.
(ئۇنىڭ ئالدىغا ھەرقانداق ئادەم كېلىپ قالسا ئۇنىڭ ھوسنىنى
كورۇش بىلەن ئولەتتى.)

بولمىش ئېردى ئولگەن ئەلدىن بىدىل ئول،
سەير ئېتىپ يانغۇنچە جەۋلانگاھدىن ئول.
(ئۇ تاماشاغا بارغان جايدىن قايتىپ كەلگۈنچە ئۇنىڭ ھوسنىنى
كورۇپ ئولۇپ قالغان ئادەملەرنى كورۇپ كوڭۇلسىز بولاتتى.)

ھوسنىدىن ئاپاق ئارا غەۋغا ئىدى،
زۇلمىدىن جان مۇلكىغە يەغما ئىدى.
(ئۇنىڭ گۈزەللىگىدىن دۇنيادا بىرغەۋغا چۈشكەن بولسا، گۈزەل -
لىگىنىڭ زۇلمى جاننىڭ يۇرتىغا تالان - تاراجلىق يۇرگۈزەتتى.)

ئەلگە يۈز كورگۈزمەكىن قىلدى مالال،
ئەلگە يۈز كورگۈزمەكىن قىلدى خىيال.
(چەكسىز ئادەملەرنىڭ ئولتۇرۇلۇشىدىن كوڭۇلسىزلەندى، ئاخىرى،
خەلققە ھوسنى - جامالى، يۈزىنى كورسىتىشنى ئويلىدى.)

كوزگۈگە ھوكىم ئەتتى پەيدا قىلدىلار،
تەخت ئالسىدە مۇھەببەت قىلدىلار.
(پادىشا ھوكۇم قىلىپ بىر ئەينەك تەييارلىتىپ تەختنىڭ ئالدىغا
قويدى.)

قەسىر ئالسىدا ياساتتى مەنزەرى،
ئاندا نەسىب ئەتتى چۇ رەۋشەن ئەختەرى.
(ئوردىسى ئالدىدا بىر مەنزىرە ياسىتىپ، ئۇ يەرگە يۇلتۇزدەك بىر
رۈشەن ئەينەك تىكلەيتتى.)

ئوزى ھوسنىغە نەزەر سالۇر ئىدى،
بەھرى ھەم ئەل ئەكسىدىن ئانۇر ئىدى.

(شاھ ئۆزىمۇ ئۆز ھوسنىگە قارايتتى، خەلقىمۇ ئۇنىڭ ھوسنىنى ئەينەكتىن كۆرۈپ بەھرىمەن بولاتتى.)

تا بۇ ياڭلىغ كوزگۇ تەرتىپ ئەتمىدى،
ھوسنىدىن نازىرغا بەھرە يەتمىدى.

(پادىشاھ ئۆز ھوسنى - جامالىنى كورستىدىغان ئەينەك ياساپ ئور -
ناتىمغىچە، ئۇنىڭ ھوسنى - جامالىدىن، كوز تىككۈچىگە بەھرە
يەتمىدى.)

ھەم ئۆزى ھوسنىدىن ئولدى بەھرەۋەر،
بەھرە ھەم تاپتى ئاڭا قىلغان نەزەر.
(شاھ ئۆزىمۇ ئۆز ھوسنىدىن بەھىر ئالدى. ئۇنى كورگۈچىلەرمۇ
ئۇنىڭدىن بەھىر ئالدى.)

سەن بۇ كوزگۇنى كوڭۇل قىلغىل خىيال،
كس سالۇ - ئەكسنى ئاندا ئول جامال.
(سەن بۇ ئەينەكنى كوڭۇل (قەلب) دەپ خىيال قىل! چۈنكى
كوڭۇل ئەينىگىدە گۈزەللىكنىڭ ئەكسى كورۇلىدۇ.)

قەسىر تەن ئاندا كوڭۇلنى كوزگۇ بىل،
كوزگۇدە شاھ ھوسنى نەززارە قىل.
(سەن ئۆز ۋۇجۇدۇڭنى پادىشاھنىڭ سارىيى ئۆز كوڭلۇڭ (قەلبىڭ)
نى ئەينەك دەپ بىل. كوڭۇل، قەلب، ئەينىگىدە شاھ (ھەق)
ھوسنىنى كورگىن.)

بەرمەيىن ئول كوزگۇگە ئەۋۋەل جۇلا،
ئەكسى ئاندا سالماغاي ئول پادىشا.
(ئول كوڭۇل ئەينىگىگە ئاۋال جۇلا (نۇر) بېرىلمەي تۇرۇپ، ئول
شاھ ئۇ ئەينەكتە ئۆزىنى كورسەتمەيدۇ.)

ئاڭلاغىل ئول ھوسىن ئەكسىنى كوزگۇدا
 سەن تاماشاسىدە تۇرغىل ئوترۇدا.
 (ئۇ ھوسىننىڭ نۇرىنى كوڭۇل ئەينىگىدە بىلىپ، سەن ئوتتۇردە -
 سىدا تۇرۇپ تاماشا قىل!)

كوزگۇ روشەنراق نىچە قىلسە زۇھور،
 زاھىر ئولغاي ئاندا ئەكس بى قۇسۇر.
 (ئەينەك كوڭۇل ئەينىگى، قانچىلىك روشەن نۇر ئاشكارا قىلسا،
 ئۇنىڭدا گۈزەللىك كەم - كۈتمىسىز ئەكس ئېتىدۇ.)

ئەسكەندەرنىڭ ئەلچىلىكىگە بارغان ھەيكايەتى

بىركۈنى ئىسكەندەر بۇ ئايىن ئەيلەدى،
 ئەلچىلىككە ئوزنى تەيىن ئەيلەدى.
 (بىركۈنى ئىسكەندەر مۇنداق بىر ئىش قىلدى، ئۇ، ئوزنى ئەل -
 چىلىككە بەلگىلىدى.)

ئەيلەدى سىمورغىنى ئول نامۇەر،
 ئول كەبۇتەر چۇنكى بولغاي نام بەر.
 (سۇمۇرغىنى نامە ئەۋەتكۈچى قىلىپ، كەپتەرنى خەت توشىغۇچى
 قىلدى.)

باردى ئول كىشۇەرغەكىم باردى رەسۇل،
 ئەيلەدى ئاندا رەسۇلانە نۇزۇل.
 (بىر مەملىكەتكە ئەلچى بولۇپ بېرىپ، ئەلچىلەرگە ئوخشاش ھالدا
 شەھەرگە چۈشتى.)

دېدى ئەلگە بۇدۇر ئىسكەندەر سوزى،
تۇرغە بۇ كىم ئېردى ئىسكەندەر ئوزى.
(ئىسكەندەر، مەملىكەت خەلقىغە بۇ ئىسكەندەرنىڭ سوزى دەپ
سوزلىدى، ئەجەبلىنەرلىك بولغىنى شۇكى، بۇ ئىسكەندەرنىڭ
ئوزى ئىدى.)

ئەلچىلەردەك سوز بايان ئەيلەر ئىدى،
ئوزى ئوز ھوكىمىن ئايان ئەيلەر ئىدى.
(ئەلچىلەرگە ئوخشاش سوزلەرنى بايان قىلاتتى، ئوز ھوكىمىنى
ئوزى ئاشكارا قىلاتتى.)

ئەل نە بىلسۇنلاركى ئىسكەندەردۇر ئول،
يوقكى قاسىد ھاكىمى كىشۇەدۇر ئول.
(ئۇنىڭ ئىسكەندەرلىكىنى ئۇ مەملىكەت خەلقى نەدىن بىلسۇن؟
ياق، ئۇنى بىر ھوكۇمدارنىڭ ئەۋەتكەن ئەلچىسى دەپ بىلىشتى.)

يەتكۈزۈپ ئەھكام نامە ئىدۇدى،
ئەلگە قاسىد كورگۈزۈپ مەقسۇدى.
(ئۇخەلقىگە ھىساپسىز ھوكۇملەرنى يەتكۈزدى، خەلقىگە ئوزىنى
ئەلچى قىلىپ كورسەتتى.)

خەلقىدىن مېڭىدىن بىرىن بىلمەي بۇ ھال،
كىم نەدۇ بۇ پەردە نەقىشە خىيال.
(خەلقىنىڭ مېڭىدىن بىرىمۇ بۇ ئەھۋالنى بىلمىدى، كى بۇ سىرلىق
پەردە نەقىشە نىمە خىياللار بار بولغاي.)

سەن داغى شەھدىن قىلۇرسەن نوكتە گۆش،
ساغىنۇرسەن لىك ناقىلنى سەرۇش.

(سەنمۇ شاھىتىن سىر ئاڭلىماقچى بولسەن، لېكىن شاھىتنىڭ ئىچكىمىنى بىلمەسەن. سىرلىرىنى ساڭا يەتكۈزگۈچىنىڭ بولۇشىنى ئىستەيسەن.)

بىلىدىلار قۇشلار چۇ بۇ گۇپتارنى،
ئاڭلىدىڭلار پەردەئى ئەسرارنى.
(قۇشلار ھويۇپنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىكى مەخپى مەنا ۋە سىرلارنى بىلدى).

بارى مەقسۇدىغا نىسبەت تابدىلار،
كامى مەقسۇدىغا ئۆلپەت تابدىلار.
(ھەممىسى مەقسەتلىرىگە نىسبەت تاپتى، مەقسەتلىرىگە قەدەم قو -
يۇشقا ئۆلپەت - ھەمرا تاپتى.)

ئاشنا سوزلەر بىلەن ئول پىشۋا،
قىلدى ئول بىگانەلەرنى ئاشنا.
(قۇشلارنىڭ پىشۋاسى ھويۇپ دوستلۇق مۇھەببەت سوزلىرى بىلەن
ياتلارنى دوست قىلدى.)

قىلىدىلار بارى يەنە ئاندىن سوئال،
كى ھىدايەت ئەمردە ساھىب كامال.
(قۇشلارنىڭ ھەممىسى يەنە ھويۇپتىن سوئال سوراپ، ئەي يول
كورسىتىشتە كامالەت ئىگىسى،)

بىز گۇرۇھى بىز بەسى زارۇ - زەئىب،
جىسىم زارۇ تەن نىزارۇ جان نەھىب.
(بىز ناھايىتى ئاجىز، ناتاۋانلار بىز. جىسىمىمىز ئاجىز، تېنىمىز
ئورۇق، روھىمىز كۈچسىز گۇرۇھ بىز.)

ئىش ئەزىمۇ يول يىراقۇ خەۋپ كۆپ،
نچۇك ئولغاي ئەزىمىز بۇ يولدا خوب.
(ئىشىمىز ناھايىتى چوڭ، يوللىرىمىز يىراق، خەۋپ - خەتەر كۆپ،
قانداق قىلساق مۇشۇ سەپىرىمىز ياخشى بولار؟ - دېيىشتى.)

قۇشلار يول كەيپەيەتمەن ھودھوددىن سوئالى ۋە ئانىنىڭ جاۋابى

(قۇشلار يولىنىڭ ئەھۋالىنى ھويۇپۇپتىن سورىغانلىقى ۋە
ھويۇپۇپنىڭ جاۋاب بەرگەنلىكى)

بەردى ھودھود قەۋمىغە مۇنداق جاۋاب،
كىم بۇ يەڭلىخ ئاڭلىڭىز رايبى ساۋاب.
(ھويۇپۇپ قۇشلارغا مۇنداق جاۋاب بەردى: توغرا پىكىر
مۇنداق: ئاڭلاڭلار!)

كىم بۇ يولدا ئىشقىدۇر گۈل سۇپەت،
ئىشقى ئەھلىدىن يىراقدۇر مەسلىھەت.
(بۇ يولدا ئىشقى گۈل سۇپەتلىكتۇر، ئىشقى ئەھلى مەسلىھەتتىن
يىراقتۇر.)

كىمكى ئاشىقتۇر ئانا جاندىن نى باك،
كۇڧىر ئېلىپ بەرمەك ئىماندىن نى باك.
(كىمكى ئاشىق ئىسكەن، جاندىن نىمە پەرۋايى بولسۇن؟
كۇپۇرنى ئېلىپ ئىماننى بېرىشتىن نىمە پەرۋايى بولسۇن؟)

كەي كېرەك ئاشىقتا دۇر ئوز جاندىن،
سەھىل ئېرۇر كەچمەك جاھانى جاندىن.
(ئاشىقتا قىچانمۇ جان كېرەك بولسۇن، ئاشىق جاھاندىن،
چېنىدىن كەچمەك كېرەك.)

جان ئېرۇر ئاشىق بۇ يولدا سەددى راھ،
 ئۆيلەكەم بولغاي بىراۋ يولىدا چاھ.
 (جان ئاشىقنىڭ يولىنى توساپ تۇرغان بىر توساق، گويىكى
 بىراۋنىڭ يولىدا يولۇققان قۇدۇققا ئوخشاش جان ئاشىقنىڭ
 يولىنى توسىدۇ.)

فەد ئېرۇر ئاشىق تەنۇ - جاندىن داغى،
 ئەقلى ھۇشۇ سەبرۇ ئىماندىن داغى.
 (ئاشىق تەندىن، جاندىن، ئەقىل - ھۇشىدىن، سەۋرىدىن،
 ئىماندىن بىگانەدۇر.)

ئىش ئالەمسوز ئېرۇر جانسوز ھەم،
 شەۋق ئوتىدىن كۇقىر، ئىمان سوز ھەم.
 (ئىش ئالەمىنىمۇ كويىدۇرسۇنۇ، جاننىمۇ كويىدۇرسۇنۇ. شەۋقنىڭ
 ئوتىدا كۇپىر بىلەن ئىمانمۇ كويۇپ كېتىدۇ. ئاشىقنىڭ مەزھەبىدە
 كاپىرلىقمۇ ھەم ئىمان - ئىسلاممۇ بولمايدۇ.)

ئاشىق ئولغان كەچتى نىكو - ناھدىن،
 مىللەتۇ ئىسلامۇدىن - ئىماندىن.
 (ئاشىق بولغان كىشى ياخشىلىقتىن، نام شوھرەتتىن، مىللەتتىن،
 دىندىن، ئىسلامدىن، ئىماندىنمۇ كېچىدۇ.)

لازم ئولدى ئىش، شەۋقسوز دەرد،
 بەرق يەكلىغ پويەنى گىتى نەۋەرد.
 (چاقماق چېقىپ دۇنيانى قوزغىۋەتكەندەك ئاشىقتا ئىشتىياق، كويۇش
 ۋە دەرتەن بولۇش كېرەك.)

كىمگە دەردى ئىشقى ھۈستەۋلا ئېرۇر،
تەرك جان ئەتمەك ئاڭا ئەۋلا دۇرۇر.
(كىمگە ئېشقىنىڭ دەردى ئۈستۈنلۈك قىلسا، ئۇنىڭغا جاندىن كېچىش
ئەۋزەلدۇر.)

كىمكى جانان سارى ئانىڭ رايى بار،
جانغا ئاپەت يەتسە نى پەرۋايى بار.
(كىمىنىڭ جانانىغا ھۈھەبىتىنى بار ئىكسەن. ئۇنىڭ جىپىنىغا
ئاپەت يەتسە ئۇنىڭ نىمە پەرۋايى بولسۇن!)

ئىشقى ئىشى غەم، شامى، دەردۇ سوزدۇر،
شەمە ئاڭا ئاھى جاھان ئەپرۇز ئىدۇر.
(ئىشقى ئوزى غەم-قايغۇ، ئۇنىڭ قايغۇلۇق كېچىلىرى دەرت ۋە
كويىدۇرگۈچىدۇر. ئىشقىنىڭ قايغۇ-دەرتسىمىك كېچىلىرىدە
يېتىلغان شام ئاشقىنىڭ جاھاننى يورۇتقۇچى ئاھىدۇر.)

دەرد كەلدى ئىشقى سوزىدىن نەھان،
دەرد بولماي ئاشقى ئولماس جان پەشان.
(دەرت ئىشقىنىڭ كويىدۇرۇشىدىن ئوزىنى يوشۇرسدۇ، ئاشقىنىڭ
دەردى بولمىسا، جاننى قۇربان قىلالمايدۇ.)

مۇترىبا ئۆز بىر سۇرۇدى دەردى ناك،
ساقىيا بى دەردلىكىدىن مەن ھىلاك.
(ئەي سازچى، دەرتلىك بىر نەغمە قىلغىل، ئەي مەي قۇيغۇچى،
مەن دەرتسىزلىكتىن ھالاك بولدۇم.)

دەرد جامىن نۇت مېنى زار ئەتكۈدەك،
ئىشقى دەردى كوكۇلۇمە كار ئەتكۈدەك.

(دەرتنىڭ قەدەھىنى مېنى زارلاندۇرغىدەك سۇنغىن، بۇ قەدەھ بىلەن ئىشقىنىڭ دەردى كۆڭلۈمگە تەسىر قىلغۇدەك بولسۇن.)

تا ئانى نۇش ئەيلەبان جاندىن كېچەي،
ئە قىلۇ ھۇشۇ سەبرۇ ئىماندىن كېچەي.
(تا ئۇ قەدەھنى ئوتلاپ جاندىن كېچەي، ئە قىلىدىن، ھۇشدىن سەۋرىدىن، ئىماندىنمۇ كېچەي.)

كۇفىر دەيىر ئىچرە مەئۇئا ئەيلەيىن،
ئەزم زۇننارى جەلسا ئەيلەيىن.
(كاپىرلىق بۇتخانىسىدا ماكان تۇتۇپ، بويىنىغا زۇننار (كىرىست) ئېسىۋالغان كاپىرلار بىلەن بىللە ئولتۇراي.)

پىر دەيىر ئالدىدا ئەيلەپ ئوزنى مەست،
كويىدۇرۇپ مۇسھەپ، بولايىن بۇت پەرەست.
(بۇتخانى شەيخنىڭ ئالدىدا ئوزەمنى مەست قىلىپ، قۇرئاننى كويىدۇرۇپ بۇت پەرەس بولاي.)

ئىشقى دەيىرى ئىچرە ئەيلەپ ئوزنى خاس،
جاننى ئىماننىڭكىدىن ئەيلەي خالاس.
(ئىشقىنىڭ بۇتخانىسى ئىچىدە يالغۇز ئولتۇرۇپ، جاننى ئىماندىن خالاس قىلاي.)

دەيىر ئارا سەمىدا ئاقۇس ئەيلەيىن،
بۇت سۇجۇدىدا زىمىن بۇس ئەيلەيىن.
(بۇتخانىنىڭ ئىچىدە، قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، بۇتقا باش ئۇرۇپ، زىمىننى سۇيەي.)

بەلگە مەھكەم باغلابان زۇننارنى،
ئوزدىن ئەيلەي شادىمان گۇپتارنى.
(بېلىمگە زۇننار باغلاپ، ئوزەمدىن كاپىرلارنى خوشال قىلاي.)

شەيخ سەننەتنىڭ ھەيكايە تىلمىرى

شەيخ سەننەن ۋاسىلى دەرگاھ ئىدى،
كوڭلى غەيب ئەسرارىدىن ئاگاھ ئىدى.
(شەيخ سەننەن تەڭرى دەرگاھىغا يېتىشكەن كىشى ئىدى،
ئۇنىڭ كوڭلى مەخپى سىرلاردىن خەۋەردار ئىدى.)

كەئبەدە ئەۋتاد ئىلە ئەقتاب ئارا،
ئۆيلە ئېردى كىم، نەبى ئەسھاب ئارا.
(كەئبەدە ئەۋلىيالارنىڭ ئارىسىدا خۇددى پەيغەمبەر ساھابەلەر -
نىڭ ئارىسىدا تۇرغاندەك ئىدى.)

خەلق ئېرشادىغا راسىخ ئېردى ئول،
كەئبەدە شەيخۇل ماشايخ ئېردى ئول.
(ئۇ خەلقنى توغرا يولغا باشلاشتا مۇستەھكەم، مەككىدە - كەئبەدە
ئەۋلىيالارنىڭ ئۇستازى ئىدى.)

ئاستاننىڭ گادايبى شاھلار،
قۇللۇغىغا مۇپتەخىر ئاگاھلار.
(شاھلار ئۇنىڭ بوسۇغىسىدا گادايلارچە تازىم بىلدۈرەتتى، دانا
كىشىلەر ئۇنىڭغا ئوزىنى قۇل ئورنىدا تۇنۇش بىلەن پەخىرلىنەتتى.)

ھەر دۇئاكىم قىلسا بىر غەمكىن ئۇچۇن،
قول ئاچىپ خەيلى مەلەك ئامىن ئۇچۇن.

(ئۇ بىر زۇلۇم-قايغۇلۇق كىشى ئۇچۇن دۇئاغا قول كۆتەرسە،
پەرىشتەلەر گورۇھى بىلە قولى كۆتۈرۈپ: ئامىن! دەيتتى.)

چېرە ئى مەقسۇدنىڭ ئوتتۇرىسىدا،
جىلۋە ئەيلەب كۆڭلىنىڭ كوزگۇسىدا.
(ئۇنىڭ كۆڭۈل ئەينىگىدە مەقسەت-مۇرادىنىڭ چىرايى جىلۋە
قىلاتتى.)

تورت يۈز ئالىدىنا ئەسھاب مۇرىد،
ھەر بىر ئانداغ كىم، جۇنەيدۇ بايەزىد.
(ئالىدىدا، ھەر بىرى جۈنەيد ۋە بايەزىدەك تورت يۈز ئەۋلىيا
مۇرىدى بار ئىدى.)

چەرخ ئەۋلاغا شۇ كۆھىدىن شىكەست،
ئەرش ئەزم ھىممىتى ئالىدا پەست.
(ئىگىز ئاسمانغا ئۇنىڭ ھەشەمىتىدىن يىقىلسا ئۇنىڭ ھىممىتى
ئالىدىدا ئەرش ئەزم پەستە قالاتتى.)

دەرد ئاپەتتىن قارارىب ئالەمى،
يارۇبان يەتكەچ دۇئاسىدىن دەمى.
(زۇلۇم دەرد-ئاپەتتىن قاراڭغۇلۇقتا قالغان ئالەم ئۇنىڭ
دۇئاسىدىن يورۇپ كېتەتتى.)

ھىمكى بولسا بىر بالاغا مۇبتالا،
ئول دۇئا قىلغاچ بولۇپ دەفئى بالا.
(كىمكى بىر بالاغا مۇبتىلا بولغان بولسا، ئۇنىڭ دۇئاسى بىلەن
ئۇ بالادىن قۇتۇلالايتتى.)

ۋارىداتى ئەرشىدىن پەيغام دەك،
ۋاقىئەتتىكى ۋەھى ئىلە ئىلھام دەك.

(ئۇنىڭ خەۋەرلىرى ئەرشتىن چۈشكەن ۋەھىدەك، ئىش ۋە
ۋەقەلەر گۇياكى ئىلھام بىلەن بولغاندەك ئىدى.)

ھەر نەرسە كورسە ۋاقىئە تەئىبىر ئاڭا،
كورگىنى ئوق يۇزلاندى بىر-بىر ئاڭا.
(چۈشىدە كورگەن ۋەقەلەر ئەمىلىيەتتە يۈز بېرەتتى، چۈشىدە
كورگەنلىرى دەل ئۇنىڭغا دۇچ كېلەتتى.)

نەچچە تۇن بىر تۇش ئاڭا كورگۈزدىلار،
رىشتەئى سەبىرۇ قارارىن ئۇزدىلار.
(ئۇ بىرقانچە كېچە تەكرار شۇنداق چۈش كوردى. ئۇنىڭ كور-
گەن چۈشلىرى سەۋرى قارارىنىڭ تومۇرلىرىنى ئۇزۇپ تاشلىدى.)

ئويغاندى ھالىغا ئىستىغفار ئىدى،
يۈدسە كوز ئول تۇشكى ئوق تەكرار ئىدى.
(ئويغانغان ھامان كورگەن چۈشىگە ئىستىغفار ئېيتاتتى، كوزد-
نى يۇمغان ھامان يەنە شۇ چۈشى تەكرارلىناتتى.)

كىم ماتاچى ئېردى بىر بىگانە بوم،
ئەيلەسە مەلۇم ئول بوم ئېردى رۇم.
(چۈشىدە بىگانە بىر شۇم ھوقۇش بېشىدا ئايلىنىپ يۈرەتتى،
ئوقۇش رۇم ① ئىدى.)

ئاندا بىر دەپىر ئىچرە ئېردى زارۇ مەستە
مەستلىقىدىن دەپىر ئىلىدەك بۇتپەرەست.

① رۇم — قەدىمقى رىم دولتىنىڭ پايتەختى.

(ئۇ يەردە بىر بۇتخانا ئىچىدە زارلانغان مەست ئىدى. ئەھمەت بولغانلىقتىن شۇ بۇتخانىدىكىلەرگە ئوخشاش بۇتقا باش ئۇ - راتتى.)

چۇن بۇ تۇش بولدى مۇكەررەر گەنج راز،
دىدى بولماس بۇ بالادىن ئېھتىراز.
(دىمەك، بۇ چۇش تەكرارلىنىۋاتقان مەخپى سىرلارنىڭ غەز -
نىسى بولدى، بۇ بالادىن قۇتۇلغىلى بولمايدۇ، دىدى شەيخ.)

كىمگە مەئۇا ۋە ھەرەمدۇر، يا كەنىش،
كورمەي ئولماس ئانچە بولمىش سەرنەۋىشت.
(كىمىنىڭ جايى ھەرەم، كىمىنىڭ جايى بۇتخانا بولىدىكەن، ئەزەل -
دە يېزىلغان بولسا، كورمەي مۇمكىن ئەمەس.)

پاتراق ئول كىشۋەرغە ئەزم ئەتمەك كېرەك،
ھەر قايان تارتار قازا كەتمەك كېرەك.
(ئەنە شۇ مەملىكەتكە چاپسانراق سەپەر قىلىش كېرەك. دىمەك
تەقدىر قايان تارتقان بولسا، شۇ يەرگە كېتىش كېرەك.)

چۇنكى بولسا بىزگە ئول مەئۇا نەسىب،
باشمىزغا ھەرنە كەلسە يا نەسىب.
(بىزگە شۇ جاي نەسىب بولمىسا، بېشىمىزغا نىمە كەلسە نېسىۋىد -
مىزنى كورۇش كېرەك.)

قىلدى چۇن ئوز ھالىغا نەززارەئى،
تاپمىدى بارماقدىن ئوزگە چارەئى.
(شەيخ سەنئەتان ئوز ھالىغا قاراپ رۇمغا بېرىشتىن بولەك چا -
رە تاپالمىدى.)

يۇز “ھەرمگە” قويدى ساھىب ئىنىقتائ،
قىلدى يۇز ئاشۇب ئىلە تەۋفى ۋىدا.
(ئۇ ئوز ۋە تىنىدىن ئۇزۇنۇپ مەككە - ھەرمگە يۈزلەندى، يۇزتۇرلۇك
غەۋغا بىلەن ھەرم زىيارىتى ئۇچۇن ئەل بىلەن ۋىدالاشتى).

قىلدى چۇن مەككە ھۇزن ئىلە تەۋفى “ھەرم”
رۇم ئىقىلمىسى سارى قويدى قەدەم.
(مەككە بىر غەم - قايغۇ بىلەن ھەرمەنى زىيارەت قىلىپ، ئۇنىڭدىن
كېيىن رۇم ئىقىلمىغا قەدەم قويدى).

تايدىلار ئەسھاب چۇن ئاگاھلىغ،
ئول سەپەردە قىلدىلار ھەمراھلىغ.
(ئۇنىڭ مورىد سەپداشلىرى خەۋەر تىپىپ، سەپەردە ھەمرا
بولۇشتى).

يولنى قەتئە ئەپلەر ئىدى پىرى تەرىق،
تورت يۇز ئەھلى تەرىق ئېردى رەپىق.
(بۇ تەرىققەت.. تەسەۋۋۇپنىڭ پىرى توت يىۈز ئەھلى تەرىققەت
بىلەن مۇساپە يىللارنى كېسىپ يۇردى).

شەيخنىڭ كوڭلىگە سەۋدالار تۇشۇپ،
كەم، ئانى زايە قىلۇرغا ياۋۇشۇپ.
(شەيخ سەنئەننىڭ كوڭلىگە چۈشكەن ۋە سەۋەسلەر ئۇنى ھالاك
قىلىشقا يېقىنلاشتى).

ھەر زامان بۇ نەۋدۇ بولۇپ ئەندىشەسى،
يوق بەجۇز ئەندىشە ئانىڭ پىشەسى.

(شەيخ ھەمىشە شۇ ۋەسۋەسىنى ئويلايتتى، ئۇنىڭ بۇ ۋەسۋەسىدىن دىن بولەك ئىشى يوق ئىدى.)

ھالدا ئەسھاب تەغىبىر ئاڭلابان،
ھۇش ئىلە سەبىرىنى بىر-بىر ئاڭلابان.
(مۇرىتلار شەيخنىڭ ھالدىكى ئۆزگىرىشىنى بىلدى، ھەم ئۇنىڭ ئەقلى-ھۇشى بىلەن سەۋرى قىلىۋاتقانلىغىنىمۇ بىلدى.)

خاسلەر ئەيلەب سوئال ئول ھالدىن،
ۋاقىب ئولماي ئول غەرب ئەھۋالنى.
(شەيخ سەئاننىڭ خاس مۇرىتلىرى ئۇنىڭ ئەھۋالنى سورىدى.)

كىم سوئالى كىم، قىلىب تاپماي جاۋاب،
شەيخدىن كوبراق ئۇلاردا ئىزتىراب.
(مۇرىتلار سوئالغا جاۋاب ئالالماي، شەيخنىمۇ كوپرەك باراملىق-ھەيرانلىقتا قېلىشتى.)

بۇ سۇپەت يول قەتئ ئېتىپ مەقسەد سارى،
قايسى مەقسەد شىددەتتى بىھەد سارى.
(شەيخ مۇنداق ھالەتتە يوللارنى بېسىپ ئۆز مەقسىدى تەرىپىگە يۈرەتتى، مەقسەتكىلا ئەمەس چەكسىز دەھشەت-شىددەت تەرىپىگە ماڭدى.)

تا قەدەم قويدىلار ئول كىشۋەرگە تېز،
شەيخ نىڭ كوڭلىدە يۇزىنىڭ رۇستەخىز.
(تېسىز يۇرۇپ رۇمغا يۇرۇپ كەتتى، شەيخنىڭ كوڭلىدە يۇز مىڭ-لىغان خىيال، ۋەسۋەسە قوزغىلاڭلار بار ئىدى.)

ھەر بىر نەپەس بۇقئەنى ئەيلەردە سەيىر،
مەرئى ئولدى ناگاھان بىر تۇرپە دەيىر.
(ھەر سېكىۋىنت بىر يۇرتنى ئايلىنىپ ئوتۇپ كېتتەتتى، يولدا
كېتىپ بېرىپ تاسادىپىلا ئاجايىپ بىر بۇتخانا كورۇنۇپ قالدى.)

تاقى ئانىڭ چەرخ تاقى بىرلە جۇفت،
جۇفت تاقى ئىچرە كۆپ رازى نەھۇفىت.
(بۇ بۇتخانىنىڭ پەشتاقى ئاسمانغا تاقاشقان، ئىككى پەشتاققا
نۇرغۇن سىرلار يوشۇرۇنغان ئىدى.)

تاشى ئەندۇھى بەلىيەت تاغىدىن،
كىرىچى دەردۇ - بالا تۇپىراغىدىن.
(پەشتاقنىڭ تاشلىرى ئەندىشە بالالارنىڭ تېغىدىن كەلتۈرۈل-
گەن، ئۇنىڭ خىشلىرى دەرت ۋە بالانىڭ تۇپرىغىدىن ياسالغان.)

زىب ئىلە كاشىغە يۈز تەرھى تەئەب،
كورگۇزۇپ يۈز نەۋى نەقىشى بولئەجەب.
(ئۇ پەشتاق - مۇنارنىڭ خىشلىرىغا يۈز تۈرلۈك زىننەتلەر ئورنە-
تىلغان، ھەيران قالارلىق يۈز تۈرلۈك نەقىشلەر سېلىنغان ئىدى.)

غۇرپەلەردىن پىتنەلەر نەززارە گەر،
قىلغالى بىچارىلەرگە جىلۋەگەر.
(بالىخانا ئويىلەردىن پىتنىلەر كوزىنى تىكىپ بىچارىلەرگە ئوزىنى
كورسىتىشكە تەييار تۇراتتى.)

ئىشق ئەينىدىن يارۇق دۇر دەۋزەنى،
لىك ئول رەۋزەن بالالەر مەسكەنى.

(بۇتخانىنىڭ تۇڭلۇك - دەرىزىلىرى ئىشقىنىڭ كوزىدىن يورۇغان ئىدى،
لېكىن ئۇ توڭلۇك دەرىزىلەر بالالارنىڭ ماكانى ئىدى.)

كونگىردىن رەخنەلەر ئىمان سارى،
ئىشقى ئەينى نىڭ نەمۇدارى بارى.
(بۇتخانىنىڭ تام ئۈستىدىكى كوڭگۇرلىرى ئىمان تەرەپكە ئېچىلە-
غان توشۇكلەر ئىدى. ھەر بىر كوڭگۇرە ئىشقى ئەينىگى كورسەتكۈ-
چىسى ئىدى.)

تەئەببە ھەر كونگىردا تاشلار،
ئىشقى تىغىدىن كېسىلگەن باشلار.
(ھەر بىر كوڭگۇرگە ئورنىتىلغان تاشلار ئىشقىنىڭ قىلچىسى بىلەن
كېسىپ تاشلانغان باشلار ئىدى.)

ئەھلى دىن باشىغا پىران قىلغالى،
ئالەم ئىچرە سەنگى باران قىلغالى.
(ئۇ تاشلار دىن ئەھلىنىڭ بېشىغا ئېتىش ئۈچۈن، ئالەم ئىچىدە
تاش ياغدۇرۇش ئۈچۈن تەييارلاپ قويۇلغان تاشلار ئىدى.)

پىتنە خەيلىخە مەمەر دەرۋازەسى،
پىتنە گەر تاقى سۇ پەھىر، ئەندازەسى.
(ئۇنىڭ دەرۋازىسى پىتنىچىلارنىڭ ئوتەر يولى، پىتنە ئەگەر پەش-
تاق بولىدىغان بولسا، پەلەك ئۇنىڭ ئەندازىسى ئىدى.)

ھەلقەئى زەنجىرىدە يۈزەمىڭ فۇنۇن،
ھەلقەئى زەنجىرىدە يۈزەمىڭ جۇنۇن.
(ئۇنىڭ چېچىنىڭ ئەگمە جىڭگىلەكلىرىدە يۈزەمىڭ ھىلە - نەپىرەڭ

چېچىنىڭ ئەگمە - بۇدەرە زەنجىرىدە يۈزمىگىلىسىغان ۋە مەجنۇنلار
باغلاغلىق ئىدى.)

ئىش ئوتىدىن ئاندا يۈز ئاتەش كەدە،
ھەر بىرىدە يۈز تۈمەن سەۋدا زەدە.
(ئۇ يەردە ئىش ئوتىدىن يۈزلىگەن ئوت مەيدانلىرى، ئۇ مەي -
دانلىرىنىڭ ھەر بىرىدە يۈز تۈمەن ئىش ئوت سەرگەردانلىرى بار
ئىدى.)

دەيىر ئۆزە تىرە دۇدى ھەيئەتى،
زاھىر ئەيلەپ كۇفىر ئىسيان زۇلمىتى.
(بۇتخانىنىڭ ئۈستىدە قاپ - قاراڭغۇ ئىس - تۈتەك بار ئىدى. ئۇ تۈ -
تەكلەر كۇپىر ۋە گۇناھكارلىق قاراڭغۇلىغىنى كورسىتىپ تۇراتتى.)

دەيىر مۇنداق كورمەيىن تا قىلدى سەيىر،
كۇفىر، ئىمان ئەھلىغە بۇ ئەسكى دەيىر.
(بۇتخانىنىڭ مۇنداق زۇلمەتلىك ھالىتىنى كورمەي تۇرۇپ سەي -
لە قىلدى، بۇ ئىمان ئەھلىگە كۇفىر كەلتۈرىدىغان بۇ كونا بۇت -
خانا ئىدى.)

شەيخ جىسمىدىن بارىپ ئول يەردە تاب،
كۆڭلىنى بى تاقەت ئەيلەپ ئىزتىراب.
(ئۇ يەردە شەيخنىڭ بەدەنلىرىدىن كۈچ - قۇۋۋەت يوقالدى، كۆڭ -
لىنى ئارامسىزلىق، ھەيرانلىق تاقەتسىزلىك ئىزدۈردى.)

زۇنۇنى مۇستەۋلى بولۇپ ھەردەم ئاڭا،
چەلۋە ئەيلەپ ئۈزگە بىر ئالەم ئاڭا.

(ھەر نەپەستە ئۇنىڭغا ئاجىزلىق يۈزلىنىپ، باشقا بىر ئالەم ئۇنىڭ ئالدىدا جىلۋە قىلاتتى.)

نازىر ئېردى ھەر تەرەپ ئاشوپتەۋار،
بىر تەرەپ تۇشتى كوزى بى ئىختىيار.
(شەيخ ھەيران ۋە تېنەپ قالغان ئادەمدەك ھەر تەرەپكە قارايتتى،
ئىختىيارسىز كوزى بىر تەرەپكە چۈشتى.)

مەنزەرى ئېردى ئاسىلغان بىر نۇتۇق،
بىر قۇياشغە ئول بولۇپ قەۋسى ئۇپوق.
(ئۇنىڭ كوزى ئېسىپ قويۇلغان بىر سوزگە چۈشتى. ئۇ سوز گويا -
كى بىر قۇياش دائىرىسىدىكى ئوقيا كامانچىسىغا ئوخشايتتى.)

نى قۇياشكىم يۈز قۇياش دىۋانىسى،
ھوسىن شەمئى دەۋرىدە پەرۋانىسى.
(ياق، قۇياش ئەمەس، يۈز قۇياش ئۇنىڭ ئۈچۈن مەجنۇن يولاتتى،
ئۇنىڭ ھوسنى - جامالىنىڭ ئەتراپىدا يۈزلىگەن قۇياش پەرۋانە
بولاتتى.)

پەيكەرى روھى مۇسەۋۋەردىن مىسال،
روھقا ھەرلەھزە ئاندىن ئوزگە ھال.
(ئۇنىڭ تۇرقى سۈرەتكە كەلتۈرۈلگەن روھىدىن بىر نەمۇنە ئىدى،
بۇ روھتا ھەر تىنىقتا ئۇ روھ نەمۇنىسى سۈرەتتىن پەۋقۇلئادە بىر
ھالەت يۈزلىنەتتى.)

ھور سۈرەتلىك پەرزادى ئەجەب،
گۈل ھوسىنلىك سەرۋى ئازادى ئەجەب.

(ھور سۈرەتلىك ئاچايىپ پەرىزات ئىدى، گۈل ھوسنىلىك، قارد-
غاي قامەتلىك ئاچايىپ گۈزەل ئىدى).

روھنى ئاشوبتە ئەيلەپ ھەيىتى،
يۈز ئەجەب سۈرەتكە سالىب سۈرەتى.
(كورۇنۇشى ئىنسان روھىنى ھەيران قىلاتتى، سۈرىتى يۈزلىگەن
ئەجەپلىنىشكە سالاتتى).

سۈرەتتىن مۇنپەئىل ھورۇ پەرى،
تەلئەتتىن ئابتابى خاۋەرى.
(ئۇنىڭ سۈرىتىدىن ھور-پەرىلەر خىجالەت بولاتتى، ھوسنى-جامالە-
نىڭ كورۇنۇشىدىن شەرقتىن تۇققان قۇياش خىجالەت بولاتتى).

يۈزى نۇر ئەفشان، ساچى زۇلمەت پەشان،
نۇر زۇلمەت كۇفەر ئىماندىن نشان.
(ئۇنىڭ يۈزى نۇر چاچسا، چېچى قاراڭغۇلۇق چاچاتتى. نۇرى ئە-
ماندىن بەلگە بەرسە، قاراڭغۇلۇق كاپىرلىقتىن نشانە بېرەتتى).

يۈز ئوزە زۇلپىن چۇ مېنىڭ ئەپشان قىلىب،
زۇلمەت ئىچرە نۇرنى پىنھان قىلىب.
(يۈزىگە چېچىنى ياپسا، قاراڭغۇلۇق ئىچىدە نۇر يوشۇرۇنۇپ قا-
لاتتى).

ساچى نۇر ئەھلىغە زۇلمەت ئالىمى،
ئەھلى سەۋدانىڭ ساۋادى ئەزەمى.
(ئۇنىڭ چېچى يورۇقلۇق دۇنياسى ئەھلىگە قاراڭغۇلۇق دۇنياسى
ئىدى، ئىشۇق ئەھلىنىڭ بۈيۈك شەھرى ئىدى).

قاشى سەۋداسى ئولۇسقا يېڭى ئاي،
 يېڭى ئاي دىۋانغا ھەيرەت پەزاي.
 (ئۇنىڭ قېشى خەلققە يېڭى چىققان ئايغا ئوخشاش كورۇنۇپ،
 يېڭى چىققان ئاينى كورۇپ قاراپ تۇرغان خەلققە ھەيرانلىقنى
 ئارتتۇراتتى.)

قاشى تاقى ئىچرە ئاپەتلىك كوزى،
 دەيىر تاقىدا ئانىڭدەك كىم ئوزى.
 (قاشى مەھرابى ئىچىدە ئاپەت بەخىش ئىتىدىغان كوزى بولسا،
 بۇتخانا پەشتاقىدا ئۇ، پەرىزاتنىڭ ئوزى تۇراتتى.)

كىرىپكى كوز دەۋرەسىدە ھەر تەرەپ،
 پىتنە خەيلىدىن كوزى دەۋرىدە سەب.
 (كىرىپكى كوزنىڭ ئەتراپىدا ھەر تەرەپكە ئورۇنلاشقان بولسا،
 پىتنىچىلەردىن ئۇنىڭ گۈزەل كوزىنى قوغداش ئۈچۈن گويكى
 كوزى چورسىدە سەپ تارتىپ تۇراتتى.)

كوزكى بولدى خالى ئانىڭ ئاستىدا،
 نۇقتە يازىلغان بالانىڭ ئاستىدا.
 (ئاستىدا مېڭى بار كوز، بالايى - ئاپەتنىڭ ئاستىغا يېزىلغان قارا
 چېكىت ئەمەسمۇ؟)

ئول بالا ئاستىدا يۈز، ئۈستىدە خال،
 ئىككىسىنىڭ نۇقتەسىدىن بىر مىسال.
 (ئۇ، بالانىڭ تېگىدە يۈز بار، ئۈستىدە مەڭ بار، بالا بىلەن
 مەڭنىڭ چېكىتىدىن بىر مىسالدۇر.)

غەيب سىرلاردىن بېرىپ ئاغزى نىشان،
ئۆزى غەيب ئەھلىدەك ئەمما بى نىشان.
(ئۇنىڭ ئاغزى غايىپ سىردىن بەلگە بېرەتتى، ئەمما ئۆزى
غايىپ ئەھلىدەك كىشىگە كورۇنمەيتتى.)

لەئلى، خالى خەستەلەرنىڭ مەرھەمى،
نۇتقىدا ئەيسا رۇھۇللانىڭ دەمى.
(ئۇنىڭ ياقۇتتەك قىزىل لېۋى كوڭلى جاراھەتلىكلەرنىڭ جارا-
ھىتىگە مەلەم بولسا، سوزىدە ئەيسا پەيغەمبەرنىڭ ئولۇكىنى
تىرىلدۈرىدىغان نەپىسى بار ئىدى.)

ئۇ موپەردىھ مايسى ياقۇت ئولۇپ،
بۇ نەپەستىن خەستە جانغا قۇت ئولۇپ.
(ئۇنىڭ قىزىل ياقۇت لىۋى يۈرەكىنى خوشاللاندىرىدىغان داۋانىڭ
ماددىسى ئىدى، ئولۇكىنى تىرىلدۈرىدىغان نەپەس جاراھەتلىك
ھاياتقا ئوزۇق بولاتتى.)

ھەم زەنەخداندا يۇزمىڭ جان ئەسىر،
چاھىدا يۈز يۇسۇفى كەنئان ئەسىر.
(مەڭزىدىكى زىنغىغا يۇزمىڭ ھايات ئەسىر بولسا، شۇ زىناقنىڭ
چوڭقۇرىدا يۈزلىگەن يۇسۇپنى ① ئەسىر قىلاتتى.)

زۇلپىدىن سالىب چىقارۇرغا كەمەند،
كوبراق ئەيلەب بۇ كەمەند ئول ئېلىنى بەند.
(ئۇ چېچىدىن سالغا ياساپ، نۇرغۇن خەلقىنى ئۇ سالغا بىلەن
ئۆزىگە ئەسىر قىلاتتى.)

① شەرق داستانلىرىدىكى مەشھۇر گۈزەل يۇسۇف ئەلەيھىسسالام.

تەۋقى غەبەخەب ئول زەقەن ئاستىدا نۇن،
ئاب ھەيۋانغا ھۇباب، ئەمما نىگۇن.
(ئۇنىڭ ئىگىسىنىڭ ئېگىلىشى گۇياكى ئىگىسى ئاستىدا "ن"
(نون) ھەرىپىگە ئوخشايتتى، ئابىھاياتىنىڭ ئۈستىدىكى كۆپۈككە
ئوخشايتتى، ئەمما تۆۋەنگە قاراپ تۇراتتى).

ھەم قەدىنىڭ نەخلەخە جان جىلۋەسى،
ھەم فىرامى ئاب ھەيۋان جىلۋەسى.
(ئۇنىڭ قەددى - قامىتى گۇياكى يېڭى ئوسۇۋاتقان كۆچەتتەك
بولۇپ ئۇنىڭدا جان جىلۋە قىلاتتى، چىرايلىق مېڭىشلىرى
ئابىھاياتىنى بەخش ئېتەتتى).

كوز بىلە لەئلى ئەجەب سەنئەت تۇزۇپ،
ھەر نىچە ئول ئولتۇرۇپ، بۇ تىرگۈزۈپ.
(كوزى بىلەن قىزىل لېۋى ئاجايىپ بىر سەنئەت كورستەتتى،
كوزى ئادەملەرنى ئولتۇرسە، لېۋى ئولگەنلەرنى تىرىلدۈرەتتى).

جىسىم گولگون، كوڭلىگى گۈل ئوزرە گۈل،
كورماڭىدىن تابىسىز يۈزىڭ كوكۇل.
(ئۇنىڭ بەدىنى گۈل رەڭلىك، كىيگەن كىيىمى گۇياكى گۈل ئۈستىگە
گۈل يېپىپ قويغاندەك، ئۇنى كورۇپ يۈزىڭلىغان كوكۇللىرى
تاقەتسىز لەندى).

كوڭلەك ئوزرە نەچچە ھۇللە رەڭگى - رەڭ،
سەنئەتدە جان چېكىپ رۇمۇ پەرەڭ.
(كوڭلەكنىڭ ئۈستىگە كىيىگەن رەڭمۇ - رەڭ كىيىملىرىگە رۇم
ۋە پەرەڭلەر جان تىكىپ ھونەر كورسىتىپ ئىشلىگەن ئىدى).

ھۈللە رەڭگى نىچە كىم قاتىل بولۇپ،
ئەتىدىن يۇز جان يەنە ۋاسىل بولۇپ.
(كىيىملەرنىڭ گۈزەل رەڭدارلىغى كىشىنى قەدەر ئولتۇرسە، ئۇنىڭ
مەزىلىك پۇراقلىرىدىن ئۆلگەنلەرگە يۈزلىگەن جان يېتىشەتتى.)

كاپىرى قاتىل كوزىدىن بارچە كام،
بۇكى دىن ئەھلىغە سالغان قەتلى كام.
(بارلىق مەقسەتلىرى ئۇنىڭ رەھىمسىز قاتىل كوزىدىن ھاسىل
بولاتتى، ھەممىدىن دەھشەتلىكى شۇكى دىن ئەھلىگە ئۇنىڭ
كوزى ئومۇمى قىرغىن سالاتتى.)

كىمكى قىلسا ساچ زۇننارىن خىيال،
دىن ۋە ئىماننى ئەيلەپ پايىمال.
(كىمكى ئۇنىڭ ساچلىرىدىكى زۇننار زىننەتلىرىنى تەسەۋۋۇر
قىلسا، دىن ۋە ئىماننى دەپسەندە قىلاتتى. دىندىن - ئىماندىن
ۋاز كېچەتتى.)

ھوسىن لوپى جان ئارا يەر تۇتقۇدەك،
بىر ئاياق سۇ بىرلە بەلكىم يۇتقۇدەك.
(گۈزەللىكى، مۇلايىملىغى جاننىڭ ئىچىدە ئورۇن ئالاتتى، ئوزىنى
بىر پىيالە سۇ بىلەن يۇتۇۋېتىشكە لايىق ئىدى.)

شۇنلە ئى ھوسنى سالىب دەۋرانغا ئوت،
ئاتەشىن لەئلىدىن ئەمما جانغا ئوت.
(گۈزەللىكىنىڭ شوئىلىسى زامانغا ئوت ياقسا، ياقۇتتەك ئوتلۇق
لېۋى جانغا ئوت ياقاتتى.)

ئاپب ئاتەشگاھ ئىشقىن ئەھلى ھۇش،
بارچەسى سۈزەندەئى زوھھار كۇش.
(ھۇش ئەھلى ئۇنىڭ ئىشقىنىڭ ئوت مەيدانىغا ئۇچراشسا، تەقۋا-
دارلىقلىرىنى ئوتتا كويدۇرۇپ ئولەتتى.)

قەسر ئوز بۇ شەكىل ئىلە تەرسا قىزى،
بەل قۇياش ئايۋاندا ئەيسا قىزى.
(ئۇبىنا ئۇستىدە بۇ شەكىل بىلەن كورۇنگەن خىرىستىيان قىزى،
بەلكى قۇياش سېستىمىسىدا تۇرغان ئەيسانىڭ قىزى ئىدى.)

شەيخ كوڭلىگە چاقىلغاچ ئۇيلە بەرق،
شۇئە دەرياسىغا بولدى جان غەرق.
(شەيخ سەنئەتنىڭ كوڭلىگە چاقماق نۇرىدەك ئۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ
ھوسنى نۇرى، يالقۇنى دەرياسىغا جېنى غەرق بولدى.)

ئاسردى كوپ ئوزنى ئىستىغپار ئېيتىپ،
ئاغزىدا "لاھەۋلە" نى تەكرار ئېيتىپ.
(ئوزنى كوپ تۇتۇۋېلىپ دۇئا ۋە ئىستىغپار ئېيتىپ، "لاھەۋلە"
نى تەكرار ئوقۇدى.)

شوخ ئاچقاچ شۇئەئى رۇخسارنى،
ئورتىدى "لاھەۋلە" ئىستىغپارنى.
(بۇ شوخ گۈزەل يۈزنى كورسىتىپ جامالىنىڭ شولسىنى ئېچىش
بىلەن شەيخنىڭ "لاھەۋلە"، "ئىستىغپارى" نى كويدۇرۇپ يوقاتتى.)

بولمىش ئېردى جىسمى ئۇپراقتا نېگۈن،
بىردەم ئول ئويگە ئەسا بولدى سوتۇن.

(شەيخ سەئىئاننىڭ ۋۇجۇدى يەرگە دۇم يېقىلىپ، قولىدىكى ھاسىم -
سى بىردەم ئۇ بىناغا تۇرۇك بولۇپ ياتتى.)

ئارقاسىنى قويدى قەدەم دىۋارغە،
ھەيرەت ئەيلەپ ئول غەرىپ ئاسارغە.
(شەيخ ئارقىسىنى تامغا قىلىپ، بۇ ئاجايىپ ۋەقەغە ھەيران
بولدى.)

ھەم ئەسا ھەم جىسمىغە يەتتى شىكەست،
ھالدىن باردىيۇ بولدى يەرگە پەست.
(شەيخنىڭ ھاسا تايىغى ۋە جىسمى يىمىرىلدى، ھالدىن كېتىپ
يەرگە يېقىلدى.)

تۇشتى جانى پاك پەرجامغا ئىشقى،
كىردى قاندەك يەتتى ئەندامغە ئىشقى.
(پاك جېنىغا ۋۇجۇدىغا ئىشقى ئوتى چۈشتى، ئىشقى بەدەندىكى قاز -
دەك ئۇنىڭ يەتتە ئەزاسىغا تارقىدى.)

گاھ بى ھال ئېردى گاھ ئوز ھالدا،
لال ئولۇب ئەسھاب ئۇنىڭ ئەھۋالدا.
(شەيخ گاھ ھالىسىز ئىدى، گاھ ئوز ھالىغا كېلەتتى، ئۇنىڭ ئەت -
راپىدىكى مۇرىتلىرى شەيخنىڭ ئەھۋالىغا ھەيران بولاتتى.)

ھەيرەت ئەيلەپ بىر بىرىگە باقىبان،
باش قويى ئەيلەپ ئاۋۇجلاپ قاقىبان.
(مۇرىتلار ھەيران بولۇشۇپ بىر بىرىگە قارىشاتتى. بېشىنى توۋەن
سېلىپ ئوزىنى كاپاتلىشاتتى.)

ھالىغە ئاخشامغىچە ھەيران قالىپ،
بەلكى ئۆز ھالىغە سەرگەردان قالىپ.
(ئۇلار شۇ كۈنى كەچكىچە شەيخنىڭ ھالىغا ھەيران قېلىشتى، بەلكى
مورنىلار ئۆز ئەھۋالىغا، سەرگەردانلىغىغا ھەسرەت قىلىشاتتى.)

تۇن ساۋادى قىلدى چۈن تۇننى قارا،
زۇلمىتى كۇفىر ئول سۇپەتكىم دەپىر ئارا.
(تۇننىڭ قاراڭغۇلۇغى گۇياكى بۇتخانىدىكى كۇپىرنىڭ زۇلمەت -
قاراڭغۇلىغىدەك ئىدى.)

ئول قارا كۇن باشىغە كەلگەن قارى،
روزگارى ھەم قارا تابەئلىرى.
(بېشىغا مۇنداق قارا كۇن كەلگەن شەيخنىڭ ھاياتى ۋە دەۋرتە -
لىرىنىڭ ھاياتى قاراڭغۇلاشتى.)

قالدىلار مۇغ دەپىرنىڭ تۇپراغىدا،
قايسى تۇپراغىم بەلبەت تاغىدا.
(شەيخ بۇتپەرەسلەرنىڭ تۇپرىغىدا، بەلكى بەلالار تېغىنىڭ
ئاستىدا قالدى.)

شەيخنىڭ باشىغە كەلدى ئويلە كۇن،
كىم، كىشى كورمايدۇ ئۇنداغ تىرە تۇن.
(شەيخنىڭ بېشىغا كەلگەن بۇنداغ كۇننى ۋە قاراڭغۇ زالانەت
تۇننى ھېچ كىشى كورمىسۇن.)

كوككە ياپىپ پەردەئى ئىد بارلار،
ھەر يان ئەختەردىن قاقىب مىمارلار.

(ئاسماننىڭ بەختسىزلىكىنىڭ پەردىلىرى يېپىلغان، ھەر ياققا يۇل-
تۇزلاردىن قوزۇقلار قېتىلغان.)

چەرخ ئەشكىن ئاققۇزۇرغا مەيىل ئېتىپ،
كوكىنىڭ ئەتراپىنى قىرا ئەندۇد ئېتىپ.
(پەلەك شەيخنىڭ كوز ياشلىرىنى ئاققۇزۇشپ خورلاپ، پەلەك
ئوز ئەتراپىنى ئىس - تۇمان تۇتەكلەر بىلەن سۇۋىدى.)

تارتىبان گەردۇن تەھەررۇكىدىن فاراغ،
ئورنىدىن تەۋرەنمەي ئول يەڭلىغ كى تاغ.
(ئالەم ھەركەتتىن توختاپ، تاغدەك تەۋرەنمەي جىسم بولۇپ
كەتتى.)

چەرخ دەرد ئەھلىغە بىداد ئەيلەبان،
تاغ - تاغ ئەندۇھ ئىجاد ئەيلەبان.
(پەلەك ئاشىقلارغا زۇلۇم قىلىپ تاغ - تاغ قايغۇلارنى ئىجات
قىلدى.)

دەھىرىنى ئول تاغ ئىچرە ياشۇرۇپ،
يۇز تۈمەن مىڭ تاشلار ھەم ياغدۇرۇپ.
(زامانىنى شۇ غەم - قايغۇ تېغىنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇپ، يۇز تۈمەن
مىڭ بالا تاشلىرىنى ياغدۇردى.)

كوزلىرىدىن ئەختەر قىلىپ گوھەر پەشان،
شەيخ ئەھۋالىغا شۇخدىن نشان.
(پەلەك كوزلىرىنى يولتۇز قىلىپ، گوھەر چېچىپ، شەيخكە نازىنىنىڭ
كەرەشمەلىرىنى كورسەتتى.)

بارچە دەپىر ئەھلىغە بۇ ماتەم سادا،
كەيدۇرۇب ئانىڭ ئازاسىدە قارا.
(پۇتۇن بۇتخانا ئەھلىگە بۇ ماتەم ساداسى بولدى، پەلەك
شەيخنىڭ تەزىيىسى ئۈچۈن قارا كىيىم كىيىدۇردى.)

شەيخ مەزلۇم، گىرىپتارى، نەھىب،
ئۇشىمگەن ئىش باشىغە تۇشكەن زەئىقى.
(شەيخنىڭ بېشىغا ھىچكىم كورمىگەن خورلۇق، گىرىپتارلىق، زەئىپ-
لىك، بىچارىلىقلار كەلدى.)

ئىشقى زالىم زۇلمىدىن زارۇ نىزار،
دەپىر تۇپراغىدا ياتىپ خارۇ زار.
(ئۇ زالىم ئىشقىنىڭ زۇلمىدىن زار-زار، بىچارە بولۇپ بۇتخانا
تۇپرىغىدا خارلىنىپ ياتاتتى.)

ئىشقى ئەيىلەب روزگارنى ھەم قارا،
تۇن خۇد ئەيىلەب بار-يوقىن ھەم قارا.
(ئىشقى ئۇنىڭ كۈندۈزىنى قارا قىلىۋەتتى، كېچە ھەم ئۇنىڭ
ھاياتىنى، ۋۇجۇدىنى قارا قىلىۋەتتى.)

يۈز بەلا جانىغا چۈن بولدى نەسىب،
دەر ئىدى ھالىغا ئەيىلەب ئول غەرىب.
(ئۇنىڭ جېنىغا كەلگەن يۈز تۈرلۈك بالالارغا قاراپ، ئوز ھالىغا
ئەجەپلىنىپ شۇنداق دەيتتى):

كىم بولۇر ھەر لەھزە رەنج ئەفزۇن ماڭا،
نى ئىدىكىم، قىلدىڭ ئى گەردۇن ماڭا.

(ھەر نەپەستە دەرت - ئەلەملەرنى ئارتتۇرىسەن؟! ئەي پەلەك،
بۇنداق قىلىشلىرىڭ نىمە ئۈچۈن ئىدى.)

ئاپپەتتىن ئىشقا سارى باشلىدىڭ،
يۈز يانار ئوت ئىچرە ئالىب تاشلىدىڭ.
(تىچ، خاتىرجەملىك تەرەپتىن ئاشىقلىق تەرەپكە باشلاپ، يېنىپ
تۇرغان ئوتنىڭ ئىچىگە تاشلىۋەتتىڭ.)

كوزگە ئەۋۋەل كورگۈزۈپ مېھرى مۇيزى،
ياشۇرۇپ غەم شامىغە قىلدىڭ ئەسىر.
(بالدور كوزگە نۇرلۇق قۇياشنى كورسىتىپ ئاندىن ئۇنى يوشۇرۇپ
قايتۇرۇپ كېچىلىرىگە تۇتقۇن قىلدىڭ.)

قايسى شامى كىمكى كوك جەۋپى ئارا،
ئاپرىنىش ئارىزىن قىلدىڭ قارا.
(قايسى بىر شادىنى ئاسماننىڭ ئىچىدە يارىتىپ، ئۇنىڭ شولىسى
بىلەن ئالەم يۈزىنى قارا قىلدىڭ؟)

دەۋزەخى غەم دۇدى ئالەمنى تۇتۇپ،
شۇئەلسىن كوڭلۇم ئوتىدىن يارۇتۇپ.
(غەم دەۋزەخنىڭ ئىسى بىلەن ئالەمنى قاپلاپ، ئۇنىڭ شولىسىنى
كوڭلۇمنىڭ ئوتىدىن يورۇتتۇڭ.)

"ئاللا - ئاللا" نى كېچەدۇر بۇ كېچە،
سۇئىب مۇنداق يارەب ئولغايمۇ كېچە.
(ئەي ئاللا... نىمە دىگەن كېچە بۇ! ئەي خۇدا! كېچە شۇنداق
قاتتىق بولامدۇ!)

ئوتكارىب مەن كۆپ سوئۇبەت كېچەلەر،
كۆرمىدىم مۇنداق ئوقۇبەت كېچەلەر.
(مەن نۇرغۇن قاتتىق كېچىلەرنى ئۆتكۈزگەن بولساممۇ، بۇنداق
ئازاپ كېچىلىرىنى كۆرمىگەنتىم.)

تۇن ئىمەس دەۋزەخ ئوتىنىڭ دۇددۇر،
يا پەلەكنىڭ ئاھ قىرا ئەندۇددۇر.
(بۇ كېچە ئىمەس، دەۋزەخ ئوتىنىڭ ئىس تۇتۇنلىرىدۇر، ياكى
پەلەكنىڭ ئاھ-زارلىرىدىن ئورلىگەن قارا گازلىرىدۇر).

بۇيلە تۇن يارەب نەمۇدار بولمىسۇن،
ئاندا ھېچ ئادەم گىرىپتار بولمىسۇن.
(ئەي خۇدا، بۇنداق تۇننى كۆرسەتمە، ئۇنداق تۇنگە ھېچ ئادەم-
نى گىرىپتار قىلما.)

بىلماي ئايا تۇن بەلاسىن مو دىيىس،
ماڭا تۇشكەن كۈن بەلاسىن دىيىن.
(بىلمەيمەنكى، تۇننىڭ بالاسىنى دەيمۇ، بېشىمغا چۈشكەن كۈندۈز-
نىڭ بالاسىنى دەيمۇ؟)

جىسىم، ئەزا، ھەۋاس ۋە ئەقىل، ھۇش،
ئىشقىدىن بولدىلار ئانداق پەردە پۇش.
(جىسىم، سەزگۈ ئەزالىرىم ۋە ئەقلىم-ھۇشۇم ئىشقا سەۋىۋىدىن
يېپىلىپ قالدى.)

كىم دىگەيسەن كىم بارى مەۋجۇد ئەمەس،
ئىشقا بىدادىدا جۇز نابۇد ئەمەس.

(كىمىنى دىسەك ئۇ يېنىڭدا يوق، ئىشقىنىڭ زۇلمىدا يوقلۇقتىن بولەك نەرسە مەۋجۇت ئەمەس.)

۱۴

پىكىرىمىدە ئانچە يوق تەبۇ - تاۋان،
ئەشكىدەك كويىدا بولغۇنچە راۋان.
(ئوي - تەپەككۇرىمدا ھىچ كۈچ - قۇۋۋەت يوق، كوز يېشىم ئۇنىڭ
كوچىسىدا ئاققاندەك مەن يۈرەلمەيمەن.)

۱۵

باشمە يوق ئانچە قۇۋۋەت ئۇرغىلى،
تاش ئۆزە غەم پەرتىدىن سۇندۇرغىلى.
(بېشىمغا ئۇرۇشقا، ياكى بېشىمنى تاشقا ئۇرۇپ سۇندۇرۇشقا قۇۋۋەت
تىم يوق.)

۱۶

كوز قانى ئول ئاي يۈزىگە سالغۇچە،
ئول قۇياش ئەنۋارىدىن نۇر ئالغۇچە.
(مەندە ئۇ گۈزەلنىڭ يۈزىگە قارايدىغان كوز نەدە؟، ئۇ قۇياش
نۇرلىرىغا قاراپ نۇر ئالىدىغان كوز نەدە؟)

۱۷

يۈز قانى سۇرتەرگە ئول دەرگاھغە،
قىل تەزەررۇ ئەيلىگەندەك شاھغە.
(مەندە ئۇ، ئۇلۇغ دەرگاھقا سۇرتۇپ تاۋاپ قىلىدىغان يۈزۈم قېنى؟
قۇل پادىشا ئالدىدا زارلىنىپ ئىگىرىغاندەك ئىگراشلىرىم قېنى؟)

۱۸

قول قانى كوكسۇمگە خارا قىلغۇدەك،
باشمە تۇپراقلار ساۋۇرغۇدەك.
(بېشىمغا توپا سورىغىدەك، كوكسۇمنى تاتىلىغۇدەك قول نەدە؟)

ھۇش قانى ئەيلەگۈنچە ئوزنى زەبت،
بەرمەگۈنچە يول دىماغ ئويىگە خەبت.
(ئوزەمنى تۇتۇۋالغىدەك ھۇش نەدە؟ ھۇش، ئەقلىم، مىڭ تەپەك
كۆرمىدىكى جۇنۇنلۇق ۋە ئەقىلدىن ئېزىشلارنى تۈزىتىشكە يول
قويمىغاندىن كېيىن.)

قانى ئەقىل، ئەتكۈنچە ئىش تەدبىرىنى،
قىلغۇچە ۋەيران كوڭۇل تەئىمىرىنى.
(ۋەيران بولغان كوڭۇل بىناسىنى قايتا قۇرۇشقا ئىشنىڭ تەدبىرى
نى تاپقىدەك ئەقىل نەدە؟)

قانى سەبىر ئەتكۈنچە دەردىم چارەسىن،
كىم داۋا قىلغۇنچە باغرىم يارەسىن.
(دەردىمگە چارە قىلغۇدەك، باغرىمنىڭ يارىسىغا داۋا قىلغۇدەك
سەۋرى نەدە؟)

بىغمە يىگۈنچە ھالىمە قانى كوڭۇل،
كىم ئېرۇر ھالال ئولۇك سانى كوڭۇل.
(ھالىمغا غەم يىگۈدەك كوڭلۇم نەدە؟ چۈنكى كوڭۇل ھازىر ئولۇك
كە ئوخشاشدۇر.)

بىر نەپەس ئۇرغۇنچە بارى جان قانى،
كىم كوڭۇلدەك ھەم تاپا ئالماس ئانى.
(بىر نەپەس ئالغىدەك جان نەدە؟ ئۇنەمۇ كوڭلۇمگە ئوخشاش
تاپقىلى بولمايدۇ؟)

ماڭا بۇ يول، نى بەلالىخ يول ئىدى،
ھەرنىكىم ئاندىن بەتەر يوق ئول ئىدى.

(ماڭا بۇ يول نىمىدىگەن بالالىق يول ئىدى؟ ھەر قانداق يول
ئۇ يولدىن يامانراق بولمىغان بولغىدى؟)

كاش ھەرگىز بولمىغاي ئېردىم تىرىك،
ئومىرنى كورگۈنچە بۇ يەڭلىغ ئېرىك.
(مۇشۇنداق قىيىن ھاياتنى كورگىچە، كاشكى ھەرگىز تىرىك
بولمىغان بولسام ئىكەن.)

نىتى ئىسسىسە ئەردى بىر بەرقى خەتەر،
قويمىسا ئېردى ۋۇجۇدۇمدىن ئەسەر.
(خەتەرلىك بىر چاقماق سوقۇپ، ۋۇجۇدۇمدىن ئەسەر قويماي
كويدۇرۇۋەتسە نىمە بولار ئىدى؟)

دوستلار نىتى مەدەد يەتكۈرسىڭىز،
جەم ئولۇپ مەن زارنى ئولتۇرسىڭىز.
(دوستلار، مەدەت يەتكۈزسەڭلار نىمە بولار؟! يىغىلىپ كېلىپ
مەن بېچارىنى ئولتۇرسەڭلارچۇ!)

تا قۇتۇلسە، دەھر ئارىمىدىن مېنىڭ،
دەھىر ئىلى ئەفغان، زارىمىدىن مېنىڭ.
(تاكى دۇنيا مېنىڭ نومۇسۇمدىن قۇتۇلسا، جاھان خەلقى مېنىڭ
يىغما - زارىمىدىن قۇتۇلسا.)

جانىمە ئەسھاب، تاغى قەتىل ئۇرۇڭ،
كويدۇرۇپ ھەريان كۈلۈمنى ساۋۇرۇڭ.
(مۇرىتلىرىم، قىلىچ بىلەن جېنىمغا ئۇرۇپ جەسىدىمنى كويدۇرۇپ،
كۈلۈمنى ھەر تەرەپكە سورۇڭلار!)

تا جاھاندا بۇيلە رەسۋا بولمايىن،
بىر ئولەي يۈز قاتلا ھەردەم ئۆلمەيىن.
(جاھاندا بۇنداق رەسۋا بولماي، بىرلا ئولەي، يۈز قېتىم ئۆلمەي.)

ھالىغە ئەسھاب ھەيران يىغلابان،
ھەردەم ئانىڭ دەردىدىن قان يىغلابان.
(مۇرىتلار شەيخنىڭ ھالىغا ھەيران بولۇپ يىغلاشتى، ئۇنىڭ
تارتىۋاتقان دەردىدىن ھەر نەپەس قان يېشىنى توكۇپ يىغلاشتى.)

جەمە ئۇلۇبان بۇ گۇروھى مۇستەمەند،
شەيخغە ھەربىر بېرىپ يۈز نەۋىي پەند.
(بۇ غەم - قايغۇدا قالغان كىشىلەر يىغلىشىپ ھەر بىرى شەيخغە
تۇرلۇك نەسىھەتلەرنى قىلدى.)

شەيخ ئۇلارنىڭ پەندىنى پەھىم ئەتمەيىن،
نۆكتە مەئناسىغا داغى يەتمەيىن.
(شەيخ ئۇلارنىڭ نەسىھىتىنى پەم قىلالمايتتى، سوزلەرنىڭ تېگىگە
يېتەلمەيتتى.)

ئەقىل مەزنى بىلە قىلغان خىتاب،
ئىشۇ تەۋرىدە تاپىپ ئاندىن جاۋاب.
(ئەقىلغە مۇۋاپىق سوزلەر ئېيتىلسا، شەيخ سەنەيمان ئۇلارغا
ئىشۇ تەۋرىدە جاۋاب قايتۇراتتى.)

بىرى دەپ كى ئى مورشدى ئەرباب دىن،
خاكرادىڭ سۇرمە ئى ئەرباب دىن.
(بىرى شەيخغە دىدىكى، ئەي دىن ئەربابلەرنىڭ يولباشچىسى،

ماڭغان يولڭىزنىڭ تۇپرىغى دىن ئەربابلىرىنىڭ كوزىگە سۇرتىدىغان
(سۇرمىسىدۇر.)

كىمىسە يولىدا بولۇر بۇ ۋارىدات،
ئوزنى زەبت ئېتكەن تاپار خەپىرى نىجات.
(كىمىنىڭ يولىدا مۇشۇ خىل ئىشلار يۈز بەرسە، ئوزنى تۇتۇپ
ئالالسا، ياخشى نىجاتلىق تاپىدۇ.)

دىدى ئەي پەرزەنت دەي ئوزلۇك قانى؟
تاكى مەن ھەم زەبت قىلغاي مەن ئانى.
(شەيخ دىدىكى، ئەي پەرزەندىم، ئوزۇمدە ئوزلۇگۇم قېنى؟ ئوزلۇ-
گۇم بولىدىغان بولسا، ئاندىن تۇتامدىمەن.)

بىرى دەپ كىم، بۇ ئېرۇر شەيتان ئىشى،
زىكىر ئىلە ئاندىن تاپار مۇخلەس كىشى.
(بىرى دىدىكى: بۇ شەيتاننىڭ ئىشى، خۇدانى ياد ئېتىش بىلەن
ئۇنىڭدىن قۇتۇلغىلى بولىدۇ.)

شەيخ دەپ جەمىيەت ئاندا شەرت ئېرۇر،
مەن پەرىشانمەن نە خاسىيەت بېرۇر.
(شەيخ شۇنداق دىدىكى: ئۇنداق قىلىش ئۇچۇن خاتىرجەملىك
شەرت ئىدى، مەن پەرىشانغا ئۇنىڭ نىمە خاسىيىتى بولسۇن؟)

بىرى دەپ كىم مۇقتەدايى ئەھىل زار،
بۇ بەلا دەفئىغە ۋاجىبىدۇر ناماز.
(بىرى دىدىكى، ئەي تەڭرى ئەسرار ئەھلىنىڭ پىشىۋاسى، بۇ
بالانى يېڭىشكە ناماز ئوقۇش لازىم.)

شەيخ دەپ كىم، ئۇرما بۇ مەنىغە دەم،
تىلىبە دۇرمەن تىبابەغە يوقدۇر قەلەم.
(شەيخ دىدىكى، بۇ توغرىدا گەپ قىلما، مەن بىر ساراڭ، ساراڭ-
نىڭ خاتالىقلىرى ھىساپقا ئېلىنمايدۇ. يېزىلمايدۇ.)

بىرى دەپ كىم، قوب تاھارەت ئەيلەگىل،
ئىل گە تائەتكە ئىشارەت ئەيلەگىل.
(يەنە بىرى، ئەي شەيخ، تاھارەت ئېلىپ، خەلقنى تائەت-ئىبادەت-
دەتكە ئۇندىسىڭىز، دىدى.)

شەيخ دەپ كىم غەرقى بەھرى فەنا،
بولماشام، مەندىن نە ئىستەرسەن يانا.
(شەيخ: مەن يوقلۇقنىڭ دەرياسىغا غەرق بولغان تۇرسام، مەندىن
يەنە نىمە ئىستەيسەن؟ دىدى.)

بىرى دەپ تەسبىھ گە مەشغۇل بول،
بۇ پەرىشان ھالدىن مەئزول بول.
(يەنە بىرى: ئەي شەيخىمىز بۇ پەرىشان ھالدىن قۇتۇلۇش
ئۇچۇن، تەسبىھ-تەھلىل ئېتىش بىلەن مەشغۇل بولۇڭ! دىدى.)

شەيخ دەپ كىم كوز ياشىمدىن ئوزگە سۇ،
قان كېلۇر ھەردەم بېغىردىن كوزگە مۇ.
(شەيخ دىدىكى، كوزۇمدىن ئاققان ياش جىسگەر-باغرىمدىن
كەلگەن قاندىن بولەك نەرسە ئەمەس.)

بىرى دەپ كىم غۇسلى پاك ئەيلەپ كوڭۇل،
پارىخ ئەت غەمدىنكى بۇ توغرا كوڭۇل.

(يەنە بىرى، غۇسلى قىلىپ (يۇيۇنۇپ)، كوڭۇلنى پاك قىلىپ، كوڭۇلنى غەمدىن قۇتۇلدۇرۇڭ! دىدى.)

شەيخ دەپ تەسبىھ ئۇزدى تارىنى،
چەكسىز ئۇنداق رىشتە ئى زۇننارىنى.
(شەيخ تەسبىھنىڭ يىپى ئۇزۇلدى، ئەمدى مەن زۇننار (بويۇنغا
ئېسىۋالدىغان بۇت) نىڭ يىپىنى تۇتتۇم.)

بىرى دەپ مەسۋاك غە قىل ئىلتىجا،
ئاغزىغا سالىپ كېتۈر سۇننەت بىجا.
(يەنە بىرى: مەسۋاك بىلەن ئاغزىڭىزنى پاكىز يۇيۇپ، سۇننەتنى
ئادا قىلىڭ! دىدى.)

شەيخ دەپ مەسۋاك ئەگەر قىلسام ھەۋەس،
ئەجىز ھەيرەت بارماغى ئاغزىمدا بەس.
(شەيخ دىدىكى، مەسۋاك بىلەن ئاغزىنى تازىلىماقچى بولسام
ئاجىزلىق ۋە ھەيرانلىق بىچارىلىق مېنىڭ ئاغزىمدا بار، بۇ ماڭا
يېتەرلىك.)

بىرى دەپ سەھۋە ئەگەر تۇتسا ۋۇجۇد،
ئوزۇنغا تۇپراق ئۇيۇپ قىلغىلى سۇجۇد.
(يەنە بىرى: خاتالىق يۈز بەرگەندە، تۇپراقنى سۇيۇپ سەجدە قىلىش
لازم! دىدى.)

شەيخ دەپ كىم، ئاقىزىپ قان ياشىنى،
ئالماغۇمدۇر بۇ ئىشىكىدىن باشىنى.
(شەيخ قان ياشلىرىنى ئېقىتىپ يىغلاپ تۇرۇپ، بۇ ئىشىكتىن
بېشىمنى ئالمايمەن! دىدى.)

بىرى دەپ كىم، رۇمغە بولدى سەپەر،
كەئبەنى قىلماق كېرەك ئەمدى مەقەر.
(يەنە بىرى دىدىكى، رۇمغا سەپەر قىلىپ كەلدۇق، ئەمدى كەئبە -
بەيتوللانى ماكان قىلايلى، كەئبەغە كېتەيلى.)

شەيخ دەپ كىم ئاندا قىلغاننى تەلەب،
مۇندا تاپتىم نى چىكاي ئول يان تەئەب.
(شەيخ: كەئبەدىن تەلەپ قىلىپ تاپىدىغاننى بۇ يەردىن تاپتىم،
نىمىشقا چاچا چىكىپ ئۇيان بارىمەن؟ دىدى.)

بىرى دەپ كىم يۈزلىنىپ سەھرا سارى،
ۋەقتىدۇر ئەزم ئەيلەسەڭ بەتھا سارى.
(يەنە بىرى: سەھرا ياققا يۈزلىنىپ مەككە مۇكەررەمەگە سەپەر قىلد -
ساق دىدى.)

شەيخ دەپ كىم مۇندا تاپتىم ئانى مەن،
رۇم بارىدا نىتاي بەتھانى مەن.
(شەيخ: مەككىنى بۇيەردىن تاپتىم، رۇم بار تۇرۇپ مەككىنى
نىمە قىلاي؟ دىدى.)

بىرى دەپ كىم چۈن سەپەر بولدى تامام،
ئەيلەمەك خۇشدۇر ۋەتەن سارى خورام.
(يەنە بىرى، سەپىرىمىز تامام بولدى، ئەمدى يۇرتقا قايتىپ
كەتكىنىمىز ياخشى! دىدى.)

شەيخ دەپ كىم، گويا كىم زۇلمىنەن،
بىزگە دەپەر ئەتكەندۇرۇر ئەسلى ۋەتەن.

(شەيخ، بىزگە خۇدا مۇشۇ بۇتخانىنى ئەسلى ۋەتەن قىلغاندۇر
ددى.)

بىرى دەپ كىم چۇن ماشايىخغە بۇ ئىش،
يەنە، بىزگە يەتكەي ئۇسۇ سەرزەنش.
(يەنە بىرى: بىزنىڭ پىسلىرىمىز مۇشۇنداق قىلىدىغان بولسا،
بىزگە كۆپ جاھان ئەھلىدىن تاپا - تەنە ۋە ھاقارەت كېلىدۇ، ددى.)

بىرى دەپ كىم ھەددى ھالاتىڭ قانى،
زۇھد ئىلە پاكىزە ئەۋقاتىڭ قانى؟
(يەنە بىرى: ھالىڭىزنىڭ چەك - چىگرىسى نەگە كەتتى، ئىبادەت
بىلەن بولىدىغان پاكىز ۋاقتىڭىز نەگە كەتتى؟ ددى.)

شەيخ دەپ يوقدۇر بولا بىرلە ئىشىم،
كىم خارابات ئىچرەدۇر ئىستەر كىشىم.
(شەيخ، بۇلار بىلەن ئىشىم يوق، مېنىڭ ئىزلەيدىغان كىشىم
مەي - شاراپخانلار ئىچىدە ددى.)

شەيخ دەپ كىم دەيىر ئارا ھالات ئېرۇر،
كىم تۈپەيلى ئۈزرە يۈز ئەۋقات ئېرۇر.
(شەيخ، بۇتخانا ئىچىدە ئۈزۈمگە خاس «ۋەجد» (روھى ھا-
لەتلەر) بار، ئۇنىڭ تۈپەيلى ئۈستىدە يۈز تۈرلۈك ۋاقتىلىرىم بار
ددى.)

ئول كېچە ئول قەۋم ئورۇپ يۈزپىچ تاب،
شەيخ ئەھۋالىغا ئەيلەب ئىزتراب.

(شۇ كىچىگە ئۇ، دىۋىرتلار شەيخنىڭ ھالىغا ئېسىپ ناھايىتى بارام بولۇشتى).

تەننە ئەيلەپ شەيخ پەرۋا ئەتمەين،
پەندلەر ئېيتىپ بىرگە يەتمەين.
(شەيخ قىلىنغان تاپا - تەنلەرگە پەرۋا قىلمىدى، نەسەت-
لەرنىڭ بىرىنىمۇ ئاڭلىمىدى).

تاسەھەر دەپىر ئەھلى غەۋغا ئەيلەبان،
ئەھلىدىن ھالىن تاماشا ئەيلەبان.
(سەھەر ۋاقتىدا بۇتخانا كىشىلىرى ۋاراڭ چۇرۇڭ قىلىشىپ
كېلىپ، دىن ئەھلىنىڭ ئەھۋالىنى كورۇپ تاماشا قىلىشتى).

ھەزل ئېتىپ دىن ئەھلى ئايىنى بىلە،
كوپ مۇباھات ئەيلەپ ئوز دىنى بىلە.
(دىن ئەھلىنىڭ قىلىقلىرىغا قاراپ، مازاق قىلىشىپ، ئوز دىنى
بىلەن ماختىنىشتى).

ئەھلىدىن بۇيلە تەمەسخۇرلەر قىلىپ،
ئوز تەرىقىغە تاپاخۇرلەر قىلىپ.
(دىن ئەھلىنى مەسخىرە قىلدى، ئوزلىرىنىڭ دىن يوللىرىغا
پەخىرلەندى).

شەك تۇتۇپ ئەندىشەنى گۇمراھ ئىلە،
لات لاسىن ئۇلار ئىللەللاھ ئىلە.
(گۇمراھلىققا پاتقان پىكرى بىلەن، ئۇلار بۇتنى ھەق بولغان
تەڭرىدىن ئۇستۇن قويۇشتى).

ئول ئۇلۇسقا بۇ شاقاۋەت بىر سارى،
دەپىر ئەھلىدىن شاماتەت بىر سارى.
(ئۇ دۇرتلارغا بۇ شەقەتلىق گۇمراھلىق بىر سىرى بولسا، بۇتە -
خانىسىدىكىلەرنىڭ تىل - دەشنام ھاقارەتلىرى بىر سىرى بولدى).

شەيخ ئەسھابى ئىلە ئەسھابى دەپىر،
خاھى شەردىن نوكتە ئېيتىپ خاھى خەپىر.
(شەيخنىڭ مۇرتىلىرى بۇتەخاندىكى بۇتەپەرەستەر، ياخشى
يامانلىقلاردىن سوزلىشىپ مۇنازىرە قىلىشتى).

شەيخ دەپىر ئەسھابىغا ئەمدار ئېتىپ،
گەرچە دىن ئەھلىگە خىجالەتلەر يېتىپ.
(شەيخ بۇتەپەرەستلەرنى قوللايتتى، شەيخنىڭ مۇنداق قىل -
مىشلىرىدىن دىن ئەھلىگە خىجالەتلەر يۈزلىنەتتى).

تاڭ يورۇق بولغۇنچە مۇنداق تىرە ھال،
بۇ مۇسۇلمانلارغا يەتكۈردى مالال.
(تاڭ ئاتىچچە، بۇ زۇلمەتلىك ئەھۋال مۇسۇلمانلارنى تولىمۇ
خىجالەت - مالال قىلدى).

چۈن يارۇغلۇق تىرەلىقنى قىلدى پەست،
چالدىلار ئاقۇس ئەھلى بۇتەپەرەست.
(يىرۇقلۇق قاراڭغۇلۇقنى يېڭىپ تاڭ ئېتىشىغا، بۇتەخانا قوڭغۇرىغى
چىلىندى).

چەرخ كورگۈزدى قۇياش ئەنۋارىنى،
ئۇيىلە كىم تەرسا قىزى رۇخسارىنى.

(تەرسا قىزى رۇخسارنى كورسەتكەندەك، بەلەك قۇياش نۇرىغا كورسەتتى، تاڭ ئاتتى.)

دەھىر ئەھلىغە ئوزالدى ماجرا،
شەيخ ئىشقى بىرلە ئەھۋالى ئارا.
(شەيخنىڭ مۇنداق گومراھلىق ئەھۋالى جاھان خەلقىگە تارقاپ كەتتى. خەلقلەر شەيخنىڭ تەرسا قىزىغا ئاشىق بولۇپ گومراھ-
لاشقان ئەھۋالى ھەققىدە سوزلىشەتتى.)

كۇفەر ئارا چۇشتى ئەجەب جەمئىيەتى،
دەيىر ئەھلى مىللەتغە قۇۋەتسى.
(كاپىرلارغا ئىتتىپاقلىق ۋە خوشاللىق يېتىشىپ، بۇتپەرەسلەر مىللىتىگە بىر كۇچ - قۇۋەت بولدى.)

دىن ئەھلىنىڭ خىجالىتى ھەددىدىن ئاشىپ،
شەيخنى تاشلاپ ئۇياتتىن تارقاشىپ.
(مۇسۇلمانلارنىڭ خىجالەت بولۇشى ھەددىدىن ئاشتى، ئۇياتتىن شەيخنى تاشلاپ تارقاپ كېتىشتى.)

شەيخ مەزەل بولدى دەيىر ئەفغالىغا،
كىم، كۈلەرلەر ئېردى ئانىڭ ھالىغا.
(بۇتخانىدىكى ئۇششاق بالىلارغا شەيخ مەسخىرە بولدى،
ئۇششاق بالىلار ئۇنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ كۈلۈشەتتى.)

ئول غەرىبۇ ئاشىقۇ زارى قارى،
يول ئۈزە ياتىب كوزى مەنزەر سارى.

(غېرىپ ۋە بىچارە قېرى شەيخ يول ئۈستىدە ياتاتتى. كوزى تەرسا قىزنىڭ مەنزىرىسى تەرەپتە ئىدى.)

باسىپ ئۆتكەن ئەل قىلىپ ئاندا ئاڭا،
يوق ۋەلى يۈز ئانچە دىيىن پەرۋا ئاڭا.
(كېتىۋاتقان كىشىلەر ئۇنىڭغا قاراپ ئوتسە، يۈزلىگەن كىشىلەر ئۇنىڭغا پەرۋا قىلمايتتى.)

سېنەتدىن غايىبۇ ھازىرغە رەھىم،
شىددەتدىن مۇئىسۇ كاپىرغە رەھىم.
(ئۇنىڭ تارتىۋاتقان دەردىنىڭ قاتتىقلىغىدىن مۇسۇلمانلارنىڭ ھەتتا كاپىرلارنىڭمۇ ئۇنىڭغا رەھىمى كېلەتتى.)

لىك تەرسا زادەئى ئاپاق سۆز،
شەيخى ئول نەۋى قىلغان تىرەرۈز.
(لېكىن دۇنياغا ئوت ياقىدىغان، شەيخى مۇنداق قارا كۈنگە دۇچار قىلغان تەرسا قىزى،)

دىن تەرىقىدىن مۇبەررا ئەيلەگەن،
كۇفىر دەيرى ئىچرە رەسۋا ئەيلەگەن.
(دىن يولىدىن شەيخى بىزار قىلغان، ئۇنى كاپىرلىق بۇتخا- نىسىدا رەسۋا قىلغان.)

پەردەدىن ئەيلەپ نەزەر زادى سارى،
ياشۇرۇن باقىب گىرىپتارى سارى.
(پەردە ئارقىسىدىن بىچارە شەيخ زارلىنىپ يىغلاپ تۇرغان گىرىپتارىغا قارايتتى.)

غەپلەت ئەيلەب چۇن كورۇپ بامالنى،
ئوزىگە كەلتۇرمەي ئانىڭ ھالىنى.
(بىچارىنىڭ ئازاپلىق ھالىنى كورسەنمۇ كورمەسكە سېلىپ، ئۇنى
ئوز ھالىغا كېلىشكە ئىمكانىيەت بەرمەيتتى).

قەسەد دىنو غارەتى جان ئەيلەبان،
لىك ئوزنى گۈل ۋە نادان ئەيلەبان.
(دىنغا قەست قىلىپ، جاننى بۇلاڭ - تالاڭ قىلاتتى، لېكىن
ئوزنى گۈل - بىلىمەس قىلىپ كورسەتەتتى).

فۇرقەتىدىن شەيخ جانى ئورتانىب،
بەلكى پەيدا ۋە نىھانى ئورتانىب.
(ئۇنىڭ ۋىسالغا يېتەلمەي، شەيخنىڭ جېنى كويەتتى. بەلكى
ئاشكارە ۋە يوشۇرۇن بارلىغى كويەتتى).

كۈندۈزى ئاخشامغىچە باغرى چاك - چاك،
كېچە تاڭ ئاتقۇنچە فۇرقەتتىن ھىلاڭ.
(ئەتىگەندىن ئاخشامغىچە باغرى پارە - پارە بولسا، كېچىسى تاڭ
ئاتقۇنچە جۇدالىقتا ھالاڭ بولاتتى).

ھەرنەپەس بىر ئايدىن ئارتىب مەنەتى،
بۇ ئىدى بىر ئايغا تېكرۇ ھالىتى.
(شەيخنىڭ ھەربىر نەپەستە تارتقان جاپاسى بىر ئايلىق جاپا -
دىن ئېشىپ كېتەتتى، ئەنە شۇ ھالەت بىر ئايدەك داۋام قىلاتتى).

چۈنكى ھەددىدىن ئوتتى دەردۇ رەنج ئاڭا،
تۇپراق ئولدى جىسىم غەم پەرۋەرد ئاڭا.

(ئۇنىڭ دەت - ئەلەملىرى ھەددىدىن ئاشتى، غەم - قايغۇ بىلەن بەدىنى تۇپراق بولۇپ كەتتى.)

كاپىرى زالىم سىرشتى ئىشۋەگەر،
يەنە ئول مەنزەردىن ئولدى جىلۋەگەر.
(كاپىر، زالىم تەرسا قىزى ناز كەرەشمە قىلىپ، يەنە شۇ مەد -
زەردىن جىلۋە قىلىپ ئوزنى كورسەتتى.)

ئوت سالىب ئالەمگە ھوسنۇ نازدىن،
سوردى ئول ئوفتادەسى نىڭ رازدىن.
(ئالەمگە ئوز ھوسنى ۋە نازى بىلەن ئوت يېقىپ، ئوزىگە ئاشتى
گىرىپتار بولغان شەيخنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى.)

كىم، ئايا ئىسلام ئىلىگە راھبەر،
دىن، ئىسلام ئەھلىگە ئېرىشادگەر.
(كى، ئەي مۇسۇلمانلار نىڭ رەھبىرى، دىن ئىسلامغا يول باش
لىغۇچى،)

چۇن ساڭا ئېردى تاۋاپۇ كەئبەفەن،
دەپىر ئىشىگىدە نىدىن تۇتۇڭ ۋەتەن؟
(ساڭا كەئبەنى تاۋاپ قىلىش كەسپ بولغان ئىدى، نىمىشقا
بۇتخانا ئىشىگىدە ۋەتەن تۇتۇپ قالدىڭ؟)

سېنى دەرلەر دىن ئېلىگە دەستىگەر،
كۇفىر دەپىرىغە نەدىن بولدۇڭ ئەسىر.
(سېنى دىن ئېلىنىڭ قولىنى يېتەكلىگۈچى دەپىستى. كاپىرلىق
بۇتخانىسىغا نەدىن ئەسىر بولۇپ قالدىڭ؟)

مەنزىلدە بىر كېچە ئەھلى سەپەر،
تۇتسا تەسكىن، تاڭلاسى ئەيلەر گۈزەر.
(يولۇچىلار بۇتخانىسىنىڭ بۇ قونالغۇسىدا بىر كېچە قونۇپ
ئەتىسى مېڭىپ كېتەتتى.)

شەيخ كىم، بىر ئاي سۇكۇن فەن ئەيلەمش،
دەپىر تۇپراغىنى مەسكەن ئەيلەمش.
(ئەمما شەيخ بىر ئاي تۇرۇشنى خالاپتۇ، بۇتخانىنىڭ تۇپرىغىنى
ماكان قىلىپتۇ.)

كۇفىر دەپىرىدا بولۇپ ئارام ئاڭا،
زۇلمەت ئەھلىدىن نى ئېرىمىش كام ئاڭا.
(كاپىرلىق بۇتخانا ئۇنىڭ ئارام ئالدىغان جايى بولۇپ، زال-
لەت قاراڭغۇلىغىدا يۈرگەن ئادەملەردىن ئۇنىڭ مەقسىدى نىمە
ئىكەن دىدى.)

شەيخ كورگەچ ئول جاھان ئارا جامال،
ئىستىما ئەتكەچ بۇ روھ ئەپزا ماقال.
(شەيخ دۇنياغا بىزەك بولغان بۇ گۈزەلنىڭ جامالىنى كورۇش
بىلەن، ئۇ گۈزەلدىن روھ بەخش بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ،)

جۈملە ئەزاسىغە تۇتدى زۇتۇپ يۇز،
گاھ ئېڭىلدى جىسمى گاھى بولدى تۇز.
(ھەممە ئەزاسىغا بىر ئاجىزلىق يۈزلىنىپ بىردەم ئېڭىلىپ، بىر-
دەم تۈزلىنىپ تولغىناتتى.)

ھۇش ئېتىپ سۇستايىدى ئوزدىن بىخەۋەر،
جىسمىدە قالماي ھاياتىدىن ئەسەر.

(ھۇشسىزلىنىپ، ئوزۇننى بىلەلمەي قالدى، جىسمىدە تىرىكلىكتىن ئەسەر قالمىدى.)

دەپىر ئىلى ئەيلەپ گۇمان كىم، ئۆلدى ئۆل،
مىڭ يىل ئۆلگەنلەر بىلەن تەڭ بولدى ئۆل.
(بۇتخانا ئەھلى ئۇنى ئۆلدى، ئۆلگىنىگە مىڭ يىل ئۆتكەن
ئۆلۈكلەر بىلەن تەڭ بولدى دەپ گۇمان قىلىشتى. ئۇ گويكى)

بىر كېچە - كۈندۈز ئۆلۈكلەردەك ياتىپ،
ئۆل سەنەم ھالىغا باشىن ئىرغىتىپ.
(بىر كېچە - كۈندۈز ئۆلۈكتەك ياتتى، ئۇ گۈزەل ئۇنىڭ ھالىغا
بېشىنى ئىرغىتاتتى.)

ھالىغا ھەيران قالىپ كۆپپار ھەم،
رەھىم ئېستىب ئۆل قاتىل خۇنخار ھەم.
(ئۇنىڭ ھالىغا كاپىرلارمۇ ھەيران قالدى، ئۇ خۇنخۇر قاتىل
گۈزەلمۇ ھەم رەھىم قىلغۇسى كەلدى.)

كەلدىلەر باشىغا ئەھلى كۆفەردىن،
ئۆيلە كامىل ئىشقىغە دەپ ئايرىدىن.
(بىرمۇنچە كاپىرلار ئۇنىڭ بېشىغا كېلىپ، ئۇنىڭ بۇنداق كامىل
ئاشىقلىغىغا ئايرىدىن ئوقۇدى.)

باشىنى تۇپراقتىن ئەيلەپ بېيىك،
قىلدىلار مەلۇم ئېرەمش كىم، تىرىك.
(شەيخنىڭ بېشىنى تۇپراقتىن كۆتىرىپ قاراپ بېقىپ، ئۇنىڭ
تېخى تىرىك ئىكەنلىكىنى مەلۇم قىلدى.)

ئىشقتىن ئەل كوڭلىگە تەسىر ئولۇپ،
ئول سەنەم ھالىغا ھەم تەغىير ئولۇپ.
(ئۇنىڭ ئىشقى خەلقىنىڭ كوڭلىگە تەسىر قىلدى، ئۇ گۈزەلنىڭ
ئەھۋالىمۇ ئۆزگەردى.)

قويدى مەقبۇلى باشى ئوزرە ئاياغ،
خەستەئى، مەقسۇد ئىسى تاپغاچ دىماغ.
(شەيخ مەقسەدەتتىن بۇنى ئېلىپ بېشىنى مەھبۇبىنىڭ ئايىغىغا
قويدى.)

ئاچتى ئول گۈلچەھرە رۇخسارىغا كوز،
نە يۈزىدە رەنگۇ ئاغزىدا سوز.
(ئۇ، گۈل يۈزلۈك گۈزەلنىڭ جامالىغا كوز تىكىپ قارىدى، نە
شەيخنىڭ يۈزىدە رەڭ بولسۇن، نە ئاغزىدا سوزى بولسۇن،
رەڭگى ئوچۇپ، تىلى تۇتۇلدى.)

مۇددىتى ئول نەۋد كونگۇ لال ئىدى،
نۇكتە سورماقدىن تىلى بى ھال ئىدى.
(بىر مەھەل شۇنداق گاچا بولۇپ، سوزلەشتىن تىلى تۇتۇلدى.)

ھالىغە كەلتۈردى چۇن زەۋقى ۋىسال،
كاپىر، زالىم يەنە قىلدى سوئال.
(ۋەسلىنىڭ زوقى شەيخنى ھالىغا كەلتۈردى، زالىم تەرسا قىزى
يەنە ئۇنىڭدىن سوئال سورىدى.)

كىم، چۇ سوردۇق شەيخ ھالى سۈرەتتىن،
ئاڭلالى دەپ ھالىتى كەيپىيەتتىن.

(شەيخنىڭ ئەھۋالى ۋە كەيپىياتىنى ئاڭلايلى، دەپ ئۇنىڭ ھەقىقىي ھالىنى سوردى.)

زەۋق ئىلە شەيخ ئۆزىنى بەھۇش ئەيلەدى،
نۇكتەدىن ئاغزىنى خامۇش ئەيلەدى.
(گۈزەل ۋىسالىنى كورۇش زەۋق - شەۋقى بىلەن سەيخ ھۇش -
سىزلاندى، سوزلەشتىن تىلى توختىدى.)

ئەمدى ئوز ھالىدەدۇر بەرسەڭ جاۋاب،
ئانچە بىز ئەۋۋەل ئاڭا قىلدۇق خىتاب.
(ئەمدىغۇ ھالىڭغا كەلدىڭ، بىزنىڭ دىگەنلىرىمىزگە ئەمدى جاۋاب بې -
رەرسەن؟ چۈنكى بىز ئۇنىڭغا ئالدىن خىتاب قىلىپ سوزلىدۇق، دىدى.)

شەيخ ئاھ ئۇردى، بولدى ئەشك رىز،
دىدى ئەي كوكۇلۇمگە سالغان رۇستېخىز.
(شەيخ ئاھ ئۇردى ۋە ياشلىرىنى توكتى ۋە ئەي كوكۇلۇمگە قوز -
غىلاڭ سالغۇچى، دىدى.)

چۇن سورارسەن ئەرز قىلماي نەيلەيىن،
نى تەكەللىۋ بىرلە پىنھان ئەيلەيىن.
(سەن سورىغانغا جاۋاب بەرمەي قانداق قىلىمەن؟ نىمە تەكەللىۋ
بىلەن سېرىمنى يوشۇرۇپ قالىمەن؟)

مەخپى ئەسراردىن ئوتۇبدۇر چۇن بۇ ئىش،
دەرمەن ئەمدى بەركېتىپ باغرىمغا نىش.
(مەخپى سىرلار ئېچىلىپ كېتىپتۇ. ئەمدى يۇرگىمگە نەشتە ر سانە
چىپ تۇرۇپ ئەھۋالىمنى دەيمەن، دىدى.)

دەيىر ئارا بوندۇ ئىكىم زار ئولمىشام،
ئىشۇ بەندىغە گىرىپتار ئولمىشام.
(بۇتخانىدا بۇ خىل زار بولۇپتىمەن، ئىشۇنىڭ توزىغىغا باغلىنىپ
قاپتىمەن.)

ھەربالا جانىمغا ھادىس كىم ئېرۇر،
ئارەزىڭ كورمەك ئاڭا بائىس دۇرۇر.
(جېنىمغا كەلگەن ھەر قانداق بالا، سېنىڭ جامالىڭنى كورۇش
سەۋىۋىدىن كەلدى.)

تۇرپە مەنزەردىن ھوسنۇڭ بولدى پاش،
ئۇيلەكىم تورتىنچى مەنزەردىن قۇياش.
(تورتىنچى پەلەكتىن قۇياش كورۇنگەندەك، ئاجايىپ بىر مەنزەردىن
ھوسنۇڭ كورۇندى.)

نى تەھەممۇل قالدى، نى تاقەت ماڭا،
ئەقىل ھۇشى يەتتى ھەمولى سائەت ماڭا.
(مەندە نە چىدەش، نە تاقەت قالسۇن؟ شۇ سائەتتىلا ئەقىل -
ھۇشۇمدىن كەتتىم.)

مۇجمەل ئوز ھالىمنى ئىزھار ئەيلىدىم،
سېنى دەردىمدىن خەبەردار ئەيلىدىم.
(بىلىنىمگەن ئەھۋالىمنى مانا ئاشكارا قىلدىم. سېنى دەردىمدىن
ئىشقىمدىن) خەۋەردار قىلدىم.)

چارەم ئەتسەڭ ھەم ساڭا ئاسان ئېرۇر،
قەتىل قىلساڭ ھەم ھاياتى جان ئېرۇر.

(ھالىغا يېتىپ مەقسىدىمگە يەتكۈزسەڭ ساڭا ئاسان، ئەگەر
ئولتۇرسەڭ ئۇ ماڭا يەنە ھاياتلىقىدۇر.)

ئۆيلەكسىم ئەرز ئەيلىدىم ھالىمنى بىل،
سەن بىلۇرسەن قەتىل قىل، يا رەھىم قىل.
(مانا ھالىمنى مۇشۇنداق ئەرز قىلدىم. مەيلى ئولتۇر، مەيلى
تىرگۈز ئۇنى ئۆزەڭ بىلسەن.)

ددى شۇخى، مورشىدى ئالى سۇپەت،
ئەھلى ئىسلام ئىجرە يوق ئېرمىش ئۇيات.
(شوخ قىز: ئەي ئالى سۇپەتلىك يول كورسەتكۈچى ئىشان،
مۇسۇلمانلاردا ئۇيات يوقمۇ، ددى.)

سەن كېيى ئىسلام ئېلىگە مۇقتەدا،
نى پەرىشان نوكتەلەر قىلدىڭ ئادا.
(ئىسلام ئەھلى ئەگشىدىغان سەندەك بىر كىشى، نىمە دىگەن ئىگىز-
پەس گەپ سوزلەرنى قىلدىڭ؟)

نى ھاياۋۇھىم بولدى سەندىن، نى ئەدەب،
سەن ئەجەب، دىگەن سوزۇڭ سەندىن ئەجەب.
(سەندە نە ھايا، نە ئەدەپ بولسۇن، ئۆزەڭمۇ ئاجايىپ، بىر نىمە
ئىكەنسىن، سوزلىرىڭ سەندىن ئەجەپرەك ئىكەن؛)

كىمكى بولسا ئەھلى ئىشق ئى پىشىۋا،
بىل ئانى مەھزى ئەدەب كانى ھايا.
(ئەي پىشىۋا، كىمكى ئىشق ئەھلى بولىدىكەن، ئۇنى خاس
ئەدەپ، ھاياتنىڭ كانى دەپ بىلگىن.)

بى تەھاشا سوز دىمەك مۇنداق تەباھ،
 تىغل لەردىن ئى سەدرى راھ.
 (ھايا قىلماي، تارتىنماي مۇنداق سوزلەرنى سوزلەش كىچىك بالىلەر-
 دىن ھەم كەلمەيدۇ، ئەي ئەھلى تەرىقەت پىشۋاسى دىدى.)

شەيخلىق تۇردا ئاتنىڭ يوقمۇدۇر؟
 ئاق ساقالمىدا ئۇياتنىڭ يوقمۇدۇر؟
 (شەيخلىق سورۇنىدا ئات - نامنىڭ يوقمۇ؟ ئاپپاق ساقىلىك بىلەن
 ئۇياتنىڭ يوقمۇ؟)

چۇن ساڭا توقسان، يۈزگە يەتتى ياش،
 ھەم قەرى دىمەك بولۇر ھەم سېنى ياش.
 (بېشىڭ توقسانغا — يۈزگە يەتتى، سېنى قېرى دىسىمۇ بولىدۇ،
 ياش دىسىمۇ بولىدۇ.)

ياش ئىسەڭ كىرمەبدۇرۇر ئەقلىڭ ھونۇز،
 قەرىغان پېتى قەرىلىقتىن بۇ سوز.
 (ياش بولساڭ ساڭا تېخى ئەقىل كىرمەپتۇ، قېرىغان دىسەك، قە-
 رىمۇ شۇنداق سوز قىلامدۇ؟)

ياش ئەمەس سەن، قەرى ۋە مەبھوت سەن،
 ئەقىل ھۇشۇڭ زايىلىۇ پەرتۇت سەن.
 (سەن ياش ئەمەس، ئەقىل - ھوشۇڭدىن ئازغان، ئالچىغان
 قېرى ئىكەنسەن.)

نى ئىبادەتلەر ئادا قىلدىڭ دىگىل؟
 جىنىس ئىنساندىن بۇ كەلمەس بارى بىل.

(ئېيتقىنا سەن نىمە ئىبادەت ئادا قىلدىڭ؟ سەندىن كەلگەن بۇ قىلىقلار ئادەم جىنىسىدىن كەلمەيدۇ.)

ھىچ شەك يوقدۇر ساڭا ئەي بىملەۋەس،
كىم بۇ سوزدە تىل كوڭلۇڭ بىر ئەمەس.
(ئەي، ھەۋەسكە بېرىلگەن كىشى، ھىچ شەك يوقكى، سېنىڭ تىلىڭ بىلەن دىلىڭ ئوخشاش ئەمەس.)

ئىشقىنى مەخپى تۇتارلار ئەھىل راز،
پاش ئېتەردىن كۆب قىلۇرلار ئېھتىراز.
(مەخپى ئاشقلار ئىشقىنى مەخپى تۇتدۇ، ئىشقىنى پاش قىلىش - تىن ناھايىتى ساقلىنىدۇ.)

خاسسە مەشۇق ئالدا قىلماق ئايان،
بۇيلە تۇند ۋە بەھجەب ئەتمەك بايان.
(خاس مەشۇقنىڭ ئالدىدا ئىشقىنى شۇنداق پەردىسىز ئاشكارا قىلىشقا، شۇنداق ھاياسىز، قوپال بايان قىلىشقا بولامدۇ؟)

دەردى ئىشقىنى مۇنداقمۇ بولۇر؟
زۇھد ئىلى تەمكىنى مۇنداقمۇ بولۇر؟
(ئىشقىنىڭ دەردىنى مۇشۇنداق ئىزھار قىلىش رەسمى بارمۇ؟ سوپى - ئىشانلارنىڭ تەمكىنلىگى مۇشۇنداق بولامدۇ؟)

ددى سوزلەر مەھۋەشى فەررۇخ جامال،
كىم ھەرىفىن زايە ئەتتى ئىنپىئال.
(ئۇ، مۇبارەك، يۇلتۇز جاماللىق، ئاي يۈزلۈك گۈزەل بۇ سوزلەرنى سوزلەپ، تاقا بولدىكى ھەرىپ (ئىشقى) نى ۋەيران قىلىپ شەر - مەندىلىك ئىچىدە خىجالەت قىلدى).

كوب خىجالەت بىلەن شەيخى نامۇراد،
دەدى ئەي ئىنسان سۈپەتلىك ھور زاد.
(شەيخ بىچارە كوپ خىجىللىق بىلەن، ئەي ئىنسان سۈپەتلىك
ھور - پەرى ئەۋلادى ! دەدى.)

ئىشقى بۇيلە زارۇ زەبۇن ئەتمىش مېنى،
ئەقىل ئالىب مەھزى جۇنۇن ئەتمىش مېنى.
(مېنى ئىشقى زار، مەغلۇب بىچارە قىلىپ، ئەقىلمنى ئېلىپ مۇت -
لەق بىر مەجنۇن قىلدى.)

ئەل تەھۇش ئەتكەي تەمەدۇ دېۋانەدىن،
يا ئەدەب سەۋدا ئىلە ئەفسانەدىن.
(خەلق ساراڭدىن ھۇش تەمە قىلامدۇ، سەۋدايى بىلەن ئەپسا -
ندىن ئەدەپ تەمە قىلامدۇ؟)

گەر جۇنۇندىن بى تاھاشا سوز دىدىم،
ئەفۋە قىلغىل گەر ئۇزۇمدە يوق ئىدىم.
(ساراڭلىغىمدىن ئىگىز - پەس سوز قىلغان بولساممۇ، ئەپۇ قىلغىن،
چۈنكى ئوزەمدە يوق ئىدىم.)

چۇن نى كىم شەرھ ئەيلىدىم بار ئېردى راست،
موتئەرب مەن ھەرنە قىلساڭ يار خۇاست.
(راستىنى بايان قىلدىم، ئەي مەھسۇپ، نىمنى خالساڭ مەن
قىلمىشىمنى ئېتىراپ قىلمەن.)

بى تەكەللۇپ بىرلە سوزدەي ئەي نىگار،
جېن تېنىم زار ئولمىش، كوڭلۇم فىگار.

(ئەي نىگارم، تارتىنماستىن سوزۇمنى دەۋېرەي، چۈنكى تېنىم ئاجىزلاشتى، كوڭلۇم پارچە - پارچە بولۇپ جاراھەتلىنىپ كەتتى.)

ئانچە بار ئىدى دىدىم سورغان زامان،
نېچە ياشۇرسام ھاماندۇر سوز ھامان.
(سورغان ھامان، بار سوزنى دىدىم، قانچە يوشۇرساممۇ سوزۇمنىڭ
بارى يەنىلا شۇ ئىدى.)

چۈنكى مەن، ئاشىق ئەمەسمۇ دىيىن،
يار ۋەسلى ئىستەمەسمەنمۇ دىيىن.
(چۈنكى مەن، ئاشىق ئەمەس دىيەلەيمەنمۇ؟ يار ۋەسلىنى ئىس-
تىمەيمەن دىيەلەيمەنمۇ؟)

شەيخ چۇن دىگەن سوزىدىن تانىمدى،
ئۆزى ئەپسۇن جانىبىن ئايلانمىدى.
(شەيخ دىگەن سوزلىرىدىن تانىمدى، ھىلە ئىشلىتىپ ئەفسۇن -
نەيرەڭنى ئايلانمىدى.)

شۇخ سەركەش دىدى ئى جاھىل سىرشىت،
رازى بولساڭ ھەرنە بولسا، سەنەۋىشت.
(شوخ قىز دىدىكى، ئەي جاھىل تەبەت يارالغان كىشى، تەق-
دەردە يېزىلغانغا رازى بولساڭ.)

كىم مېنىڭ ۋەسلىم تەمەننا ئەيلەمىش،
ئىختىيار ئەتمەك كېرەكدۇر تورت ئىش.
(كىم مېنىڭ ۋەسلىمگە يېتىشىنى ئارزۇ قىلسا، توت ئىشنى ئىختە-
يار قىلىشى كېرەك.)

مەي ئىچىپ زۇننار ئاسىب بولغاندا مەست،
 كويدۇرۇپ موسەفنى بولماق بۇت پەرەست.
 (ھاراق ئىچىپ، بۇتنى بويۇنغا ئېسىپ، مەس بولۇپ، قۇرئاننى
 كويدۇرۇپ، بۇتپەرەس بولۇشى لازىم.)

ئىشقىنىڭ بۇ تورت ئېرۇر شۇكرانەسى،
 يەنە ئىككى ئىش دۇرۇر جېرىمانەسى.
 (ئىشقىنىڭ بۇ توت ئىش، شۇكرانەسى، يەنە ئىككى ئىش ئاشىققا
 قويۇلغان جېرىمانەسى، جازا چارسى.)

كەم ئېرۇر بۇ توت تەكبىرى فەنا،
 ئول ئىككى، بۇ تورت ئىفناسى يانا.
 (كى ھاراق ئىچىپ، بۇتنى بويىنغا ئېسىپ، مەسلىك ھا -
 لىتىدە قۇرئاننى ئوتتا كويدۇرۇپ، بۇتقا چوقۇنۇش بۇ ئوزنى
 "فەنا" يوق قىلىشنىڭ توت تەكبىرىدۇر، بۇ ئىككى جېرىمانە -
 جازا چارسى.)

خوكبانلىق كەلدى بىر يىل يانەسى،
 بولماق ئاتەشگاھ ئوتى دىۋانەسى.
 (ئوزلىكىنى يوق قىلىپ بىر يىل توڭگۇز بېقىش ۋە بۇتخانا ئوت -
 خانىسىغا ئوت قالاپ خاكسار دىۋانە بولۇش لازىم.)

شەيخ ئەگەر دەيسر ئارا ئاشىق ئىسە،
 ئىشقىنىڭ دەۋابىدا سادىق ئىسە.
 (شەيخ ئەگەر مۇشۇ بۇتخانىدا ئاشىق بولسا، ئاشىق مەن دىگەن
 سوزىگە سادىق بولىدىغان بولسا،)

بۇ ئىككى شۇكرانە ھەم چېرىمانە ھەم،
كوب بالالەر بار مۇندىن يانە ھەم.
(بۇ ئىككى شۇكرانە ۋە ئىككى چېرىمانە يەنە نۇرغۇن بالالار
يەنە بار.)

گەر مېنىڭ ۋەسلىم ساڭا مەتلۇب ئېرۇر،
ھەمەنەشەن بولماغلىغىم مەرغۇب ئېرۇر.
(ئەگەر مېنىڭ ۋەسلىمنى تەلەپ قىلىدىغان بولساڭ ۋە ھەمسوھ-
بەت بولۇشۇمنى ياخشى كورىدىغان بولساڭ.)

بۇ دىگەنلەرنى قوبۇل ئەتمەك كېرەك،
ۋەسىل كويىدا نۇزۇل ئەتمەك كېرەك.
(بۇ دىگەنلەرنى قوبۇل قىلىپ، ۋەسىلنىڭ كويىدا ئولتۇرۇشۇڭ كېرەك.)

گەر ھەرىقى ئېرمەس سەن ئۇشبۇ ئىشگە ھېچ،
يولغە ئەزم ئەت ئېرتە كۈننى قىلما كەچ.
(ئەگەر سەن بۇ ئىشقا لايىق ئەمەس ئىكەنسەن ئەتە كۈننى
كەچ قىلماي يولۇڭغا كىرگىن.)

ددى شەيخ ئى خەستە جانىم ئاپەتى،
ئورتىگەن كوڭلۇمنى ئىشقىڭ شىددەتى.
(شەيخ، ئەي ئاجىز جېنىمنىڭ ئاپىتى، ئىشقىڭنىڭ شىددىتىدىن
كوڭلۇم ئورتەندى.)

شونلە ۋە شەۋقىم ۋۇجۇدۇم ئورتەگەن،
بەرق ئىشقىڭ تار پۇرۇم ئورتەگەن.
(شەۋقىمنىڭ يالقۇنلىرى ۋۇجۇدۇمنى ئورتىدى، ئىشقىڭنىڭ پارىلا-
داق چاقماقلىرى پەي تومۇرلىرىمنى ئورتىدى.)

مەن غەرىبۇ ئاشقۇ دىۋانە مەن،
ھۇشۇ ئە قىلۇ سە بىردىن بىگانە مەن.
(مەن بىر غەرىپ، ئاشقۇ دىۋانە، ئە قىل - ھۇشۇدىن، سەۋرىدىن
ئايىرىلدىم.)

نىگە ئە مەر ئىتسە پەرى رۇخسارە يار،
ئاشقۇ دىۋانغا نى ئېتتبار.
(پەرى يۇزلۇك مەشۇق نىمىگە بۇيرۇسا ئاشقۇ ۋە دىۋاننىڭ نىمە
ئە تىۋارى بولسۇن.)

ۋامۇق - ئۇزرا

(داستان)

ئابدۇرېھىم نىزارى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئىمىراپىل يۇسۇپ

ۋامۇق ئۇزرا ھىكايەتدە كىم جاھان سەفەھەسىدە مەشھۇر ۋە ئاۋان ئەۋراقىدا نامەستۇردۇر. نەقۇلات زەيبىلىدا بۇلار داستانىن تاپىپ ئىستىما ئاشىقلەر زەمرەسىدا ئۇلارنىڭ ئەھۋالاتىن نەزم تەرتىبىدا شەمەئى ئىزھار قىلماق مۇناسىب كورۇندى.

چۇ ناقل بۇ يەڭلىغ بېرىپ سوزگە زىن،
چېكەر خامەسىن جەۋھەرى كۈھلى ئەين.
بار ئەردىكى ھىندۇ دىيارىدا شاھ،
بىيىك رۇتبە تاپغان شەھى نىكخاھ.
نەچە شەھەرلەرگە ئىدى ھوكىمران،
سەلاتىن ئارا تاپغان ئالى نىشان.
خەزايىنلارى ھەم ئىدى بى شۇمار،
دەفايىنلارى مەئدەنى كوهسار.
سپاھى نەدىمى ئەدەددىن فۇزۇن،
تۇرۇپ مۇنتەزىنلىق بىلە سەرنىگۇن.
ئەتا قىلدى تەڭرى ئاڭا دۇختەرى،
يۇزى خۇرشىد ئاسا كوزى مۇشتەرى.

بولۇپ قەددىدىن سەرۋى رەئنا خىجىل،
 داغى ھۇسنىدىن بارچە زىبا خىجىل.
 قىلىپ كەيك رەپتارىدىن ئانچە رەشك،
 قارا زۇلغىغە سۇبھى چۇن توكتى ئەشك.
 شەكەردار ئەردى ئانىك خەندەسى،
 گۇلىستاندا غۇنچە بولۇپ بەندەسى.
 كى پەيۋەستە ئەبرۇلارى مىسلى ياي،
 تاپىپ كىرىپك ئوقى ھەزىن جاندا جاي.
 كى پىستانى قۇببە ئىدى نۇرى قام،
 كوگۇل مۇرغىن ئىلماق ئۇچۇن مىسلى دام.
 نېتاك كىم دىسەم ئەردى ھورى بىھىشت،
 كى تەخمىرىن ئەتكەن قەزا خۇش سىرىشت.
 ئاتى ئول پەرىۋەشنىك ئۇزرا ئىدى،
 بارى ھالى ئانىك چۇ لەيلا ئىدى.
 ئانا ساقلاپ ئانچە بۇ زەرنى نىھان،
 چۇ كوز نۇقتەسىنى قىلىپ پاسبان.
 كوگۇل مەخزەندە بىلىپ گەۋھەرى،
 كى جان دۇرچى ئىچرە ئۇلۇغ جەۋھەرى.
 كى ئىسمەت سەرايى ئارا چەكتى باش،
 نىھالى بۇ مۇددەت ئارا ئۇنچە ياش.
 تۇرۇپ خىزمەتدە نەچە خوبروي،
 ئۇلار بىرلە بىر كۇن قىلىپ گۇفتىگۇي.
 دىدى سەيىرى قىلساق كىرىپ باغ ئارا،
 ھاۋا ئەپەلسەك لالە يەپراغ ئارا.
 دىدىلەر نە خۇشتۇركى ھەم تەڭلەرى،
 گۇلىستان سارى بولدى ئاھەڭلەرى.
 كىرىپ باغ ئىچىگە مۇرۇر ئەپەلەدى،

قاراپ ھەر تەرەپكە ھۇزۇر ئەيلەدى.
كى ھورى - پەرىدە ئۆز بولۇپ جىلۋە ساز،
قىلىپ ھەم تەككىگە گەھى ئىشقىباز.
ئاقار ئەردى باغنىڭ ئىچىدە ئارق،
كىرىپ ھەۋز ئىچىگە سۇيى ئەردى چىق.
كورۇندى ئارقنىڭ تاماشاسى خوب،
يەنە كولىڭ ئانچە ئەلالاسى خوب.
چۇ كولىڭ لەبىگە خىرام ئەيلەدى،
كىلىپ سۇ لەبىگە مەقام ئەيلەدى.

نەزەر ئەتتى سۇغە ھەمۇل ئاقتاب،
كى ئەكسىدىن ئانىڭ بولۇپ نۇر تاب.
چۇ يەئنى بۇ كولىڭ سۇيى ئۇردى جۇش،
ئوتۇپ سائەتدىن كىيىن تۇردى جۇش.
نە كىم ئىشقىدىن جىسمى ئازەر ئىدى،
نىگاھىدىن ئاشىق چۇ ئەخگەر ئىدى.
مۇھەببەت نەسىمى تىگىپ باغ ئارا،
قالپ كوڭلى ھەيرەت بىلە داغ ئارا.
يانىپ چىقتى سەكران بولۇپ باغدىن،
ئوزىن پەست ئەيلەپ كى تۇپراغدىن.
بۇ ھالەتتە ئەردى ئاناسى ئاغا،

قىزىم كوڭلاكتىنى سالپ بەر ماڭا.
ھەمە پىرەھەننى قىلۇر شۇست شۇي،
سالپ بەردى فلھال ھەمۇل نىكخۇي.
كى ئەلقىسسە شەھغە بىر ئەھلى ھونەر،
بار ئەردىكى كەسىپى ئانىڭ شۇتپەگەر.
بۇ كاسىپغە مەۋجۇد ئىدى بىر ئوغۇل،
كى دەريا لەبىگە بىلە كەلدى ئول.

ئوغۇلنىڭ مۇسەممىسى ۋامۇق ئىدى،
 بەسى دەردمەند ئەھلى سادىق ئىدى.
 ھونەرمەندلىككە ئەجەب باكەمال،
 ۋەلىكىن ئاڭا ئەردى ئون ئىككى سال.
 بۇ كاسپ كىرىپ ئورداغا پاتمۇ-پات،
 ھەمە پىرەھەننى ئالىپ قاتمۇ-قات.
 كى دەريا بويىدا قىلىپ ئانى شۇست،
 قۇرۇغان زامان يەتكۈرۈر ئەردى جۇست.
 يىتىپ كەلدى قەسسار نىگۈن قەد بىلە،
 ئىگىنلەرنى ئالدى خۇش ئامەد بىلە.
 ئالىپ باردى دەريا لەبىگە تەمان،
 ئىگىنلەرنى يۇغىل دىدى ئى بالام.
 يازىپ ئالدى بارچە قەمىنى پۇسەر،
 قەزارا قەمسىغە قىلدى نەزەر.
 ئىدى پۇر مۇنەققىش بىغايەت نەفس،
 چۇ كوڭلاكدىن ئەنبەر كەبى كەلدى ئىس.
 نە ئەنبەركى ئەردى ئەجىب بويى ئىشق،
 مەگەر ئاچتى ئول پەردەدىن رويى ئىشق.
 چۇ ۋامۇق دىماغىغە يەتكەن زامان،
 كېتىپ ئوزلۇكدىن يىقىلدى ھامان.
 چۇ ۋامۇق يۈزىن ئەتتى پەژ مۇردەئى،
 بۇ كوڭلەككە ئول غۇنچەغە پەردەئى.
 كورۇپ ئوغلىن ئولدى ئاتاسى مەلال،
 ئەجەل بادى تەگدى دەپ ئەتتى خەيال.
 ئالىپ يۇردى ئويگە بالاسىنى ئول،
 ۋەلى بىلمەدى مۇددەئاسىنى ئول.
 تاڭ ئاتقۇنچە تەبىرەنمەيىن ئول خەمۇش،

ياتىپ كۈن چىقاردا يەنە تاپتى ھۇش.
 قوپۇپ ئورنىدىن ئول دىدى ئاھ - ۋا،
 زەبانىدا ۋارىد بولۇپ ھەسرەتا.
 ئاتا سوردى ئۆلدەم نە بولدى ساڭا،
 نە تەشۋىشك ئۆلسە دىگەيسەن ماڭا.
 ئۇياتدىن دىمەدى ئاڭا ھېچ راز،
 يەنە تەپتىش ئىلە سۇئال ئەتتى باز.
 دىدى تىڭلاغىل كىم ئېرۇر تۇرپە ئىش،
 كى ئىشقى چەيانى مەنى ئۇردى نىش.
 ئانىڭ زەھرى بىرلە كوڭۇل يارەدۇر،
 دىمەي يارە، بەلكى تۇمەن پارەدۇر.
 ئاتا دىدى: قىلغىل ماڭا ئاشكار،
 قايۇ مەھۇەش ئەتتى دىلىڭنى فىگار؟
 دىدى: كوردۇم ئول كۈن ئەجايىپ قەمس،
 كېلۇر بۇيى مەشۇق غەرايىمپ قەمس.
 كورۇپ ئاشق ئول دەم مەنى بېكەسى،
 دىماغىمغە يەتتى ئانىڭدىن ئىسى.
 بۇ كوڭلەككە شەھنىڭ قىزى ساھىبە،
 كى ئىشقى بولۇپدۇر ماڭا غالىبە.
 ئاتا پەھىم قىلدى بالانىڭ سوزىن،
 كى ۋەھشەتدىن ئۇردى زەمىنغە يۇزىن.
 بۇ سىرىڭنى خەلايىقغە پاش،
 مەگەر پاش قىلساڭ ئۇچۇپ كەتتى باش.
 قاچان شەھغە بولغاي گەدا نەسلى تەڭ،
 نەچۈك پىلغە بولغاي دۇچار مورلەڭ.
 ئوزۇڭنى سۇ بىلگىل سەلاتىنى تىغ،
 كى شەھنىڭ قاشدىن ئاياغىڭنى يىغ.

مە مالىك سىپپەرى قىزى ئاقتاب،
 ئاڭا قول سۇناردىن قىلىڭ ئىجتىناپ.
 نەسبەتكە بولماي ئوغۇل كوڭلى ساغ،
 بۇ سوز ئىشقى ئوتىغە بولۇپ مەسلى ياغ.
 زىيادە بولۇپ بەلكى ئورتەنمەكى
 كېتىپ رايىكان پەند ئىلە ئەمگەكى.
 بولۇپ ئاھ- زارى داغى ئىقتىرات،
 نە بولماقدىن ئەتمەي ئوزىن ئەھتىيات.
 نە كىم تەئسىر ئەتەس كى ئاشىغە پەند،
 كى يۇمشارمۇ تاشقە ياغار قەترەچەند.
 سۇ تەئسىر قىلماس ئۇلۇغ بولسە ئوت،
 قىلۇر كۈل نە بولسە كى ئاندىن سۈكۈت.
 ئانىڭدەك كە ئاشىق تەنى مەسلى خەس،
 چۇ خەسكە بىر ئۇچقۇن تۈشەر بولسە بەس.
 بۇ پاسىخدىن ئولدى ئاتا نائىلاج،
 بۇ غەمدىن يۈزىگە ئۇرار ئەردى كاج.
 دەرىخا، كى بولسام خەلايىق كەمى،
 نە ئىش دەپ كوزىدىن توكەر شەبنەمى.
 قىلۇر ئەردى ۋامۇقغە چەندان سەبەب،
 مۇبادا قىلۇر دەپ ماڭا شەھ غەزەب.
 ئاڭا ھېچ تېپىلماي جاھاندا دەۋا،
 زەئىقى جىسمى بولماي دەۋادىن نەۋا،
 ئاقىپ كوزلەردىن سۇلار چۇ كەبى،
 چۇ سەرۋى نىھالى بولۇپ مۇ كەبى.
 دەۋام مەست، ئاچۇ يالاڭچا ئىدى،
 پەرى رۇنى كورمەككە موھتاج ئىدى.
 قىلىپ نالە بىدار ئولۇپ سۇبھى- شام،

كى ئىش زەھرى ئەيلەپ ئانى تەلىخ كام.
 يىتىپ پىرەھەندىن دىماغىغە بۇ،
 مەقام ئەتتى كوڭلى ئارا ماھ رۇ.
 بۇ موئىناد بىرلە مۇشەۋۋەش خەيال،
 بولۇپ رۇتبە - رۇتبە نەھىئىل مەجال.
 ئوقۇپ ئىش ھەرفىدىن ئول كىم سەبەقى،
 كى ئاخىر بولۇپ ھال جانى رەمەق.
 دىسە ئاھ ئوتلار ھاۋاغە سۇ ئۇد،
 قىلىپ كوڭ يۇزىنى تۇتار ئەردى دۇد.
 كىلىپ ھەر نەفەسدىن چۇ بۇيى كەباب،
 يەنە ئاغزىدا كوپۇك ئورلەپ ھۇباب.
 تىلە باشلادى ئىش سىرنى پاش،
 نە قەترە سۇ ئىچكەي، غىزا ۋە نە ئاش.
 قەلەندەر كەبى گاھى ھەققمانى،
 ئوقۇپ دىلبەرى ۋەسقى ئەنسانى.
 گەھى ئاھ ھەسرەت بىلە يىغلايان،
 گەھى ۋادەرخا دەبۇ تىترەبان.
 يۇردىپ كوچەلەر ئىچرە يەغما كەبى،
 سەنەم يادىدا ئەھلى مەغما كەبى.
 ئاتار ئەردى تاشۇ - تاپاق تىغىلىر
 تاماشا قىلىپ بىخىرەد سىغىلىر.
 ئىچىن ئاغرىتىبان كورۇپ ئەھلى دەرد،
 قىلىپ گىرىيە ئەتفال بىلە ھەم نەبەرد.
 ئىلىك تىشلەبان بەئزى ئادەم كورۇپ،
 ئاتا يىغلايۇ كەينىدە تەلمۇرۇپ.
 ئوغۇل ھالىغە تاق ئولۇپ تاقەتى،
 دەر ئەردى سۇكۇت ئەيلەڭىز سائەتى.

ۋەلى ئاڭلاماي ئول ئاتاسى سوزىن،
ئۇرار ئەردى بىچارە يەرگە يۈزىن.
ئالىپ يۇردى ئويگە كوتەرسپ ئانى،
ددى ئى جىگەر بەند كوزۇم رۇشەنى.
مەنى قىلمە ئەلنىڭ قاتىدا خىجىل،
ئۇلۇس خەيلى ئىچرە ئەسرۇ زەلىل.
ئاناڭ ھەم بولۇبدۇر بۇ غەمدە زەبۇن،
يېقىپ كۈھى غەملەر ئېرۇر سەرنىگۈن.
يىتىشماسدا بىزگە خۇدادىن قەزا،
سوزۇمنى قوبۇل ئەت بۇلالى رىزا.
ئالىپ كىردى چۇن ئىچكەرى خانەگە،
نەسەت دىگەي يانە مەستانەگە.
بۇ ھالەتتە پەرياد ئىتىپ دىدى: ۋاي،
يىقىلدى ياشىدىن يۈزى بولدى لاي.
قۇچاقىغە ئالدى بالاسىن ئاتا،
ئانا زار يىغلاپ دىدى: ھەسرەتا.
ياتىپ ھۇشى زايىل يوق ئەردى ئۇنى،
بۇ تۇر ئىلە ئوتتى تۇنى ۋە كۈنى.
كىلىپ ھۇشىغە ئول تاڭ ئاتقان زامان،
كوزىن ئاچتى باقتى يەنە ھەر قايان.
كى پەرزەندىغە قىلدى مۇنداغ خىتاپ،
ئاتاسى كوزىدىن توكۇپ ئەشكۇ-ئاب.
ئوتۇبدۇر جاھاندا نەچە سالىمىز،
بالاسىز پەرىشان ئىدى ھالىمىز.
كېچە-كۈندۈز ئولدى خۇدادىن تىلەك،
كوتەردىمكى يىغلاپ خۇداغە بىلەك.
ددىم: پادىشاھا كەرىم زۇلجەلال،

كى زاتىڭغە رۇشەن ئېرۇر بارچە ھال.
سىيەھ رەشىم ئولدى زەنەخدە سەفدى،
كى بىر پۇر سەندىن قىلۇرمەن ئۇمىد.
دۇئايمىنى قىلدى خۇدا مۇستەجاب،
تۇغۇلدۇڭ كى باقتىم كوزۇڭگە قاراب.
كوڭۇلدە بۇ يەڭلىغ ئىدى مۇددەئا،
كى روھۇمغە ئولسەم قىلۇر دەپ دۇئا.
دەرىخ دىگەنمىدەك ئەيال ئولمادىڭ،
مەكانىمدا ساھىب كەما ئولمادىڭ.
دىدىكىم ئاتاسىغە مۇنداغ جەۋاب،
ماڭا قىلمە ھەرگىز كەلام ئەزاب.
نە قىلسام، نە كورسەم مۇقەددەر ئېرۇر،
كىشى سادە گول دۇر مۇدەببەر ئېرۇر.
پۇتۇپ سىرى نۇشتىم ھەكىمى قەزا،
قىلىپ دۇركى ئۇزرا قەسەن بەلا.
ئانىڭ ئىشقى ئوتى خەراب ئەيلەدى،
كى جاننى تونۇردەك كەباب ئەيلەدى.
قىلاي دىسەم ئاز سوزلەرىڭنى قەبۇل،
ۋەلى ئىشقى ئوتى قىلدى جىسمىمنى كۇل.
تۇتاشسە بىناگاساھ نىستانغە ئوت،
ئەسەر قىلسە ئاندىن دەرەختانغە ئوت.
ھەمۇل ئوت ياپۇشسە شەرارى ئاڭا،
كى پوستىغە ئەندەك ھەرارى ئاڭا.
كۇل ئولسە ۋۇجۇدى ئانىڭ لا بولۇر،
بەش-ئون كۇن تۇرۇپ خاكى ئاسا بولۇر.
دەرەختىغە قىلدى ھەم ئەندەك ئەسەر،
كوكەرەس سۇ قۇيماق بىلە ئول شەجەر.

مەنى تىرگۈزۈرگە مەسھىا كېرەك،
 مەسھىا نەكىم، بەلكى ئۇزرا كېرەك.
 بۇ تۇرپە كەلامىن چۇ ۋامۇق دىدى،
 سوزى كىم دىدى ئانچە لايىقى دىدى.
 ئاتا ئەقىلغە يەتتى ئاغۇشتەلك،
 سۇكۇت ئەتتى كوڭلىن قىلىپ خەستەلك.
 ئانا زار يىغلاپ، بولۇپ مۇزتەرى،
 دىدى: دىل بەندىم كوزۇم گوھەرى.
 باقىپ سىزنى قىلدىم ئومىدى ۋاپا،
 ۋاپا يوقكى مۇنداغ ھىلۇرسىز چاپا.
 چۇ مۇشكىن ساچىم بولدى كافۇررەك.
 بۇگۈن - ئەرتە يەتسە قەزابى دەرەك.
 كىتتەرمەنكى باقماي مۇكا ۋە ئاكا،
 كېرەكدۇر بۇ كۈندە رىزالىق ساكا.
 داغى سەن گۈلى نىم خەندە كەبى،
 جاھان لەززەتتىن نەۋ جۇشەندە كەبى.
 بۇ ئەندۇھى بىرلە تەك ئولدى ئاتاكا،
 ئىشىكىدىن يانىپ كامىل ئولساك نە تاكا.
 جاھان باغى ئىچرە ئاچىلسە گۈلۈك،
 كى سوڭرە نە ئارمان ساچىلسە كۈلۈك.
 دىدى كىمەسدۇر ئىشغە ئاشنا،
 كى يوق ئول كىشىگە ئاتا ۋە ئانا.
 داغى ئومرىدىن يوق ئاكا ئېھتىياج،
 نە ئىنسانىيەت ھەم نە تەخت، نە تاج.
 ئەمەس لازىم ھەرگىز ئاكا ئىززۇ جاھ،
 ئېرۇر بەس ۋەرىدە ئىگىنۇ، كۇلاھ.
 يىتەر دىلبەرىدىن دىماغغە بۇي،

كى جانى جاھاندىن ئەمەس تار مۇي.
 قەرىلىق غەمىدىن قىلۇرسىز يىغى،
 كىسەر دەپ بۇرۇنراق قەزانىڭ تىغى.
 شەجەرلەر قىيامىن نەچە يىل قۇرار،
 چەمەن ئىچرە گۈللەركى ئەندەك تۇرار.
 ئانىڭدەك ئىكۈۋۇلان ئېرۇرسىز دەرەخت،
 ۋەلى مەن چەمەندە گۈلى خوب رەخت.
 كى بادى قەزاكم يېقىندۇر ماڭا،
 قەزا بادى ئول مەھچەبىندۇر ماڭا.
 قەمىسى كى كوڭلۇمگە سالىش ئەلۇ،
 يېقىندۇر كۈل ئەتكەي تېنىمنى ئالاۋ.
 كۈل ئولماستىن ئەۋەل نەسىھەت قىلاي،
 كى ئاندىن بەقاغە ئەزىمەت قىلاي.
 تۇرار ئەردى يىغلاپ قاشدا ئانا،
 كىرىپ ھەم سوزىنى ئىشىتى ئاتا.
 كى باشلادى ۋامۇق ۋەسىيەتكە راز،
 سوزى ئوت مەسەللىك ئىدى جان گۇداز.
 دىدىكىم كورەر كوڭلى مەستانەنى،
 كى شورىدا ئەھۋال دىۋانەنى.
 مەنىڭ جانىمىدىن فەسانە دىسۇن،
 چۇ ئۇزىنىڭ ھەجرىن نىشانە دىسۇن.
 گۈلىستان ئارا چەكسە بۇلبۇل نەۋا،
 قىزىل گۈلدىن ئولماي مۇرادى نەۋا.
 نىگارم فىراقىدا چەكتىم پىغان،
 مەنىڭ ھەسرەتىمىدىن ھەم ئەتسۇن گۇمان.
 كىشى سەيىر ئەتسە ھەۋا بىرلە باغ،
 ئېرۇر لالەنىڭ تەھ-بىتەھ كوڭلى داغ.

پەرى رۇ قىلىپدۇركى سىنەمنى قان،
 ئانىڭدەك كى مەندىن ئوقۇڭ داستان.
 بولۇر چەشمە سارى كىشى مۇتەسىل،
 ئاقار سۇ كوزىدىن داۋام ئايۇ يىل.
 مەن ئول ئايغە يىغلاپ ئىدىم دەم - بە دەم،
 ئانىڭ تورى بىرلە چېكىڭلەر رەقەم.
 سىمەن سارى قىلسە كىشى كىم گۈزەر،
 گۈلى زەرد يۇزىگە ئول ئەتسە نەزەر.
 سەنەم يادى بىرلە يۈزۈم بولدى زەرد،
 مەنى يادى قىلسۇن دىسۇن ئاھى سەرد.
 قىلۇر ئوت تونۇردا ئوتۇننى گۇداز،
 ئانى كورسە ئاسان قىلۇر ئىھتىراز.
 چۇ مەھۇەش ئوتى كىم تۇتاشتى قىزىغ،
 مەنىڭ كويىگە نىمىگە دىگەي ۋادەرىخ.
 يەنە تۇتسە ھەر گەھ ماڭا جامۇ مەۋت،
 قەزا ئىلكىدىن قىلسام ئاشامى مەۋت.
 كى ھىجراندا كويىگەن تىنىمنى يارىپ،
 كورۇڭلەر ئىچىمنى تەمام ئاخبارىپ.
 كى جامەغە چىرماپ جەسەد پارەنى،
 تاپىڭ تىز - تىز دوست غەمخارەنى.
 ئىبارىڭكى شەھ مەنزىلىغە نىھان،
 پەلا باغباننىڭ ئاتىسدۇر پەلان.
 تاپىشۇن ئانىڭ بىرلە مەخپى كىرىپ،
 كوڭۇل قانغىچە كوپ دەرەملە بېرىپ.
 كى شەھ سۇفە ئىچرە لەھەد ئەيلەڭىز،
 ھەمۇل گوردا دەفن جەسەت ئەيلەڭىز.
 چۇ ۋاھۇق نەسىھەتنى قىلدى بايان،

ددى: ئاھ ئۇزرا، پىدا قىلدى جان.
ئاتا ۋە ئاناسى بولۇپ بىقارار،
قىلىپ قان ياشىدىن ئويىن لالەزار.
كى پەرۋانە يەڭلىغ باشىن چوڭرۇلۇپ،
قىلىپ سەيپە، قول-پۇتلىرىغە سۇيۇپ.
ئاتاسى چۇ باران ياشىنى ساچىپ،
ئاقىزغان ياشىنى سۇ يەڭلىغ كېچىپ.
دىبان كەتتى قولدىن ئۇلۇغ دەۋلەتسىم،
ھەياتىم نەۋىدى دەرىخ شەۋكەتسىم.
ئىنىسىم، رەپىقىم چۇچۇك جان بالام،
قەزا سىلى ئىچرە ئاقىزغان بالام.
كى مۇڭلۇغ كۈنىدە ئىدىك ھەم كەبىم،
ھەزىن تۇنلەر ئىچرە ھەم مەشرىبىم.
نىتەيكىم كوڭلىنى يارا ئەيلەدىك،
كوزۇمگە جاھاننى قارا ئەيلەدىك.
كوچەلەردە بولسام گەدايدىك سەنىك،
نە ئارمانكى بولسام پىدايدىك سەنىك.
دەرىخ، ئى پەلەك خەستە جان ئەيلەدىك،
بۇ يەڭلىغ ئەجەپ نەتەۋان ئەيلەدىك.
كېزىپ دەھرىنى بىنەۋالىق قىلاي،
نە دەپ كىم ساڭا ئاشىنالىق قىلاي.
ئەگەر بولسە مۇنداغ ئۇلۇستە ئىشىك،
مەنىڭدەك زەئىپىغە جەفا قىلمىشىك.
قايۇ ۋەجھى بىرلە كوڭۇل باغلايىن،
مۇۋەددەتدە تەۋىل ئەمەل باغلايىن.
نەھىق جىسىمىمە داغ قويغان پەلەك،
جەفا تىغىدا كوزنى ئويغان پەلەك.

بېرىپ نەچە كۈندىن بەرى شادلىق،
 كى ئول شادلىق بولدى بەربادلىق.
 ئاتا ھەم بۇ سەيپە بىلە نالەلەر،
 بولۇپ ئىرد زىكرى بۇ ئەفسانەلەر.
 دەرياكى پەرزەند نەۋرەسى نىھال،
 قەزا تىشەسى كەستى تاپماي كەمال.
 ساڭا كىم بۇ قىسمەت ئەزەل چاغ را،
 بولۇيدۇركى قويدۇڭ مەنى داغ را.
 فەنا جامىن ئىچتىڭ يىقىلدىڭكى مەست،
 كى نازۇك تېنىڭ بولدى يەردىنمۇ پەست.
 چۇ بولدۇڭ ئەجەل لەشكەرگە ئەسىر،
 قارا تۇپراق ئىچرە كى بولدۇڭ ئەسىر.
 نە ئەيلەي، نە چارە، نە دەرمان قىلاي،
 يولۇڭدا ئەزىز جاننى قۇربان قىلاي.
 ئوزۇلدۇڭ جاھان ئىچرە كورمەي ۋەپا،
 ئەتا قىلسۇن ئاندا خۇدايىم لىقا.
 كىچىكلىكىدە كورگەن ئەزا بىڭمۇدى،
 كېتەر ۋەختى ئەيغان خىتابىڭمۇدى.
 ئونۇتخايىمە قايسى تەكەللۇملارنىڭ،
 شەكەردىن لەزىزراق تەبەسسۇملارنىڭ.
 بۇ ئەندۇھ ئىلە بولدى ھەيران ئانا،
 بۇ ئەلغازدا بولدى گىريان ئاتا.
 كى ئەلقسىسە، شەھخە ئىدى باغبان،
 قاشىغە بىروۋنى ئىبەردى نىھان.
 مۇلاقات بولدى ئاڭا ئىختىفا،
 ھەمۇل زەرنى قىلدى كىرىپ ئىكتىفا.
 چۇ تەييار ئىتىپ مەدقۇننى كېچە،

ئالىپ كەلدى ۋامۇق تېنىنى كېچە.
 كى شەھ سۇفە ئىچرە نىھان ئەيلەدى،
 سۇۋاپ سۇفەنى بىگۇمان ئەيلەدى.
 ئاچىپ پەردەسىنى يۇزىدىن قۇياش،
 كى ئەنۋارنى ئەتتى ئالەمگە پاش.
 قىزىتتى جاھاننىڭ ئىچىن مەھرى تاب،
 چۇ گەردۇن يۇزىدە يوق ئەردى ھىجاب.
 ھەۋا ئەتتى ئۇزرا ۋۇجۇدىنى گەرم،
 كى سىماپ ئەزان كەبى بولدى نەرم.
 بۇ ھەين باغ سەيرىنى ئەتتى خەيال،
 كىرىپ ھەر قايدان باقتى ساھىپ جامال.
 تەزاراكى سۇفە سارىدىن نەسم،
 پەرىۋەش دىماغىغە يەتتى شەمس.
 كىلىپ سۇفە سەتھىگە قىلدى نىگاھ،
 كىشى بىلمەدى ئول سەنەم چەكتى ئاھ.
 بۇ سائەتتە مەفرەش يۇزى بولدى چاك،
 قارادى ئىچىگە ئانىڭ روھى پاك.
 چۇ ۋامۇق يۇزىدىن ئۇرار شوئلە نۇر،
 ھەمۇل نۇر ئۇزراغە ئەتتى زۇھۇر.
 تىگىپ جانەغە ئىشقىنىڭ ئاتىشى،
 بارى ئەزۋىنى ئەيلەدى كاۋىشى.
 ئوزىن ئۇردى ۋامۇقغە پەرۋانەۋار،
 قۇچۇپ بارىنى ئەيلەدى جان نىسار.
 يەنە بولدى ئول شەق بىرى بىرگە زەم،
 نىھان بولدى ۋامۇق بىلە ئول سەنەم.
 ۋەلى بىر قەرىشىدىن ئۇزۇن كاكۇلى،
 قالىپ تاشقارىدا ساچى سۇنبۇلى.

بۇ ۋاقتتىكى كوردىكى ھەم تەڭلەرى،
 بولۇپ زەرد قورقۇنچ بىلە رەڭلەرى.
 يۇڭۇردى بىرى بىرسىدىن ئالدىراپ،
 كى شەھ ئوردەسىگە قىلىپ ئىزتىراپ.
 كى ئۇزرا ئاناسىگە قىلدى خەبەر،
 ھەمە كورگەننى دىدى سەربەسەر.
 ئىشتىكى ئۇزرا ئاناسى مۇنى،
 دىدى: ۋاي، يىقىلدى ۋەيىتتى ئۇنى.
 بەسى بولدى غەۋغا ھەرەمخاندە،
 بارى ئەل ئىدى ئەشك ئەفشاندە.
 سەرب ئوزرە بىغەم تۇرۇپ ئەردى شاھ،
 قۇلاغىغە كىردى غەرب ئاھ-ۋاھ.
 دىدى خادەمىگە: نە غەۋغا دۇرۇر،
 ھەرەم خانە ئىچرە نە سەۋدا دۇرۇر؟
 ھەنۇز ئەردى سۇلتان بۇ گۇفتار ئىلە،
 بىراۋ كىردى تۇردى نىگۇنسا ئىلە.
 دىدى ماھۇۋەل ۋاقتەنى تەمام،
 چۇ شەھ قوپتى ساچراپ ئىزدىھام.
 كىرىپ كورسە بەھۇش ياتار مەھرەمى،
 كى شەھ باشىغە ياغدى باران غەمى.
 داغى ئاڭلادى قىزنىڭ ئەخبارىنى،
 توكە باشلادى ئەشك خۇنبارىنى.
 چىقىپ باغ ئىچىگە قەدەم قويدى نېزە،
 خەلايىتقە تۇشتى رەھى رۇستەخىز.
 كورۇپ سۇفەنى شەھ ئوشۇل تەۋر ئىلە،
 كى پەيۋەند شەق ساچ مەزكۇر ئىلە.
 ساچىن كوردى ھەيران بولۇپ پادىشاھ،

دىدىكىم ئاچىڭ شاھى ئالەم پەناھ.
چاپىپ سۇقەنىڭ سەتھىن ئەتتى كۇشادا،
كورەركىم ياتىپدۇر ئىكى خۇش نىھاد.
قويۇپ دۇشۇ بەردۇش يۇزىن يۇزگە ھەم،
لەبىنى لەبىگە، يۇزىن يۇزگە ھەم.
ئىكوۋنىڭ ئاقىپ ياشى شەبنەم كەبى
ئىكى ھەرفى بىر جىنىس مەدغەم كەبى.
قالىپ ھەيرەت ئىچرە بولۇپ ئەقلى لال،
كى تەپتىش ئىتىپ قىلدى ئەلدىن سۇئال.
كىلىپ كوردى ساھىپ بەسارەت ئەنى،
كىم ئول شۇستەگەر باغنىڭ سەۋسەنى.
بىلىندۇردى شەھغە فەراسەت بىلە،
تونۇپ ئانى ئەقلى كەياسەت بىلە.
دىدى شۇستىگەرنى يىتتۇر دەرەھەل،
قىلىپ ئىزتىراپ بولمە ئەسلە ھەپەل.
ھونەرەند كەلدى يىتىپ، ئالدىراپ،
بەسى ۋەھمى بىرلە قىلىپ ئىزتىراپ.
كورۇپ شەھغە قىلدى تەھەببەت ئەدا،
سۇلۇكەت تەرىقەت كەتۇردى بەجا.
دىدى: ۋەھمە قىلماڭ قىلۇرمەن سۇئال،
كورۇپ ۋاقىئەنى ئېرۇرمەن مەلال.
بۇ بىچارە سىزگە پەرزەندىمۇ،
كى جان رىشتەسى بىرلە پەيۋەندىمۇ.
دىدى: پادىشاھ ئوغۇلدۇر ماڭا،
كى سەۋدايى فۇرقەت مۇقەددەر ئاڭا.
غەزەپ قىلما، ئەيلەي ساڭا ئاشكار،
ئوغۇلنىڭ ئىشىكىم ماڭا ئاشكار.

نە ئىش ئوتتى شەھىگە ئەنى قىلدى پاش،
يېقىلدىبۇ باران كەبى توكتى ياش.
دىدى شاھ: يىغلاپ نەدىن ئەيمەدىڭ،
ئوغۇل ھالىنى سەن ماڭا دىمەدىڭ.
دىدى: بولساڭىز سىز ئۇلۇس ئىچىرە شاھ،
مەن ئۆلسەم گەدا بەلكى ھالى پەناھ.
نىچۇكىدىن بۇ سوزلەرنى ئىزھار ئىتەي،
قايۇ يۈز بىلە سىزگە ئىزھار ئىتەي.
دىدى ئوغلۇڭىز راست ئاشىق ئىكەن،
كى ئاشىقىغە مەئشۇق مۇۋاپىق ئىكەن.
ئۇلۇغ نەسلىگە ۋەسلى مەسكىن مەھال،
ۋەلى باۋەر ئەيلەر ئىدىم دەپ ۋەبال.
خۇدانىڭ قەزاسىغە تەسلىم ئىتىپ،
ئىكۈۋ ھالىنى شاھ تەفھىم ئىتىپ.
ئوغۇل ئاتەسىگە ئىچى ئاغرىدى،
مۇڭا بىر تەبەق زەر بىرىڭلەر! دىدى.
ئالىپ كەلدى خەزىن دىگەندىن زىياد،
بېرىپ شۇستەگەرنىڭ دىلىن ئەتتى شاد.
كى سوڭرە ئۇلۇس ئىچىرە ئەفشا قىلىپ،
بەسى نۇھەزارە ئەلالا قىلىپ.
چۇ شەھ ئەھلى بىرلە پىغان باشلادى،
تۇتۇپ تەئزىبەت ئاھ جان باشلادى.
ئۇلۇس ھەم يۈز ئانچە قىلىپ نالە - زار،
مەگەر رۇز ھەشەر بولدى چۇن ئاشكارە.
بولۇپ شاھىغە ئاخىر قەزاغە رىزا،
كى سەبرى تەھەممۇل كەتۈردى بىجا.
بولۇپ پەست ئەلدىن بۇ شورىش پىغان،

بېرىپ شەھ بۇلەر ھەققىدە ئاش - نان .
قىلىپ خەتمە قۇرئان بىلە ھەم ئەدا ،
بېرىپ سەدقەلەر تاپتى مەسكىن نەۋا .
ئىكى بىنەۋانىڭ كېلىپ قاشغە ،
كى مەرقەد مۇزەببەن قىلىپ باشغە .
قويۇپ تۇغ - ئەلەملەر مەزاراتگاھ ،
بولۇپ ئىشقى ئېلىگە زىياراتگاھ .
يانىپ ئەل چۇ مەرقەد يېرىدىن ئوكۇش ،
ئۇشول كىچە ساھىپ دىلى كوردى تۇش .
بەھىش ئىچرە رۇتبە مۇئەللا بىلە ،
يۇرۇر ئەردى ۋامۇق كى ئۇزرا بىلە .
داغى ھەم خۇدانىڭ ئىنايەتنى ،
دەسەم ھېچ تۈگەنمەس كەراماتىنى .

ئىشقى فەزايىلەدىن شەمەئى ئىمۇھار قىلماق

ئەيا ھۇشمەندەن ساھىپ نەزەر ،
قىلىپ جىددۇ جەھد ئىشقىدىن تاپ خەبەر .
كېچە - كۈندۇز ئۇيماي خۇدادىن تىلە ،
مەدەد ئەنبىيا ، ئەۋلىيادىن تىلە .
نېتائىكىم خۇدايىم ئەتا قىلسە ئىشقى .
كى تىرە دىلىڭنى زىيا قىلسە ئىشقى .
ئەجەپ يوق مەدەد قىلسە ئەرۋاھ پاك ،
كى سىنەڭنى قىلسە ھەۋا تىغى چاك .
كى ئىنسان سۈرەت بىلىك ئىشقى جان ،
ۋە گەر نە ئانى قىلمە ئادەم گۇمان .
كىشى كىم ئېرۇر ئىشقى ئوتىدىن يىراق ،

ئاندىن بەھايىم بىللىك ياخشىراق.
 بىللىك ئىشقى ئىكى جاھان زىنتى،
 دىمەيكىم جاھان بەلكى جان زىنتى.
 بىراۋكىم قوياق ئىشقى سارى قەدەم،
 ئوزى بولسە فانى جاھاندىن ئەدەم.
 قالۇر ياخشى ئاتى ئانىڭ يادىكار،
 داغى داستانى تاپىپ ئىشتىھار.
 ئوقۇپ ياد ئەيلەر ئانى ئەھلى دەرد،
 كى ئەفسۇس بىرلە ئۇرۇر ئاھ سەرد.
 قىلىپ ئىشقى تەئىسر ھەۋەستىن كېچىپ،
 كى ئۇممان كەبى لەئىلە دۇررىن ساچىپ.
 فەنانىڭ تەرىقىن قىلۇر ئىختىيار،
 قىلۇر ئاقىبەت ھەققە جاننى نىسار.
 بىللىك ئىشقى كۈندۈركى ئىنساننى سەك،
 ئانىڭ تابدىدىن (كى) ئول تاپتى رەك.
 ۋە گەرنە ۋۇجۇدى ئېرۇر سەك خار،
 ئاياغ ئاستىدە قالسە يوق ئىتتىبار.
 يىتىپ ئاقتابدىن ئاڭا تابدىشى،
 كويۇپ جىسمى چۈن تاپتى ئارايمىشى.
 ھەرارەتتىن ئولدى ئانىڭ باغرى قان،
 بەھاسى دەرەمدۇر ئانىڭ نەچە سان.
 ئۇلۇس خەيلى بولدى ئاڭا ئىھتىياج،
 داغى شەھلەر ئەتتى باشى ئۇزۇرە تاج.
 كىرىپ ئوت ئىچىگە جۇلا تاپتى زەر،
 كى ئىقلىم ئىچىدە ئېرۇر مۇئتەبەر.
 تۇشۇپ بۇ تەغە رەڭگى بولدى سارىغ،
 خەزايىندە شەھلەر تۇتارلەر ئارىغ.

چۇ بۇلبۇلنى كوركىم ئېرۇر بىر تەيۇر،
 گۈلىستان ئارا ئىشقىن ئەتتى زوھۇر.
 كى ئاشىق قاتارىدا ئەھلى قەلەم،
 سەھايىپ يۈزىگە چېكىپدۇر رەقەم.
 ئوقۇپ داستان قىلۇر ئەل پىسەندە،
 بارى قۇشلەر ئىچرە ئېرۇر ئەر جۇمەندە.
 چۇ پەرۋانە بولدى خەرىدار ئىشقى،
 كىرىپ ئوتتە ئەتدى پەدىدار ئىشقى.
 كى ئۇشاقلارغە بولۇبدۇر قەرىن،
 ئوقۇر ئەھلى ھەقلەر قىلۇر ئافەرىن.
 كورۇڭ شىشە تاپتى ئوت ئىچرە زىيا،
 ئانىڭ سەدرى ھەم بولدى ئالەم نەما.
 كىشى كىم ئېرۇر ئىشقىدىن بىخەبەر،
 ئوزى ئەكسىدىن تاپچاس ھەرگىز ئەسەر.
 براۋ سىنەسى ئىشقى ئوتىدا كويەر،
 دىل ئايىنەسىدە ئوز ئەكسىن كورەر.
 ئوز ئەكسىدىن ھەركىمكى ئاگاھ دۇر،
 گەدادۇر ھەقىقەت ئارا شاھ دۇر.
 كىشى ئىشقىدىن زەررە ۋاقىقى ئەمەس،
 ھەقىقەت ئېلى ئانى ئىنسان دىمەس.
 ھەۋا تابىدىن بولدى خەففاش دۇر،
 تىرىكلىكدە مەنزىل ئاڭا بولدى گور.
 زىيايى سەن ئول ئىشقىنىڭ تالىبى،
 بولۇپدۇر ساڭا نەفىسىنىڭ غالىبى.
 ۋەفاسىز جاھان ھەرزىدىن بول يىراغ،
 كى ئاگاھ بولماي كىتەر بولدى چاغ.
 ساڭا قىلسە تەڭرى تەئەلا كەرەم،

ئەگەر ئىشقىدىن زەررە بولسە بەھەم.
 پۇشايىمانلىق ئولساڭ كوزۇڭ ياشلىغ،
 ھەلاڭ ئولسە نەفسىڭ نەچە ياشلىغ.
 تەسەۋۋۇرلەر ئەتسەڭ ئىشىڭ تۇرپە جام،
 ھەمە كارۇ بارىڭ ئېرۇر ناتەمام.
 نە بولغاي فەنا سارى قوپساڭ قەدەم،
 ۋۇجۇدۇڭدىن ئولسە تەكەببۇر ئەدەم،
 قىيامەتدە بولسە گۇناھ ئاشكار،
 ئوكۇش خەلقى ئارا بولماساڭ شەرمىسار.
 ئەبەس رىشتەسىن كەس ئالىپ قولغە تىغ،
 يانپ ھەق جانىبىغە نەفسىڭنى يىغ.
 ئۇيات تەڭرىدىن بولمە غەپلەت سىرشت،
 تۈگەندى قىلىپ بارچە ئەفئال زىشت.
 يامان يولغە باشلاپ سەنى نەفس شۇم،
 كى بەرباد بولدى ھەمە سال - يەۋم.
 كەل ئى ساقى مەخمۇر گەدايمىڭغە باق،
 تۇتۇپ بادە كوڭلۇمگە سال ئىشتىياق.

لۇغەت

ئا

ئازەر — ئوت
 ئاۋان — دەۋر، زامان، ۋاقت

ب

بەھايىم — توت ئاياقلىق ھايۋانلار

بى دەرهك
بيىك — تېز، تېزلىك بىلەن
— بۇيۇك، يۇكسەك، ئۇلۇغ

ت

تەفھىم
تەلىخ كام — پەەلەش، ئۇقۇش
— قاينۇلۇق، تۇرمۇشى قىيىنچىلىقتا ئوتىد-
خان

د

دەفايىن
دۇش بەردۇش — كومۇلگەن بايلىق، غەزىنە
— يەلكەمۇ - يەلكە

ئە

ئەتفال
ئەخگەر
ئەرجۇمەند — كىچىك بالىلار، گودەكلەر
— چوغ
— ئېزىز، ھورمەتلىك، قەدىرلىك

ج

جامۇمەۋت
جان گۇداز
جۇست
جۇشەندە
جىددۇ جەھد — ئولۇم شارابى
— جان كويدۇرگۇچى
— دەرھال، چاققانلىق بىلەن
— قايناپ تۇرغان، دولقۇنلىنىپ تۇرغان
— تىرىشىش، كۇرىشىش

خ

خەففاش
يوشۇرۇن، مەخپى

ھ

— بەھۇدە، پايدىسىز ھەرزە
 — كوۋۇكچە ھۇباب

س

— ئۇلۇغلۇق دەرىجىسى سەدرى
 — پۇتۇنلەي، باشتىن - ئاياق سەربەسەر
 — ھۇشسىزلىق، مەستلىك سەكران
 — ۋاقراش سەيپە
 — سۇلتانلار، شاھلار سەلاتىن
 — سۇپىنىك ئۇستى سۇفە سەتھى
 — يول تۇتۇش، ياخشى يولغا كىرىش سۇلۇكەت
 — ئاسمان گۈمبىزى، كوڭ سىپپەر
 — خۇلق، ئادەت سرشەت

ش

— (1) يېرىش، يىرتىش، سۇندۇرۇش شەق
 — (2) ئىككىگە ئاجراغان بولەكنىڭ بىرى شەمە
 — ئازراق، قىسقىچە شۇنبەگەر
 — كەسپ نامى شۇست
 — يۇيۇش ر

— ئاخىرقى نەپەس رەمەق

رۇ — بەت، يۇز
رۇز ھەشەر — قىيامەت كۈنى

ز

زەم — قوشۇش، يۈكلەش
زەمرە — مەزمۇن، ئوي
زۇلجەلال — ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك
زىشت — خۇنۇك، يامان
زىن — زىننەت

ۋ

ۋارىد — تەكرارلىنىش
ۋامۇق — داستاننىڭ باش قەھرىمانىنىڭ بىرى بولغان يېڭىتنىڭ نامى "ئاشىق، ئىشقاگە رىپتار بولغۇچى" دىگەن مەنىدە
ۋىرد — ۋارىد بىلەن ئوخشاش

ئۇ

ئۇزرا — داستاننىڭ باش قەھرىمانىدىن بىرى بولغان قىزنىڭ نامى

ف

فام — رەڭ

ق

قەمس — كوپىنەك

ك

كاۋىش — كولاش، قېزىش
 كەبك — كەكلىك
 كۆھلى — سۆرمە

گ

گىختىغا — يوشۇرۇنۇش، بىكىنىش
 گىززۇ جاھ — يۇقۇرى مەرتىۋە
 گىسمەت — پاك، ساپ
 گىشتىھار — شوھرەت
 گىفتىرات — بوھتان، توھمەت
 گىكتىغا — كۇپايىلىنىش

گ

گەرم — قىزىتىش، قىزغىن

ل

لەك — ئاقساق، چولاق

— پۇتۇن	ماھۇۋەل
— كوپ غەملىك	مەدغەم
— غەزىنە	مەخزەن
— قەۋرە، گور	مەرقەد
— گىلەم، كىگىز، پالاز	مەفرەش
— مەيپۇرۇش	مەغما
— مەملىكەتلەر	مەمالىك
— موي	مۇ
— تۇتاش، دائىم، ئارقىمۇ-ئارقا	مۇتتەسىل
— ئىشى ئارقىغا كەتكەن، بەختسىز	مۇدەببەر
— يۇكسەك، ئەلا	مۇئەللا
— قوبۇل، تەلىۋى قوبۇل قىلىنغان	مۇستەجاب
— قەتئى قارار بەرمەك	مۇسەممە
— تەشۋىشلىك، پەرىشانلىق	مۇشەۋۋەش
— ئوتۇش، يۇرۇش	مۇرۇر
— ئۇچارقۇش، توخۇ	مورغ
— مۇددەت	مۇۋەددەت
— تەقدىردىكى	مۇقەددەر
— ئادەتلەنگەن، ئۆگەنگەن	موتئاد
— نەقىشلەنگەن	مۇنەققىش

ن

— ئۇرۇش، جەڭ نەپەرد

— ئورۇق، ئىشتىن چىققان، نىمجان
— ياش
— خۇش خەۋەر، خۇشلۇق، سۇيۇنچ
— ھىكايە
— يىغا - زارە
— ياخشىلىق ئاتا قىلغۇچى
— ياخشى خۇيلۇق

ئەھىق
نەۋرەس
نەۋىد
نەقۇلات
نۇھەزارە
نىكخاھ
نىكخۇي

نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: قۇربان بارات، مەتتەن ئۇرسۇن
باھاۋىدىن

ھەمدىكىنى بىسىمىللاھ بىرلە قىلدىم ئىپتىدا،
ئەر رەھمانىر رەھىم خەتا بەخشى سەن ئۇق خۇدا.
ئىنىسى، مەلەك، دېۋ، پەرى ھوش تەيۇر،
مەۋجۇد بولدىلەر ھەممە قۇدرەت بىرلە ئەدا.
بىچۇن، بىچۇگۈنە ۋە بى شۇبھە، بى نەمۇنە،
ۋەھدەھۇ لاشەرىكە لەھۇ ئەلھەن ۋاھىدا.
ئى مەلەكىل قەدىم لەم يەزەل ۋە لايەزال،
ھەممە ئالەم فانى ئېرۇر، ئوزۇك بەقا.
دەريايى رەھمەتتىكىدىن مەۋج ئۇرسە ئى كەرسە،
قەھرىك ئوتىنى ئوچۇرۇپ لۇتپۇك ئەتا.
توپان رەھمەتتىكىدىن ھىچكىم ناۋۇمىد ئەمەس،
رەھىم ئىنايەتتىگە مۇستەھىق شاھ گەدا.
يۇزىمىك تىلىم بولسە سۇپاتىك ئەيان ئەيلەسەم،
سىكىدىن بىرىن قىلالام قىيامەتتىچە ئەدا.
دەرگەھىگە ئەقىل قاسرى بولدى كەكگۇ لال،
ئى ھەيىۋ لايەمۇت مەنزۇلەن ئىنتىھا.
ئى قادىر جەلال جەمالىكىنى قىل نەسىب،
بۇ نەۋبەتى بىچارە قىلدى ئىلتىجا.

ھەقتە ئالانىڭ ھەبىبى ئى رەسۇلى مۇستەپا،
 مىڭ دۇرۇدۇ مىڭ سەلام بەندەدىن بارسۇن دۇئا.
 نۇرىڭىزنى چۇن ياراتتى بارچە ئالەمدىن بۇرۇن،
 بەھتەرى ئەۋلاد ئادەم قىلدى خاتەم ئەنبىيا.
 بۇرنا ئۆتكەن ئەنبىيالەر بارچەسى خاتەم ئېرۇر،
 گەۋھەرى يەكتا نېگىندۇرلەر يە يەمبەرلەر ئارا.
 دىكى ئالەمنى ياراتىدۇر تۈپەيلىڭدىن سېنىڭ،
 ئەرشى، كۇرسىيۇ قەلەم جەننەت، تۇمۇغ، ئەرزى - سەما.
 فەزلىڭىزدىن كۇپرى زۇلماتى مۇنەۋۋەر بولدىكىم،
 دىنى ئىسلامى شەرىئەت ئەلگە بولدى رەھنەما.
 ئەنبىيا ۋە ئەۋلىيا، شاھۇ - گەدالەر بارچەسى،
 جۇملە ئۈمىبەتتە شەپائەت ئەيلەگىل رۇزى جەزا.
 ھەقتە ئالا رەھىمەتەن لىل ئەلەمىن قىلدى سېنى،
 رۇز مەھشەردە شاپائەت كورگۇزۇر مىسلى گەدا.
 ئى گۇنەھكارلار گۇناھنىڭ تەبىبى ھازىقى،
 رەھىمى ئەيلەپ مەن قۇلۇڭنىڭ ئىلمەتتە قىل دۇئا.
 نەۋبەتى ئاجىز زەئىپ ئولدى گۇناھى جەھتەدىن،
 يارەسۇلىللاھ كېلىپمەن ھەزرەتتەڭگە ئىلتىجا.

× ×

چەھار يارى باردۇركىم جانىشنى ئەنبىيا،
 جۇملە ئى ئەسھابدىن ئەفزەل ئېرۇرلەر باسەفا.
 ئەۋۋەلى سىددىق ئەكبەردۇر رەسۇلخە يار غار،
 سىدقىلە ئىماننى ئېيتىپ كىردىلەر ئىسلامخە يار.
 ئۇمەرى ئادىل ئېرۇرلەر قۇۋۋەتى ئىسلامدىن،
 قىلدى ئىسلامى شەرىئەت يار دۇيەم ئاشكار.

يار سەيبۇم ھەزرەتى ئوسمان زۇننۇرەين بىل،
 جامىئىل قۇرئان ئېرۇرلەر مەئدەنى كانى ھەيا.
 پاتىمەئى جۇفت دامادى پەيغەمبەر بىل ئانى،
 يار چەھارۇم شاھى مەردان ئەلى شىرى خۇدا.
 دوستۇدارى چەھار ياردۇر مۇھىبى خانەدان،
 ئەھلى ئەۋلادى پەيغەمبەر جانىم بولسۇن پىدا.
 ئىككى شەھزادە ھەسەن - ھۈسەين ئەۋلادى ئەلى،
 جۈملە ئۈممەت ھەققىدە بولدى شەھىدى كەربالا.
 مەدھى ئېيتسام گەر تىلىم بولسە تېنىمدا مىڭ تىلىم،
 تا قىيامەت بولماغاي مىڭدىن بىرى ھەرگىز ئەدا.
 تورت يارگە ھەر كىشى بەئزى ئەداۋەت ئەيلەسە،
 ئەھلى دەۋزەخ بىل ئانى دائىمى ئېيتقىل ناسەزا.
 گەر مۇسۇلمان سەن بۇ تورت يارنى بەراپەر دوست بىل،
 جۈملە ئۈممەتتە قىيامەت كۈن ئېرۇرلەر رەھتەما.
 رەھم ئەيلەڭ خاندان ھەققى چەھار يارى نەبى،
 بەندەئى بىچارە ئاجىز نەۋبەتدۇر غەمزەدا.

موئمىنى بىل ئەژدەھايى نەفسى ئەھمارۇل ھۇدا،
 بەرھىز ئەيلەپ موئەسسەپەتتىن ئاقىبەت بول مەرھەبا.
 كېچە - كۈندۈز سىدىقى بىرلە قىل خۇداغە بەندەلىك،
 جەھد ئەيلەپ بولما غاپىل فەرز، سۇننەت قىل ئەدا.
 چۈن نەسۇھادەك گۇناھىغە نىدامەت ئەيلەبان،
 ھەقتە ئالا رەھم ئەيلەپ رەھمەتتى قىلغاي ئەتا.
 بىۋەپا خەددارەئى دۇنياغە كوڭلۇڭ باغلاما،
 ئاقىل ئېرسەڭ ئاخىرەتنى ئىستەگىل بول ماسەۋا.
 كىم خۇدانىڭ يادىدىن بىر لەھزەئى غاپىل ئەمەس،

رۇزى مەھشەردە ئاڭا بولغاي شەپىئە ئەنبىيا.
 بارچە تائەت ئەفزەلى - قۇرئان تەلاۋەت ئەيلەمەك،
 ھەم رەپىقى مەر قەدىڭدە نۇر بولغاي پۇر زىيا.
 سەن قۇلۇڭدىن كەلگەنچە خەيرى ئىھسان قىل مۇدام،
 ھەقتە ئالا ئاخىرەتدە بىرگە ئون بەرگەي جەزا.
 ئى يارانلار بۇ سوزۇمگە شەك ۋە ئىنكار ئەيلەمە،
 ھەقتە ئالانىڭ سوزى ئايەت ھەدىس دۇرلەر گۇۋاھ.
 بىرلىكىڭ ھەققى خۇدايا يازۇقۇمنى ئەفۋى قىل،
 نەۋبەتى بىچارە ھەم ئاجىز قۇلۇڭ نامە سىياھ.

× ×

ھەمدۇ سەنايى بىھەد، يارەببىنا زىلەمنا،
 رەھمەتىڭدۇر بىئەدەد، يارەببىنا زىلەمنا.
 بىچۇن، بىچەگۈنە بى شۇبھە، بى نەمۇنە،
 ۋەھدەھۇ لاشەرىكە، يارەببىنا زىلەمنا.
 ئى پادىشاھ بى ۋەزىرسەن، ئەللام بى نەزىرسەن،
 قەيپۇم دەستىڭىرسەن، يارەببىنا زىلەمنا.
 چەرخى پەلەك مۇئەللەق، قۇدرەتىڭدىن مۇتەبەھق،
 سەن - سەن خۇدايى بەرھەق، يارەببىنا زىلەمنا.
 مەن بەندەئى گۇناھكار، قىلدىم گۇناھى بىسىيار،
 كەلدىم يانپ بەيەكبەر، يارەببىنا زىلەمنا.
 جۇرمىس خەتايى بىھەد، رەھىم ئەيلەگىل يائەھەد،
 يارەب بىھەققى ئەھمەد، يارەببىنا زىلەمنا.
 قادىرى سەن ئىلاھىم، رەھىم ئەيلە پادىشاھىم،
 ئەفۋ ئەيلەگىل گۇناھىم يارەببىنا زىلەمنا.
 ئى پادىشاھى غەفقار، سەن - سەن ئېرۇرسە سەتتار.

بىچارەلەرگە غەنىغار، يارەبىنا زىلەمنا.
 ئى پادىشاھى ئالەم، ھوشى تەيۇر ئادەم،
 تەسبىھ ئەيتتۇر دەمادەم يارەبىنا زىلەمنا.
 بولدىكى قەسدى شەيتان، خەيرات ئىشىدا دەربان،
 قىلدىكى قەسدى ئىمان، يارەبىنا زىلەمنا.
 نەفس دامىغە ئىلىندىم، دەرگاھىڭغە يىقىلدىم،
 پەناھىڭغە ساغىندىم، يارەبىنا زىلەمنا.
 نەفس كويىدا ھارپىمەن، تۇخى ئىسيان يارپىمەن،
 دەرگاھىڭغە يانپىمەن، يارەبىنا زىلەمنا.
 ئاللاھ ئىسمى زاتىغ، توقسان توققۇز سۇپاتىغ،
 بەندەگدۇرمەن ئۇياتلىغ، يارەبىنا زىلەمنا.
 قىلدىم گۇناھ پىشە، يوقتۇر مەندە تىۋىشە،
 غافىل مەنۇ ھەمىشە، يارەبىنا زىلەمنا.
 بىچەرە ئاسى بەندە، ئىسيان بىلە دەرماندە،
 ئاخىر ئۆمىدىم سەندە، يارەبىنا زىلەمنا.
 رەھم ئەيلەگىل خۇداۋەندە، خەتا قىلدىم ئەگەرچەندە،
 ئەفۋى قىلغىل يا كەرىم، يا رەببىنا زىلەمنا.
 رەھم ئەيلەگىل يا رەھمان، دەردىمغە ئەيلە دەرمان،
 ئاخىر دەمدە بەر ئىمان، يارەبىنا زىلەمنا.
 ئەنبىيالار ھورمەتى، ئاسىيەلەرغە رەھمەتى،
 بەرگىل كەۋسەر شەربەتى، يا رەببىنا زىلەمنا.
 نەۋبە تىدۇر گۇناھكار، رەھمەتتىڭدىن ئۆمىدۇر،
 سەندىن ئوزگە كىمىم بار، يارەبىنا زىلەمنا.

× ×

ئى ھەبىبا، ئەھلى ئالەم بەندە پەرماندۇر ساڭا،
 خاكى پايىڭغە پىدا بولسۇن ئەزىز جاندىر ساڭا.

بەرگەزىدە قىلدى ھەق بارچە نەبىلەردىن سېنى،
 موئىجاتىڭدىن بىرى چوللەر گۈلىستاندۇر ساڭا.
 يەتتە قات ئەفلەكدىن تا ئەر ش مىراج ئەيلەدىڭ،
 جەننەتى، دەۋزەخ بارى بولدى نەماياندۇر ساڭا.
 ھەقتە ئالا ئەنپىيالار تاج سەرۋەر ئەيلەدى.
 جۈملەنى ئىنسان مەلەك بولدى غۇلاماندۇر ساڭا.
 ئىلتىپات ئەيلەپكى ھەق بەردى شەپائەت گەنجىنى،
 ئاجىز ئۈممەتلەرغە مۇشكىلدۇركى، ئاساندۇر ساڭا.
 يا رەسۇلىللاھ تۇتۇپدۇرمىز شەپائەتدىن ئۈمىد،
 رەھم ئەيلە ئاسىلەر ھالى فەرىشاندۇر ساڭا.
 رۇزى مەھشەردە شەپائەتتىكى ئىيسار ئەيلەمەك،
 لازىم ئولدى ئاسىلەرغە لۇتپى ئىھساندۇر ساڭا.
 بىزگە ھەق جەننەت قەبۇغىنى كۇشادە ئەيلەدى،
 مۇنتەزىر دۇرلەر بىھىشتدە ھور - غۇلماندۇر ساڭا.
 مەن قۇلۇڭغە ئەيلەگىل يارەب شەپائەتدىن نەسىب،
 نەۋبەتى بىچارە ھەم ئىمان ئىپىتقاندۇر ساڭا.

× ×

ئولگۇچە بەندەك بۇلاي ئى شىھى خويانىم ساڭا،
 تا تىرىكدۇرمەن پىدا ئەيلەي تەنۇ جانم ساڭا.
 ئى نىگارا كاشكى كورسەم جەمالىڭ ئەكسىنى،
 كويدۇمۇ پانوسدەك شەمى شەبىستانم ساڭا.
 رەھم قىلغىل مەن يىتىم بىچارەگە ئى نازەنىن،
 ھەسرەتمىڭدە زەئىفىراندەك بولدى رۇخسارىم ساڭا.
 مۇنچە كويدۇرمەك نېدۇركىم ئاشتى بىچارەنى،
 كىم ئىپىتقاي ئەرزى ئەھۋالىمنى جانانىم ساڭا.

دىيارەبا، سەندىن زەمان ئايرىلماقنىم دىشۋاردۇر،
تا قىيامەت يىغلاسام يەتكەيمۇ ئەفغانىم ساڭا.
كېچە - كۈندۈز يارنىڭ كويىدا ئىچسەم بادەئى،
زاھىدا مەنئى ئەتمەگىل كىم باغۇ - بوستانىم ساڭا.
يارنىڭ ۋەسلى جەمالىنى تىلەيدۇر نەۋبەتى،
رەھىم قىل يارەب قەبۇل بولغايىمۇ ئىمانىم ساڭا.

× ×

مۇددە تىدۇر نەچچە يىغلارسەن يىتىدۇر غەم ساڭا،
چۇن ئەزەلدىكىم توشۇيدۇر زەررەئى ئەشكىم ساڭا.
مەغزۇر ئۆلمە ئۆتكۈسىدۇر فانى ئالەم دەۋلەتى،
بولماغايكىم سىير نوشىڭدىن زىيادە - كەم ساڭا.
ھەقتە ئالا ھەرنە بەرگەن نىئەتتە شۇكرى قىل،
لۇتپى ئەھسانى كىرەم بولغاي مەئاشى ھەم ساڭا.
جەھد ئەيىلەپ ھەر سەھەر مۇئەسسەتتە توبە قىل،
دىدەئى ئەشك نىدامەت ئاقىزىپ شەبىنەم ساڭا.
ئەيىلەگىل قۇرئان تەلاۋەت، بولما غاپىل ھەر زەمان،
ئەۋلىيا ۋە ئەنبىيا قىلغان مەدەت خۇاجەم ساڭا.
گەر قولۇڭدىن كەلسە قىلغىل پىرى كامىل خىزمىتى،
بولغۇسى رۇزى قىيامەت راھبەر ھەمدەم ساڭا.
ئاخىرەت سەرمايەسىدۇركىم سەخاۋەت پىشە قىل،
رۇزى مەھشەردە شەپائەت ئەيىلەگەي خاتەم ساڭا.
تائەتى ئەيىلەپ خۇداغە بەندەلىكىنى قىل مەدام،
جەننەت ئىچرە بولغۇسى ھور قىزلارى مەھرەم ساڭا.
خەشك لەب ئۆلمە ئەجەل ساقىسىدىن ئى نەۋبەتى،
ئەشرەبۇ دەۋران ئاياغىدىن كىلۇر ھەردەم ساڭا.

× ×

ئاھ، نەيلەي، مەن يېتىمىنىڭ قەدرى يوق يار ئالدىدا،
 ئاي يۈزۇڭنىڭ شەۋقىغە بولدۇم گىرىپتار ئالدىدا.
 كېچە - كۈندۈز فۇرقەتدا كويدۇرۇپ ئول نازەنن،
 ئى مۇسۇلمانلار نېتەيكىم ئىككى ئەغيار ئالدىدا.
 ئاي يۈزىنى كورگەلى قويماسكى ئول ئەغيارلەر،
 ئاي بۇلۇتقە بولدى پىنھان زۇلفى رۇخسار ئالدىدا.
 ئىتىقادىم ئول خۇدا تۇتقاي ھەممىشە ئافىيەت،
 خىزمەتدە ئولگۇچە تۇرسامكى تەييار ئالدىدا.
 كاشكى ئول سەئىدىل سورسەكى: "ئەھۋالڭ نەدۇر؟"
 ئاستاننىڭ ياستانىپ تۇرسامكى مەن يار ئالدىدا.
 بولماغاي ئالەمدە ئانداغ نازەنن مەككارەئى،
 مەن كەبى ئوتدا كويگەن خەلق بىسىيار ئالدىدا.
 كورمەسەم بىر دەم ئانى ئارامۇ تاقتە يوق ماڭا،
 نەۋبەتى قىلسام جانىم، باشىمنى ئىسار ئالدىدا.

× ×

بۇ مېنىڭ شۇم تالىشىمدىن يار باقمايدۇر ماڭا،
 ئاي يۈزىنى ياشۇرۇپ دىلدار باقمايدۇر ماڭا.
 كوز ئۇچى، بىرلە باقىپ باغرىم جەراھەت ئەيلەدى،
 لەبلەرنىڭ مەرھەمىن زىنھار ياقمايدۇر ماڭا.
 ئىككى ھىندۇيى سىپاھى ياستانىپ رۇخسارنى
 پەردە ئىچرە غۇنچەدەك پىنھان، باقمايدۇر ماڭا.
 كېچە - كۈندۈز فۇرقەتدە ئورتەنۇر جانىم مېنىڭ،
 بولدى بۇ جىسىمىم زەئىفى، زار باقمايدۇر ماڭا.

ئى مۇسۇلمانلار نېتە يېكەم ئول مەھى نا مېھرىبان،
مۇنتەزىر دۇرمەنكى ئول ئەييار باقمايدۇر ماڭا.
مەقسىدى ئولدۇر مېنى ھەركۈندە قەتلى ئام ئېتىپ،
قاشى ياسىن ئاتقالى تەييار، باقمايدۇر ماڭا.
نەۋبە تىكەم يارنىڭ كويىدا بولدى بىنەۋا،
رەھىمى ئەيلەپ بىرگىنە گۈلنار باقمايدۇر ماڭا.

× ×

ئاقىل ئېرسەڭ ھېچكىمگە بىر زەمان قىلمە ئىزا،
بىر يىتىمنىڭ كوڭلىنى ئال، دىمە ھەرگىز ناسەزا،
ئى بۇرادەرلەر مۇسۇلمانلىق بىناسى بەش دۇرۇر،
ئەۋۋەلا ئىمان ئېيتىپ بەش نەمازنى قىل ئەدا.
فەرز بىلگىل كىم نەمازۇ رۇزە ئى ھەججۇ زەكات،
سەن تىرىكلىكنى غەنمەت بىل ئانى قىلمە قەزا.
بىر مۇسۇلماننى كورسەڭ لۇتپى ئېھسان ئەيلەگىل،
كورگۈزۈپ خۇش خۇيلۇق، قىلمە ئانىڭ بىرلە نىزا.
ھەر بەلايى كەلسە باشىڭغە تەھەممۇل پىشە قىل،
دەقىمى بولغاي ئول بەلايى، سەندىن ئولغاي ھەق رىزا.
ھەقتە ئالادىن ئۈمىد ئەتسەڭ بېھىشتۇ جاۋىدان،
قىل خۇدايىمنىڭ يولغە مالۇ جانىڭنى پىدا.
ئى خۇدايا خۇابۇ غەفلەتدىن مېنى بىدار قىل،
رەھىم ئەيلەپ نەۋبەتى ئاجىز قۇلۇڭغە قىل نىدا.

× ×

رەھىم قىل يا مۇفەتتەھىل ئەبۇاب،
ئاخىرەت ئويىمىزنى قىل سىراپ.

ناگىھان مۇسۇلماننى كورسەڭ،
 دۇرۇد ئېيىتىپ، قۇلنى قىل دەرياب.
 قىلماغىل گىنە ۋە ئەداۋەتنى،
 كىشىگە ياخشى خۇي دۇرۇر ناياب.
 كىشى ھەققىدىن ئەيلەگىل پەرھىز،
 ئاخىرەتدە ئىچ تەھۇر شەراب.
 كېچە - كۈندۈز خۇداغە تائەت قىل،
 بېھىشت ئىچىرە يىگىل تەئامۇ كەباب.
 ھەر سەھەر تەۋبەنى نەسۇھ ئەيلە،
 يازۇقۇڭنى كەچۈرگەي ئول ۋەھەباب.
 نەۋبەتى ھەر سەھەردە بىدار ئول،
 تەۋبە قىلغىل، كوزوڭدىن توڭكىل ئاب.

ئاقىل ئەرسەڭ قوپ سەھەرلەردە خۇداغە يالبارب،
 بولماغىل غاپىل خۇدادىن، قالماغىل يولدا ھارب.
 كېچە - كۈندۈز سىدىقى بىرلە قىل خۇداغە بەندەلىك،
 ئەيلەگىل ئەيشى فەراغەت تاڭلا چەننەتكە بارب.
 سەن غەنىمەت بىل تىرىكلىكنىكى ئولمەسدىن بۇرۇن،
 دەبەدەم كەلگەي ئولۇم، گوردا ياتارسەن سارغارب.
 ھەر زەمان قىلغىل كىشىگە ياخشىلىقنى پىشەئى،
 ياخشىلىق كوز تۇتماغىل تۇخىمى يامانلىقنى تېرىب.
 ئادەمگە ياخشىلىق ئىككى جەھان سەرمايەسى،
 ئاقىبەت قىلغاي ئوزىگە ھەقتەئالا ئەنقەرىب.
 كېچەھۇ - كۈندۈز خۇداغە بەندەلىكنى قىل مۇدام،
 ئاخىرى گوردا بولۇرسەن ھەم مۇساپىر ھەم غېرىب.

بەئەدە ئومرۇڭ ئوتتۇرىدۇر، غەپلەت ئىچىرە تۇيمايدىڭ،
تەۋبە قىلغىل نەۋبەتى قىلغان گۇناھىڭغە يانەب.

× ×

خۇداۋەندا تۈمەن - تۇرلۇك بەلادىن ئاسراغىل يارەب،
جەمىئى بەندەلەرنى ھەم خەتادىن ئاسراغىل يارەب.
پەناھ بەرگىل كى مەن بىچارەنى ۋەسۋەسى شەيتاندىن،
بېرىپ تەۋفىق تائەتكىم رىيادىن ئاسراغىل يارەب.
بارى ئاجىز قۇلۇڭنى پىتئەئى ئاخىر زەماندىن،
بەلانى دەفئى ئەيلەپ ھەم خەتادىن ئاسراغىل يارەب.
مۇرەككەپ ئەيلەدى ھەرس ھەۋا ۋە نەفسى شەيتاننى،
تەرەھسۇم ئەيلەگىل نەفس ھەۋادىن ئاسراغىل يارەب.
ئىلاھا بەندەگە رىزقى مۇتەھھەر ئەيلەگىل رۇزى،
كى مەن بىچارەگە رىزقى زىياندىن ئاسراغىل يارەب.
جەمىئى بەندەلەرنى ئافىيەت تۇت مۇبتەددىلەردىن،
كى نامەھرەم زەنى شۇم بېھەيادىن ئاسراغىل يارەب.
ئىلاھا مەغپىرەت قىل نەۋبەتى ئاجىز گۇناھىنى،
ئىجابەت قىل دۇئاسىنى گۇناھدىن ئاسراغىل يارەب.

× ×

ۋەھ نە خۇشتۇركىمكى يارى بىر تۇرسە يانداشېب،
مىھرىبانلىق ئەيلەبان تاۋۇس مەستىدەك ئويىناشېب.
ئىلكىنى مەلسە گىرە ئەيلەپ ئانىڭكى بوينىغە،
ئىشقى پىچاندەك بولۇپ تالدەك بوينىغە چىرماشېب.
بادەئى ئىشقى مۇھەببەت نۇش ئەيلەپ كەيپىدە،

غۇنچەئى خەندان لەبنى بۇسە ئەيلەپ يىلداشېب.
 ئاشقى مەئشۇق بىرلە ۋەسلى بولسە ھەر زەمان،
 ئىنسۇ ئىلغەت ئەيلەبان سوھبەت قىلۇرغە مۇگداشېب.
 بولماغاي ھەرگىز جۇدالىق دەردىدىن دىشۋارراق،
 سائەتى بىر- بىردىن ئايرىلسە يۇرۇرلەر يىغلاشېب.
 خۇش ھوزۇرىدۇر كىشىگە ئىشرەت ئەيلەپ ھەر كېچە،
 ئىككى ئاشق بىر بولۇپ بەستە گىرەلەرنى شىشېب.
 سىدىقى ئىخلاسى بىلە تائەت- ئىبادەت ئەيلەسە،
 رۇزى مەھشەردە يۇرۇرلەر كىم بېلىقدەك سويلاشېب.
 ئاشىغى سادىق ئېرۇرسەن قىل خۇداغە بەندەلىك،
 تاغلا جەننەت ئىچرە ھور بىرلە يۇرۇرسەن تويلاشېب.
 جەھد ئەيلەپ، بولما غاپىل، تەۋبە قىل ئى نەۋبەتى،
 جۇرمى ئىسيان تەقسىراتىڭ ئوتتى ھەددىدىن ئېشىپ.

× ×

ئى سەبا، مەندىن دۇئا ئولشوخى ياردىمغە ئېيىت،
 شەمسى تەلئەت، ئاھۇ كوز نازۇك نىھالىمغە ئېيىت.
 بىرگىنە ھالىڭ نېچچۇك دەپ سورمادى ئول سەگىدىل،
 فۇرقەتمۇدە كويىدى دەپ زالىم نىگارمىغە ئېيىت.
 پەرھىز ئەيلەپ لەبلەرى شاپتالۇسنى ئۆزەمدىم،
 سوزلەرى قەندىن لەزىز، شىرىن زەبانمىغە ئېيىت.
 جىلۋە ئەيلەپ كوڭلۇم ئالدى ئول پەرى نا مەھربان،
 ھەسرەتدە قان بۇتارمەن بويى تالىمغە ئېيىت.
 ئەۋۋەلدە كورمەگەي ئېردىم سېنى ئى ماھىروى،
 رەھمى ئەيلەپ مەن يىتىم ھالىنى ياردىمغە ئېيىت.
 شۇم رەقىپلەر جەھىتىدىن كورمەك مۇيەسسەر بولمادى،

ئەرزى ھالىم ئول شەھى ساھىب قىرانىمغە ئېيت.
تەشەنە لەبدۇر ياراننىڭ كويىدا دايم نەۋبەتى،
بادەئى لەئلى لەبى ئارامى جانىمغە ئېيت.

× ×

زىيارەت ئەيلەمەك بولدى ماڭا ئول دىلرەبا ھاجەت،
كېچە - كۈندۈز ئانىڭ كويىدا بولدۇم مۇبتەلا، ھاجەت.
فراقنىڭ ئوتىدا ئورنەنۇر بۇ ناتەۋان جانىم،
تەرەھھۇم ئەيلەبان قىلسە نىگاھى بىر قىيا ھاجەت.
ئانىڭ ئىشقى - مۇھەببەت بادەسنى نۇش ئەيلەرگە،
كەتۇر جىسىم "ئەلىق"، "سىم" نى كى ئى ساقىيا ھاجەت.
بارىڭلار زارى يىغلاپ ئى يارانلار ئاستانىغە،
يېتىشساڭ دەرگەھىغە، باش قويۇپ قىلساق دۇئا ھاجەت.
بېجانۇ - دىل بىلە ھەركىم ئۇلارغە ئەيلەسە ئىخلاىس،
بۇلۇرلەر ئىككى ئالەمدە رەفىقى رەھنەما ھاجەت.
بەھەم يەتسەكى بىزگە چەشمەئى كەۋسەر شەراپىدىن،
بولۇر كوڭۇل مۇنەۋۋەر نۇش قىلسە بىر قانا ھاجەت.
ئىماملەر ماتەمىنى تۇتسە ئول دەرگاھىدا ھەركىم،
قىيامەت كۈن شەپائەت ئەيلەگەيلەر مۇستەپا ھاجەت.
قىلىپ تەۋبە نىدامەتلەر بىلە قىلغان گۇناھىغە،
مەئانى ئەيلەپ گۇناھىنى بېھىشت بەرگەي خۇدا ھاجەت.
ئانىڭ دەرگاھىدىن نەۋمىد بولمە نەۋبەتى ئاجىز،
مۇرادۇ - مەقسىدىڭ دەرگاھىدا بولغاي رەۋا، ھاجەت.

× ×

ئى نىگارم ئەرزى ھالىم ئىشت،
سائەتى ئولتۇرۇپ جانىم ئىشت.

ھۇسنىن گۈلشەننىڭ گۈلى بولساڭ،
 بۇلبۇلى مەندۇرمەن نىگارم ئىشت.
 مەن ئېرۇرمەن باشىڭدا پەرۋانە،
 سەن - سەنۇ شەمى جاھەنم ئىشت.
 رەھىمى قىل پادىشاھى كىشۋەرى ھۇسنىن،
 مەن پەقىر كويۇڭدا گەدايىڭ ئىشت.
 سۇبھىدىن تا شام ئورتەنۇر جانىم،
 بولدى بۇ جىسىم خاكسارم ئىشت.
 قاشى ياسى كىرىپك ئوقى بىلە،
 سەبىزنى قىلدى زەخمى كارم ئىشت.
 كوز ياشنى سىپىراب ئەيلەرمەن،
 جىگىرم بولدى كەبابىم ئىشت.
 ھەسرەتتىڭدە زەئىق ئولدى خەراب،
 ئەلپ قامەتم بولدى ۋايىم ئىشت.
 تەۋبە قىلغىل نەۋبەتى ھەردەم،
 ھەددىدىن ئاشتى گۇناھىم ئىشت.

× ×

يارنىڭ كويىدا مەن دىۋانە بولدۇم ئاقبەت،
 خەلق ئاراسىدىن چىقىپ بىگانە بولدۇم ئاقبەت.
 كەلمەگەي ئالەمدە سەندەك مەھۋەشى ئى نازەنىن،
 ئىشتىياقنىڭ كەيپىدە مەستانە بولدۇم ئاقبەت.
 ئەلگە ئىشرەت باغدا خۇررەملىق ھەم دىلشادلىق،
 مەن غەرىبىڭ غەم بىلە ھەمخانىە بولدۇم ئاقبەت.
 ھەر زەمان يوقتۇر ماڭا ئارام ئىلە سەبرى قەرار،
 ئاي بۇزۇڭنىڭ شەمىغە پەرۋانە بولدۇم ئاقبەت.

ئىككى شەھلا كوزلەرنىڭ كوڭلۇم قۇشنى قىلدى سەيد،
چۇغز يەڭلىغ دەسكەنى ۋەيرانە بولدۇم ئاقبەت.
ئى يارانلار يارانىڭ ۋەسلى مېنى قىلدى خۇمار،
مۇتتەسىل ئاستانەسى مەيخانە بولدۇم ئاقبەت.
ساقىيا مەي تۇت ماڭا جامى مۇھەببەت تولدۇرۇپ،
نەۋبەتسىم تەشەنە لەب رىندانە بولدۇم ئاقبەت.

× ×

ئىنايەت بولسە ھەقدىن بەندەگە ئول شاھدىن بائىس،
بارۇرمەنكىم ئىماملار ماتەمىغە پاتدىن، بائىس.
ئۇلارنىڭ يادى بىرلە مەن ئوزۇمنى ئەيلەدىم مەشغۇل،
بېھەددۇلىملا مېنى بىچارە دەرگاھىدىن بائىس.
بارى قىلغان گۇناھىمنى خۇدايا سەن كەچۇر، تەۋبە،
ئىدامەت بىرلە قورقماقلىق قاراڭغۇ چاھدىن بائىس.
خۇدايا بەندەلەرنى ئابى رەھمەتدىن سىراپ ئەتكىل،
ھەمىشە ئافىيەت تۇت مۇبەددىئە ھەمراھىدىن بائىس.
شەھىدلەر ھورمەتتىن يا زۇقۇم ئەفۇ ئەيلەگىل يارەب،
خەتالىق ئوتسە مەن بىچارە ئى گۇمراھىدىن بائىس.
رەۋا قىل ھاجەتىمنى پادىشاھىم قىلماغىل نەۋمىد،
ئۇمىد بىرلە كېلىبدۇرمەن قۇلى كوتاهدىن بائىس.
تىلايدۇر نەۋبەتى ئاجىز، نەسىپ ئەت گەۋھەرى ئىمان،
ئۇمىدىم بار مېنى بىچارەكى ئاللاھدىن بائىس.

× ×

ئاقىل ئەرسەڭ ئى بىرادەر قىلمە نادان بىرلە بەھس،
خاتىرىڭنى چەمىمى ئەيلەپ قىلمە نادان بىرلە بەھس.

جەھد ئەيلەپ ئەھلى دانا بىرلە بولغىل ھەمىنىش،
 ئەھلى ناداندىن يىراق بول، قىلمە نادان بىرلە بەھس.
 ھەر نەچە مۇشكۈل سۇئاللىك بولسە دانادىن سورا،
 بېھۇدە زېھنىڭ كېتتۈرمە، قىلمە نادان بىرلە بەھس.
 ئەقىل - پەھمۇ دانىشىڭنى ئالىمى دانا بىلۈر،
 بىلىمگەي قەدرىڭنى ھەرگىز، قىلمە نادان بىرلە بەھس.
 چۈنكى زەرنىڭ قىممىتىن زاھىر قىلۇر سەڭگى، مەھەك، -
 جاھىلى ھەسلى قارا تاش، قىلمە نادان بىرلە بەھس.
 ئەھلى دانالارغە ياخشى سوز دۇرى ناياب دۇر،
 مۇختەسەر قىلغىل سوزۇڭنى، قىلمە نادان بىرلە بەھس.
 بۇ نەسىمەتنى ئوزۇڭگە ئەيلەڭىل ئى نەۋبەتى،
 ئوزگە بىرلە نە ئىشىك بار، قىلمە نادان بىرلە بەھس.

× ×

ئومۇرۇڭ ئىچرە ياخشى ئىش كىم بى رىيا قىلدىڭمۇ ھىچ،
 ھەقتە ئالا قاتىدا ھەمدۇ - سەنا قىلدىڭمۇ ھىچ.
 باھۇزۇرى دىل بىلە تائەت - ئىبادەت قىلمادىڭ،
 مۇئەسسەبەتكە بۇلغانىپ ھەقنى رىزا قىلدىڭمۇ ھىچ.
 سەن گۇناھىڭغە يانىپ تەۋبە تەزەررۇدۇ قىلمادىڭ،
 باشتا دەستارىڭ بىلە شەرمى ھەيا قىلدىڭمۇ ھىچ.
 سەن ئەزىزلەرنىڭ مەزارىنى تەۋانى ئەيلەبان،
 ئاستانە تۇپراقىنى تۇتىيا قىلدىڭمۇ ھىچ.
 سەن خۇدانى، ئەنبىيانىڭ روھىنى خۇشنىد ئىتىپ،
 ئاچتە ئاشۇ تەشەننەگە سۇنى قانا بەردىڭمۇ ھىچ.
 قايسى ئەھۋاللىك بىلە دەئۋا قىلۇرسەن بەندەلىك،
 شەرت ئۆلدۈر فەرز - سۇننەتنى ئەدا قىلدىڭمۇ ھىچ.

بەۋدە ئومرۇڭ ئۇتۇبدۇر ۋادارىخە نەۋبەتى،
بىر غېرىبى ناتەۋانغە دۇئا قىلدىڭمۇ ھېچ.

× ×

چىقتى ناگاھ مەھۋەشى رەڭگىنى گۈلنار ئەيلەگەچ،
ھەلقە-ھەلقە زۇلفىنى باشىغە زۇننار ئەيلەگەچ.
ئىككى جادۇ كوزلەرگە ئەھلى ئالەم بەندەدۇر،
ئىسمى ئەزەم قاشلارى باشىدا تۇمار ئەيلەگەچ.
مەن يېتىمگە بىر نەزەر قىلمادى ئول مەھ پەيكەرى،
خەلقنىڭ بەدىنامىدىن مەندىن يامان ئار ئەيلەگەچ.
پىستە ئاغزىنىڭ ئىچىدە تىشلارى دۇردانەدۇر،
سوزلەرى قەندىن لەززى شىرىن گۈپتار ئەيلەگەچ.
ئاتتى مىرگان ئوقلاردىن ئىككى قاراقچى كوزلارى،
بولدى بۇ جىسىم زەئىپ، باغرىمنى ئەفگار ئەيلەگەچ.
ناگەھان كوردۇم تۇشۇمدە ئاي يۈزىنىڭ شەۋقىنى،
ئول زامان يانمىدا يوق، ئۇيقۇمنى بىدار ئەيلەگەچ.
نەۋبەتتىكىم يار كويىدا كىم مۇجاۋىر بولدى كىم،
مالنى ھەم باشىنى، جاننى ئىسار ئەيلەگەچ.

× ×

كوڭۇللىر خاھىشى رەئنا جەمالىك ناگەھان كورگەچ،
قەدى شەمشات توبىدەك نىھالىك سايەبان كورگەچ.
فراقىڭدا قىلىپ شامۇ-سەباھ بۇلبۇل كەبى پەريات،
ئەللىدەك غۇنچەئى خەندان لەبىڭنى گۈلىستان كورگەچ.
مۇرادىم ئول جەمالىك خىرمەندە ئەيلەسەڭ ۋاسىل

كوڭۇل مۇرغى ئاتسلۇر نۇقتەنى خالىغىنى دان كورگەچ.
 كى ئول مېھراب يەڭلىغ سەبزەنى پەيۋەستە قاشىغىغە،
 ھەمىشە سەجدە ئەيلەپ ئاستانەڭنى ئامان كورگەچ.
 ھەمىشە ئافىيەت تۇت پىتنەنى ئاخىر زەماندىن،
 تىلايدۇرمەن پەناھى شۇم رەقىبىلەردىن زىيان كورگەچ.
 ئۈمىد بىرلە كېلىپمەن پادىشاھىم ئاستانەڭغە،
 بۇ ئاجىز نەۋبەتى ئەلدىن سېنى ساھىب قران كورگەچ.

× ×

ساقىيا بەرگىل شەرابى بىر قەدەھ،
 جامى ئىشەرەتدىن گۇلابى بىر قەدەھ.
 يارنىڭ كويىدا بولدۇم تەشەننى،
 لۇتپى رەھمەتدىن بەر ئابى بىر قەدەھ.
 ساقىيا جامى مۇھەببەت تولدۇرۇپ،
 ئىلتىپات ئەتكىل كى ئابى بىر قەدەھ.
 سەن ئەگەر لۇتپى ئىنايەت ئەيلەسەڭ،
 بىنەھايەتدۇر سەۋابى، بىر قەدەھ.
 كاشكى يارىم بەھەم بولسە بۇ كۇن،
 قۇلدىن ئىچسەم شەرابى بىر قەدەھ.
 ئىشتىياقتا جىگەر بولدى كەباب،
 بادە ئىچسەم مۇشكىنابى بىر قەدەھ.
 بىر زەمانى سۇھبەتى مەردى خۇدا،
 دىدە توكسە شەبى ئابى بىر قەدەھ.
 بى رىيا يۈز يىلقى تائەتدىن ئانى،
 ياخشى بىل ئىچسە خۇن ئابى بىر قەدەھ.
 سۇھبەتى مەردى خۇدا ئېيتىپ بەھەم،
 نەۋبەتى ئىچكىل شارابى بىر قەدەھ.

خۇدانىڭ دوستى دۇرلەر كىم مەشايىخ،
خەلايىق زۇبىدەسى دۇرلەر مەشايىخ.
مۇھەممەد ئۆمەتسىگە راھبەردۇر،
بارى مۇشكىلىنى ھەل ئەيلەر مەشايىخ.
مەشايىخلەرگە ھەركىم بولسە مۇنكىر،
ئاتارلەر باتەن ئوقىنى مەشايىخ.
ئەقەدە بىرلە ھەركىم قىلسە خىزمەت،
مۇرادىنى بېرۇر ئاخىر مەشايىخ.
مۇرد بولسە مەشەيىخلەرگە ھەركىم،
بەلا كەلگەندە قولدارلەر مەشايىخ.
تەۋاپ ئەيلەڭ مەزاراتىنى ئى دوست،
قىيامەت كۈن مەدەت ئەيلەر مەشايىخ.
جانىڭ بارىچە تەندە نەۋبەتى كىم،
تەلەۋەت ئەيلەڭىل روھى مەشايىخ.

مەن قۇلۇڭغە رەھىم قىلغىل يا ۋۇدۇد،
مەغپىرەت قىلغىل گۇناھىم يا ۋۇدۇد.
تاغۇ- تاشلاردىن گۇناھىم كۆپ دۇرۇر،
ھەر نە قىلساڭ پادىشاھىم يا ۋۇدۇد.
تائەتسىم يوق، كۇفرى ئىسىيانىم تولا،
رەھمەتسىڭدىن كۆپ ئۈمىدىم يا ۋۇدۇد.
رەھمەتسىڭدىن ھىچكىم نەۋمىد ئەمەس،
دەرگەھىڭغە مەن سېغىنىدىم يا ۋۇدۇد.

ھەم خەتا بەخشى ئەيىپ پوش ئى كەرىم،
 بەندەلەرگە مەھربانسانەن يا ۋۇدۇد.
 يازۇقۇمنى ئەفۋى قىلغىل ئى ئىلاھ،
 مۇستەفانىڭ ھورمەتىدىن يا ۋۇدۇد.
 كۇفرى ئىسيان جەھىتىدىن شەرمەندەمەن،
 ئاخىرەتدە نە قىلۇرمەن يا ۋۇدۇد.
 مەن قۇلۇڭغە سەن ئەگەر رەھىم ئەتمەسەڭ،
 كىمگە ئېيتاي ”مەن قۇلۇڭ“ دەپ ياۋدۇد.
 نەۋبەتكىم بەندەئى بىچارەدۇر،
 ئىتتىقادىم بار، رەھىمسەن يا ۋۇدۇد.

× ×

پەيغەمبەرلەر سەرۋەرى يا مۇستەفا مۇھەممەت،
 ئۆمىمەتلەرنىڭ رەھبەرى يا مۇستەفا مۇھەممەت.
 شۇكىر ئېيتالىك خۇداغە ئۆمىمەتى مۇستەفاگە،
 دوست قىلدى چەھار يارگە يامۇستەفا مۇھەممەت.
 جەمئىي پەيغەمبەرلەر بارچە ئۆزىن تىلەرلەر،
 رۇزى مەھشەر بولغاندا يا مۇستەفا مۇھەممەت.
 ئاتا-ئانا دىمەسلەر، ئەيشى-ئىشرەت قىلماسلەر،
 ئۆمىمەتلەرنى تىلەرلەر يا مۇستەفا مۇھەممەت.
 لەزىز تەئام يىمادى، كېچەلەرى ئۆيمادى،
 قىيامنى تەرك قىلمادى يا مۇستەفا مۇھەممەت.
 ئۆمىمەتىدىن ئىلگەرى بېھىشت ئىچرە كىرمەسلەر،
 تەمام ئۆمىمەت كىرمە يۇيا مۇستەفا مۇھەممەت.
 يۇزىمىڭ ئاتا-ئانادىن ئۆمىمەتگە مەھربان،
 ئىككى جاھان غەمخارى يا مۇستەفا مۇھەممەت.

جەھد قىلىش يارانلار، سەھەرلەردە قوپۇڭلار،
فەرز، سۇننەت ئوقۇڭلار يا مۇستەفا مۇھەممەت.
ئاجىز ئۆمەتلەرنىڭدىن بارسۇن دۇرۇد بېھەد،
شەفائەتى بىئەدەد، يا مۇستەفا مۇھەممەت.
ئۆمەتنىڭ غەمىدە بىردەم ئارام ئالماسلەر،
كېچە - كۈندۈز قۇللۇقتا يا مۇستەفا مۇھەممەت.
نەۋبەتتۇركى ئامى نەئىت رەسۇل كەلامى،
ۋەسقىدە سۇبھى شامى يا مۇستەفا مۇھەممەت.

ئۇمىد بىرلە كېلىپمەن دەرگاھىڭغە پادىشاھىم داد،
گۇناھىم بىناھايەتدۇر، قىلۇرمەن نالەئى پەرياد.
قىلۇر، قىلماس گۇناھىمغە خۇدايا بىلمەدىم تەۋبە،
گۇناھىم جەھەتتىدىن ھەردەم مۇناجات ئەيلەدىم بۇنىاد.
قوپۇپ شامۇ - سەھەرلەردە ئوقۇرمەن «سۇرە ۋەلفەجرى»
كەچۇرگىل يازۇقۇمنى بۇ كەلام ھەققى «لەبىل مىرساد».
ھەمىشە نەپسى شەيتاننىڭ كويىدا يۇگۇرۇپ ھەردەم،
ئېسىز ئومرۇم ئوتۇپدۇر ۋادەرخا تۇيمادىم بىر باد.
بارى ئاجىز قۇلۇڭ ھاجەت تىلەيدۇر كوڭلىدە يارەب،
رەۋا قىلغىل ئۇلار ھاجەتلەرنى ئەيلەگىل دىلشاد.
خۇداۋەندا بىھەققى ھورمەتى پەيغەمبەرى مۇرسەل،
جەمىئى ئاسى بەندەڭنى تۇمۇغ ئوتىدىن قىل ئازاد.
ئوتۇبىدۇر نەۋبەتتىكىم ئى يارانلار ئىلتىماس ئەيلەپ،
كى رەھم ئەيلەپ دۇئادا بۇ پەقىرنى گاھى ئەيلەڭ ياد.

× ×

چىقسە ناگاھ ئاتلانپ ئول شەھرىيارى سەرۋى قەد،
 نەۋ باھار ئەييامىدەك بىر گۈللۈۋىزى سەرۋى قەد.
 باشىدا تاجى مەرەسە ئەڭلىدە زەررىن قەبا،
 ئول مۇبارەك ئىلىكىدە بىر زۈلپىقارى سەرۋى قەد.
 قۇۋۋەتى ئىسلامدۇرلەر قاتىلى كۇپپاردىن،
 ئاچسە ئىسلامى شەرىئىت نامدارى سەرۋى قەد.
 بولسە ئەۋلادى نەبى يا بولسە شاھى پاكىدىن،
 رەھىم ئەيىلەپ كەلسەلەر كىم بۇ دىيىرى سەرۋى قەد.
 كۇفر ئىلىدىن قىلسەلەر جۇملە ئۇلۇس ئەھلىن نىجات،
 چۇن ئىمامى مەھدى يەڭلىغ شەھسۇۋارى سەرۋى قەد.
 كاشكى ئۇشۇبۇ مەھەلدە چىقسەلەر ساھىب قىران،
 قىلسەلەر كاپىر بىلە بىر كارى زارى سەرۋى قەد.
 نەۋبەتى دائىم تەلەب قىل بولماغىل نەۋمىدسەن،
 كەلگۈسىدۇر پادىشاھى تاجىدارى سەرۋى قەد.

× ×

ئىلاھا قىل مېنى بۇ غەمدىن ئازاد،
 كېرەم ئەيىلەپ ھەزىن كوڭلۇمنى قىل شاد.
 تەرەھھۇم ئەيىلەگىل مەن بىنەۋاغە،
 كەچۈرگىل يازۇقۇمنى ئەيىلە دىلىشاد.
 كەرىنما، قادىرا، پەرۋەردىگارا،
 گۇناھىم جەھىتىدىن ئەيىلەرمە پەريادە.
 نىدائەت ئەيىلە ئىستىغپار قىلغىل،
 سەھەر ۋەقتىدە يۈز ئەسىرىدە ھەفتادە.

ھۇزۇرى دىل بىلە قىلغىل ئىبادەت،
خۇدايىم ھەم قۇلۇم دىپ ئەيلەگەي ياد.
يىتىم، بىچارەلەرگە قىلغىل ئىھسان،
خۇدا خۇشئۇد بولۇر ھەم پىرى ئۇستاد.
تىلاۋەت قىل ھەم شە نەۋبەتى سەن،
مەدەت ئەيلەر ساڭا ئەرۋاھى ئەجداد.

× ×

يارنىڭ كويىدا ئولمەك قەندۇ شەككەردىن لەزىز،
پۇرقەتى ئىشقىدا كويىمەك قەندۇ شەككەردىن لەزىز.
ناگىھان بىر قەترەئى دەريايى ئىشقى مەۋج ئەيلەسە،
ئىشقى ئوتىنىڭ ئۇچقۇنى مىڭ قەندۇ شەككەردىن لەزىز.
مەن يىتىم بىچارەگە بىر ئۇچقۇنى يەتسە بەھەم،
سائەتى ئىشقىدا كويىسەم قەندۇ شەككەردىن لەزىز.
ئى خۇدايا بەندەنى ئوزۇڭدىن غاپىل ئەيلەمە،
مۇتتەسىل يادىڭدا ئولسام قەندۇ شەككەردىن لەزىز.
ئورتەنىپ ئىشقى ئوتىدا جانۇ دىلىم بولسۇن كەباب،
بەلكى سىزسە ئۇستىخانم قەندۇ شەككەردىن لەزىز.
بەندەگە لۇتپى ئىنايەت بولسە ھەقدىن زەرەئى،
ئىسمى زاتىڭ زىكىرى قىلسام قەندۇ شەككەردىن لەزىز.
نەۋبەتتىكىم يارنىڭ كويىدا دايىم يىخلاغىل،
قەترەئى ئەشكى نىدامەت قەندۇ شەككەردىن لەزىز.

× ×

ھەمد بەھەد ئول خۇداۋەندىگە سۇبھانىم كېلۇر،
زاتى پاككى ھەزرەتى ئاللاھ رەھمانىم كېلۇر.

ئاسى جافىيۇ گۇناھكارلارنى ئازاد ئەتكەلى،
 ساھىبى گەنجى شەپائەت خۇاجە سۇلتانىم كېلۇر.
 بىز گۇناھكار ئۆممەتىدىن يۈز دۇرۇدۇ يۈز سەلام،
 ئول شەپىئى رۇزى مەھشەر ماھى تابانىم كېلۇر.
 بەئدە ھەمدى خالىقى نەئىتى رەسۇلى مۇجتەبا،
 جانىشىنى زاتى پەيغەمبەر چەھار ياردىم كېلۇر.
 يار ئەۋۋەل، يار دۇۋەم ئول ئەبۇبەكرى، ئومەر،
 يار سەييۇم جامىئىل قۇرئان ئوسمانىم كېلۇر.
 ئول جۇۋانمەردى شىجائەتلىك ئېرۇر شىرى خۇدا،
 چۇن ئەمىرى يار چەھارۇم شاھى مەردانىم كېلۇر.
 چۇنكى ئەۋلادى نەبى دۇرلەر ھەسەن بىرلە ھۈسەين،
 ئەھلى جەننەتلەرنى ھەيدەپ ئىككى شەھىبانىم كېلۇر.
 ئاتلانپ چىقسە غەزاتغە مەھدىئى ئاخىر زەمان،
 كۇفرى زىننارىن كوتارىپ نۇرى ئىمانىم كېلۇر.
 روھى پاكى مۇستەفاۋۇ ئەۋلىيا قىلغاي مەدەت،
 زۇبىدەئى ئەۋلادى خاتەم خۇاجە سۇلتانىم كېلۇر.
 نا ئۆمىد بولمە خۇدانىڭ رەھمەتىدىن ئى كوڭۇل،
 گەر نەسىپ ئەتسە خۇدايىم شاھى ئىرپانىم كېلۇر.
 جەھد ئەيلەپ نەۋبەتى سەن ئىئىتىقادىڭ راست قىل،
 چىھرەئى تابان يەڭلىغ خۇلجە جانانىم كېلۇر.

× ×

نائۆمىد بولمە كوڭۇل بىر نامە جاناندىن كېلۇر،
 بەندەگە ھەقدىن ئىنايەت بولسە ئىماندىن كېلۇر.
 بەندەگە لۇتپى ئىنايەت بولسە ھەقدىن زەررەئى،
 ھەر مۇرادى - مەقسىدى رۇمى، خۇراساندىن كېلۇر.

ياخشىلىق ئەپلە كىشىگە ھەم سەخاۋەت قىل مۇدام،
ئانھەمە قۇۋۋەت، بەرىكەت خەيرى ئېھساندىن كېلۇر.
كېچە كۈندۈز جەھد ئەپلەپ گور ياراغى قىل مۇدام،
تا لەھەت ئىچرە چىراغى خەتمى قۇرئاندىن كېلۇر.
سەدىقى ئىخلاسى بىلە تائەت ئىبادەت ئەپلەسە،
تاڭلادۇر رۇزى قىيامەت نامە ئوڭ ياندىن كېلۇر.
زىكرى تەسبىئ ئاخىرەتدە مەرزەئى نىڭ تۇخىمدۇر،
ئاخىرەتدە ھەر ھۇسۇلى كىم تېرىغاندىن كېلۇر.
نەۋبە قىل ئى نەۋبەتنى قىلغان گۇناھىڭدىن يانئىب،
بەندەلەرگە گور ئازابى كىبرى ئىسياندىن كېلۇر.

كورۇپمەن ئولتۇرۇپدۇر ھۇسنى باغى ئىچرە بىر دىلدار،
يۈزى ئايۇ كوزى چولپان فەرىشتە خۇي گۈلى رۇخسار.
قاشى مېھراب يا مۇنەبەر، كوزىدۇر چەشمەئى كەۋسەر،
قەدى چۇن سەرۋى يا ئەرئەر، يۇرۇشى كەبىك خۇش رەپتار.
يۈزدۇر بىر مەھى تابان، لەبىدۇر لەئلى يا مەرجان،
بولۇپمەن ۋالەئى ھەيران، سوزى شىرىن خۇش گۇفتار.
تولۇن ئايدەك جامالىغە كوڭۇل قەيد بولدى ھالىغە،
قاچان يەتكۇم ۋىسالغە، كوڭۇلنى ئالدى ئول مەككار.
قاشىغە باردىم ئول سائەت، قىلىپ تەئزىم ئول پۇرسەت،
ئېتىپ ئول تىبرى مىرگاندىن بېغىر زەخم ئەپلەدى ئىپيار.
ئانىڭ ئىشقى خەراب ئەتتى، يۇرەكلەرنى كەباب ئەتتى،
كوزۇمنى غەرق ئاب ئەتتى، كى بولدى پاش بۇ ئەسرار.
بۇ ئاجىز ئىلتىماسى ئى ئەزىزلەر روھى پاكىڭدىن،
مەدەت قىل خۇاجە ھاپىز بىرلە يا شاھ قاسمى ئەنۋار.

مەلامەت قىلماڭىز ياران، ئەگەر بولسام خەراباتى،
 گەھى ھەم يار كويىدا ئىچىپمەن بادەئى كوكىنار.
 ھەمىشە يار ۋەسلىنى تىلەيدۇر نەۋبەتى يارەب،
 ئانىڭ كويىدا ئولمەكلىك بەھىشتى تەھتەھەل - ئەنھار.

× ×

بىرادەرلەر، خۇدانىڭ بەندەگە ئىمان ئەتاسدۇر،
 بويۇرغان ئەمرىنى بەرپا تۇتماقلىق رىزاسىدۇر.
 نەمازۇ رۇزەئى، ھەججۇ زەكات، ئىمان ئېيتماقلىق،
 كىشىگە سورىسا ئاتىن - بەش مۇسۇلمانلىق بىناسىدۇر.
 نەمازۇ رۇزەنى تەرك ئەيلەمەي قىلغان مۇسۇلمانلار،
 بەھىشتى جاۋىدان ئىچرە كىيەر ھۇللە لىباسىدۇر.
 بويۇرغان ئەمرىنى بەرپا تۇتماي كىم بولۇر مۇنكىر،
 قىيامەت كۈن تۇمۇغ ئوتىدا كويىمەكلىك قەزاسىدۇر.
 كېچە - كۈندۈز رىيا بىرلە ئىبادەت قىلسە بى تەرتىپ،
 نەمازىنى ئۇرارلەر يۈزىگە ئانىڭ جەزاسىدۇر.
 ئىشتىڭ ئى مۇسۇلمانلار، قىلىڭلار بى رىيا تائەت،
 ئانىڭ ئەجرىنى كورگەيكىم بەھىشت ئىچرە لىقاسىدۇر.
 ئەگەر ئاقىل ئىسەڭ، بىر پىرۇ كامىلغە ئىرادەت قىل،
 پىرىڭ بولغاي قىيامەتنىڭ يولىدا رەھنەماسىدۇر.
 ئاتىڭدۇر نەۋبەتى يارى، ئىشىڭ دايم تەبەھكارى،
 پىرىڭ بولغاي مەدەتكارى ئۇقۇ قۇرئان غىزاسىدۇر.

× ×

ھەركىشىگە بىر يىتىمىنىڭ دىلىنى شاد ئېتەر،
 ھەقتەئالا سەككىز ئۇچماق ئويىنى ئاباد ئېتەر.

ھەركىشى بىر مۇئەسسىنى كۆڭلىنى رەنجۇر ئەيلەسە،
 جەزم بىلگىل ئوزىنى گويا تۇمۇغدا ياد ئېتەر.
 ھەركىشىم ھەقتەئالانىڭ رىزاسىن ئىستەسە،
 رازى ئەيلەپ ھەركۈنى ھەمسايەسىنى ياد ئېتەر.
 خەيرى - ئىھسانلار بىلە تائەت ئىبادەت ئەيلەسە،
 ھەقتەئالا ئىككى دۇنيا غېمىدىن ئازاد ئېتەر.
 ھەركىشى بەش ۋەقت نەمازۇ رۇزەنى تەرك ئەيلەسە،
 جەبىر ئەيلەپ ئوزىگە دەۋزەخ ئوتىن بۇنىياد ئېتەر،
 كۆپ نىدامەتلەر قىلىپ تەۋبە - تەزەررۇدۇ ئەيلەسە،
 ھەقتەئالا يەتتە دەۋزەخ ئوتىدىن ئازاد ئېتەر.
 ھەركىشى كىبىرى تەكەببۇر بىلە تائەت ئەيلەسە،
 ھەقتەئالا قەھرى ئەيلەپ تائەتتىن بەرباد ئېتەر.
 ھەركىشى تائەت - ئىبادەتتىم قەبۇل بولسۇن دىسە،
 كېچىلەردە زار يىغلاپ ئول خۇداغە داد ئېتەر.
 جەھد ئەيلەپ نەۋبەتى قىلغىل خۇداغە بەندەلىك،
 كۆپ ئۇمىدىم بار خۇدايىمىدىن قۇلۇم دەپ ياد ئېتەر.

× ×

ھەر كىشىنىڭ ئەۋلىياغە ئىتتىقادى باردۇر،
 ئول كىشىگە ئەۋلىيا ئىككى جەھاندا ياردۇر.
 ھەر بەلايى پىش كەلسە ئەۋلىيالەر ياندۇرۇر،
 ئاڭا ھەم ھەقدىن ئىنايەت بولسە قۇدرەت باردۇر.
 ھەر كىشىنىڭ ئەۋلىياغە ئەقدە - ئىخلاسى يوق،
 جەزم بىلگىل ئول كىشى ئىككى جەھاندا خار دۇر.
 ئەۋلىياغە "ھەركىشى كۆڭلىدە ئىنكار ئەيلەسە،
 كۆڭلىدە ئىمانى يوق، بىلگىلىكى ئول مۇرداردۇر.

ئى يارانلار، ئەۋلىيا خامان ھەقدۇرلەر بىلىش،
 كەشى ئەسانۇ كەرەمەت ئەۋلىيادا باردۇر.
 ئەۋلىياغە جان - دىلى بىرلە مۇرىد بولسە كىشى،
 ئىكى ئالەمدە ئانىڭ ئورنى گۈلى گۈلزاردۇر.
 ھەركىشى كىم پىرى كامىلغە ئىرادەت ئەيلەمەس،
 رۇزى مەھشەردە ئانىڭ ھالى بەسى دىشۋاردۇر.
 ئەۋلىيالەر ھەققىدە خەيىرى - سەخاۋەت قىلمەسە،
 بىل، يېقىن دەۋزەخ ئوتى، گورى قاراڭغۇ، تاردۇر.
 ئەۋلىيالەر ھەققىدە قۇرئان تەلاۋەت قىل مۇدام،
 نەۋبەتى ئاسى، پىرىڭ بولغاي ساڭا ھەمراھ دۇر.

× ×

شېۋەئى نازۇ كەرەشمە جىلۋە بىرلە چىقتى يار،
 قاشى ياسى بىرلە مەن بىچارەنى قىلدى شىكار.
 ئى يارانلار مۇرغى روھىمنى زەئىف ئەتتى نېتەي،
 نى ئۇچۇن مىزگان ئوقى قىلدى يۈرەگىم زەخمىكار.
 ماھى تابان چىرەسىن زۇلفى بىلە پىنھان ئېتىپ،
 مەن يىتىمگە ئىلتىپات مەرھەم ئېتەرگە قىلدى ئار.
 كويدۇرۇپ فۇرقەت ئوتىدا ئول مەھى نامىربىبان،
 نە ئىلاجىم بار، نە ئارامىم ۋە نە سەبرى - قەرار.
 ھاجەتسىنى ئەيلەسەڭ يارەب مۇناجاتىم قەبۇل،
 بىرلىكىڭ ھەققى مۇيەسسەر قىل ئانى فەرۋەردىگار.
 كويدۇرۇپ شامۇ سەبا ھىجران ئوتى قىلدى كەباب،
 نەيلەيسن كىم ئىشۇ ئوتى سىزىمنى قىلدى ئاشكار.
 نەۋبەتى كىم بۇ جەھاندا سەبرى قىلغىل نەچچە كۈن،
 رەھمى ئەيلەپ مەقسەدلىگە يەتكۈرۈر ئول بىرۇ بار.

نېمچە ئى زەيتۇن تۇۋار كىيگەن ئەمىرنىڭ ياسى بار،
بېلىدا بۇلغارى ساغداق، باشتا دۇبۇلغاسى بار.
باشدا تاجى مەرەسسە شانۇ - شەۋكەت ئوزرە كور،
لەشكەرى كۇففارنى ئىسلام ئاچار دەئۋاسى بار.
مەھدىئى ئاخىر زەمان ئۇشېبۇ مەھەلدە چىقسەلەر،
ئەھلى كۇففارنىڭ مۇسۇلمانلار بىلە غەۋغاسى بار.
سەدىقى بىرلە ناگىھان بولسە مۇسۇلمان كاپىرى،
كىم ئاڭا قىلسە ئىتائەت كوڭلىدە ئىخلاسى بار.
ھەز زەمان كىم رەھىمەتى دەريايى ھەق مەۋج ئەيلەسە،
كۇفرى زۇننارىغە ئىمان گەۋھەرى كىمىياسى بار.
نەۋبەتى ئاسىيغە ئىمان گەۋھەرىدىن قىل نېسىب،
نا ئۇمىد بولمە خۇدانىڭ رەھىمەتى ئىماسى بار.

خۇدانىڭ دوستلارى دۇرلەر ئەزىزلەر،
مۇسۇلمانلارغە رەھبەردۇر ئەزىزلەر.
ئەزىزلەرغە كىشى كىم قىلسە خىزمەت،
ئانى مەقسەدغە يەتكۈرگەي ئەزىزلەر.
ئەزىزلەرغە ئىرادەت قىلسە ھەركىم،
ئىكى ئالەمدە قولدارلەر ئەزىزلەر.
تەۋاف ئەتسە گۈنەھكارلەر بىيەك بار،
گۈنەھ دەردىغە دەرماندۇر ئەزىزلەر.
ئەزىزلەر روھىغە قىلسە تىلاۋەت،
مەدەت قىلغايكى ئەرۋاھى ئەزىزلەر.

ئەزىزلەر دەرگاھىدىن بولمە ئەۋمىد،
 ئەمەس دەرگاھى نەۋمىدى ئەزىزلەر.
 تىلاۋەت قىل ھەھەشە نەۋبەتى سەن،
 مەدەت ئەيلەرگە خۇش شاھى ئەزىزلەر.

× ×

بەھۇدە غەم يىمەگىز، جان بولسە جەھان تاپىلۇر،
 ھەيات بولسە كىشى تۇرلۇك ئاش - نان تاپىلۇر.
 خۇدايىم رەھىمى قىلىپ دەۋلەتى ئەتا قىلسە،
 باشىغا تاج قويۇپ، جامەئى ئەرغۇۋان تاپىلۇر.
 ھۇزۇرى دىل بىلە تائەت، سەخاۋەت ئەيلەسەكىم،
 باشىغا نۇر ياغىپ، رەھىمەتى ئوغان تاپىلۇر.
 كىشىگە يەتسە قەزا، يەنچىلۇر چۈكۈزە كەبى،
 باھانە بىرلە كۈزە تاشقە ناگىيان چاقىلۇر.
 ئۇزۇڭگە نەفىئى كورۇپ، خاھلاما كىشىگە زەرەر،
 چۇقۇرنى كىم قازسە ئول چۇقۇرغە شول تىقىلۇر.
 ھۇزۇرى دىل بىلە تائەت قىل تەلاۋەتى قۇرئان،
 قاراڭغۇ گوردۇ رەپىق كى مېھرىبان تاپىلۇر.
 خۇدانىڭ رەھىمەتىدىن نەۋبەتى ئۇمىد ئەتسەڭ،
 سەخاۋەت ئەيلە يولىدا دۇرى جىنان ئېچىلۇر.

× ×

پەسلى نەۋباھارىدا گۈل كەبى ئاچىلغان قىز،
 مىسلى كاكۇلى سۇنبۇل ھەر تەرەپ ساچىلغان قىز.
 بادە ئىچتىم زەۋقىدا، مەيدە ئەكىسنى كوردۇم،
 ھۇسنى باغدا تەنھا ئولتۇرۇر خىرامان قىز.

شۇم رەقىپلەر جەھەتتىن بولمادى يۇزىن كورمەك،
 بولۇت ئىچرە ئاي مۇزىمەر، زۇلپى ئىچرە پىنھان قىز.
 كوز ئۇچى بىلە باقتى، ئەگدى تىرى مېڭگانى،
 سىنەم ئوزرە پەيكانى رەھنە قىلدى ۋەيران، قىز.
 مەن ئەيتتىمكى: ئى دىلبەر، لەبلەرنىڭ گۈلى ئەھمەر،
 سەد قەئى جەمالىڭدىن غۇنچە ئەيلە ئىھسان، قىز.
 غۇنچەئى نىھالىدا ئىككى مەۋەئى كوردۇم،
 ياكى ساڭگۇلاچ ئالما، ياكى ئىككى رۇمىمان، قىز.
 قىلسە ھەر قاچان سۆھبەت، بەكرى چىقسە ئول سائەت،
 پىرلىق مەھەللىدە ئالسى خۇش نە ئەرمان، قىز.
 نافەئى بەدەندۇر، خوپ قىز ئېرۇر بەسى مەرغۇپ،
 بولسە قىز بىلە ۋاسىل، دەردلەرغە دەرمان قىز.
 رەھم ئەيلە ئى مەھۋەش، تۇشتى جانىمە ئاتەش،
 نەۋبەتى نىھالىڭغە بولدى ئىشق پىچان قىز.
 كوھنە بىۋەپا دۇنيا كورۇنۇر جۇۋانان قىز،
 كىم ئانىڭغە دوست بولسە، ئول قىلۇر غۇلامان قىز.
 زاھىرى چىرايلىقدۇر نەستەرىن گۈلى يەڭلىغ،
 بادىئى خەزان تەگسە ئول مەھەل قۇرۇغان قىز.
 دوست تۇتمە ئى نادان، ئىستەبان يورۇپ ھەريان،
 ئول ساڭا ۋەپا قىلماس، كەلتۇرۇر پۇشايمان قىز.
 خەندەئى قىلۇر ھەردەم، كىم ئاڭا بولۇر ھەمدەم،
 كوڭلىنى ئورار بەرھەم، بىۋەپا ئۇيالغان قىز.
 مىكرى بىرلە ئول ئەئجاز نەچچە كۈن بولۇر ھەمراز،
 بولماڭىز ئاڭا دەمساز، ئولتۇرۇر ئەلامان قىز.
 ئەقلى بولسە ئى ياران بولماڭىز ئاڭا مەرغۇر،
 كورسەتۇر جۇۋان ئوزىنى، زىشت رو قەرىغان قىز.
 دوست تۇتتى شەيدۇللا، بولدى ھەققى غەپروللا،

ۋەندە بىرلە كورسەتىپ مېھرۇ ۋە پالنىق رەسىمىنى،
ئىلتىپات ئەيلەپكى مەن بىچارەنى شاد ئەتتىڭىز.
كوپ ئومىدىم بار ئىدىكى، ۋەندەگە قىلغاي ۋەپا،
بىۋەپالىق ئەيلەبان، كوڭلۇمنى ناشاد ئەتتىڭىز.
يۈرەكىمنى غۇنچە يەڭلىغ تەھ - بىتەھ قان ئەيلەبان،
مەن يىتىمگە رەھىمى قىلماي زۇلمى بىداد ئەتتىڭىز.
بۇ جەھاندا بىۋەپا مەئشۇق رەسىمى ئۇشۇدۇر،
سەبرى ئەيلەڭ نەۋبەتى كىم، تۈرپە پەرياد ئەتتىڭىز.

بىرادەرى ئەزىزىم، جەھان غەمى يىمەڭىز،
ئەزىز ئومۇر ئوتەر، بۇ جەھان قالۇر پۇلىڭىز.
بۇ ئومۇر گۈلشەنى ئاخىر خەزان بولغۇسىدۇر،
خۇدادىن ئوزگەسىگە ئىمتىئاد ئەيلەمەڭىز.
ھەيات ئومرىنى كىم غەنىمەت بىلىڭ دوستلار،
نەماز، رۇزەنى قەزا قىلماي ئوتەڭىز.
جەھان فانى ئېرۇر، ھىچكىمگە ۋەپا قىلماس،
خۇدا رىزاسىنى ئىستەپ غەمى ئاخىرەت قىلىڭىز.
قاماچ تائەتى يۈكلەپ كارۋان ئوتتۇرىلەر،
بۇدۇن مېھرىنى تاشلاپ كارى ئاخىرەت قىلىڭىز.
كى بۇ ھەۋايى ھەۋەسىدىن كوڭۇلنى قىل پارىغ،
بىر ئانچە ياش ياشانپ گۇمان ئەيلەمەڭىز.
ئولۇمنىڭ شەربەتىدىن نەۋبەتى ساڭا يەتتى،
ئاتا - ئاناۋۇ كېتىپ، مەن قالۇرمە، سىز دىمەڭىز.

× ×

كوڭلۇمنى ئالدى ناگىهان ئول يار ئالمەڭىز،
جىسمى زەئىپىنى ئورتەدى ئول نار ئالمەڭىز.
ۋەقتى سەبا كەلدى شەھىمى بۇيى ئالمەئى،
بىچارەلەرنى كەيپى خۇمار قىلدى ئالمەڭىز.
ئول ھوسەندىن ئالمە تەسەددۇق ئەيلەسەڭ.
بىر زەررە ئوكسۇمەس بولۇر بىسىيار ئالمەڭىز.
رەھىمى ئىنايەت ئەيلەگىل ئى پادىشاھى ھۇسەن،
ھىجران كىشىلەرگە گەھى نار ئالمەڭىز.
ئول ۋەزىزۇھا ئوزرە ۋەل - لەيلى ساچلارنىڭ،
پىنھان قىلۇر بولۇت كەبى دىدار، ئالمەڭىز.
مەئشۇق باقى ئەيلەسە، قىل تائەتى مەدام،
ئول مەھۋەشكى فاندۇر زىنھار ئالمەڭىز.
كويدىكى پىراق ئوتىدا بىچارە نەۋبەتى،
ھەر كۈندە يۈزىڭ ئولتۇرۇر خۇنخار ئالمەڭىز.

× ×

ئى خۇدايا قۇللۇغۇڭغە گەرچە مەن لايىق ئەمەس،
بۇ گۈنەھكارى قۇلۇڭغە سەن - سەنۇ فەريادىرەس.
ئومرۇم ئىچرە زەررەئى تائەت - ئىبادەت قىلمايم،
كېچەيۇ كۈندۈز خەرابات يولغە قىلدىم ھەۋەس.
جۈملە ئاسىلارغە غەففارۇر - زۇنۇپ سىن ئى كەرىم،
رەھىمەتتىڭدىن مەن گۈنەھكارى قۇلۇڭ نەۋمىد ئەمەس.
گىردىگارا نە ئىلاج ئەيلەي مەكىن گاھىمىدادۇر،
ئەيلەدىڭ توقتۇز ئىشىك، يۈزىڭ قاراچى دۇر ئەبەس.

رەھىمى ئەيلەپ بەندەنى ئوزۇڭدىن ئاپىل ئەيلەمە،
گەردىڭارا بۇجەھان سەنسىز ماڭا بولدى قەپەس.
مۇستەفا ھەققى، گۇناھىمنى كەچۈرگىل ئى ئىلاھ،
رەھىمى قىلغىل، سەندىن ئوزگە يوق ماڭا فەريادەس.
پادىشاھ، جۇملە ئاسى قۇللارنىڭ قىل دەۋا،
ئەفۋى قىلغىل نەۋبەتى ئاجىز قۇلۇڭدۇر تەڭ نەپەس.

× ×

دىلبەرىم سەندەك جەھاندا ھېچكىم رەئنا ئەمەس،
پۇرقەتىڭدا ھېچكىم مەندەك ساڭا شەيدا ئەمەس.
ھۇسنى باغدا سېنىڭدەك كورمەدەم ئى نازەنن،
غۇنچەئى خەندان لەبىڭدىن ھىچ گۈل رەئنا ئەمەس.
بۇلبۇلى بىچارە كوڭلۇم گۈل يۇزۇڭنىڭ شەۋقىدىن،
زار يىغلاپ ئىستايۇرمەن بىرگۈلى پەيدا ئەمەس.
لەبەرىڭدىن غۇنچەئى بەرسەڭ جەمالىڭ سەدەقىسى،
ئوكسۇمەس كىم ھۇسنى باغدا گۈلى لالە ئەمەس.
بەھۇدە ئومرۇم ئوتۇبدۇر، كورمەدەم ياردىن ۋەفا،
نەۋبەتىدەك بۇ جەھاندا ھېچكىم رەسۋا ئەمەس.

× ×

زىكرى ئېيتىماي ھەر كىشىكىم ھەق بىلە ھەمدەم ئەمەس،
يادى ھەقدىن بولسە غاپىل، ھەق ئاڭا مەھرەم ئەمەس.
مۇسەببەتكە بۇلغانىپ، ياتتىم سەھەردە چولغانىپ،
كوپ گۇناھىم جەھىتىدىن كوڭلۇم مېنىڭ خۇررەم ئەمەس.
ئومرۇم ئىچرە بىرگىنە تەۋبە - تەزەررۇد قىلمايدىم،

دېدەدىن ئەشكى نىدامەت ئاقىزىپ شەبنەم ئەمەس.
 نە ئىلاج ئەيلەي خۇدايا، سەن ئەگەر رەھىم ئەتمەسەڭ،
 بۇ مېنىڭ بىچارە كوڭلۇم ھەرزەمان بىخەم ئەمەس.
 ئەفۋى قىل يارەب گۇناھىمنى نەبىلەر ھۇرمەتى،
 ھىچكىم ئالەمدە مەندەك بىر ئەسەرى غەم ئەمەس.
 بىھۇدە ئومۇم ئوتۇيدۇر، ۋادەرىخا! تۇيىمادىم،
 ئى خۇدا مەن ھۇنۇز تائەتغە قەددىم خەم ئەمەس.
 گىردىگارا نەۋبەتى ئاجىزغە ئىمان قىل نەسب،
 تا سەلامەت ئۆتمەگۈنچە مەن قۇلۇڭ دىلجەم ئەمەس.

× ×

سۆيۈمەندەم دىلبەر مېنىڭ كوزۇمنى بىدار ئەيلەمەش،
 مەرھەمەت ئەيلەپكى مەن بىچارەنى يار ئەيلەمەش.
 مەنمۇ ھەم قوپتۇم تەھارەت ئەيلەبان قىلدىم نەماز،
 بەندەگە راھى شەرىئەتنى نەمۇدار ئەيلەمەش.
 ھەر كىشى بەش ۋەقت نەمازۇ رۇزەنى تەرك ئەتمەسە،
 ئاخىرەتدە بەندەنىڭ ئورنىنى گۈلزار ئەيلەمەش.
 ھەقتە ئالا يولغە خەيرى - سەخاۋەت ئەيلەسە،
 جەننەت ئىچرە بەندەسىگە ۋەئدە دىدار ئەيلەمەش.
 كىم نەمازىن تەرك ئېتىپ ئەيلەركى ئول فىستى - فۇجۇر،
 دوزەخ ئىچرە ئورنىنى ئوتتىن چاپان - مار ئەيلەمەش.
 نە ئەجەپدۇركىم رىيا بىرلە ئىبادەت ئەيلەسە،
 جۈملەئى قىلغان ئىبادەتنى بەرباد ئەيلەمەش.
 جەھد ئەيلەپ نەۋبەتى سەن بى رىيا قىل تائەتى،
 نەقبۇل ئەيلەپ تاڭلا مەھشەردە نىكوكار ئەيلەمەش.

× ×

ھەر كىشىكىم ھەقتە ئالانىڭ يولىدا بەرسە ئاش،
 دوست تۇتقاي جۈملە دۇشمەنلەر ئاڭا بولغاي قاياش.

ئەنبىيا ۋە ئەۋلىيا خۇشنىۋىد بولغاي ھەم خۇدا،
 ھەم ئاتا - ئانا ۋە ئۇستادى قېرىنداشۇ ئاداش.
 دەۋزەخ ئىچرە كىرمەگەي دائىم سەخاۋەت ئەيلەسە،
 ھەقتە ئالا بىرگە ئون بەرگەي بېھىشت ئىچرە مەئاش.
 جەننەت ئىچرە كىرمەگەي ھەرچەند بولسە زاھىدى،
 تاڭلا قىلغايلەر بېخىللەرنى تۇمۇغ ئىچرە تالاش.
 بىر يېتىمى ناتەۋانغە تەرەھھۇم قىلماغان.
 ئەھلى دەۋزەختۇر، بېخىلى كوڭلى قاتىغ، باغرى تاش.
 ھەركىشى تائەت - ئىبادەت ۋە سەخاۋەت ئەيلەسە،
 تاڭلا ھور قىزلار بېھىشت ئىچرە ئانى قىلغاي ئاداش.
 نەۋبەتى ئۇشبۇ جاھاندا خەيرى، تائەت قىل مەدام،
 يازۇقۇڭنى ئەفۋى ئەيلەرگە قويۇپ ئاللاغا باش.

× ×

ئى خۇدايا رەھىمى ئەيلەپ يازۇقۇمدىن قىل خەلاس،
 جۈملە موئمىنلەرنى دەۋزەخ ئوتىدىن قىلغىل خەلاس.
 جەننەتتىڭغە تائەتتىم يوق، دەۋزەختىڭغە تاقەتتىم،
 بىرلىكىڭغە تەھىبىيە قىلدىم، رەھىم ئەيلەپ قىل خەلاس.
 ئى خۇدايا بۇ جەھاندا بىگۇنەھ كىمدۇر يەنە،
 رەھىمەتنىڭ بىرلە گۇنەھلەرنى كەچۈرۈپ قىل خەلاس.
 رەھىمەتنىڭ دەريايى توفان دۇر ئانىڭ پايانى يوق،
 رەھىمى قىلساڭ رەھىمەتنىڭ كەم بولماغاي، كىم قىل خەلاس.
 ئاسى - جافىيلارغە رەھمانىررەھىم سەن ئى كەرىم،
 نەۋبەتى ئاسى قۇلۇڭغە رەھىمى ئەيلەپ قىل خەلاس.

× ×

رەھم ئەيلەپ بەندەنى يارەب بەلادىن قىل خەلاس،
مىھنەتى ئەندۇھى غەم كۈللى خەتادىن قىل خەلاس.
بىرلىككە ھەققى بەلانى دەفتى ئەيلە ئى كەرىم،
ئاسرابان ھەفرى ئامانگدا قەزادىن قىل خەلاس.
كۇفر ئىلى تۇتتى جەھاننى ئەيلەدى زۇلمى سىتەم،
ئەنبىيالار ھورمەتى زالىم، جاپادىن قىل خەلاس.
ئاجىزى بىچارەلەرغە رەھمى قىلغىل ئى ئىلاھ
بارچە موئمىنلەرنى ئول قىزىل جۇلادىن قىل خەلاس.
رەھمەتنىڭ بىرلە گۈنەھلەرنى كەچۈرگىل ئى رەھىم،
ھەم خەتا ۋە غەپلەتنى ئەجىب رىيادىن قىل خەلاس.
ئاسراغىل يارەبكى ئول شەيتانى مەلئۇن شەررىدىن،
بارچە موئمىن بەندەنى نەپسى ھەۋادىن قىل خەلاس.
يىغلابان ھەر سائەتنى تەۋبە قىلگىلار نەۋبەتنى،
بەندەلەرنى كافىرى شۇم بىھەيادىن خەلاس.

× ×

نەمازۇ رۇزە بولدى بەندەگە پەرز،
ئانى بى ئوزرە تەرك ئەتسە بولۇر قەرز.
مۇسۇلمانلار ئانى بەرپا تۇتۇڭلار،
كى بىر نەچچە كەلىمە ئەيلەيسن ئەرز:
بىلىڭلاركىم، نەماز تىلىنىڭ ئۇزۇنى،
قىيامەت كۈن خۇداغە ئەيلەگەي ئەرز.
نەماز دىنىنىڭ سىتۇنى، بىلىڭىل ئى يار،
كى تەرك ئەتمەي ئوقۇڭلار سۇننەتنى پەرز.

خۇدا خۇشنىۋد بولغاي ھەم پەيغەمبەر،
 قىيامەت بۇلارغە رەھنەمۇن پەرز.
 پەيغەمبەر ھەم شەپائەت ئەيلەگەيلەر،
 كىشىكىم ئومرىدە تەرك ئەتمەسە پەرز.
 تەرازۇنىڭ كىرانى ھەم نەمازدۇر،
 سەۋابى ئاخىرەت ئاسان دۇر پەرز.
 ئىنچىكە قىلدىن، قىلچىتىن ئىتتىك،
 ئوتەر قىلدىن سەلامەت، ئوتەگەن پەرز.
 بولۇر ئىززەت بىلە جەننەتكە داخىل،
 قۇچارلەر ھورىلەر ئەيلەپ ئوزىن ئەرز.
 سوزۇڭنى مۇختەسەر قىل نەۋبەتى كىم،
 كى سەن ھەم ۋەقتىدە قىلغىل ئەدا پەرز.

ۋەھ نە ياخشىدۇركى ئالىم سوھبەتىدە بولسە پەيز،
 شۇكرى قىلغىل كىم خۇدانىڭ رەھبەتىدۇر بولسە پەيز.
 ۋاجىبى ئىمان بىرسى سوھبەتى ئالىم ئېرۇر،
 ھەر زامان ئولتۇركى ئالىم سوھبەتىدە بولسە پەيز.
 ھەر كىشى ئولتۇرسا ئالىم سوھبەتىدە بىر زەمان،
 مەغپىرەت قىلغاي گۇناھىنى بىناگاھ بولسە پەيز.
 بى رىيا تائەت تۇرۇر، بىلگىلىكى ئالىم سوھبەتى،
 جۇملەئى قىلغان گۇناھىغە كەفارەت بولسە پەيز.
 ھەر كىشى ئولتۇرسە ئالىمنىڭ يۈزىگە تەلمۇرۇپ،
 بىشەك ئۇ تائەت سەۋابىنى تاپاركىم بولسە پەيز.
 رەھمەنى ھەقدىن ئۇمىد ئەتسەك كېچە بىدار بول،
 نە ھەلاۋەتدۇر كىشىگە ھەر سەھەردە بولسە پەيز.

نەۋبەتى ئاجىز، جەھاندا دوست تۇتقىل ئالىمى،
تا تىرىكدۇرسەن گۇناھىڭنى پىتماس بولسە پەيز.

× ×

كاشكى بىر رۇقتەئى نامە ئېبەرسە يار خەت،
ئىلتىپات ئەيلەپ كى مەن بىچارەگە دىلدار خەت.
ھىچ گۈل سوز گولشېننىڭ گۈلىدىن مەرغۇب ئەمەس،
يارنىڭ شىرىن سوزى بىر دەستە گۈل، گۈلزار خەت.
كىرىپكىم ئەيلەپ قەلەم، ياشم سىياھى ئەيلەبان،
چىرەئى زەردىمگە مەن نامە پۇتۇرمەن زار خەت.
ئى سەبا بۇ نامەئى زەردىمنى يەتكۈر يارغە،
بىر گۈلى بەرگەيمىكىن شىرىن سوزىدىن يار خەت.
كەلسە ناگاھ بىر خەتى ئەھدى ۋەپاسىدىن ئانىڭ،
ھىچ ئارمان يوق، كورۇپ ئولسەم كى مەن دىدار خەت.
ئى خۇدايا رەھىمى ئەيلەپ يارنىڭ كوڭلىگە سال،
بۇ مېنىڭ شورىدە ئەھۋالىمنى بىلگەي يار، خەت.
نەۋبەتى سەن ھەم تىلىڭدىن يارغە بىر خەت ئېبەر،
كىم سىرىڭنى يار بىلسۇن، بىلمەسۇن ئەغيار، خەت.

× ×

پادىشاھىم سۇپاتى بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز،
شاھى مەردان دۇر ئاتى بىر لەھزە ئەيلەپ ۋائىز.
ئەۋلىيالار سەرۋەرى، ئىرانلارنىڭ جەۋھەرى،
مۇسۇلمانلار رەھبەرى، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
ئەۋلىيالار شەھبازى، موئمىنلەرنىڭ ھەمرازى،

بولدى شەھىدى غازى، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
 ئاشىقغە مەۋسىمى گۈل، گۈل زەۋقىدە ئىچەر مۇل،
 شەۋقىدە زار بۇلبۇل، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
 كەلسە ئايى مۇھەررەم، بارچە تۇتۇڭلار ماتەم،
 مەھشەر كۈنى يىمەس غەم، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
 دەرگاھىغە بارىڭلار، پادىشاھ تەۋاپ قىلىڭلار،
 يامان ئىشدىن يازىڭلار، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز
 كەلسە ھەمە گۈنەھكار دەرگاھىگە بەيەكبەر،
 مۇرىدلارغە بولۇڭ يار، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
 رەھم ئەيلە پادىشاھىم، سەن-سەن مېنىڭ پەناھىم،
 مەھشەر كۈنى گۇۋاھىم، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
 رەھم ئەيلە ئارسلانخان، مەدەت قىلغىل مۇرىدان،
 مۇشكىلنى قىلغىل ئاسان، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
 تاپساڭ زەمانى پۇرسەت كىرگىل بۇ يول غەنىمەت،
 ئىچكىل تەھۇرى شەرىبەت، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.
 نەۋبەتدۇر گۈنەھكار، رەھمەتتىڭدىن ئۇمىدۋار،
 مەھشەر كۈنى بولۇڭ يار، بىر لەھزە ئەيلە ۋائىز.

رەھىمى ئەيلە مۇستەفانىڭ ھورمەتىدىن يارەپىم،
 ئۆمىمەتتىن بۇ بەلالارنى كوتەرگىل يارەپىم.
 گىردىكارا جۈملە موئمىنلەرغە ئىمان قىل نەسىب،
 رەھمەتنىڭ بىرلە گۇناھىمنى كوتەرگىل يارەپىم.
 ئى خۇدايا نەقد ئىمانىم سەلامەت ساقلاغىل،
 مەن قۇلۇڭنى كۇفرى ئىسپاندىن كوتەرگىل يارەپىم،
 گىردىكارا جۈملە موئمىن قۇللارنىڭنى قىل خەلاس،

جۈملە كاپىردىن مۇسۇلماننى كۈتەرگىل يارەپىئە.
 بارچە موئمىنلەرگە تەۋپىقى ھىدايەت ئەيلەگىل،
 بەندەنى راھى زەلالەتدىن كۈتەرگىل يارەپىئە.
 مۇستەفا ھەقىى گۇناھىمنى كەچۈرگىل يا ئىلاھ،
 بەندەلەردىن گور ئەزابىنى كۈتەرگىل يارەپىئە.
 رەھىمى قىلغىل نەۋبەتى ئاجىزغە ئى پەرۋەردىگار،
 مېنەتى ئەندۇھى دۇنيانى كۈتەرگىل يارەپىئە.

× ×

دوستلار، بەھل بولۇڭلار بىز بارۇرمىز ئەلۋىدائە،
 شەھرى ئۇقىغە سەپەر ئەيلە بارۇرمىز ئەلۋىدائە.
 نەچچە كۈن بولدۇق مۇساپىر بۇ غەربىلىق شەھەردە،
 بۇ ۋەپاسىز دۇنيادىن ئاخىر بارۇرمىز ئەلۋىدائە.
 ھىچ تائەت قىلغانىم يوق، زەررەئى خەيرى - سەخا،
 توشەئى راھىك قەنى دەپ سورسەلەركىم ئەلۋىدائە.
 سورسەلەر مۇنكىر، نەكىر رەببىك سېنىك كىم تۇرۇر،
 بەرگەلى مەقبۇل جەۋابىم يوق بارۇرمەن ئەلۋىدائە.
 كېچە - كۈندۈز موئىسىيەت يولىنى قىلدىم ئىختىيار،
 قىلمادىم ھەق قۇللۇغىن نېتىكۇم يارانلار ئەلۋىدائە.
 قايسى تىل بىرلە سېنىك ھەمدىك دىگەيمەن ئى رەھىم،
 موئىسىيەتتىن ئۈزگە يوقتۇر ھىچ تۈھپەم ئەلۋىدائە.
 نەۋبەتى يەتتى ئەجەل ئىلكى ياقاڭنى تۈتتى كىم،
 ئى يارانلار ھىچ ئىلاجىم يوق، كېتەرمىز ئەلۋىدائە.

× ×

قۇدرەتسىم يوق مەككەنىڭ تەۋاپىغە قويسام ئاياغ،
 ئى يارانلار ئات، ئۇيۇم يوق مىنگەلى، قالدىم ياياغ.

نە ئىلاج ئەيلەي، ماڭا كەلدى نە ھۇسات يۈزلەنپ،
 ئى خۇدايا رەھىمى ئەيلەپ، مەن قۇلۇڭغە قىل ياراغ.
 تەۋبە قىلدىم ئى خۇدايا، يازۇقۇمنى سەن كەچۈر،
 بىۋەپا غەددار دۇنيا سىنەم ئۈزرە قويدى داغ.
 غەپلەت ئىچرە بىۋەپا دۇنيا ئىمكانىن بىلىمەدىم،
 بىۋەپالىق ئەيلەدى، كوڭلۇمنى قىلدى بىدىماغ.
 ئاقىل ئېرسەڭ بىۋەپا دۇنياغە كوڭلۇڭ باغلامە،
 شۇكرى قىلغىل، تاڭلا مەھشەردە ئاسان بولغاي سوراغ.
 ھەقتەئالا يولىغە خەيرى - ساخاۋەت ئەيلىگەم،
 تاڭلا مەھشەردە بىراق بەرگەي ساڭا جەننەتدە باغ.
 جەھد ئەيلەپ نەۋبەتى تائەت - ئىبادەت قىل مەدام،
 يازۇقۇڭ ئۆتكەي خۇدا، گورۇڭغە ياندۇرغاي چىراغ.

قىلمادىم ياخشى ئەمەل، بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ،
 ھەقتەئالا نەزدىدە بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ.
 ئوبرۇم ئەللىك يەتتەگە يەتتى ھۇنۇز مەن ئەل ئەمەس،
 ئەمرى ھەقتى تۇتمايۇ بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ.
 ھىچكىم مەندەك يەنە رەسۋايى ئالەم بولماغاي،
 زۇلمى ئەيلەپ ئوزۇمە، بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ.
 زۇھد تەقۋا قىلمادىم، ياخىزمەتى پىرى مۇغان،
 ھىچ كار يەڭلىغ نەھىس بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ.
 ئاقىل ئېرسەڭ گۈلبە يەڭلىغ چىغەنى قىلمە تەلەب،
 ھىچ ۋەپا قىلماس ساڭا بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ.
 ئارىغى رىندانەلەر جامى مۇھەببەت قىلدى نۇش،
 چۈستىچۇ قىلغىل كى سەن، بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ.

نەۋبەتى قىلغىل قەنائەت، كىم تاپىلسە دەرمى،
 بۇش ئەيلە بىر دەمى، بىھۇدە ئومىر ئوتتى دەرىخ.

× ×

گەر مۇسۇلمانسەن پەيغەمبەر شەرئىگە قىلما خىلاق،
 پاس تۇتقىل شەرئىدۇر ئىمانۇ-دىنىڭغە خىلاق.
 ھەر كىشى شەرئى نەبىنىڭ تاشىدا قىلسە ئەمەل،
 ئانى تائەت بىلسە ئول كىم، دىنىغە بولغاي ئىختىلاق.
 ئەنبىيا ۋە ئەۋلىيا خۇشئۇد بولغاي ھەم خۇدا،
 ھەم ئاتا-ئانا ئەزىزلەر مەرقەدىنى قىل تەۋاق.
 كىم يامانلىق ئەيلەسە، قىلغىل ئاغا سەن ياخشىلىق،
 قىلماغىل گىيەنە-ئەداۋەت، ئەيلەگىل سىبىنەئىنى ساق.
 نە ئىلاج ئەيلەي خۇدايا سەن ئەگەر رەھىم ئەتمەسەڭ،
 تائەتىم يوقدۇر مېنىڭ، قىلغان گۇناھىم كۆھى قاق.
 ئەرشى، كۇرسىيۇ، قەلەم، جۇملە مەلائىك ھورمەتى،
 ئى خۇدا جۇملە بەندەڭنىڭ گۇناھىن قىل مەئافى.
 نەۋبەتى سەن بۇ نەسىھەتنى ئوزۇڭگە ئەيلەگىل،
 ئاقىل ئېرسەڭ مۇختەسەر قىلغىل سوزۇڭنى، ئورمە لاقى.

× ×

نە خەتالىق مەنەننىن ئوتتى، ياردىن تۇشتۇم يىراق،
 كېچە-كۈندۈز يار كويدا تارتادۇرمەن ئىشتىياق.
 ئى يارانلار، بۇ يىراقلىق دەردى ئولتۇردى مېنى،
 سائەتى ھازىر بولۇپ قاشىدا ئولسام ياخشىراق.
 مەقسەدىم ئولدۇر مېنىڭ: قاشىدا قىلسام خىزمەتىن،
 نە ئىلاج ئەيلەي، مېنى ئول دۇنيادىن سالىدى يىراق.

كوزدە غايىپ بولسە ئول، كوڭلۇمدە ھازىردۇر مېنىڭ،
كەيىپ قىلدى بۇ ھۇھەبەت بادەئى ئىچتىم ئەراق.
تا جەمالىن كورمەگۈنچە چىقماغاي ھەرگىز خۇمار،
دەردمەندلەرگە قىيامەت دەشتىدە بەندۇ فىراق.
تاپمادىم يارىمغە قان ياشىدىن ئوزگە توھپەئى،
كېچە - كۈندۈز يادىدا كوزدىن مەگەر ئاقتى بۇلاق.
سەبرى قىلغىل، بۇ يىراغلىق دەردىگە ئى نەۋبەتى،
نا ئۇمىد بولمە، خۇدا رەھىمەت قىلىپ، بەرگەي بىراق.

× ×

ناگىھان چىقتى ھەرەمدىن بىر پەرى رۇخسارلىق،
جىلۋە ئەيلەپ كوڭلۇم ئالدى كاپىرى زۇنارلىق.
سىينەم ئوزرە تەگدىكىم نەززارەسىدىن تىپىرى ئىش،
ناۋەكى پەيكانىدىن بولدۇم جەراھەتدارلىق.
نەچە كۈن بولدى جەراھەت دەردىدىن جىسمىم زەئىپ،
ئەيلەبان يار كويىدا شاھۇ - سەبا بىدارلىق.
تا رىيازەت چەكمەيىن تاپماسكى ۋەسلى يارىنى،
تا تىرىكمەن ئەيلەسەم ئالدىدا خىزمەتكارلىق.
قۇللۇقى يەتسە بەھەم بىچارە، ئاجىز بەندەگە،
ئىستەبان يار كويىدا ھەجرىدە گىرىيە زارلىق.
شۇكرى لىللاھ يارنىڭ كويىدا ئاجىز نەۋبەتى،
باشىغە تاجى شەرىئەتتىن قويۇپ دەستارلىق.

× ×

مۇغۇلىستاندا كاپىرى زالىمى خانلىق،
پۇقرالار غەمۇ ھەسرەتدە بولۇپ ھەيرانلىق.

قادىرا، بەندەلەرنىڭ دەردىگە دەرمان ئەيلە،
 سەندىن ئۈزگە يەنە يوق دەردىگە ھىچ دەرمانلىق.
 بۇ مەھەلدە ھەمە زالسىلار يۇرۇر راھەتدە،
 موئىمىن ئەل زۇلمى سىتەم بىرلە بولۇر دەربانلىق.
 كەرەمەڭ بىرلە مۇسۇلمانلارغە بەرگىل ئامان،
 ۋەرنە كۇفر ئەھلى ۋىلايەتنى قىلۇر ۋەيرانلىق.
 گىردىگارا دوستۇڭ ھورمەتتىن ئەيلە خەلاس،
 بۇ مۇسۇلمانلارغە مۇشكۇل، ساڭادۇر ئاسانلىق.
 بەھۇدە ئومرۇم ئوتۇبدۇركى يۇرۇپ غەپلەتدە،
 قىلمادىم ياخشى ئەمەل، قىلغان ئىشىم نادانلىق.
 رەھىم ئەيلە مېنى ئاسىيغە بەرگىل تەۋپىق،
 سىدىقى ئىخلاس بىلە تائەتكە ئەرمانلىق.
 رەھمەتنىڭ بىرلە دۇئاسىمىزنى ئىجابەت ئەيلە،
 مالۇ-جانىمنى يولۇڭدا قىلايىن قۇربانلىق.
 ئىلتىماس قىلادۇر نەۋبەتى ئاجىز قۇلۇڭ،
 ئەيلەگىل بەندەلەرنىڭ كوڭلىدە پۇر ئىمانلىق.

× ×

ئۇشبۇ كۈندە بولماغاي مەندەك يەنە كوڭلى سۇنۇق،
 ھىچ توھپەم يوق، گۇناھىمدىن بولەك، بارسام قۇرۇق.
 ۋەئىدە ئۇ لاتەقنەتۇ مىن رەھىمەتۇللاھ ھورمەتى،
 مەغپىرەت قىلغىل، گۇناھىم جەھەتتىن بولدۇم ئۇرۇق.
 يا ئىلاھىل ئالەمىن بارچە نەبىلەر ھورمەتى،
 رەھىمى ئەيلەپ تەڭى تاردىكى كوزۇمنى قىل يورۇق.
 ئى خۇدايا بەندەگە تەۋپىق تائەت ئەيلەگىل،
 رەھىمى ئەيلەپ تاڭلا مەھشەردە ئاسان بولغاي سوراق.

نە ۋبەتى كىم ئاخىرەت سەرمايەسىنى ئالمادىڭ،
نە قىلۇرسەن، يۈك ئاغىر، مەنزىل يىراق، مەركەب ئورۇق.

× ×

بىۋەپا دۇنيانى ئىزدەپ يۈرگەن ئەلنىڭ سانى يوق،
بەرمەگىل كوڭلۇڭنى ھەرگىز دۇنيانىڭ پايانى يوق.
ئاقىل ئېرسەڭ ئاخىرەت يولىنى سەن ئەندىشە قىل،
كەچمەگۈنچە دۇنيادىن، پۇلدىن، ئوتەر ئىدىكانى يوق.
كېچە-يۇ كۈندۈز ئىبادەت، خەيرى-ئەھسان قىل مەدام،
بەندەلىك قىلماي خۇدايدىمغە بېھىشت ئەرزانى يوق.
ھەركىشىمكىم سىدىقى بىرلە ھەق يولىنى ئىستەدەس،
دوست تۇتماڭلار ئانىكىم، كوڭلىدە ئىمانى يوق.
موتىمىن ئەرمەس، ھەركىشى بى ئوزرى يالغان سوزلەسە،
ئول خۇدانىڭ دۈشمەنى دۇركىم، يۈزىدە قانى يوق.
كىرەگەي جەننەت ئىچىگە زاھىدى بولسە بېخىل،
بىئەقىل ئەل دۇرۇر ئول، ساماندىن ئوزگە دانى يوق.
پاسىقى كىرەس تۇمۇغ ئىچرە سەخاۋەت ئەيلەسە،
ھەقتە ئالا رەھىمەتى قىلغاي، ئانىڭ ئارمانى يوق.
ھەركىشى ئالىم بولۇپ، ئىلىمىغە چۈن قىلماس ئەھەل،
ئاسى دەڭلاركىم ئانى سۈرەتدىن ئوزگە جانى يوق.
نەۋبەتى سەن بىھۇدە ئومرۇڭنى زايىد ئەيلەمە،
بۇ ئەمەللەر دەردىگە مەھشەر كۈنى دەرمانى يوق.

× ×

جانۇ دىل بىرلە خۇداغە بەندەلىك قىلماق كېرەك،
ھەقتە ئالانىڭ بۇيۇرغان ئەمرىنى تۇتماق كېرەك.

ھەقتەئالا بۇيۇرغان بەش نەماز، رۇزە دۇرۇر،
 ھەج تەۋافى ئەيلەبان، مالغە زەكات بەرمەك كېرەك.
 بەندە ئازاد مەردى زەن سىزگە خۇدانىڭ بۇيرۇغى،
 جەھد ئەيلەپ پەرزى، ۋاجىپىنى ئەدا قىلماق كېرەك.
 كىم نەسۋادەك گۇناھىڭغە نىدامەت ئەيلەبان،
 تەۋبە ئەيلەپ ھەر سەھەر زىكرو سەنا قىلماق كېرەك.
 ئاقىل ئېرسەك پىرى كامىلغە ئىرادەت ئەيلەگىل،
 پىر نەچۈك بولسە مۇرىدلەرغەمۇ ھەم شۇنداق كېرەك.
 سىدىقى ئىخلاسىڭ بىلە قىلغىل پىرىڭغە خىزمەتى،
 ئاتا-ئانا، پىرى ئۇستادنى رىزا قىلماق كېرەك.
 ھەر قاچان ئالىم كىشى كەم خەرج قالسە دەر مەھەل،
 خەپىرى-ئەھسان ۋەسپىدىن سەۋتى-سەدا قىلماق كېرەك.
 نەۋبەتى كىم پىرى ئۇستادىڭنى سەن خۇشۇد قىل،
 پىرى ئۇستاد روھىڭغە خەتمى دۇئا قىلماق كېرەك.

× ×

ئى مۇسۇلمانلار مېنى ئول دىلرەبا ئولتۇرگۇدەك،
 كويدۇرۇپ پۇرقەت ئوتىدا بىگۇنا ئولتۇرگۇدەك.
 كوز ئۇچى بىرلە باقىپ، كوڭلۇمنى غارەت ئەيلەدى،
 ئوقى تەگدى باغرىمە، قىلدى يارا ئولتۇرگۇدەك.
 ئى يارانلار ئوقى دەردى باغرىمە كار ئەيلەدى.
 زۇلمى ئەيلەپ، دەردىمە قىلماي داۋا ئولتۇرگۇدەك.
 مەن كەبى يۇزىڭ گەدانى پۇرقەتىدە كويدۇرۇپ،
 بارچەنى ئىشقىدا قىلدى مۇپتەلا، ئولتۇرگۇدەك.
 ھەلقە-ھەلقە زۇلپىنى بوينۇمغە ئول ئەيلەپ كەمەندە،
 ئاقىبەت بىخانىمان ئەيلەپ گەدا، ئولتۇرگۇدەك.

خاھىشنىڭ گۈلدۈر، تىكەن دەردىغە جەزمى پىشە قىل،
ھەقتە ئالا ھاجەتنىڭ ئەيلەپ رەۋا، ئولتۇرگۈدەك.
نەۋبەتىكىم ھەر بەلا كەلسە خۇدادىن بول رىزا،
ھەر نېچچۈك كىم بولسە تەقدىرى خۇدا، ئولتۇرگۈدەك.

× ×

رەسىم ئولۇبدۇر كىم ئۇلۇس ئەھلىغە دايمىم غەم يىمەك،
گەر تىرىك بولساڭ خۇدا بەرگەي ساڭا نانۇ نەمەك.
ئاخىرەت شىددەتلەردىن بىخەبەردۇر ئەھلى دون،
كېچە-كۈندۈز ئىشى ئولتۇر دۇنيا، پۇل بىرلە ھەلەك.
ھەزرەتى ئەيسانى سەن يادىڭغە كەلتۈر ھەر زەمان،
بى دەرمەلىكتىن مەقامى بولدى تورتىنچى پەلەك.
كېچە-كۈندۈز پىكىرى ئاشىق، مەئشۇقنىڭ يادىدا،
مۇقتەسىل ئولتۇر ئىشى دىيدار مەئشۇقدۇر تىلەك.
بوللەۋەسىلەرنى مۇھەببەت ئەھلىغە مەڭز ئەتمەڭل،
بوللەۋەسىلەر بىر سەرى، ئەھلى مۇھەببەتلەر بۇلەك.
دانىشنىڭ باردۇر مۇھەببەت ئەھلىنىڭ جۇيانى بول،
خىزمەتنى ئەيلەپ ئاياغى ئاستىدا بولغىل پەتەك.
نەۋبەتىكىم ئۇشېۋ ئەھۋالىڭغە سەن شۇكر ئەيلەڭل،
ئىلىم بېرىبدۇر كىم ساڭا، مۇندىن زىيادە نە كېرەك؟

× ×

دىباھەرىم سەندەك يەنە ئارامى جانىم يوق مېنىڭ،
تال بويۇڭدەك يەنە بىر سەرۋى رەۋانىم يوق مېنىڭ.
بولماغاي ئالەمدە سەندەك مەھۋەشى ئى نازەنىم،

سوزلەرى قەندىن لەززە، شىرىن زەبانىم يوق مېنىڭ.
 رەھىمى قىلغىل مەن يېتىم، بىچارەگە ئى نازدىن،
 سەندىن ئۆزگە ھىچ يەردە مەھربانىم يوق مېنىڭ.
 ئورۇلۇپ پەرۋانەدەك شەمئى جەمالىڭ شەۋقىدە،
 كويدى بۇ جىسمى زەئىپىم، پەرۇ بالىم يوق مېنىڭ.
 ئىشىكىڭدە ياستانىپ ئۆلسەم نە ئەرماندۇر ماڭا،
 يادى-پىكىرىم سەندەدۇر، ئۆزگە خىيالىم يوق مېنىڭ.
 دادىخاھلىق ئەيلەدىمەن، ئەرزى ئەھۋالىمغە يەت،
 تاپمادىم، سەندىن بۆلەك بىر شەھسۇۋارىم يوق مېنىڭ.
 نەۋبەتى سەن يارىنىڭ ئاستانەسىدا بول مەدام،
 تا تىرىكمەن، ياردىن ئۆزگە خىيالىم يوق مېنىڭ.

× ×

ۋەھىي كەلتۈردى نەبىگە ئەيدى ئۆلدەم جىبرائىل،
 چۈن پەرىشتەلەر دۇرۇد، ئەيدى سەلام رەببى جەللىل.
 ھەقتەئالا پەرز قىلدى ئۈممەتىڭغە ئى رەسۇل،
 بەش نەمازۇ رۇزەئى، ھەج ۋە زەكاتىدۇركى، بىل.
 ئەمرى ھەقنى ھەركىشى بەرپا تۇتۇپ، تەرك ئەتمەسە،
 جەننەتى فىردەۋس ئىچىدە نۇش ئەيلەر سەلسەبىل.
 قەسدى ئىلە ھەركىم نەمازۇ رۇزەنى تەرك ئەيلەسە،
 قەبز ئەيلەر مىڭ ئۇقۇبەت بىرلە جانىن ئەزرائىل.
 سەكسەن ئۇقبە بولغۇسىدۇركىم گىرىپتارى جەھىم،
 يېمى زۇققۇمى بولۇرلەر ئىچكۈچى زەھرى قەتىل.
 تەڭرىدىن قورقۇپ مەگەركىم ئىچمەسە شەرىپەت، شەراب،
 ھەق غەمىدىن پەرھىز ئەيلەپ قىلسە تائەت مۇتتەسىل.
 ھەقتەئالا رازى بولغاي بەندەسىدىن، ھەم رەسۇل،

داخلى جەننەت بولۇرغە باردۇرۇر ئايەت دەلىل.
رەكك - بەرەكك ھۆللە كىيىپ، تاجى مەرەسسەد باشغە،
خىزمەتتە ھوربىلەر ئالدىدا تۇرغاي خەيىل - خەيىل.

ئىلتىپات ئەيلەپ خۇدا ھەر بەندەگە تۇرلۇك ئەئام،
ھەر نەچە قىلسە تەنەۋۇل، كەلمەگەي ھەرگىز سەقىل.
نۇر بولغاي ئول تەئامى بەۋلى - غايىت بولماغاي،
يوقتۇر ئولمەك، قېرىماق ھەم بولماغاي ھەرگىز كېسەل.
ئوقمەئى داۋۇر ئەيلەپ مېھمان قىلغاي خۇدا،
بەندەلەرگە ئاخىرى دىدار بەرگەي ئەل - ۋەكىل.
پاسقى كىرەس تۇمۇغقە، ئول سەخاۋەت ئەيلەسە،
ئەۋۋى ئەيلەر ھەق، گۇناھنى ئالۇر، رىزۋان كەقىل.
ئاقىل ئېرسەكك تائەت ئەيلەپ ھەم سەخاۋەت پىشە قىل،
بولماغاي جەننەتكە داخىل، ئابىدى بولسە بېخىل.
مىكك نىدامەتلەر بىلە قىلغان گۇناھىكك ياد ئېتىپ،
ھەر سەھەرلەر زار يىغلاپ، تەۋبە - ئىستىغپار قىل.
روزى مەھشەر نېتكاسەن بىچارە - ئاجىز نەۋبەتى،
جۇرمى ئىسياننىڭ تۇلادۇر، خەيىرى - ئەھسانىنى قىل.

× ×

ياتمە بەندەئى موئىمىن، قوپ سەھەر تەھارەت قىل،
قۇللۇقۇڭنى سابىت ئەت، تەككەرگە ئىبادەت قىل.
لائىلاھ ئىللەللاھ، ھەقدىن ئۆزگە يوق ئاللاھ،
غاپىل ئولمە بىر سائەت زىكرى ئېيىت، ئىبادەت قىل.

كېچە - كۈندۈز جەھد ئەيلەپ، ئىچ مەيى مۇھەببەتنى،
 دۇنياغا كوگۇل بەرمە، زوق بىرلە تائەت قىل.
 ھەر سەھەر گۇناھىڭىزغا تەۋبە ئى نەسۇھ ئەيلە،
 يازۇقۇڭ بېغىشلانسۇن، ئاخىرەتدە راھەت قىل.
 كېچەلەر بولۇپ قايىم، كۈندۈزى بولۇپ سايىم،
 باھوزۇرى دىل بىرلە بولمە تەڭرىدىن غاپىل.
 مۇندا مالۇ - جانىڭنى ھەق يولىدا سەرپ ئەيلە،
 بولما دۇنياغە مەغرۇر بېھىشتدە ئىمارەت قىل.
 تالىبى خۇدا بولساڭ دۇنيانى تەلاق ئەيلە،
 دوست تۇتىمە دۇنيانى، غەم يىمە، مۇراد ھاسىل.
 جەھد ئەيلەپ تالىپ بول، ھەق يولىغە راغب بول،
 تاڭلا رەھنەما بولغاي پىرىغە ئىرادەت قىل.
 ئومرۇڭ ئوتتى غەپلەتتە پىسىق ئىلە كەسپەتتە،
 نەۋبەتى نىدامەتتە، كەل ئوزۇڭ نەسەت قىل.
 كەل ئى موئىمىن، سەھەر ۋەقتىدە ئويغانىپ تەھارەت قىل.
 خۇداغە بەندە بولساڭ ۋەقتىن ئۆتكەرمەي ئىبادەت قىل.
 ئەجەل يەتمەستە ئى غاپىل، غەزىمەت بىل تىرىكلىكىنى،
 كېچە - كۈندۈز خۇداغە چانۇ - كوگۇلۇڭ بىرلە تائەت قىل،
 يامان ئىشدىن قىلىپ پەرھىز، تەكەببۇر بولماڭىز ھەرگىز،
 سەھەرلەر زار - زار يىغلاپ، گۇناھىڭىزغا نىدامەت قىل.
 تىلەر بولسەڭ قاراڭغۇ گور ئازابدىن نىجاتلىقنى،
 پەيغەمبەر، ئەۋلىيالەر روھىغە قۇرئان تىلاۋەت قىل.
 خۇدا ۋە ئەۋلىيا ۋە ئەنبىيالار ھەم بولۇر خۇشنىۋىد،
 قىيامەت كۈن شەفائەت ئەيلەگەيلەر، ئاندا راھەت قىل.
 بېھىشتى جاۋىدانىغە كېرەرنى خاھلەسە ھەركىم،
 ئەمىرسەن خاھى شاھ بولساڭ بۇ ئالەمدە ئەدالەت قىل.
 گۇناھلەر باشى ئولدۇركى، كىشى دۇنيا تەلەپ قىلسە،

خۇدانىڭ بەرگەنگە شۇكرى ئەيلەپ، سەن قەنائەت قىل.
نەسىب ئەتسە خۇدايىم بەندەسىگە ھور ئىلە جەننەت،
شەرابى ئەنتەھۇرنى نۇش ئەيلەرسەن، ھەلاۋەت قىل.
بېھىشتى جاۋىدانى ھورى - غۇلماندىن ئۈمىد ئەتسەڭ،
قولۇڭدىن كەلگەنچە نەۋبەتى سەنھەم سەخاۋەت قىل.

غەم بىلە تاكى يۇرۇرسەن ئى كوئۇل، مەردانە بول،
بىۋەفا دۇنيا ئۇچۇن ئومرۇڭ ئوتەر، مەردانە بول.
گۈلھەممەچدەك جانۇ - دىل بىرلە يىغارسەن جىغەنى،
كىم ئۆلەرسەن، بارچە ئەھۋالنىڭ قالدۇر، نەردامە بول.
مۇندا ھەق يولغە سەن خەيرى - سەخاۋەت پىشە قىل،
ئاخىرەتتە بىرگە ئون بەرگەي خۇدا، مەردانە بول.
ئاقىل ئېرسەڭ ئى بىرادەر، سۇبھىدەم بىدار بول،
زوق بىلە ھەق قۇللۇقىن قىلماق ئۇچۇن مەردانە بول.
جەھد ئەيلەپ ھەر سەھەر تەۋبە - تەزەررۇدۇ ئەيلەگىل،
مەغىپرەت قىلغاي گۇناھىڭنى خۇدا، مەردانە بول.
بىل تىرىكلىكىنى غەنىمەت، ئەيلەگىل ياخشى ئەمەل،
تاڭلا پەيغەمبەر شەفائەت ئەيلەگەي، مەردانە بول.
تائەتى قىل نەۋبەتى ھەرچەند بولساڭ پۇر گۇناھ،
نا ئۈمىد بولمە، خۇدا رەھمەت قىلۇر، مەردانە بول.

مۇنتەزىردۇرمەن ساڭا، ئى ئاشىقى پەرۋانە كەل،
بۇ ھەزىن كوڭلۇمنى غارەت ئەيلەگىل، مەيخانە كەل.

ئال قولۇڭغە ئول مۇھەببەت بادەسىدىن كاسەئى،
 جۇرئەئى جامى مۇھەببەتدىن ئىچىپ، مەستانە كەل،
 يارنىڭ زەۋقى ھەر ارەتدىن بولۇپمەن تەشەنئى،
 لۇتپ ئېتىپ كەلتۇر ماڭا بىر جۇرئەئى پەيمانە، كەل.
 بۇ ئارادا يار بولسۇن، بولماسۇن ئەغيارلەر،
 جامى ۋەھدەتتىن ئىچالى ھەردەمى رىندانە، كەل،
 تا قىياھەت چىقماغاي كەيپى مۇھەببەت بادەسى،
 يارنىڭ شەۋقى جەمالى شەمئىغە پەرۋانە، كەل.
 ئاشىقى سادىق ئېرۇرسەن، دەھرىدىن تەجرىد بول،
 شۇم رەقەپلەر ۋەھشەتدىن قورقماغىل بۇ يانە كەل.
 نەۋبەتى كىم مەقسەدىڭ ۋەسلى جەمەلى ياردۇر،
 ئەۋلىيالەر مەرقەدىن تەۋفى ئەتكەلى ئاستانە كەل.

× ×

گۈل چاغدىر ئى ساقى ۋەقتىنى غەنىمەت بىل،
 شول ئاياغدىن باشىغە بىزگە جامى ئىشرەت قىل.
 يا بىلىڭلەر، بىلىمەڭلەر، ئاڭلاماس مۇنى ئاڭلا،
 تاڭلا بولغۇسى تاڭلا، بۇ كۈننى غەنىمەت بىل.
 خۇش كېلۇر ۋىسالى يار، باغ ئارا گۈلى گۈلزار،
 بولسە، بولماسۇن ئەغيار، يار بىرلە سوھبەت قىل.
 ياردىن جۇدا بولما، غەمگە مۇپتەلا بولما،
 شاھ بولۇپ، گەدا بولما، گوشەئى قەناكەت قىل،
 نەۋبەتى ۋىسال ئوتتى، يار پۇرقەتى يەتتى،
 يار ئۇيان ئوتۇپ كەتتى، تېز يىتىپ، بۇگۈن يانغىل.

× ×

چىقىپ شەھرى ۋۇجۇددىن، تاماشايى جەھان كەلدىم،
 بىغەرمانى ئىلاھا، قەترەئى سۇدىن نەھان كەلدىم.

ئىناياتى ئىلاھا بولغان ئىلگە رۇزى ئەۋۋەلدە،
 بىرەھمەتدۇللىلا كى مەن ئاجىز مۇھەببەت خانەدان كەلدىم.
 ئولەر ۋەقتىمدە ئىمانىم سەلامەت ئاسراغىل يارەب،
 بىھەققى ھورمەتى پەيغەمبەرى ئاخىر زەمان كەلدىم.
 چىقىپ ياركەند دىيارىدىن مەنازىللارنى قەتئە ئەيلەپ،
 زىيارەت قىلغالى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان كەلدىم.
 مېنى ئاجىز قۇلغە پادىشاھىم رەھىم ئەتكەي دەپ،
 ئىماملار ماتەمىنى تۇتقالى مەن باغرى قان كەلدىم.
 كېچە - كۈندۈز پىراقىدا يۇرۇرلەر دەر - بەدەر ھەيران،
 شەھىدلەردىن مەدەد بولغايىمۇ دەپ، بىخانىمان كەلدىم.
 مېنى بىچارە ئاجىز ھالىغە رەھىم ئەيلەگىل يارەب،
 مۇرادىمنى تاپارمەن دەپ، شەھى ساھىب قىران كەلدىم.
 نەمازىمنى قەزا قىلدىم كى شەيتاننى رىزا قىلدىم،
 گۇناھىم شۇملۇقىدىن سارغىرىپ بەرگى خەزان كەلدىم.
 ياتىدۇر نەۋبەتى كىم جەھد ئەيلەپ مەستۇ - لايەتقۇل،
 ئوزۇمدىن بېخەبەردۇرمەن، بۇ دەرگاھغە قاچان كەلدىم؟

ئاخىرەت شىددەتلەردىن تۇرپە غەم كەلتۈرمىشەم،
 ھەر سەھەرلەردە كوزۇمدىن قەترەنەم كەلتۈرمىشەم.
 بۇ "ئەلىپ" تەك قامەتىم دەۋزەخ غەمىدا بولدى "نۇن"،
 يازۇقۇمنىڭ جەھتىدىن قەددىمنى خەم كەلتۈرمىشەم.
 ھەر زەمان قىلغان گۇناھىمغە نىدامەت ئەيلەبان،
 نەفسىمەكىم، بىر قەنئەتدە ئەلەم كەلتۈرمىشەم.
 رەھىبەتنىڭ بىرلە گۇناھىمىنى كەچۈرگىل، ئى ئىلاھ،
 دەرگاھىڭغە ئىلتىجا، ئەفۋى، كەرەم كەلتۈرمىشەم.

گەردىگار، بەندەگە تەۋپىق، تائەت قىل ئەتا،
 قۇللۇق ئەيلەپ سەجدەگە باشىمنى كىم كەلتۈرمىشەم.
 پادىشاھ، تورت نىمەرسەدۇر، سېنىڭ گەنجىڭدا يوق،
 يوقلۇق ئاجىزگىنە ھاجەت بەھەم كەلتۈرمىشەم.
 ئى خۇدايا، رەھمەتتىڭدىن نەۋبەتى ئۈمىدۋار،
 تەۋھىدىڭغە مەن گۈنەھكارى قەلەم كەلتۈرمىشەم.

× ×

بۇ ئالەم فانىيغە مەن كېلىپ گۈزەر ئەتتىم،
 تورت ياشىدا ئىلىم ئىستەگەلى مەن سەپەر ئەتتىم.
 بۇ ئىلىم شەرىئەت يولىدا قالدۇم ھەيران،
 بىر راھىبەرى تاپماي ئوزۇم دەر- بەدەر ئەتتىم.
 تەۋپىق بولۇپ كەلدۇم ئۇستاد قاشغە،
 بىر نەچچە مەھەل تەھسىل ئىلىم ئىختىيار ئەتتىم.
 يۈز شۇكرى ئىلاھىغە، ماڭا قىلدى بۇ ئىئام،
 بىر زەررە ئىلىم تەھسىل ئىتىپ، بەھرەۋەر ئەتتىم.
 ھەر بارىكى قەسدى ئەتسە ماڭا لەشكەرى ئەئدا،
 ئاياتۇ ھەدىسلەرنى ئوزۇمگە سۈپەر ئەتتىم.
 ھەر يەردىكى بىر ئالىمى خۇش فەھىمى تاپسام،
 بىر لەھزە ئانىڭ مەجلىسىدە مەن مۇقەر ئەتتىم.
 كىم ئىلىمى شەرىئەتنى ماڭا بەرسەلەر ئەئلىم،
 گوياكى ئانى پەر تۇتۇپ مەن پەدەر ئەتتىم.
 سەۋدە كۆپ سوزلە ئى نەۋبەتى ئاجىز،
 شەرىئە نەبى دىن ئوزگەنى مەن مۇختەسەر ئەتتىم.

× ×

يارنىڭ چارباغىدىن بىر دەستە گۈل كەلتۈرمىشەم،
 بادەئى ئىشقى- مۇھەببەت كاسە مۇل كەلتۈرمىشەم.

ناگھان جامى مۇھەببەت بادەسىدىن نۇش ئىتىپ،
كوزلەرىمدىن قەترە - قەترە ئەشكى ھول كەلتۈرمەشەم.
جەزبە ئەيلەپ بادەئى ئىشقى - مۇھەببەت كەيپىدە،
سەجدەئى شۇكرانەگە باشىمنى قۇل كەلتۈرمىشەم.
خانەمانىم يارنىڭ ھەققىدە ئىپسار ئەيلەسەم،
شۇكرى لىللاھ نەۋبەتى، بولدۇڭ نەبىغە ئۇمىمەتى،
بىل غەنىمەت پۇرسەتى، خەتمى رەسۇل كەلتۈرمىشەم.

× ×

كىلەي دەپ ۋەئدە ئەيلەپ، كەلمەدى ئول يار يالغانىم،
ۋەفاغە ۋەئدە ئەيلەپ، تۇرمادى سەرۋى خىرامانىم.
گىرىپىتارى بولۇپمەن يارنىڭ ھىجران بەلاسىغە،
كويۇپ ئىشقى - پىراقىنىڭ ئوتىدا ئورتەنۇر جانىم.
بىلەلمەم ھىچ ئىلاجىنى، نېچكۈك ئەيلەي، نەدۇر تەدبىر،
قاچان يەتكەي قۇلاغىڭغە مېنىڭ بۇ ئاھۇ ئەپغانىم.
دەرىخا كاشكى بىلسەم ئىدى، تۇرغان مەكانىڭنى،
سېنى مەن ئىزدەسەم قايدىن تاپارمەن شاھى خوبانىم.
نە بولغاي رەھىمى ئەيلەپ، مەن قۇلۇڭغە بىر نەزەر سالساڭ،
مېنىڭدەك قۇل كېرەكمەسمۇ ساڭا ئى ماھى تابانىم.
تۇرۇپمەن مۇنتەزىر يولدا ھەر كۈن، يارى كەلگەي دەپ،
بىناگاھ كەلسە ئىسار ئەيلەسەم جانىمنى مېھمانىم.
ھەبىبىڭ ھورمەتىدىن بەندەنى ئوزۇڭگە ۋاسىل قىل،
خۇداۋەندە، ئولەر ۋەقتىمدە ھەمراھ ئەيلە ئىمانىم.
ئەگەر ئاشىق سەن، مەئشۇق جەپاسىغە تەھەممۇل قىل،
ھەزىن كوڭلۇمنى مەئمۇر ئەيلەگەي شاپەدكى يەزدانىم.
كەل، ئەمدى نەۋبەتى يارى مەجازىغە كوڭۇل بەرمە،

دەرىخ، ئومرۇم ئوتتۇپدۇر يارى فانىغە، ئىسسز جانىم!

× ×

ئىستەدىم، ئالەمدە سەندەك شەھسۇۋارى تاپمادىم،
 دەھر ئارا بىر مۇشپىقى ھەم دەرد يارى تاپمادىم.
 بولماغاي ئالەمدە سەندەك مەھۋەشى ئى نازەنن،
 غۇنچەئى خەندىن لەبىڭدىن گۈلئۇزارى تاپمادىم.
 نە ئىلاج ئەيلەي، مېنىڭ كوڭلۇم ساڭا ۋالەئى دۇر،
 چىرەئى تابان يەڭلىغ لالە زارى تاپمادىم.
 رەھمى ئەيلەپ سائەتى ئوزۇڭگە ۋاسسل قىل مېنى،
 دىلبەرم كويۇڭدا ئارتۇق دەردى يارى تاپمادىم.
 كېچە - كۈندۈز نەۋبەتى كويۇڭدا بولدى مۇپتەلا،
 بۇ جەھاندا سەندىن ئوزگە غەمگۇزارى تاپمادىم.

× ×

كوزۇم ياشىنى توكۇپ، سۇبەدەم دۇئا قىلايىن،
 نىيازۇ نالە بىلە تائەتى خۇدا قىلايىن.
 خۇدايىم رەھمى قىلىپ، بەرسە بەندەگە تەۋپىق،
 ھوزۇرى دىل بىلە زىكرى رەببەنا قىلايىن.
 تەمامى ئايلار ئوتۇپ، مۇھەررەم ئايى تۇغسە،
 تەۋافى ئىتكەلى مەن ئەزم پادىشاھ قىلايىن.
 مەنۇ شىكەستە مەزارىغە ناگىھان يەتسەم،
 سەمائى دەۋرى قىلىپ، ماتەمى شەھىد قىلايىن.
 كەمىنە بەندەگە بولسە ئەۋلىيا مەدەدى،
 تەمامى ئىككى جەھان ھاجەتسىم رەۋا قىلايىن.

سەھەردە تەۋبە ئى زارى ھەمىشە مەقبۇلدۇر،
نەسۇھ تەۋبە قىلىپ، رەۋزە باسەفا قىلايىن.
پەيغەمبەر ئۆمىتى سەن، تۇت ئىمام ئۇچۇن ماتەم،
ئانىڭ يولىدا باشىم نەۋبەتى پىدا قىلايىن.

× ×

بېخىل بىر پۇل ئۇچۇن كەچكەي ئېزىز جان بىرلە ئىماندىن،
بېخىلنىڭ نەئىشى باردۇر دىيانەت بىرلە قۇرئاندىن.
سەخىيلەر بولماسە نادان بېخىلنى يەر يۇتار ئەردى،
سەخىيلەرنىڭ تۇپەيلىدىن بەلالەر رەد بولۇر ئاندىن.
سەخىيلەر ھەر كۈنى نېمەتلەرىن يەپ، شۇكرى ئەيتۈرلەر،
يىمەي - ئىچمەي يىغار ئەھمەق بېخىل دۇنيايى ناداندىن.
بېرىپدۇرلەر بۇ ئالەمدە بېخىلغە سىيىم - زەر بىسىيار،
سەخىيلەرغە بېرۇرلەر ئاخىرەتتە ھورى - غۇلماندىن.
سەخاۋەت ئەبلەسە ھەركۈن خەلايىقلەر ئوقۇر رەھىمەت،
بېھىشتى جاۋىدانغە كىرەرلەر خەيرى - ئىھساندىن.
بېخىللەر كىرمەگەي جەننەت ئىچىگە، بولسە ھەم ئابىد،
قىيامەتكە قۇتۇلماسلەر قاراڭغۇ گور ئەزابىدىن.
قولۇڭدىن كەلگەنچە نەۋبەتى سەن خەيرى - ئىھسان قىل،
قۇتۇلغايىسەن ئەزابىدىن، ئۇمىدىم باركى رەھماندىن.

× ×

خۇدايا رەھمى قىل، مەن بەندە ئى روي سىيادۇرمەن،
يۇرۇپ غەپلەت بىلە نەپسىم كويىدا مۇپتەلادۇرمەن.
كى تائەتنى قويۇپ، شەيتان كويىدا بۇگۇرۇپ ھەردەم،

ھەمىشە بۇت پەرەستلەردەك قىلىپ غەرقى گۇنادۇرمەن.
سەھەرلەردە قوپۇپ، تەۋبە - تەزەررۇدۇ قىلمايمىن، يارەب،
قىيامەت كۈن نەچۈك قىلغايىمەن بىر كوڭلى قارادۇرمەن.
قىلىپ يۈزىڭ گۈنەھلەرنى، ئىشىم دائىم رىيا بىرلە،
جەھالەت شۇملۇغىدىن ئۆتكەرىپ ئومىر تەباھ دۇرمەن.
دىدىڭ: «لاتەقنەتۇ مىن رەھمەتۇللاھ» ئايەتنىڭ ۋەئدە،
خۇدايا، ئىتىقاد ئەيلەپ، بۇ ھوكۇمۇڭغە رىزادۇرمەن.
ئەمەللىغلەر ئامان تاپسە، ئاخىر دەمدە ئىمان تاپسە،
قاراڭخۇ گوردى مەن ئاجىز، ئەسىرۇ مۇپتەلا دۇرمەن.
بۇ كۈنلەرنى قىل ئەندىشە، سەخاۋەت ئەيلەگىل پىشە،
خۇدا رەھمەتنىڭ ئىتىقاد ئەيلەپ تۇرادۇرمەن.
نەمازۇ رۇزەنى قىلماي، مۇسۇلمان مەن، دىسە ھەركىم،
ئەيتسۇنكىم گىرىپتارى ئەزابى جاۋىدان دۇرمەن.
بۇ سوزلەرگە گۇمان ئەتمەي، قىلىڭلار تەۋبەنى تەقسىر،
ئانىڭ شەئىنىگە كەلگەن ئايەتىگە مەن گۇۋادۇرمەن.
كىشى ئايەت، ھەدىسنىڭ مەئىنىنى ئىشىتىپ، ئەمەل قىلسە،
ندامەتلەر قىلىپ يىغلاپ، دىگەي: «شۇم بېھەيادۇرمەن».
نەمازۇ رۇزەنى تەرك ئەيلەمە ئى نەۋبەتى ئاجىز،
كى شائىرلار قاتىدا خۇش ھەبىبى بىر گەدادۇرمەن.

× ×

خۇدايا، ئۇشۇ كۈندە رەھىمى ئەيلەپ يار كەلگەيمۇ،
ھەزىن كۆڭلۈمنى شاد ئەيلەپ كى ئول دىلدار كەلگەيمۇ.
نەچە يىلدۇر ئۇشۇل ئەھدىڭغە باغلاپ ئىتىقادىمنى،
ژەپا ئەيلەپكى ئول ئەھدىغە كىم غەمخار كەلگەيمۇ.

تۇتۇپ كوز، مۇنتەزىردۇرمەن جەمالىڭ كورگەلى مۇشتاق،
 نە بولغاي لۇتپى ئەيلەپ، كورگەلى دىيدار كەلگەيمۇ.
 كېچە - كۈندۈز پىراقدا بولۇپمەن ۋالەئى شەيدا،
 مېنىڭ ھالىمنى پەرىش قىلغالى ئەييار كەلگەيمۇ.
 بىناگاھ ئۇشبۇ كۈندە مۇژدەئى ئول مېھرىبان يەتسە،
 ھەزىن كوڭلۇمنى مېھمان قىلغالى تەييار كەلگەيمۇ.
 جەھانغە كەلمەگەي ھەرگىز ئانىڭدەك بىر پەرى پەيكەر،
 ئانىڭ ھۇسنى جەمالدەك گۈلى - گۈلزار كەلگەيمۇ.
 مېنىڭ شورىدەئى ھالىمنى كىم ئول مېھرىبان بىلسە،
 كەمىنە نەۋبەتدەك مۇپتەلايى زارى كەلگەيمۇ.

ئى سەبا، بەرگىل خەبەر، ئول شەھسۇۋارىم كەلدىمۇ،
 لۇتپ ئېتىپ، ھالىم سورارغە ھەمدىيارىم كەلدىمۇ.
 كەلسە يارىم ھەر زەمان غەمكىن كوڭول تاپقاي ئارام،
 خەستە كوڭلۇم شاد ئېتىپ ئول نەۋباھارىم كەلدىمۇ.
 كەلسە ناگاھ بولغۇسى گويا ماڭا پەسلى باھار،
 ئاچىلىپ چۈن لالە ئەھمەر گۈلئۇزارىم كەلدىمۇ.
 پۇرقەتدە ئورتەنىپ، جىسىم زەئىپ ئولدى نېتەي،
 بولغۇسىدۇر دەردىمە دەرمان يارىم كەلدىمۇ.
 ۋاسىل ئولسام، ھەر زەمان شىرىن لەبىدىن نۇش ئېتىپ،
 كامى دىل ھاسىل ئېتىبان رۇزگارىم كەلدىمۇ.
 كەيپ قىلدىكىم مېنى ئىشقى - مۇھەببەت بادەسى،
 تۇتتى شىرىن زەبان كوزى خۇمارىم كەلدىمۇ.
 سىدىقى بىرلە چۈستىچو قىل يارنى ئى نەۋبەتى،
 قالمادى سەبرۇ تەھەممۇل، ئول نىگارىم كەلدىمۇ.

× ×

كىشى ئىلمى شەرىئەتكە ھەمىشە يار بولماسمۇ،
خۇدانىڭ قۇللۇقىنى قىلماق ئۈچۈن بىدار بولماسمۇ.
كېچە - كۈندۈز خۇداغە بەندەلىكنى ئەيلەگىل ھەردەم،
تىلاۋەت ئەيلەسە ھەر كىم سەۋاب بېسىپار بولماسمۇ.
ئەزىز ئەتكەن قۇلۇڭنى بۇ جەھاندا خار ئېتەلمەس كىم،
ئەگەر خار ئەيلەسەڭ، ھەر يەرگە بارسا خار بولماسمۇ.
ئەگەر سەن بەندەلەرگە رەھىمەتنىڭ بىرلە نەزەر قىلساڭ،
زىمىنۇ تاغۇ تاش ئول بەندەگە گۈلزار بولماسمۇ.
كىشىكىم كوڭلىنى ھەق يادى بىرلە ئەيلەسە مەشغۇل،
خۇدا ۋە ئەنئىيا ۋە ئەۋلىيالار يار بولماسمۇ.
ئىبادەتنى سەخاۋەت ئەيلەسە، بولغاي خۇدا خۇشئۇد،
بېھىشتى جاۋىدان، ئەجرى ئانىڭ دىدار بولماسمۇ.
كىشىكىم بىنەمازلىق پىسقى ئەيلەپ ھەم بېخىل بولسە،
خۇدا ۋە ئەنئىيا ۋە ئەۋلىيا بىزار بولماسمۇ.
جەھاندا نەۋبەتنى، ئىلمى شەرىئەتكە ئەمەل قىلغىل،
خۇدا رەھىمەت قىلىپ ئىلمى شەرىپ قولىدار بولماسمۇ.

× ×

ئەزىزلەرنىڭ مەزارىدا ئەزىزلەر بار بولماسمۇ،
بارى ئەھلى ئۇلۇستە بۇ ئەزىزلەر يار بولماسمۇ.
ئۇلارغە چىن كوڭۇل بىرلە ئەقىدە ئەيلەسە ئىخلاىس،
قىيامەت كۈن ئانىڭ ئورنى گۈلى گۈلزار بولماسمۇ.
مەزارىنى تەۋاپ ئەيلەپ تەلاۋەت ئەيلەسە ھەركىم،
رەۋا ئەيلەپ ئانىڭ ھاجەتلەرىن غەمخار بولماسمۇ.

ئەگەر ھەرىكەت مۇرىد بولسە، ئەزىزلىرى خىزمەتتىن قىلىسە،
 ئەزىزلىرى تاڭلا مەھشەردە ئانى قولىدا بولماسمۇ.
 كىشىكىم ئەۋلىياغە كەم ئەقىدە، بۇلادۇر مۇنكىر،
 جەمىئى ئەنبىيا ۋە ئەۋلىيا بىزار بولماسمۇ.
 ئەگەر بەئزى ئەداۋەت ئەيلەسە مۇرتەد، مۇناپىق بىل،
 خۇدا لەئىنەت قىلىپ، ئورنى تۇمۇغدا نار بولماسمۇ.
 ھەمىشە ئەۋلىيالار روھىغە قۇرئان تىلاۋەت قىل،
 خۇدايىم رەھمەتى قىلسە، سەۋاب بىسىيار بولماسمۇ.
 كىشىكىم ئەۋلىيالار ھەققىدە نەزرى - نىياز بەرسە،
 بارى مۇشكۈللەرى ئاسان بولۇپ، زەردار بولماسمۇ.
 ئەزىزلىرى روھىغە ئى نەۋبەتى خەتم ئەيلەگىل قۇرئان،
 مەدەت ئەيلەپ ساڭا ئىككى جەھاندا يار بولماسمۇ.

خۇدايا، دوستلارنى مۇددە ئىپلەردىن جۇدا ئەيلە،
 ئوزۇڭنىڭ يادى بىرلە كوڭلىمىزنى مۇپتەلا ئەيلە.
 ئوزۇڭنىڭ يادىدىن، بىز ئاسىلارنى ئەيلەمە غاپىل،
 بېرىپ جانى مۇھەببەتتىن، ئوزۇڭگە ئاشنا ئەيلە.
 تىلىمىزنى ھەمىشە زىكىرى بىرلە ئەيلەگىل مەشغۇل،
 بېرىپ تەۋپىق تائەت، كوڭلىمىزنى پۇر زىيا ئەيلە.
 بارى ئاجىز قۇلۇڭنى ئاسراغىل راھى زىلالەتدىن،
 خۇدايىم رەھمى ئەيلەپ، بەش نەمازنى رەھنەما ئەيلە.
 گۇناھىم ئەفۋى قىل يارەب، بىھەققى ھورمەتى "تاھا"،
 ئەتا قىل بەندەگە قۇربى «ئەللىل - ئەرىشىش - تەۋا» ئەيلە.
 خۇداۋەندا جەمىئى مۇسۇلمانغە بېرىپ تەۋپىق،
 قىلىپ شاھىستەئى جەننەت، مۇرىدى ئەۋلىيا ئەيلە.

مۇسۇلمانلار دۇئاسىنى ئىجابەت ئەيلەگىل يارەب،
كى دىنىنىڭ دۇشمىنى شەيتان قەدىمىدىن جۇدا ئەيلە.
خۇدا، دوستلارنى ئاسراغىل سەن ئوز پەناھىڭدا،
ئىلاھا، رەھمەتنىڭ بىرلە غەربىلەرغە نىدا ئەيلە.

سەبا يەتكۈركى مەن بىچارەدىن پەيكۇ - پەيامىنى،
ساغىنىپ - ساغىنىپ ھەم كوپ سەلام بىرلە دۇئا ئەيلە.
جەھاننى سەير ئېتىبىدۇرمەن، دىلىمغە تاپمادىم دەرمان،
كېلىپمەن دەرگەھىڭغە پادىشاھىم بىر دەۋا ئەيلە.
كەل ئەمدى نەۋبەتىكىم پادىشاھىمغە مۇرد بولغىل،
كوزۇڭگە ئاستانە تۇپراغىنى تۇتىيا ئەيلە.

× ×

ئى بەندەئى ئاقىلسەن، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.
ھەق يادىغە كامىلسەن، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.
تىنماي خۇدانى ياد قىل، دىن ئويىنى ئاباد قىل،
غەمكىن كوڭۇلنى شاد قىل، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.
قۇللۇققە بېلىڭ باغلاغىل، ئوزۇڭنى موئىمىن چاغلاغىل،
خەستە كوڭۇلنى ئۇلاغىل، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.
ئومرۇڭ ئوتتى قىشۇ - ياز، دائىم ئوقى بەش ۋەقت نەماز،
بولغىل خۇداغە ئەھلى راز، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.
زاكىر بولۇپ، زىكىر ئەيلەگىل، شاكىر بولۇپ، شۇكىر ئەيلەگىل،
ئاخىرەتنى فىكىر ئەيلەگىل، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.
ئاخىرەتنى ئەندىشە قىل، دائىم سەخاۋەت پېشە قىل،
كوڭلۇڭنى گويا شىشە قىل، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.
قىلغان گۇناھىڭغە يانىپ، تەۋبە - تەزەررۇتلار قىلىپ،
قوپقىل سەھەردە يالبارىپ، جاننىڭ بىلە ئاللاھ دە.

سەندىن بۇرۇنقىلار قەنى، يەر قوينىغە كىردى بارى،
قىلمە داغى مائى مەنى، جانىڭ بىلە ئاللاھ دە.
زىكرى ئەيتىغىل دەم - بە دەم، گورنىڭ ياراغىن ئەيلە غەم،
ھەق يولغە قويغىل قە دەم، جانىڭ بىلە ئاللاھ دە.
تائەتلەرنىڭ بولسە قە بۇل، خۇشتۇد بولغاي ھەم رەسۇل،
پىل سىراتتىن كەچكەي ئۇل، جانىڭ بىلە ئاللاھ دە.
ئى نەۋبەتى مەردانە بول، ئىشقى ئوتىدا پەرۋانە بول،
ھەق يولىدا مەستانە بول، جانىڭ بىلە ئاللاھ دە.

ئالدى كوڭلۇمنى بۇگۇن بىر دىلبەرى جانانەئى،
ئاي يۇزىنىڭ شەمىغە بولدۇمكى مەن پەرۋانەئى.
بولدى بۇ جىسىم زەئىپ، ئىشقى ئوتىنىڭ تابىغە،
دوستلار ئەيىب ئەتمەڭىز بولسامكى مەن پەرۋانەئى.
پەرۇ - بالىم جور كېلىدۇر، بەھرىدە ئولسەم نېتاك،
كاشكى بولسا بەھەم ئول مەھۋەشى ھەمخانەئى.
ئى يارانلار ئىشقى سەۋداسى تۇشۇبدۇر باشىمە،
ۋەسىلىنىڭ مەھرۇمىدىن كوڭلۇم ئويى ۋەيرانەئى.
ئى يارانلار بۇ ھەزىن كوڭلۇم ئىمارەت ئەيلەڭىل،
سەدقەئى قىلغىل جەمالىڭ خىرمەندىن دانەئى.
ۋەھ، نە خۇشتۇر، كىمكى بولسە يارى بىرلە ھەمىنىشىن،
جەننەت ئىچرە يارسىز ئولتۇرسە مېنەت خانەئى.
يارنىڭ ۋەسلى جەمالىنى تىلەيدۇر نەۋبەتى،
دوست، سادىق ئېرۇرمەن كىم ئەمەس بىگانەئى.

× ×

ئەجەپ ئەرمەس كوگۇلىنى ئۇلاماقتە مەھمان كەلسە،
خۇدانىڭ رەھمەتتۇر، بەندەسىگە ناگەھان كەلسە.
كى مەھمان ئالدىغە خۇشەۋەت بولۇپ قويسە مۇھازىرنى،
مۇھازىر يەپ، ئىلاھا شۇكرى دەر شاھى جەھان كەلسە.
خۇدا ۋە ئەنبىيا ۋە ئەۋلىيالار ھەم بولۇر خۇشئۇد،
تەئامنىڭ قۇۋۋەتتىندىن بەندەگە زىكرى زەبان كەلسە.
بۇ مەھمان خاتىرى خۇشئۇد بولۇپ ناگاھ دۇئا قىلسە،
بېرۇرمەن دەپ خۇدا ۋەئدە قىلىبدۇر بىرگە ئون كەلسە.
يەنە ھەم باردۇرۇر خاسىيەتى بىسىيار مەھماننىڭ،
خۇدايىم رەت قىلۇر ئاندىن بەلايى ناگەھان كەلسە.
پەرىشتەلەر خۇدايىمىدىن تىلەر ئانىڭ گۇناھىنى،
قىيامەت دەشتىدە باشىغە نۇرى سايەبان كەلسە.
ئويۇڭگە كەلسە مەھمان، نەۋبەتى سەن ھەم ئەزىز تۇتقىل،
خۇدا رەھىم ئەيلەگەي مىزاندا ئەئمالىڭ گىران كەلسە.

× ×

چىقتى ناگاھ مەھۋەشى، تۈرپە نىگارى ئۈزگەچە،
ئاچىلىپ چۈن لالە ئەھمەر گۈلتۇزارى ئۈزگەچە.
ئىككى شەھلا كوزلەرى كوگۇلۇم قۇشنىنى قىلدى سەيدە،
مۇپتەلا ئەيلەپ مېنى يادى نىگارى ئۈزگەچە.
ئاتتى مىژگان ئوقلارنى، پەيۋەستە قاشنى يا قۇرۇپ،
تەگدى ناۋەك ئوقلارى، قىلدى قەرارى، ئۈزگەچە.
نە ئىلاج ئەيلەي يارانلار دەردى ئولتۇردى مېنى،
بارچە دەرەتلەر بىر سىرى، ئوق زەخمىكارى ئۈزگەچە.

ياستانىپدۇر ماھى تابان چىمەرەسىن پىنھان ئېتىپ،
 ئەژدىھا يەڭلىغ ئىككى زۇلپى نىڭارى ئوزگەچە.
 مۇددەئى قويماس ئانىڭ ھۇسىنى تاماشا قىلغالى،
 ئىككى سەپ لەشكەر تۇرۇپدۇر، سەد ھەزارى ئوزگەچە.
 مۇددەتدۇر مۇنتەزىردۇرمەن جەمالغە ئانىڭ،
 رەھىمى ئەتكەي دەپ قىلۇرمەن نالە - زارى ئوزگەچە.
 كەلمەگەي ئالەمگە ئانداغ بىر پەرى مەككەرەئى،
 بى تەرەھيۇم زالىمى ھەردەم شىكارى ئوزگەچە.
 كېچەيۇ كۈندۈز جەمالى شەۋقىدە بولدۇم خەراب،
 كاشكى بۇ نەۋبەتى يا بولسە يارى ئوزگەچە.

× ×

ۋەھكى، بولدۇم مەن يەنە بىر دىلرەباغە مۇپتەلا،
 ئاي يۇزلۇك، ئاھۇ كوز، قاشى قاراغە مۇپتەلا.
 نە بەلالىغ يار ئىدى ئوتىدا كويدۇردى مېنى،
 بولماغاي ھىچكىم مېنىڭدەك كىم بەلاغە مۇپتەلا.
 ئى خۇدايا ئىشقى ئوتىنى بەندەنىڭ كوڭلىگە سال،
 مۇتتەسىل بولغاي تىلىم ھەمدۇ - سەناغە، مۇپتەلا.
 ئى يارانلار كورسەتۇر ئوزىن بۇ دۇنياچۇن ئەرۇس،
 بولماغاي مەن جەھىمىرىش كوڭلى ئالاغە مۇپتەلا.
 گىردىگارا دەھرى رون مېرىنى كوڭلۇمدىن چىقار،
 يادى - پىكىرىم ئەيلەگىل دارىل - بەقاغە مۇپتەلا.
 رەھىمى ئەيلەپ ئاسراغىل ھەفىزى ئامانىڭدا مېنى،
 قىلماغىل بىچارەنى ئول بىۋەپاغە مۇپتەلا.
 ئاقىل ئەرسەڭ نەۋبەتى، كوڭلۇڭنى ھەرگىز بەرمەگىل،
 بولماغىل مەغرۇر سەن كانى جەپاغە مۇپتەلا.

× ×

ۋەھكى بولدۇم خادەمى ئول ئەسپىياغە مۇپتەلا،
شۇكرى لىللاھ ئۆمەتى ئول ئەسپىياغە مۇپتەلا.
چۇن بىلۇرلەر كىم جەمئى ئەسپىيا، بەرھەق ئېرۇر.
ئول شەپئى رۇزى مەھشەر رەھنەماغە مۇپتەلا.
ئىتىقاد ئەيلەپ يەنە ئەۋلادۇ ئەسھابغە ھەم،
دوستدۇرمەن چەھار يارى باسەفاغە، مۇپتەلا.
ئاسلارنى كويدۇرۇپ قىلغان گۇناھى ئىللەتى،
چۇن بولۇپدۇرمىز شەپائاتى دەۋاغە مۇپتەلا.
رەھمى ئەيلەپ يارەسۇلىللاھ شەپائەت قىلباساڭ،
مۇئەسسەپەتلەر جەھتەدىن قالدۇق بەلاغە مۇپتەلا.
دەستىگىر ئەيلە بەلادىن ئى ھەببىي زۇلجەلال،
جاۋىدانى بولغۇمىز، كانى جەپاغە مۇپتەلا.
نائۇمىد بولمە شەپائەت بەھرى بى پايان ئېرۇر،
سىدقى بىرلە نەۋبەتى بول ئەسپىياغە مۇپتەلا.

× ×

ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ قىلدى يارىم مىكرى ھىلا،
ئىشق ئوتى شۇئە ئۇرۇپ كىم، قىلدى كوكلۇمنى جىلا.
نە بەلالىغ ئوتدۇر ھىچ سۇبىلە ئول ئوچمەدى،
ئابى دىدەمنى توكۇپ ئەۋجەلەنۇر ئوتى بەلا.
نە قىلاي، ئاھ نەيلەيىن قالدۇمۇ غەرق ئاب ئىچىدە،
خەستەئى دىلنى شىكەستە ئەيلەدى توپان بەلا.
قەتل ئەيلەرگە مېنى ھەركۇنى ئول كاپىرى ئىشق،
رەھمىنى قىلمايدۇر مەگەركىيدى باشمە ئول جىلا.

يۇگۇرۇپ باردىم بىناگاھ، مەن ئاڭا قىلدىم نەزەر،
ماھى تاباندەك كورۇندى عورە يەڭلىغ دۇختەرى.
مەن ئەيتتىم: — "ئولگۇچە بەندەك بولاي ئى نازەنن،
رەھىمى ئەيلەپ سەن ماڭا بولغىل كى يارى يا ۋەرى،"
شېۋە ئى نازۇ. كەشەمە بىرلە ئەيدى ئول سەنەم:
— "بولماغاي ھەرگىز مۇناسىپ، سەن بەشەرسەن، دەن پەرى"
— "ئەۋەلدە كورمەگەي ئەردىم سېنى ئى ماھ رۇي،
سائەتى ھەمدەم بۇلالى، رەھىمى ئەيلەپ كەل بېرى."
خەندە ئەيلەپ ئەيتىدۇر: — "پەرزەندى ئادەم بىۋەفا،
بېھۇدە كوپ سوزلەمە، ئەمدى كوزۇمدىن كەت نېرى!"
جەھد ئەيلەپ نەۋبەتى تائەت - ئىبادەت قىل مەدام،
تاڭلا مەھشەردە شەفائەت ئەيلەگەي پەيغەمبەرى.

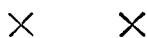
× ×

كىزەرمەن ھەرتەرەپ، ئى دىلرەبا كورسەم جەمالىڭنى،
ھەمىشە جۇستىمچۇ يۇم تەڭرىدىن تاپسام ۋىسالىڭنى.
نەچە يىلدۇر، سېنى مەن دوستۇم دەپ ئەيلەدىم ئىخلاس،
رەقىپلەر جەختىدىن سەن قىلماغىل ئوزگە خىيالىڭنى.
تەلەيدۇرمەن خۇدايىم ئاسراغاي بادى خەزانىدىن،
ھەمىشە ئافىيەت بول باغدا نازۇك نىھالىڭنى.
رەقىپلەر تەئىندىن مەردانە بولغىل ئاشقى سادىق،
غېرىپلەر كوڭلىنى ئوۋلاپ، چېلىپ يۇرگىل سەتارىڭنى.
كېچە - كۈندۈز سېنىڭ يادىڭ ھەزىن كوڭلۈمگە نەقىش ئەيلەپ،
نەچۈككەم، ياد ئېتەي بۇلبۇل كەبى شىردىن زەبانىڭنى.
خۇدا قاشىدا ئىش قىلسە ۋەئىندەللاھ، ئەمەس زايىت،
سەھەرلەردە دۇئادا ياد قىلغىل بۇ غۇلامىڭنى.

تسلەيدۇر نەۋبەتى كىم، ئەۋلىيالاردىن مەدەت بولغاي،
ئەۋۋەل بەرگەي خۇدا، ئىككىنچى پەيغەمبەر مۇرادىڭنى.

جۇستىجوي ئەيلەپكى پىرى بەركەمالى ئىستالى،
ئى كوڭۇل ئالەم كېزىپ، بىر ئەھلى ھالى ئىستالى.
گەر مۇيەسسەر بولسە ئانداغ يار قابىل ھەر زەمان،
پىرى مۇرشىد ئەيلەبان سوھبەت خىيالى ئىستالى.
نالەئى زارى بىلە قىلغان گۇناھنىڭ ياد ئېتىپ،
چۇن نەسۇھادەك يانپ تەۋبە قىلالى ئىستالى.
ھەقتە ئالا رەھىمى ئەيلەپ تۇتسە بىزنى ئافىيەت،
زۇھىد تەقۋا ئەيلەبان قۇۋۋەت ھىلالى ئىستالى.
نۇش ئەيلەپ بادەئى ئىشقى - مۇھەببەت زەۋقىدە،
تاكى مەھبۇبى ھەقىقىينىڭ جەمالى ئىستالى.
نالە ئەيلەر بۇلبۇلى گۈل مەۋسىمىدا ھەر باھار،
بىزمۇ ھەم پەرھادۇ - مەجنۇندەك ۋىسالى ئىستالى.
مۇستەئىد بولغىل خۇدانىڭ يولىغە ئى نەۋبەتى،
بىزمۇ ھەم بىركارى خەيرى زۇلجەلالى ئىستالى.

كىمكى سەھەردە ئويغانىپ قىلدىكى ئول تەھارەتى،
تەۋبە - تەزەررۇد ئەيلەبان قىلسە نەمازۇ ئائەتى.
ھەركىشى قوپسە سۇبھەدەم، يەتتەس ئاڭا كۈلپەت - ئەلەم،
بولغاي ئاڭا بېھىشت بەھەم، قىلسە دۇئا ئىجابەتى.
ئول كىشىدىن خۇدا رىزا، روھى تەمامى ئەننىيا،

- ئاتا - ئانا ۋە ئەۋلىيا ھەركۈنى قىل تىلاۋەتى. تاپسە ئەگەر ھەلالدىن، بەرسە زەكاتى مالىدىن، ھەشىرى كۈنى پەيغەمبەرى قىلغاي ئاگا شەپائەتى. ۋەقتى سەھەردە قوپ رەۋان، نالە ۋەزارى ئەيلەبان دەۋزەخ ئوتىدىن بول ئامان، ئەيلە بەھىشتە راھەتى. كەمەرى ھىممەت باغلاغىل، نەپسى ھەۋانى قوغلاغىل، خەستە كوگۈلنى ئوۋلاغىل، ھەركۈنى قىل سەخاۋەتى. خاھى شەھى، ئەمىر بول، خاھى غەنى پەقىر بول، مۇستەسسىبە تىگىنى ياد ئېتىپ، نەۋبەتى قىل نىدامەتى.

× ×

بىناگاھ ئوچرادى بىر دىلرەبا تۇردىكى قاش ئاتتى، ھەزىن كوگۈلۈمنى غارەت ئەيلەدى، سىرىمنى پاش ئەتتى. جەھانغە كەلمەگەي ھەرگىز ئانىگدەك بىر پەرى پەيكەر، كېچە - كۈندۈز پىراقىدا كوزۇمنى غەرق ياش ئەتتى. پىراقىدا ئەگەر قان يىغلاسام ئەيىب ئەتمەگىز زىنھار، مۇسۇلمانلار، نېتەي بىچارە كوگۈلۈمنى تالاش ئەتتى. ھەرەمدىن چىقتى ئۆلدەم جىلۋە ئەيلەپ ماھى تاباندەك، كەرەشمە بىرلە مەندەك بىناۋالارنى ئاداش ئەتتى. كى سىلسىل زۇلغىنى دام ئەيلەبان چۈن دىلبەرى سەيبىاد، جەمالى خىزمەنى ئۆزى قارا خالىنى ماش ئەتتى. ئەجەپ مۇشكۈل ئېرۇركىم يارنىڭ كويىدا جان بەرمەك، غەمىنى توئمە ئەيلەپ، خاك پايىنى فەراش ئەتتى. نە ئەرمان نەۋبەتى، كىم، يارنىڭ كويىدا جان بەرسەم، پىدا ئەيلەپ ئوزىنى يولىدا ئىسار باش ئەتتى.

ھەرەمدىن چىقتى بىر مەھۋەش گەزەر گاهىمدا جا قىلدى،
ھەزىم كوڭلۇمنى غارەت ئەيلەدى ئول مۇپتەلا قىلدى.
بۇ ئالەمدە ئانىڭدەك بولماغاي بىر دىلبەرى ئەييار،
قارا زۇلفىنى رۇخسارىدا دام ئەيلەپ جىلا قىلدى.
ئانىڭ ھوسنى جەمالغە بولۇپمەن ۋالەئى شەيدا،
تۇتۇنسز خىرمەنى ئاتەش قۇرۇغ جىسمىمنى يا قىلدى.
كويۇپ شامۇ - سەبا پۇرقەت ئوتدا ئورتەنۇر جانىم،
تۇشۇپ پەرتەۋ جەمالى يار كوڭلۇمدە جۇلا قىلدى.
ئاتىپ مىزگان ئوقىنى قاشى ياسى بىرلە ئول مەھبۇب،
كېلىپ سىينەم ئۈزە تەگدى، يۈرەك - باغرىم يارا قىلدى.
مۇھەببەت ئوقىغە بولدى نىشانە سىنەئى ئاشىق
جەراھەت دەردىگە قان ياشىنى مەرھەم - داۋا قىلدى.
دىمىڭلار ئى يارانلار ياردىن بۇ نەۋبەتى ناگاھ،
تاپپدۇر خاكسارىنى، كوزىگە تۇتىيا قىلدى.

ئالما، دەيدۇرلەر ئالۇرلەر ئالمەنى،
قوينىغە يىلداپ سالۇرلەر ئالمەنى.
ئالمەغە مەيەل ئەتسە ھەركىم ناگىھان،
شاخىدىن ئىگىپ ئالۇرلەر ئالمەنى.
ھىچ مېۋە ئالمەدەك مەرغۇپ ئەمەس،
زەۋق ئىلە جانىم شۇرارلەر ئالمەنى.
نازەنن رۇخسارى يەڭلىغ رەڭ - بەرەڭ،
تاختەغە تىزىپ قويارلەر ئالمەنى.

تۈرپە - خۇشەيلىق ئۇلار ئوي زىننەتى،
 پۇل بېرىپ، ساتىپ ئالۇرلەر ئالمەنى.
 كەلسە نورۇز پەسلى، ئەييامى باھار،
 چۇڭلەغە توھپە قىلۇرلەر ئالمەنى.
 ئومۇرۇڭ ئوتتى نەۋبەتى ھەسرەت بىلە،
 چۈستىچۇ قاسە تاپارلەر ئالمەنى.

تۈرپە - خۇشەيلىق

ئاهىستە - ئاهىستە

ئەزەلدىن بەندەگە بولدى قەدەر ئاهىستە - ئاهىستە،
 كوكۇلدە ئىشق ئوتى قىلدى شەرەر ئاهىستە - ئاهىستە،
 ئورۇپ پەرۋاز، يەڭلىخ بالۇ - پەر ئاهىستە - ئاهىستە،
 بارۇرمەن يارقاشىغە تاڭ سەھەر ئاهىستە - ئاهىستە،
 شورارمەن لەبلەرىن شىرىن - شەكەر ئاهىستە - ئاهىستە.

پىراقىدا يورۇرمەن ئاستانىغە قەدەم يەتسە،
 نەسب ئەتكىل ئىلاھا يارنىڭ ۋەسلى بەھەم يەتسە،
 قىلىپ ئەيشى - پىراغەت مەنەتۇ ئەندۇھى غەم كەتسە،
 بىناگاھ مەن يىتىمگە بولسە بىرلۇتپى كەرەم يەتسە،
 ئانىڭ ھوسنىغە كىم بولماس زەرەر، ئاهىستە - ئاهىستە.

سالۇرلەر قۇرئەئى ھەركۇن، ماڭا ئول ياخشى پال ئولتاي،
 نەسب ئەتكىل ئىلاھا بۇ رەپىقى ئەھلى ھال ئولغاي،
 جەمئى بەندەگە دىدار ئەجرى زۇلجەلال ئولغاي،
 ئانىڭ ھۇسنى زەكاتىدىن نىھالى بەركەمال ئولغاي،
 ئوزار ئومرى ئانىڭ مىسلى شەجەر ئاهىستە - ئاهىستە.

مۇرىد ئەتكەي كىشى بىر پىرى كامىل ئۆلپەتى بىرلە،
كوڭۇل رەڭگىنى روشەن ئەيلەگەيلەر سوھبەتى بىرلە،
يۇرۇركىم بىخەبەر ئەھلى شەخاۋەت غەپلەتى بىرلە،
ئوتەر بىر - بىر باسىپ شۇم بېھەيالەر ۋەھشەتى بىرلە،
كورەلمەيكىم قالدۇرلەر شۇرۇ - شەر ئاھىستە - ئاھىستە.

دەرىغا، ئاھ كىم، ئول يار باقىماس بىۋەپالىقتىن،
ماڭا سەبرى تەھەممۇل يوق ئېرۇر ئەمدى جۇدالىقتىن.
مېنىڭ ئەرزىمگە يەتكىلى ئى نىگارا ئاشنالىقتىن،
تىلەكىم ئول دۇرۇر مەھشەر كۈنى دىدار خالىقتىن؛
كى رەھىم ئەتكەي ماڭا كىم ئومر ئوتەر ئاھىستە - ئاھىستە.

ئىچىمەن بادەئى ئىشقى مۇھەببەت قىلدى مەستانە،
يۇرۇرمەن دەر - بەدەر مەيران كويۇڭدا كەتتەئى خانە،
توكەرمەن دىدەئى ئەشكى نىدامەت، مىسلى دۇردانە،
جەمالىڭ شەمىغە بىچارە ئاشق بولدى پەرۋانە،
كى مەئشۇقۇم يورۇركىم بىخەبەر ئاھىستە - ئاھىستە.

خۇداغە بەندەلىك قىلغان كىشىكىم دوست سادىقتۇر،
ئانىڭ قىلغان ئىشى كۈللى شەرىئەتكە مۇۋاپىقتۇر،
ئىبادەتى سەخاۋەت ئەيلەسە دەرگاھىغە لايىقتۇر،
ھەمىشە مەقسەدى ۋەسلى جەمالى يار ئاشىقتۇر،
كەل ئەمدى نەۋبەتى قىلغىل مەقەر ئاھىستە - ئاھىستە.

× ×

ئاپمادىم ھەرگىز جەھاندا يارنى ئەغيارسىز،
دۇنيادا ھىچ بولماغايكىم مەن كەبى غەمخارسىز.

غەمزە ئەيلەپ جان ئالۇرغە نە ئەجەپ تەبىئارسىز،
 ئى شەھى خوبان ئالەمدە نە ياخشى يارسىز،
 بولماغاي ھىچكىم مېنىڭدەك يارسىز، دىلدارسىز.

جانۇ دىل بىرلە تىلەيدۇرمەن سېنىڭ ۋەسلىڭنى مەن،
 كاشكى بىلگەي ئىدىم ئەۋۋەل سېنىڭ ئەسلىڭنى مەن،
 سېنەلەرنى رەخنە ئەيلەپ بىلمەدىم قەسدىڭنى مەن،
 قايىسى بىر ئەلپاز ئىلە ئەيتاي سېنىڭ ۋەسپىڭنى مەن،
 چۇن لەتاپەت بابىدا ھەرنە دىگەنچە بارسىز.

يارنىڭ كويىدا ھەم ئەجەپ ئەمەستۇر بولسە قۇل،
 ئىشتىياقىدا ھەمىشە كوزلەرىمدىن ئاقتى مۇل،
 گەر مۇيەسسەر بولسە ئىچسەم لەبلەردىن تازە مۇل،
 قەددىڭىز سەرۋى خىرامان ئاي يۈزىڭىز تازە گۈل،
 باغدا گۈل كويىدۇر ۋەلى، ئەمما ئەجەپ گۈلزارسىز.

× ×

مۇھەببەت بادەسىدىن كاسەئى ئول دىلرەبا يەتكۈر،
 كېچە-كۈندۈز سېنىڭ يادىڭدا بولدى مۇتتەكا يەتكۈر،
 سېنىڭ كويىڭدا ئىسار ئەيلەدى جانىن پىدا، يەتكۈر،
 مەنۇ دىلخەستەنىڭ ئەرزىنى ئى پەيكى سەبا يەتكۈر،
 كى يۈز مېھرى مۇھەببەت بىرلە ئەلبەتتە دۇئا يەتكۈر.

ئانىڭ ئىشقى پىراقىدا پەلەككە يەتتى بۇ نالىم،
 جەمالىك شەمىغە پەرۋانە يەڭلىغ ئورتەنۇر ھالىم،

يورۇرمەن دەر - بەدەر ھەيران كويدا زار ئەھۋالىم،
جەمالىڭ شەمىغە دۇركىم قاراڭغۇ بۇ يارۇق ئالەم،
كوزۇڭ ئاستانەسىغە تۇپراغىنى تۇتىيا يەتكۈر.

ئانىڭ ھالى نەچكۈدۇر دەپ كى مەن ۋابەستەنى سورسە،
غېرىبى ھالىغە رەھىم ئەيلەبان شىكەستەنى سورسە،
ئىنايەت ئەيلەبان ياكى مەنۇ دىلخەستەنى سورسە،
كوڭۇلنىڭ قۇۋۋەتى، جانىم ھوزۇرى دىل بىلە سورسە،
مەنۇ بىچارە ھالىنى ئۇشۇل جانانەگە يەتكۈر.

پىراقىدا مېنىڭ بىچارە كوڭلۇم ۋەھىمنىڭ ئولدى،
غېرىبىلارنى كورەلمەي شۇم رەقىبەلەر خەشىمنىڭ ئولدى،
كېچە - كۈندۈز غەمىدە نەۋبەتى چۈن دەردىناڭ ئولدى،
جۇدالىق دەردىدىن كوڭلى ۋەفاھىنىڭ ھەلاڭ ئولدى،
نە ئۈچۈن ئەنبەرى پەژمۇردەسىدىن بىر داۋا يەتكۈر.

رۇبائىلار

خۇش دەۋلەت ئېرۇر يار بىلە سوھبەت قىلسە،
بىر يەردە بەھەم بولۇپ مۇھەببەت قىلسە.
شېرىن لەبىنىڭ بادەسىدىن نۇش ئىتىپ،
مەستانە بولۇپ ئەيش - پەرەغەت قىلسە.

لۇتپۇڭ بىلە ئاسىلەرغە رەھىم ئەيلە خۇدا،
دىن دۇشمەنىدىن قەدەمنى ئەيلە جۇدا.
بىر تەندە ئەگەر ھەزار جانىم بولسە،
قۇربان قىلاي جانىمنى يولۇڭدا پىدا.

شۇل كۈنكى يارىم جەمالدىن ئالسا نىقاب،
خۇش راھەتدۇر ئارادە بولماسە ھىجاب.
ئاشىق جەمال، زاھىد تىلەكى بېھىشت،
دىدار كورەركىم بى رىيا قىلسە سەۋاپ.

دىلبەرىم تۇردۇم يولۇڭغە تەلەۋرۈپ،
كەلسە سۇنبۇل ساچىنى توققۇز ئورۇپ.
مۇنتەزىر دۇرمەن جەمالغە ئانىڭ،
جاننى بەرسەم ئاي جەمالنى كورۇپ.

ئى قادىرىم، قۇدرەتتىڭدىن بىر زەكات،
زەيجانغە رىزىق بەرگۈچى سەندىن بەرەكات،
ھەركىمنى ئەزىز ئەتسە ئەجەپ قۇدرەتلىغ،
ئەيسا پەلەك ئوزرە چىقتى، قارۇن دەرەكات.

مالغە كىشى ھەق يولىدا بەرسە زەكات،
بىر بەرسە ئاڭا بېرۇركى ھەق ئون بەرەكات.
دەۋزەخ ئوتىدىن ئامان بولۇر، ئومىرى دەراز،
مەھشەر كۈنىدە تاپقۇسدۇر كوپ دەرەجات.

ئۇچماق ئېلىگە تائەت ئىمان بائىس،
دەۋزەخ ئىلىگە كۇفر ئىلە ئىسيان بائىس.
دەۋزەخدىن ئامان بولۇر، ئومىرى دەراز،
قىل تائەتى خەبىرى بىرلە ئەھسان بائىس.

شاھ نەرەبى ئەرش ئوزرە چىقتىڭ مۇسراج،
قىلغان ئەجرە دىنىڭ تاپتى رەۋاج.

پەيخەمبەر، ئەۋلىيائى، شاھ، پۇقرا،
مەھشەر كۈنىدە شەپائەت تىڭغە مۇھتاج.

يار بىرنە ئولتۇرسە، كوڭۇل تاپسە فەرەھ،
لۇتقى ئەتسە مۇھەببەت مەيدىنى ئىچسە قەدەھ.
لەئلى لەبىدىن كامى دىل ھاسىل ئېتىپ،
مەجرۇھ كوڭۇل شاد بولۇپ تاپسە سەھەد.

مەئىن سەن، ھەق تائەتغە بولمە گەرەخ،
مالا بەئىنى سوزىگە تەبىرەتمە زەرنەخ.
ھەق قۇللۇقىنى قىلمەيۇ تەرك ئەيلەسە ئول،
مەھرۇم بېھىشت بولۇر، مەكانى دەۋزەخ.

ئى ياخشى سۇپاتىڭ قۇل - ھۇۋەللاھۇ ئەھەد،
رەھىم ئەيلى ماڭا بېھەققى ئەللاھۇس - سەھەد.
تائەتنى قويۇپ قىلدىم گۇناھى بېھەت،
قادىرسەن، بەندەڭدە نە ئىمکان، نەھەد.

بىلگىلىكى، غەنىمەت نەپەس جان لەزىز،
تەۋپىق بولۇپ ئەيىتسە ئىمان لەزىز.
خۇشئۇد بولۇر خۇدا ۋە ھەم پەيخەمبەر،
تائەت قىلىپ ئوقۇسە قۇرئان لەزىز.

ئاسماندا، يەردە خۇدا سەن ھازىر،
ياخشى، يامان گىردىگارم سەن نازىر.
ھەر تەۋرى جەزا بەرسەڭ قۇدرەت سەندە،
كەم تائەتى، پۇرگۇناھ بەندەڭ قاسىر.

ھەق يادى بىلە يۈرسە كىشى ئومرى دەراز،
 تائەت، بىلە ئومر ئوزار، مىڭ ياشى ئاز.
 غاپىل بولسە نەفسى ھەم تۇلادۇر،
 ئاشق بولسە دوست ھەقىقىي نە مەجاز.

مەھبۇب يۈزىن كۈرگەلى قىلدىمكى ھەۋەس،
 ھەر شامۇ- سەبا كويىدا بولدۇم بى خەس.
 دەردى- پىراقىدا مېنى شەمىي شامال،
 بۇ ئەزىز ئۆمىر ئوتتى، ئاز قالدى نەپەس.

ئەرزىمنى ئېيتايكى دەمى تۇتقىل گۇش،
 دەجىرىڭ غەمىدە ياشىمىنى مەي قىلدى نۇش.
 رەھىم ئەيلە يىتىمگە ئى شەھى كىشۋەرى ھوسىن،
 مۇشتاق جەمالىڭغەكى ئولدۇم مەدھۇش.

ئىخلاىس بىلە ئوقۇسە مىڭ بىر ئىخلاىس،
 ھەق قاتىدا بولغۇسىدۇر خاس - ئەلخاس.
 مەقسۇدىغە ئول يەتكۇسىدۇر ئىككى جەھان،
 دەۋزەخ ئوتىدىن ئامان بولغايىكى خەلاس.

يارىم قاشىدا قىلاي ئەھۋالىم ئەرز،
 ھالىمغە يېتىپ سورسە، ماڭا بولمەسە قەرز.
 كى مۇندا ئەگەر سورمەسە يارىم ئەھۋالىم،
 مەھشەر كۈنىدە خۇدايىمغە ئەيلەي ئەرز.

ھەقدىن نۇزۇل ئولدى بىر نامەئى خەت،
 نەماز ئوتەمەي ئېتىسە ئىمان غەلەت.

ھەركىمكى ئۇشۇل نامەگە مۇنكىر ئولسە،
قالغايكى ئازاپ جاۋىدانىدا پەقەت.

قۇرئان ئوقۇسە شامۇ - سەبا ھەر ھاپىز،
ساقلاغۇچىدۇر گۇناھىدىن ئول ھاپىز.
ئىخلاىس بىلە ئوقۇسە قۇرئان لەزىز نەماز،
جەننەت ئىچىرە جەمال بەرگەي ھاپىز.

گۈل زەۋقىدە بۇلبۇللەر چەرخى سەما،
ئاشىقلار بىلۇر ئىشق ئوتىدا نەرخى سەما.
ئاشىق بولسە دار ئوزرە مەنسۇر يەڭلىغ،
ھەق يادى بىلە ھەركۈنى ئەيلەرگە سەما.

قۇلىنى سالىپ كىلەدۇر خۇاجە بەرالغ،
مىزگانى بىلە سىپىنەنى قىلدى يەرالغ.
مۇشتاق ھوسنى جەمالغە ئانىڭ،
يۈزىنى كورۇپ جانىمنى بەرسەم ئارالغ.

ئاشىقلارنىڭ قەدرىنى بىلۇر ئەھلى سەلەق،
قەدرىن نە بىلۇر ئىچىدەكى زەرنى سەدەپ.
جاھىل نە بىلۇر پەزىلەتى ئالىمنىڭ،
ئەر قەدرىنى ئەر بىلۇر يەنە ئەھلى سەلەق.

خۇش دەۋلەت ئېرۇر كىشىگە ئالىم بولماق،
نې شەئىدە ئېرۇركى زالىم بولماق.
ئالىم بولۇپ ئىلىغە ئول قىلسە ئەمەل،
مەھشەر كۈنىدە بېغەمۇ سالىم بولماق.

ئاشىق كىشىگە جەنالى جانانە كېرەك،
زاھىدلەرغە باغۇ - بوستانە كېرەك،
باغ بىرلە ماڭا ئى زاهىد بەرمە فەرىب،
باغى ساڭا بولسە، ماڭا باغيانە كېرەك.

لۇتپۇڭ ئەگەر بەندە ئىززۇ جەلال،
يەتكۈرگۈسىدۇر ھەركۈنى ئاڭا قۇۋۋەتى ھەلاک.
تائەتى قۇبۇل بولۇر، دەۋزەخدىن ئامان،
ئۇل بەندەگە ھەق بېرۇر بېھىشت ئىچرە جەمال.

كەلدىم پەناھىڭغە تەلاۋەتى ئىززۇ ۋەجەل،
مۇشكۈلنى خۇدايا كەرەمىڭ ئەيلەسە ھەل.
پەزلى كەرەمىڭ بىرلە نەسب ئېتىپ ئىمان،
گىردابى غەمى تۇتتى ياقام دەست ئەجەل.

دېۋانچە نەۋبەتى كىم كىتابى پۇرغەم،
ھەركىم ئوقۇسە، باردۇر دۇئادىن تەمەئىم.
روھۇغە دۇئا قىلسە، مېنى ياد ئەتسە،
جەننەتدە خۇدا بەرگەي ئاڭا نازۇ نەئىم.

مەن بەندەئى ئاسى پەرىشاندۇرمەن،
يارەب غەزەبىڭ غەمىدە ھەيراندۇرمەن.
بەھرى كەرەمىڭ قەترەسىدىن ئەيلە نەسب،
رەھىم ئەيلە ماڭا تەشەنئى بەرياندىرمەن.

جانانە ئۇچۇن بىر، ئىككى مالىمىنى گەراۋ،
گەر قىلسە قەبۇل خانە - مانىمىنى گەراۋ.

دەيدار ئەگەر بىزگە مۇيەسسەر بولسە،
يولدا بىرەي ئەزىز جانىمنى گەراۋ.

شۇل كۈنكى سېنى كوردۇم، بولدۇم بەندە،
نە سەبرى - قەرار يوق، نە ئارام مەندە.
بىر يەردە بەھەم بولۇپ قىلالى سۈھبەت،
سەن مۇندە كىلەسە، مەن بارايمۇ ئۇندە؟

باشمىغە ئەگەر دوستلارم كەلسە بەلا،
ھەقىقەت يولدا ئولتۇرەي قوي ۋە كالا.
باشىڭدىن ئۇشۇل بەلانى رەد ئەيلەر ھەق،
ھەم ئومرى ئۇزۇن بولۇر ھەم مالى تولا.

ئى بەندەئى ۋۇجۇدۇڭ سېنىڭ قەترە مەنى،
ئالغىغە سەنۇ قىلما غۇلۇ كىبرى مەنى.
ئېيتىبدۇر ھەدىس ئول رەسۇلى مەدەنى:
"مەن ئەكرەمە - ئالىمەن - فەقەد - ئەكرەمەنى."

ئى يارانلار بىز ئولۇرمىز يادىكار قالدى كەلام،
كىشىدىن قالغاي جاھاندا بىر نىشانە ياخشى نام.
مىڭ يۈز ئاتىشىدا ئەردىكىم پەيغەمبەر ھىجرەتى،
بۇ كىتابى نەۋبەتى تەسنىقى بولدى ۋەسسەلام.

«دېۋان قارى» دىن تاللانما

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئېبىز ساۋۇت

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

مەن قارى تەخەللۇسلۇق بۇ ئۇيغۇر شائىرنىڭ شېئىرلىرىنى ئۇنىڭ ھىجرى 1330 - يىلى تاشكەنت غۇلام ئەل ھوسنى مەتبەئەسىدە چاپ قىلىنغان «دېۋان قارى» ناملىق كىتابىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىدىم. مەن ئاساسلانغان بۇ نۇسخا ھازىر ئاقسۇ بازار ئىچى ئىسلاھات ئاھالە كومىتېتىدا ئولتۇرۇشلۇق ساۋۇت موللام دىگەن كىشىنىڭ قولىدا ساقلانماقتا. كىتاپتىكى مەلۇماتتىن قارىغاندا، دېۋان موللام مەرمەخدۇم شاھ يىنۇس ئوغلى دىگەن كىشىنىڭ خىراجىتى بىلەن چاپ قىلدۇرۇلغان. كىتاپنىڭ ئىگىزلىكى 210 مىللىمېتىر، كەڭلىكى 130 مىللىمېتىر، قېلىنلىقى 12 مىللىمېتىر كېلىدۇ. كىتاپ قاتتىق قەغەز بىلەن مۇقاۋىلانغان ۋە ياخشى شىرازلانغان، شېئىرلار قېنىق رەڭلىك ھەسەلى قەغەزگە بېسىلغان، مۇھىم مۇخەممەسلەرگە ماۋزۇ قويۇلغان. دېۋاندىكى شېئىرلار رادىفىلار بېشىدىكى ھەرپلەرگە ئاساسەن، ئەرەپ يېزىقىنىڭ ئېلىپبە تەرتىۋى بويىچە گۇرۇپپىلاشتۇرۇلغان. دېۋاندا 7600 ھىجرى شېئىر بار. شېئىرلار ئاساسەن غەزەل، مۇخەممەس ۋە مەسنەۋى شەكىللىرىدە يېزىلغان. شېئىر شەكىللىرى بويىچە ئېيتقاندا، دېۋان 4 پارچە

ھەمدۇ سەنا ۋە نەئىت، 59 مۇخەممەس، 208 پارچە غەزەلدىن تەركىپ تاپقان. شائىرنىڭ شېئىرلىرىنىڭ ئۈچتىن ئىككىسى قىسمى دىگۈدەك ئەركىن ۋە ساپ مۇھەببەت، ياخشى ئەخلاق، ۋاپادارلىق، كىشىلەرگە خەيرىناھلىق قاتارلىق تەربىيىۋى تېمىلاردا يېزىلغان. شائىرنىڭ قالغان شېئىرلىرىدا، زامان ۋە مۇھىت ھەم ئىدىيىۋى ئەنئەنىلەرگە كۆرە، دىنىي ئەقىدىچىلىك تەرغىپ قىلىنىدۇ.

دېۋاندىكى شېئىرلارنىڭ بەدىئىي سەۋىيىسىدىن قارىغاندا، شائىرنىڭ تىلى سەل ئېغىرراق، لېكىن ئىپادىلەش كۈچى زور، پىكىرلىرى ناھايىتى مەنتىقى، ھىسسىياتى تەسىرلىك ۋە گۈزەل. شائىر ئۇيغۇر - تۈرك شېئىرىيىتىنىڭ بۈيۈك ئۈستىلىرى بولغان ناۋايى، فۇزۇلانىڭ، شۇنىڭدەك زەلىلى، مەشرەپ قاتارلىق شائىرلارنىڭ غەزەللىرىگە، پارس تىلىدا يازىدىغان تۈركىي شائىرلاردىن ئابدۇراخمان جامى ۋە مىرزا ئابدۇقادىر بىدىللارنىڭ غەزەللىرىگە، پارس شائىرلىرىدىن ئاسىي، ساھىپ، ھاپىز قاتارلىقلارنىڭ غەزەللىرىگە مۇخەممەسلىرى يازغان، ئۇنىڭ مۇخەممەسلىرى غەزەللىرى قايسى تىلدا يېزىلغان بولسا، شۇ تىلدا ۋە قايسى شائىر يازغان بولسا، شۇ شائىرنىڭ بەدىئىي سەۋىيىسىگە تەڭ تۇرۇپ يېزىلغان. بۇلاردىن، شائىر قارىنىڭ زامانسىغا يارىشا، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە شەرق خەلقلىرى ئەدىبىياتىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن ۋەكىللىرى ھەم ئۇلارنىڭ نادىر ئەسەرلىرىدىن خەۋەردار، ئەرەپ ۋە پارس تىللىرىنى پىششىق ئىگەللىگەن يۇقۇرى مەلۇماتلىق كىشى ۋە تالانتلىق شائىر ئىكەنلىكىنى كورۇۋالغىلى بولىدۇ.

شائىرنىڭ ياشاپ ئۆتكەن دەۋرى ۋە ئۇنىڭ ھاياتى كەچۈر-ھەسلىرى توغرىلىق ئاقسۇ بازار گۇگۇشى كوكتات بازىرى ئىش باشقۇرۇش ئورنى ئىسلاھات ئاھالى كومىتېتىدا ئولتۇرۇشلۇق 76 ياشقا كىرگەن باقى مەخسۇم ۋە شۇ گۇگۇشىنىڭ لەنگەر ئىش باشقۇرۇش ئورنىدىكى مەتبۇئات خەلىپىتىمىلەر ماڭا قىسمەتلىك مەلۇمات

بەردى. باقى مەخسۇم مۇنداق دەيدۇ: "شائىر مەھمۇد قارى توغرىسى بىزنىڭ ئائىلىمىزدە ئۈچ ئەۋلاتتىن بېرى ئېغىزىدىن ئېغىزغا ئوتۇپ ساقلىنىپ كېلىۋاتقان نەسەپنامە بار. مەھمۇد قارى بەدولەت (ياقۇپ بەگ) دەۋرىدە ئوتكەن، تاكى 1910 - يىللارنىڭ ئاندى - كەينىگە قەدەر ھايات كەچۈرگەن كىشىدۇر. مەھمۇد قارى خوتەنلىك. بەدولەت دەۋرى ئاياقلاشقاندىن كېيىنكى چاغلاردا، يەكەننىڭ تىرەك-باغ دىگەن يېرىدە موللا نىياز ئىشانىم دىگەن بىر كىشى چوڭ بىر خانقا بىنا قىلدۇرۇپ، خانقادا زىكرى - سۇلۇكلەر ئويۇشتۇرۇپ، ئەھلى تەسەۋۋۇپچىلىق يولى بويىچە چوڭ شوھرەت قازانغان. موللا نىياز ئىشان يەكەنلىك غوجامنىياز سوپىنىڭ ئوغلى ئىدى. غوجامنىياز سوپىنىڭ بوۋا ئەۋلاتلىرى خوجا ئاپپاقىنىڭ مۇرت سوپىلىرىدىن بولغان. غوجامنىياز سوپى ئۆز زامانىسىدا نەمەنىڭان، قوقان ۋە تۈركىيەلەرگە قەدەر بارغان، ياقۇپبەگ ۋە تۈركىيە خەلىپىسى ئابدۇل ئېزىزدىن ئىرشاتنامە ئالغان كىشى ئىدى. موللانىياز ئىشانىم ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ سوپىلىق ئورنىغا تايىنىپ ۋە ئۆز تىرىشچانلىغى بىلەن تەسەۋۋۇپچىلىقنى كۈچەپ يولغا قويۇپ، ئەتراپىغا ھەدەپ مۇرت توپلايدۇ. دەل شۇنداق كۈنلەردە، خوتەندىن بىر قارى كىشى تىجارەت ئۈچۈن يەكەنگە كېلىدۇ ۋە موللا نىياز ئىشانىمغا يولۇقۇپ قالىدۇ. موللانىياز ئىشانىمنىڭ تەسىرى ۋە تەرىغىياتى بىلەن، ئۇ كىشى سودىگەرچىلىك دەسمايىسىنى خالايدىغان ئولەشتۈرۈپ بېرىنىپ، تىپ، ئۆزى بۇ ئىشانغا مۇرت بولىدۇ. ئۇ موللانىياز ئىشانىمنىڭ ھوزۇرىدا قېلىپ، ئىشانچىلىق ئەھكاملاردىن تەلىم ئالىدۇ، خانقا-دا، گۈلخان يانلىرىدا تۇنەپ، بىر زامان سوپىلارچە ھايات كەچۈرىدۇ. بۇ كىشى ئەينى چاغدىكى ياش سودىگەر مەھمۇت قارى ئىدى. ئۇ خوتەنلىك چوڭ سودىگەر موللا شەمسىدىن دىگەن كىشىنىڭ ئوغلى ئىدى. موللا شەمسىدىن ناھايىتى باي كىشى بولۇپ، شىنجاڭدىكى ھەممە چوڭ شەھەرلەرگە ۋە سىر دەريا، ئامۇ دەريا بويلىرىغا قەدەر

بېرىپ سودىگەرچىلىك قىلاتتى.

مەھمۇد قارى موللا نىياز ئىشانىمنىڭ ھوزۇرىدا شۇ يەردە ئىستىقامەتتە بولۇۋاتقان ئاقسۇلۇق مەخسۇت خەلىپەم دىگەن مۇرت بىلەن تۇتۇشىدۇ. ئۇلار خانىقادا بىر قانچە يىل بىللە بولىدۇ. كېيىن، ئۇلار مەخسۇت خەلىپەمنىڭ تەشەببۇسى بىلەن موللا نىياز- ئىشانىمدىن رۇخسەت ئېلىپ، ئىككىسى بىللە ئاقسۇغا كېلىدۇ. ئۇلار ئاقسۇدا "ئايكول مەۋلانەم" قاتارلىق ئاتاقلىق مازارلاردا زىكرى - سۇلۇكلەر ئۇيۇشتۇرىدۇ.

مەخسۇت خەلىپەم ئاقسۇلۇق ھاجى ئەلىماخۇنۇم دىگەن كىشىنىڭ ئوغلى بولىدۇ. ھاجى ئەلىماخۇنۇمنىڭ ئىككى ئوغلى بولغان، بىرى مەخسۇت خەلىپەم، يەنە بىرى مەھەممەت ئىلاخۇن. مەھەممەت ئىلاخۇن مېنىڭ بوۋام بولۇپ، ئۇنىڭ ئوغلى نىزامىدىن قاراخۇنۇم مېنىڭ پەدەر بۇزۇرۇكۋارىم (ئاتام) بولىدۇ. چوڭ بوۋامىز مەخسۇت خەلىپەم بىلەن يەكەندىن بىللە كەلگەن شائىر مەھمۇد قارى توغرىسىدىكى مەلۇمات بىزدە ئاتىدىن ئوغۇلغا قېلىپ، ماناشۇنداق ساقلىنىپ قالغان. مەھمۇد قارى ئاقسۇدا توت يىل تۇرغاندىن كېيىن، نەمەنگان ئارقىلىق قوقانغا كەتكەن ئىكەن. "باقى مەخسۇمنىڭ ئېيتقانلىرىدىن مەتنۇرا خەلىپەمنىڭ خەۋىرى بولۇپ، ئۇ ھۇ يۇقۇرقى ماتىرىياللارنى دەلىللەپ بەردى.

دىۋانىنىڭ ئۆزىدىمۇ شائىر قارىنىڭ خوتەنلىك ئۇيغۇر ئىكەن- لىگىنى دەلىللەيدىغان ئالامەتلەر كۆپ ئۇچرايدۇ. شائىر شېئىرلىرىدا خوتەننى كۆپ جايدا ياخشى ھىسيات بىلەن تىلغا ئالىدۇ. مەسىلەن، "خوتەن گۈلرۇخلىرى" (9 - غەزەل)، "مىشىك خوتەن خۇشۇبۇي تو" (15 - مۇخەممەس)، "بولۇپ دىۋانە ئاھۇ ئول خوتەن دەشتىدە سەرساندۇر" (73 - غەزەل)، "توقىپ ئەيسەگىز تاسىنىماسۇن بۇ- چىنى پەغپور" (81 - غەزەل)، "ئىككى نەخجىرى خوتەندەك بىر- بىرىگە مېرىۋان" (160 - غەزەل)، "ئەي خوتەن نەخجىرى تەن

تاغىنى ئەيلەپ مەشەك غام“ (161 - مۇخەممەس)، “كى تاگاھلىق بىلە چىققان ئەرق مەشەك خوتەن ئەيلەك” (193 - مۇخەممەس) قاتارلىقلار. ئۇندىن تاشقىرى، شائىرنىڭ شېئىرلىرىدا خوتەنگە خاس يەر - جاي ئىسىملىرى ۋە تەسەۋۋۇپچىلىقنىڭ يىرىك تەرغىبا تېمىسى خوجا ئاپپاقنىڭ نامى ئۇچرايدۇ. مەسىلەن، “زەبەھوللا كورۇپ نۇرىن...” (73 - غەزەل)، بۇ مەسرادا خوتەندىكى ئىمام زەبەھوللا مازىرى نەزەردە تۇتۇلىدۇ؛ “يېتىمەن دام ئاپپاق ئالەم ياخشى رەھبەرگە”، بۇ مەسرادا خوجا ئاپپاق كوزدە تۇتۇلىدۇ. شائىر قارى ئوز شېئىرلىرىدا خوتەنلىك مەشھۇر نەققاش مانىنىڭ نامىنىمۇ تىلغا ئالغان. مەسىلەن، ئۇ 89 - غەزىلىدە:

“ئەزەل نەققاش سۇرەت باغلاغان مانى ئرۇر ئاجىز،
تەجەللى پىرتويىدىن جەزىپ ئىتەر ساھىپ جامالىدۇر.

دەپ يازىدۇ. نەققاش مانى توغرىسىدا «ئىسكەندەرنامە» دىگەن كىتاپتا قىزىقارلىق خاتىرىلەر بار. نەققاش مانى خوتەنگە بېسىپ كەلگەن يۇنان - ماكىدونىيىلىكلەر بىلەن ھۇنەر - سەنئەت ئۈستىلى خىدا بەسلىشىپ، رىم شەھىرىدىن كەلگەن بىر رەسسامنى مات قىلىپ قويغان ئىكەن.

«دىۋان قارى» ناملىق كىتاپنىڭ مەن نەشرىدە ئاساسلانغان چاپى نۇسخىسىدا: “بۇ نۇسخا شائىر موللا مەھمۇد قارى بىننى موللا مۇھەممەت شەمسىدىن خوقەندىنىڭ ئىجات قىلغان ئەك ياخشى شېئىر - غەزەللىرىدىن تۇپلىنىپ، «دىۋان قارى» نامى بىلەن ئاتىلىپ چاپى قىلىندى” دىگەن چۈشەندۈرۈشلەر ئۇچرايدۇ. شائىرنىڭ ئىسمىنىڭ ئاخىرىغا “قوقەندى” نىڭ قوشۇلۇپ قېلىشى ئۇنىڭ ئومۇرىنىڭ ئاخىرىنى قوقاندا ئۆتكۈزگەنلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولسا كېرەك. تارىختا، ئوتتۇرا ئاسىيا خەلىقلىرى ئىچىدە ئوز - ئارا بېرىش - كېلىشنىڭ قويۇق بولۇشى ئەنئەنىلىك ھادىسە بولۇپ، ئۇ بۇيەرگە، بۇ ئۇيەرگە بېرىپ، بالا - چاقىلىق بولۇپ ئولتۇراق

لىشىپ قالىدىغان ئەھۋاللار كۆپ ئۇچرايدۇ. بۇخىل مۇناسىۋەتلەر شارائىتىدا، يۇقۇرقىدەك ئۇقۇشما سىلىقلارنىڭ يۈز بېرىشى ئانچە ئەجەپلىنەرلىك ئىش ئەمەس.

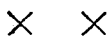
مېنىڭ بۇ قېتىم نەشرگە تەييارلىغانلىرىم شائىرنىڭ دىۋانىدىن تاللانما بولۇپ، ئۇ تەخمىنەن پۈتۈن دىۋاندىكى شېئىرلارنىڭ بەشتىن ئۈچ قىسمىنى ئىگەللەيدۇ.

ئول گۈل تەكەللىمىگە بۇ تەن ئىچرە جان پىدا،
نە بولغۇسى بۇ جان ئاگا ھەم خانىمان پىدا،
كوڭۇل قۇشىنى دانە خالىغە سەيىد ئىتاي،
باسقان ئىزىنىڭ سەدىقەسى روھى - راۋان پىدا.
شەلەرنىڭ باش يولىدە بېقەدەر تاشدەك،
ياپىت دىگەي قەدىمىگە جان - جاھان پىدا.
ھەر كۈن تەۋاپ ئىتەرغە بىر - بىرىغە رەشكىدىن،
كۈندۈز بىرسى كىچەدە ئەيلە راۋان پىدا.
گەر باقسە كوز ئۇچىدە توكۇپ خاك كويىگە،
بۇ ئىككى رود ئاستىدىن دۇررى - گىران پىدا.
باغ جاھان شىكوفەسى ئول گۈلنىڭ ئەكسىدۇر،
نلار ئۆزىنى قىلما سەھەر بوستان پىدا.
دىل زار جان فىكار كورارغا كوز ئىنتىزار،
ھەر كۈن ئۇنىڭ سىپاتىغە يۈز داستان پىدا.
توبى قەدىمىنىڭ ئالدىدە بىر خەشەك شاخدۇر،
نىگە ئوزىن ئەيلەمەگەي ئول گۈلىستان پىدا.
ئەشىك ئابدىن كاباب ۋۇجۇدى بولۇپ خاراب،
قارى ئوزىنى ئەيلەمەگەي ئەلدىن نىھان پىدا.

× ×

ئەي جامالىڭغا بولۇپ دىدە شەيدا - شەيدا،
 تۇشتى ھەر زەررىنىڭ باشغا بۇ سەۋدا - سەۋدا،
 ھىچكىم فىكىر - خىيال ئىلە بىلالماس قىرىڭ،
 ئەنجەر ئۈزگە دىسە بولغۇسى رەسۋا - رەسۋا،
 باشغا تاج ئەتمەك ئۈچۈن دۇررى - تىم ئەتكاندۇر،
 سويۇدى ھەركىمنى بىرىپ بىرىدە ئەللا - ئەللا،
 كىردى بازار چۇنۇن ئىچرە سېنى سويگەنلەر،
 ھەر كىمگە ئاتەش ئىشقىڭ سالىدىڭ غەۋغا - غەۋغا،
 سەنسىز مەن باغ جاھان كوزىمە بىر خارىستان،
 ئاستانەڭ ماڭا يۈز جەننەت مەئۇا - مەئۇا،
 كور باتىن نە بىلۇر گوھرى يەكتا قەدرىن،
 ئەسلى بى دولەت ئېرۇر دىللىرى خارا - خارا،
 مەستە - مۇستەغرەت ئولۇر بۇيى مۇھەببەت ئالغان،
 قىلماغاي سود زىيان ئوزرە چۇ خەردا - خەردا،
 كىمگە ئەللا تەلەپ ئاستانە گاداسى بولسۇن،
 دەما - دەم ئەنىڭ كارىن قىلار بالا - بالا،
 بۇ گاداي خەيرىغە كوز ئۇچىدە ئىھسان ئەيلەڭ،
 ئەي كىرەم بەخش شەھىم قارىغە ھالا - ھالا،
 ھەق يادى بىرلە ئاشق ئىچكىن ھەيى ھۇسەپپا،
 كوز ياش بىرلە سالغىن ئالەم ئىلىگە غەۋغا،
 جانىڭ فىدا قىلۇرغە كوپ جوستىجوي قىلغىن،
 ھەقىتىڭ جامالىن ئىزلەپ سىرىڭنى قىما ئەپشا،
 بار گىنەنى تاشلا ئەي رەگىزەر مۇساپىر،
 يوللار ئۇزاق، خەتەرناك بولغاي خىتور پەيدا،
 ھەقىتىڭ يولىدا بەربات جان - جاھاننى قىلماي،

مەقسۇد ئەسىل تاپماس مەرد خەسسى ئەسلا.
 جام جاھاننەمە قىل سەيقىل بىرىپ كوڭۇلى،
 سەدىقنى ئاشكارئەت دىلنى قىلىپ دۇسەنفا.
 ئەيىپ ئەتمە ھەر كىشىنى نۇقسان ئوزۇڭدە كوپتۇر،
 كوز ئاچمە بىر كىشىگە بولغىن ئوزۇڭگە پەنا.
 ئەھلى ساپاغە قۇل بولما تەرىقەت ئوشلاپ،
 ھىممەت بەلەند بولماي تاپماس چۇ قەزەپ-ئەسلا.
 نەفسىنى خار قىلماي بولماس غىرىز ھىچكىم،
 ھىرس - ھاۋانى ئۇزمەي كىرسە بۇ يولغە رەسۋا.
 ھۇشيارى بول ئاتادىن مىراس يىغلاماغلىق،
 كوزياشى بىرلە بولسۇن سەككىز بەھىشت سوۋدا.
 ئەلھام ھەق سۇخەن دۇر قالسۇن بۇ يادنامە،
 سەندىن بۇ رەمزە غەيبى خەلق ئىچىدە قارى ئىنشا.

بىرىپ باران بالادىن ھەردەم ئېساندۇر ماڭا،
 دەبەدەم مىژگان ئوقىدىن زەخىم يەتكەندۇر ماڭا.
 شادلىك ئىستەپ نىمەي ھەرگىز مۇيەسسەر بولمىسا،
 بىر مۇسبەت بىرلە غەم مېھنەت فاراۋاندۇر ماڭا.
 ھالى - زارىمنى بايان ئەتسەم ئىرىپ سۇ بۇلغۇسى،
 تاغ - تۈزلەر، باغۇ - بوستان بارچە ۋەيراندۇر ماڭا.
 خانە زەپنۇ گۇيا ھەر زامان بەرگەي سەدا،
 نالە قىلغانلار كەبى بىر تەرخە ئەپچاندۇر ماڭا.
 ساقىتى مەجلىس بۇلۇپ سۇنسى مۇھەببەت كاسەسىن،
 قەترەتى كامىغە يەتسە گويىيا، جاندۇر ماڭا.
 شادلىك بابى ئاچمىلغاي قىلسا ئول ھەر سائىتى،

لوتىق قەھرى جانىدىن كەلسە مېھماندۇر ماڭا.
 كۈزلەرىمغە خاك لايىن تۇتتىيا قىلسەم نە ئەيىپ،
 بىرقەدىن چالاک دىل سەھنىدە جۇلاندۇر ماڭا.
 ئاتەش - ئىشقى گۈلىستان ئارامدەك خوش ناما،
 ئەندەلەپ بىناۋامەن زىكرى بوستاندۇر ماڭا.
 رىشتەئى ئۆمىدى مەھكەمدۇر ئەگەرچە يول ئوزاق،
 ئاقبەت يوقلاب دىگەي قارىنى قىراندۇر ماڭا.

× ×

مەردانە بەلنى باغلاپ، دۇنيانى قىلمە پەرۋا،
 فەرزەندى شىرىدۇرسەن قىلغىل شىرلىكنى دەئۋا.
 لەبرىز ئەگەرچە ئىشقىڭ بول غۇنچەۋار خامۇش،
 بولمە چۇ لالە خەندان داغ دىل ئەتمە ئەفشا.
 ئەبى كىرەمگە باقىپ قىل قەترەگە قانائەت،
 لەپ - لىبەستە كۈزە بولغىن ئاغزىڭنى ئەيلە مەئۋا.
 ناز ئۇيغۇسىدا ئەردىڭ باشىڭغا تۇشتى سەۋدا،
 دۇنيانىڭ كۈلپىتىدىن كىرگۈزدى تۇرپە غەۋغا.
 دەردى زەبانىڭ ئەي پىرھەقنىڭ كالامى دايم،
 بەرمە قولۇڭدىن دولەت ھەيرەت بولۇپ سەراپا.
 دوزئەزىلنىڭ كارى تەيغىر بولماس ئەسلا،
 كورگۈزدى قودىرىتىنى ئالەمگە ئاشكارا.
 لال ئولدى ئەقىل ۋە ئىدراك كەجرۇ فەلەك ئىشىن،
 قىلدى گۈل ئۈزرە كوردۇم بىرلەنجە خارۇ - مەۋا.
 دەرماندەلەرغا يارەب فەرياد رەس ئېرۇرسەن،
 مەن بەئىدە بۇ كۈزۈمنى قىلمە بۇ ئەلگە بىنا.

ئازغان قۇلۇڭنى يارەپ قىلغىن ئوزەڭ ھىدايەت،
ستار ئەيىپ بۇ پىشەم مەھشەردە قىلمەن رەسۋا.
نەھىن قىسىم ئىشىنى كورمەي بولۇرمۇ قارى،
شېرىن زابانى قىلدى فەرھاد ۋە ئەرشىدا.

× ×

سەدەپ كامىدە پۈتكەندەك گەھىر بارىڭغە سەللەمنا،
تەكەللۇم باغىدە تۈتى شەكەر خۋارىڭگە سەللەمنا.
ئەلغەتكە قامتىڭنى ھەقى بالادىن ئاسراسۇن دايىم،
جاھان رەئىنالىرى تەسلىم ئەسارىڭگە سەللەمنا.
لىبىڭ لەب لىبتە بولغان پىستەلەرنى ئەيلىدى خەندان،
سالپ ئەپغانە بۇلبۇللارنى روخسارىڭگە سەللەمنا.
ھايات خىزىرى تاپقاي قەترە تامسە لەئىل جامىدىن،
كۈزۈڭ ئۆلدۈر سەلەبجان بەخش ئەسارىڭگە سەللەمنا.
خوتەن گولرۇخلىرى ھىندۇ سۇپەت ئالدىڭدا ساقلىسۇن،
بىرىپ جان نەقدىنى ئىشق ئەھلى بازارىڭگا سەللەمنا.
ئەگەرچە ئادىمى ھوسىن ۋە مىلاھەقتە پەرىدىن خوپ،
نە جانسەن نازىنىن باشتىن ئاياغ بارىڭگە سەللەمنا.
نېھالىڭ سەرۋىلەرنى سەرەنگۈن ئەيىلەپ خىجالەتتىن،
قىلىپ بابوسلىكلەر قەدرى رەپتارىڭگە سەللەمنا.
كىتەرسەن بىۋاپا دۇنيادىن ئەمدى نەئىت ئىنشا قىل،
دىڭايىلار ئەھلى - ئالەم قارى ئەشئارىڭگە سەللەمنا.

× ×

مەن نىچۈك قىلماي پىغان ئول ئىتىبارىمدىن جۇدا،
ئەيىلەدى زالىم پەلەك كەلكۈن ئازارىمدىن جۇدا.

ھەسپ ھالىمنى سۇرارغا مېھرىبانىم قالمىدى،
 خۇررەمانۇ ھەزىمان بۇ جىسىمى زارىمىدىن جۇدا.
 سىندىم گوي مەلامەت ئىستىقامەت، غەم بىلە،
 لەختە - لەختە ئاھ سەرىم بولدى جانىمىدىن جۇدا.
 دەردى بى دەريمانغە ئۇچرايمەن قارارىم قالمىدى،
 دوستلاردىن ئايرىلىپ دەرگىرانىمىدىن جۇدا.
 نى كەبى سوراخ - سوراخ ئولدى ئاھىمىدىن جىگەر،
 ئاتەشى ھەسرەت بۇلۇر شور فىغانىمىدىن جۇدا.
 يانىمىدى ئومرۇم چىراغى غەم بىلەن بابەند ئولۇپ،
 بىر نەپەس بولماي يىراق بەخت سىياھىمىدىن جۇدا.
 لالە گىريان يىغلايىن بۇ ئارنىڭ ئومرۇم گۈلى،
 بۇلبۇلى بى بالۇ پەرمەن نەۋباھارىمىدىن جۇدا.
 ھىجرى تارىخىدە قارى فىكىرى ئىلە تاپتى غەرىق،
 رەھىمىتى ھەق بولمىسۇن قەبرى قارارىمىدىن جۇدا.

مۇخەممەدى قارى بىر غەزەل مەشرەپ

قىلغىل تەرەھھۇم سوزانىلەرگە،
 باغرى ئىزلىگەن گەريانىلەرگە،
 شاھى جاھانىم ھەيرانىلەرگە،
 كورسات جامالىڭ مەستانىلەرگە،
 ئىشىڭدا كويىگەن دىۋانىلەرگە.

زىكىرىڭدە جانىم تاپتى ھالاۋەت،
 مۇخلىس گاداغە قىلغىل ساخاۋەت،

مۇھىتچا ئېرۇر مەن ئەنگىل كارامەت،
مەندىن دۇئاى سەندىن ئىجابەت،
جانىم تەسەددۇق جانانىلەرگە.

ئاشىققە چەۋرىك تەرك ئەيلەمەيسەن،
قەھرى ئىناىك كەم ئەيلەمەيسەن،
زۇلپى سىياھىك جەم ئەيلەمەيسەن،
ئەل باغرى قاتتىق رەھىم ئەيلەمەيسەن،
قىلغىل نەزارە بىچارىلەرگە.

ھەر تۇندە ئاھىم ئالەمغە تولغاي،
ئالە - پىغانىم يەتسە نە بولغاي،
بۇ تەشەنە بولغان قانسە نە بولغاي،
شەئى جامالىك يانسە نە بولغاي،
تۇن كەچە بولسا پەرۋانىلەرگە.

دەريالار ئاقتى ئەشكى راۋاندىن،
ساخلى قۇلۇڭنى بادى خازاندىن.
قارىگە كورسەت لىلا ئاماندىن،
مەشرەپ سېنىڭدەك ئوتتى جاھاندىن،
باشنى قويدى ئاستانىلەرگە.

مۇخەممەد س مەرسىيە

گۈل - گۈل ئېچىلغان گۈلى رەئنا نەھالىمدىن جۇدا،
ئەيلادى بۇ چەرىخ قەددى با كامالىمدىن جۇدا،
ئەيپ قىلماك دوستلار شىرىن ماقالىمدىن جۇدا،
قىلدى ئاخىر رىشتە پەيۋەندۇ سالىمدىن جۇدا،
ئەلۇندا ھازەل فىراق ئول يارى جانىمدىن جۇدا.

تەن ئەلەم كوز نەم غەم بىرلە پەرىشاندۇر كوڭۇل،

بۇزدى ھىجران لەشكىرى جىسمىمنى ۋەيراندۇر كوڭۇل،
ئەفتىراق ۋەسلىدىن ئاشقەتتە ھەيراندۇر كوڭۇل،
سەبىر قىل بۇ تەندە جانىم ساڭا مېھماندۇر كوڭۇل،
بولدۇم ئاخىر دەردىدىن بۇ خەستە جانىمدىن جۇدا.

ھەجرى شامى بىرلە ئەمدى قاپقارا كۈندۈر ماڭا،
راھەت ئورنىدە بۇ غەم كوڭلىدە جۇلاندۇر ماڭا،
دەمبەدەم كوز چەشمەسىدە سەلى جەيخۇندۇر ماڭا،
چىھرى زەردەم سىرشىكىم بىرلە كەلكۈندۈر ماڭا،
مەسەل مەجنۇن بولدۇم ئاخىر خانمانىمدىن جۇدا.

خانە ۋەيرانلىكتىن ئەمدى راھەت قالدى،
ئورتەنىپ كويدى ۋۇجۇدۇم تەندە پەراغەت قالدى،
بۇ جۇدالىق دەردىدىن زەررەچە تاقەت قالدى،
داغ دەردىڭدىن ماڭا غىراز نادامەت قالدى،
بۇلبۇلى بى بال ۋە پەرمەن ئاشيانىمدىن جۇدا.

دودى ئاھىمدىن قارا كەيگەن بۇ ئاسمان،
قۇچتى قولىدىن بازر ئاسار ھىچ تاپالمايمەن نىشان،
بۇ ئىلىقتەك راست قامەت بولدى غەم بىرلە كامان،
ھەسرىتىڭ دەپتەر قىلىپ دايم ئوقۇرمەن داستان،
قىلدى ئاخىر بۇ ئەلەملەر ئىختىيارىمدىن جۇدا.

نالەدىن نى دەك ۋۇجۇدۇمدە سەدايى نالىلەر،
توكتى ئاخىر ئەبىر نىساندەك كوزۇمدىن ژالەلەر،
دەددەدىن ئەنجىم توكۇلدى سايە سالدى ھالالەر،
ناۋمىدىلىك تاشىدىن سىندى بۇگۈن پەيمانلەر،
تەشەنە لەپ قالىدۇم بۇگۈن ئاب زىلالىڭدىن جۇدا.

ياتمە غەپلەت بىرلە ھالىڭگە ئىزا بۇنياد قىل،
دۇرى جامىدىن ئىچار بولساڭ ئولۇمنى ياد قىل،
خوبلار كەتتى دۇئا بىرلە ئۇلارنى شاد قىل،

ئاخىرەت ئويىگە بارغايىسەن تىلاۋەت زار قىل،
بولماسۇن قارى كالام ھەق زەبانىدىن چۇدا.

× ×

ئەي ئارزۇي روپىڭگە دىۋانە ئاپتاپ،
ھەم شۇئىلە جامالىڭگە پەرۋانە ئاپتاپ.
خان نەۋالىڭ ئىلە تاپار تەربىيەت مۇدام،
ئول خىرمەن جامالىڭدىن بىر دانە ئاپتاپ.
ھوسنۇڭ كامالىتى تۇشۇپ زەررەلەرگە تاپ،
تابتى ھىدايەت ئىلە چۇ سىيان ئاپتاپ.
زۇلپۇڭ مەسلىسىگە كوڭۇل جان ئىلە ئەسىر،
تا سۇنبۇلۇڭنىڭ مويىگە مەستانە ئاپتاپ.
ھەم سىنە چاك ئەيلەدى ئاغۇشتە خۇن بالا،
لەئىل ئاستىدە كۇرۇپ نىچە دۇردانە ئاپتاپ.
ئەھمەر يۇزۇڭنى كوردى خىجالەت بىرلە قاچىپ،
كوھ ئۆزىرە لالە قان ئىلە پەيمانە ئاپتاپ.
قدوسلار فەلەكتە كۇرۇپ ئەكسى ئارىزىڭ،
دىۋانەۋار كوزلارى ھەيرانە ئاپتاپ.
سالدى خىجالەت ئىچرە ئۇزىنى لاف ھوسنىگە،
مەغروپ كانارىسىدە گىزانە ئاپتاپ.
قارى يولۇڭدە توكسە يۇزىگە ئەجەپ ئەمەس،
قان - ياشنى فىدا قىلىپ گىريانە ئاپتاپ.

× ×

مېنى مەھۋا ئەيلەدى ئەقلىم ئالب جىسىمىم فىكار ئەيىلاب،
كەماندەك خەم كوڭۇل غەم كوزلارمىنى ئىتتىزار ئەيىلاب.
تىلىمدە زىكرى لەيلى ئىشقى دىلدە بەرقارار ئولدى،
كىزىپ كوھى بايابان كوز ياشىمنى ئابشار ئەيىلاب.

ۋىسال ئىستەي دىسەڭ شەمئى ئوتىغە پەرۋانە ئەسباب بول،
 كۆيۈپ چۇن دۇر مۇجەممە ئاھ ئاتەشنىن شەرا ئەيلاپ.
 مەققوس قاشلارى تىر - بەلا مېزگان شىرۇدۇرلار،
 قادالمىش پەر چىقارغاندەك ۋۇجۇدۇمدە قەرار ئەيلاپ.
 دىمە تەنھا ئېرۇرمەن ئىشىق مەيداندە مەرگەبىنىڭ،
 يۇرۇتكەن نەچچە ئاشىقلار ئۇزلارنى خاكسار ئەيلاپ.
 ئەگەر مەجنۇن رەسۋا بولماساڭ دەئۋايى ئىشىق ئەتمە،
 مەگەر قىلساڭ بولۇرسەڭ مالامەتدىن ھىسار ئەيلاپ.
 ماڭا قەھر ئەيلەگەندەك ئەل كۈزىگە لۇتغىدۇر بىلىدىم،
 قىلۇرمەن دۇرەفشانلىغ شۇكرىغە كوزدىن نىسار ئەيلاپ.
 شاھادەت ئارزۇ مەندىن ئىچەر شىرىن گۇلابىدىن،
 تارتىپ پەرھاد، مەھزۇن ئىشىق دەشتىدىن لالەزار ئەيلاپ.
 بۇگۇرگەن بىرلە يەتتەسىمەن دار ۋەسلىغە ئەي قارى،
 يىتەر گەر ئەيلىسە باشىن ھەركىم تاجىدار ئەيلاپ.

× ×

جامالى شەمئىگە پەرۋانە كوپ، سوزانە ئاندىن كوپ
 بىرولار فەراۋان ئاقىل ۋە دىۋانە ئاندىن كوپ.
 ئېچىلغان گۈل ئەمەس كوز ياشى بىرلە جامى كەلكۈنلەر،
 ئېرۇر كۈندە بۇلبۇللار بولۇپ گىرىيانە ئاندىن كوپ.
 ۋۇجۇد ئەشجارىنى ئىشىقى گىياھى بىھىتاب ئەيلاپ،
 شەددەدەك كويدۇرۇر ئاھىم بىلە سۇزانە ئاندىن كوپ.
 ئالەم ئېرۇر تىنىمىدىن ھەر تەرەپ روزىنلەر ئاچىلغان،
 سەپ مېزگانى كوپ، تىر بەلا مۇشاتە ئاندىن كوپ.
 ئوقۇر بۇزداستانى مەجنۇن لەيلىدىن ئەگەر ۋاھىز،
 تۈگىمەس قىسسە كوپ ئىشىق ئەھلىدە ئەفسانە ئاندىن كوپ.

نىيىستان ئىچىرە ئوت تۇشكەن كەبى دۇدى چىقار ھەريان،
 دىمە جان كويدۇرۇر ئوشاق ئىلى جانانە ئاندىن كۆب.
 مۇساپىر كۆب ۋەتەندە، جەئىدلەر كۆب ۋەيرانلەر ئىچىرە،
 ئۇرۇپ رەققاس سەما شەبلى سۈپەت مەستانە ئاندىن كۆب.
 كوزۇم دەرياسىدىن غەۋۋاسلەر ئىسەر ئىتەر ھەردەم،
 يولىدە دەرەفشانلىغ مەرسىرى دۇردانە ئاندىن كۆب.
 لەب - لەئىلى خىيالى لالىدەك باغرىمنى قان ئەتكەن،
 ۋۇجۇدۇم زەرفى تولغان كاسەلەر پەيمانە ئاندىن كۆب.
 مىنىپ رەخشى مۇھەببەت گۈي مەيدانى ئەيلەدى جەۋلان،
 قىلىپ كۆپ مەردىلەر جانبازلىك مەردانە ئاندىن كۆب.
 قولىدە نەقىدە جان مەنزۇر جانانە بولسا دەپ قارى،
 توكار كوز كاسەسىدىن سەيلىلەر بارانە ئاندىن كۆب.

تار مۇھەببەتنى قىلىپ پىچتاب،
 سالىدى كەمەند ئورنىدە مىشكىن تەناب.
 ئاتەش ئىشقىغە سالىب ياندۇرۇپ،
 دۇد چىقاردى جىگىرم چۇن كەباب.
 لەشكىرى غەم شەھرى ۋۇجۇدۇم ئالىب،
 ھىندۇ قىلىپ كەئبەنى گۇيا خاراب.
 پەردە كوتەرسە بۇزىدىن ئول پەرى،
 غەرق خىجالەت بۇلادۇر ئابتاب.
 ژالە بولۇپ، كۆھىدە مەجنۇن سۈپەت،
 لەيلى ۋەشىم يۇلىدە باشم تاراب.
 لالە كەبى كوكسۇم ئىتب داغ - داغ،
 خەنجەر مىزگانى ئىلە ئەيلاپ ئەزاب.

ئاي كەبى ئون تورت كەمال ئۈستىدە،
 مەست خۇرام ئەيلەمە ئالى جاناب.
 دادىمە گەر يەتمەسەڭ ئەي تازە گۈل،
 روزى قىيامەت نە بىرۇرسەن جاۋاب.
 قارى دۇئاگۈي قەدىمىڭ ئېرۇر،
 لوتقى كېرەم قىل ئۇنىڭ ھالىن سوراب.

× ×

ئەدەق دىمە تىزىلىپ دانە - دانە مۇشكى گۈلاب،
 سەھەر گۈل ئۈزرە توكۇلغان فەلەك سارىدىن ئاب.
 مەلاھەت ئىلە فاساھەت ئەسىرى دام قىلۇر،
 كىمكى سەد مۇھەببەت دىلى مۇدام خاراب.
 بۇ غەمدە لا سۇپەت داغ داغىدۇر كوڭلۇم،
 يولنىڭ خاكىغە يەتمەي جىگەرلەر ئۆلدى كەباب.
 فىراق يار تۇتاشتۇردى جىسىمىم جانىم مېنىڭ،
 كۈزىگە بەھىر كېرەم تەشنىە كام كورسە سىراب.
 گەدانىڭ ئادىتى ئىبرامدىن يۈز ئورمەيدۇر،
 كوز ئاچمە رەد قوبۇلە مۇدام توك شوراب.
 شەرەر توشۇپ تەن خاشاك بەرق سۇزاندۇر،
 پىخۇنكى شوخۇەشىم بولدى مەست كەلگۈن ناب.
 بۇ ئارزۇ بىلە يالتىنى ئوقۇب قارى،
 يولغا باش قويۇپ ئېتىۋر مۇدام كەنت توراب.

مۇخەممەس قارى بەر غەزەل مەشرەب

دىلىم غەم، تەن ئەلەم، كوز نەم، ئەجەب ئەبگارەمەن ياردەب،
 چۇ بۇلبۇل نالە ئەيلىب سەيىر ھەر گۈلزارىمەن يارەب،

گىرىپتارى كەمەند زولفى بىر ئەييارىمەن يارەب،
تېگى دىۋارە قالغان بىر غېرىپ بىچارەمەن يارەب،
ساڭا قىلماي ئىبادەت نەفسى ئىلە ئاۋارىمەن يارەب.

كىرەم خانىمدىن ئۈمىدىمنى مەھكەم قىلغانىم - قىلغان،
تۈكۈپ كوز ياشىمنى مانەند شەبنەم قىلغانىم - قىلغان،
گىنە - رەنجىگە زىكرىڭ بىرلە مەرھەم قىلغانىم - قىلغان،
سىنىڭ بىرلىكىڭغا ئىقرار سەددىق قىلغانىم - قىلغان،
ھەممە قىلغان ئىشىمنىڭ بارچىسى بىكارەمەن يارەب.

نە تائەت، نە ئىبادەت بەندىلىكتە تەرخە ھەيرانىمەن،
قولۇمدا بەرگى سەبىزىم يوق ئەجەب شەرمەندە گەريانىمەن،
كېتەرمەن بۇ مۇساپىرخانەدىن مانەند مېھمانىمەن،
ئەزىلى قالۇ بەلادە ساڭا يارەب ئەھدى قىلغانىمەن،
ۋاپا قىلماي بۇ ئەھدىمغە نىچۇك دىن پارەمەن يارەب.

بۇرۇپمەن پۇر خاتا بوينۇم قىسىپ پەزىلىڭ سارى باردىم،
خىجالەت ھىجرىغە غەرقاب مەن لوتپۇڭ سارى باردىم،
كرەم بابى ئۇچۇق دەپ خاھى ئىھسانىڭ سارى باردىم،
سېنىڭ ئەمرىڭنى قىلغايىمەن ھەممە نىھىڭ سارى باردىم،
بۇ نەفسى جەھلىمدىن قۇتۇلماي بارەمەن يارەب.

ئاداشقان ئاسى قۇلمەن راست يولغە جوستىجۇ بەرغىل،
كوڭۇل كىبىرۇ نىجوتنى كوتارىپ ياخشى خۇ بەرغىل،
چىرىمە ئەيىپ ۋە نوقسانىمغە سەترەڭدىن ئەفۇ بەرغىل،
گىنە دەشتىدە قالدىم مەن ئۆزەڭ سەن ئابىرۇي بەرغىل،
ۋەگەر نە سەندىن ئۆزىگە كىمگە مەن يالۋۇرارمەن يارەب.

ئىلاھا نۇر نىسبەتىدىن قۇلۇڭنى ئەيلە مۇستەغنى،
توكۇپ گەنجىنى كوڭۇلغە بىر ئەسرادىن مەئنى،
مالامەت تىشەسى ھەريان تىگىپ قارىغە ئەل تەئنى،
بۇ مەشرەب لوھ قەلبىدە نە قالۇ ھالى بار يەئنى،
سېنىڭ دەرگاھىڭغە ئەمدى قورۇق قول بارەمەن يارەب.

× ×

ئىشققە قويدۇڭ قەدەم سود زىيانىڭنى ئۇنۇت،
كوھى - سەھرادە ۋەتەن ئەيلاپ ماكانىڭنى ئۇنۇت.
نارسالار سوھبىتى ئايىنەنى زەنگار ئىنەر،
پىرى كامىل دامىنىن تۇت بارچە كارىڭنى ئۇنۇت.
ئىشقى مەيدانىدا چۇ كابىنازلارگە كويى بول،
تەركى باش ئەيلەپ روھى رەۋانىڭنى ئۇنۇت.
ئىشقى ئوتى زەڭ دىلىڭنى كويدۇرۇپ جوھەر بىرۇر،
تىغلا بىرلە ئۇرۇپ بۇ جىسىم جانىڭنى ئۇنۇت.
دولەت - دۇنيا مۇيەسسەر بولسا كوزگە ئىلماغىل،
سەلتەنەت مۈلكىنى قوي، تەخت راۋانىڭنى ئۇنۇت.
جاھ ھەشمەتنى تەلەپ قىلغان بۇلۇر پوشمىنە پوئىش،
ئىشقى بوستانىڭگە كىردىڭ خەشكسارىڭنى ئۇنۇت.
ئەزىم دىدار ئەيلىگەنلەرگە فەنا مۈلكى ۋەتەن،
چۇغۇزىدەك ۋەيرانە تۇتقىل بوستانىڭنى ئۇنۇت.
ئىشقى دەربانى ئەگەر قىستىسە ھەرگىز يانماغىل،
خاكىدۇر ئەكسەر قارى ئىھتىياجىڭنى ئۇنۇت.

× ×

قان توككالى خونىزى كۈزى ئەيلەدى ئادەت،
جان بەرمەك ئىلە ئىشقى ئىلى تاپتى قىراپەت.

ياندۇردى ۋۇجۇدۇمنى مۇھەببەت تۇنۇرى،
دۇدى بىلە ئالەم ئىلىدە قالمىدى راھەت.
ۋەبىستتە غەم - غۇسسە بىلە جىيىم - نىزارىم،
پەژمۇردە بۇلۇپ تىخ سەتەم بىلە جەراھەت.
مانەندە بولۇپ تىنىم كەرەم بالادىن،
چۇن خانە زەنبور تىگىپ تىر مالاھەت.
خەنجەر سالادۇر شوخۇەشىم رەھىم ئىلە باقمىي،
جەلاد سەتەمكار ماڭا ئەيىن - ئىنايەت.
ئەلۋاج بىرىپ زولپى سىياھ تابىنى ھەريان،
جان مەرغىنى بويىنىڭا يىتىپ تاپتى قىراپەت.
نازىك بەدەن غۇنچە دېھىن سويۇم زوقىدىن،
ھەر كۈندە تۇشۇپ قارىنىڭ جانىغە بىر ئاپەت.

نىقاپ ئىچىپ كەل رۇخسارىڭگە گىرىپتار ئەت،
تاناپ شوقىنى بويىنۇمغا سال زۇننار ئەت.
ئەسىر غەمزەدە مەن باغ ۋەسلىڭگە يەتكۈر،
تەرەھھۇم ئەيلەگىل ئەغىيار ئورنىگە يار ئەت.
قارا كوزىنىڭ پىراغىدە داغىدۇر كوڭلۇم،
كىرەم كوزىدە باقىب تەشەنلەرنى سەرشا ئەت.
لىبىڭ خىيالىدە كوڭلۇمنىڭ كاسەسى قاندۇر،
نىگاھ كەرەم بىلە كوز ياشىمنى خۇنبار ئەت.
بۇ خاكدانغە مەن نىھال مېھرىڭنى،
بىرىپ ھايات سۇيىدىن تىنىمنى گۈلزار ئەت.
جاھاننىڭ لوھىگە نەقىش ئەيلەدى ئۇزىن مەجنۇن،
بۇ دەۋىر ئىلىگە مۇھەببەت ئۆتىنى ئىزھار ئەت.

فەلەك يۈزىنى قارا قىلدى ئاھ ئىلە ۋامۇق،
جىگەر كابابىدە سىنەم چۆمىشك تاتار ئەت.
جاھان غوروسىنى نەرگىسلىرى خىرمىنىدىن،
ھەزەر قىل ئۆزىمە گۈلىن تەرىك زەخمەت خار ئەت.
مۇھەببەت ئايەتىنى ئەيلەدىك ساۋاق قارى،
كۈزىڭدە ئەشەك، تىلىڭدە بۇ دەرس تەكرار ئەت.

× ×

جاھان سىرىگە خوش رەپتار سەۋرى - ياسمەن بائىس،
پۇغان بۇلبۇل شورىدە گاھى باغ چىمەن بائىس.
شاراب تەلخنى خاھلاغىل راھەتنىڭ تەخمىنىدۇر،
لەب شىرنىلىككە تولار بولدى ھالاك كۆھگەن بائىس.
كىرىپ جانىبازلار مەيدان ئارا باشنى كوي ئەيلار،
پۇشۇرىشكە بولغان سەۋرى قامەت سەپ شىكەن بائىس.
مۇغبەر كاكۈلى بوپىنغا زەنجىدۇ مۇھەببەتتۇر،
سالپ ئاۋارە قىلغان يۇسپ گۈل پىرەن بائىس.
بايابانگەرد مەجنۇن باشغە قۇش ئەشيان ئەتتى،
بۇ سودالەرگە سالغان تۇتى شەكەر شىكەن بائىس.
بۇلەرگە دولەت ئىقبال، بەزىلەرگە رەنجى ۋە غەم،
بالا مەيدانىدە سەرگەشتە بولغان خۇن كىپەن بائىس.
رە ئەشئارنىڭ رەمىزىگە قارى كىرمىغان ئەردى،
بۇ مۇشكۈل ئىشقە بولغان ۋائىز ساھىپ سۇخەن بائىس.

× ×

كوز يۇمۇپ ئىككى جاھاندىن بىر گۈلى رەئنايە ئاچ،
ھوسنى بازارىدىن قىزىقتان يوسۇپ بەرنايە ئاچ.

قەمرۇ بىر سەرۋى بولغىل توتىنى بىر بوستان،
 بۇلۇلى گۇيا بولۇپ كولىن زىبايە ئاج. ،
 تا كەمەندى لوتپىدە ئاسودىن خاتىرەدۇر دىلى،
 خاكراھىدىن بولۇپ فىردەۋىس ئەنپەر ساپە ئاج.
 ئەۋج ئىقبالىن كۇرۇب ئىدى مەلەكلەر مەرھابا،
 ئاپتاپ ئىككى ئالەم ئەپلىگەن سودايە ئاج.
 پاپە بوسە ئولپاق ئۇچۇن توققۇز پەلەك مۇنپەر كەبى،
 پاپە - پاپە موقەد مەيدىن ئايەتى ئەسرارى ئاج.
 بارى ئىسيان بىرلە خەم شەرەندە ئى روزى جەزا،
 لوتپىدىن ئومىد ئىتەر كوز قارەئى رەسۋايى ئاج.

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل نەۋايى

سەن ئول تىببىكە بولىش شاپائىتىڭدە ئىلاج،
 شەرتىڭ قىلىپ ئالەمدە زۇلۇمنى ئىخراج.
 باش ئۇردى قەيسەر، پەغپۇر ساڭا بەردى خىراج،
 زەھى باشىڭ ئوزرە ۋە ئەشمىر زىيورىدىن تاج،
 ساچىڭ سوۋارىدە تەفسىر لەيلەتول مىئراج.

سويۇپ سېنى ھەممەدىن مەنزىلىڭنى قىلدى رەپئە،
 مەئاسىلارغا قىلىپ ھادى رەھنىمۇن شەپئە،
 بۇ سەلتەنەت بىرلە بولدۇڭ ئالۇرغا مەبئە،
 نجوم جوھرىدىن تاج جامىگگە تەرجىئە،
 سىراتەلىسىدىن تەخت رەئىيتىڭگە رەۋۋاج.

نىياز نارئىلە ئالدىڭ بىر ئات ئۇچۇن رەقىئى،
 تىدارەك ئولدى بۇ ئەھسان بارچە يازوقى،
 بوراقنىڭ ئىزىدە توققۇز راۋاق بىر ھەققى،
 سەھەر يىشىل ئەلەمدىن ئەيۋان ئوزرە شەققەئى،
 فەلەك قالن ھەسرەدىن سىپاھىڭگە ئەخۋاج.

تېلىم سىنەسىنى تىغلا بىرلە يارماي،
قىنانى سابۇنىدە ئوزۇر بىرلە ئاقارماي،
تەلەپ يولىدە بولۇپ ئىنتىزار ساغارماي،
بېھىشت سار كىشى تىرە كوردىن بارماي،
شاپائىتىڭ ئەلفى تۇتمايدىن يولىغە سىراج.

موزىلەت ئۇستىگە تەۋپىق پەردەسىن يايىبان،
ئادالەتنىڭ يولىدىن كىچەلەر ناۋا تايىبان،
شەرىئەتتىن كەرمى بەھرىدىن سىيا تايىبان،
ھىدايتنىڭ قولىدىن شەرىئەت شىپاھ تايىبان،
ئۇنىڭكى غەلەت كۇفرۇ ئەيىلابان زەئىب مىراج.

گاداي دەرگاھنىڭ ئولسىم يوق ئەردى غەمىم،
شاپائىتىڭ سۇيىدىن قەترە تاھسە دەپ تىلىم،
ئەگەر باقىب دىسەڭ ئەي قارى قالماغاي ئەلىمىم،
ناۋايى ئولدى چۇ مۇھتاجنىڭ ئەيلار ھەم ئاڭا كىم،
غېنى كىرەم ئىسە ئىبراھىمە ئىمەس مۇھتاج.

× ×

بىمار تىنىم كوزلارى بىمارنى كورگەچ،
زىندان بەلا ئەيلەدى گۇلزارنى كورگەچ.
ئاشىپتە ۋە ھەيران - سەراسىمە بۇ كوڭلۇم،
پاۋسۇر ئولدى زولپ سىيا تارنى كورگەچ.
كوز چەشمەسى سەيىلاب تولۇب كاسەسى قانغە،
خەندانە كەلگەن لەئىل گەھىر پارنى كورگەچ.

سەيىد ئەتكەلى ئاھىم ئوقىغە قەددى كامانىم،
 ۋەھشى سۇپەت ئاھۇ تاتارنى كورگەچ.
 غەم تىشەسى ئىلكىمدە قازىب كۆھى - بالانى،
 شىرىن لىبىدىن سوز شىكەر بارنى كورگەچ.
 ياندۇردى نىيىستان ۋۇجۇدۇمنى شىرارى،
 ئول سەرۋى راۋانە ئالدىدە ئەغىيارنى كورگەچ.
 ناگاھ چىقىپ سالدى نەزەر ئىشقى زارىن،
 لوتپ ئىلە سوراب دىدە خۇنبارنى كورگەچ.
 ئىدىم سەنما ھوسۇن زاكاتى نى ئارا قىل،
 خەت لەشكىرى بەند ئەتكۈسى ئەسارنى كورگەچ.
 شىكەر - شىكىن ئولدى مەنۇرستە نىھالىم،
 شاھ ئالدىدا ئەرنىز ئەيلەدى قارنى كورگەچ.

× ×

گەنج پەقىر ئىستار كىشىگە دىدە گىريان قەدەھ،
 نۇش ئىتەر ھەر سائىتى خۇنى جىگەر سوزان قەدەھ.
 ئىنتىزار دام خالى بولدۇم ئامما بولمىدى،
 تەشەنە لەب كامىغە بەرمەس شەھىدلىك دەۋران قەدەھ.
 بەخت كەجرەفتار ئۇچۇن كام دىنى مەۋجۇد ئىمەس،
 تا كويۇپ پەرۋانەسا بولماي تىنى سوزان قەدەھ.
 باغ ۋەسلىغە داۋامەت زولقىدەك سەرگەشتە مەن،
 ھەر تەرەپ ئەبرى باھار ئەندەك بولۇپ گىريان قەدەھ.
 لەئىل نابىدىن شەكەررنىز ئولماغۇنچە بولمىدى،
 غەم بىلە لەب بەستە بولغان غۇنچەلەر خەندان قەدەھ.
 قارى يا نۇش ئەتمەك ئىستەرسەن مۇھەببەت جامىنى،
 تەشەنەلەب بولغان كىشىگە ئەيلاسۇن قران قەدەھ.

× ×

قەمرەگە نۇر بېرۇر يۈزىنىڭ زىياسىگە باغ،
 قىلۇر جاھانى مۇئەتتەر سىياھ زولفىگە باغ.
 چۈ لەئىل دورىدە خەت رەمىزدىن يازمىش،
 كوكارگان ئەردى رىيا ھېن مىشكىبارىگە باغ.
 خەزىنەدار بۇلۇپ تىشلارى، قارا خالى،
 مەگەر بىلال ئىشىك ئاستىدە غۇلامىگە باغ.
 كۇرۇپ خىجالەتتە قالمىش بېمىش سەرۋىلىرى،
 قويۇپ چۈ ئوزرە ئىلە تەقسىر باش - ئاياغىغە باغ.
 ئەزەلنىڭ كارگىرى بىلە ياخشى سورەت ئىتىپ،
 ئىبەردى رەھىمەت ئۇچۇن مەرد رەھنىماسىگە باغ.
 ئۇزىن مۇۋاپىق تەبىئى ۋەزىر بەردى كەرىم،
 چۈ سىدىق ئەدىل ھەياشىرى مورتىزاسىگە باغ.
 سەئىد - سەئىد زىبىر ئاستانىسىدە ياتمىش،
 ھەسەن - ھوسەن ئىككى شاھزادە كوزى چىراغىغە باغ.
 قولغە سالىسە قاتار ئىستىگە بەند ئەتسە،
 سائادەت ئەبىدى قارىنىڭ كامالىغە باغ.

× ×

بىر شىۋە نازىگە بولۇپ شاد،
 ۋەيرانە كوڭكۈلنى قىلغۇم ئاباد.
 مىنمىار بولۇپ ئىمارەت ئەتسە،
 مانەند جىلىل چۈ كەبە بۇنىياد.
 باغ ئىچىدە كىرىم خورام قىلسە،
 باشىنى قويپار يولىغا شەمشاد.

گۈل يۈزلىرى ئىشتىياقى بىرلە،
 بۇلبۇل قىلادۇر پەخان - پەرياد.
 شىرىن لىپى زوقىدە بولۇرمەن،
 تەن تاغنى تەشكىلى چۇ پەرھاد.
 مەقسەد گۈلى يەتمەسە قولغە،
 گەجىر ۋە فەلەك ئىلكىدىن قىلۇر داد.
 غەم بىلە جاھاندا شاد بولماي،
 ئومىر گۈلگە قازا بولۇپ باد.
 سىيادا جىل سالىب تاناىىن،
 باشىمنى كەسەر مىسالى جاللاد.
 غەرق ئولدى خىجالەت ئىچىدە قارى،
 مەششەر كۈنى ئەيلاڭىز شاھاياد.

× ×

گۈلىستان ئەزەلدىن سەرۋى ئازاد،
 كورۇپ خەم ئەيلەدى باشىنى شەمشاد.
 قىلىپ دۇشمەنلەر تۇرپە ئاداۋەت،
 يىقىلدى بارچەسى دوستلار بولۇپ شاد.
 بولۇپ ناسىخ ھەممە ئەدىيان مەنسوخ،
 بۇ تەرىز بىلە قىلىپ دۇنيانى ئاباد.
 فىدا ئەيلەب نەچچە ئەھبابلار جان،
 كى بەزىلەر قىلىپ مالنى بەرباد.
 ئىغىز ئاچسام تىلىم ۋەسپىگە ئاچىز،
 تىلىپ تەس تاھا بىرلە ھەق ياد.
 مۇھەببەت جامىدىن بىر قەترە بەردى،
 ئىچىپ مەست ئولدىلەر مەجنۇنى پەرھاد.

بارۇر ئاجىز نىيازنى توھپە ئەيلەپ،
كوز ئۇچى بىرلە قارنى قىلىڭ شاد.

مۇخەممەد س

(پارسچە)

بەزگەرش تەلىككاسم ھەمچۇ شەكەرنەك مىگەردىدە،
پىياد لەئىل مىكۇن دىدىھا نەمناك مىگەردىدە،
بەھىر داناكى كويىم رازبى ئىدىراك مىگەردىدە،
ئەگەر باگول نىشەنىم لەفت غەمناك مىگەردىدە،
ۋەگەر باغۇنچە ئەمىزىم گىرىيان چاك مىگەردىدە.

زى مەيدان مۇھەببەت رەخش ھىمەت ھەر زامان تازىم،
بىگەرد قان تاقان جاھاندا نەئىرە ئاۋازىم،
دۇچەشىم دەرەفشانى مىكەند گوياكى غۇممازىم،
سىراپا داغىم ۋە ئىزھار ھال خوي نەمىسارنىم،
كى تەخىم لالە ئەز سەھرايى ئالەم پاك مىگەردىدە.

قەدەم دەر ئىنتىزارى مېيز نەم تارىدە گىرىانىم،
زەر ئاتەش دەرىستانىم چىنان سوزەندە شەدىجانىم،
چۇ تۇتى تەۋق بىتىم ھەم چىنان بۇلبۇل دەر ئەپغانىم،
دەر ئەقىلم مۇھەببەت تالى ئى دارەم كى ھەيرانىم،
بەھىر شوخى كى ئاشىق مەئشۇم بىياك مىگەردىدە.

چىنان سەرگەشتە ئام دەر ئۇمىدۇ ۋەيرانىم،
ئەگەرچە بىۋاپايى ئۆكەند مەن جايى ھەمىيانىم،

سراندازان پاكۇبان دەرمەيدان جۇلانم،
بى بازار مۇھەببەت تاللىنى دادىم كى مەيرانم،
بەھىر گەرخاك زەرگەدىد زەخاك مىگەردىد.

ئەلەم ئەمىز غەم ئەندوز ۋەيران مەنزىل مائۇا،
دۇ چەشم خۇن فېشانىم مەيكەندىرۇ خابىھا پىدا،
بى ھال زار قارى شوخ شەھەر ئاشوب بى پەرۋا،
چۇ سازىم شىكۋە ئەزناگاھى خۇددى جاھان شىدا،
شىكەر ئەندەر دىھانىم تەلىخ چۇن تەرىاك مىگەردىد.

× ×

پەقىر ئەسبابىن تۇزەرگە بولدى بىر ۋەيران لەزىزە،
بولدىلەر تەبىر تەھمىل نىچە مەردان لەزىزە.
باغ ۋەسلىدىن ئۇمىد ئەتكەن سەھەر نالان بولۇر،
غۇنچەۋار قىلماق ئۇچۇن بۇلبۇل قىلۇر ئەپىغان لەزىزە.
تەلىخ شور ئەگىز ئىشلاردىن قىلىپ ئوزىنى يىراق،
غەيرى ھەقدىن بولسا ئانداق مەردۇر گەردان لەزىزە.
لەئلى نابىدىن تەكەللۇم بىرلە بولسا دورەفشان،
شەكەرستان بەرمەغەي بۇ تەرىزدە ئىھسان لەزىزە.
ھەر ئىتاپ قەھرى گۇيا دۇرەفشانلىغ ئەيلەگەن،
دەئىدىن لۇتپىي فاراۋاندۇر مەگەر جانان لەزىزە.
كام بەخش ئولماق ئۇچۇن سەرگەشتلىق رەنجىن چىكىپ،
رەسىل باغدىن ئۇزۇپ گۈل يۇسۇپ كەنئانى لەزىزە.
نەبىر توكماي غۇنچەلەر خەندان ئولۇپ بۇي بەرمەدى،
باغرىنى چاك ئەيلەدى بەرمەك ئۇچۇن بوستان لەزىزە.
ۋەسىل قەدرىن بىلىمەگەي تا ئىچمىسە زەھراپ ئىقى،
رەنجى مەنەت سەبرى كامىل ئەيلەدى دىھقان لەزىزە.

ئارزۇمەند ۋىسالى ئولغان مەزاقى تەلىخ ئۈچۈن،
 بەرمىگەي كىرگەن بىلە فىردەۋىسدە غۇلمان لەزىزى.
 شۇكى قىلغىل نىمەت ئەزىما مۇيەسسەردۇر ساڭا،
 قارىيا تەكرار قۇران ئەيلە ئەل رەھمان لەزىزى.

× ×

زەھى قامەتكى توبى راستلىك بايىدە ھەيراندۇر،
 زەھى روخسارە جەننەت گۈللەرى ئەكسەلە خەنداندۇر.
 كورۇڭ خەت زومورەد لەبلەرى دورىدە جاي تۇتمىش،
 خىجالەتتىن قىزارىپ لەئىللەر كۆھ ئىچرە پىنھاندۇر.
 مۇقامى موئەللادەئو ئوتماي ئاسى ئۇمىمەتنى،
 خالاس ئەتمەك ئۇچۇن بىزلارنى دائىم دىدە گىرياندۇر.
 مۇنىڭدەك پاك تەننەپەت خۇب سورەت كەلمىدى ھەرگىز،
 كورۇپ مۇشەرەك ئىلى رەشك ئەيلابان باغرى تولا قاندۇر.
 ئېنىڭ بىر تارە موپى مىشك ئاسا قىلدى ئالەمنى،
 بولۇپ دىۋانە ئاھۇ ئول خوتەن دەشتىدە سەرساندۇر.
 زەبەھوللا كورۇپ نۇرى مۇھەممەت ئوز چىنىپىدە،
 ئېنىڭ شوكرانسىگە ھەق يولىدە جانى قۇرباندۇر.
 قولدىن ئالدىرۇپتۇر گوھىرىنى ئىزتىراپ ئەيلەپ،
 ئۇزىنى ھەريان ئۇزار زەنجىر دەر گۇياكى لەرزاندۇر.
 نىجات ئىستەر كىشى دامان شەرىئىن ئۇشلاغاي مەھكەم،
 ۋەگەر نە يول ئاداشقاي روزى مەھشەر ئاڭا ئارماندۇر.
 تۇتۇپ دامان ھىممەت يولىغا كىرگەنلەر تاپىپ قۇربەت،
 ھىدايەت رەتبەسىدە ئولتۇرۇپ شاد خەنداندۇر.
 تۇتۇپ ھىممەتنى بالا قويمە تىلىدىن نەئىتنى ئەسلا،
 كىلىپ ئايات رەھمەت شەنىگە قارى بۇ ئەھساندۇر.

جان ئىلە فېدا ئىشقى كى ئول راھەت جاندىرۇ،
ئول راھەت جان ئولماغى ئاشىققە ئەئىياندۇر.
كىم سالىمدى بوپىنغە مۇھەببەتنىڭ تاناىىن،
زەڭگىر باسقان كوڭلىنىڭ زاھىرىدە نىھاندۇر.
ئەئىمەر ئىلى راھەت بىلە بىنىيا ئەلەمۇ - دەرد،
بۇلبۇل قەپەز ئىچرە، زاغ راھەتتە ئاماندۇر.
كوز ياشىدىن ئالەمنى قىلىپ غەرق توپان،
دەرد ئەلەم نوھ نەبىدىن بۇ نىشاندىرۇ.
دىۋانە سۇپەت يىغلادى ياقۇپ ۋاپادار،
يۇسۇپ غەمىدىن ئورتەدى باغرى تولا قاندۇرۇ.
مۇسا كەلىم ئىشقى ئىلە باپەند ئەيدىلەر،
كورمەكنى تىلەپ كوزلارى دايمى نىگراندىرۇ.
كوز ياشى بىلە قىلدى تاھارەت نىچە ئاشىق،
يەھىيا سۇپەت ئوتكەن كىشىنىڭ ئەشكى راۋاندۇرۇ.
ئىشقى سىرىگە مەرھەم بولۇبان سەيد ئەبىرار،
دەريايى ھەقىقەت ئىچرە دۇررى گىراندۇرۇ.
ئاشىق كىشىلەر جەۋرۇ جاپاسىگە گىرىپتار،
شەب تاسەھەر قىلمىش ئىشى ئاھ - ئەپغاندىرۇ.
ئىشقى ئىلىمىگە ھەرگىز دىمەدى دەرس ھەنىپە،
ھەم شافىئى، مالىك ئاڭا لال زاباندۇرۇ.
دوزاخ بولادۇر ئىشقى ئوتى ۋەھىمىدە گىرىنران،
قارى كويەدۇر ۋەسلى ئۇچۇن رەڭگى خازاندۇرۇ.

ئاي يۇزۇڭ شوقى بىلە جانىم قۇشى پەرۋازى بار،
نىچە مەندەك كوچەلەردە ئاشىقنىڭ زارى بار.

مەرھەمەت بولغايمۇ بۇ ئەپتارلەرنىڭ ھالىگە،
ئۇل شەلولاكىدىن ئىشقى ئەھلىنىڭ خۇمارى بار.
ھەر كىمى ئاۋارە قىلدى بىر پەرى پوش ئىشقىدە،
بەزىلەرنىڭ شوقى بىرلە بويىندە زۇننارى بار.
قويما غەپلەت چاھىدە ئەي سەئد خەيرۇل بەشەرە،
مۇڭا ھىچكىم باقماغاي تۇرپە فەرىشان كارى بار.
كوپ گىنە شەرمەندىسى لېكىن ئۈمىدى كوپ ئېرۇر،
قارىنىڭ ئەيىبن ياپۇرغا لوتپىلىك ستارى بار.

× ×

جۇنۇن سەھراسىدە سەرگەشتە بىر ۋەرد ئەرەبدىندۇر،
كىلىپ مەن بىر نەپەس ئەي ھوشمەندىم ئەيلەڭمىز مەئزۇر.
دىلىم ئازاردە دۇرسەڭ مالامەتدىن ھىسارىم يوق،
توقنى ئەيلەڭمىز تا سىنماسۇن بۇ چىنى پەغپۇر.
تىپىپ ئوز ھالىمغە قوي بى ئىلاج خوش ئېرۇر كوڭلۇم،
دۇئادىن يوز ئوگۇردۇم تاكى دەردىم بولماسۇن ناسۇر.
بايابان گەرد بولما ئىستىقامەت بىرلە ئولتۇرغىل،
سائادەت ئابتابى چىقسە ناگا ساڭا بەرگەي نۇر.
كوڭۇلدە ئىشقى بولسا ئاتەش ئاھەڭنى ئىزھار ئەت،
بەلەند پەرۋازلىكتە توھمىتىڭگە يەتمەسۇن مەنسۇر.
تىگىپ پەيكانلىدى ھەريان گويا روزىن ئېچىلدى،
تەن مەجرۇ ھەم ئەرەمىش بىلىمگە يىسىز خانەنى زەپنۇر.
نەدامەت بىرلە يىغلا كوزدە ياشىڭ جويىلار بولسۇن،
ئېزىزلار خىزمىتىگە قارى ھەرگىز بولىمىڭ مەنزۇر.

نېھالنى كورەلمەي قامتىم مانەندەئى “نۇن” دۇر،
ئۇمىد ئەيلەر ۋىسالنىڭ كوزلارمىنىڭ ياسى جەيخۇندۇر.
كوزۇڭ دامىغە چۈشكەن بىر ئەسىر دەردىمەندىگەمەن،
ياغار بارانى غەم - ھەسرەت ئوتى كۈنگۈندىن ئەپزۇندۇر.
مېنىڭ بەختىم سەمەندى دايسا رەفتارى كەج بولغان،
كى رەخدەك راست يورماي بەخت نافر جام ۋاژۇندۇر.
لەب لەئلى خىيالى دىلغە چۈشتى بىقارار ئولدى،
كزەرمەن دەشتى - سەھرا كوزلىرىم گويكى پىرخۇندۇر.
كىشىنىڭ ئىشقى يوق، ئىمانى يوق، ئەقلى ئېرۇر ناقسى،
مۇھەببەت باغىنىڭ گۈلچىسى بولغان مىسالى مەجنۇندۇر.
تەلەپ مەيدانىدا رەخش ئويناپ جولان قىلىپ ھەردەم،
يىتەلمەي ۋەسلى داۋەنغە يىغلار زار مەھزۇندۇر.
ئەگاھى بولمىسا مەئشەر كۈنى ئاسى ۋە جافغە،
قىيامەت دەپ ئېنى ئىيتۈركى باشىدە قارا كۇندۇر.
خىيالى دىلدە ساكىن چۇن ئەلىق جان ئىچىدە جان گويا،
بولۇپ رەڭگىن قابا كوز ياشى بىرلە جامى كەلكۇندۇر.
غىزام غەم، تەن ئەلەم، كوز نەم بولۇپ قامەت كاماندىك خەم،
مېنىڭ دەردىمغە دەرمان بارچىسى بىر تۇرپە مەئجۇندۇر.
تىلدە نەئىت ئەھمەت، دىلدە ھەب ئال ئېرۇر قارى،
گەھىر ئاسا تىرىپ جان رىشتەسىغە ياخشى مەزمۇندۇر.

غېمىڭدىن دۇرى ئاھىم چىقسا ناگاھ ئاشپان ئورتەر،
ۋەگەر سەبىر ئەيلەسەم نېھان تۇتۇپ بۇ جىسمىم جان ئورتەر.

ئىچۈك جان سېنىڭ دامادىم داغ دىلىنى تازا ئەيلەرسەن،
خىيالىڭ ئاتەشىغە ھەر زامانى ئوستىخۇان ئورتەر.
دامادەم تازا ئەيلەر لەززەت ۋەسلىڭ خىيالىمنى،
ۋەگەر ئەپشان زار ئەيلەر دىسەم كام زابان ئورتەر.
تەئەللۇق تۇرپە بىجاسىل كى مەقسۇدنىڭ ھىجابىدۇر،
مۇقام مەنزىلىن سوزلەر زامانى كارۋان ئورتەر.
ئەگەر مەشۇق بى مېھىر بولسا ئاشىقتىن ۋە پالازغا،
كۈرۈڭ پەرھات - شىرىن قىسسەسىدىن داستان ئورتەر.
مەنەن مەجنۇن كەبى ئورتەنەب ئەخگەر بولاي دەرمەن،
كۈرۈپ لەيلەۋەشمىنى ئاشكارا ۋە نەھان ئورتەر.
پىرىشان بولما ئەي قارى زۇلفىدىن ھەريانە سەرگەردان،
باشىڭ ئاستانىگە فىرش ئەيلىگىل ھەرچەند جان ئورتەر.

× ×

ئىچۈك دەي خوپلىقنى جەننەت ئىچرە بىر نەھالىدۇر،
ھەسەد ئەندىشىسى بولماڭ ھەق ئاڭا بەرگەن كامالىدۇر.
تىل ئىتاپىڭكى ئەي شوخ بى پەرۋا دەرىخ ئەتمە،
تۈكەر شىرىن لىپىدىن تۇتۇلار شىرىن ماقالىدۇر.
ئەلەتتەك جان ئارا قامەتلارنى ئۇشاق كوڭۈللەردە،
بۇ ھەم ئول شوخۋەشىنىڭ ھوسۇن بابىدە كامالىدۇر.
مۇسەققادۇر يۈزى ئاينەئى كەتتى ناما بىلىدىم،
پىرى پوشار ئۈزىن كۆرمەك ئۈچۈن مىرات ئالىدۇر.
خىيال ئەتتىم فەلەك خورشىد مەغرۇپىدىن تولوۋ ئەتمىش،
قىيامەت ماجراسى خەلق ئاغزىدە سوئالىدۇر.
ئەزەل نەققاش سورەت باغلاغان مانى ئېرۇر ئاجىز،
تەجەللى پىر تويىدىن جەزىپ ئىتەر ساھىب جامالىدۇر.

مىسال ئابىتاب خاۋىرى ھەر يانە سەيىر ئەيلەر،
كۆرۈپ قارى خىيال ئەتتى كى بىر جەننەت نىھالدىدۇر.

× ×

مالامەت تاشى بىرلە سەربەسەر جىسىمىم جاراهەتدۇر،
ۋەگەر سەيىر ئەيلەسەم بۇ زەخىمىلەر جانىمغە ئاپەتدۇر.
مالامەت مۇستاپانى رەتبەئى ئەللاغا يەتكۈزدى،
تەھەممۇل باغىدە سەرسەبىز بول ياخشى كارامەتتۇر.
مالامەت تىشەسى بەرباد بەردى جانى شىرىنىنى،
ئوقۇبەت بىلىمگەي ئوشاق گۇيا خۇش فاراغەتتۇر.
فەلەك باشىمىگە ياغدۇرسا مالامەت تاشىنى ھەردەم،
خىجالەت تىرىگە غەرقاب بولغانغا تاھارەتتۇر.
جاھان ئايۋاندىن بى داغ كۈلپەت بولمىدىم ھەرگىز،
مالامەت خەنجىرى ھەر يەردە بولسا جانغا ئاپەتتۇر.
غەمۇشاد جاھاندىن رەنجى كوردۇڭ بولما ئازىردە،
مالامەت قايدا بولسا ئاخىرى ئاڭا سالامەتتۇر.
مۇھەببەت بارى بىرلە قامىتىڭ خەم بولدى ئەي قارى،
ھازاران شۇكىر قىلغىل بىندىگە ھەقتىن ئىنايەتتۇر.

× ×

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل مەشرەپ

كىلىپ مەن بىر قەلەندەر ئەنچىمىن ئاراغە سىغىمىدىدۇر،
يىتىپ دەستىمگە دولەت - مۈلكەت داراغە سىغىمىدىدۇر،
نەسبەت قىلمە زاھىد مەست مەن ئىبراغە سىغىمىدىدۇر،

ئەجەب مەجنۇندۇرمەن ھەر دەشت ۋە ھەر سەھراغە سىغمىمىدۇر،
دىلىم دەريايى نۇردۇر مەۋج ئورۇب دۇنياغە سىغمىمىدۇر.

فەنا مۈلكىدە ئاتەشخانە بولدۇم چىقتى تەندىن دۇد،
بەقاسى مەنزىلىدە ھادى راھىم بولۇپ مەئبۇد،
چىقاردىم غەيرىتى ھەق بەردى ماڭا جۈملەنى مەقسۇد،
شەرىئەت ھەم تەرىقەت ھەم ھەقىقەت مەندەدۇر مەۋجۇد،
چىنان سۇلتان ئەزىمىدۇرمەن ئەرشى ئەلاغە سىغمىمىدۇر.

بىرىپ شاھ مىگەر باشىم ئوزۇرە ئىشقىدىن تاجىم،
كوزۇم ئوممانى ئىچرە جۇش ئۇرارمەن كورگىل موۋاچىم،
تالاق ئەيەلب جاھان مالنى گەرچەند ئەتتى ئەزۋاچىم،
خېلىل ئاسا بۇ يولدا ئاتەش نەمرۇدۇ مىئراجىم،
ھاماندۇر ھەقىقەتدۇركى ھەر دەرياغە سىغمىمىدۇر.

يىتىپ مەن دام ئاپپاق ئالەم ياخشى رەھبەرگە،
قەلەم يازدى شاھادەت نامەسىن روزى مەقدەرگە،
ئىچىپ جام ئەجەلدىن تا قوشۇلدۇم ئالى ھەيدەرگە،
رىزا مۈلكىدە مەن ھەلقىمنى تۇتتۇم تىغى ئەكبەرگە،
تەرىقەت ھاجىسدۇرمەنكى بەيتۇللاغە سىغمىمىدۇر.

ئىچىپ دەريايى غەمدىن جۈملە دەردىگە ئاشنادۇرمەن،
فانا سەھراسىدە باش ئويىناغان ئەھمىل رىزادۇرمەن،
قىلىپ تەسلىم ئۇزۇنى ھەقنى ئىزلاغان بىناۋادۇرمەن،
گاھى بولسا پېقىرمەن، گاھى شاھمەن، گاھى گادايدۇرمەن،
ئەجەب دىۋانەمەن ئۇشۇل مەئشەرگاغە سىغمىمىدۇر.

خىيال خوپتەك دۇنيادە يۇردۇم تۇرغە مەۋجۇدمەن،
كويۇپ ئاھ جىگەر بولۇپ سۈرەت ئارا مانەندەئى دۈرمەن،
تەلەپ يولدى ئازغان قولغا ئالماي ھېچ مەقسۇدمەن،
مەقام ھەيرەت ئىچىدە گاھى خۇدمەن گاھى بىخۇدمەن،
جۇنۇن بازارىدە مەسمەن كى ئىستىغناغە سىغىمىدۇر.

ئوزىدىن بىخەبەر سەرمەست مەجنۇنلار ئارا شاھى،
چىكەر مەن لەيلىنىڭ داغى بىلە يۈز نالەئى ئاھى،
بولۇپ مۇستەغرىق ئىشقى ئوزىمە ھېچ بولمىدىم ئاگاھى،
گاھى ئورۇس، گاھى چىركاس، گاھى مومىندۇرمەن گاھى،
ئەگە "ۋەلا" يەنى مېيان "لاۋەلا ئىلاھ" غە سىغىمىدۇر.

ھىدايەت مەخزۇنىدىن تەلەپكەن زەررىڭدۇرمەن،
ئەزىلىنىڭ مۇخلىسى بىچارەئى خاك دەرىڭدۇرمەن،
خىجالەت ئىچرە قارى يولدى قالغان ئەتىرىڭدۇرمەن،
مۇدام مىسكىندۇرمەن لېكىن غۇلام مەشربىڭدۇرمەن،
مېنى بىچارە بۇ دۇنيا بىلەن ئوقباغە سىغىمىدۇر.

× ×

تۇن ئاخشام نالە قىلسام بۇلبۇل پەرۋانىنى ئورتەر،
ئۆزەمدەك مۇپتىلائى ئىشقى كوپ سوزانىنى ئورتەر.
مالامەت تىشەسى بىر سارى، تەككەن تاشى بىر سارى،
نىپىستاندىن چىقىپ ئوت مەجنۇن فەرزانىنى ئورتەر.
سەراسەر غەم بىلەن ئاغۇشتە بولغان سورما ئەھۋالىم،
ئەگەر ئىزھار قىلسام ئاقىل ۋە دىۋانىنى ئورتەر.
خۇمارم ھەددىدىن ئاشتى ئىلتىپاتنىڭ يارى قىل ساقى،

جۈنۈنۇم زورددىن ئوت تۇشسە بۇ مەيخاننى ئورتەر.
 مېنىڭ ھالىمغە رەھىم ئەتسەڭ نە بولغاي خوبلار شاھى،
 پۇغانىم كويدۇرۇر ھۇشيار ھەم مەستانىنى ئورتەر.
 تارتىپ مەي قەترەسەن سالىدى تاناپ ئىشقى بويىنغە.
 "ئەلەھەق" شىشەسىنى سىندۇرۇپ پەيماننى ئورتەر.
 كىرەم بابىمغە كەلگەن بولماسۇن ئائۇمىت سۇلتانىم،
 غىرىپىلەر ئاھىدىن ئالەم كويۇپ كاشانەنى ئورتەر.
 تۇگىمەس قىسسەلەردۇر ئىشقىدىن ماتەمسىرى قارى،
 كويۇپ باشىدىن ئاياغىنىڭ دەفتەر ئەپسانىنى ئورتەر.

× ×

سىپا لاپىن ئۇرۇپ ئايىنە روخسارىغە ھەيراندۇر،
 مۇئەتتەر ئەيلەگەن ئالەمنىڭ زۇلپى سۇنبۇستاندۇر.
 ئەزىل نەققاشى سۈرەت باغلاغان بىلىمدىم نىچچۇك جانسەن،
 پەرى، يا ھور، يا رىزۋان گۇلى دۇنياغا مېھماندۇر.
 بى گوفتارە كەلگەچ گەرىم بۆلدى قەندى بازارى،
 تەكەللۇم تاپتى تۇتى ئەندەلب باغ خەنداندۇر.
 ھايات جاۋداندۇر تاپسە بۇيى مېشىك قامىدىن،
 ئەگەرچەندى گەر ئۇشاق ئىلى ئالىمىغە سۇلتاندۇر.
 خوشا خەنداندىن باشىمغە يۈز سودا تەمەنناسى،
 تۇشۇپ شۇرىدە خەشاك ئۇستىگە گوياكى سوزاندۇر.
 ئەلغەتكە جان ئارا قامەت خىيالى دال ئارا ساكىن،
 تومۇچ بەرمىسۇن كوزلەر نىسارىغە دەرەفشاندۇر.
 نازاكەتلىك گۇلىستان خارمىنىدىن خوشە چىن ئۆلدى،
 يىتىپ نىشۈئەنەما قارىگە خوبلاردىن بىر ئەھساندۇر.

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل مەشرەپ

نالە قىلساڭ چۇن زىلەيخا تەن ئارا جان ئورتەنۇر،
شوق زور ئەتكەندە تەخت ئۇستىدە سۇلتان ئورتەنۇر.
نەشائى ۋە ھورمەت بىلە بۇ جىسىم لەرزان ئورتەنۇر،
ئىشۇ چۇن ھەر دىلغە تۇشسە ئەۋلى جان ئورتەنۇر،
ئاھ مەجنۇندىن ھەممە كۆھى بايابان ئورتەنۇر.

ئاقىبەت مەھمۇدى قىلدى ئول مەھمەتنى خۇدا،
دولەت ئىقبال تاجىن قويدى باشىگە خۇدا،
ساھب تەخت لەۋا قىلسام دىدى ئېنى خۇدا،
ھەزرىتى ئادەمگە بەردى نۇرى ئەھمەدى خۇدا،
رەشكىدىن تاقتە قىلالماس مۇندە شەپتان ئورتەنۇر.

مەردى ھەق بولماغۇنچە ئالى ھەممەت بولماغاي،
دىلدە سادىق بولماغۇنچە ئالى ھەممەت بولماغاي،
تار پەندارنى ئۆزمەي ئالى ھەممەت بولماغاي،

.....
تەختى بىلىقىنى كوتەرغۇنچە سۇلايمان ئورتەنۇر.

بارچىدىن كام ماسۋا ئەيلەر يىتىشكەن سوڭرە ئىشۇ،
يار ھىجرىدە نەۋا ئەيلەر يىتىشكەن سوڭرە ئىشۇ،
دەردىگە زىكرىن دەۋا ئەيلەر يىتىشكەن سوڭرە ئىشۇ،
كۆھىلەرنى سەرگىران ئەيلەر يىتىشكەن سوڭرە ئىشۇ،
بويىنغە زۇننارى تاققان شەيخ سەنئان ئورتەنۇر.

شام غەم ئىچرە كىرىپ سۇبھىن ئۈمىد ئەتمەك كېرەك،
راھ ئوقياغە فەنا مۈلكىن ئۈمىد ئەتمەك كېرەك،
دەقسىدىك قارى كالامدىن ئۈمىد ئەتمەك كېرەك،
نائۇمىدىلىك كۇفرىدۇر دەشرەب ئۈمىد ئەتمەك كېرەك،
كى ئۈمىدىن ئۈزدى ھەقدىن جان ۋە ئىمان ئورتەنۇر.

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل نەۋائىي

مۇھەببەتنىڭ تۇنۇرى جىسىم زارىمنى كاباب ئەيلەر،
كوزۇم قانى بايابان تاشلارنى لەئىل ناب ئەيلەر،
تىنىم ئەشجارىنى ئىشقىڭ گىياھى پىھىتاب ئەيلەر،
كوكۇل كوزلەر يولدىن تۇتماققا ھىجرىڭدە شىتاب ئەيلەر،
بىرىن تۇتقۇنچە بىرىنى سىل ئالەمنى خاراپ ئەيلەر.

ئىچۇردۇڭ غەم شارابىدىن ماڭا ھىجران ئاياغدا،
كۈزۈڭ خۇمار ئىتىپ ئالەمنى قويدۇڭ دەردى داغدا،
ئىشكەيمۇ كالامى روھ پەرۋەر جان قۇلاغدا،
قازا تەشەببىھ ئىتارغا ئارزۇڭنى چەرغ باغدا،
ئەگەرچە ئوخشىماس بىر ئىككى گۈلنى ئىنتىخاب ئەيلەر.

قارا كوزلەر ئاقاردى چۇ رۇشىنى زىبانىڭ يادىدىن،
جىگەر قانى توكۇلدى غەم بىلە كوزنىڭ دوۋاتىدىن،
ئىپچىلماي ۋازگۇن بەختىم كويۇپ فۇرقەتنىڭ تاسىدىن،
ئول ئاي ھىجرى شىكەنجىدە تاناپ زۇلپى يادىدىن،
فەلەك ئۈزدۇردى ھەنجارى بىلە جىسمىمنى تاب ئەيلەر.

مورەتتەب ئەيلەگەن ئۇستادى ئىشقى ئۇنسۇرى بىرلە،
ئېنىپ قولغا ئاسا باغلاپ كەمەر غەممەت قۇرى بىرلە،
فەنا سەھراسىغا قىلدىم زىرائەت كوز دۇرى بىرلە،
كوكتۇرگەن مۇھەببەت دەشتىن ئەشكىم يامغۇرى بىرلە،
ھەر ئاھىم دۇددىن كوك بىر باھار ئاسا سىماب ئەيلەر.

ئىشتىكەن ئەردى روھىم جان قولاغىدە سۇئالدىن،
تۇشۇپ يۈز شۇرى غوغا زوق ئىلە شىرىن ماقالىدىن،
يىتىپ سەرگەشتىلىكلەر باشغا ئۈمىت ۋىسالىدىن،
كوتەر ئەي ھورۋەش ساقى مەي كەۋسەر زىلالدىن،
كى دور زىخىدەك خۇمارى ھىجرى جانىمغا ئازاب ئەيلەر.

شاراب سەبىر ئىچەرمەن زەئىب ھىجراننىڭ داۋاسىدۇر،
قەيەردە دەرتكەشلەر دەردلىكلەر ئاشناسىدۇر،
مېنىڭدەك زارلارغا ئىشقى ئاسارى غىزاسىدۇر،
مەي ئىچەرە غەرق بولدۇم تاباشىمدە مەي ھاۋاسىدۇر،
قېنى رەمىز كى مەي ئىچەرە تاماشايى ھىساب ئەيلەر.

تەلەبىتە دىدەدىن دەريا توكۇب بۇلبۇل ناۋا ئەتسە،
رىزا گەنجىن تاپىپ ۋەيرانەئى كوڭلىدە جا ئەتسە،
كىردىپ مەيخانغە بىر جام مەي بىرلە سەپا ئەتسە،
ئىدۇر كاسىب ھەبىب ئاللا ئەگەر كىسىپ پانا ئەتسە،
يوق ئولە كاسىب كى دۇنيا مال جاھىن ئەكساب ئەيلەر.

فەلەك رەفتارىدەك ئىقبال سەئەم بار بىر بەرمەس،
جاھان ئوتخانىسى ئاھ سەھەر يەڭلىغ شەرىر بەرمەس،
ئەگەرچە نالە قىلغان بىرلە قارىگە شەكەر بەرمەس،

ناۋايى ئول كوز لەبىنىڭ خارابدۇر ئەجەب ئەرمەس،
ئەگەر مەست ئولغالى ھەردەم ھاۋايى لەئلى ناب ئەيلەر.

× ×

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل زەلىلى

شەئى جامالىن ئىزلەگان ئاشق دىلپەكار ئوتەر،
دەنەنى قانغە تولدۇرۇپ يولىدە ئەبشار ئوتەر،
جانۇ جاھانغا ئوت سالب ناز ئىلە گۇلئۇزار ئوتەر،
گۈل ئاچىلۇر چىمەن - چىمەن، باغ ئىچىدە باھار ئوتەر،
ئۇيۇقۇنى كوزگە قىل ھارام ئەيىن سەھەردە يار ئوتەر.

ئابروي ناز خەنجىرىن چەككىلى قىلمە ئىختىيار،
مەھزۇن دىلدە ساخلاغان دۇرلارم ئەيلەيىن نىسار،
تەگدى شەرار ئىشقىدىن جىسمى مەي ئەتتى خوشكۆار،
باردى كويۇڭ سارى بىر نەفسىدە بىقارار،
ياندى يۇزۇڭ كورەلمايىن تابىكى ئىنتىزار ئوتەر.

گەرچە يولۇڭدە مەن كەبى ئاشمى زار بىسەددى،
بەرمىدى يىغلاغان بىلە تالى ئاۋازگۇن مەددى،
زاھىد ئەھلى ئىشقى يولىغە كىرگەن ئەسلى بىخەرىد،
بى ئەدەپكە تەنە ئەيلەسە ئەگەر سوزۇم غەرىد،
تىخ زابان ئاڭا كورۇڭ چۇن دەم زۇلپىقار ئوتەر.

راھى پاناغە يوزلىنىب خاك ئول ئاستانە بول،
سەك مالا مەت ئورغالى ئەل ئىچىدە نىشانە بول،

مەجنۇن خاكساردەك دەھىردە بىر فسانە بول،
دەيىر سارىغە قوي قەدەم مەست مەي مۇغانە بول،
خىزىر سۈيىنى ئىستەمە تاپقۇچە روزگار ئوتەر.

بەخت سىياھىم كورۇڭ، كۈن - كۈندىن بۇلۇب زەبۇن،
كويدۇرۇپ ئوت شەرارىسى كۈندۈزى كىچەدىن فۇزۇن،
ھەر سۈپەتلەر ئىشقىدىن قارىنىڭ باغرى بولدى خۇن،
داغى قاناتماغىل يۈزىن تەلبە زەلىلى سەن بۈگۈن،
جام جۇنۇن تۇتار ئۇچۇن لالەئى كاسەدار ئوتەر.

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل زەلىلى

مەستى - مەجنۇن ئار لەيلۋەشكە دەريا جۇشلار،
چۈن ئەلق جان ئىچرە جا ئەپلاب بارۇر خامۇشلار،
باش كوتەرمەس پاڭ - رەھلەت دىن ئىشماي گۈشتلار،
تا كۈزۈمگە جىلۋەگەردۇر قامتى بەردۇشلار،
ئافىرىن دەر تاقىتىمگە مەردەمى باھۇشلار.

لالەدەك سەھرادە ئاچىلىغان كەبى كوكسۇمدە داغ،
نۇش قىلغانمەن مۇھەببەت شەرىپىتىدىن بىر ئاياغ،
تا ھاياتىم بارۇ ۋەسلى راھىدىن قىلغۇم پوراغ،
نالەدىن بۇلبۇل پەرىشان، جىلۋەردىن تاۋىس باغ،
ئورتەنۇر سەھەر چىمەندە بەرقى كەلگۈن پۇشلار.

خوپ غەپلەتتىن كوز ئاچماي گۈلئۇزارى سولمىدى،
ئەبرى ئىھساندىن توكۇلمەي باغ دىل سەبىز ئولمىدى،
بار مەنەتتىن كوتەرمەي قامتى خەم بولمىدى،

ھايۇ- ھوي شول كىچە مەيخانىدىن كەم بولمىدى،
 بىر تەرەپ پىرى مۇغان، بىر تەرەپ مەي نۇشلار.

سايە ئاسا ئەرگەشىپ خورشىدىگە لەيلى نىھار،
 زولغۇدەك پاپوسلىك قىلماق ئۇچۇن دىل بىنقارار،
 دىدەدىن دەريا توكۇلگەن نەقىل ئۇمىد ئابشار،
 غۇنچەئى كوكۇلۇمنى كەلكۇن ئەيلەدى پەسلى باھار،
 ھەرسەھەر پەيزى نەسىم سۇبھىدىن ئاغۇشلار.

ھىچ ۋەھىم ئەتمەي بۇ سەھراخارىغە قويغىل قەدەم،
 خوبىلار زۇلۇم ئەيلەر ئول ئاخىرى لۇتىي كەرەم،
 قارىيا باغ مۇھەببەت مۇئەسسە بولماي ئەدەم،
 ئەي زەلىلى پەردەئى جان ئىچرە پىنھان ئەردى غەم،
 ئاشكار ئەيلەدى بەھۇدە ئاغزى بوشلار.

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل فۇزۇلى

كوزۇم خۇنابەسى ئول خەستە ھەيران ئەتكىنىدىندۇر،
 چىگەر چاك ئولماغى تىغىغا قوربان ئەتكىنىدىندۇر،
 دەمادەم چەشمە گەريان دۇد چىرمان ئەتكىنىدىندۇر،
 پېرىشان خەلقى ئالەم ئاھ ئەپغان ئەتكىنىدىندۇر،
 پېرىشان بولمۇغۇم خۇلقى پېرىشان ئەتكىنىدىندۇر.

قوبۇل ئەتكەن بالا بارىن جازاسى قەددى "نۇن" ئولماق،
 زىياد ئەيلەپ غەم ئەندىش ئەھۋالى زەبۇن ئولماق،
 خەيان لالە رەغ ئەندىشە سەندىن باغرى خۇن ئولماق،
 دىل زارىمدە دەردى ئىشۇق كۇنگۇندىن فۇزۇلى ئولماق،
 تەن بى دەردە تەدبىر ئىلە دەرمان ئەتكىنىدىندۇر.

مېنى سالىدى پىرى پوش ئىشقى ھەردەم ئوزگە ئەھۋالە،
توكەرمەن دىدەدىن خۇبابەلەر مانەندەئى ژالە،
گۈل روخسارى ھەم بىمارىدىن دوشىدەم بۇ ئەھۋالە،
كوزۇم كىم باغرىم مېنىڭ قاندىن توكەر پەركالە - پەركالە،
دەمادەم ئارزوي لەئىل جانان ئەتكىنىمىدىندۇر.

قىزىل قان ئولدى لەئىل نابى ئەكسىدىن ياشلار،
قىلچىلەردىن دىمە خۇنرىز بۇلغاندۇر قارا قاشلار،
مالامەت تاشى كوپ مەجرۇھ قىلدى سەرگەردان باشلار،
دىگىل بېھۇدەكى ياغسە پەلەكتىن باشىمە تاشلار،
بىناسىن تىشەئى ئاھىم بىلە ۋەيران ئەتكىنىمىدىندۇر.

ئەلەمدىن ئىختىيارىم ئالغىلى جەپىر ئىدى بىلسەمدىم،
پېرىشان بولمىغاندىم قۇش كەبى سەيد ئىدى بىلسەمدىم،
تەمەننا قىلماغايدىم مۇرغەدىل قەيد ئىدى بىلسەمدىم،
قاچان رەسۋا بولاردىم قان يۇتۇپ سەبىر ئىدى بىلسەمدىم،
مالامەت چەكتىمكى بېھۇدە ئەپىغان ئەتكىنىمىدىندۇر.

مىراد ئاشىق مىسكىن ئېرۇر ئى يار قېرىب ئولمەك،
بولۇپتۇر رەسمى مەشۇق ئارقەسىدىن بىر رەقىب بولماق،
تەمەننا ۋەسىل ئەمما فىراقىندە غېرىپ بولماق،
خاتاسىدىن دىگىل جىسىم ئوقۇڭدىن بى نەسىب بولماق،
ھىباب ئەشىك كەلكۇن ئىچىدە پىنھان ئەتكىنىمىدىندۇر.

قارا بەختىم سەمەندى دەك يەتمەيدۇر مېنىڭ ئاھىم،
يولۇمنى ئاچمادى ئاھ سەھەردىن قىلىپ گۇمراھىم،
مېنى قارى كىتاپ ھوسنى ئىشقى ھادى راھىم،

فۇزۇلى ئەختىلات مەردەم ئالىمىدىن ئىكراھىم،
پىرى پۈشلەر خىيالىن مونس جان ئەتكىنىمىدىندۇر.

× ×

قەسقى پايامى بىرلە كوڭلۇم قارا بولماس،
ھىجران غېمىدىن ئۈزگە ھىچ ماڭا يار بولماس.
مەن كىچىلەردە يىغلاپ گاھىدە سەيىر-سەھرا،
ئىشقى ئوتىغە يانغان ئاندا قارار بولماس.
روز ئەلىست ئەردى پەيمان ئەھدە بولغان،
لەيلىنىڭ يادى بىرلە مەجنۇندە ئار بولماس.
يادەك ئىگىلى قامەت، "دۇن" دەك ئاياغىغە چۈشتۈم،
ھوسنۇڭ كۈرەرگە مەندەك بىر ئىنتىزار بولماس.
خەلق ئەيلەدى تاماشا ئاينەنى جامالىڭ،
ئەغىيارلارنى كوردۇم پەرۋانەۋار بولماس.
ئايىدەك تولۇپ جامالىڭ، ھەق بەرمىسۇن زاۋالىڭ،
سېنىڭدەك مالا مەت ئىچرە بۇ گۈللۈزار بولماس.
ناز ئۇيقۇسىغە ئوخشاپ دايم خومار كوزى،
قارى كەبى كۈرەي دەپ دۇنيادە زار بولماس.

× ×

ئاپتاپ ھوسنى ئالەمنى گىرىپتار ئەيلەمىش،
يارنىڭ ئەغىيارى ئۇچۇن سوزەندەئى نار ئەيلەمىش،
ئىشقى كامىل بولسە مەئشۇقنى سەرگەردان قىلۇر،

يوسۇب كەئەندەك مەسرىنى بازار ئەيلەمەش.
 داپىما ۋەسلى خىيالىدە ناۋا سازەندەدۇر،
 زۇلپى تارى بىلەن جان رىشتەسىن يار ئەيلەمەش.
 كۆھى دەشت ئاۋارىسى ۋەھشى يىتتۇر ھەمىزەبان،
 لەيلەئى بىچارىنى سەھرادە ئازار ئەيلەمەش.
 دايىمى ئىستىغنا بىلەن سوزەندىسىغە باقماغاي،
 سوھىتى ئەغيارى ئىلە جانبازانى زار ئەيلەمەش.
 كويماگۇنچە تاماجازى دە ھەقىقەت تاپماغاي،
 سۇبھىنى ئاۋەل چىقارمى شەئى ئەنۋار ئەيلەمەش.
 ھەق ئۆزى تا بەرمىسە تەۋپىق تاپماس ھىچكىشى،
 گەر خۇدا خوشنۇدى بولسا ياخشى گەردار ئەيلەمەش.
 فېقىر مولكىن خادىمىغە ئەرگەشىپ قەتمىرىدەك،
 قارى ئۇلار ھورمىتى يوقكىم سېنى خار ئەيلەمەش.

× ×

رەنجى ەبەنەت شەررى ئەيلادى سوزان رەقاس،
 ھىجرى شامىدە بولۇپ دىدەئى گىريان رەقاس.
 ئىختىيار ئالدى بولۇپ ئېقىل باشىمدىن زاپىل،
 قىلدى ئاينە كەبى ھوسىنگە ھەيران رەقاس.
 گۈلى رۇخسارىنى ئاچىپ بۇلبۇل شەيدا ئەيلەپ،
 كويدۇرۇپ جانى-جاھانى ئەيلەدى ئەپغان رەقاس.
 گاھى ناز ئىلە تەغاپىل، گاھى لوتپ ئىلە باقىب،
 شىۋەئى چىنى-چىن ئابىرۇ مىرگان رەقاس.
 لەشكىرى غەم بىرلە ئەقلىم ۋۇجۇد ئالماق ئۇچۇن،
 چىت-چالاک خەنجىرى سۇلتان رەقاس.
 ھوسنى سۇلتانغە پەرۋانەچى پەرۋانە بولۇپ،

شەمى ئۇتراپ دە سەرمەست پىرى ئەفشان رەقاس.
 كامى جانىغە يىتمىشەي مەي ۋەسلىدىن ئىنى،
 ئاتەشى ھىجرىدە سوزان سىپەندەن رەقاس.
 گۈلى روخسارىغە بىر گۈلخاننى دىۋانە بولۇپ،
 چەرخ ئۇرۇپ نالە قىلىپ گەردى گۈلىستان رەقاس.
 ئومىر باغىغە يىتىپ بادى فەنادىن بىرى،
 تەگدى ناگاھ بولۇپ قارشى قىران نەقاس.

× ×

ئەيلەيدىن ھالى - دىلىمنى ماھى كەنئانمىغە ئەرنىز،
 كوز ئۇچى بىرلە قىلۇر لوتپى پاراۋانمىغە ئەرنىز.
 مەستى بى پەرۋا قويۇپ داغ ئۇستىغە يۈز داغىنى،
 ئوت سىلىپ ياندۇردى گويىا بەيتولئەھزانمىغە ئەرنىز.
 سۇھەن دىلدا بەرق ئاسا ھەر تەرەپ جولان قىلىپ،
 رەخشى مىنگەن، تىغ ئالغان كويى چوكانمىغە ئەرنىز.
 شەكەرستان بولسە بازارى مۇھەببەت يوق ئەجەپ،
 كى دۇئاگويىلار سارى قىلغاندە ئىھسانمىغە ئەرنىز.
 باغ قۇردى، سەرۋى سۇندى، پايو - سەر ئىتماق ئۇچۇن،
 بۇلبۇلى نالان بولۇپ بىر غۇنچە خەندانمىغە ئەرنىز.
 بىر تەبەسسۇم بىرلە ئالەمنى مۇنەۋۋەر ئەيلەگەن،
 زۇلمەت كوڭلۇمنى قىلغان دۇرى چىراغىمىغە ئەرنىز.
 كەمتەردىن بەندەپەرۋەرەن دۇئاگۇي قەدەم،
 شاھى ئالەمگەر ئىھسان بەخشى سۇلتانمىغە ئەرنىز.
 ئاستانىنىڭ خاكى بولسام دىدىم ئۇستىغە قەدەم،
 قويسا شاھىد جان بېغىشلار ئابى جۇۋانمىغە ئەرنىز.
 بىر غۇلام بى دەردىم گويىا ئاياز ئەيلەب ئوزىن،
 خىزمەت مەھمۇد قارى بولسا قىرانمىغە ئەرنىز.

× ×

كوزدە ياشىڭ بولماسا بۇ نالەئى زارنىڭ غەلەت،
جان نىسارنىڭ بولماسا بۇ سوز-گۇپتارنىڭ غەلەت.
ئىشقى بازارىدە يۇسۇپتەك ئۈزەڭنى ساتماساڭ،
دىلدە سادىق بولماغۇنچە تىلدە ئىقرارنىڭ غەلەت.
خىرقەئى سۇجادە تاشلاپ خوكېانلىغ قىلماساڭ،
شەيخ سەنئان سورىتى بويىنۇڭدە زۇننارنىڭ غەلەت.
ھەم كولا ۋە ژەندە ئەڭلىڭدە بۇ دۇنيا قويىماساڭ،
باغلاغان سەڭگى قانائەت بەلدە چىلتارنىڭ غەلەت.
يەتمىسە جاننىڭ مۇشامغە تەرىقەت بابىدىن،
ھەلقە ئىچرە كورمىگەن ئۇيقۇدە ئەسىرارنىڭ غەلەت.
مەرد ھەق يولىدە يۇرمەي خوندەمالىق ئەيلەگەن،
ئوتكەزىپ بەھۇدىلىكتە چەككەن ئازارنىڭ غەلەت.
شۆھرەتىم ئالەمنى تۇتسۇن دەپ بېرۇرسەن نان ۋە ئاش،
ئەزىرايى ھەق دىبان قىلغان ساخاۋاتنىڭ غەلەت.
خىرقەئى پوشمىنە ئۈستۇڭدە ئېلىپ رەڭگىن ئاسا،
نىيەتنىڭ سۇننەت ئەمەس باشىدا دەستارنىڭ غەلەت.
دايىما قارى تىلاۋەت ئەيلەدىڭ دۇنيا ئۇچۇن،
گەر خۇدا لوتىپ ئەتمىسە بۇ جۇمىلە گەدارنىڭ غەلەت.

× ×

مەست پىپاكانە ئاتلانمىپ كوكسۇمغە داغ،
سالىدى ئامما تەشەنەلەپ قالدىم ماڭا سۇنماس ئاياغ.
رەشكىدىن تىتىرەر تېنىم ھەر دەم كورۇپ رۇخسارنى،
خال پىلمان ئولتۇرۇر گۈل ئۈستىدە مانەندە زاغ.

ئەي سەنۇبەر سەبرى قىل گۈلدىن نەسىمى يەتكۈرۈر،
 ھەرسەھەر بادى ساپادىن چۈن مۇئەتتەردۇر دىماغ.
 كامجان لەززەت قالدۇر شىرىن لىبىدىن ھەر زامان،
 تەشنىلەر كامىغە ئول فەرھاد قازغاندۇر بەلاغ.
 دۇرى دۇردانى ئوتۇپ مەجنۇنى سەھرا گەردىنى،
 چەرخ بازار جۇنۇن ئىچىرە سالىب كوكسۇمگە داغ.
 خارىدەك گۈل ئاستانىدە داۋامەت باش قويۇپ،
 ئىستىقامەت ئەيلەگىل شايدىكى يانسە بۇ چىراغ.
 كارۋانلار كەتتى ئەمما يول خەتەر بارىك گىران،
 چىمىست - چاك بول جوس ئاۋازى بولماسدىن ئۇزاغ.
 گەرىيە بىرلە كوز ئاچىپ ھەسرەت بىلە ئاخىر كېتىپ،
 قايسى بۇلبۇل سىنەسىن كورسەك بولۇپتۇر داغ - داغ.
 دانەدەك تۇپراققا باش قوي سەبزە بولسۇن باغ ئىشق،
 يىغلا ئوز ھالىڭگە قارى يىغلاماق چاغى بۇ چاغ.

× ×

ئىشقىدىن تىرى بالا باشىمغا بوران ھەرتەرەب،
 چويىلار سەڭگى مالا مەت زەخمىدىن قان ھەرتەرەپ.
 ئەقد شەبىنەم دۇر ۋەيا كىم تىرىلمىش رۇخسارىسى،
 سۇبھى ئوزرە دانە - دانە دۇررى غەلتان ھەرتەرەب.
 كىردى بازار جۇنۇن ئىچىرە مەگەر سوداسى بار،
 باشىدە يۇز شۇرى غەۋغا خانە ۋەيران ھەرتەرەب.
 دىدى ئومرىغە بارابەر زۇلمىتى روشەن چىراغ،
 دىل مۇسەپپا ئەيلەگەنگە يوپىستان ھەرتەرەب.
 ئەختەر بەختى سائادەت مەندىلەرغە ئاپتاب،
 بى مەزەر كوزلارغە تارىگىتان ھەرتەرەب.

يەتكۈزۈپ بادى سەبا بىرماھى تەلەت مەشۇدەسىن،
 زەررىلەر بولدى مەگەر خورشىدى تابان ھەرتەرەب.
 جان بېغىشلار مەردەلەرگە ھەرزىمان چۈشكەن شەرىپ،
 ئۈستىغە گويا توكۇلدى ئابى ھەيۋان ھەر تەرەب.
 كىم قانائەت پىشە گەرچە بەيتىل ئەھزان خانەسى،
 شۇكرىدىن سەبىز بولغۇسى گويا گۈلىستان ھەرتەرەب.
 غارەتى دۇنيا ئۈچۈن سۈرەت تۈزەپ مىسلى گادا،
 خارلىك بورانى گەر چۈن غەرق توپان ھەرتەرەب.
 ئاقىلى دانا ئىلىب زاھىد ئىلى سەرگەشتەكىم،
 بى ئىسايى ئىشقى ئەئىمەر يولىدىن ئازغان ھەرتەرەب.
 قارى ئىستەغناغە بەند ئەتتى پەرىشان خاتىرىن،
 گەنج بى پايان بولۇپ نىمەت پاراۋان ھەر تەرەب.

كوزلارى چىراغان بىر تەرەب،
 نەقلى گۈلىستان بىر تەرەب.
 كىبك خارامان بىر تەرەب،
 خېلى غىزالان بىر تەرەب.

كاكۇل پېرىشانلار ھەممە،
 سەيرۇ - سەير باغ ئولۇب،
 لەئىل شىكەر بارىن قىلىپ،
 چۈن غۇنچە خەندان بىر تەرەب.

مەجنۇنى رەسۋا بىر تەرەب،
 پەرھادى شەيدا بىر تەرەب.

لەيلى نازانى بىر تەرەب،
شەرىن سۇخەندەن بىر تەرەب.

خۇنرىز خەندەن قاشلارى،
سۇمبۇل پەرىشان ساچلارى،
بولسۇن سالامەت باشلارى،
بىر جەمئى خۇبان بىر تەرەب.

نەقىل مالامەت ئوزلارى،
دەرفاش ئەيلەر سوزلارى،
نەقىش ئالمامىكىن يۇزلارى،
باغ ئىچرە جەۋلان بىر تەرەب.

تۇتى شەكەر ئەپشان بولۇپ،
شەرىن قىلىپ ئەل كاپىنى.
چۇن بۇلبۇل خۇشخان بولۇپ،
بۇ نەچچە جانان بىر تەرەب.

ھورى - جىبىنلار بىر تەرەب،
شەكەر زابانلار بىر تەرەب،
غۇلجان سۇپەتلەر بىر تەرەب،
قارى غەزەلخان بىر تەرەب.

× ×

ئەجەپ دىۋانەمەن گۇلخاندىن ئوزگە ئاشيانىم يوق،
بالا ھەمخانسى غەمدىن ئوزگە رازدانىم يوق.

گاهى مەجنۇن گاهى پەرھاد كوهى بىستون ئوزره،
 يۇرەمەن ۋالەئى شەيدا سورار شىرىن زابانم يوق.
 ئەسرا داغ ھىجرانم قولۇمدە ئىختىيارمىنى،
 ئېلىپ جىگەر قىلىپ ئىشقى ئوتتۇغە جىسمىمدە قانم يوق.
 كېلىپ غەم لەشكىرى يىغىپ ئالدى يوقۇ - بارمىنى،
 قىلىپ بەرباد ھالىم سورغالى بىر مېھرىبانم يوق.
 قەلەندەر مەشرەپ ئولدۇم گەرچە باشمىدە كۇلاھىمنى،
 كورەرسەن ھىممىتىدىن ئوزگە بىر بارگىرانم يوق.
 جاھان باغىدە سەبىز ئولماي فانا راھىگە يۈزلەندىم،
 ئەجەلنىڭ خەنجىرى پەرمىردە قىلدى قەترە قانم يوق.
 دەرەخت بى سەمەردەك بار بىردىن خالى بولغايمەن،
 ئەھباب موجدەك باد فەنا تەگسە نىشانم يوق.
 نەدامەت بىرلە يىغلاپ دىدە بىنا بولمىدى قارى،
 تۇشۇپ چاھگىنە ھەسرەتتىن ئوزگە داستانم يوق.

ماكانىمنى مۇنەۋۋەر قىلغىلى يارى خوش كەلدىڭ،
 ۋىسالنىڭ شەرىپىتىگە ئەيلەدىڭ سەرشار خوش كەلدىڭ.
 لەبا - لەب تولغان ئۇچۇن نۇش ئەتسەم جام مۇھەببەتنى،
 سوراي دەپ مورى مالىمنى سۇلايمانئۇار خوش كەلدىڭ.
 ئەلىفئەك دوست جان ئىچرە جا قىلسام مۇناسىپتۇر،
 كوڭۇل ۋەيرانىسىنى تۇزگالى مەئمار خوش كەلدىڭ.
 ئېزىلەر سەنئىتى ئەپتارەلەرنىڭ ھالىنى سورماق،
 مىنىپ شەبرىز ھىممەت مەردى مەيدانئۇار خوش كەلدىڭ.
 ئۇرۇب كوس ئەنايەت ھەر تەرەپكە ئەيلەدىڭ جەۋلان،
 رەخ - بەختنىڭ سەمەندىن بولدى خوش رەفتار خوش كەلدىڭ.

لەب ئاچتىم مەدى ئۇچۇن بولغاي مۇناسىپ گەرچە ئەھۋالىم،
پەرىشان ھالۇ - كوڭلۇم بولدى پەيز ئاسار خوش كەلدىڭ.
ياقېب شەئى مۇھەببەت بولدى دىل كاشانىسى رۇشەن،
بولۇپ ئاچمىلدى گویا غۇنچەلەر گۈلزارى خوش كەلدىڭ.
مۇھەببەت باغنىڭ گۈلچىسى قارى دوست يارىدە،
نىچە دەپتەر يازىپ ئەشئار شىكەربار خوش كەلدىڭ.

× ×

ئەھدى پەيماننىڭ قېنى ھەمرازىگە يار ئولمادىڭ،
نەچچە كۈنلەر قول تۇتۇشقانلارگە غەمخار ئولمادىڭ.
بارھاسىدىن ھىكايەت قىلغاي ئەردى دوستلار،
ئارزۇمەند ۋىسالنىڭ خېرىدار ئولمادىڭ.
دولەت - دۇنيا خىيال خوپ قىلما ئىتقاد،
ھەمقىرىنلەر بىرلە دايم پور ياتار ئولمادىڭ.
ئەھلى دۇنيالەرنى كورسەڭ ئارتىدۇ ھەسرىتى،
بۇلبۇلى شەيدا بولۇپ بىر سەيىرى گۈلزار ئولمادىڭ.
لالەدەك سەھرادە يۇرسەڭ دىل سىيالىك روي بېرۇر،
ياخشىلارنىڭ خىزمىتىدە خاكىدەك خار ئولمادىڭ.
كاسەئى دۇر ئەجەلنى كىمگە بولسا نۇش ئىتەر،
ئاخىرەت ۋەھمى بىلە بىدەردى بىمار ئولمادىڭ.
باغدەك ئاچىلدى ۋاختىڭنىڭ گۈلى بولماي خازان،
نى ئۇچۇن بۇلبۇل كەبى بىر غۇنچەگە زار ئولمادىڭ؟
ياندى ئومرۇڭنىڭ چىراغى ئوچمەسنىڭ فىكىرىدە بول،
يەتتى باشىڭغا ئەجەل ھەرگىز خەۋەردار ئولمادىڭ.
راھەت ئىستەرسەن بۇ دۇنيادا ئۇنىڭ جايى ئەمەس،
خوپ غەپلەتتىن كوز ئاچىپ قارى بىدار ئولمادىڭ.

ماھۋەش شەمى جامالىگگە مېنى زار ئەيلەدىڭ،
ياندۇرۇپ پەرۋانەسا مەجنۇن بىلە يار ئەيلەدىڭ.
ھورى جەننەت سېنىڭ ۋە يا رىزۋان، گۈلنىڭ تازەسى،
كافىرى ئىشقا ئەتكىلى زۇلفۇڭنى زۇننار ئەيلەدىڭ.
مىژدە تەككۈردى سەبا سۈبھى ۋىسالگىدىن ماڭا،
ئىنتىزار ئەيلەپ ئىكى دىيدەمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.
دەبەدەم داغى دىلىم ئول خەستە خەندانىڭ ئاڭا،
تەخى ھىجراننىڭ بىلە ئەي شوخ بىمار ئەيلەدىڭ.
جورئەئى جامى ۋىسالگىدىن نەسب ئەتمەي ماڭا،
جانىستان ھەردەم كىشى كوزلارنى خۇمار ئەيلەدىڭ.
ئارزۇ كوز مۇنتەزىر ئۈزرەسنى جا ئەيلەسەم،
نا ئۈمىدلىك زەخمى بىرلە كوزلارم خار ئەيلەدىڭ.
ناز ئىستىغنا ئەگەر يەتكۈزمەسە راھ ۋە ۋەپا،
نى ئۈچۈن قارىنى ئىشقىگگە گىرىپىتار ئەيلەدىڭ؟

مۇۋەششەد

نەخلى مىراد ئالەم ھوسنى راسا مۇبارەك،
ياندى چىراغ ئۈمىدىڭ نشود نەما مۇبارەك.
بى پارە بولما دايم ئەيشۇ فاراغەت ئىلە،
رىزۋان گۈلىنى ئۈزدىڭ ئەنقانەما مۇبارەك.
يارى مۇۋاپىق ئولدى شىرىن مىسالى مەھۋەش،
سۈبھىڭنىڭ ئاپتابى بەردى زىيا مۇبارەك.
جەننەت گۈلى ئېچىلدى خەندان ئولۇپ سەھەردە.
چۈن بۇلبۇل گۈلىستانى سەندىن نەۋا مۇبارەك.
ئابۇ ھايات ئىچەرسەن چۈن خىزىر چەشمەسىدىن،

لەئلى مازاقى بىرلە ئابۇ بەقا مۇبارەك.
 ناز ۋە تەغاپلى دۇر بىر - بىرىگە زىب تۇرغان،
 دىل مەنزىلىنىڭ شاھى بىر مەھلىقا مۇبارەك.
 قارى بۇ تەزا مەزمۇن نەزىم ئىلە بولدى ئىنشا،
 دۇنيادە بار خوبلار سەندىن دۇئا مۇبارەك.

× ×

ناگىھان بولدى نامايەن شوخ شەھلا كوزلارنىڭ،
 ئالەم ئەھلىنىڭ باشىگە سالدى غەۋغا كوزلارنىڭ.
 زەررە ئىلار سەرگەشتە ناك دەرگەھىڭدور ئاپتاپ،
 رونەق ھوسنىۋىگىنى ئەلگە قىلدى ئىنشا كوزلارنىڭ.
 يازمە دەپتەرى ۋامۇق، فەرھاد، مەجنۇن قىسسەسىن،
 ئاشىقى سەرمەستىلەرنى قىلدى شەيدا كوزلارنىڭ.
 رەڭگى رۇخسارنىڭ گۈل رەئنا ئاچىلغان باغ ئارا،
 تازىلار تازە داغلارنى قىلدى ئەفشا كوزلارنىڭ.
 خۋانى ئىھسانىڭ نەۋالدىن ئومىر ئەيلەر گەدا،
 گاھ بولۇپ جاللا، گاھ ئەيلەب ئەھيا كوزلارنىڭ.
 ئاي كەبى يەتتى كامالە كورمەسۇن ھەرگىز زاۋال،
 ئىككى نەخچىر سەيىر ئەتتى سەھرا كوزلارنىڭ.
 نۇ نەھال باغۇ جەننەتسەن يا رىزۋاننىڭ گۈلى،
 ئەل ئىچىدە قىلىپ قاردىنى رەسۋا كوزلارنىڭ.

× ×

ناز ئىلە ھەريان باقىب ئەي شوخ شەيدا ئەيلەدىڭ،
 يا مەگەر مەھشەرنى قوزغاپ شور - غەۋغا ئەيلەدىڭ.

زۇلمى قىلمە شاھى سەن ئۇششاقلارغا رەھىمە قىل،
 ھوسنى بازاردىن تۇزۇپ كوزلەرنى شەھلا ئەيلەدىڭ.
 ئايتاپ ئىلە مۇقابىل بۇرچەك مەغرەپىدىن چېقىپ،
 خوب لېكىن مەندىن چېنى ئوزرە بەرپا ئەيلەدىڭ.
 مەزمۇھەل بولغاي كاۋاكىپ شەنىسى قىلغاندەك تولۇد،
 پادىشا خوش مەلاھەت ئوزىنى ئىنشا ئەيلەدىڭ.
 ئاب كەۋسەر بىرلە لەئلىگىنى گىراز ئەتكەن مېكىر،
 گۈل كەبى خەندان ئولۇپ، بۇلبۇلنى گويا ئەيلەدىڭ.
 نىشائى ھوسنۇڭ مەپىگە مەست لايەقىل ئىدى،
 كويدۇرۇپ ئاھى جىگەر قىپ قارىنى رەسۋا ئەيلەدىڭ.

× ×

شاد بول خانەئى ۋەيرانەدە مېھمان كورسەڭ.
 دىمە ۋەيرانىمنى تەخت ئوزرە جانان كورسەڭ.
 مەلەك دىل ئاتەشى ھىجران ئىلە تاراج بولغاي،
 كورمە بەھۇدە ئىنى دىدەئى گىريان كورسەڭ.
 لالەروخ نەرگىس بىمارەنىڭ بالا بورانىنى،
 ئىشقى بازارىدە بىر غۇنچەئى خەندان كورسەڭ.
 ئىشقى سەۋداسى ئۇزۇن ئومۇرنى بەرباد ئەيلەر،
 مەسلى پەرۋانە كويەر شەمئىنى سوزان كورسەڭ.
 سورمە دەپ قىلماغىل ئالودە كوزۇڭ دامىنى،
 قىلغايىسەن خاك دەرى رىبادەدىن ئىھسان كورسەڭ.
 لەئىل ناپىرىن ئىنىڭ ئابۇ ھايات ئىچكەندۇرۇر،
 كوهى دەشت ئۇستىدە فەرھادنى ھەيران كورسەڭ.
 خالى رۇخسارىغە ھىندۇ ۋەسىفەت ئولمىشى پانەد،
 قارىنى شامۇ - سەبا ھالى پەرىشان كورسەڭ.

× ×

ئەينى ھىكمەتدۇركى تەسخىر جاھان ئەيلەر كوزۇڭ،
 تىرى - باران بالالەرغە نىشان ئەيلەر كوزۇڭ.

زار كوڭلۇم نىمەت ھوسنىۋىدىن ئالماي قەترە كام،
 ئىشقى سوداسىن سېلىپ ئەلگە ئەيىان كوزۇڭ.
 يازما دەپتەر، لەيلىۋەشلەرگە خىجالەت يەتمەسۇن،
 ئۇلارغا باپ بالالەرنى بايان ئەيلەر كوزۇڭ.
 زەمزمە - كەۋسەر زىلالى لەيلىرىڭنىڭ شەرىپتى،
 تەشئالەر كامغە قەترە - قەترە جان ئەيلەر كوزۇڭ.
 جان بېغشلايدۇر تەكەللۇمدە لىۋىڭنىڭ خەندىسى،
 بۇلۇل گۇيا ئومرىنى خازان ئەيلەر كوزۇڭ.
 ئاقتاب ئىلە قەمەر بولدى گىرىپتارنىڭ سېنىڭ،
 ئىككىسىنى كېچە - كۈندۈز سەرگىران ئەيلەر كوزۇڭ.
 ناز ئەستەغنا ياراشقان كوزلارنىڭ بىمارىگە،
 قارىنى تۇتى كەبى خوش داستان ئەيلەر كوزۇڭ.

× ×

قاي كۈنى بولدۇڭ كوڭۇل ئويىگە مېھمان ئەيلەدىڭ،
 گوپىيا ئابى بولۇپ دەريادا جەۋلان ئەيلەدىڭ.
 ئاشئالىق شىۋىسى بولدى موسەللىم ئېتىگىگە،
 بولما ئەستاغنا بىلە ئاخىر گىرىزان ئەيلەدىڭ.
 بىر - بىرىدىن يۈز ئورنىگەن ئايو - كۈنگە ئوخشىماي،
 جان دىل بىرلە مۇھەببەت ئەيلە - مېھمان ئەيلەدىڭ.
 تۇتتى بىر سىر ۋەيا چۈن قەمىرىنى باغ ئارام،
 ئەندەلىب خوشى تەكەللۇپ گۈلىستان ئەيلەدىڭ.
 ئۆز مەگىل تارى مۇھەببەتنى داۋامەت بىرگە بول،
 ھەق بالادىن ئاسراسۇن بىر سەرۋى دەۋران ئەيلەدىڭ.
 گۈل - گۈل ئاچىلغىل خازان پادىنى كورمەي ئاقبەت،
 ئوتكارىب ئومرۇڭنى دايسىم شاد خەندان ئەيلەدىڭ.

رىشتە ئى ۋەسلەتنى ئۆزىمە دايمما ھوۋزە بول،
 ھەركىشى كورسە دىگەيلەر بىر ئوغلان ئەيلەدىڭ.
 بول ھىمشە خەلقى ئالەمنىڭ كوزىدىن پىرو نەزەر،
 تەگمەسۇن دەپ ئوتقا سال دائىم سىپەندەن ئەيلەدىڭ.
 بىۋاپالىق رەسمىنى دۇنياغا قوزىغىل، ئالماغىل،
 ئاشىقى - مەشۇقى قىل سەپىرۇ گۈلستان ئەيلەدىڭ.
 دىلغە كەلگەن ئەھتىراس ئەفئالى ئادەمدىن ئەمەس،
 مۇتتەقىق بول ئەيلەمە بۇ فەئىل شەيتان ئەيلەدىڭ.
 كورمىگەن كوزاپ ئاتەش ئاشنالىق ئەتكەنمىن،
 بۇ تەرق شاز دەۋرى تەن ئىككى بىر جان ئەيلەدىڭ.
 ئاشكارا ۋە نىھان ناز رەمۇزى سوزلارىڭ،
 لەززەتى جان بەخش گویا شەكەرستان ئەيلەدىڭ.
 ماتەمى ئەھلى زامان بولغىل تەسەۋۋۇپ بابىدە،
 جانىڭ ئوچۇن قىل ھەمىشە خەيرۇ ئەھسان ئەيلەدىڭ.
 ئومرى كوپ، بارىڭ زامان تارەك، ئاياغ ئاستىدە چاھ،
 بول خەتەرلىك يولدا يۇرمە ئەھدى - پەيمان ئەيلەدىڭ.
 ياخشى بولغاي مېۋىسى پەيۋەندى قىلسا شاخىنى،
 ئىتتىپاق بىلە ئىۋەرتىڭ خەت خاراۋان ئەيلەدىڭ.
 غايىبىانە بۇ دوئا گومى قەدىمىڭ موردەك،
 قارى ئەھۋالنى سوراغا چۇن سۇلايمان ئەيلەدىڭ.

ھەنگامە نەۋجۇۋانلىق شوئىنامە مۇبارەك،
 بولسۇن باشىغا ساپە ھەقدى ھوما مۇبارەك.
 ئاھنەگاھىڭ بىلىمىدىكى زەك بەرگان،
 دۇن تەبىئ نامۇۋاپىق ھەر ئاشنا مۇبارەك.

شام سەبا خىيالىڭ بەھۇدەلىك يولدە،
ئومۇرۇڭ چىراغى بەرمەي ياخشى زىيا مۇبارەك.
مەشھۇى ئالەم ئەردىڭ نىچۇن بۇ تەرىز دەپتار،
كى مەشھۇر، گاھ ھۇشيار ئەي بىۋاپا مۇبارەك.
خەت سەبەزەسى بولۇردى ھەرتادىمىغە زىننەت،
غەم لەشكىرىغە ئۇچراپ تۇتىڭ ئازا مۇبارەك.
ئىلىپەت يامانى بىرلە يۇرماق خەت ئىكاندۇر،
دۇر قەدرىنىڭ شىكەستى سەڭ سىيا مۇبارەك.
ناچارلىق ئىكاندۇر سۇرەت نەمالىڭ ئەمما،
تەبىئى رۇخسارىڭدۇر بەرمای سەپا مۇبارەك.
تىغ زەبانىڭ ئىلە قارى ھەمىشە بۇردا،
بولسۇن جاھاندا باقى روزى جەزا مۇبارەك.

× ×

ماھى كامال ساڭا ھوسنى رەسا مۇبارەك،
ئانەنە جامالىڭ تاپتى سەپا مۇبارەك.
قاي كۇن ئەسىر قىلدىڭ دام بەلاغە دىلىنى.
زۇلپۇڭ كەبى ئاسلىغان بۇ مۇپتىلا مۇبارەك.
يۇردىڭ خىرام ئەيلەپ تاۋۇس باغ يەڭلىغ،
خورش ماھلەرغە بەردىڭ جىلا مۇبارەك.
مەي نىشائەسى ئىكانمۇ، يا گۈل يۈزىدە شەبىنەم،
ئوراق سۇبھە ئوزدەدۇر دانەئى سا مۇبارەك.
جان ئىچرە جا قىلاي دەپ ئول سەرۋى قامەتلىڭنى،
نۇندەك ئاياقتە تۇشتۇم ئەيلەپ دۇئا مۇبارەك.
ئول بوسە ئاھ ئەددى مەندەك ئەسىرىلەرگە،

بەرمەي ئۇ چاھ ئىچىگە تۇشتى چەزا مۇبارەك.
نازىك نىھال جەننەت گۈلىدەك شىكۈپە ئەيلاپ،
چون ئەندەلب قارى بولسون نەۋا مۇبارەك.

× ×

ئازىنىڭ دەۋرىدە بۇرگان سەرگىران نۇر كاكىلۇڭ،
گەنجگا بىر ئەۋدەرھادەك پاسىباندۇر كاكىلۇڭ.
بىر باقىشى بىرلە كوڭۇل مۈلكىنى تاراج ئەيلاگان،
مەردۇ - مەيدان سەپ شىكىن ساھىپتىمراندۇر كاكىلۇڭ.
ھوسنى سۇلتان ئېرۇرسەن ئالدىڭغا پەرۋانەچى،
شەمى ئەتراپىدە گۇيا بىر ئەپشاندۇر كاكىلۇڭ.
ئەي تەنابى ئىككى ياندە كوشوش بەرگان كەبى،
رەخىش جولانىڭغا بىر ساھىپ ئەناندۇر كاكىلۇڭ،
قامىتىڭ ئەتراپىدە ئەغيارلەرگە شەھنەۋەش،
تا كەمەندىن ھەلقە - ھەلقە تاشلاگاندىر كاكىلۇڭ.
روزە باغىدە يۇرۇپ، كەۋسەر لىبىدە ئولتۇرۇپ،
ئىككى مەھرەم بەچچە گۇيا تو ئاماندۇر كاكىلۇڭ.
ئولدۇرۇب مېڭگان گاھى جان بەخشىدۇر لەئىل لىۋىڭ،
گاھ لەيلىۋەش گاھى شىرىن زەباندۇر كاكىلۇڭ.
سەرۋى - سۇمبۇل پەھتاپ ئەيلاپ كوكارگان باغ ئارا،
بىر - بىرىگە چىرماشىپ بىر جىسىم جاندۇر كاكىلۇڭ.
كوزلارنىڭ جەللاد، خال خەتلارنىڭ دامى بەلا،
قارىنى سەيد ئەتكالى تىرى كەماندۇر كاكىلۇڭ.

× ×

سەيرى ئىتىپ فەردەۋسىدىن بىر شوخ غولمان ئەيىلەڭ،
ئەيىلەدىڭ دۇنيا تەماشىغە جەۋلان ئەيىلەڭ.

ئاپتاب ئۇلە قەمەر ھەركۈن تەماشغا چىقار،
 گوھەر ئايپ سەن ساتلى ئەرزان ئەيلەڭ.
 ئۈمىر بارىچە ئۈزۈلمە پېھىتاپ رىشتەدەك،
 ئەختەرى پەرخەندەلەر بىر - بىرگا جانان ئەيلەڭ.
 ئىلمى ھال - قال مەۋج ئورغاي كوڭۇل دەرياسدە،
 بولماغىل مەغرۇرى دولەتگا پېرىشان ئەيلەڭ.
 ئىككى نەخچىر خوتەندەك بىر - بىرىگە مېھرىبان،
 بولمە ئاخىر تا قىيامەت روي گەردان ئەيلەڭ.
 باغ ئارا بىر شاخ ئۇشتىدە ئاچىلغان گۈل كەبى،
 گاه ھەريان ناز ئەيلەب كى قوشۇلغان ئەيلەڭ.
 ھەم مەلاھەت ھەم پەساھەتدىن شىكەر ئەپشان بولۇپ،
 لەبلەرىگە ھەي تەبەسسۇم گاهى خەندەن ئەيلەڭ.
 باققە كىرگەندە قولنى گاهى خەندەن ئەيلەڭ،
 تۇرسۇن ئول ئالمە ئامانەت دەپ كۈلۈشكان ئەيلەڭ.
 ھىممىتى بىر - بىردىن ئەفزۇن، دولتى ئەندىن فۇزۇن،
 ناز - رەمزى لەيلى - مەجنۇندەك يەراشقان ئەيلەڭ.
 جورەنىدەك خوش نەۋا، تۇتى قۇمىرى ئاشنا،
 قوللارى بويىندە گويا بىر توقۇلگان ئەيلەڭ.
 ئۈمىرى بارىچە سالامەت بول بەلادىن ئاسراسۇن،
 غۇنچەسا بول، گۈل كەبى بولمە پېرىشان ئەيلەڭ.
 ئاشتى - مەشۇق باغ ۋەسلىدىن مەئىنۇر ئولۇپ،
 قارىنىڭ ئەسراىدىن ئاگاھ قىلغان ئەيلەڭ.

مۇخەممەد س

ئارىزىڭنى ئەي پەرى رۇخسارى گۈلزار ئەيلەدىڭ ،
 سەرۋىلەرنىڭ نىز - رەمزدە گىرىپتار ئەيلەدىڭ،

نەرگىسىڭدەك مەستى - شەيدالارنى بىمار ئەيلەدىڭ،
نە ئۇچۇن باغۇ - ۋىسالىڭگا مېنى زار ئەيلەدىڭ،
رەھمە قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

بىۋاپا، بىلسەم سېنى جەۋرىڭ ئىنايەتدۇر ماڭا،
زولەي بولسە جانىمە گويىكى راھەتدۇر ماڭا،
ئاھ - ئەپىغان سەھەر ياخشى پەراغەتدۇر ماڭا،
جان پىدا قىلماق سىرى گويىا سائادەتتۇر ماڭا،
رەھمە قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

دامەن دىدىم گاچا ئەيلەي غۇبارىڭ سورمەسا،
تىخ - مېزگانىڭ تىنىمگە ئەيلە دايمىم ئاشنا،
لەشكىرى غەم كەلسە يىغلاماي دىگەيمەن مەرھەبا،
تەندە جانىم بار ئىشقىڭ ئەيلاگايمەن موتتەكا،
رەھمە قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

ئاپتاپ ئىلە قەمرۇ ۋەسلىدە بولغاندۇر بىشاھ،
ئادەم ئوغلىدىن بولۇرمۇ بۇ سوپەتلىك خوش نىگاھ،
بىر باقىشتە پىرشاپ ئەيلەپ پەلەككە دودى - ئاھ،
كوزلارىم جارى قىلۇر سورخاپ دەرياسى گۇۋاھ،
رەھمە قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

لەئلىسى - ئابى تەشەنەلەرنى كامىغە ئابى ھايات،
مىسىر بازارىدە يوقتۇر بۇ سۇپەت شىرىن نابات،
كىمكى بۇ سەبىياد دامىغە تۇشۇپتۇر يوق نىجات،
بىر غۇلام كەمتەرىندۇر خاھى ئولتۇر، خاھى سات،
رەھمە قىل ئەي شوخى كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

لالەگۈن قىلدى كوزۇم ياشىنى ئەكىسى ئارىزىنىڭ،
 سەرەنگۈن ئەيلەپ گۈلستان سەرۋىنى نەخلى بىرىڭ،
 جان مۇشامىنى دۇئەتتەر قىلدى بويى ئەنبىرىڭ،
 دەم - بەدەم، سائەت بى سائەت ئارتادۇر سودلارىڭ،
 رەھىم قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

ھالە تەڭ نىھان گاهى گاهى ئەيان دەرلەر سېنى،
 گاهى لەيلەۋەش گاهى شىرىن زەبان دەرلەر سېنى،
 خوبدۇلەر ئىچرە تەرز خوش ئىنسان دەرلەر سېنى،
 تۇتى شىكەر شىكن باغ جانان دەرلەر سېنى،
 رەھىم قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

ئەي خوتەن نەخچىرى تەن تاغىنى ئەيلەپ مۇشكى غام،
 قىلمادىڭ ۋەھشى غىزالانىڭ كوزۇم ئوزرە مەقام،
 سەيىر ئىتىپ باغى - كوڭۇلنى ناز ئىلە ئەيلەپ خىرام،
 ئاچىلىپ گۈل - گۈل يانپىسەن بەھرە ئالسۇن خاسۇ - ئام،
 رەھىم قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

چىن زۇلپۇڭ كورسە قىلغايىلەر تەمەننا تۇركى چىن،
 ئەھلى ئىسلام ئەيلەگەي ھەق قۇدىرەتتە ئاپەرىن،
 ھىچ بەندىلەر كورۇپتۇرمۇ بۇ سۇپەتلىك نازەنمىن،
 قەيسەرۇ - خاقان ساڭا بولسۇن غۇلامۇ كەمتەرىن،
 رەھىم قىل ئەي شوخ كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

ھەي - ھەي، ئەي نازۇك بەدەن كورسات كوزۇڭ بىمارىنى،
 ئاپىر ئوغلى بولسەن تاشلا باغلاغان زۇننارىنى،
 قىلسەلەر مەنزۇر قارى ئەيلەگەي ئەشئارىنى،

كورساتۇرلەر ۋەسلى باغىندە قىزارگان نارنى،
رەھمە قىل ئەي شوخى كوز ياشىمنى خۇنبار ئەيلەدىڭ.

× ×

مىزگان ئوقىدە جان ئېلىپ سەن بۇسە بەرمادىڭ،
نەدۇر كوكۇلۇڭدە ئوت سالىپ سەن بۇسە بەرمادىڭ.
ئاھىم پەلەكدىن ئاشتى ئاچىلغايىمۇ غۇنچە دەپ،
دۇردانەلەرنى كورساتىپ سەن بۇسە بەرمادىڭ.
شۇكرانەئى جامالىڭغا جانلار پىدا ئىدى،
شكەر مەقال سوز بىلە سەن بۇسە بەرمادىڭ.
خەت لەشكىرى ھۇجۇمى ئالىپ مۇلكى ھۇسۇنى،
ھۇشيار قىلدى ئەلچىسى سەن بۇسە بەرمادىڭ.
مۇھتاجلار نەسبەسى بەرماي زاكاتىنى،
ۋاچىنى تەرك قىلدىڭ سەن بۇسە بەرمادىڭ.
بىلدىڭ جاھان ھوسنەنى، ھەرگىز ۋاپاسى يوق،
كىردىڭ تەغابىل ئويىڭا سەن بۇسە بەرمادىڭ.
شىردىن لىپىڭنىڭ ھەسرەتى دىۋانە ئەيلەبان،
شەيدا قىلدى كۆھىدە سەن بۇسە بەرمادىڭ.
سەك مالاھەت ئاستىدە قارى ئەسىرى دەپ،
بىمارنىڭ شىپاسىگە سەن بۇسە بەرمادىڭ.

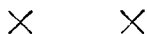
× ×

تەجەپ زىبا بولۇپدۇر قامىتىڭ ھەم چەشم فىتانىڭ،
ئەسىر ئەتتى مېنى شىردىن كۇلۇپ چاھ زەنەخدانىڭ.
مېنى پايەندە قىلدى شەھنەۋەش زولفى پېرىشانلار،
كوزۇمنى تۇتتى ئانداغ پىرتويى خورشىد رەخشانىڭ.

نىگە ئەيلەپ مېنى بۇ گىھنە زەخمىمنى تەكەللۇمدىن،
 تەھرىر ئىچرە سالدى بۇ سۇپەت لەئىل نەمەكدانىڭ.
 مۇھەببەت ئاتەشى سوزەندىسى مىراس ئادەمدىن،
 كوزۇڭنى ساخلە ناگاھ تۇلتىمسۇن ئالەمنى توپانىڭ.
 ئوتۇپ پەرھاد، ۋامۇق يەتتى ساڭا ئەمدى بۇ نوبەت،
 پەلەككە تەككۇر ئەنداغ نالەئى ئەپغانۇ سوزانىڭ.
 پەرى روخسارىلەردىن بىر تەرەھھۇم كورمادى كوزلار،
 توكۇپ سەرخابىلار مەچنۇن كەبىسى بول دەۋرى دەۋرانىڭ.
 ئەسىر ئۆلدۇڭ ئىكى جەللاد خونرىزگا ئەي قارى،
 جەزا شۇلكى توكۇلسۇن ئەستانەڭگا قىزىل قانىڭ.

× ×

غۇنچە خەندان ئەتكالى بۇلبۇلنى ئەيلەپ زادى گۈل،
 كويدۇرۇپ جانۇ - جەھان ئول كوزلارى بىمارى گۈل.
 بىر باقىشىدە ئەقلى - ھۇشۇمنى پەرىشان ئەيلاگان،
 كاكىلىدەك پېھىتاپ ئەيلەر مىنى دىلدارى گۈل.
 نەرگىسى جەللادى بىرلە جان ئالۇر ھەر سائىتى،
 گاھى مەرھەم زەخمىم ئوزرە قويغالى غەمخارى گۈل.
 لەئلى جامىدىن تۆكەر گوپتار ئىلە ئابى ھايات،
 جان ئالۇر گاھى سىنانلار خەنجىرى تىرادى گۈل،
 سەرۋى ئەتراپىدە سۇنبۇل پېھىتاپ ئەيلەپ يۈرەر،
 شەھنەۋەش كىپىك خىراماندەك قىلۇر رەپتارە گۈل.
 ئوينايتىپ رەخشىنى چوكانىيازلىكلار ئەيلابان،
 ھەرتەرەپ چولان ئۇرۇپ كورگۇزدى كوپ ئەسىرارى گۈل.
 ھالەتتىگە كىرگۇزۇپ ئاھى نىھان ئەيلەپ ئوزىن،
 قارىنى بىر كورگالى ھوسنىگا ئەيلەپ زارى گۈل.

ئەي بۇلبۇل گۈلستان خوش نالەئى پىغان قىل،
جان باغىگا نەۋادىن بىر ياخشى داستان قىل.
ناگاھ گىزار قىلدىڭ ئەي بۇلبۇل خوش ئەلھان،
تۇتى كەبى سەخمۇر تىلىنى شىكەر ئەپشان قىل.
ئەھدە - ۋاپادە راستلىق بولغىل مۇدامى بۇزمە،
چۇن ئاپتاپ روشەن ئەلگا ئوزۇڭ ئەيان قىل.
ئوزنى فىسانە قىلما كوپ ناز بىرلە دايم،
ھەر ئەنجىمنى گۈلى سەن سوزنى شىكەر زەبان قىل.
ماھ مۇنەۋۋەر ئولغىل مەجلىسى قىل چىراغان،
شىرىن تەكەللىوم ئىلە سوھبەت دۇرەفشان قىل.
جانۇ - جاھان بولۇپسەن قىممەت باھا گوھەردەك،
ئەرزەن باھاغە ساتمە بىر دۇر بىگران قىل.
ئابۇ ۋاپ شادىمەنلىك دايمىم كۇشادە بولسۇن،
دۇنيادە باردۇرسەن دىللارنى شادىمان قىل.

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل نەۋايى

نەقاب ئاچىب لى شىرىنگا كوھىكەن قىلغىل،
مېنى ئەسىرى بەلا چاھ ئول زەقەن قىلغىل،
ساچىڭنى سۇنبۇل، سەرۋى ئۇستىگا سەمەن قىلغىل،
قارا كوزۇم گۈلۇ مەردەملىغىڭنى فەن قىلغىل،
كوزۇم قاراسىغە مەردەم كەبى ۋەتەن قىلغىل.

مەزاق لەئلىك ئىلە بولدى خوشى تەرەپ گولشەن،

كورۇپ خىجالەت ئىلە ئەيلەدى ئەدەپ گۈلشەن،
 نىزاكىتىڭ سۇيىمگا بولدى خەشەك ئېلىپ گۈلشەن،
 يوزىڭ گۈلغە كوڭۇل روزە سىن يەساپ گۈلشەن،
 قەدىڭ نىھالىغە جان گۈلشەن چىمەن قىلغىل.

كىرەم دورىنى ئاچىپ ھىممەت ئىلە بەل بەغلا،
 چىمەن - چىمەن ئاچىپ لالەدىلىن داغلا،
 پەساھىتىڭ بىلە تۇتى دىلىغە قان باغلا،
 تەكاۋىرىڭغە بېغىر قاندىن خىنا باغلا،
 ئېتىڭغە غەمزەرە جان رىشتەسىدىن رەسەن قىلغىل.

خىرام ئىتىپ قىلىپ كور مۇشك كام گۈللارنى،
 ئەسىر ئىتاي دىساڭ ئاچ خەندەدىن كوڭۇللارنى،
 خىزمىر كەبى قەدەم ئۇر سەبىزە ئەيلە يوللارنى،
 يۇزىڭ ۋىسالغە يەتسۇن دىسەڭ كوڭۇللارنى،
 ساچىڭنى باشتىن - ئاياغ چىن ئىلەشكەن قىلغىل.

قەلەندارانە نەزەر ئەيلە بولماغىل تامە،
 ساچىلىمە ھەر سارى گۈل - غۈنچەۋار بول قانە،
 ياراتتى بەندەلىك ئۇچۇن كىرەم بىلە سانە،
 خازان سىپاھىغە ئەي باغىبان ئىماس مانە،
 بۇ باغ تامىغە گەر ئىگىنەدىن تىكەن قىلغىل.

پىراق ئوتىدە جىگەر چاك قىلدى گۈل بەدىنىمى،
 مېنى ئەسىر قىلىپ موپتىلاي ئول زوقىنى،
 مۇئەتتەر ئەيلەدى كەلكۈن قەباي پىرىھىنى،
 يۇزىدە تەرنى كورۇپ ئولسام ئەي رەپىق بىنى،
 گۈلاپ ئىلە يۇغىل گۈل بەرگىدىن كىپەن قىلغىل.

مۇناسىپ ئۆلمىدى ئۇشاق ئېلىغە نام ئىلەنىڭ،
كوزىغە خەسچە ئىمەس مۈلكى رۇم، شام، فەرەڭ،
خىيالى سىرىدە قارى ئاياغنىڭ ئۆلدى چولەڭ،
نەۋايى ئەنجۈمەن شوقا جان ئارا توز ئاسەڭ،
ئېنىڭ باشاقلق ئوقىن شەمئى ئەنجۈمەن قىلغىل.

ئاي يۇزۇڭ كىرگۈزدى مەي كىم زارى ھەيرانىڭمەن،
ئىشتىياقنىڭ ئوتىدە بەريان سوزانىڭمەن.
لەئىل نابىڭ ھەسرەتى كۆڭلۈمنى قىلدى چاك - چاك،
مەن ئەسىر غەمزەئى خوش ناز خۇمارىڭمەن.
سۈنبۈلۇڭنىڭ تارنى ۋاللىل ئوسا فەن قىلۇر،
خاكىپاھىڭ كىردىكار جاندىن خېرىدارىڭمەن.
خازان لوڭ لوڭ بولۇپدۇر خالى ھىندۇيدىڭ سېنىڭ،
ئول بىلالىڭ سەدقەسى بولغان دىل ئەفكارىڭمەن.
شەمئى رۇخسارىڭ مۇنەۋۋەر ئەيلەدى ئىككى جاھان،
جىسمۇ - جان كويدۇرگالى پەرۋانە جانىبازىڭمەن.
سەدەق ئىلە سەيرگا ئولاندى ئەدلى ئەسرارگا،
خاكىپاھى ھىلەم جود ئىلمى گىرارىڭ مەن.
دەر دەريايى ھەقىقەتدىن نەزەر بولغايىمۇ دەپ،
كوپ ئۈمىد ئېتىگەن ئەگەرچە بىرگىنا قارىڭمەن.

كىرەم قىل كوز ئۇچى بىرلە قاراپ دولەتلىك سۇلتانىم،
گۈلى بەختىم ئاچىلسون تازە بولسۇن جىسم ئىلە زارىم.

تەرەھھۇم بىرلە دىل كاشانەسنى ئەيلەگىل روشەن،
 تەمەننا ھەددىدىن ئاشىپ ئاقاردى چەشم گىريانىم.
 بولۇبدۇر كوزلارنىڭ سەيپاد قىلدى ئىقلىمى بەرباد،
 كىمگە دەي داد ئىلە پەرياد مۇشكۇل بولدى ئاسانىم.
 بۇ دۇر ژولىدەلىكىدىن تاج ئېرۇر خاك دورى مىسراج،
 ھەمە بارىم بولۇپ تاراج، باقماي جانۇ - جانانىم.
 چۇ مەجنۇن دەربەدەر بولدۇم ئوزۇمدىن بى خەبەر بولدۇم،
 ئاچىلغان گۇل ئىدىم سولدۇم، تىنىمدىن كەتتى دەرمانىم.
 مېنى ئولدۇرگالى كىگەش ئىستەرلەر باش قويۇپ بىردەم،
 ھىلالى قاشلارنىڭ ھەريان چىقاردى دۇر خىرمانىم.
 ئوزۇمدىن بولدى غەمپەرۋەر تىنىمنى چاك - چاك ئەتماك،
 پىدا قىلماي بولۇرمۇ دوست يولىدە بۇ ئىھسانىم.
 ئىشكىدىن قوغلاسه كىتەي، ھەددىن ئارتار باز ئېراھىم،
 نىچۇككىم زىكرى - فىكرى تازە قىلدى نۇرى ئىمانىم.
 مەقام بەندەلىك ئاجىزلىك شىكەستەلىك كەلدى،
 ۋەپا يولىدە قارى توكتى كوزدىن ئەبرۇ نىسانىم.

× ×

ئول دوسلارگا تاشب كوڭۇلدە ئىشتىياقىم،
 تاپتى يېقىنلىك ئاخىر چۇ بەندەلىك ياراقتىم.
 سۇ - سۇ بلان قوشۇلغان بولماس دىدىم جۇدالىغ،
 قولدىن كېتىپ بۇ دولەت يەتتى بۇ پىراقىم.
 ۋەسلى مەيىگە ئەردىم لەب تەشەنە زار ھەيران،
 سىراپ قىلماي ئاخىر سىندۇردى كاسە ساقىم.
 بەختىم سەمەندىن دايمىم چەپ يولغە تىز رەپتار،
 بولدى بۇ غەم ھوجۇمى خەم ئەيلادى بۇ تاقىم.

مەقسەد گۈلنى ئۇزماي ئوتتى يىگىتلىك ئەمما،
نا ئۈمىدلىكتە سىندى پىرانەلىك ئاياقم.
پەسل خەزانغە يەتتى ئومرۇمنىڭ لالە زارى،
ئىككى گۇۋاھ بولدى سولغان گۈلى سىياقم.
كەزماي جاھاندە قارى بىرسەڭ ئاسىيادەك،
بىر خانە ئىچرە سىندى پىرانەلىك ئاياقم.

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل مەشرەپ

نەلايىن داد ئەيلەمەي تەندىن جۇدا قىلغان ئولۇم،
غەم بىلە ئاغۇشتە ئەيلەپ بى نەۋا قىلغان ئولۇم،
كوچەلەردە زار بى دەرد - دەۋا قىلغان ئولۇم،
ئۇشبو دۇنيا بى ۋەپاغە كوپ جەپا قىلغان ئولۇم،
ھەزرەتى ئالەمنى كورگىل يەرگە جا قىلغان ئولۇم.

ھەر كىشىگە ھەق تائالا نەچە كۈن بەردى ھايات،
بۇ ئولۇم ۋە ئەلبەتتە بولدى ئومرىدە يوقتۇر سىبات،
مەردۇ - مەيدان شىرى دىللار ئۇچقالى تاپماس قەنات،
ھىچكىم زالىم ئولۇمنىڭ دەستىدىن تاپماس نىجات،
بارچەگە جەبرۇ - سىتەمنى جا بىجا قىلغان ئولۇم.

نوھ پەيغەمبەر قېنى كوشتەنى مەئۇ ئەيلاگان،
ھود، سالى بارچە كاپىرگە نەسىھەت ئەيلاگان،
لوت قوۋمىنى دوئا بىرلە نىگۇ نىسار ئەيلاگان،
ئول خېلىلىلا قېنى ئاتەشنى گۈلزار ئەيلاگان،
بۇ ئەجەل سەيپادىنى دامىغە جا قىلغان ئولۇم.

ھەزرىتى ئىدىرسىكە جەننەتتىن قىلدى ئاشيان،
يىغلا ئىب ياقۇپنى يۇسۇپ غېمىدە ئانچىنان،
قىلدى يەھيانىڭ پىراقىدە كوزىدىن خۇن راۋان،
كىرەملەرنى ئەسىر ئىتىپ ئايۇپنى قىلدى ئىمتىھان،
ئاخىرى ئومىردىن چىراغىن بىزىيا قىلغان ئولۇم.

تەخت تاجى مەملەكەت بەردى سولايمانخە نىكىن،
ئىنىسى - جىن كوردى بۇ دولەتكە دىدەلەر ئاپەرىن،
دوست - دۇشمەن بىرلە ئاباد ئەيلەدى روھى زىمەن،
ئۇچۇپۇز ئاتىشى مىڭ پەيغەمبەرلەر بىلىك بى شەك يېقىن،
جۈملەسىن خاكى لەھەدكە مۇپتىلا قىلغان ئولۇم.

رەببۇئارنى دەۋا قىلغان ھەزرەت مۇسا قېنى،
نە كەبى نالەشكە كىرگەن داۋۇد بەرنا قېنى،
ھەق رىزاسىغە پىدا بولغان زەببىوللا قېنى،
ئىككى ئالەم ئابروپى ئول رەسوللىلا قېنى،
ئۈمىتى ئاسى غېمىدە دادىخا قىلغان ئولۇم.

ئوتتۇلەر چەمشىدى ئىسكەندەر شاھى دەۋران قېنى،
مىسىر بازارغە ئوت سالغان ماھى تابان قېنى،
ھەمەدەك شىرى دىلاۋەر ساھىبى مەيدان قېنى،
چارىيارىمىز ئابوبەكرى، ئومەر، ئوسمان قېنى،
ھەيدىدى گىرارانى كور يەرگە جا قىلغان ئولۇم.

ئىنتىزار مۇقەددىمى سەككىز بەھىشتىڭ خازىنى،
تاجۇ - تەخت بولماي بۇ جاھان كوزىغە ئارزىنى،

نە خىل باغ پاتىمە پەرزەندى خاس ئول ئېلى،
ئەردىلەر شەھزادىلەر گويا ئىككى ئىن ئېلى،
شۇم يەزىد دەشتى شەھد كەربالا قىلغان ئولۇم.

كىمكى بۇ دۇنياغە كەلدى دۇرى جامىن نۇش ئىتار،
دار مەنسۇرگە ئېسىلغان قاندىن كەلپۇش ئىتار،
قارى نوبەتتور سېنىڭ خاكى لەھەد ئاغۇش ئىتار،
مەشرىپىڭ ھەم كاسەئى مەرگى شاھادەت نۇش ئىتار،
بەلىخ ئارا مەھمۇد قولىدە دادىخا قىلغان ئولۇم

× ×

ئىشق دەشتىدىن كوردۇم ئانداغ ھىچ شەيدا كورماسۇن،
بىرىب باران بالالەر ھىچ سەھرا كورماسۇن.
زەپ ياخشى ئولدى بىناگاھى گۈل ئوزرە گۈل قونۇپ،
ھىچ ئاشىق خوبلىكىدە مۇنچە زىبا كورماسۇن.
يازما دەپتەر ھالىمە سوزاندىلەرگە سوز ئولۇر،
باغ ئارا ئەپىغان چىكىپ يوز شورى - غوغا كورماسۇن.
زۇلپى رۇخسارىلەر ئويناپ تەپىل بىپەرۋا كەبى،
بۇ نەزاكەتلىغە جامالىن ھىچ لەيلا كورماسۇن.
جەننەت ئىچرە ھور يا رىزۋان گۈلنىڭ تازەسى،
بوستانىدە قامەتنى سەرۋى رەئنا كورماسۇن.
ئاھ نىلاي بەھىر ئالغىدەك جان ئارا جان قالىدەي،
ناز - كۈلكۈلۈك سوزىن تۇتى شىكەر خا كورماسۇن.
نازىنىلىك، خۇپ سۈرەتلىك موسەللىمدۇر ساخا،
قارى بىمارنىڭ ئەسىرى غەيرى بىنا كورماسۇن.

× ×

بۇ دۇنيا لەززىتىدىن ماسىۋا بولغان قەلەندەر مەن،
 تاپاي دەپ راھى ئەقبا بىنەۋا بولغان قەلەندەر مەن.
 مەي ۋە ھودەت تەلەپ ئەيلەپ كىزەر مەن ھەر تەرەپ سەرسان،
 بەلا ۋە مېھنەت ئىچىرە مۇپتىلا بولغان قەلەندەر مەن.
 شەرىقو - پىقىرىدىن بىر زەررە يەتمەي كامى جانىمغە،
 ئوتۇپ لەب تەشەنەلىكىدە بىر ئادا بولغان قەلەندەر مەن.
 قەلەندەر ۋار ئوتكەن ئۆمىمەت خاس پەيغەمبەردۇر،
 بۇ نىسبەت ئارزۇسىدە گەدا بولغان قەلەندەر مەن.
 مىسال سايەئى ئاھۇ بۇ دۇنيادە قارارم يوق،
 ئوتتەرمەن بىر نىھال بى سەمەر بولغان قەلەندەر مەن.
 داۋاسىز دەرتكە قالمىشىمەن تىلىم يوق ئەيلەسەم ئىزھار،
 تەلەپ ۋادەسىدە بى پاۋسەر بولغان قەلەندەر مەن.
 غۇلام ھەيدەر كىراردۇرمەن موسەل ئول قەمبەر،
 داۋامەت ئارىزى خۇن كىپەن بولغان قەلەندەر مەن.
 تەرىقى شەيخى ئابدۇلقادىر ئۇشلاپ تاج سەير قىلغان،
 ئوتۇپ كويىدە قارى دەربەدەر بولغان قەلەندەر مەن.

× ×

دىل ئۇيى مۇنەۋۋەردۇر ماھىۋەش خىيالىدىن،
 سەرۋىلەر ئىگلىگەندۇر قامىتى كامالىدىن.
 ئەقد جاننى سەرپ ئەتكىلى كىرسە ئول تەكەللۇمغە،
 بولدى لال تۇتلىر تىللارى مەقالدىن.
 روبروسىدە تۇرماس سارغىرىپ خىجالەتتىن،
 نەچە لالەروخ بولسە ئېنىڭ رەڭ ئالدىن.

ئول پەرنىڭ ئىشىقىدە چاك - چاكىدۇر باغرىم،
 كورمادىم بۇ دەھىر ئىچىرە ھىچ ئېنىڭ مىسالىدىن.
 زوق ئىلە سەپا بەرگەي خوبرويىلار زىكرى،
 گەرچە زەھەر ساچىلغان تىللارى سۇۋالىدىن.
 مەي بىلە يۇزى تەرلەر سەبىزە ئوزرە شەبنەمدەك،
 باغلارى مۇئەتتەردۇر سۇبھىنىڭ شامالىدىن.
 كويدى ئىشىقىدە بۇلبۇل كىچەلەر پىغان ئەيلەر،
 ئاھى ئەيلامەس تەسىر ھوسنىنىڭ كامالىدىن.
 ئىككى ئەژدەرها تۇرمىش گەنج ھوسنىنىڭ ئۇستىدە،
 ياكى ئاي تانايدۇر تار - تار ئىككى بالىدىن.
 ئىختىيارىن ئالدۇرگان سەيد بولدى دامىگە،
 ھىچ ۋەھىم قىلمايدۇرۇر قارىنىڭ ۋابالىدىن.

× ×

ئەدەپ سەر چەشمەسىدىن دائىما سىراپ بولغايسەن،
 سەدەپ كامىدىن ئالغان گوھەر ناياپ بولغايسەن.
 تەرىقەت دەپتەرىگە سەر - بەسەر ئەدەپ بىتكەندۇر،
 ئوقۇپ خۇشخۇي بولغىل خەلق ئارا كىمىيپ بولغايسەن.
 سائادەت پەخرىنى ئەدەپ گەنجى ئىچىرە پىنھاندۇر،
 چىنان سىئى ئەيلاگىل ئالەمدە دۇرناپ بولغايسەن.
 ئەدەپ بىر تاجىدۇر ھەر كىمنى سويدى باشىگە قويدى،
 تىۋازۇ پىشە بول زۇلمەت ئارا مۇھتاپ بولغايسەن.
 ئەدەپ ئىككى جاھان سەرمايەسىدۇر ئەي جىگەر بەندىم،
 بۇ دەريادىن ئىچىپ سۇ دايمان شاراپ بولغايسەن.
 ئېزىلار خىزمىتىدە كىمىيادىن ياخشىدۇر ئەدەپ،
 بۇ نىسبەت دامىنىنى تۇتماساڭ قۇللاپ بولغايسەن.

ئەگەر تاجى كارامەت باشىڭغا ئەفسەر قىلاي دىسەڭ،
 ئەدەپ دەرياسىگە قارى تۇشۇپ غەرقاپ بولغايىسەن.

× ×

ئەي باد نەسىم يارايىسەن،
 ئول تەرەن مىشكىبار ئىدۇرسەن.
 زىنھار بەلەند ئوزاتمە قولى،
 ئول ناز ئىلەدۇر نىگار ئىدۇرسەن.
 ئول قايدە، سەن خاراپ قايدە،
 بىر گۇلغە ئوزەڭنى خار ئىدۇرسەن.
 ئول سەرۋەكى سەير قىلسە ھەريان،
 سەن سەدۋەرى ران گۇمان ئىدۇرسەن.
 ئول كوزلارى فتنەنى جاھانكىم،
 گەر باقسە ئوزۇڭنى فىكار ئىدۇرسەن.
 سەيد ئەتتى كوڭۇلنى زۇلپى خالى،
 دامىغە توشۇپ قارار ئىدۇرسەن.
 ئومرۇڭ ئوتۇبان چۇ باد سەر - سەر،
 غەپلەت بىلە ئوزنى يار ئىدۇرسەن.
 بىر كورمەك بىلە بولۇپ ئەسىرى،
 جان راھىتى تەن فىكار ئىدۇرسەن.
 بەرمەي قولغە گۇل مىرادىن،
 قارىنىڭ يولىدە زار ئىدۇرسەن،

× ×

بىر كورساتىپ ئوزىنى قىلدى پىنھان،
 روھىم قۇشى كورگەلى ئىچەر قان.

لۇتپىدىن ئۇمىد كوپ تۇتارمەن،
 شايدىكى مۇبەسەر ئولسە دەۋران.
 خال ۋە خېتىغە ئەسىر ئولدۇم،
 ئازادىمە شايدى ئولسە ئىنۋان.
 يادى بىلە شادىن كورارگە،
 كوز ياشىنى ئەيلاينىن فاراۋان.
 ئەۋۋىلىدە نەسىپ بولماگانلار،
 ئاخىرىدە شارابدۇر قارا قان.
 تۇپراغىنى كوزگە سۇرمە قىلسام،
 مەھشەردە بولۇر كوزۇم چىراغان.
 ئولتۇرسام ئىشكەدە بىر گەدادەك،
 بولغاي ماڭا تەخت مۈلكى سۇلتان.
 گۈل كوردى بىلال قىلدى ئوزنى،
 بۇلبۇل كەبى ئەيلەدى خوش ئەلھان.
 قارى ئېنىڭ ئىنتىزارى بولغىل،
 شايدى نەزەر ئەتسە شاھ خۇبان.

× ×

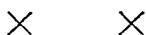
ھازاران بۇلبۇل گوزار گولزارىڭدىن ئايلانسۇن،
 خىرامان كىبىك رەپتار رەپتارىڭدىن ئايلانسۇن.
 قاياندى گەنج زەردۇر ھالقا ئورغان ھەژدىھاسى بار،
 جاھان گەنجىسى سېنىڭ زۇلپى سىيا تارىڭدىن ئايلانسۇن.
 جاھان رەئىئالىرى يۇز شور غوغا سالىدى ئالەمگە،
 سېنى نەخۇپ كوز لەئىل شىكەر بارىڭدىن ئايلانسۇن.
 لىبىڭ گوپتار، يۇز مەسسەھا جان تاپار شەكسىز،
 ئەپلاتون بولسە ھەم كورسەتمە بىمارىڭدىن ئايلانسۇن.

گاھى ناز كەرەشمە خىرامان سەيىر باغ ئەيلان،
 ھازاران سەرۋى قامەت تەرىز رەپتارىڭدىن ئايلانسۇن.
 جاھان گولرۇخلىرى زۇلپۇڭ كەبى پابوسلىك ئىتار،
 نەزەر سالما ئۇلار سارىغە ئىسارىڭدىن ئايلانسۇن.
 يۇزۇڭ كورسەتمە ھەر نامەھرەمە ئەفشاي راز ئەتمە،
 بېشىن مېھرابىغە قويغان زاھىد ئەسرىرىڭدىن ئايلانسۇن.
 قىيا باقمە يۇزۇڭ كورسەتمە ئەي زىبا رەقىبەلەرغە،
 مېنىڭدەك جان پىدا قىلغان خېرىدارىڭدىن ئايلانسۇن.
 سالىپ زەنجىرى زۇلپۇڭ تارىدىن ئەي شوخ بوينىغە،
 نىچە قارى كەبى ئۇششاق بازارىڭدىن ئايلانسۇن.

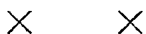
× ×

ئىنايەت بىرلە باق ئەي خوبلار شاھى جامالىڭدىن،
 باھارىستان ئولۇر باغ كوگۇل مايىل نىھالىڭدىن.
 بۇگۇن ھوسنىۇڭ كامالى سەيىر باغ ئەيلاپ تاماشا قىل،
 ئىگىلىسۇن سەرۋىلەر پابوسلىك ئەيلە كامالىڭدىن.
 دەمادەم مەست لايەقىل بولۇپ دىۋانە بۇلبۇللار،
 ئېلىپ بۇي دۇھەبەت ئەترە ئەپشانلىغ شامالىڭدىن.
 ئەزەل نەقاشى سورەت باغلادى زىبا جامالىڭدىن،
 كورۇپ يۇسۇپ سۇپەتلەر ئارزۇ ئەيلەر ۋىسالىڭدىن.
 لىمىڭ ئابى ھاياتى جان بېغىشلار مەردىگە شەكسىز،
 بولۇپ خەندان تەكەللۇم ئەيلەگەن ۋەقتى ماقالىڭدىن.
 قارارى سەبەردىن بىگانەدۇر پابوسلىك ئىستار،
 داۋامەت شانە زەخمىدەك پېرىشان زۇلپى خالىڭدىن.
 ئەدەپ بىرلە تۇرار ھىندۇ بەچچە لوڭ لويە خازەندۇر،
 ۋە زەمزمە لىبىدە سۇ ئىچار دائىم زىلالىڭدىن.

دەما - دەم تازە - تازە زوق شوداڭز ئەپغانىم،
زىياد ئولغاي مۇھەببەت دەم - بە دەم مىشكىن ھىلالىڭدىن.
رىياھىن بويى سۇنبۇل موي ئاتەش خۇي كەلكۇن روي،
سىياتىن تازە قىل قارى توكۇپ شىكەر ماقالىڭدىن.

غۇنچەلەرنى قىلمە ۋە بۇلبۇل گىرىپتار ئولماسۇن،
ھوسنى گۈلزارى تاماشاسىدە ئەغيار ئولماسۇن.
ئاي، كۈن سەر كەشتە مەجنۇنۇر ئاشتقۇر مەگەر،
لىك مەندىن ھوسۇنگا سوزەندەئى نار ئولماسۇن.
فەرزى ئەرمىش پال - ئىبالىڭ سېنىڭ ئەي ھورۋەش،
سەيد ئىتارگا سەن كەبى بىر شوخ ئەبىيار ئولماسۇن.
روزە ئەتراپىدە ھىندۇبە تىچەلەر پايەندەرەك،
گەرد روخسارىدە ئاندىن غەيرىلەر يار ئولماسۇن.
جان بىرۈرگە لەئىل ئەسرارىڭ مىسالىدىن بەلەند،
جان ئالۇرگە سەن كەبى جاللادى تەردار ئولماسۇن.
ئەي جەلەند ئەختەر جاھان رەئىنالىرى قۇلدۇر ساڭا،
تۇتۇلەر سەيرىگە سەندىن غەيرى گۈلزار ئولماسۇن.
ناز ئىستەغنا شىكەرنىز ئولدى مىشكىن خانە دەپ،
خۇش سۇخەن نازۇك بايان قارى كەبى زار ئولماسۇن.

مەست چىقىمە ھەر سارى ئالەم گىرىپتار ئولماسۇن،
ئىشقى ئىلىغە ئوت تۇشۇپ سوزەندەئى نار ئولماسۇن.
ھەددى ئوساقى كامالىدۇر قارار ئولسۇن مودام،
غەيرى زۇلپىدىن ماڭا بىر تارى زۇننار ئولماسۇن.

مەنزىلى جان ئىچرە ئول خورشىدى مانەند ئەلەن،
 زەرەۋەش كويى سارى مەندەك گىرىپىتار ئولماسۇن.
 دەمبەدەم نەخىل مىرادىم ئابى ھاۋايىڭ تىلار،
 مەن كەبى سوزەندە سەندەك شوخ تەردار ئولماسۇن.
 چەرخى گەھجەر قاتارىدىن باران غەم سىل سەرشەك،
 ھەر تەرەپ تۇغىيان قىلىپ دەريايى خۇنخۇار ئەيلەسۇن.
 ئەي ئەسىر ئەيلەپ جاھان رەئىنلەرىن سەييارىدۇر،
 جان ئالۇرغا سەن كەبى چالاك ئەييار ئولماسۇن.
 نازىنىنلار ئىشقى بازارىگە سالىسە قارىنى،
 ئالغالى ئول شوخىدىن غەيرى خېرىدار ئولماسۇن.

× ×

ئەي سەرۋى ناز سەن كەبى خونخار بولماسۇن،
 خەنجەر گىزار جانىمە ئەييار بولماسۇن.
 نازىك نىھال تازە تەر ئوت ئەزار يوق،
 ھىچكىمىدە سېنىڭدەك كەبى دىلدار بولماسۇن.
 ئاشىق جامالى شەمئىغە پەرۋانەسا كويۇپ،
 ھەر ئاشىقىدە سەن كەبى تەردار بولماسۇن.
 ئابى ھايات لەئلى تەبەسسۇم نىسار ئولۇپ،
 چۇن تۇتمى نەزاكەت گۇپىتار بولماسۇن.
 مانەند باغ سەبزەئى تەرخوش نەما بولۇپ،
 نەخجىرۋاد شوخ سىتەمكار بولماسۇن.
 مەجنۇنۇار خىرمەن جانىدە ئوت يانىپ،
 قارى كەبى يولىدە گىرىپىتار بولماسۇن.

× ×

بۇي ئېلىپ جانلار مىشامى شوخۋەش گۇلزارىدىن،
 بىر ماتائى دۇركى ئالدىم ئىشقىنىڭ بازارىدىن،

سەيد ئىتار ئاھۇ كوزى ھەردەم مېنىڭ سەييارىدۇر،
 بۇ تىنىم مەجرۇھى ئانداغ نازلىك بىمارىدىن.
 قان يۇتارمەن ھەر نەپەس كەلكۈن ئازارى يارىدە،
 ئاسمان بولدى شەپەقكۈن دىدەلەر خۇنبارىدىن.
 سەيىر ئۇچۇن چابۇك سۇۋارىم غەرىم مەيدان ئەيلەدى،
 دەشت - سەھرا بولدى ئەترە ئاسا پېرىشان تارىدىن.
 ئاپتاپ ئىلە قەمەر ھوسنىن كورۇپ بولدى خىجىل،
 يۈز ياشۇردى شەرم ئىلە ئۇلار گۈل رۇخسارىدىن.
 غۇنچەلەر خەندان ئولۇپ بۇلبۇل پىغانى ساز ئولۇپ،
 خۇش تەكەللۇم بولدى تۇتى چىەرەئى گۈلنارىدىن.
 ئوسمۇلۇق قاشىن دىمە زىبا تۇشۇپ رۇخسارىغە،
 ئەكىسى تۇشكاندۇر ئۇڭا غەملىك كوڭۇل زەنگارىدىن.
 ھالقا سالغان ئىت دىمە ئارقاسىدە سەييارىنى،
 بوينۇمغە تۇشكان پىرى پوش زۇننارىدىن.
 خۇش تەبەسسۇم خەندەرولارنىڭ گىرىپىتارى ئېرۇر،
 نى ئۇچۇن دىۋانە بولدۇڭ دەپ سورارسەن قارىدىن.

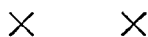
ئەي پەرى رۇخسارى ۋەڭگەل گىرىپىتار ئولماسۇن،
 مەن كەبى بىر كورگالى ئوششاقىلار زار ئولماسۇن.
 گاه لەيلىۋەش گاه شىرىن زىبا شىكەر - شىكىن،
 سەن كەبى بىر شوخۋەش لەئلى شىكەر بار ئولماسۇن.
 روزى ئەۋۋەل تەنپەت ھوسىنۇڭنى جان بەخش ئەيلاگان،
 تا قىياھەت باغ ئومرۇڭ نەخلى كىبار ئولماسۇن.
 موسەند غوررەتدە دايم شاد خەندانلىك بىلە،
 ئوتكارىپ بولغىل ئامان بىر پارە غەم يار ئولماسۇن.

خازەنى گەنجى مالامەت سەن ۋەپا تاجى ساڭا،
 زەپ بەخش ئولدى كورۇپ مەندەك خەرىدار ئولماسۇن.
 ئابى ھەيۋان چەشمە سەدىن خەزرى سا سىراى بول،
 تا سەمەند ئومىر دېھمىزىڭدە رەپتار ئولماسۇن.
 ناگېھان قىلسە گەزەر خۇرشىدى ئەسا ئول پەرى،
 سايدەك گەردىدە قارى كورگالى زار ئولماسۇن.
 مەندەك ھوسنى ئوزرە كورگەن دىدە گىريان ئولماسۇن،
 ۋالە ۋە شەيدا بولۇپ ياش ئورنىدە قان ئولماسۇن.
 ھەدبەي ۋە سافى ئېزۇر ئون تورتگە تولغان ئاي كەبى،
 باغ ئارا گۈل بولسۇن ئول سېنىڭدەك گۈلىستان ئولماسۇن.
 مەستى بىمارە كوزۇڭ ئالەمنى بىمار ئەيلەدى،
 ئابى ھەيۋان سەن كەبى بىمارىگە جان ئولماسۇن.
 دەم - بەدەم شوراپ دەرياسى كېلۇر تۇغيان ئىلە،
 ھەددىدىن ئاشىپ ئىشتىياقى قايقارا قان ئولماسۇن.
 جان ئالەم سەن پىدا بولسۇن يۇقى - بارىم مېنىڭ،
 كوزلارنىڭ تىغىگە مەندىن غەيرى قۇربان ئولماسۇن.
 ئاي، كون مەغرىپ سارى بولدى خىجالەتتىن نىھان،
 لىك ئول سەرگەشتەلەر ئاخىر پۇشايىمان ئولماسۇن.
 نازىن - نازىك بەدەن نە خىل مىرادىم مەنۋەسى،
 بىر دۇئاگۈيىن كەبى قارى قۇرئان ئولماسۇن.

× ×

مېنى ئاشپتە كورسەڭ ھالىيا سەرمەست جانانمەن،
 يىمتالىماي دامن ۋەسلىگە دايم دىدە گىريانمەن.
 مەنمۇ مەجنۇن رەسۋا ئۇشق سەۋداسىدە لەيلىنى،
 سىيە زۇلپى كەبى بەختى قارا دايم پېرىشانمەن.

ھاياتىم بار جان بەرمەك تەنەنناسى ۋىسالدىن،
 مۇيەسسەر بولمىغۇنچە شەمئى گەردىدە پىر ئەپشانمەن.
 دەما- دەم جان بېغىشلار لەئىل سىرابى تەكەللۇمىدىن،
 گاھى خۇنرىز مېژگانلار ئىشىگە تورپە ھەيرانمەن.
 چىنان ئالان بولاي گۈل يارىدە شەب تا سەھەر يىغلاپ،
 ئېچىلماي غۇنچەئى ئۈمىد بۇ ھالىمغە لەرزىمەن.
 زۇلايخا داغى زولپىدەك پېرىشان ئەتتى ئەقلىمنى،
 كويۇپ ياقۇپ ئاسا يوسۇپكە پىرى كەتتەنمەن.
 كەمەند ئىشقى سالىدى بىر پىرى رۇخسارى سىمەنبەر،
 بولۇپ داغى جىگەر كوھى بالادە لالە خەندانىمەن.
 سالىپ پەرھادى، ۋامۇق ئىشقى بازارىگە ھەنگامە،
 بولۇپ رەسۋايى ئالەم مىسال ئۇلار خانە ۋەيرانمەن.
 شىكەرلەپ ماھىۋەشلەرگە دوئاگويلىك مۇناسىپدۇر،
 قىلاي جان بارىچە شەپ تا سەھەر قارىنى قۇرئانمەن.

ئۇچالماس ھىچ قۇش پەريانە ئايرىلسە قاناتىدىن،
 نىچۇك خاتىر پېرىشان بولمىسۇن غەدىكىن نىجاتىدىن.
 كىرەملىك پادشا سەن نەمەنگاھىڭنى دەرىخ ئەتمە،
 ئۈمىد ئەيلەر سېنى مەردەم كىشىڭنىڭ ئىلتىپاتىدىن.
 ئەگەرچە جان ئالۇرسەن ئارزۇ قىلماس مەسھانى،
 گىرىپتارىڭ سېنى ئۈمىد قىلمايدۇر ھاياتىدىن.
 قارا سۇلار ئاقار ھوسنۇڭغا ھەيران دىدە گىرىيانلار،
 خىجالەت بىرلە دايم پاي بەند ئۆلدى ئۇياتىدىن.
 خىيالنىڭ نەۋباھار ئەيىمى گويا غۇنچەسى خەندان،
 ۋەلى بۇ شادلىك كەلگەي پېرىشانلىقىنىڭ زاتىدىن.

سەمەندىلىك مەقسۇد مەنزىلىگە يەتمەدى ھەرگىز،
تۇشار شۇراپىلار ماتەم بىلە كوزنىڭ دۇۋاتىدىن.
كىرەم خانىدىن ئۇمىد ئەيلەگەن نا ئۇمىد قالمايدۇر،
غۇلام پىرى قارى كوز تۇتار خەت بىراتىدىن.

× ×

مەن كەبى مەجنۇن بولۇپ دىلدارىدىن ئايرىلمىسۇن،
مۇنسى ھەمداز ھەم ئەسراىدىن ئايرىلمىسۇن.
قىسسە قىلمە بۇ جۇدالىغە دەردىنىڭ پايانى يوق،
ھىچ بۇلبۇل سەيىرى بىر گۇلزارىدىن ئايرىلمىسۇن.
يۈز ياشۇردى بەخت ناپەر جام ياجۇدى پەلەك،
بىر تەنۇ، بىر جان بىر غەمخۇرىدىن ئايرىلمىسۇن.
مەنمۇ ھوسنى ئوزرە بىر خورشىدى ئالەم تاپ ئۇچۇن،
جان چىكىپ جانانە دەپ ئول يارىدىن ئايرىلمىسۇن.
جۇش ئۇرار سەرخايلار كوزا چەشمەسىدىن ھەر زامان،
كورماگىنچە دىدەرلەر خۇنبارىدىن ئايرىلمىسۇن.
ئاچىلغان گۈلدەك كورۇپ چۇن ئەندەلىب ئولدۇم ساڭا،
ھىچ بۇلبۇل بىر گۈلى بىخيارىدىن ئايرىلمىسۇن.
ئاز ئىستەغنانى تەرك ئەيلەپ خۇرام ئەتسەڭ نەدۇر،
قارى سەندەك كىك خوش رەپتارىدىن ئايرىلمىسۇن.

مۇخەممەس

چاك - چاك ئولدى جىگەر شەھلا كوزنىڭ خارىدىن،
بىر تەرەپ مېڭانلاردىن بىر تەرەپ ئەغيارىدىن،
ئەنبەرى ئەسا بولدى ئالەم كىبىك ۋەش رەپتارىدىن،

بۇي ئېلىپ جانلار مېشامى مىشكى سا گۈلزارىدىن،
بىر مائىنى دۈركى ئالدىم ئىشقىنىڭ بازارىدىن.

غۇنچەسىن خەندانە كەلتۈرگۈچ قىلىپ پەسلى باھار،
تەشەنەلەر كامىنىڭ لەئلى بىرلە ئەيلەپ ئابشار،
زۈلپىدەك جانلار ھارارەت بىرلە بولدى بى قارار،
سەيد ئىتىپ ئاھۇ كوزى ھەردەم مېنى سەيپادۋار،
بۇ تەنم مەجرۋھى ئانداغ نازىلىك بىمارىدىن.

جان تاپار خىزرى مەسھا لەئلى شىكەر بارىدە،
خۇش ياراشۇر نالەئى پەرىيادى بۇلبۇل زارىدە،
قاسد ئاگاھ ئولىيادى مەشۇق ئارا ئەسرارىدە،
قان يۇتەرەن ھەرزامان كەلكۈن ئازارى يارىدە،
ئاسمان بولدى شەپەق كۈن دىدەلەر خۇنبارىدەن.

كوزىدىن ئۇچتى باز ئاسا باغرىمنى قان ئەيلەدى،
بىر مەلەك گويىا فەلەك سەيرىگە جۇلان ئەيلەدى،
نەم نىگاھى ئۇچ ئەستەغنا رەئىھسان ئەيلەدى،
سەير ئۇچۇن چابىك سۇۋارىم غەرىم مەيدان ئەيلەدى،
دەشت، سەھرا بولدى ئەترە ئاسا پېرىشان تارىدىن.

خەنجىرى مىرگانلىرى جان نەخلىنى ئەيلەپ قەتتىل،
لەئلى نابى چەشمەئى ئەينائى تەسىمىر سەلسەبىل،
پىرى توي رۇخسارى بولمىش باغ رىزۋاندىن چىمىل،
ئاپتاپ ئىلە قەمەر ھوسنى كورۇپ بولدى خىجىل،
يۇز ياشۇردى شەرم ئىلە ئۇلار گۈل رۇخسارىدىن.

كۈن كەچۈردۈم شەمئى ۋەش رۇخسارىغە دەمساز ئولۇپ،
ئوت تۇتاشتى جىسىمىمە پەرۋانگە ھەمراز ئولۇپ،

نەي كەبى نالەشكە كىردىم ئانچە خوش ئاۋاز ئولۇپ،
 غۇنچىلەر خەندان ئولۇپ بۇلبۇل ناۋاسى ساز ئولۇپ،
 خۇش تەكەللۇم بولدى تۇتى چىھرەئى گۇلنارىدىن.

ئېقىل لال ئولدى كورۇپ ئول سەمەسا بىمارىگە،
 شەھنەۋەش ئەتراپىدە پابوس بىلەن تارتارىگە،
 ۋاژگون بەختىم يىتۇرماي ئىلكىسى ئول نارىگە،
 ئوسمالىق قاشىن دىمە زىبا تۇشۇپ رۇخسارىگە،
 ئەكىسى تۇشكاندۇر ئاڭا غەملىك كوڭۇل زەڭگارىدىن.

تەلىم ئىلە ۋەيران ئىتەرلەر كەئبەئى ئابادىنى،
 شاھى زالىم بولسە سورمەس بىر دىلى ناشادىنى،
 لەشكىرى غەم بىرلە يىغمايە سالور بۇنىادىنى،
 ھالقا سالغان ئىت دىمە ئارقاسىدە سەيپادىنى،
 بوينۇمغا توشكان پىرى پوش زۇلپىنىڭ زۇننارىدىن.

بۇ جاھان مەجنۇن شەيدالەرنىڭ بازارى ئېرۇر،
 لەيلىۋەش شىرىن زەبانلار زوقىن ئاسارى ئېرۇر،
 بوينۇمغا توشكان قولادە ئىشق زۇننارى ئېرۇر،
 خۇش تەبەسسۇم خەندەرۇلەرنىڭ گىرىپتارى ئېرۇر،
 نى ئۇچۇن دىۋانە بولدۇڭ دەپ سورارسەن قارىدىن.

× ×

مىۋە خەنجەرلىرى ئادەت قىلىپتۇر جان يىنىستىنلىقنى،
 ئىچۈككىم شوخمىۋەشلەر ئەيىلەگەي نامىھربانلىقنى.
 ھاياتىدىن يۈز ئوڭۇرگەندەك ئوزىنى ھەريانە تاپ ئەيلار،

نىھال دۇركى بەرداش ئەيلاماس بارتكىرانلىقنى.
 مۇنەۋۋەر چىھرە خەندان ئەتسە لەئلىن ئابىدار ئەيلەپ،
 كىتۇرگاي لالە ئاسا داغ ئشق باغرى قانلىقنى.
 دىھاننىڭ دۇرلارنى ساخلاغاندۇر نەچچە ھىندۇلار،
 غۇلام پادىشالار ئورگانۇر بۇ پاسانلىقنى.
 جازاسى شول ئېرۇر ھەركىم مۇھەببەت لاپىنى ئۇرسە،
 كودارمۇ خارخەس ئاتەشكە رو بەرسە ئامانلىقنى.
 ئاھانەت بىلماگاي ئۇششاق مەشۇقى چاپا قىلسە،
 ئېچىلغاي غۇنچە بۇلبۇل قىلسە شىرىن داستانلىقنى.
 نازاكەت باغدىن گۈلدەستە باغلاپ بولسە مەنزۇرى.
 دىبان كىك ئىلە قارى ئەيلەدى شىكەر ئەپشانلىقنى.

ناگىھان كەلدى مۇشامىغە سەھەر رەيھان ئىسى،
 دىمە رەيھان ئول مۇئەتتەر ئەيلاگان جانان ئىسى.
 گۈل خىيالىدۇركى ئەپغان ئەيلەگەيلەر كىچەلەر،
 ئەندەلىب خۇش نەۋا گويا ئالىب خەندان ئىسى.
 كوزلارىم لەئلى خىيالىدە توكار سورخاپلار،
 ئاتەشم ئاھىم كەلتۇرگەي ھەر زامان سوزان ئىسى.
 پاك چاروپ ئەيلە دىل تاپسۇن سپا ئاينەۋار،
 شايد ئول بادى سەبا تەككۇزسە بىر دىھمان ئىسى.
 بولدى ھەردەم گۇشلەرى چالاك جان ئالماغ ئۇچۇن،
 رەھىم قىل ئەي شوخى ئالەمنى تۇتۇبدۇر قان ئىسى.
 بىر بۇت نامىھرىبان سالىدى دىلىمگا رەخنەلەر،
 خەنجىرى مىرگانلىرىدىن جان ئالۇر قۇربان ئىسى.
 لۇتىپى ئىھساننىڭ دەرىغ ئەتىمە كىرەملىك شاھسەن،

جان بېرۇر ۋەقتى مىشامىغە كەلتۇر رەيھان ئىسى.
زىكرى ھەق بىرلە چىنان سەر سەبزە قىل باغى دىلىڭ.
گۈل-گۈل ئاچىلسۇن كوڭىل تاپسۇن قارار ئىمان ئىسى.
ئوتتى غەپلەتتىن كوز ئاچماي قىلمادى ئۇيقۇ ھارام،
ئاقىبەت رەنجورلىكىدىن كەلدى قەبرىستان ئىسى.
ۋەقت رەخلەت دۇركى قارى شاھىدىن كەم بولماغايە
ئەبرى رەھمەتتىدىن توكۇپ كەلتۇرسە ھەق قران ئىسى.

× ×

كوڭۇل دىل مۇلكىغە جانانە كەلدى،
بىلىمدىم سورغالى سەپرانە كەلدى.
بۇ سۇرەت نازىنىن كوز كورمىگەندۇر،
پىرىلەر ئەقلىدىن بىگانە كەلدى.
ئاچىلغان گۈللەرى گەردىدە خەندىن،
تۇتۇپ ھەر قايسىغە ھەمىيانە كەلدى.
يامان كوزدە ئېسىغە بىر دانە خالى،
تۇرۇر پايەندە ئەسبەندانە كەلدى.
لىبى گۈل-غۇنچە ئەردى چال ئەۋۋەل،
كامالىغە يىتىپ خەندانە كەلدى.
مىكرىنى ئەيلەدى پايەند شەككەر،
كورۇڭ بىر قۇشكى سەييانە كەلدى.
مازاقى كويدۇرۇر جانۇ-جاھانىم،
مىگەركىم بەرق بىر ۋەيرانە كەلدى.
جامالى پىرتۇيدىن بولدى سەرمەست،
ئوزىنى ئالدۇرۇپ دىۋانە كەلدى.
ئوزۇپ شەمى ئوتىغە سوزان بولاي دەپ،
بۇ گۈلشەن بەزمىغە پەرۋانە كەلدى.

مسال كارۋان يۈك باغلادىلەر،
ھەم پىران كەتكەلى گىريانە كەلدى.
ئاسىلدى دارى مەنسۇرگا قارى،
بولۇپ چۈن مەست سەرگەردانە كەلدى.

نەۋخەتىدىن سورىدىم ئانداق مەھرىبان يارىڭ قېنى؟
ئارقادىن داغى - جىگەر يۇرگان گىرىپتارىڭ قېنى؟
جانىستان ھەردەم كىشى خەنجەر سۇپەت مىڭگانلارنىڭ،
خۇش تەبەسسۇمدۇر ئەپشان لەئىل - شىكەر بارىڭ قېنى؟
باغ - باغ ئاچىلغان ئەردىڭ گۈل كەبى خەندان ئولۇپ،
ناز ئىلە ھەريان خىرامان سەرۋى رەپتارىڭ قېنى؟
نەرگىسىڭ جەللادى جانلارغا جەزا سالغان ئىدى،
ئوت سالپ جان خەرمەنغە چەشمە خۇمارىڭ قېنى؟
سۇنۇلستان ئەيلەگەندەك ھەلقە - ھەلقە كاكىلۇڭ،
رىشتەئى جان ئەردى گويا زۇلپى زۇننارىڭ قېنى؟
بەرگەي ئەردىڭ ياخشى سوزلەرگە جاۋابى تەلخەي،
گەرچە تەلخ ئەردى شىكەر ئورنىدە گۇپتارىڭ قېنى؟
دايىما كېسك خىرامان نەچچە ياخشى جورىلەر،
سەپ توزاپ ئارقاڭدە يۇرگەن دوستى خەمخارىڭ قېنى؟
لالەئى ئەھمەركەبى ھوسنۇڭ سېنىڭ رەخشان ئىدى،
زەئىپىراندەك سارغايپسەن رەڭگى - رۇخسارىڭ قېنى؟
لەبلىرىڭنىڭ قەندىدىن جان كامى شىكەر نۇش ئىدى،
غۇنچە خارستاندەك پىنھان باغ گۈلزارىڭ قېنى؟
سايەۋەش گەردىڭدە دايم پاسبانلىك ئەيلەگەن،
بىرتەنۇ - بىرجان كىچە - كوندۇز ۋەپادارىڭ قېنى؟

موبىسو ئازەردە بولغان دەپتەرىمنى ئاچماغىل،
 قارىيا سەندىن سوراي دىلدۇز ئەشئارىڭ قېنى؟

مۇخەممەس قارى بىر غەزەل ناۋايى

بولۇپمەن ھوستلار دىۋانەۋەش ئالەمنىڭ رەسۋاسى،
 كورۇپ ئەيىپ ئەيلەمەڭلەر شول ئېرۇر نىجىن قەسەننامەسى،
 قىزىل يۇزلۇك قارا كوز لەئىل خەندان تەمەنناسى،
 مېنى دەھۋا ئەيلەگەن ئول دىلبىرىمنىڭ چەشمە شەھلاسى،
 كوڭۇل مۈلكىنى تاراج ئەيلەگەن ئىشقىڭ يەغماسى.

مېنى ئىشقى ئەھلى دولەت خانەسىگە ئەيلەدى مەنسۇپ،
 كوزۇم نەم، قامىتىم خەم تەن ئەلەملىك زەخىدىن مەئىبوپ،
 ئەگەرچە كويىسە- يانسە باقماغاي ئول شوخ سەھەر ئاشوب،
 ئولۇمدىن زەررە ۋەھىمىم يوق ۋەلى قورقۇنچىم ئاندىن كوپ،
 قاچان ئولگايمەنۇ- كەتكەي باشىمدىن يارىنىڭ سەۋداسى.

نەسپ ئەتكەن ئەزەلدىن دەردە بىلە تەۋاماندۇرمەن،
 ياغار بادان غەم تىرى مالا مەتكە نىشانىدۇرمەن،
 گۈل ئىزلەپ خارزەخمى بىرلە قالغان باغرى قاندۇرمەن،
 زەئىپ ناتىۋان بىچارەئى بى خانىماندۇرمەن،
 نىچە ھىجرىدە يىغلارمەن ئېنىڭ يوق زەررە پەرۋاسى.

يۈكۈم بىر كۆھى تەن دەجىرۇھ بولغان ھالىتىم يوقتۇر،
 كويۇپ پەرۋانەئى ئاسا يول يورارگا ھاجىتىم يوقتۇر،
 مەنمۇ مەجنۇن شەيدا ھىچ يەردە راھىتىم يوقتۇر،
 نىچە جەبرۇ جاپاسىغا چىدارغا تاقىتىم يوقتۇر،
 قازغە رازىلار بولدۇم توگانمەس ئىشقى سەۋراسى.

نەھائىم ئابشار لۇتپىدىن سۇ ئىچمادى سۇلدۇم،
بولۇپ لەب تەشنىلىكىدىن چىغىزدەك ۋەيرانەدە بولدۇم،
فەنا دەشتىدە قالغان ناتىۋانلار سارى ئايرىلدىم،
پەلەك دادىل قازغە ئىلتىبان قەتىل ئەيلەدى ئولدۇم،
جازاسى شول ئېرۇر ھەركىمكى قىلسە ئىشقى دەيۋاسى.

جاھان رەسۋاسى بولغاي ھەركىشى پاش ئەيلەسە ئەسرار،
قۇتۇلماس ھىچ ئاشىق يەتمەگۈنچە باشغە بىر دار،
بۇ دۇنيا ئىشقى بازارى ئېرۇركىم سويسە بىر دىلدار،
ماڭا دەرد-پىراق ئەندۇھ ماتەم چەرىخ گەجرەپتار،
كى قىچقىتىپ مېنى بازارى ئىشقىڭ ئەيىۋ ھەنئاسى.

كوزۇم سورخاپلار جارى قىلۇر ئول مەنى ياد ئەتكەچ،
تىنىمدىن دۇدى بەرگەي نازىنىن ئىشقىنى بەركەتكەچ،
بولۇر مەقسۇدى ھاسىل قارى ھەركىمنى زىكرى ياد ئەتكەچ،
نەۋايى دىلىپىكار ئولگاچ مالا مەت ناۋىگە يەتكەچ،
قىلىنگان ئىشكا ئوخشايدۇر ئىنى كىم بەرچە ئەزاسى.

مۇخەممەس

بىر كۈن سەھەردە ئىقىل ماڭا رەھى راۋان دىدى،
سورىغىل زامانە ھالىدىن ئەيلەي بايان دىدى،
جان بىرلە ساقلى قىسسەنى دەرگىران دىدى،
بولدى زامانە ياخشىلارى ناتىۋان دىدى،
بەدپەئىل بەد سەرشەت چوشرى چايان دىدى.

مەردى خۇدالەر ئوز يىرىدە خار بولدىلەر،
تەقۋايى ئەشئار ياخشىلەر ناچار بولدىلەر،

زاھىد ئىلى يورالماين ئازار بولدىلەر،
ياش بەچچەلەر دۇكان تۇتۇپ تەردار بولدىلەر،
بۇ داستاننى ئەيلەيىن ساڭا ئايان دىدى.

ئىسلام ئىلىنىڭ بىر- بىرىگە كوپ ئىداۋىتى،
بولدى بەخىل جۈملە غەپنى يوق ساخاۋىتى،
فېسقى فېچور بىرلە خالايقنىڭ ئاداۋىتى،
ئىش بۇ تەرىقە ئاچ كىشى قىلماس نادامىتى،
بولدى بۇلەر نشانەئى ئاخىر زەمان دىدى.

كوپ ياخشى شېخىيلارنى يامانلار قىلۇر يامان،
سوپى ھەق شۇناسىدىن ئەل بولدى بەدگۇمان،
يەر تىترادى ھەيا بىلە باغرىغە تولدى قان،
ئەشكىن راۋانە قىلدى نەدامەتتە ئاسمان،
تۇشماي ئۇلارنىڭ دامىدىن ئوتكىل راۋان دىدى.

كاپىرنى بىلدى شاھ گادا قىلمىدى ئوزلىرىن،
يىرتىپ شەقاۋەت ئىلىكىدە بى شەرىم يۇزلارنى،
ئەيلەپ سالام كۇپپار ئىلىگە قىلدى سوزلارنى،
ئالدى ئەمەلنى رەشۋە بىرلە قىلغىل ئاپەرنى،
ئالەم ئەلنىڭ بەئزىسى بولدى يامان دىدى.

شەرىم ھايانى تاشلادى ئەل نانو- ئاشىگە،
توخغۇزنىڭ قىلماغان ئىشى تۇشتى تالاشىگە،
كوپ مويىسەپىد قالدىلار، ئىش تەگدى ياشىگە،
بۇلبۇل قەپەزگە كىردى، مېكرى قوندى باشىگە،
نامۇسۇ ئار بىلىمەدى پىسرۇ جوۋان دىدى.

بول ئىھتىيات، قالمە ئازازۇلنىڭ دامىگە،
 قىلغىل ئەمەل شەرىئەت ھەقىنىڭ كالامىغە،
 نەپسىنىڭ ئۇلۇغ لەھەڭ، ئۇنىڭ تۇشمە كامىغە،
 ئولتۇرماغىل مۇدام ھالاكەت مۇقامىگە،
 قارى بۇ ئىشنى ئاخىرى ساڭا زىيان دىدى.

لۇغەت

ئا

— ھاسا	ئاسا
— قۇچاقلىماق، ئىلەشمەك	ئاغوشتە
— بەھرىمەن بولۇش، مەنپەئەتدار	ئاسودە
— چارى، راۋان	ئاىشار
— بۇلغانماق، يۇقىماق	ئالودە
— ئەينەك	ئاھىنە
— ئىشەك، دەرۋازا	ئابوۋاپ
— مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ توت دوستى	ئابوبەكرى
نىڭ بىرى	
— ئابدۇل قادىر جىلانى، غەۋسول ئەزەم	ئابدولقادىر
ئىمام ھەم دىيىلىدۇ، تەرىقەتچىلەر	
ئېقىمىنىڭ پىشىۋاسى	
— ئالدىرىغان، ھولۇققان، چېچىلغان	ئاشوپتە
— كۈن، بايراملىق كۈنلەر، خوشاللىق	ئايام
كۈنلەر	
— ئىچىش	ئاشام

ب

— سويمەكلىك	بابوسلىك
— كۈز شامىلى	بادى خازان
— بەرپا، تىكلەش	بىنياد
— كوپلىگەن، تولا	بىستىتە
— سويمەكلىك، سوپىگەن	بابوسەر
— پۇلسىز، يوقسۇز	بى دەرم
— مەۋىسىز، نەتىجىسىز، كېرەكسىز	بى سەمىرى
— ھەمىشەم	بارىھا
— كەسكىن	بوردا
— قانائەت قىلماق	بى ھەمدۇللا
— كوزسىز، كوزى كورۇپ پەرق ئېتەك	بى باۋسەر
چەسلىك	
— مەيىن شامال، يۇمشاق شامال	باد نەسىم
— (باي بەندى — پۇتى باغلانغان)	بايەندى
— ئۇسال مېجەزلىك	بەد پىئىل

پ

— پۇتتىنى سويگۇچى	پاي بوسىر
— كەينى — كەينىدىن	پىياپى
— روشەن، چىرايلىق	پىرتوي
— توت (توپ — توپ، توپلانغان)	پەركالە
— ئەھدۇ، ۋەدە	پايمى
— ئوق	پەپىكانە
— پىل باققۇچى	پىلمان

پور ياتا	— بىرلىكتە
پانەد	— ئوقۇدى، ئوقۇغان
پىرو - ھەزەر	— جىددى ساقلىنىش
پىرى ئەفشان	— چاچقان، چېچىلغان
پايەند	— ئاياق ئاستى
پىرتىۋى	— روشەن، چىرايلىق
پىرھىنى	— خوشاللىغى
پاي بەند	— پۇتى باغلانغان

ت

تەكەللۇم	— سوزە گەپ، سوزلەش
توبى	— بېھىشتىكى بىر دەرەخ
تۇتيا	— شىپالىق توپا، (دورلىق توپا)
تەيغىر	— ئوزگىرىش، ئوڭۇش
تەشە	— تاش
تەلىخ	— ئاچچىق
تەفسىر	— تەرجىمە، يىشىش، چۈشەندۈرۈش
تەدارەك	— تاپتى، تاپقان
تاھا	— پەيغەمبەرنىڭ ئىسمى
تەھمىل	— كوتىرىش
تىرى	— ئوقيا
توموچ	— كوز تېگىش، كوز تەككەن
قەغەپىل	— غەپلەتتە قالغۇچى
تەكاۋۇر	— ئوزەڭگە
تاقىم	— تاقىتىم
تەپىل	— نادان، ئەخمەق

— تاشقىن تەغیان
 — بىنا قىلىش، ئاۋات قىلىش تەسۋىر
 — دىنى پروگرامما تەقۋائى شئار

ج

— ئامو دەريا جەيھون
 — ئاقىل كىشى جەئىد
 — تارتقان جەزىپ
 — ئېرىق چوي
 — جىلۋىلىنىش، يالتىراش جىلا
 — كېنىزەك، جۇپتەك، جورە جورەنى
 — مىلادىدىن ئىلگىرى ئوتكەن ئىران شاھى جەشمىد
 — قاقىدىكىنى ئىچمەك جامىن نوش

چ

— چاققان چالاك
 — چوغدەك قارغا چىقىز
 — چىرماشقان، يېپىشقان چىرمان
 — چىن ئاياللىرىدەك چىنى - جىبىن
 — كالتەكباز، گاگار ئوينىغۇچى چوكانباز
 — بېلىققا ئوخشاش چولەك
 — توت يار (دوست) چارىيار
 — پەلەكنىڭ ئايلىنىشى چەرخى گەن جەر
 — چوغىندەك، قارغا، ھوقۇش چۇغىز

خ

خاھۇش	— جىملىق، شۇك بولۇش
خىرمەن	— خوشاللىق
خەيرۇل بەشەر	— خۇش چىراي ياخشى كىشى
خاۋىرى	— شەرق، كۈن چىقىش تەرەپ
خودمەن	— ئۆزىنى بىلەلگەن، ھوشى بار
خونابە	— قان ئارىلاش زەرداپ سۇ
قىرقەئى	-- جەندە تون
خوكبان	— چوشقا باققۇچى
خوبان	— چىرايلىق
خۇنبار	— قان توككۇچى
خىسارەت	— زىيان
خورشۇد - ماھ	— كۈن ۋە ئاي
خال	— مەڭ
خوبرو	— يۈزى چىرايلىق
خوش ئىنان	— مېجەزى ياخشى
خاكىپاھىڭ	— قەدەم ئاستىدىكى توپا
خېلىيوللا	— ئىبراھىم پەيغەمبەر
خوش ئەلھان	— چىرايلىق ئاۋاز
خەپپاش	— شەپەرەڭ

ھ

ھىسار	— قورغان، شەھەر
ھەنجارى	— ئۇنچە، مارجان
ھوۋەز	— كۆل (سۇ ساقلايدىغان كۆل)

— بەخت قۇشنىڭ سايىسى	— ھەترى ھوما
— ناھايىتى سەخى	— ھىلمە جود
— ئىدرىس پەيغەمبەر	— ھەزرىتى ئىدرىس
— مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ تاغىسى،	— ھەمزە
باتۇر قوماندان، ھەجدىھانى يوقاتقۇچى	
(ھەزرىتى ئېلى)	
— يالغۇزلۇق، تەنھالىق، ئاللا	— ھودەت

د

— ئېغىر، ۋەزىنلىك گوھەر	— دوررى گىران
— داۋاملىق، ئۇزلۇكسىز، ئارقا-ئارقىدىن	— دەما - دەم
— ئىس، ئىسى	— دودى
— ئوي، ئىمارەت	— دىۋارە
— باققۇچى، پايلاقچى	— دىربان
— ئېغىز	— دىھىن
— ئايلانغان، يومىلاق، ئايلانما	— دەۋۋاج
— ھەمىشە	— دامادىم
— گوھەر چاچتۇچى	— دورپاش
— كوز، كوزۇم	— دىدەم
— تەننى ئايلاندۇرۇش	— دەۋرى تەن
— توزاق، قاپقان	— دامى
— داۋۇت پەيغەمبەر	— داۋۇت
— باھاسىز گوھەر، قىممەتلىك تاش	— دورناپ
— بەكمۇ ئېغىر	— دەرگىران
— باتۇر، پالۋان	— دىلاۋەر
— كوڭلۇك، كوڭۇل بېرىش	— دىلەر

— پاشا (چاقدىغان)، قاپاق (كوزنىڭ قاپىغى)	رود
— يول ئۆتكۈچى	رەگىزەر
— روز-كۈن، ئەزەلدىكى قۇياش	روز ئەزىلى
— چىراي، ھوسۇن، يۈز	رۇخسار
— ئۇسۇلچى	رەققاس
— بەلەن، قامەتلىك	رەپىئە
— يول كورسەتكۈچى	رەھىنىمۇن
— خەت، پۈتۈك.	رەقىئى
— يالغان، يالغاندىن ئوزدىنى ئۇلۇغ كور-	رىيا
سەتمەك	
— مەرتىۋە	رەتبەئى
— بىر جەننەتنىڭ ئىسمى	رىزۋان
— يول، يولۇم	راھىم
— سىر بىلگۈچى	رازدان
— ئىشارەت	رەموزى
— يۈز ئورنىگەن	روي گەردان
— باغچىسى	روزەسىن
— تېز ماھىغۇچى	رەتبار
— بەلەن مەرتىۋە	رەپىئە
— خۇدانىڭ دىۋانى	رەببۇ ئاز
— مۇھەممەت پەيغەمبەر	رەسولللا
— يۈز	دوخ

— كوچۇش (دۇنيادىن ئاخىرەتكە كوچۇش) رەخلەت
 — پارا رىشۋە
 — يولۇمغا راھىمگە

ز

— قارا ھەرە (ھەسەل ھەرە) زەنبور
 — سېرىقلىق، سېرىق چىراي زەردەم
 — چاچ زۇلپى
 — ئەجەپ زىھى
 — ئالتۇن ھەل بېرىلگەن زىيور
 — زەھەرلىك سۇ زەھراب
 — خىرىستىيانلار بويىنغا ئاسىدىغان كىرىست زۇننار
 — ئىگەك زىقىن
 — ئىسمائىل پەيغەمبەر زەببىۋىللا
 — ئالتۇنغا ئوخشاش زەرەۋەش

ژ

— شەبىنەم تامچىسى ژالە
 — ۋەيرانە يىتىملىك ژولدىە

س

— زىننەت سەيقل

— قايىل بولماق، ئاپىرىن ئېيتماق	سەللەمنا
— يۈزى توۋەن، بېشى توۋەن بولۇش	سەرەنگۈن
— تىشىلىمەك	سوراخ
— كويۇش، كويىمەك	سوزانە
— قوساق توقۇق	سىرىشكەم
— باغدا تلىق ئەۋلىيا شەيخ شەبلىنىڭ	سەما شەبلى
— زىكرى سۇلۇك قىلىپ چورۇلگىنى	
— يوز (9 ساناق) سىپىل، توساق	سەد
— چولدە ھاۋا قىزىغاندا سۇ ئاققاندا ك	سىراب
— كورۇنۇش	
— لىق، تولۇق، قانماق	سەرشار
— سەپنى بۇزۇش	سەپ شىكىن
— قاتتىقلىق، چىداملىق، ئىرادىلىك	سىيات
— قىيامەتتىكى سىرات كورۇگى	سىراتەلىسى
— خۇشبۇيى چىچەك	سەمەندى
— پەرۋاندىك	سىپەندانى
— يۇلتۇز	سوهەن
— جايىناماز	سوجارە
— ئاق	سىپە
— قارا	سىپاھ
— بېشى ئېغىر، باش ئېغىرلىق	سەرگىران
— ياش	سورخاب
— نەيزە	سىنان
— سوزلىگۈچى	سەخنور

— ئىككىنچى	— سانئ
— سۇلايمان پەيتەمبەر	— سۇلايمان
— سۇپىتى	— سىپاتىن
— لىق، تولا، كوپ	— سەرشەك
— سۇپەت	— سافى
— ئاسمان، پىقىرىغان	— ساماد
— تاشقىنىلىغان سۇ، جەننەت بۇلىغى	— سەلسەبىل
— خۇلۇق، ئادەت، خاراكتىر	— سەرمەسا
— مالامان، ئىسراپچىلىق	— سەرشەت

ش

— ئېچىلغان	— شىكوپە
— بىر خىل تۇز ئوسىدىغان دەرەخ	— شەمشاد
— شاھلارنىڭمۇ بۇيۇكى	— شەلالوك
— ئاياللارنىڭ ناز قىلىشى	— شەۋەئى
— ئاشىق بولۇش	— شەيداخ
— كېچىلىك	— شەبىرىز
— شاھلاردەك	— شەھنەۋەش
— قارارەك (كېچىنىڭ رەڭگى)	— شەبىرەك

غ

— غەرەز، مەقسەت	— غېرىز
— غورۇ، چوشكۇن جاي، دالان	— غوروس
— غەرق بولۇش	— غەرقاپ
— غۇرۇرى، غۇرۇرلۇق	— غىررەتى

غولمان
غەرم — غولام، چاكار، خىزمەتچى
— نىيەت قىلىش

ق

قېدوس
قالو بەلا
قەمرە
قەسەد
قەتمىز
قەترە كام
قوللاب
قولادە
— پەرىشتە (پاك)
— مەھقىقى خۇدا
— ئاي
— قەست
— ئەسابولكەبىنىڭ ئىستى (ئىت)
— مەقسەتنىڭ پارچىسى
— ئالدامچى، ناتوغرا ئىش قىلغۇچى
— فوللىرى

ف

فەردا
فەتور
فەكار
فەربىن
فەرىش
فەراك
فەسانە
فەرىھ
فەسقى - فەجور
— تاغلا، ئەتە، كېيىن
— نۇخسان، كاۋاك، بوشلۇق، ئىشنى
خام قىلىش
— پىكىر، ئويلاش
— ئالدامچىلىق
— بىسات، پالاز
— دەرد، ئازاپ
— ئەپسانە، رىۋايەت
— خوشاللىق
— يامان قىلىقلار، يامان ئىشلار

ك

— يېتىشكەن، توشقان	كەمال
— تاغلىق، تاغلىق يەرلەر	كوھىكەن
— قەدىمقى ئىرانلىقلاردا ئات ئۈستىدە تۇرۇپ ئوينىلىدىغان چويۇن توپ	كوي
— تەتۈر	كەچرۈ
— خىلمۇ-خىل، رەڭمۇ-رەڭ	كونگون
— كىيىك	كەبىك
— يۇلتۇز	كاۋاكىپ
— كۈشەندە، يولەك، كۈچ ئۇلاش	كوشوش
— جەننەت سۈيى	كەۋسەر
— ئاللا تائالا	كەردىكار
— قاچا سۇنغۇچى	كاسە ساقىم
— خىمىيەگەر	كەمىياپ
— خىمىيە	كەمىيا
— مەقسەت، مەركەز	كامى

گ

— چاقماق، چاقماقتەك	گىرندانە
— قەھرئۇا	گەھىر-بار
— قىزىق، قىزىقچىلىق	گەرىم
— قىلىق	گەردار
— ھەمئەپەس	گوھىن
— چاپان - كويىنەكلەرنىڭ ياقىسى	گىربانىم

— قىلغىم، قىلىقلىرىم، قىلىق	گەردەم
— قۇلغىم	گوشم
— ساپ، دانە، روشەن گوھەر	گوھەر ناياب
— ئېغىر	گىران
— مايماق مېڭىش، تەتۇرىسىچە يۈرمەك	گەجرەپتار

3

— پەيدا قىلماق، تەجرىبە قىلماق،	ئىشلا
تەربىيەت قىلماق	
— قوغلاش، ھايەش	ئىبرام
— باي، غېنى	ئىستەغنا
— مەجبۇرلاش	ئىكراھم
— ئىنتىبار بەرمەك، ياخشىلىق قىلماق	ئىنايەت
— ئىسكەندەر زۇلقەرنەين (ئالىكساندىر ماكدونىسكى)	ئىسكەندەر

ي

— يەھيا پەيغەمبەر	يەھيا
— بىنى ئومىيە ئەرەپ خەلىپىلىگىدىكى	يەزدى
مائاۋىيەنىڭ ئوغلى	

ل

— ۋىۋىسكا، ئىسىملىك تاختىسى	لوھ
— مەرۋايىت	لوئلوۋ
— قىزىل گۈل	لالە ئەھمەر

— تازىلانغان، ساپلانغان	موسەپپا
— چىرايلىق، گۈزەل	مالاھەت
— ئورۇن، تۇرالغۇ جاي، پانا جاي	مەھۋا
— چوغ	موجەھمەر
— يېڭى ئاي، يېڭى ئاينىڭ ئەگمىسىدەك	مەققۇس
— خوشاللىق	موشات
— مەلھەم، سىقىماق ياغ دورا	مەرھەم
— چاپلاشقان، يېپىشتۇرۇلغان	موستەغ
— ھىلىگەر، تۈلكىلىك	موغبەر
— شاھ، سۇلتان	مەلەك
— گۇناكار، ئاسى، تانغۇچى	مېئاسى
— خىرىدار	مەبىئە
— روشەن	مەنۇر
— ئەترە، خۇشپۇراق	مىدئەتتەر
— بىكار قىلىنغان، كۇچىدىن قالغان	مەنسىخ
— شىرىك، يانداش	موشىرىك
— تازا، پاكىز	موسەپپا
— بۇت، ھەيكەل	مەئبۇد
— ئىپادەك	مىشىك فام
— خۇدادىن غەيرىلەر	ماسۋا
— تولۇق، توشقان	مورەكتەب
— ئۇرۇشقۇچىلار	موجەئىد
— شەيخ (موڭغۇل - قالماقلارنىڭ شەيخى	موغانە
— بۇتخانىسىدا بۇتقا مۇئەككەلدۇر، ھاراقى-	
— شاراپ ئىچمەيدۇ)	

— ئۇچار قۇش	مورغە
— خەلق، خىزمەتكار، پۇقرا	مەردەم
— يالغان، ساختا	ماجازى
— دىماغ	موشام
— پاكلانغان، تازىلانغان	موسەققا
— قاينىغان، تاشقان	موج
— خۇش خەۋەر	مىژدە
— قارىغۇچى، كۈتكۈچى	مونتهزىر
— ئاي چىراي	مەھۋەش
— ئۇدۇل، روبىرو	مۇقابىل
— تەسلىم بولغۇچى، قايىل بولغۇچى	مۇسەللىم
— ئىتتىپاقلىشىش	مۇتتەپىق
— يولەنگۈچى	موتتەكا
— تولۇق چىققان ئاي	مۇھىتاب
— ئىپار پۇراقلىق	مىشكىبار
— ئەيسادەك چىرايلىق	مەسىھا
— ئولتۇرۇق جاي	موسەند
— دىۋىتىش (ئاتتى)	مىھىمىز
— كىشى، خىزمەتچى، ئادەتتىكى كىشى	مەردەم
— مېيىپ، زەخمىدار	مەئىيۇب
— شىكاپ، ساندۇق	مۇشكاپ
— نىشان، مەنزىل	مەنزۇمە

ن

— پەيدا، كورۇنۇش	نەما
— بېھۇدە ھەۋەس ئىشلار	نەھىن
— ئاقچا، پۇل	نەقد
— سۇپەت، ماختاش	نەئىت
— ئەمەلدىن قالدۇرۇش	ناسخ
— نالە قىلىش	نالان
— ئېغىر، ئېغىزلىشىپ كەتكەن	نىگىران
— ئاقما جاراھەت (لىمغا تۇبىر كۈليۈزى)	ناسور
— بىرلىكنىڭ پەيدا بولۇشى	نىشائى ۋەھدەت
— ئاۋازى -	نەۋالى
— كوزىنىڭ جىيىڭى، قاپاق	نەخجىر
— گۈل (قىزىل گۈل)	نار
— تۈزلۈك قاپاق، تۈز- تائام يىيىشكەن	نەمەكدەن
— قاراپ تۇرغۇچى	ناگار گىزار
— باھار يامغۇرى	نسان
— قومۇشلۇق	نىيىستان
— نوھ ۋە سالىھ پەيغەمبەرلەر	نوھ، سالىھ
— تەتۈر يىقىلغان	نىگونىسار
— ئۈزۈك، ئەڭگۈشتە	نىگىن
— چالا ئۇيقۇ	نەمخۇپ
— ياشلار	ناتىۋان

ۋ

ۋازون — تەتۇر، كاج

ئو

ئوشاق — ئاشىق
 ئومىان — ئومىان دولىتى (ئومىان كورنېرى
 كوزدە تۇتۇلدۇ)
 ئوراق سوپھە — ۋاراقنىڭ يۇزى
 ئومەر — مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ توت دوس —
 تىنىڭ بىرى، ھەزرىتى ئومەر

ئوساق — سۇپەت
 ئوسافىن — سۇپىتى
 ئوسمان — مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ توت دوس —
 تىنىڭ بىرى، ھەزرىتى ئوسمان

ئە

ئەنجەر — نىشان، مەقسەت
 ئەپشا — پاش قىلىش، ئېلان قىلىش، ئاشكارە قىلىش
 ئەسار — ۋەقەلەر، ئەسەر
 ئەبىر نىسان — باھار بۇلۇتلىرى
 ئەنجىم — ئۈنچە (مارجان)
 ئەلۋاج — ئايلاندۇرۇش، كوچۇرۇش
 ئەشيان — ئوۋا ماكان
 ئەشىمر — بىر خىل زىننەت بويۇمى

ئەدىيان — دىن، دىنلەر
 ئەھمەر — قىزىل
 ئەخگىر — كۈل
 ئەزۋاج — ئەر - خوتۇن، جۈپتەك
 ئەسب ئەبىن بىرخىيا — سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ۋەزىرى
 ئەكساب — سۇنىڭ ئەكسىدە
 ئەنان — تىزگىن
 ئەيان — ئاشكارا
 ئەشئار — شېپەر
 ئەقىبا — ئاخىرەت
 ئەفسەر — كوناغان، كېرەكسىز
 ئەلىق — بىر (ئېلىق)
 ئەينائى — ئەينەكتەك
 ئەسپەندانە — پەرۋانە
 ئەيىۋەنناس — ئادەملەر، خالايىقلار

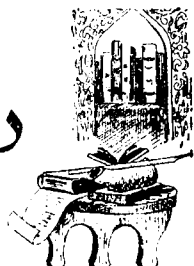
ئې

ئېلى — مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ توت دوس-
 تىنىڭ بىرى - ھەزرىتى ئېلى
 ئېبن ئېلى — ئۇ ئېلى

دىۋان ناقس

نەشرگە تەييارلىغۇچى: غۇلام ئەبەيدۇللا

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

«دىۋان ناقس» ناملىق بۇ كىتاپنىڭ مۇئەللىپى — ناقس (ساۋىر ئاخۇن خەلىپىتىم بىنى ئابدىقادىر يېڭىسارى) ھىجرى 1340 — 1259 - يىللاردا (مىلادى 1920 — 1840 - يىللاردا) ياشاپ ئۆتكەن ئۇيغۇر شائىرى.

شائىر ناقس ھازىرقى قەشقەر ۋىلايىتى يېڭىسار ناھىيىسىنىڭ بازار ئىچىدىكى مەدرىس كۆلى بېشى مەھەللىسىدە بىر موللا ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ، بالىلىق ۋە ياشلىق دەۋرلىرىدە يېڭىساردا ۋە قەشقەر شەھرىدە شۇ زاماننىڭ مەدرىسلىرىدە ئون يىللاپ ئوقۇپ، دىنىي بىلىملەر، ئەرەپ، پارس تىللىرى ۋە تۈركى خەلىقلەر ئەدەبىياتى بويىچە مۇنتىزىم تەلىم ئالغان ۋە ئوزىدىن بۇرۇن ياشاپ ئۆتكەن ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ تەسىرىدە شېئىرىيەت يېزىقچىلىغىغا كىرىشكەن.

شائىر ناقس قەشقەر شەھرىدىكى ئاپپاق غوجا جامەسىدىكى ئوقۇشنى تاماملىغاندىن كېيىن، يېڭىسارغا قايتىپ كېلىپ، يېڭىسار

دىكى مەشھۇر تايىبەگ بەدرىسىگە مۇدەررىس بولغان. ئۇ يېڭىسىز-
دا ئوز ئومىرنى ئىلىم تەھسىل قىلىپ، كىتاپلار يېزىپ، پەقرا ئە
بىر ھالدا ئوتكۈزگەن. يېڭىسىزدا كىشىلەر بۈگۈنگە قەدەر ئۇنىڭ
خەلققە يېقىن، ئادالەتپەرۋەر ۋە ئىنتايىن كەمتەر بىركىشى بولغان
لىغىنى تەرىپلىشىدۇ.

شائىر ئوز ئومىرىدە «بەيسىس ھىكىم بەگ»، «قۇتلۇقنامە»، «دد-
ۋان ناقىس»، «موجدۇل قۇلۇپ» (دىل بارلىقلىرى)، «نولى دى-
مەن» (تېخى 0 دىمەن)، «نەسەھەتنامە ئۇنسۇر بايانى» قاتارلىق
ئەسەرلەرنى يازغان، ئىران يازغۇچىسى شەيخ غىنايتوللاننىڭ
«باھار دانىش» ناملىق چوڭ ھەجىملىك رومانىنى پارسچىدىن
ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، بۇ تەرجىمە ئەسەرگە «گۈلزار بەنىش»
(تىكەنسز گۈلزار) دەپ ئات قويغان.

شائىرنىڭ ياشاپ ئۆتكەن تارىخىي شارائىتى مانجۇ ئىستىبادات-
لىرىنىڭ تالان-تاراجلىرى ۋە مىسلىسىز كۈلەمدىكى جەۋرۇ-زۇلۇم-
لىرى، مانجۇلار ھۆكۈمرانلىغىغا قارشى جاپىلاردا ئارقا-ئارقىدىن
كۈتىرىلىپ تۇرغان خەلق قوزغىلاڭلىرى ۋە بۇ قوزغىلاڭلار قانلىق
باستۇرۇلغان دەۋرلەرگە توغرا كېلىدۇ. بۇخىل تارىخىي شارائىت ۋە
تۇرمۇشنىڭ ھەممە ساھەسىدە ئوچۇق-ئاشكارە ئايان بولۇپ تۇر-
غان ئىجتىمائىي ئادالەتسىزلىك شائىرنىڭ ئىجادىيىتىگە چوڭقۇر
تەسىر قىلغان. بىز ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە، مەزمۇنەن دۇنياۋى
رىياللىقنىڭ تېمىلارغا يۈزلىنىشى، ئىجادىيەت مېتودىدا بولسا، بۇ
خىل مەزمۇنلارغا مۇۋاپىق يوسۇندا ھەجۋى ئىپادىلەش ئۇسۇللىرى-
نىڭ خېلىلا ئۈستۈن ئورۇندا تۇرغانلىغىنى كۆرىمىز. شائىر كەڭ
ئەگەكچى خەلقنىڭ ئىجتىمائىي تەقدىرىگە ھىسداشلىق قىلغان،
زۇلۇم سالغۇچىلارنى ۋە ھەرخىل ئىجتىمائىي ئاپەت مەنبەلىرىنى
پاش قىلغان، ئۇلارنى ئۆتكۈر ساتىرا ئاستىغا ئالغان، شۇنىڭ
بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە، شائىرنىڭ شېئىرلىرىدا قىسمەن يوسۇندا

دىنىي خۇراپاتلىققا ئائىت پاسسىپ ئامىللارمۇ ئۇچرايدۇ.
شائىر ئوز شېئىرلىرىدا، ئاروز ۋەزنى شېئىرىيەتنىڭ غەزەل، مەسنەۋى، روبائى، مۇخەممەس قاتارلىق شەكىللىرىنى كەڭ تەتبىق قىلغان، ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا ئۇيغۇر كلاسسىك شېئىرىيەتنىڭ بەدىئىي ئىپادىلەش ئەنئەنىلىرى ۋە باي، گۈزەل خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئانا ئاساسلىرى روشەن نامايەن بولۇپ تۇرىدۇ. شائىرنىڭ تىلى يەڭگىل، راۋان، جانلىق، پىكىرلىرى ناھايىتى چوڭقۇر ۋە مەنتىقىي، ئوخشىتىش، سۈپەتلىش، جانلاندىرۇش قاتارلىق ئىستىلىستىك ۋاستىلىرى ناھايىتى باپ، ئۇنىڭ شېئىرلىرىنىڭ قۇرۇلما تۈزۈلۈشى پۇختا، ۋەزىنلىرى ئاھاڭدار، ئىبارىلىرى ئوبرازلىق. شۇڭلاشقا، شائىرنىڭ شېئىرلىرى خەلق ئىچىدە ئاغزاكى يوسۇندا ھەم كەڭ تارقالغان.

شائىر 81 يېشىدا ۋاپات بولدى. ھايات ۋاقتىدىلا ئۇنىڭ داڭقى ۋە كىتاپلىرىنىڭ تەسىرى كەڭ تارقالغان، ھەتتا ۋەتەننى مېزىنىڭ چېگرىسىدىن ھالقىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇ ئۆزىنىڭ قەلەم ئىسمىنى ناقىس (كەمتۈك، كەمتەر) دەپ قويۇپ، ئوز ئەسەرلىرىنى ئوزى ئولۇپ ئەللىك يىلىدىن كېيىن نەشر قىلىپ تارقىتىشنى ۋەسىيەت قىلغان. ئۇنىڭ ئىلىمگە ۋە ئىجادىيەتكە تۇتقان بۇ خىل كەمتەر، ئىھتىياتچان پوزىتسىيىسى بۈگۈنكى كۈندەمۇ كەڭ ئاپتورلارنىڭ ئۈگىنىشىگە ئەرزىيدۇ.

مەن شائىرنىڭ «دىۋان ناقىس» ناملىق بۇ كىتابىنى، كىتابنىڭ يېڭىساردا 1981-يىلى يېڭىدىن تېپىلغان قوليازما نۇسخىسىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىدىم. شائىرنىڭ بۇ دىۋانىنىڭ مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنىشى ئۇنىڭ باشقا ئەسەرلىرىنى ئىزلەش ۋە ئۇنىڭ ئىجادىيەتى ئۈستىدىكى ئىلمىي تەتقىقات ئىشنى ئىلگىرى سۈرۈشى مۇمكىن.

غەزەللەر

1

ئاي يۈزۈڭ پەرتۇيىدىن بولدى جاھان رەشكى چۈمەن،
ئۈشۈبۇدۇر ۋەجھى كىشى دىسە سېنى ۋەجى ھەسەن.
قامتىڭ جىلۋەسىدىن سەرۋى سەھى بولدى خىجىل،
ئومۇرلار جەس بولۇپ گۈلشەن ئارا چەكتى مەئەن.
دەر ئىدىم مەن بىلە ئەل مۇمكىن ئەھەس تەڭ بولماق،
بۇ خىيالەت بىلە ئومرۇم ئوتۇپ ئالمدى مەن.
جان ئىمىش تاپ دوخۇڭ مەھر كەبى ئالەھگە،
سەن يۈزۈڭ ئاچماغۇچە ئەتسە ئۇرۇپ قۇتمادى تەن.
تۇر ئۈزە مۇسا دىبان رەببى ئۈزىنى كور دىدى،
شەۋقىدىن توختامادى ھەر نەچچەكىم ئاڭلادى لەن.
مەن گۇمان ئەيلار ئىدىم ۋەسلى ئۇچۇن جان لازىم،
جان داغى سەندىن ئىكان ئانى بىلىپ قالماق زەن.
تىشلارنىڭ لىمئەسىدىن كۈلكۈ چاغى كوز ئاچقاچ،
بارچە جەۋھەرلار ئاڭا پەخىر قىلۇر دۇررى ئەدەن.
ئىت لارىڭ بىرلە بۇلۇش مەنسىپ ئېرۇر ئاشق غە،
رىشئە باغرىنى برۇر ئىتلار ناگا يوقكى شەمەن.
..... ناقىسا

2

ئايغا كۈڭلۈكنىڭ سافاسىدىن زىيا ھاسىل بۇلۇر،
مەھر كۈڭلى ھەم مۇقامىغە سېنىڭ مايسىل بۇلۇر.
يەرگە يەتمايدۇر ئايغىڭ باسماغىدىن ھىچ يۈك،

ناسىيەتكە باقسا ھەركىم نىڭ غىمى زايىل بۇلۇر.
دامنىڭ گەردىغە ئەنجۇم كوزلارى مۇشتاق دۇر،
خۇلقىنىڭ نىڭ سايەسىدىن مۇشتەرى سايىل بۇلۇر.
مۇشتەرى ئەفلاك ئۆزە ئەيلار گۇمان نادان ھىكىم،
ئەمدى بىلىدىم كىم فەلەك نىڭ ئىلىمىغە جاھىل بۇلۇر.
مەزھىرى نۇرى ئىلاھى دۇر يۈزىڭ ئالەم ئارا،
ۋەسىڭ ئانداغىكىم تاۋازۇدۇ بارىغە ھامىل بۇلۇر.
بۇ مۇشەھھەدۇر غەرەزدىن خالى ئەي ئەھبابلار،
لىك ھەركىم ناقىسى مەخدۇم غە قايدىل بۇلۇر.

3

بىلىپ قويغىل قەدەم مەتلۇپ ھەر سىدىغە ئەي تالىپ،
تەلەپ يولىدا نەفەس ئاجىزۇ بەد ئولمىسۇن غالىپ.
كۆڭۈلدىن بەد خىيانەتلىك بىلە كىبىرىڭنى سىلىپ ئەتكىل،
كورنىماس چىھرەئى مەتلۇپ ھەرگىز بولماساڭ سالىپ.
دىمىش دىلىنىڭ ئىتىنى قەلىپ يوتكالگاچ يامان ئىشدىن،
يامان لىق پىشە ئەيلاپ سەن بولۇپ سەن ئوغرىدەك قالىپ.
جالاپ لار بىر نىمە بەرماي كىشىنىڭ قۇلىنى ئالماس،
ئالۇرسەن ھىچ نىمە بەرماي كىشى نىڭ مالنى جالىپ.
قالىپ تۇر بۇرنا ئوتكەن ياخشى لارنىڭ يادگارى كوپ،
ئۇياتماي سەن خالايق دىن يامانلارغە بۇلۇپ نايىپ.
سېنىڭ قىلغان ئىشىڭدە رەئى سايىپ دىن ئەشەر يوقدۇر،
ئېرۇر دۇر سەرمايەئى دۇنيادە ئەئبى فىكرەت ساھىپ.
خۇداغە شۇكىرى قىل ناقىس كى سادىق سەن ھەمە ئىشدا،
ساداقت پىشە بول ھەر يەرگە بارساڭ بولمىغىل كازىپ.

بۇ ئاقشام كىم نىگارم ھوسنى دىن كۈلبەم ئىدى رۇشەن،
مانغا فەرۋانە دەك تاڭ ئاتقۇچە كويماڭلىك ئېرۇر فەن.
نەزەر ۋە جىملۇە قىلغاچ ئىكى رۇخسارى قىزىل گۈلدەك،
كاھالى شەۋقىدىن بۇلبۇل نى سۇرغانغە دەرئەردىم مەن.
ۋىسالى گەنجى مەملۇكۇم كۇرۇن گاچ دەر ئىدىم ئاندا،
كى ئەي فەرھات مەجنۇن ئاستانىدا ياقىڭ گۈلخەن.
تائالى ئۇمىدىڭ ھوسنى بى نەزەركىم دىسام بولماس،
ئادا ئەۋسافى ئانىڭ لەئىل گەنجىغە ئېرۇر مەخزەن.
تەكەللۇم باشلاغاچ لەئىل لىبى ھەرسارى ئوت ساچتى،
كۇرۇندى بەزم ئارا كوزلارگە ئاغزى دۇر تولۇق مەئرەن.
خىيال ئەۋراقىدا بىر نەقەت بىھىم ئاغزىدىن يازدىم،
تائامۇل ئەيلاسام ئول نەقەت لەقىزى يازىلىپ ئەرزەن.
يانىمدا ئولتۇرۇپ مەي سۇنسا تەھرىك ئەيلاگەچ ساقى،
مۇسەۋۋەر باغ ئارا بۇلبۇل ئى ئەردى ئەكسىدىن كولىبەن.
ئېرۇر ناقىس ئىنىڭ ھوسنى نىڭ ئەۋسافى بىلە نەزەمىڭ،
ئۇزۇڭ دەك بى ناۋا ئىشق ئىچرە قالغان ئەلگە مەستەھسەن.

بۇ ئاخشام كى كوئۇل نىڭ كىشورى غەمدىن خاراپ ئەردى،
مالالەت ئوتى تەشىرىر بىرلە ھەم باغرىم كاۋاپ ئەردى.
فانا تىغىدا بىسىمىل قۇش كەبى ئەندۇھ دەۋراندىن،
تىنىم دا پىتچاپۇ جانىم ئىچرە ئىزتىراپ ئەردى.
خازان فەسلىدا مەھزۇن تۇتى دەك مەھكەم تۇتۇپ لەپ نى،
نەچە ئايىنە تەنەت بولسە ساھىل بى جاۋاپ ئەردى.

فەلەك دەك دۇر ئىلى غوغاسىدىن ئۈزۈم كىتىپ ھەردەم،
 دەمى تەسكىن ئۇچۇن ھەريانغە يۈزىمىڭ ئىنىقلاپ ئەردى.
 بۇ ئەندۇھ مالالەت دا فايان ئىستاپ تاڭ ئاتقۇنچە،
 نە قىلغۇم دەپ تەرەددۇد دىن ئىشى دائىم شتاپ ئەردى.
 مۇنىڭدەك چاغدا قاسد خەبەر يەتكۈردى ئەي مەھزۇن،
 سېنى بەزم ئىچرە ياران قايدا ئىركىن دەپ سوراپ ئەردى.
 ئىشتىم كىم مېنى تەكلىق قىلغان بەزمىڭ ئەھلى،
 كوڭۇل غەمكىن چاغدا بارچەسى ئىلپەتكە باپ ئەردى.
 قۇپۇپ ئۆز مەنزىلىدىن ھەرتەرەق ئەزەم ئەيىزىدىم كوزدۇم،
 كىم ئول مەجلىسدا مەترەپ ئىلكىدا چەڭگۈ راباپ ئەردى.
 يەنە بىر ياندا گۈلگۈن بادە بىرلە سەمتىن ساقى،
 داغى بىر ياندا ئەھباب ئىلكىدا كىتاپ ئەردى.
 مۇغەننى نەغمەسى ساقى شارابى شېئىر مەزمۇنى،
 بىلە ئول بەزم ئەھلى كامرانۇ كامىياپ ئەردى.

6

بولماغىل بى ئەقىل نادانغا گىرىپتار ئەي كوڭۇل،
 قالماغى نادان بىلە مەھزۇن ئەسرار ئەي كوڭۇل.
 ھەر پەرى تەلئەت نى مەھبۇپ ئەيلىمە ئاقىل ئىسەڭ،
 بولماغى سۈرەت كوڭۇل بەرماكتىن ئەھشار ئەي كوڭۇل.
 بولسا نادان بىر مالامەت ئۈزۈن رەسۋا قىلدۇر،
 بولما ھەرگىز تەقىل خو نادانغا دىلدار ئەي كوڭۇل.
 يارلىغ قىلماق غە تەمكىن لىك مۇسەففا دىل بىلدۇر،
 بولماغىل ھەر تىرە تەنەتكە خىرىدار ئەي كوڭۇل.
 ھەر قەدى رەئناغە شەيدالىك ئېرۇر بى ئەقىل لىك،
 بولماغۇنچە خۇلقى دىن زاتىدا ئىشار ئەي كۇڭۇل.

ئىشقا رەمزىدۇركى نادانغە ئىنىڭ يوق نىسبىتى،
باردۇر ئۇشاق ئارا يۈز شىۋە ئەتۋار ئەي كوڭۇل.
قىل نەسبەت ناقىسى بىھۇشى غە بۇ باپ دىن،
بولماغىل مۇندىن كىيىن نادان بىلە يار ئەي كۆڭۈل.

7

بولدى پەيدا بۇ زامان بىر مۇنچە نادان بى ئەدەپ،
ئەھىل دانىش ئالدىدا ھەردەم قىلۇر بىھۇدە گەپ.
سۆز قىلۇر تەرزىنى بىلماس داغى بىلماسلىك نى ھەم،
مۇنچەلىك بىلە ئاڭا تۇڭلۇك بولالماس ئىكى لەپ.
بىلمايىن نادالىغىن نادانلىغى ئەيلار ئەل ئارا،
بەلكى قويىمىش ئۇزلارنىگە ئەھل دانىش دىن لەقەب.
چىھرىسىدا كىبىرنىڭ تائىسىرى دىن يۈز تىرەلىك،
كورگۇزۇر ئۆز كوڭلىدا پىشانىسىدا تاب - تەب.
ئۆزىنى رەئنا بىلىپ كىيگاي ھەمە زىبا ئىگىن،
كورگان ئەل دەرلار ياراشماپتۇ بۇ ئادەمگە ئەجەپ.
لەبلارى چەكان تاماكۇ دۇددىن ئەفسەردە قاق،
بىلىگاي ئول ئۆز كوڭلىدا گوياكى خىرماي رەتەب.
ئولتۇرۇر دۇكاندا شاھلىغ تەخىتىگە مىنگان كەبى،
گوپىيا بەخشەندەسى مولۇك ئەجەم بىرلە ئەرەب.
بارچە خاتۇنلار تۇغار ئون ئايدا بىرنى ئادەتى،
ئول تۇغار ھەر ئايدا ئىكى مەرتەبە تارتىپ تەئەپ.
خاتىرىدا ئاخىرەتدىن زەررىچە قورقۇنچى يوق،
فىكىرىدا يوق رەھىمەت ئەتكەيمۇ خۇدايىم يا غەزەپ.
ناقىسا ئول فىرقە ئەھۋالنى دىماك ئەرماس زورۇر،
بى ئەدەپلاردىن يىراق بولماقغە كورگۇزگىل تەلەپ.

بولماي پەيدا تىلىسىم ماۋەمەن بولماي ھايات،
تا نەفەس باقى دۇرۇر بولماس تىرىك لىكدا شىپسات.
گەر كوڭۇل ئىچرە ھاۋا مەۋجى ئەردۇر تەشۋىش دۇر،
بۇ ھاۋادىن دۇر ھاۋادىس مەئدەن ئالتە جاھاد.
ئەيىكى ئەيلارسەن بىنا تورماق غە بىلماي تۇرماقلىق،
شەرم ھەقدىن قىلماقلىق بارى ئۇلۇكلەدىن ئۇيات.
مەتلىق نۇر ئولمۇغۇق كەتماي ئۇزۇڭدىن بىر نەفەس،
سۇبە بىخۇد بولغاندىن مەھرىدىن يۇز كوردى فات.
بول تەجەرىدى پىشە ئەيلارسەن ھەۋەس ئىسىغ نەفەس،
ئەيسى ئەنفاسى بىلە ئاندىن ھايات بولدى مامات.
ئىشق ۋادىسىغە يۇز قويماي قۇتۇلماق سوئەت ئارا،
تا سىپەند ئوت ئىچرە كىرماي بولماي پەيدا قانات.
بادە نۇش ئەتماي سۇزۇڭ ئوتماس كىشىگە ھىچ ۋەقەت،
ئىچمايىن سۇ كەسىمادى تىغ ئولسە تىل يەڭلىغ قالات.
قەتلىق قىل نەفەسلىك ھاۋاسىن ئىستاساڭ ئازادەلىغ،
بۇت ئۇشاتماي ئازەر ئوغلىغە قاچان تەگدى بارات.
ئەھل دىل قەدىغە خو قىلماي فانا ئەيلاپ ئۇزىن،
ھىچكىسى ناقىس خۇدانىڭ قەھرىدىن تاقماس نىجات.

بولدى خىيالنىڭ غىمىدىن خالى كوڭۇل غەم بىلە پۇر،
بۇ سەدەف قەترەنى يۇتماسدا كوزى يار دەدى دۇر.
قۇل دىدىنىڭ قۇل دەپ ئىدى بولدى قۇلى بارچە جاھان،
قۇل ئەنىڭ قۇللىغىدىن بولسە نىتاڭ قۇل كەبى ھور.

مۇر ھايات ئەلگە ئەماس فارسىلاپ مۇر دىماگنىڭ،
 بۇ مۇرۇۋەت دىن ئەمەس گەر ئەربىي بولسە بۇ مۇر.
 زەر دىمە ئىش قىلغىن زەررە سۇفەت زەررەيدىكە،
 ئىلتىفات ئەيلە دىگىل ھەر بىرىكى كىل بارى زۇر.
 بىر نەچە تالىپ بىر - بىر كىزىبان تاقمادى بىر،
 ۋەسلىنىڭ خەرىمىدىن بەر دىمادىڭ دانىنى بۇر.
 فەرقىراپ باردى كوڭۇل فەررا دىدىڭ تاجىسۇن دىپ،
 تافتى فەر كۇيۇڭ ئارا يوقتۇر ئاڭا تاقەت قۇر.
 گەر دىمە ئاڭلا دىسام گۇر كەرەگان گەر زۇڭ ئۇدىن،
 ۋەز نىياز گور ئىسە ھەم قىلماغىن كەتكالى گور.
 قىرقىرار جانۇ كوڭۇل كوزۇ قاراغىڭ بىمەدىن،
 ناقىسى ئەمىزدەكى قىررۇ دىگىل بولمىسە قۇر.

10

باتىنى بولسا قارا يۇز ئاتىنى بىلمە سافا،
 بولمىغاي قوي بىلە تەڭ گەرچە ئېرۇر ئاتۇ - كالا.
 بىلمىسە دىل ئىشىنى ھەر يۇزى ئاق گۈلچىمەرەئى،
 ئىكى ئالەمدە ئىنىڭدەك يۇق ئېرۇر كوڭلى قارا.
 يار ئىمەس ئۆلكى كۆلەر ئول كىشىگە شىۋە قىلىپ،
 يار ئول دۇركى قىلۇر يارىغە ھەم ئىستىغىنا.
 ئەھىل ئىرفان ھەمە ۋەقىت غەرىق ئىرۇر ھەيرەتتە،
 كورسە ھەر كىمەدە ۋافا جاندىن ئىتەر راست فىدا.
 بۇ فانا دەپىر ئىچىدە ھاسىل ئىتتىپ ئىش ئەي دىل،
 يار كويىغا بىرىپ يار كەبى باش ئوينا.
 ناقىسا خەستە كەبى ھىچ كىشى ھەيرەتلىك،
 ئەي پەرى رەھىم قىلىپ ھالىتىغە ئەيلا ۋافا.

بار ئەرەشش بىر گورۇھى جۇملە نادان،
 ھەمىشە زىكرى فىكرى ئاش ئىلە نان.
 ئۇزنى بارچەدىن يوقارى چاغلار،
 ۋەلىكىن جايى ھەق نەزىدە زىندان.
 غورۇرى كىبىردىن ھەقنى ئۇنۇتىش،
 دىمەس ھەرگىز تۇبەن گە بەردى كىم جان.
 ھارامۇ شىبەدىن ھاسىل ئەتەپ پۇل،
 كىيەر ھەر نوۋ كوڭلاڭ بىرلە ئىشتان.
 قەدىمقى رەسمىدە ئەرەس لىباسى،
 ەمە كىيىنگان لىباسى فەئىل شەيتان.
 تاماكۇ بىرلە بەڭنى رەسىم قىلمىش،
 دىماسلار چەكىنگاننى ئەسلى ئىنسان.
 ئۇزنى چاغلانغاي ھاتەمدىن ئارتۇق،
 ماپادا قىلسا ئىكى تەنگە ئىھسان.
 غىزاسى دايمى ئاق چاي، ساسۇ،
 قىلۇر ئوز نەفسىنى ئون پۇلدا ھىمان.
 بىرەر دايمى غىرىپ ئاجىزغە ئازار،
 دىلى قاتىغ، لىبى گويە نەمەكدان.
 سۇيەرلەر كىمكى فاسىق بولسا خوشلاپ،
 قاچارلار ئۇچراسە ناگاھ مۇسۇلمان.
 ھەمە بىھۇدە گەپ مەھبۇپ ئۇلارگە،
 ئۇلارنىڭ دۇشمىنى ئەركانۇ ئىمان.
 تۇگانمەس ئاقىسا ۋەسقى ئۇلارنىڭ،
 خوسۇسەن بارچە ئىشىدا سۇزى يالغان.

پەيدا بۇلۇپ دۇر بۇ زامان،
 بىر مۇنچە ھورۇن لاماكان.
 قىچقىرسا ئىشقى ئول دەۋەن،
 كەلمايدۇر ھەرگىز شۇ زامان.
 قايداغ قىلادۇر دەپ قېنى،
 داسقاندا قويسە يەتە نان،
 ئىكى يانغە سىنجىقاپ،
 قويمايدۇ يەپ بىر تىكە نان.
 چاينى ئەلىپ چىقۇنچەلىك،
 داسقاننى ئول قىلغاي پالان.
 ناندىن ئەسەلنىڭ پەرقىنى،
 قىلماس ئۇزى ئاز جاھىلان.
 ئەمما ئۇزىنىڭ ئۆيدە،
 ئايدا يىمەس بىر دانە دان.
 سۇستىلىق ئۇنىڭكى پىشەسى،
 بويى ئەغىر، جانى گىران.
 قىچىرسە بىر كىم نەزەرگە،
 ئۇچقاي قانات بىرلە راۋان.
 سايىلغە بەرمەس بىر دەرەم،
 ئالغاي ئۇزى مەن دەپ پالان.
 ھۇرۇلمۇغىدىن توشىدە،
 يوق كوڭلۇكى بىلە چاپان.
 ئەھلى ئايالى دەر بەدەر،
 ئىستاپ چىقادۇر پارچە نان.
 بولغاچ مەئىشەت تەڭلىكى،

زىق ئولغۇسىدۇر بۇ جاھان.
قىلماس خۇداغە بەندەلىك،
قورقۇپ ئىلاھىدىن نىھان.
چىقىماس كۆزىدىن زەررە ياش،
قان توكىسە كوزدىن ئارقان.
قىلغىل خۇدايا رەھىمىتىڭ،
ئاسى لارە دارۇل لامان.
بەرگىل ھىدايەت نۇرىدىن،
قىلغىل ئۇلارنى پادەۋان.
ناقىس ئۇلارنىڭ زىممەنى،
قىلمە ساڭا ئوخشە ناتىۋان.

13

تاپىلماس ئالەم ئىچىرە بى غەرەز بىر ئاشىنا ھەرگىز،
كىشىكى خالىسا لىلالا ئەمەس ھاجەت راۋا ھەرگىز.
تەۋەججۇ ئەيلاساک كۆڭلۈڭ ئارا خەللاق ئالەمگە،
باشىڭغە كەلمىگەي بۇ ئالەم ئىچىرە ھىچ بالا ھەرگىز.
جاھاندا فانى بولماي ئوزلۇگۇڭدىن ئەي تەلەپ خىلى،
تاپالىماسەن رىيازەتتىن كۆڭۈل ئىچىرە ساپا ھەرگىز.
ئىرادەت ئاستانىدا ئۇزۇڭنى خاك قىلماس دا،
ساڭا يەتمەس ماشايىمىدىن كولاھ بىرلە قابا ھەرگىز.
تەلەپ كۆيىدا چەكمەي دەردۇ رەنج بى ناۋالدىقنى،
تاپىلماس ئەھىل ھىممەتتىن ساڭا لايىق ناۋا ھەرگىز.
ئۇزۇڭ سالىم ۋەلى كۆڭلۈڭ ھەۋەس بىرلە مەرىز ئەرمىش،
ھىكم ئىشقىدىن ئوزگە كىشى قىلماس داۋا ھەرگىز.
باقا ئىستار كىشى پىر ئىشكىدە ئۇزنى پانا قىلمىسۇن،

ئۇزىدىن كەچماگۇنچە بولمىغاي ھاسىل پانا ھەرگىز.
 دىساڭ ناقىس بالا كورماي بۇ يۇرگەن بى ۋاڧالاردىن،
 كىشىگە قىلماغىل ئومرۇڭ ئىچىدە بىر جاڧا ھەرگىز.

14

تەلبەلىكىدىن ھەر زامان ئىتدەك يۈرەر مەن كويىدا،
 ئەرسىيە مەھشەردە ئانداغ ئاچىغ ئەنغان بارمىكىن.
 ئوتسە يانمىدىن بىناگا باقماغۇم كوز ئۇچىدىن،
 قورقارەم كىم ئارقىسىدا بىر نىگىھبان بارمىكىن.
 كى كىلۇر ئۇتتۇ ھايدىن چىەرەسى گۈلگۈن بۇلۇپ،
 ھىچ باغ بارمۇ ئىنىڭدەك گۈل قىزارغان بارمىكىن.
 يول يۈرەردە باقسا ناقىس ئاڭا كىم باشى قالۇر،
 بۇ سۇڧەتىدە دىگەي ئول كىبىك خارامان بارمىكىن.

15

تۇشۇپ باشىمغە سەۋدا ئىقتىدىن بىردەم قارارىم يوق،
 تىلەپ ۋەسلىن يۈرەر مەن ھەر تەرەپ باقسام نىگارم يوق.
 كۈرۈشسەم ھەر قەيۇ ئادەم بىلە ياۋەرلىك ئەيلازلىك،
 كۈگۈل دەردىن دىسەم رەھىمى كېلۇرگە ھىچ يارىم يوق.
 غىمىنى

16

چۇنۇن دەشتىدە يەتەس ئاھ گەردىم چىقسا كاھىمىدىن،
 نەزەر قۇشكۇنچە سەكرىپ يوتكەلۇرمەن ئوز ماقامىدىن.

مەي ئۈچۈن مېغ نى ئىكرام ئەيلاسام مەن ئەتمە ئەي ناسە،
 مەنى يازغۇرمە ئەسلى يوق سوز ئەلە ئوز مارامىدىن.
 ئۇتالماس ھىچ قۇشلار ئوز ھاۋا مەھران تۇنى ھەرگىز،
 فېغانىم دۇدى ئاھىم بەرقىدىن ئەتراپ كامىدىن.
 كۈگۈللەر سىرنى بىلگەي ئىدى چۇن خانىقاھ شەيخى،
 كى مەھفۇزىل ئولسە ئەردى قەترە غە دەرد جامىدىن.
 ۋىسالى نۇشىن ئىستەپ شەرىپەت ھىجران نىسپ ئولدى،
 ئاشىم ئەچىلمادى ئوزنى يوق ئەتمەي ئەھتىمامىدىن.
 سىنەمگە كاكىلۇڭدىن كىم دىماغىم تاپتى ئەندەك بوي،
 ئىدى كەتەس ئەنىڭ بىر ئۇمۇردۇر ھەرگىز مىشامىدىن.
 كۈگۈل قەسىرىدە مېھمان ئىشقىن ئەتمەگلىك نە ئىمكاندۇر،
 كى فېكىر ئەتمەك نىشانىن ئاڭلاغىل بۇ دالۇ لالىمىدىن.
 تىلەپ ۋەسىلىن يىتەلەي قالغان ئەرمانىم كى مەخفەدۇر،
 ۋەلى مەئلۇم ئېرۇر ئۇشاق غە تەرزى كالامىدىن.
 خىيالى قۇشلارنى سەيىر ئەتەك ئۈچۈن ئول پېرىۋەشنىڭ،
 توزاغلار فېكىرىدىن ھەر نەچچە قۇردۇم ئۇچتى دامىدىن.
 ماڭا بەسدۇر قارا زۇلغى بىلە ئول نۇرلۇغ ئارىز،
 نىتاڭ ناقىس ئەگەر فەرق ئەتمەسەم سۇبھۇمنى شامىدىن.

17

جان فېدا ئەيلاپ يولدا بەندەلىك قىلدىم ۋەلى،
 نازۇ ئىستىغنا بىلە ئول شەھرى يارىم بىلمادى.
 مەن شېھىد ئىشقى ئول بولدى غۇبارىم سەربەلەندە،
 ھىچ كىشى بۇ خاكدان ئىچرە مازارىم بىلمادى.
 لالەگۈن بولدى كۈزۈمنىڭ قاندىن ئارىز ماڭا،
 بۈلبۈل بى دەرد چېھرىمىدىن باھارىم بىلمادى.

بىلدى قەدرىمىنى مېنىڭ ناقىس يىراقدىن كەلگۈچى،
لىك دائىم بىرلە يۈرگەن ھەمدە يارىم بىلمادى.

18

چىقتى ئىشىكىدىن بىر پەرى،
مەستانە كوزلۇك دىلىبىرى.
كورگەنچە تويىماس كوزلارم،
كوردۇم ئاجايىپ مەنزىرى.
كورگەچ ئەنى خۇرسەند بۇلۇپ،
ئۇچتۇم يىرىمدىن مىڭ قىرى.
كورگەچ مېنى ئەيلاپ غەزەپ،
ئەي بى ئەدەپ تۇرغىل نىرى.
سەندەك ھەقىرىنى نەيلاكۇم،
سەرف ئەيلاسەڭ مىڭ گۇھىرى.
ئەقلىم ئۇچۇپ ھۇشۇم كىتىپ،
ئاقىتى يۈزۈمدىن مىڭ تىرى.
تىل ئولدى لال لەرزىان بۇلۇپ،
كەتى باشم نىڭ جەۋھىرى.
يىغلاپ كۈزۈمدىن ئاقىتى ياش.
قوندى مەكەس بىرلە ھەرى.
قوپماقغە قۇدرەت بولمىغاچ،
بولدۇم خالايتىق مەزتىرى.
كورگەچ مېنىڭ ئەھۋالىمە،
دىدى، نە بولدۇڭ ئەي كىرى.
يەتكەچ قۇلاغم غە نىدا،
قوپتۇم ئۇزۇم بى تەئىخىرى.

ئەندەك تەرەھھۇم ئەيلەپ،
قىلدى ندا كەلگىل بىرى.
باردىم قاشغە يالبارىپ،
سوردى مېنىڭ ھالىم بىرى.
قۇرقۇنچىدىن دەردۇ دىلىم،
ئەبىدە ئەڭا مىڭ دىن بىرى.
ھالى دىلىم ئاڭلاپ بولۇپ،
ددى ماڭا كەلگىل بىرى،
ئىزدەر ئىسەڭ ۋەسىلىم مېنىڭ،
قىلغىل ئىبادەت يەكسىرى.
تۇن كىچەلەر بىدار ئولۇپ،
قان توك كۇزۇڭدىن ئەكشىرى.
قىلغىل فەقىر بىچارىگە،
ئەھسان كومۇش بىرلە زەرى.
كەلسە تىلەپ سەندىن ئەگەر،
ياپما كۇزىگە ھەم دەرى.
قىلىسام قۇبۇل بولماس ئەجەپ،
ئەيلەپ سېنى سەر دەفتىرى.
قىلدىم ئۇزۇمگە ۋەئىدەلەر،
ئەيلاپ قەسەم شۇندىن بىرى.
ئوتكارمىڭايمەن پۇرسىتى،
ئەيلاپ ئاڭا سائەت لەرى.
قىلدى قەسەم ھانىس ماڭا،
شەيتان لەئىننىڭ لەشكىرى.
مەھبۇبغە قىلغان ۋەئىدەدىن،
ئوتتى ماڭا پۇرسەت لەرى.
ناقىس خۇداغە توبە قىل،
كەلگەي ساڭا رەھمەت لەرى.

ھۇسۇن بەرقىدىن يارۇتقاچ شەمىنىڭ رۇخسارىنى،
قىلدى يوق پەرۋانەنى بىچارە يوق ۋە بارىنى.
يالغۇز ئادەم ئەرەس ئول ئاي نىڭ جاھاندا ئاشىقى،
ئاسمان كوزلار ئەچىپ-پىدۇر كورگەلى دىدارىنى.
ھىچ سەۋدا يوقلۇغىدىن بارچە ئەل خامۇش بۇلۇر،
يۈز ئەچىپ قىلدى قىزىغ يارىم جاھان بازارىنى.
ئىكى ئالەم بەرسە ئومىرىن كورماگۇم ئەسلا ئەگەر،
بەرسە ئىلكىمگە ئول ئاي نىڭ زۇلىپىنىڭ بىر تارىنى.
لەب ئەچىپ ئالدىدا بېيۇش ئولغامەن كورگەن ھامان،
قىلغالى كوڭلۇدەكى ھەسرەت-لەرسىم ئىزھارىنى.
ئەي مۇسۇلمانلار ماڭا ئولسەم ئۇقۇماڭلار ناماز،
كورمايىن بوينۇمدا ئول بۇت كاكىلى زۇننارىنى.
باۋەر ئەتمەس نەچە قان يۇتسام يوزى نىڭ يادىدا،
كورمادىم دەپ كوزلارىڭدىن ئىقى نىڭ ئاشارىنى.
ساقىيا تۇغىل فەلەك تاسىدە كۇلگۇن بادەكم،
تاپماغۇڭ لەئىل مەينىڭ مەن كەبى خۇمارىنى.
ئەيكى ناقىس جانىغە رەنج ئىستادىڭ ئەيلاپ چافا،
كورمادىڭمۇ ھەر سەھەردە ئاھ ئاتەش بارىنى.

ھەمدەم ئولغاچ خەستە كوڭلۇم ئەي پەرى يادىڭ بىلە،
كارگاھ ئىقى ئارا يول تاپتى ئەرشادىڭ بىلە.
ئاستانىڭدىن بىراق سالىڭ مېنى ئازاد ئىتىپ،
خاتىرىڭ تاپماس تەئەلۇق بولدى ئازادىڭ بىلە.

ئادىتىدۇر كىم مەگەر توكەك ئەسىرنىڭ قاندىنى،
 ئولتۇرۇپ كوڭلۇڭنى خۇرسەند ئەيلا مەئىتادىڭ بىلە.
 ئەيلاگەن كوڭلۇمنى ۋەيران ئىشك ئىلە ئىشك ئوتى،
 بىر - بىرىگە ياردۇر ئەي شوخ ئەمىدادىڭ بىلە.
 ئاجىز ئولدى سۇرىتىڭ چەكماكدا نەققاشى خوتەن،
 مەشورەت تاقالىمىدى بۇ خەستە بېھزادىڭ بىلە.
 غەمزە بىرلە كوزلارنىڭ خۇنرئىلىقى تاقىلدەلەر،
 قالمادى ھىچكىم تىرىك بۇ ئىكى جاللاڭ بىلە.
 شاھ زۇلۇم ئەتكەچ رەئىيەت كوڭلىدىن كەتكەي فەرەھ،
 لىك خوش ئۇشاق كوڭلى بارچە بىدادىڭ بىلە.
 كىم دىگەي رەھىم قىل ئاشىقە ئول بەدخونى كىم،
 دىمادى شىرىنخە بىر يول كەمسە فەرھادىڭ بىلە.
 زاھىدا ئىنكار ئىشقى ئىتىڭ ئەجەپ يوق تاشلا كىم،
 تەڭرى دوزاخقە سېنى ئەسھاب ئەۋلادىڭ بىلە.
 ناقىسا پەست ئەيلە ئەفغانىڭ ئىنىڭ كويىدا كىم،
 كوزلارىدىن ئوچماسۇن ئۇيقۇسى فەريادىڭ بىلە.

21

دەرد بىرلە كوڭلۇم ئورتاندى نىگارم بىلمادى،
 دۇشمىنىم بىلدى ۋەلى ھالىم نى يارىم بىلمادى.
 ھىجرىدا سەبىرمۇ يوق ئولدى خەرەد ھەم بولدى يوق،
 ئول مېھى نامھىربان نە بولدى كارم بىلمادى.
 بولغالى رەسۋايى ئالەم ئىشقىدىن قان يىغلارەم،
 رەھىم يوقلۇغىدىن ئول ئاي بۇ رۇزگارم بىلمادى.
 دەشت ئارا مەجنۇن ئاياغىمغە باشىن قويغاي ئىدى،
 كورسە لېكىن مېھۇشىم بۇ ئەئىبارم بىلمادى.

باغ ئارا بۇلبۇل فېغانىمنى كۆرۈپ ھەسرەت يېدى،
 ئول مېنىڭ نازۇك تەبىئەت گۈلۈۋازىم بىلمادى.
 كۆھنەكەن نىڭ روھى رەمىز ئىشقى نى سورماق ئۈچۈن،
 ئىستادى ئەمما مېنى ناقىس قارارىم بىلمادى.

22

دىن سېتىپ بۇغداي قۇناقغە قونماغىل سەھرا ئارا،
 نىيلاگايىسەن تاڭلا مەئشەر، دىن سېتىپ دۇنيا ئارا.
 شۇمشۇلۇپ فۇچقاق مۇشۇك دەك ھەركىشىگە سۈركىشىپ،
 پۇل تاپىپ مەھكەم قىلىپ كوڭلۇڭدەكى سودا ئارا.
 ئويىگە بۇغداينى يىغىپ قەرزىم تولا دىپ لاق ئۇرۇپ،
 دەربەدەردۇرسەن كى كىم دۇر سەن كەبى رەسۋا ئارا.
 تاقىيامەت تامغاقتىڭ نەم بولمىغاي ئەي ھىيلەگەر،
 ئۆمۈر ئۆتكارساڭ بىلىق دەك ھەم ئۇلۇغ دەريا ئارا.
 ھەر نەچچە ئالدىڭغە كەلسە مالۇ پۇل ئەلىپ بۇلۇپ،
 كورمادىم دەرسەن سالىپ ئۇزۇڭنى نابىنا ئارا.
 ئادەت ئولغاچ بۇ ھۇنەر ئەھل ئايالىڭغە سىنىڭ،
 تۇرغالى قويماس بىرەر كۈن مەنزىلى مەئۋا ئارا.
 بۇ جەھەتدىن يوقلۇغۇڭ پەيدا ئارا بى ئېتىبار،
 يوقىغىسە ئوخشايدۇر سېنىڭ پەيدالىڭنىڭ پەيدا ئارا.
 شۇكرى قىل ناقىس كى بەرمىش دۇر قانائەت ھەق ساڭا،
 بەرگۈسى شاھىدكى مەنزىل ئاشىقى شەيدا ئارا.

23

سۇبھ دەم گوردۈمكى بولمىش دۇر ئاجايىپ زار شەمە،
 تىل چېكەر ئوز ھالنى قىلماق ئۈچۈن ئىزھار شەمە.

كويماسە كوڭلى ئەنىڭ پەرۋانەسىنىڭ ئاھدىن،
 نىڭا مۇنداغ مەجلىس ئىچرە بولدى ئاتەش بار شەمە.
 شامدىن تاسۇبە دەم يىغلاپ كۇيۇپ قايمىم بۇلۇر،
 ھىجرە شامىن ياد ئىتىپ گويما ئىرۇر پىدار شەمە.
 ئىشقى سەۋداسىغە تۇشكان نەقدۇل ئەھباب ئۇچۇن،
 بەزم ئىتار ساڭا مەدە قىلدى قىزىغ بازار شەمە.
 بولدى ھىجران كىچەسى بىكىس دىبان گويما مېنى،
 تىرە كولىم رۇشەن ئەيلاپ مەۋنەسۇ غەمخار شەمە.
 شەمە دىن ئورگاندى كوڭلۇم ئىشقى ئارا كويىمەكنى كىم،
 باردۇرۇر كويىمەك ئۇچۇن ھەر كىچىدە تەييار شەمە.
 ئەي كۇڭۇل ئىززەت تىلارسەن شەمەدەك پىدار بول،
 ھىچ مەجلىس ئىچرە بولماس بۇ جەھەتدىن خار شەمە.
 ساقىيا گۈلگۈن لىبىڭنىڭ ھىجرىدىن قان يىغلام،
 ئويىلەكم كورمەي سېنى يىغلا كۇزى خۇنبار شەمە.
 چەرخ دون رۇشەن كۇڭۇللار دۇشمىنى دۇر گۇيىيا،
 ئورتانۇر بى جىرىم دايمىم ئوت ئارا ناچار شەمە.
 قۇرمە مەجلىس دەردى يوق دون تەبە بىرلە ناقسا،
 كىم ئېرۇر ئانداغ كىشىدىن تەڭرى دەك بىزار شەمە.

24

سۇبىھ سادىق دۇر يۇزۇڭنىڭ بەندەسى ئەي گۈل بەدەن،
 لەبلارنىڭنىڭ چاكىرىدۇر باغ ئارا گۈل ھەم سەمەن.
 كوزلارنىڭدىن تارىم ئۈستىدە كاۋاكىپ دۇر خىجىل،
 تىشلارنىڭدىن مۇنئەسىل دەريا ئارا دۇررى ئەدەن.
 قامىتىڭ كورگەندە باشىن يەرگە قويغاي سەرۋى گۈل،
 كاكىلۇڭ ياندا خاك ئولغاي ھەمە مۇشكى خۇتەن.

بىر كۇرۇپ ھوسنۇڭنى جانىمنىڭ ئىچىگە تۇشتى ئوت،
 ئۇشۇ ئوتنىڭ خەرقىتىدىن كۈل ئۇلدى خەستە تەن.
 قۇرقتىڭىدىن قالمىدى ئالدىمغا ئوتتۇ كەلمىگەن،
 ھەزىنۇ ئەندۇھ بالا يۇ كولفىتتۇ دەردى مەئەن.
 گاھ ئىتىڭگە باقمىغىڭىدىن جانىمە خەنجەر تىگەر،
 گاھى باقماي ئوتكەنىڭىدىن جانىمە سانجەر تىكەن.
 يادە رۇخسارىڭ بىلە تۇرغان يىرىم گويا ئېرۇر،
 ھەر تەرەپ گۈللەر ئېچىلغان جەننەت ئاسا بىر چۈمەن.
 ئارزۇ ناقىسىغە لوتفۇڭدىن بۇدۇر ئەي نازىنىن،
 ئەيلاساڭ ئولگاندا رەھىم ئەيلاپ قولۇڭ بىرلە كىپەن.

25

قوشمە ئەي موئىن كودۇرەت ھەرفىنى ئىمان ئارا،
 ساقلا كوڭلۇڭدا خۇدايادىن ئىلىق دەك جان ئارا.
 سال كۈزۈڭ ئالەمگە ئىبىرەت ئەينىدىن تەھقىق ئۇچۇن،
 زاھىرو باتىن تافاۋەت كويدۇرۇر ئەئىيان ئارا.
 مۇمكىن ئولماس ھەرنە ئوز تۇرىچە تاپماق ئەئىنبار،
 ھەر نەچە تەدبىر سەئى ئەئسە ئەگەر ئىمكان ئارا.
 پەست دۇر ئالتۇن كۇمۇش دىن قەلەيۇ رو قىممىتى،
 ۋەرنە ئەردى گەرچە ياتماقدا بارا بەر كان ئارا.
 ئۇنچ نەرخىدىن بۇرۇنچ قىممىتى بەس پەست دۇر،
 گەرچە يوق مۇندىن مۇكەررەم راق نىمەرسە دان ئارا.
 قويۇ ئەچكۈ ئات كالا مىقەدارى كەم دۇر ھەم زەبۇن،
 فىلۇ ئەشتەر بارچەدىن ئەلا ئېرۇر ھايۋان ئارا.
 ناقىساكىم قەدرى كەم دۇر ئەھل ئىلىم قارىيۇ دەرۋىشنىڭ،
 فاسقۇ بەدكار بەدخو موھتېرەم ئىنسان ئارا.

يوقى غىزائى پىل ھەقىقەت خوش مەزد ئوي ناندىن،
ئەل قىلۇر مانتۇ ھەۋەس بازارىدا قاسقان ئارا.

26

قويمادى ئوز ھالىمە بۇ ئىقى جادۇ فەن مېنىڭ،
ئەيتا پالمايمەن قاشىدا جان مېنىڭ يا تەن مېنىڭ.
ئەيلاپ ئەردىم ئەھىد گۈلرۇخلارگە ھەرگىز باقمايىن،
سندى ئەھدىم يۈز ئەچىپ بىر شوخ بىر شىۋەن مېنىڭ.
ئوتسە بۇلبۇلدىن فىغانىم تاڭ ئەمەس ھەر سۇبھىدەم،
كىم ئېرۇر يارىم نىگارەن چەرى گۈل خەرمەن مېنىڭ.
ھىچىر نىسىمدىن ۋىسال ئىچرە دىسەم ئازادە قىل،
يۈز تاغا پۇل بىرلە ئىملا كورگۈزۈركىم سەن مېنىڭ.
دوستلار كويىدا ئىتلار جەركەسىن قىلماق ھەۋەس،
بولمىشىم دىۋانە بەسددۇر مەنزىلىم گۈلخەن مېنىڭ.
يەلگە كەتكەي ئاقبەت پالۇ - پىرىڭ گۈل بەرگىدەك،
دىمە ئەي بۇلبۇل ئەگەر ھۇشيار ئىسەڭ گۈلشەن مېنىڭ.
ۋادى ئى مېھنەتتە مەجنۇن بىرلە بولدۇم دائۋەگەر،
ئەيتتۇر ئول مىسكىن مېنىڭ دەشت ئىچرە مەن مەئىمەن مېنىڭ.
دىماگىل ناقىس بۇ مەرزەد ھاساسىدىن ئەر ئىسەڭ،
نوهنىڭ ئومرىنى تاپساڭ ھەم ئېرۇر ئەرزەن مېنىڭ.

27

مەترەبا كوپ چەكمە ناخىن كىم جاھان ئۇرتانمىسۇن،
پەس تۇت سوتۇڭنى سەن كۈن ماكان ئۇرتانمىسۇن.
ئىلىكىڭا ئالغىل كامانچە سۈركىيىل ئاھىسنەكىم،

بەزم ئارا ئوت تۇشكاچ ئەبرۇ كامان ئۇرتانمىسۇن.
 بۇكى كوپ چەكتىڭ ناۋا ئۇشاق ئارا ئوزھال ئىلە،
 رەھىم قىل كىم بىر سۇرۇك بى خانىمان ئۇرتانمىسۇن.
 ئويلەكىم دافنىڭ ساداسىن ئاشۇرۇرسەن چەرخدىن،
 تىتىرىشۇر خىل مەلەك كىم ئاسمان ئۇرتانمىسۇن.
 ئاسراسام كوكسۇمدە ئەفغانىم چىقارماي سۇبەدەم،
 ۋەجھى بۇكىم زىرۇ بىم چەكسەڭ فىغان ئۇرتانمىسۇن.
 باردى كۆيۈڭغا ماقام ئىستاپ ئىشتىماك كە مۇقام،
 يۈز كوكۇلكىم ھازىر ئول بۇ كارۋان ئۇرتانمىسۇن.
 جان ۋىسالنىڭ نى تىلەپ تەن ئىچرە تىنماس بىر نەفەس،
 خامۇش ئول كىم بىر لەھەزكىم بىچارە جان ئۇرتانمىسۇن.
 ھىچ مەجلىس خالى ئەرماس دۇر يامانۇ - ياخشىدىن،
 دىمادىڭ رەھمەت قىلىپ ياخشى - يامان ئۇرتانمىسۇن.
 تار تەنبۇرۇڭ خىيالىدىن چىكار ناقىس فىغان،
 نوھدۇر ئۇشاق ئاراكىم ناگىھان ئۇرتانمىسۇن.

28

مىھر كوز تۇتتۇم ئول ئۇتلۇغ چىھەر گۈل رۇخسارىدىن،
 يەئنى كوكۇلۇمنى ئىلىپ دىل بەرمىگەن دىلداردىن.
 قىلىدى بىر زەرەچە ھالىمغە پەرۋاھ ئاھ كىم،
 كورگۈزۈپ يۈز مىھىر بىر مىھىر ئوتىمىسە ھەر بارىدىن.
 لەھز يۈز كورماككە يۈز مىڭ كوز بىلە قىلسام نەزەر،
 باقماغاي كوز ئۇچى بىرلە ھەم نىگارم ئارىدىن.
 يۈز كۈن ئولتۇرسام فىراقى بىرلە ئول ۋەيران ئارا،
 بىر خەبەر ئالماس قاين كەتى دىبان بۇ زارىدىن.
 ئارى ئىززەت مەسنەددە ناز ئىلە تۇرغان كىشى،
 قايدا پەرۋا ئەيىلەگەي ھىجرىدە ئولگەن زارىدىن.

دىلبىرىم دۇر ياشلىقىدىن ھوسىنىنىڭ مەغرۇرى كۆپ،
بۇ سەبەپدىن بى خەبەر ئىشقى ئىچىرە ھەر ئەتۋارىدىن.
بولدۇم ئەمدى ئىشقى ئارا رەسۋايى ئالەم ئاقىبەت،
فەرق قىلمايمەن يارانلار سۈببەھەنى زۇننارىدىن.
ناقىسا ئەيلاپ شىكايەت دەھردىن زار ئۆلمە كۆپ،
كۆرۈم دەپ ھىچ كىم ۋاڧا بۇ چەرخ بىد كەردارىدىن.

29

مەست ئۇلۇر دۇنيا ھوسۇلدىن ئەزەلە ئەسلى پەست،
ئەسلى پەستلىك دۇر بۇلۇر ئانداغ نىجاسەت بىرلە مەست.
ئەسلى كۈنچى يا قەلەندەردۇركى بولماي مال ئۇچۇن،
بىرنەچە ئەسبابى فانى گەندىسىغە فايى پەست.
تەڭرىنىڭ مەردۇددۇر ئالتۇن - كۈمۈش ئەي دوستلار،
خوشلادىلەر ئىنى مەردۇد ئولغۇچى رۇز ئەلەست.

30

ماڭا باق كور ئۇزۇڭنىڭ ئەكسىنى مەرتات ھەيرەت مەن،
قازاز جاجاجى سەقىل ئەيلاگەن ئايىنە تەينەت مەن.
بىر ئوتلۇغ چىھىر بەرقى جىسىمىمە ھەرياندا قويمىش داغ،
نىتاڭ قىلسام تافاخىر ئەل ئارا تاۋىس جەننەت مەن.
قاچىپ ھىجىر ئوتىدىن مۇمكىن ئەمەس ھەرگىز ئامان تاپماق،
ۋەلى ھەريانغە سەكرىپ يەتمىسەم مەئزۇر چۇرئەت مەن.
ئايغ ئاستىدا خەسەك يەنجىلىپ چەكسەم جافانى تەڭ،
كى بىلدىم چۇن ۋاڧا كورماسلىگىم چەكەمەي مۇزەللەت مەن.
مىنى ياد ئەيلاماڭ بەزم ئىچىرە ئەي ئەھل تەلەپ ھەرگىز،

مۇكەددەر كوپ كۆڭۈلنى ئەيلەگەن زەنگار كولفەت مەن.
 تەرەددۇد تىغىدىن بىسىمىل ھەمە لىكىن ئامان ئىزدار،
 تافا ئالمام بۇ جاھاندا بىر نەفەس ئۇرغۇنچە فۇرسەت مەن.
 قەدىم

31

نتايىكى بىر قارا كوز دىلرabaغە كويدى كوڭۇل،
 نە دىلرabaكى جاھانغا بالاغا كويدى كوڭۇل.
 بولۇرمۇ ئەمدى قۇتۇلماق قارا بالالاردىن،
 بالا مۇئەللىسى قاشى قاراغە كويدى كوڭۇل.
 ئوت ئىچرە قىل كەبى پىچ ۋەخىم بولدى كچەلارى،
 قاچان كىم ئول بۇت ئاتەش لىقاغە كويدى كوڭۇل.
 ۋافا سۇزى لىبى يانغە يىتىن كىلالمايدۇ،
 بۇ لەھز بىلدى يەكسەر جافاغە كويدى كوڭۇل.
 ئەرەقدە غەرق بولۇر ئاينەگە چۇ قىلدى نەزەر،
 ئەجەپ پېرىۋەش ساھىپ ھاياغە كويدى كوڭۇل.
 فەلەكدە ئاي بىلە كۇندۇر كىمىنە شاگىردى،
 ۋۇجۇدى نۇر جامالى سافاغە كويدى كوڭۇل.
 ھىمىشە جور قىلىچىن مېنىڭ باشىغە قويۇپ،
 رەقىبلارغە قىلىشى ۋافاغە كويدى كوڭۇل.
 شىكايەت ئەيلامە ناقىس نىگار رەئىنادىن،
 نىتەيگە بىر قارا كوز دىلرabaغە كويدى كوڭۇل.

32

ۋە قايان بارغان ئىمكان دۇر يارۇ دىلدارىم بۇگۇن،
 كىم يوقى ئولمىش دۇر كوڭۇل ئالغان خېرىدارىم بۇگۇن.

ھەر نەچچە ئەل ئالسە كوڭلۇمنى لەتافەتلەر بىلە،
ئول جافادۇر بولمىغاچ يارۇ ۋافادارم بۇگۇن.
ئاڭلاغاچ ئاقشام يوق ئولغان نىگارم مەھۋەشم،
ئوتتى گەردۇندىن ئىگىزراق نالەيۇ زارم بۇگۇن.
كوزلارم گويياكى جەبھۇندۇر يۇزنى كورمىغاچ،
تاشلادى دەرياغا ئاخىر ئىكى خۇنبارم بۇگۇن.
بولدى يادىدىن ئاجايىپ شورلار كوڭلۇم ئارا،
بولماغاچ يانىمدا ناقس ئول جافاكارم بۇگۇن.

33

ئەي كوڭلۇ ئانداغ بۇزۇلمىش بۇ جاھان مەئمۇردىسى،
كىم ھەممە مارجان نەما ئەمما ئۇزۇمنىڭ غۇردىسى.
بارچە خوش قامەت ساڧا تەلئەت ۋە لېكىن باتىنى،
ئاق قۇناق شاخى، سۇنۇق شىشە، بەدەخشان كۇردىسى.
يوق پۇلى دەپ كورسە دانىشمەندلەردىن ئار ئىمتەر،
ھەر نىچۇك ئىش قىلسە پۇل تاپسە ئوبدان جۇردىسى.
كۇلسەلار بىر - بىرگە باقىپ لەپلار بىلگەي ئەسەل،
لىك قىلغان سوزلارى زەيىكەش زەمىنىڭ شۇردىسى.
ھەزىل قىلغان چاغلار ھەر قىلغان سۇزى بىر يا ئۇقى،
قوفقەلىقىدىن كولگەي ئول يا ئۇقىنىڭ بۇرەسى.
ئىلفەتىن ھەر كىمكى كورسە دەر بۇلاردۇر ئىكى زەك،
بۇ ئىنىڭكى فائىمەسدۇر ئول مۇنىڭكى زورەسى.
ئەل كوزىدە ياغ، گوش، زەدەك، پىياز ئالۇر مۇدام،
لىك قىزغانىپ بۇلۇتدىن بەركىتىكىلىك مورەسى.
ۋەئەدەسى يالغان ئۇزى مومىنىڭ قۇرۇق سولكەت ھەممە،
كەلسە مېھمانلار قاچارغە قازناقدا ئورەسى.

ناقىسا ئەيلەي بايان ئاڭلا بۇلارنىڭ ۋەسقىنى،
 زىلچەدىن ئارتۇق كورنىگەي كوزلارنىڭا بورەسى.

34

ئەي ئانا قىلغان ھاياتىدىن مەسھاغە نەفەس،
 كوڭلۇم ئەيلار دەمبەدەم ھىجرىڭدا ئۆلمەكنى ھەۋەس.
 سەرۋىدەك قامەت بىلە ھەريان خىرامىڭنى كورۇپ،
 ئىزتىراپ ئەيلاپ فىغان تارتىپ ئېرۇر كوڭلۇم چەرەس.
 سەن سىزىن گۈلشەندە ئارام ئالماسام ئەي گۈل، نى تاڭ،
 بۇلبۇل مىسكىنگە گۈلشەن بولمىسە گۈلدۈر قەفەس.
 ئاھ چەكەي نەيلايىن ھىجرىڭدا بىخۇدلۇغ بىلە،
 بولمىسە ئۆلمەكەدىن ئوزگە ياخشىراق فەريادەس.
 بولسە كوڭلۇم مەنزەلى لەئىل لىبىڭ نى ئەيىپ كىم،
 ھەر تەرەپ پەرۋاز ئۇرۇپ شەھىد ئوزرە يەر تۇتقاي مەكەس.
 دەھىر مەيدانىدا سەندىن ئوزگە يۇقتۇر شەھسۇۋار،
 مەن سۇرارمەن تۇسنىڭ گەرۋىيىنى تاقماقچە فەرەس.
 تۇتمىغاچ مەنزىل خىيالىڭ كوڭلۇم ئىچرە ئاڭلادىم،
 كىم بۇ مېھمان خانە فىكىر غەيرىدىن بولمىش نەجەس.
 كەتسە مىڭ جان ئاشىق سادىق يولۇڭدا غەم يىمەس،
 مۇددەئى لېكىن فىدا قىلماس يولۇڭدا بىر ئەدەس.
 ناقىسا كەچكىل سالامەتتىن كى چۈشتۇڭ ئىشقى ئارا،
 قالمىغاي ھەرگىز پۇتۇن ئوت ئىچرە تۇشكەن خارخەس.

35

ئەي ئۇلۇك قەتلى ئۇچۇن قاشى قارا، ساچى ئۇزۇن،

ئەرغانىپ سەرۋى كەبى ئەيلا ماگىل ئەلگە فۇسۇن.
كوز قىزارىپ ياشىم ئاقار سىينەلارنىڭ ھەسرەتتىدىن،
فىكىرى زۇلفۇڭدىن ئولۇپ كوڭلۇم ئارايو روڧۇرۇن.
يىغلارەم ئاھ چىكىپ بەرق كەبى ھەر سائەت،
سىل ئىشىكىمدىن ئاقار يەر يۈزىگە يۈز جەيەۋن.
بىر كىچە نى بۇلادۇر رەھىم قىلىپ ئەي مەھۋەش،
ئەيلا ساڭ ۋەسلىك ئىلە خەرەم ئولۇپ بىر مەھنۇن.
لەيلىنىسىڭ ھوسنى ئۇچۇن چۈلىنى كېزىپ مەجنۇنى،
سەن پېرىۋەشنىڭ ئېرۇر كۇيۇڭ ئارا مەن مەجنۇن.
ئىشىق ئىلى مەندەك ئەمەس خەستە سېنىڭ دەردىڭدىن،
گاھ ۋە خەرەم ئۇلار ئومرۇم ئارامەن مەھزۇن.
كوپ خومار ئولدى بۇگۇن بادە ئۇچۇن بۇ ناقىس،
ساقىيا جامى ئارا مەيگە قۇشۇپ قوي ئەڧيۇن.

36

ئەي پەرى پەيكەر مەلەك تەسۋىر،
يوق ساڭا يەر بىلە فەلەككە نەزىر.
شەد يالمان سۇڧەت قىلۇردا سېنى،
چۇنكى قۇلدۇر ساڭا شاھ ئىلە ۋەزىر.
بولمىغاي چوڭ دىمەك كىچىك كەبى،
سەندىن ئولغاچ ھەمە سەغىر كەبىر.
ھەر خەبەردۇر سېنىڭ يۇلۇڭدا ئەغيار،
سەن ئېرۇرسەن خەبەرگە داغى خەبىر.
تانۇماقدۇر سېنى خەبەر تافىماق،
يوقدۇر ئەنقا نىشانى ئىپىر سەڧىر.
پىرۇھلاردۇر سېنىڭ كۈزۇڭگە ئايان،
سۇڧىتىڭدۇر سېنىڭ ئىلمۇ بەسىر.

ناقىس بى ناۋانى زار قىلىپ،
قىلماغىل فورقىتىڭ قولىغە ئەسىر.

37

ئەي جافا بايىدا ئاتى چىققان،
ئورتەدى بۇ غېرىپىنى داغى ھىجران.
كورمىسام ھەر كۈنى جامالىڭنى،
لازىم ئىرمەس تەن ئىچرە روھ راۋان.
ئول كۈنىڭىم جامال كورگۈزدۈڭ،
تا بۇ سائەت كۈزۈم ئېرۇر ھەيران.
كۈندۈزى ھەر زامان كۈرۈپ تۇرغاچ،
تافادۇر ئەنرەگى تەسەللى جان.
ۋاي كىم كىچەلەر فىراقىڭدا،
نالشىمىدىن زىمىن بولۇر لەرزان.
مەن ۋافانىڭ ھىمىشە مەرسۇنى،
لىك سەندىن جافا كىلۇر يەكسان.
سەن كۈلەرسەن رەقىبەلەر بىرلە،
مەن چىكەرمەن بۇ رەشىمىدىن ئەفغان.
مۇنتەزەر ناقىس بولدى ئەي گۈلرۇخ
قىلماغىل ۋەئىدەنى ئاڭا يالغان.

38

ئەي ئىلىپ كوڭلۇمنى كورگۈزگەن جافا ۋۇ جەۋرلار،
ئورگىنىۋر سەندىن بۇيانقى دىلرابلار تورلار.

ۋەسىنى ئىتار زاھىد بېھىشت ۋۇ ھور ئىلە غۇلماننى،
لىك ئەيلار ئارزۇ كۇيۇڭ باشنى ھورلار.
كورمادى دەۋران سېنىڭدەك خىسراۋ ئازاۋىنى،
گەرچە ئوتتى باشدىن كوپ قەرەن بىرلە دەۋرلار.
نە ۋافادۇر ئەي پەرى كويمەك كۇرۇپ ئەھۋالىنى،
يىغلاغاندا دەرد فورقتىدىن ساڭا مەھجۇرلار.
ئوتتى ئۇزرا لەيلىيۇ شىرىن جاھاندىن ناز ئىلە،
باردۇرۇر كەمتەر كىنرى دەرگىھىڭ مەزكورلار.
مەن تولا بى تاپ ئىدىم كۈندىن بىرى ھىجران ئارا،
دىدىلار ئول لەب خۇمارى دۇر ئۇزى مەخمۇرلار.
ناقسا دىۋانەگە تەھسىن قىلىپ دۇر ئىشق ئارا،
بارچە ئاشقلىق بىلە ئالەم ئارا مەشھۇرلار.

39

ئەي كوزلارى نەزارەسى ئالەمگە سالغان رەستەنەز،
ئارنى ئىچىپ بىر چىقساڭىز ئالەمدە قالغايۇ تىمىز.
گۈلگۈن ئېرۇر يەر سەفەسى قەتىل ئەيلاگەن ئەل قاندىن،
ئول خاك ئەماس قويىشى ئىتىن ئەھىل لۇغەت ھالا سىغىز.
پارە جىگەرلاردۇر بۇرۇن ھىجرىڭدا بولغان قاپ-قارا،
ئەل بىلىمىسۇن دەپ ھىجرىنى دەرلەر ئەنى قارا مېيىز.
نازۇك بىلىڭنىڭ فىكىرىدىن قىلدىن بولۇپمەن زارراق،
ئارى بۇلۇر غەمدىن كىشى لاغەر ئەگەر بادۇر سىمىز.
مەن مۇنتەزىر سىز يارنى كەلگەي قاچان دەپ سورغالى،
بى رەھىملىكىدىن بۇ تەرەپ نەقىش ئولمادى بىر ئىكى ئىز.
قىلسە ئەگەر مەۋلى غەزەپ يوقدۇر ئىلاجى بەندەنىڭ،
ھەر جەۋر كىم سىز قىلساڭىز رازى بولۇر بىچارە بىز.

كويدۇردى ئول يۈزۈك ئۇتى ئىمكان ئۇيىنىڭ بارچەسىنى،
 داغى نەدۇر رەنگىن قىلىپ ئەي گۈل بەدەن ئىچمەك قىمىز.
 ناقىس فانانىڭ دەشتىدە مەجنۇندىن ئارتۇق زار ئۇچۇن،
 ھەر ۋەھشى كىم كوردى ئەنى رەھىمى كىلىپ دىدى ئېسىز.

40

ئىشقى ئەسراىنى ھەر چىھرىسى زىبا بىلمەس،
 بۆلبۈل ئەفغانىنى ھەر بەرگى سەمەن سا بىلمەس.
 ئون مىڭ ماھۋەشىم ھەر نەچچە چەكسەم ئەفغان،
 مېنى ئوز ھوسنى ئۇچۇن ۋالەيۇ شەيدا بىلمەس.
 ھوسۇن ئايۋاندا يۈز ناز بىلە جىلۋە قىلىپ،
 ھىچ گۈلچىھرىنى ئوز قەدرىچە رەئنا بىلمەس.
 ئىشقى بازارىدا ئۇشاقغە غە سەر دەپتەرمەن،
 لىك بىر زەررە كەبى ياندا پەيدا بىلمەس.
 ھەر نەچچە جەۋر جافا قىلسە ماڭا بۇ كوڭلۇم،
 جەۋرنىڭ لەززىتىدىن ئوزگە تەمەننا بىلمەس.
 ئەيلاسام زاھىر ئاڭا ھال دىلىم پىنھانى،
 نازدىن ئاڭلامىغاي يا ئۇزى ئىمىلا بىلمەس.
 ناقىسا ھەر نە دىساڭ بىلىگۈسىدۇر ئول مەسىھا،
 بەلكى ئول رەھىمىنى كىم ئالىم دانا بىلمەس.

41

ئول دەم غېمىدىن نەززارە قىلماس،
 دەردۇ غېمىگە ھەم چارە قىلماس.

ھالسىمىنى سورىماس يۈز يىلدا ھەرگىز،
تاكىم يۈرەكنى يۈز پارە قىلماس.
ئاشق لارى كوپ ئەمما مېنىڭدەك،
ھىچ كىمنى قىيناپ ئەۋارە قىلماس.
يۈز زەخىم خەنجەر تەگسە يۈرەككە،
كىمفېك لارىدەك كوپ يارە قىلماس.
ۋەسىل ئەيلا كۈم دەپ نومىد قىلدى،
بۇ ئىشنى ئۈزكى مەككارە قىلماس.
ناقىس باقالماس ئول يۈزكى ھەركىم،
تا كوزلارنى خۇنخارە قىلماس.

42

.....
.....
ئولتورۇپ يانىمدا سۇندى ماڭا يۈز ناز ئىلە،
بولدۇم ئول دەم خىسراۋ پەرۋىزدىن ھەم كامىران.
نۇش ئىتىپ ئول مەينى مەست ئولغاچ دىدىم، ئەي تەندە خۇ،
ئىزنى بارمۇ كىم قەدۇمۇڭغا فېدا قىلماقتا جان.
نازدىن ئەيدى ئىنىڭدەك مۇختەسەر سەدقنىڭ بىلە،
بولماغۇڭ ئەي بى ئەدەپ بىر زەررە يەڭلىغ شادەمان.
مەن خىجالەتتىن ئاياغىغە قويۇپ غەملىك باشىم،
دىدىم ئەمدە نە بۇلۇر تۇرساڭ قاشىمدا بىر زامان.
كۆلدى لوتىپ ئەيلەپ يۈزۈم سارى بىقىپ ئول پىستە لەب،
بىردەم ئولتۇرساڭ كۆيۈپ ئولسۇڭ تافا ئالماس ئامان.
ناقىسا ئانداغ قەمەر يۈزنىڭ غۇلامى مەن بۇگۈن،
تاكى باردۇر قاچماغۇم ئوز ئورنىدا ئۇشبۇ جاھان.

كافۇر كۈزۈك بىر ئەمزۇسى مىڭ شەھەرنى ۋەيران قىلۇر،
خەنجەر قىلىپ كىرىك لارىن جان خەيلىنى قۇربان قىلۇر.
ئول يۇزكى ئىنىڭ لىمئەسى خۇرشىدىنى ئەيلەر خىجىل،
ئەرباب ھىكىمەت ئەھلىنى ئاينەدەك ھەيران قىلۇر.
گۈلشەن ئارا ئول سەرۋى قەد سەير ئەتكىلى قويسە قەدەم،
بىر بەرگدىن يۇز غۇنچەنى ئوز لەئىل دەك خەندان قىلۇر.
كىمكى ئاشىق ھوسنىگە نازىن ئاشۇرغاچ چەرخدىن،
بىر خەسچە كورمەس موئىتتەبەر، ئاقىل فىدا گەر جان قىلۇر.
يوق دەھىر ئارا ئىنىڭ كەبى ئەيلەر كىمەرسە راست سوز،
لېكىن ماڭا ھەر ۋەئىدەكىم قىلسە ئەنى يالغان قىلۇر.
ناقىس يولىدا زاردۇر كوز ئۇچىدىن قىلماس نەزەر،
ناقۇسىدەك ھەر سۇبھىدەم ھۇ-ھۇ دىبان ئەپىغان قىلۇر.

كۈكۈل شەھرىنى ۋەيران ئەيلاگەن بىر سەرۋى قامەت دۇر،
قەدىرماس گۈلشىنى دەۋراندا ئول بىر نەخىل ئافەت دۇر.
كۈرۈپ رەفتارىنى جانىمدىن ئۇزدۇم دوستلار ئۈمىد،
يىلان تەھرىكىدىن بۇ ناتىۋان قۇشقا مۇخافەت دۇر.
چىقىپ بازار ئارا زاراتى كوز ئىچىپ خالايتىق نى،
ساغىندىم كىم مەگەر ئول يۇز بىلە ئالەم قىيامەت دۇر.
مىنى بىخانۇماندىن كوي ئەھۋالىنى سورماڭلار،
كىم ئانى ئول كىشى ئەيتۈرگە ئانداھ زەررە تاقتە دۇر.

بۇ ئاخشام كىم ئىتاتنىڭ خادىگىھى مەنزىلەم بولدى،
 لوتىپ ئولماقكە گويما ئول گۈلى باغى لەتافەت دۇر.
 چىمەنلەر گۈللار، يەكسەر ئۇنىڭ رۇخسارى مۇشتاقى،
 ئەجەپ يوق گۈلغە ئانىڭ ئالغىنى بولغاچ شەرافەتۇر.
 ماڭا ناقس ئىنىڭ ۋەسلىدىن ئوزگە مۇددىئا بولماس،
 ماڭا يەتمەك ماڭا كوڭلۇمدىن ئارتۇق بەلكى ھاجەت دۇر.

45

كۈڭۈل كىم بىر پەرى رۇخسار مېرىدىن ئېرۇر رۇشەن،
 ماڭا ئەرمەس كېرەك مېرگان ئۇقىدىن ئاجەش رەۋزەن.
 ھەزەر قىلماق كېرەكدۇر ئاھۇ كوز قاشى قارالاردىن،
 ئەگەرچە مېھىر كورگۈزگەي ۋەلى باتىن دا جادۇ فەن.
 ماڭا ئەرنى ئەتتە گۈللۇق قەسىر ئىلە زەررىنى ساچقانى،
 كى بەس دۇر يار كوي تۇفراغ بىرلە ماڭا گۈلخەن.
 ئول ئوتلۇغ ئارىزىن ئوز لالەگۈن خەددىگە خۇ قىلدىم،
 كېرەكمەس تىرەھ تەپتىم ئاچقالى گۈلزار ئىلە گۈلشەن.
 فەلەك زالى بۇباڭ ھەم بولسا ھەرگىز ئىتماد ئەتمە،
 بالا چاھىخە مەھبۇس ئولدى زال ئەۋلادىدىن بەزەن.
 لەھەد ئىچرە قۇرۇتغە توئمە بولماي يوقتۇر ئىمكانىڭ،
 ئەگەرچە بولدى توتىنچى فەلەك ئوزرە ساڭا مەسكەن.
 ئۇزۇنكى خاك دەك ئاجىز بىلىپ بولغىل مۇلايىم خۇ،
 پەردۇن دەك جاھان مۈلكىن ئەگەر ئىلكىڭگە ئالدىڭ سەن.
 ئول ئاي ۋەسلىن تەمەننا ئەيلىدىڭ ناقس بۇدۇر پەندىم،
 كى يوق قىل خاتىرىڭ نىڭ لەۋھىدىن ئەشار ماۋە مەن.

كورگۇزسە ھەر مەزھەر ئارا ھوسىند كۈلپەن ئول مەھەر يۈز،
 كويگەي چاقىندىن خەس كەبى مەھزۇن كۇڭۇل سالغاندا كوز.
 كىرگاچ خىيالى دىل ئارا خالى قىلۇر ئەغباردىن،
 ئول يۈزدىن ئولغاي ھەر زامان ئالەم ئارا ئاشتەنە سوز.
 بىلمەس بۇ مەننەغا تەن ھەر مۇددەئى ئەي دوستلار،
 گەرچە توقۇر بۇ رىشتەدىن ئوز رەئىپچە ھەر نەچە بوز.
 مەھبۇبلىغ ئەتۋارنى بىلمەك داغى ئاسان ئەمەس،
 ھوسۇن ئىچرە بولغان بىرلە ھەم خۇرشىددىن مىڭ يول تىكۈز.
 مەھۇ ئولمىغاي بۇ مەننەدىن بىر ئومۇر چەككەن بىرلە ئاھ،
 يوق بولمىسە بىر بار ئۇچۇن ھەركىمسەدىن ئەتلاق ئوز.
 كويدۇردى ناقىس كوڭلىنى ئوت ئىچرە چۈشكەن قىل كەبى،
 بىر يارۋەش بىگانە خۇ بىر ماھۋەش خۇرشىدە يۈز.

كو ۋەسقىن مېنىڭدەك كوڭلى ۋەيراندىن سۇئال ئەيلە،
 كورۇپ ئايىنە مېنى ئىشق ئىچرە ھەيرانى خىيال ئەيلە.
 فىراق ئەيىمامدا يوق ئولسە ئايۇ كۇن بىلە ئەنجىم،
 ئۇزۇڭنى يوق قىلىپ ئول ماھۋەش قاشىن ھىلال ئەيلە.
 فانا گۈلشەندە زاغ ۋە تەئىمەجۇدەك بولمە ئەفسەردە،
 ناۋا بۇنىياد ئىتىپ ئۇشاق ئارا بۇلپۇلنى لال ئەيلە.
 ئول ئاي ھىجرىدە ئاھىم دۇدىنى ئايكىم قارا كوردۇڭ،

ئىزىپ ياشىم بىلە شىرىن لىبىگە قارا خال ئەيلە.
ئەگەر بولساڭ بىرۈگە مۇپتىلا يەتكەچ بالا ئوقى،
ئومىدىنىڭ نەزلىدىن ھاسىل ئىتارگە ئىنى فال ئەيلە.
ئەگەر مەتلۇپ ھەقىقەت ئالدىمىنى سەپىر قىلماق دۇر،
خىيال ۋەسىل دىن غەيرىنى يەكسەر پايىمال ئەيلە.

.....

48

.....
كىرەتلىكى نەشتەرىدەك بولماس ئىمامىش تېز خەنجەر،
لەب لارى ئەھمەردەك كەلمەس ئىمىش لەئىل ئەفزا.
رۇخلارى قىلدى خىجىل لالە بىلان ھەم گۈلنى،
نۇرى خاۋەرىدىن ناسىيەدە ھەم فىدا.
باغقە كىرىپ ماڭماقدىن كىيىك دەرى ھەيرەتدە،
ناقىسى ئەرتەرىدەك باغدا قېنى سەرۋى ئاسا؟

49

.....
ناقسا بۇ غەزەلنىڭ بولماغۇسى ئەلگە قەبۇل،
بۇ پەرىشانلىغ ئىلە سەفھە قارا ئەيلا مە يۈزۈ.

رۇبائى

50

ئەي لىبىڭ شەرىپتى ھايات قۇلۇپ،
يوق ئەنىڭدىن بۇلەك ماڭا مەتلۇپ.
داخىل ئولسام بېھىشت ئەلاغە،
كورگامەن ھوردىن سېنى مەرغۇپ.

مۇخەسسەسلەر

51

بىر قارا خاك ئۇچۇن ئىكى جاھان شەيدادۇر،
كىم ئەنىڭ نەقتەسىدىن كوز قاراسى بىسنادۇر،
لىمئەسى پەرتۇپىدىن ئاي بىلە كۈن پەيدادۇر،
فىكىرىدىن فەيكى خەرەد يول يۇتۇرۇپ رەسۋادۇر،
بىلگالى بولماس ئەنى قايدا ئاڭا مەسۋادۇر.

كوپ تائەممۇل قىلىبان غۇنچە لىبى پىستە ئېرۇر،
بىلمايىن سىرىن ئانىڭ بارچە كوڭۇل خەستە ئېرۇر،
زەمىن ئاڭلارغا ئەنىڭ فىكىر ھەمە دەستە ئېرۇر،
دەھىر بازارىدا بۇ ۋەجە ئىلە مەستە ئېرۇر،
يۈز تۈمەن شۇرۇ فىغان داغى تولا غوغادۇر.

چىھىرىسى شوئىلەسىدىن ئاي بىلە كۈن نۇر ئەفشان،
پەرتۇپى لىمئەسىدىن ئەنجىم ئىرۇر چىھىر ئايان،
ئاڭا پەرۋانە ئېرۇر بالى كۈيۈك روھ راۋان،
قاشى مېھرابى ئارا ئىشىق يۈزىن قىلدى نىھان،
ھوسۇننىڭ چىھىرىسى ھەم نۇرى بىلە زىبادۇر.

كوزلارى غەمزەسىدىن تولدى جاھان بازارى،
جان گورۇھسىغە يىتەر غەمزەسىدىن ئازارى،
فتەنىڭ ھەر بىرىدۇر ئالەم ئۇچۇن بىدارى،
بىگۇنالار قاننى توكمەك ئۇچۇن خۇمارى،
ئاگا كويا ھەمە ئەل بادە تولۇق مىنادۇر.

قاشلارى تىخى بىلە ئەل قىلۇر زىرۇ زەبەر،
ھىچ جاللادا يوق ئۇشۇ سۇفەت قوش خەنجەر،
بارچە قاتىلغە دىسە جاينىز ئېرۇر سەر دەفتەر،
گوپىيا ئاندىن ئەردۇر غەلفەلى ئول مەھشەر،
ئەيلە كىم شۇەسىدىن ئالەم ئارا يەغمادۇر.

ئاندىن ئولدى ئىكى ئالەمدە ھەم جەڭگى تالاش،
بولمادى ھىچ جىدەل بولمادى تا چىپرەسى فاش،
بانىس ئولدۇركى ئېرۇر ئىكى تەرەفى ئول ئىكى قاش،
بولدى بىر-بىرىگە ياغى ئەنىڭ ئۇچۇن چۇملە قاياش،
بىرى ھىندۇ، بىرى ئەرمەن، بىرىسى تەرسادۇر.

تا نىقاپ ئاچتى يۇزىن تولدى ئەنىڭ لىمئەسىدىن،
بولدى فانۇس كەبى نۇرەفشان رويى-زىمىن،
بارچە پەرۋانە سۇفەت كورمەك ئۇچۇن كەلدى يىقىن،
رەشكەدىن بىر-بىرىگە ئەيلادىلار كەينۇ-كەپپىن،
ھەر تەرەپ ئول يۇز ئۇچۇن ئىشق ئىلە دەئۋادۇر.

مەنىكى ئىشق ئەھلى ئارا رەشكىن ئىدىم ھەم غەمكىن،
يوق ئىدى كوڭلۇم ئارا سەبىر قىلىش يا تەمكىن،

جىگىرىم پارەسىدىن چىمەرىم ئىدى كوپ غەمكىن،
 كورگەچ ئول يار دىدى يىغلامە كوپ ئەي رەشكىن،
 ھەر كىشىنىڭ باشىدا ۋەسىلىم ئۇچۇن سەۋدادۇر.

ناقىسا ئاشىق ئىساڭ ئىشىق سۇزىن پىنھان قىل،
 خاتىرىڭ سەفئەسىدىن غەيرى خىتىن ھەريان قىل،
 بىنەۋالىق بىلە بول فەقىر ئەلگە ئىھسان قىل،
 كوزلارنىڭ گوھىرىنى ھوسۇن ئۇچۇن ھەيران قىل،
 غىيىپ ئىلھامى بىلە ئۇشۇ ساڭا ئىملادۇر.

52

بىر سەرۋى گۈلرۇخ ۋەسىلدىن شاراپ ① ئىدى كوڭلۇم مېنىڭ،
 لەئىل شارابى نۇشىدىن سىراپ ئىدى كوڭلۇم مېنىڭ،
 دايمىم كۇرۇپ تۇرغاچ يۈزىن ھەمخاپ ئىدى كوڭلۇم مېنىڭ،
 ئىكى قاشىنىڭ ئەكسىدىن مېھراپ ئىدى كوڭلۇم مېنىڭ،
 ئوتلۇغ يۈزىنىڭ شەۋقىدىن خۇشتاپ ئىدى كوڭلۇم مېنىڭ.

ئەيلار ئىدىم خىلۋەت ئارا ئەسرار دىلدىن گۇفتىگۇ،
 زانۇبەزانۇ رۇبىرۇ مەن شەھىد كو ئول قەندەخۇ،
 مەن

① شاراپ — بۇ ئەسلى قوليازىمدا "شاداب" دەپ يېزىلغان.

بۇرادەرلەر ھەزەر ئەيلاڭ بۇ كۈندە بەگۈ-ئامباندن،
 سۇئال ئەتمەڭ ئۇلارگە دىن ئىلە ھەم نۇرى ئىماندىن،
 ئۇلارنىڭ كوڭلىدە قورقۇنچى يوق ھەم قەھىر رەھماندىن،
 ھالال بىلگەي كىشىنىڭ مالنى ئۇيىدەكى ناندن،
 تامام تاراج قىلىمىشلار بۈلەكنى تەن ئىلە جاندىن.

ئۇزى يولبارس سۇفەت شەھەر ئىچرە فۇقرانى تامام سويدى،
 ئاڭا تويماي داغى سەھرادەكى غۇرباغە يۈز قويدى،
 بۇلاپ كەلمەك ئۇچۇن يۈز باشى، ئون باشلار ئەمىن قويدى،
 خىنەيۇ، شاڭۇ، باجۇ داغى بىركى مەركى ئات قويدى،
 دىبان يارلىغ بىز چىن شەھرىدىن خان بىرلە خاقاندىن.

بىرى باجگىر بۇلۇپ تابىئەلارى سەكسەن چە بار ئەرمىش،
 خالايقلار ئۇيىنى ئاخبارىپ بارىن ئالار ئەرمىش،
 سېتىپ ئالغان بىلە ھەم ئالمىغانغە تەڭ سالار ئەرمىش،
 كىشى بىر مال سېتىپ ئالسە شەمەندىن كوپ ئالار ئەرمىش،
 ئۇلارغە يىغلاسه فۇقرا ساتىپ ئالدۇق دىمىش خاندىن.

داغى بۇغداي، قۇناق، پۇرچاق بىلەن ھەم شالغە باج قويدى،
 قەدىمقى رەسىمىدە ئالغىل دىسە ئاتىنى كاج قويدى،
 پۈلۈم يوق توختاغىل بىردەم دىسە ئاغزىغە گاج قويدى،

رەئىيەت مالىدىن تاراج ئەيلاپ نەچسە ئەل تويدى،
پاناھ بەرگىل خۇداۋەندا مۇنىڭدەك ئەجدىھا خانىدىن.

بۇچۇق تەلپەك، ياماق چۇرۇق، يىڭى يوق ئەسكى تونلارگە،
ئويىدە نەچە يىل ئەر ئالمىغان قوخلۇق خاتۇنلارگە،
قۇمۇش، يانتاق ئىلە زاغزاق، داغى يىلدىز، ئۇتۇنلارگە،
بۇلاردىن باج ئەلىپ يۇرگەن تامام باغرى پۇتۇنلارگە،
بالا نازىل بۇلۇپ كەتكەي سەقەرگە ئۇشۇ دەۋراندىن.

سۇئال ئەتسەك مۇزاي بىرلە ئۇشاق جانلىق كىچىك تايىدىن،
تۇۋاقغە باج بىرىك دەپ ئوستۇرۇپ بەك ئالمىغان بايدىن،
ئۇلاردىن ئالدىلار يەر ساتتۇرۇپ ھەم باغ ئىلە سايدىن،
بۇ كۈنلەردە دېھقانلارگە ئارام بىرلە ئامان قايدىن،
ئۇلاردىن ئالمىغان باج قالمىدى، ئەنۋا ھايۋاندىن.

مۇبادا سەل كىلىپ ئوستەڭلارى دەرياغە يار كەتسە،
غەنىسلار ئۇيىدە قالىپ پىقىرنى ھەيدەتپ كەتسە،
مىراپ، داقالچى، يۇز باشلار ھاشارلارنى ئەلىپ كەتسە،
ئۇلار تاقەت قىلالماي تەڭرىگە چۈن يىغلاشپ كەتسە،
خاراپ بولماي نىچۇك قالغاي مۇنەققەش كاتتا ئايۋاندىن.

ئۇلار نەتمۇن بۇ ئومرىدەكى ئالەمدىن ئەمەل كەتتى،
ئوقۇپ موللا بۇلۇپ ئىلىمىن ساتىپ كىم بى ئەمەل كەتتى،

داغى سۇپى ئىلە قارى خەلپەدىن كامال كەتتى،
بۇ بائىس دىن جاھالەتلىك كىشىكىم بى ئەجەل كەتتى،
قاچىپ قۇتۇلغالى بولماس ئىلەمچى يالغان ئىشاندىن.

تاپىلمايدۇر بۇ كۇنلار دە كىشىدىن قەرز خالىز ھەم،
نىچۇنىكىم ئەغىنىيالار ئەھلىنىڭ كوڭلىدە شەپقەت كەم،
ھايان بەرسە تاپىلغاي داغى تىلدىن خەت ئىلىپ مەھكەم،
ۋەگەرنە بەرمىگەي گەر بولسە قانداش بىرلە ئولپەت ھەم،
ساخاۋەت كەتتى ناقىس ھەم بىر ئىردىق كەتتى ئىنساندىن.

54

بولدى مۇبەددەل ئەۋزائى ئىمكان،
قالدى مۇتەتتەل تەستىقۇ ئىمان،
كەلدى ئەجايىپ بەھۇدە دەۋران،
پەيدا بولۇپدۇر بىر مۇنچە نادان،
رۇستەم جاسامەت ئەمما يىرىم جان.

ئالماي بۇرۇتتىن لەبىلارى تۇكلۇك،
ئىشتان - كوڭلاكى بىر - بىردىن ئوتلۇك،
بىلى يىڭچىكە، ئەمچاكى سۇتلۇك،
مەي شىشەسىدەك بويىنىسى تۇزۇتلۇك،
پەردازى بىرلە مەگىزى قىزارتقان.

كوڭلى قارا تاش، ئاغزى مۇلايم،
ئائەتدە ئاجىز، ئىسيانغە قايىم،
دەسەڭ راۋادۇر بەلباغلىق ئايىم،

خاتۇن لىباسى ئەگىندە دايم،
مەزلۇملاردەك ھەريان خەرامان،

گەردەنگە ئالمە نادان ۋە بالىن،
ئەيتىپ تۈگەنمەس ھەرگىز مىسالىن،
زىنھار قىلسام ئەندەك ماقالىن،
دەۋلەت تۇغىدۇر چىقان ساقالىن،
سەنەت قاراسى ئاندىن گىرۇزان.

يادەك قاتانغان بوينىدا دۇمبۇل،
ئۈزىگە چاغلار ئالمە ئىلىن پۇل،
ئاندىن ھىممىلىك مەزلۇم ئى تۇل،
ئومرىدە بەرمەس ساھىل غە بىر پۇل،
ئاغزىدا لېكىن ئىزھارى ئەھسان.

ئولتۇرغىسىدۇر دائىم مۇرەببە،
ئالدىدا مەتۇن ئەھلى مۇرەققە،
كەيگەي ھىمشە لەبىسى مۇلەممە،
گۈلدار دوپپى تاجى مۇرەسسە،
قۇندۇزى تەلپەك باشىدا قالقان.

ئۈزىكى گۈلدەك رەئنا كۇرۇنگەي،
ئەللامەلاردىن دانا كۇرۇنگەي،
قۇچقاچ كۇزىگە ئەنقاھ كۇرۇنگەي،
مەس پۇل كۇزىگە تىللا كۇرۇنگەي،
خۇرشىدە يەڭلىغ ئالدىدا بىر نان.

ئۇزىنى چاغلار قارۇن كەبى باي،
بىر پۇل يوق ئەتسە كوڭلىدە يۈز ۋاي،
مېھماننى كورسە بوي تاسمە ماڭساي،
بەرسە كىشىگە بىر كاسە ئى چاي،
ئەيلاپ پۇشەيمان قۇسقا ي قىزىل قان.

بۇ ئەيىپلاردىن بولماسدىن ئاگاھ،
كوزىگە ئىلماس كەلگەن بىلە شاھ،
دانا ئۇلارنىڭ ئالدىدە ئىبلاھ،
بىر دانە بۇغداي خەير ئەتسە ناگاھ،
ئەللام ئىتارگە نەققارە چالغان.

مەخسەد ئۇلارگە تىللا بىلەن سىم،
دەۋزەخدىن ئەتمەس بىر زەررەچە بىم،
كوڭلۇمەدىن بەردىم بۇ سوزنى تەئلىم،
ناقىس يىراق يۇر بۇ فىرقىدىن كىم،
ئېيتقان سۇزىدە گەر بولسا يالغان.

55

رەققا تۇتمىغىل ئالەم سىرىن ئانچە ئۇزۇن مەئىن،
يىگەيمەن دەپ ئەنىڭ نىمە تىلارنى ئەيلەمە مەسكەن،
مەنئى خانەيۇ قەسىرى مۇنەققەش بىرلە ھەم ئەمكەن،
ۋەفا قىلماس ساڭا ئاخىر بۇلۇر ئورنى بۇزۇغ گۈلخەن،
مۇنىڭدەك بولمىغاي ھىچ ئالەم ئىچرە بىۋەفا گۈلشەن.

بۇ گۈلزاردىن كىشى دىماغىگە بۇيى ۋاڧا يەتمەس،
مۇكەددەردۇر كىشىنىڭ كوڭلىگە ھەرگىز ساڧا يەتمەس،
بۇ ئىمكاندا كىمىدۇر كىم بۇ زالىمدىن جاڧا يەتمەس،

بۇ دۇن نىڭ مەھكىمدە ئارقاسىغە پۇشتەفا يەتەس،
بەسى خۇنخار زالدۇر ئەجەپ مەككەر جادۇ فەن.

سەتەمكار قاتىلى دۇر كىم ئولۇس كوكسىن يارا قىلدى،
كەتۇرۇپ قايغۇ مېنەتتىن باشىغە ماجىرا قىلدى،
ياغىپ بارانى كولىپەتتىن ھەمە كوڭلىن قارا قىلدى،
بالا ئوقى تىگىپ باشىدىن ئاياغ ماتەم سارا قىلدى،
توكاپ ئەندۇھ دەۋراندىن قان ئەشكىن كوز ئىلە ئەچفەن.

كىشى دۇنيا مالدىن تاپتى ئوزگە ئازغىنە شوھىرەت،
يىتىپ ھەددى بولغۇدىن ئومۇر ئاخىر سەربەسەر ئاپەت،
يىگەن نىئەتلەردىن نەچچە چەندان رەنجىيۇ كۆلپەت،
بىلىك ئەھبابلار دۇنيا كىشىگە بولمىدى ئۇلغەت،
مۇنىڭدەك بولمىغاي دۇنيادا ھىچ كىمگە كىشى دۇشمەن.

ئاتاك ئادەم سەفى كەتتى جاھاندىن كۇزلارى پۇر ئاپ،
سىلا تەن ئەئجەم بىرلەن داغى ئول پىلىتىن سەھراپ،
قېنى جەمەشىد، ئەفرىدۇن، قېنى ئىسكەندەرۇ داراپ،
جىمىئى ئەنبىيا بىرلەن قېنى ئول ساھىبى مەھراپ،
ئەگەر ئەقلىك ئىسە دۇنيانى بىلىمە ئانچە چوڭ مەئدەن.

ئولۇم دەردىگە دەرمان تافمايىن كەتتى ئۇمەر غەتەر،
قېنى بەرزۇ، قېنى دارا، قېنى ئول تەھمىتىن سەفدەر،
قېنى ئابۇبەكىر سىددىقۇ ئۇمەر، ئوسمان ھەم ھەيدەر،
ۋەلايەت قەۋق بىرلە يۇلۇپ ئەردى دەرى خەيبەر،
ئۇلاردەك بولمىغاي دەۋران ئارا ھىچ كىم دىلى رۇشەن.

بۇ دۇنيا مۈلكىدىن تاپساڭ ئەگەر مۈلكى سۇلايمانى،
ئىمارەت ئەيلاساڭ نەچچەند شەھەردە نەچچە دەئۋانى،
كىنىز كەمتىرىن قىلساڭ يۇسۇفى بىرلە زۇلەيخانى،
باشىڭغا مېڭ ئەلەم يەتكۈز كورسە ئاخىر بۇ دەۋرانى،
كودۇرەتلىك زەھەردىن كوڭلۇڭ ئىچىرە تولدۇرۇپ ئەزمەن.

ئەجەلنىڭ سەرسىرىدىن بولدى ۋەيران بۇ ئىمارەتلەر،
قالۇر سەندىن ھۇنەر پىشە ھەمە قىلغان تىجارەتلەر،
داغى مەنسىپدە تاپقان ئىزەتلىك بىرلە ئىمارەتلەر،
بۇ جىسىمنىڭ شەھرىگە تۇشمىش ئۇلۇم ئوتدىن شەرارەتلەر،
ھەمە مۈلكۇڭ قالۇر، ئالتۇن - كۈمۈش بىرلەن جەمە مەخزەن.

كىلىپ يۇرت چوڭلارى ئول كۈن نىمەڭ باردەپ سۇراتىشىدۇر،
ھەمە تاپقان مالىكىدىن ئول كۈنى ئەندەك تاراتىشىدۇر،
زەنۇ فەرزەندۇ خۇشۇ ئەقرەبالارنى ئۇزاتىشىدۇر،
ئىشىكىدىن روزگارنىڭ كىم كى كىرسە ئول قاش ئاتىشىدۇر،
ئۇ كۈن قىلماي تۇرۇپ دوستلار لەھەد ئىچىرە سېنى مەدەن.

كۈزۇڭ ئاچ خەۋپ غەپلەتدىن ئەنىڭدىن بى كەدەر بولما،
ئەجەلنىڭ شەرىپتىن ئىچكاي سەن ئاخىر بى خەبەر بولما،
كوزۇڭدىن قان ئاقىزغىل گىنە ئولۇك بى ئەسەر بولما،
تاڧا فىل كورگۈزۈپ ناقىس تىزىك دەك بى شەرەر بولما،
ئەنابەت ئەيلاگىل ھەق غە جانىڭ بولماي تۇرۇپ بى تەن.

56

سۆھبەت ئەھباپنى تۇتقىل غەنىمەت ئەي رەفىق،
تىرگۈزەر ئولگەن كوڭۇللارنى مۇھەببەت ئەي رەفىق،

يەتسە دەۋراندىن ئەگەر يۈز نوۋى كولىپت ئەي رەفتىق،
 بولسە باشىڭدا تۈمەن تۇرلۇك مۇشەققەت ئەي رەفتىق،
 ھىچ غەم يوقتۇر مۇيەسسەسەر بولسا سوھبەت ئەي رەفتىق.

جان فېدا قىل ياخشى سوھبەتكە ئەگەر مەردانەسەن،
 ئىشقىسىز-يۈرمە بۇ ئالەمدە ئەگەر فەرزانەسەن،
 بولسە ئىشقىڭ ئەيىش جاۋىدان بىلە ھەمخانىسەن،
 ئىشقىسىز ھەرچەندە ئاقىل سەن جۇنۇن دېۋانەسەن،
 ھۇش نىڭ سەرمايەسىدۇر بۇيى ئىلفەت ئەي رەفتىق.

بەرمە قولىدىن ئەيىش ئەسبابىن بۇ فانى دەھرار،
 قوشماغىل غەمدىن شارابىڭنى مۇكەررۇ زەھرار،
 خاھ سەھرادە مەقەم ئولغىل يوق ئەرسە شەھرار،
 بۈرەدەك جاڭگالدە يەر تۇت كى بىلىق دەك بەھرار،
 ھاسىل ئۆلكىم ئەيلاگىل ھەر يەردە ئىشرەت ئەي رەفتىق.

بولمىغاي كەم سەرق قىلماقدىن يازىلغان قىسمىتىڭ،
 ھەم زىياد ئەتمەس مۇقەددەرغە نىمەرسە خىسلىتىڭ،
 ئەيىش كەم بولغاي زىياد ئولغاي بالا يۇمىھنىتىڭ،
 ھىچ ھاسىل يوق كىتىپ قالغاي قۇلۇڭدىن پۇرسىتىڭ،
 چەكمەگىل سېۋدە ئەمگەكىدىن مۇزەللەت ئەي رەفتىق.

گەرچە دەر ئەسباب بىرلاندۇر مادار ئەيىش ھەم،
 ئاچماسە سۇنى زىرائەتكە يىتىشمەس قەترە نەم،
 كورمادىڭمۇ كىمۇ ئان غە كىم فەتەللىل بولدى زەم،
 بولسە بولغاي بولمە ئەردى بۇ ئەزەلدە قىلمە غەم،
 شاھىت ئولمىشىدۇر بولۇر-بولماسقە قىسمەت ئەي رەفتىق.

ۋەھىمدىن بىھۈدە كوڭلۇڭنى مۇكەررۇ قىلماغىل،
كەلمىگەن توقلۇقىدا ئاچلىقنى مۇقەررۇ قىلماغىل،
جەزم ھاسىل قىل تەۋەككۈلنى مەكەررۇ قىلماغىل،
نەقىمى يوق ئىشدىن كىتابىڭنى مۇھەررۇ قىلماغىل،
ياخشى رەھبەردۇر ئەمەللار دە شەرىئەت ئەي رەفىق.

تەڭرى خەلق ئەتمىش چۈمەنلارنى نىشات ئەتمەك ئۇچۇن،
غەمكىن ئولغانلار ھۇزۇرۇ ئەنبىسات ئەتمەك ئۇچۇن،
يارلار بىر-بىرلارىگە ئەرتىبات ئەتمەك ئۇچۇن،
ئەيشۇ-ئىشرەت رىشتەسىنى ئەنزىبات ئەتمەك ئۇچۇن،
گۈلشەن ئىچرە گۈل بىلە بۇلبۇلدۇر ئىبىرەت ئەي رەفىق.

بادە ئىچ گۈلچىھەرە ساقى ئىلكىدىن مەستانە بول،
ئىشقى ئارا مەجنۇندىن ئارتۇق لەيلىغە دىۋانە بول،
باغ ئارا بۇلبۇل، ئوي ئىچرە دايمىا پەرۋانە بول،
ھەر قايان بولساڭ ئى نەپسى خالىسى جانانە بول،
ئۇمۇر كىمدۇر ئوتىمسۇن بىھۈدە پۇرسەت ئەي رەفىق.

بولسا گۈلشەندە مۇيەسسەر شاھىدى رەئنا ئەگەر،
قىلماغىل ھەرگىز بۇلەك جادىن تەمەننا ئەي شەكەر،
كەلمىسۇن كوڭلۇڭ غە فىكىرى سەۋدا ئىلە زىكىرى زەرەر،
غافل ئولماي لەئزەئى ھوسنىگە تافشۇرغىل نەزەر،
مۇندىن ئوزگە يوق بۇ ئالەمدە نازاكەت ئەي رەفىق.

خەلق قىلمىش دۇر خۇداۋەندەم سېنى ئىرفان ئۇچۇن،
زادە ھاسىل قىل مۇھەببەتدىن ھۇزۇرى جان ئۇچۇن،

چەكمە مەنەتلەر بۇ دەۋراندە ھۇسۇلى نان ئۈچۈن،
 بارچە نىمەتنى ياراتىشىدۇر يىمەك ئىنسان ئۈچۈن،
 قالمىغاي ھەلىقكىدىن ئۆتمەي ھىچ نىمەت ئەي رەفىق.

بولسە ھەر كىم نىڭ شىكەرى نازىنىنى ياندا،
 چىلۋەگەر بولغاي مۇھەببەتنىڭ جامالى جاندا،
 ئۇشۇدۇر ھاسىل تىرىكلىكىدىن جاھانى فانددا،
 بولسە ئىشىقتىن نىشان كىم نىڭ ئەگەر ئىماندا،
 ئاڭلاغاي ناقىس كالامدىن نەسىھەت ئەي رەفىق.

57

سادا كوكسۇمدە ئەرمەس بىم مەھشەر ئەفتابىدىن،
 كىشى ئىشىق ئىچرە غەم قىلماس قىيامەتنىڭ ئازابىدىن،
 قىزارتىپ چىھرەسىن خۇرشىدە يەڭلىغ بادە تابىدىن،
 چىقارغاچ ئول مېھى مەھمەل نىشىن ئارىز نىقابىدىن،
 چەرەس دەك نالە ئەيلارمەن كۆڭۈلنىڭ ئىزىراپىدىن.

فىغانىم ئوقىدىن كوكسۇمدە ھەريان شەقبەلار باردۇر،
 قىزىل ھەرسارى تورغان ئاندا قانلىغ ئەقبەلار باردۇر،
 تىنىمدا ھەر تەرەپ غەم لەشكىرىدىن ئەقبەلار باردۇر،
 ئەمەس كوكسۇمدە ھەريان داغلار ئول شەقبەلار باردۇر،
 سەۋاپىمەن تا خىيالىڭ چىقىمىغاي كۆڭلۈم خارابىدىن.

ئېرۇر پەيدا بەلىيەت دەشت ئىچرە تۇشمۇ- تۇش گۈنبەز،
 فىغانىمدىن ئەمەس قىقنىسۇس دەك بىردەم خەمۇش گۈنبەز،
 ئەگەرچە مۇمكىن ئەرماس سۇ ئۆزە ساكىن تۇرۇش گۈنبەز،

ھاۋايى ئىشقىڭ ئەسراردا ئېرۇر ھەريان كومۇش گۈنبەز،
كى قىلمىشمەن ئىمارەت بەھەر ئىشكىمنىڭ ھىسابىدىن.

فىراق ئەييامىدا كوڭلۇمدادۇر دايمىم بۇ ماتەم كىم،
يىراغلىقىدىن ۋىسال ئۇمىدى بولغاي ئاندىكى كەم كىم،
مۇنىڭدەك خەۋىدىن مېزگانىم ئولدى سەربەسەر نەم كىم،
بىغەيرەغە نىش غەم ئولتۇردى دە كوڭلۇمدا بۇ غەم كىم،
ئىتىڭ قۇت ئەتمىگەي ناگاھ گويىكى باغرىم كابابىدىن.

مىنى ئول كويدىن ھەر سارىغە ئىندارسەن ئەي ۋائىز،
بولۇپ زامىن ماڭا مەھشەر كۈنى نەيلارسەن ئەي ۋائىز،
مەن مەجنۇنغە ھۇش ئەھلى سۆزىن ئەيلارسەن ئەي ۋائىز،
قاشى مېھرابىدىن يۈز كەتتەگە قوي دەرسەن ئەي ۋائىز،
مەۋەججە دەر ئىكاسەنۇ كى ئاجىزمەن جاۋابىدىن.

كىشىكى ئىتلارى ساندا بولماغلىقى شارافەتدۇر،
شارافەت گويىيا ئىتلارغە قىلماغلىقى رەفاقەتدۇر،
ۋەلى كويغە مۇندىن ھەدۇ غايەتسىز مۇسافەتدۇر،
تەن جان زورەقىن غەر ئەتكالى دەريايى ئافەتدۇر،
قۇيۇنلار كىم يۇڭگۇرۇر ھىجر دەشتىنىڭ سەرابىدىن.

مىنى ئۇمىد ئىلە بەزم ئىچرە چۈن تۇرغۇزدۇڭ ئەي ساقى،
مۇرۇۋەت رىشتەسىن بىۋەجە مەندىن ئۇزدۇڭ ئەي ساقى،
قىلىپ مەھرۇم رەغبەت غەيرىگە كورگۇزدۇڭ ئەي ساقى،
خىرەد مۈلكىنى جەرمىم كىشۋەرىدىن بۇزدۇڭ ئەي ساقى،
بۇ سەيلى كىم راۋان قىلدىڭ قەدەھ پالا سەھابىدىن.

ھايات ئەييامىدا ھەركىمگە قىلغىل ئەي كۈڭۈل ئىھسان،
بۇلۇر ئاخىر بۇ باغۇ راغ ئىلە ئايۋانلارنىڭ ۋەيران،
نە تەن خاك بولمايىن قالغاي، نە چىقماي جىسمىدىن بۇ جان،
بۇ بەزم ئەھلىنى پات يىغماق دىن ئۈزكى ساقى دەۋران،
نە قىلدى قەسر بۇ نەيلى قەدەھ دۇر شتابىدىن.

كۈڭۈل كىم فىكىر ئەيتار ھەر كىچە ئىگراپ يارۇ لەيچىمىدىن،
بولۇر لەرزىن خىيال ئەتكەندە ناگاھ ئىكى ئەبرۇيىن،
بايان قىلغاندا ناقىس نەزم ئارا سۇنبۇل كەبى مۇيىن،
ناۋايى رىشتەئى فىكىرى چىكەر مەئنى سەمەن بويىن،
خوش ئول تاجەرگە يۇسۇف چىپرە كورگۈزگەي تاناپىدىن.

58

قۇياش يۈزىكى يۈزىدىن قۇياش ئېرۇر رۇشەن،
ئەسر كاكۈلى مۇشكىن ھىدىغە مۇشك خۇتەن،
ئەزاردەك يەنە گۈل كورمادى باھار چۈمەن،
لەبىنى كورسە خىجالەت بۇلۇر ھەنايۇ سەمەن،
بۇ ھوسنى ئۈستىگە زەربىيىن قابايۇ سەمەن تەن.

بۇ باغ دەھىر ئارا قەددى مىسالى مۇمكىن ئەمەس،
فەلەك مەھەندەسى قىلماق خىيالى مۇمكىن ئەمەس،
كۈڭۈل ھەرىمىغە ھەرگىز ۋىسالى مۇمكىن ئەمەس،
كامالى سەرۋىغە ئەنىڭ كامالى مۇمكىن ئەمەس،
كى كوزنى خىسرە قىلۇر ئول يۈز ئوزرە ئىكى زەقەن.

قاشى قەلىمى دەمادەم يۈرەكنى قان ئەيلار،
گىنەسىز ئەلگە ئاتارغە ئەنى كامان ئەيلار،

ئەسارىتىدە چۇ جەۋرۇ بالا ئايان ئەيلار،
تەن ئىچرە جان ئەنى كورگاچ ھەممە فىخان ئەيلار،
بۇ چەرخ زالى ئەماس دۇر ئەنگىچە يۇزۇ چەفەن.

قارارگە كۇزىكى قاش ئۇستىدە دۇر ئىكى جادۇ ،
ئەنىك قارالىغى جان لار ئىچىدە دۇر قايغۇ،

.....

ئەسەر يوق ئاندا تەرەھ غۇبارىدىن بىرمۇ،
قاشنىك ئۇستىدە تۇتمىش ۋە تەن بۇ ئىكى سەمەن.

ئەگەر قاش ئاتسە ھالەك ئەيلاگاي تىرىكلارنى،
بىقىمتغۇسى ئوقى ھەريان سۇرۇك كىيىكلارنى،
ئىرىتى ھەيىتى غەمدىن ناقىس يىگىتلارنى،
غۇبارى سۇرمە قىلۇر ئول جىگەر يىرىكلارنى،
ئەگەرچە بولسە باھادىرلىغى كىيۇ دۇشمەن.

59

مۇباراز ئىشق ئىلە مەجنۇندەك ئەتكەن كار زارىمنى،
ئەجەپ يوق لەيلى ئاڭلاپ چورۇلۇر بولسە مازارىمنى،
مەن ھەم تەرك ئەيلاگەن بىر يار ئۇچۇن شەھرۇ دىيارىمنى،
قارا كوزلارغە تاراج ئەتۇرۇپ يوق ئىلە بارىمنى،
ۋەلېكىن تاپماغان خىلۋەتدە بىردەم ئول نىگارىمنى.

جاھاندا ئاشىق ئولغاچ دوستلار خەسدىنىمۇ خار ئولدۇم،
زەئىفۇ، ئاجىزۇ، بىچارەلىك بىرلە نىزار ئولدۇم،
كىلىپ ھەدىسىز مۇشەققەت باشمە ئول دەم غۇبار ئولدۇم،

.....
كورۇپ ئىبرەت ئەلىگلار تۇفراغىمىدىن ئىزتىراپىمنى.

ئەمەس نادان نەسىبى ئىشقىنىڭ ئەتۋارنى بىلىمەك،
تۇشار ئاشىق كىشىنىڭ كوڭلىگە ھەر سارىدىن ئىلىمەك،
كىلىپدۇر ئازغىنە كۈلفەت بۇ يولدا باشى يەنجىلىمەك،
كىنەدۇر مەزھەپ ئىشقى ئىچىزە ھەريان باقماق ئىنتىلىمەك،
دىگەن ئادەم كى ئاسراي غەيىرەدىن ئەسراپ يارىمىنى.

60

.....
.....
مەستۇ لايەقەل بولۇپ بازار ئارا ھەم تۇرغۇسى،
كورگەن ئەل تەسخىر قىلىپ قەھ-قەھ ئۇرۇبان كۈلگۈسى،
مەسكىنى دەسچىد ئىلە ھەم خانىقا، مېھراپ ئەمەس.

باشىغە كىيىگەي كۇلاھ يورگەپ چۇۋۇق دەستارنى،
ھۇشى ئىلە كەزمىگەي ھەم كۇچە ئىلە بازارنى،
نەفىسنىڭ باشىن كىسىپ قەتئە ئەيلەگەي زۇننارنى،
رازىن ئەتماقچە نىگارغە چالىپ سەتارنى،
بولمىغاي ئەيش تەرەپىدىن قۇلدا راباپ ئەمەس.

بولمىغاي دۇنيا مالدىن دەستىدە بىر دانە زەر،
گەر قۇلىغە كىرسە ئاندىن شول زامان ئىشار ئىتەر،
گەرچە نەفىسى ئاشۇ-ئان دەپ يىغلاپ-ئىگراپ زار ئىتەر،
ھىرىسۇ كىبرۇ بىخىل ئىلە نەمام لىكدىن ئار ئىتەر،
كوڭلىدە ھەم چەرك مەنەسەپ ساھىبۇ ئەرباپ ئەمەس.

ئايىنە كەتتى نىمادىن ساپ دىلى خۇمدانچىسى،
سەدى زۇلقەرنەين دىن مەھكەم كۇگۇل قورغانچىسى،
يەتمەگەي ھىچ بۇرچىغە شەيتان لەئىن ئارغامچىسى،
نەفسى باشىدىن كەتمەس ھەم رىيازەت قامچىسى،
كوڭلىدا شىردىن تائامۇ ئارقىسىدىن ئاب ئەمەس.

چىركىنتلىك توئمەنى ھەم ھەلقەدىن ئۆتكەرمەگەي،
فىكىر يارىدىن بۇلەكنى كوڭلىگە كەلتۈرمەگەي،
بى بەدەل ئومرىنى بىردەم بېھۇدە سەرق ئەتمەگەي،
فىكىر مۇردارى بىلەن كوڭلى ئويىن ھەيىن ئەتمەگەي،
چىفەئى دۇنيا تەلەپ ئەيلاپ ئوزى گۇلاپ ئەمەس.

ھەقنىڭ ئەنۋارى مۇسەففا كوڭلىدىن تابىش قىلۇر،
شەۋقى مەھبۇبى دەلىدىن دەمبىدەم جەنبىش قىلۇر،
ۋەسىلىنىڭ فىكىرى بىلەن كوڭلىنى ھەردەم خوش قىلۇر،
چىھىرلار ئەيلاپ تەلەپ بابىدا كوپ كوشىش قىلۇر،
ئەھىل دۇنيالارگە ھەرگىز ھىچ ۋەقت ئەسھاپ ئەمەس.

قىلسە بەزمى يىغلاماغلىق چۈن ئاڭا خوپ سازدۇر،
ئاھۇ-ۋاھ فەرياد ئىلە ھەسرەتلارى ئاۋازدۇر،
چىقىسە بەزەمدىن كىلىپ خىلۋەتلارى دەمىسازدۇر،
خىلۋەت ئىچرە زوقى مەھبۇبى بىلەن ھەمىرازدۇر،
ھىچ مەھەل مەھەل يۇرۇپ غەيرىگە فەتئە باپ ئەمەس.

ھەم پەرۇ تەنلىك ئېرۇر ئەرمەس تەكەبۇر شىۋەسى،
كوڭلىنىڭ رۇشەنلىگى گويا ھەلىپنىڭ شىشەسى،

ياخشىلىق دىن جۇملەگە بەرگەي ئىناپەت مەشەسى،
 گەر كىشى مۇھتاج ئولۇپ بارسە بۇلۇر چۈن تەشەسى،
 فاسفۇ ناچەر مۇقەممەر ئەھلىگە ئەھباب ئەمەس.

قىلسە ھەركىمگە سۇخەن كوڭلىن ئەنىڭ خەندان قىلۇر،
 دۇرى مەئىدىدىن قۇلاغىغە تاقىپ مارجان قىلۇر،
 ئەھلى دەردلار گەر ئىشتىسە ئوزلارنى ۋەيران قىلۇر،
 مەئىسىيەت ئەھلى قۇلاق سالىسە كوڭۇل ھەيران قىلۇر،
 فەئلى ئەتتۇارى ماناسى ئەھلىگە ئەسباب ئەمەس.

ناقىسا ئول نۇر ھالىدىن بىزە بەرگىل خەبەر،
 فەئلى ئەتتۇارى ئەنىڭ كەمرەلارە قىلغاي ئەشەر،
 چۈنكى ئەرمەشلار ئەنىڭ كەردارلارى ساقى بىكەدەر،
 ئەقىتىدا ئەيلاپ نىتاك تاپساق خۇدادىن كوپ ئەجەر،
 كىم كى تاپمايدۇر ھىدايەت كوڭلى ئەنىڭ مەھتاب ئەمەس.

61

يۇزۇڭ كوي ئىلتادۇر ھەركۈن فەلەكنىڭ ئاقتابىدىن،
 فەلەك دەرماندەدۇر گويا سەمەندىكىنىڭ شىتابىدىن،
 مۇنەججىم نە ئەجەپ لال ئولسە ئاي - كۈننىڭ ھىسابىدىن،
 ئەگەر ئەرگاشىمىسە بىر كۈن پىراقنىڭ رەكابىدىن،
 بولۇپ ھەيران تەفەككۇر چاغى كوڭلى ئىزتىرابىدىن.

باھار ئەيپامى گۈلشەن گۈل يۇزۇڭ سىز لالەزار ئولماس،
 قەدىڭ سىز چاغ ئارا بىر سەرۋى نەۋرۇس پايەدار ئولماس،
 خىيالى نەرگىسىڭ سىز ھىچ نەرگەس كوز خۇمار ئولماس،

مۇقەررەر سوز جامالىڭ كورمىسە ئالەم باھار ئولماس،
خازاندۇر دەھىر باغى چىقماغاچ چىھرىڭ نىقابىدىن.

فەلەك ھەر كىچە يۇزىڭ كوز بىلە ھوسىڭگە ھەيراندۇر،
زەمىن مىڭ تىل بىلە خۇشال جانابىڭگە ساناخان دۇر،
قەدىڭنىڭ مۇپتىلاسى باغ ئارا سەرۋى خارامان دۇر،
يۈرەك ھەر گۈل غە رۇخسارىڭ غېمىدىن تىبەتەب قاندۇر،
بۇ كىم جانلار مۇئەتتەر بولدى چەكاندە گۇلابىدىن.

ئۇشۇل كۈنىكىم قازا نەقاشى چەكىمىش دۇر ساڭا سۇرەت،
قاشىڭ نەقىشى دا ئىلكى تىترەمىش بولغاي تۇتۇپ ھەيرەت،
يىتەر باشىمغە ئول تىغ بالا جۇدىن تۈمەن زەخمەت،
ۋە جۇدۇم خىرمىنىغە جەۋھىرى بەرق ئۇرۇپ ئاپەت،
سۇردا شىۋە ئول قاشلەرگە بەتكەن ئىنقىلابىدىن.

كۈزى جاللاڭ كىرىمىڭ خەنجەرىن ئالغاچ كوڭۇل تىترەر،
ھامانا كىم فەلەك دە بىمىدىن سىرىخ ئولۇر مۇزتەر،
كى يۈز بىدىلىنى مەندەك غەمزە بىرلە چاك قەتىل ئەيلەر،
ۋە لېكىن ئارزى فىردەۋسى ئىچەر لەبلەرى كەۋسەر،
ھايات جاۋىدان بەخش قىلۇر ھەردەم شارابىدىن.

تەبەسسۇم چاغى لەئىل يارۇتۇر فانۇسى ئالەمنى،
سۇجۇك ئەلغاز ئىلە مولزەم قىلۇر شىبىلىيۇ ئەدھەمنى،
ئۇلۇك ياد ئەيلاماس ياندا ئەيسا ئىبنى مەرىيەمنى،
ئەگەرچە تىرگۈزۈر ھەر بىر نەفەسدىن نەچە ئادەمنى،
بىلۇر بۇ رەمزەنى ھەركىم ئوقۇر خەتتى كىتابىدىن.

تەكەللۇم دىن لىبى مەئلۇم ئولۇر ئاقا ئەغز مەبەھەم،
 گۇلاپتا بولدى كوڭلۇم تۇتسى ئەنقا بىلەن ھەدەم،
 ئەنڭدەك يوق مۇئەنما ئىشقى ئىسسىن ئەيلاسە دەدەم،
 سوز ئايغاندا مۇسابەدەك بولۇپ مەھكەمۇ ھەم مەھكەم،
 خەرد ھەيران بولۇپ ئوزدىن كىتەر ئانىڭ جاۋابىدىن.

كىرىپ مەجلىس ئارا رۇخسار كورگۈزسە ئىچىپ بادە،
 يۇزىن كورگاچ بولۇر زۇلقى ئەسرى بارچە ئازادە،
 بولۇر مەڭ جان فىدا قىلماق ئۇچۇن ھوسنى گە ئامادە،

.....
 بولۇپ بىخود مۇغەننى تار قەتەك ئۇرغاي رابابىدىن.

جامالى شەمئىنى خىجالەت ئوتىدا دەم بەدەم ئورتەر،
 تۇشەر ھەر يانغە ھۇسنى لىمئەسىدىن مەھردەك ئەڭكەر،
 يۇز ئەرماس دۇر ھامانە نۇر ۋەھدەت كە ئېرۇر مەنزەر،
 دەمادەم ئوت ياقىپ كوڭلۇم ئويىگە ئول مەلەك پەيكەر،
 مەلەك ئەفلاك ئۇزە بەھۇش ئولۇر دۇدى كابابىدىن.

قاچان ئول دىلبىرىم مەيدانغە ئەزىم ئەتسە ئەلپ چەۋگان،
 باشمىنى كۆيدەك ئالدىغە تاشلارمەن، بولۇپ ھەيران،
 سورار تەۋسەنغە باقماي باشىمە مەيدان ئارا ھەريان،
 دىسەم جابەك سۇۋارە ئەيلاگىل كوكسۇم ئۇزە جەۋلان،
 دىگەي نە غەم مېنىڭدەك شاھ غە ناقىس خارابىدىن.

ئەچىپ بىر قەئنى ئارىزدىن مېنى شەيدانى كويدۇردۇڭ
 يىقىتتىڭ غەمزە ئوقىدىن قەدىمدەك يانى كويدۇردۇڭ،

بولۇپ پىنھان ئى دىل ئىچرە يوق ئىبلە پەيدانى كويدۇردۇڭ،
يازىپ كاكۇل جەمىئى ئەنبەر سارانى كويدۇردۇڭ،
نە يەڭلىغ ھوركىم سەن جەنەتىل مەئۋانى كويدۇردۇڭ.

يۈزۈڭنى بىر كورۇپ تۇتتى مېنى ئاينەدەك ھەيرەت،
ئىككىنچى كورمەگەچ ھەردەم چىكەر مەن ئاھ ئىلە ھەسرەت،
خىيال غەيرىدىن جانان ئېرۇر كۆڭلۈمدا كوپ غەيرەت،
يولۇڭدا خاكسار ئولدۇم ئوتۇپدۇر ئومۇردىن پۇرسەت،
نەزارە قىلمادىڭ بىر يول قىلۇر پەرۋانى كويدۇردۇڭ.

فراقىڭ ئىچرە قان يۇتتۇم سەر كۇيۇڭ ماكانىم دۇر،
سادا ئىتىلاردىن ئەرماس دۇر مېنىڭ چەككەن فىغانىم دۇر،
يۈزۈڭ شەمىنى چورۇلگەن مېنىڭ پەرۋانە جانىم دۇر،
قەدىڭنىڭ سايەسى ئەي گۈل چۈمەندە سايىبانىم دۇر،
كىرىپ گۈلشەن غە سەير ئەيلاپ گۈل رەئىئانى كويدۇردۇڭ.

قىنى دىن ئافىتى سەندەك جاھانى سۇرەت ئارادا،
خۇسۇمەت سەندىن ئولمۇش دۇر سىكەندەر بىرلە دارادا،
كۈزۈڭدىن بەھسۇ غەۋغادۇر ھىمىشەيۇ يەرۇكشادا،
لىبىڭنىڭ فىكرى ھىندۇدا، ساچىڭنىڭ زىكرى تەرسادا،
ئول ئوتلۇغ چىپەر تابىدىن مەغۇ تەرسانى كويدۇردۇڭ.

فەلەك ھىجرىڭدا سەرگەردان، مەلەك ئىشقىڭدا بى سامان،
قۇياش ھوسنىۇڭ ئۇچۇن ھەيران، قەمەر چىپىرىڭ ئۇچۇن نالان،
كاۋاكىپ كوز ئەچىپ ھەريان تۇكۇپ ئوز جىسىمىدىن قان،
بولۇت يادىڭ بىلە گەريان چىكەر كوپ گۇركىرەپ ئەپىغان،
فراق ئۇتىن قىلىپ سۇزان ھەمە ئەئىلانى كويدۇردۇڭ.

چۇمەنلەر ئىشتىياقنىڭدا مۇزەييەن ئەيلادى ئوزنى،
گۈلۇستان ئىنتىزارىڭدىن مۇئەييەن ئەيلادى ئوزنى،
بايبان بىرلە تاغۇ- تۇز بەرەھەن ئەيلادى ئوزنى،
جىمىئى مەئدەنۇ- مەخرەن مۇبەييەن ئەيلادى ئوزنى،
قىلىپ كوپ نازۇ ئىستىغنا ھەمە ئەشيانى كويدۇردۇڭ.

بايبان ئىچرە ۋەھشىلار ۋىسالىڭنىڭ خېرىدارى،
شېكار ئولماق ئۇچۇن تۇرمىش قاراپ يۇلۇڭغە ھەر سارى،
تاۋىشقاننىڭ ئىشى زارى، كىيىكنىڭ كوز يىشى جارى،
يۇز ئاچماق غەيرى مۇمكىن دۇر نەزارە ئەيلاڭل بارى،
ئەجەپ تەنناز ئىكەنسىن ۋەھشىئى سەھرانى كويدۇردۇڭ.

چۇمەن تورىدىكى قۇشلار قەدۇمۇڭ ئىنتىزارىدۇر،
سۇچۇڭ لەبىنىڭ خىيالىدىن ئۇلار ئاغزىدا زارىدۇر،
مۇسافىردەك تۈكەر ياشىن ئەگەرچە ئوز دىيارىدۇر،
ھۇزۇرۇڭ باغ ئارا گويا بۇ قۇشلارنىڭ باھارىدۇر،
چۇمەندە بۇلبۇلۇ، قاق ئۇستىدە ئەنقانى كويدۇردۇڭ.

چىقىپ بام ئوزرە يۇز ئاچتىڭ قۇياشقا خىرەلىك يەتتى،
كاۋاكىپ بولدى بى تاقەت تۇرالماي تارقىشىپ كەتتى،
پەرىشان كاكىلۇڭ ئول دەم كۇكۇل مەرغىنى سەير ئەتتى،
تەجەمۇل بىرلە دەريالار ئۇزىنى كاتتا كەۋسەر ئەتتى،
ساچىپ ئوت ئارەزىڭدىن شورەش دەريانى كويدۇردۇڭ.

چىقىپ مەيدانغە چۇن قىلدىڭ ئەل ئىچرە ھەر تەرەپ جەۋلان،
مەي ئىچكەن رەندەلار يەڭلىغ قەدىڭ مىل ئەيلادى ھەريان،
رەكابىڭغا چىقىپ تەندىن ئەسر ئولدى بۇ خەستە جان،

كېرەك ناقىس غە مەيداندا باشنى ئەيلا مەك چەۋگان،
يانۇردا يول ئۆزە ھەر ئەخمەقۇ دانانى كويىدۇردۇڭ.

63

ئىسىغە بولدۇم ھەم نەفەس ئوتلۇغ فىغانىم سۇبھىدەم،
چەرخ ئۇردى تەن مەيداندا ئازادە جانىم سۇبھىدەم،
ئىشق ئىلكى چەكتى ھەر تەرەپ تۇتقاچ ئەنانىم سۇبھىدەم،
ئىكى كوزۇمدىن دەم بەدەم ئاقىزدى قانىم سۇبھىدەم،
كويىدى چىراغ نۇرىدىن روھۇ راۋانىم سۇبھىدەم.

يوق ئىختىيارىم تۇرغالى ئارام بىرلە سائىتى،
تەگدى مېنى ئاجىز كۇرۇپ بۇ ئىشق زالىم ئاپىتى،
بولدى نامايان ئۇيقۇدا بىر سەرۋى گۇلرۇخ قامىتى،
بىلمام نە يەرگە يەتكۈرەر ئاخىر بۇ ئىشنىڭ ئاپىتى،
بىر غەمزەدىن مىڭ ئوق ئاتار ئابرو كامانىم سۇبھىدەم.

كاكۇللارى زەنجەرىنىڭ ھەر ھالقەسىدە مىڭ ئەسىر،
شاھۇ گادالار بى ئەدەد ھەدىن فۇزۇن بىر نادە پىر،
جاللادىغىدا بى مەسەل قەتال لىغىدا بى نەزىر،
پەرۋاسى يوق چەككەن بىلە مىڭ نۇنىيۇ يۇزمىڭ تەفىر،
كويى باشى تۇپراغىدۇر دار دالامانىم سۇبھىدەم.

دېۋانە بولسام يوق ئەجەپ ئول كوي ئارا ئەھبابلار،
ۋەسىل ئەتماسىدىن تۇكۇپ ئىكى كۇزۇم خۇناپلار،
كوردۇم كى ھىجران تىغىدىن ئولمىش تولا ئەرباپلار،
جارى بۇلۇپ دۇر قانىدىن ھەرياندا كوپ گىرداپلار،
ئىشق ئىچرە تۇشكەنلەر ئىشى بولدى ئايانىم سۇبھىدەم.

دەئۋابى ئىشقى ئەتكەن كىشى تەرك ئەيلاگەي ئەۋۋەل ھەۋەس،
مەئشۇقىنىڭ يادى بىلە چىققان چىقارغاي ھەر نەفەس،
دەھىر بىر كۈرەنگەي كۈزىگە ئول كوي ئارا ھەر خار خەس،
ئەنقا شىكارى بولمىغاي تا ئۇستىخان بولماي دەكەس،
لال ئولدى سوسىن دەك تىلىم بىلماي بايانىم سۇبەيدەم.

مەن خەستەئى بىخانىمان بىردەم تاڧا ئالماي ئامان،
يۈزەڭ بالا كوردۇم ئايان بىر دەم ئامان تاڧان زامان،
ئىشقى ئىلكىدىن ئىكراڧ بۇ جان بولدى چىرايىم زەئىئىران،
ئوقدەك قەدىم بولدى كامان، يوق قىۋەتەم چەكسام فەمغان،
فاش ئولدى بۇ سەررە نىھان ساچمىدى قانىم سۇبەيدەم.

بارمۇ دىلدا ئافىيەت تاراز دىل تاپقاي زوھۇر،
دەئۋا غەلەتدۇر ھەر كىشى دىسە ئېرۇرمەن مەن سوپور،
تاقتە قىلالماي تەبىرادى بىرگە شەجەردەك كۆھى تۇر،
بولساڭ ئەگەرچە غەرقە نۇر ئەي بىخەبەر بولمە غۇرۇر،
كىم تەرك ئەتەپ ئەيشۇ سەرۇر تاپتەم نىشانىم سۇبەيدەم.

ناقىسغە يەتتى پىر شەرەر بولدى ئوزىدىن بىخەبەر،
قان بولدى ھىجراندا جىگەر ئىستەپ نىگارىدىن نەزەر،
تاپماي نەزەردىن بىر ئەشەر، ئالان بۇلۇپ دەر ھەر سەھەر،
ئەي خالىق جەننۇ بەشەر ۋەسفىڭ سېنىڭ سەمىمۇ بەسەر،
قىلمە مېنى مۇندىن بەتەر، بول پاسانىم سۇبەيدەم.

ئېرۇرمەن دوستلار بىر لەيلىۋەش ئىشقىدە مەجنۇندەك،
لباس ئولدى ماڭا ئەسكى چاپان بىرلە ياماق تەلپەك،

يۈرەنەن كۇيىدا بىر تەلبە ئىتتەك ھەر تەرەقى سەك - سەك،
نى ھۇش ئەمدىكىم ئەريان نە كۇقەد بىرلە قىلسام تەك،
پىرلارغە جۇنۇن تۇمارىدۇر بويىندا سالىنچەك.

بولۇپ بىخۇد شىرك ئولدۇم فىغاندا تاغ ئىلە گويا،
مەن مەجنۇنى كورگان دەركى مەجنۇن ساغ ئىلە گويا،
تىرى جىسمىمدە ھەريان تازە قانلىغ داغ ئىلە گويا،
يارا جىسمىمنى قىلغاچ ھەر تەرەقى تىرناغ ئىلە گويا،
قازا مەجنۇنغە تىگىش لاللىلار يافراغ ئىلە كوگىلەك.

كىتەرەن سۇ كەبى ئول شوخنى ياد ئەيلاسام ئوزدىن،
تەدىبا يوق نەفەس قايدىن، ئۇمىداتىڭ ماڭا سوزدىن،
تەفاۋەت ئەيلامام سۇدەك يۈرەردە تاغنى تۇزدىن،
يارا كوزلەر بۇلۇپ تەندە چۇ بولدى خىرە ئول يۇزدىن،
ياساپمەن ھەر تەرەپ ئەسكى تۇگۇنلەر شەكىلدە ئەينەك.

بۇ ۋەھشەت بىرلە لەرزىان دۇر تەن ئىچرە سانجىقىپ كوگىلۇم،
قاشىڭ ياسىيۇ، مىژگان ئوقلاردىن تانجىقىپ كوگىلۇم،
بۇ مۇھلەك ئىشنىڭ شۇرشىلارى بىرلە ئەغىپ كوگىلۇم
بۇلۇپ بىر جان قۇشىدىن ئاھ پەيكانىن تىپىپ كوگىلۇم،
ئەزەل سەيرى قازا ساقسىغە بەرگەنم كۇنى تەلىقن.

65

كاكىلۇڭ ھەجرىدا ئەي گۇلرۇخ پەرىشان يىغلارەم،
بۇلبۇل بولغاندەك خازان فەسلىدە ھەيران يىغلارەم،

نەي كەبى ھەربىر توشۇك دىن تارتىپ ئەفغان يىغلارەم،
ئاختارىپ دەردىمگە دارۇ بىرلە دەرمان يىغلارەم،
ئەلگە ئەيلاپ چاڭ كوكسۇمنى نامايان يىغلارەم.

تا ئەچپ چىھرىڭنى ئوت سالدېڭ بۇ جىسىم زارىمە،
ئوت تۇتاشتى بەرق ھوسنۇڭدىن يوق ئىلە بارىمە،
دىدى خاكەستەر نەزەر سالغان تەن ئەفكارىمە،
ئەيىپ يوق دۇر توكسە قان بۇ دىدەئى ئەفكارىمە،
ئاھ تارتىپ لەئزە ئارام ئالمايىن قان يىغلارەم.

لەبلارنىڭ ھىجرىدە سۇ ئىچسام ئەگەر زەھراپ بۇلۇر،
يەتمايىن ھەلقىمگە باغرىمدىن ھەممە خۇناپ بۇلۇر،
دەشت - سەھرا كوزلارم ياشى بىلە سراپ بۇلۇر،
يەنە كىشۋە ئەھلىنىڭ بارى ھەممە غەرق ئاب بۇلۇر،
ئاسماندەك تالڭ ئەمەس دىسەم فاراۋان يىغلارەم.

ھورجەننەت ھەم سېنىڭدەك بولمىغاي ئەي گۈل ئانار،
كىم ئىمىش بارى ئۇلارنىڭ فۇرقتىڭدا زار - زار،
قاي تاغى شەھەرلىرى يانىڭدا دۇر بى ئەئىتبار،
يوق ئىكەن ئالەمدە سەندەك بىر ئۇلۇغ جابەكسىۋار،
ئەرگەشىپ ئاتىڭنى مەن مەيدانمۇ - مەيدان يىغلارەم.

ھىچ دىلبەر سەن كەبى نازۇك تەبىئەت بولمىغاي،
بولسا ھەم ھەرگىز سېنىڭدەك پاك تەنەت بولمىغاي،

ئەرزىن ئەيتۇردا ساڭا ئاشقدا قۇدرەت بولمىغاي،
نازدىن ئۇشاقغە كوڭلۇڭدا رەھمەت بولمىغاي،
گەرچە ھەر سائەتدە ئەل دەك نەچە چەندان يىغلارەم.

يوق سىنىڭدەك دەھرازا دىلدارى شىرىن فەن يەنە،
ئارەزنىڭ يەڭلىغ تاراۋەت بەخشىلىغ گۈلشەن يەنە،
قىلغالى تۇردۇڭ سەتەمكەرلىك ئىشىن شىۋەن يەنە،
.....
شاد ئولۇپ زەئەنەر يىگەندەك ناز خەندان يىغلارەم.

كىمنى كورسام ئاستانىڭدىن بۇزىدەكى گەردى بار،
لىك يوق دۇر ھىچ بىرىنىڭ مەنچە رەنگى زەردى بار،
بارچە سىنىڭ ۋەسلىڭ تىلاپ ھەرلەھزە ئاھۇ سەرۋى بار،
ھەر كۆڭۈلنىڭ قۇرقىتىڭدىن ئار ئولغان دەردى بار،
كوزلارىم ئەيلاپ فىراقىڭدا نەمەكدان يىغلارەم.

بىلىمىم ئول شەئەلىغ خۇرشىدە يار رۇخسارمۇ،
ئول قىزارغان لەب مۇدۇر يا لەئىل ئاتەش بارمۇ،
ئول مۇئەتتەر زۇلقىمۇ يا نافەئى تاتارمۇ،
ئول قارالار كوزلارنىڭ يا ساھەر خونخارمۇ،
ئۇشبۇ بائىسىدىن ھىمشە زار - ھەيران يىغلارەم.

بولدى مەجنۇن دەك فىراقىڭدىن ماكانىم دەشت ئارا،
تولدى ئالەم مۈلكىگە مەجنۇنلىغۇمدىن ماجرا،
دۇدى ئايىمىدىن فەلەك لارنىڭ يۇزى بولدى قارا،
ناللىشىمدىن بولسە تاڭ يوقدۇر جاھان ماتەم سارا،
ناقىسا بۇ نەۋىي كىم ھەدۇ پايان يىغلارەم.

مەسنەۋى

66

بار ئىدى ئوتكەن زەماندا بىر تەبىبە
ئىلىم تەبىبىنىڭ بارەسىدە كوپ لەبىبە.
ئارستوتەلىمىز ئاڭا ھاۋانچە كوپ،
ئەبقىرات ئەردى ياندا خەشەك چوپ.
ئەردى ئەفلاتۇن ئەنىڭدىن ئىنتىخاپ،
بوزەرۇ جەممۇر ئاندىن بىر لىئاپ.
ئەردى جالىئۇس ئاندىن بىر سەبەق،
ھىكىمىتى جاماس ئاندىن بىر ۋەرەق.
ئەردى لوقمان ھىكىمىتىنىڭ دەفتەرى،
ئاندىن ئالغان ئەردى ھىكىمەتنىڭ بەرى.
ھەرنە ئەمرازۇ ئەللىدىن ۋاقىق ئول،
ھەركىشىخە گىھنە بىرلە ئارەق ئول.
بەلغەمۇ، سەفرايۇ سەۋدا، خۇن ئىلە،
موپتىلانى بىر قۇتى مەئجۇن ئىلە.
بىر كۈن ئاخىر ئىكى كۈن قىلماي ھايال،
كەلتۇرۇر ئەردى مىزاجىن ئەئىندال.
خافىقان بىرلە سادائى يارە قان،
تەب بىلە قولەنجۇ رەنج فاتقان.

× ×

ھەم مۇفاسىل بىلە زۇكام يۈتەل،
ھاسىل ئولكىم بولسا ھەرقايداغ كىسەل.
خاھى ئىستىسقا خەشكى، خاھى سىل،

خاھى بەزگەك، خاھى ئەرەنج غەنج دىل.
 كەلسە ئالدىغە چوپ مەسھىلات،
 ياسىغۇپ ئىلە زەماۋەر مۇشربىيات.
 نەۋئىدىن ئەندەك بىرىپ ئەندەك نىھان،
 ئىچىدە ئەنى قىلۇر ئەردى ئەمان.
 بۇ مەجىزى دۇر ۋەگەرنە ھەق ئۆزى،
 فىل ھەقىقەت شافى مۇتلەق ئۆزى.
 شەرتىدىن رەببىئە مسگۇن مۇقتەخىر،
 يەتتە ئىقلىم سوھىبتىگە مۇنتەزىر.
 بىر كۈنى بىر ئادەمى بىر تىۋەنى،
 مەنىگەلى ئات ساغسە كانى مەۋەنى.
 ئول تەبىبى مۇشتەھىرنىڭ ئالدىغە،
 كەلتۈرۈپ دىدىكى ئەي لوقمانەرە.
 بىر فەقىرى بى بەزائەت بى نەۋا،
 مەفلىس قەنا ماغان نان كەدا.
 ئەردىمۇ ئامما بۇتەۋە ئۇشۇ كۈن،
 بولدى مەملۇكۇم باھانەدىن پۇتۇن.

× ×

كەلگەن ئەركەن مۇندا بىر سۇداگىرى،
 مالى بىمەد ھەددىن ئارتۇق چاكىرى.
 بۇ شەھەرگە كەلىش ئول سودا ئۇچۇن،
 مال ساتىپ ھاسىلى دۇنيا ئۇچۇن.
 بىر كىچە بىر تۇش كۇرۇپتۇر ئول مەگەر،
 قىلمىش ئولغان تۇشىدىن قاتىق ھەزەر.
 ئەيلايىن كەفقارە بەرماكىنى نىيەت،

يەئنى جانى تەنى قالغانغە دىيەت.
 ئول نىيەت بىرلە ئاتايدۇر ناقدەنى،
 مەندە كورمىش دۇر بۇ يەگلىغ فاقەنى.
 قىل دۇئا دەپ بەردى بۇ سائەت ماڭا،
 قىلدىم ھەققىدە ئەلپ بۇلۇپ دۇئا.
 تىۋەنى كوردۇمكى بوينى ئىششىمىش،
 بۇرنىدىن زەرداپ ئاقادۇر مىش - مىش.
 كەلدىم ئالدىڭغە ئىلاجىن ئىستىبان،
 بولغامەن دەپ مەرھەمەت دىن شادەمان.
 كوردى ئانى تۇتتى بوينىنى تەبىپ،
 باقتى ئانىڭغا دىدىكىم ئەي غىرىپ.
 قايدا قويدۇڭ تىۋەنى ئالغان زەمان،
 دىدى: ئوتلاتىم قاغۇنلۇقدا فالان.

× ×

بىلدى ھاكىم كىم گالدا سويىمەدۇر،
 دىدى تاش كەلتۇر بىر - ئىكى ئەي غەرۇر.
 تىۋەنى چوكتۇردى مەغزى ئول جاھان،
 تاش كەلتۇردى غىرىپۇ ناتەۋان.
 گەلىنىڭ تەھتىگە بىر تاشنى قۇيۇپ،
 يانە بىر بىر گالىغە بىر - بىر ئۇرۇپ.
 سويىمانى ئۇچ پارە قىلدى گالدا،
 ئول فىقىر كەمبەغەلنىڭ ئالدىدا.
 شول زەمان ئول تىۋە قوپتى فورقىراپ،
 تۇرغان ئەردى ئاندا شاگىردى قاراپ.
 كوردى بۇ ئىشنى دىدىكىم ھەر فۇخاق،

ياكى دۇمبۇل يا ماڭالاماس فوراداق.
كىيدى نەفس ئىلە يۇقىرى ئۇستاد،
ئەجەپ بىرلە قاڭشارىدا كىروباد.
ھاجىتى يوق ئۇستاد پىرىغە،
بەلكى مەئدەن جەۋھىرى تەبىرىغە.
ئۇستادى ئالدىدا بىر تەقەل دۇن،
ھىكمەت ئەھلى زىنىدا مەجنۇن فۇنۇن.
ئەزىزە ئىقىل خامىغە ئىبلىس دەك،

.....

ھەم ئەتارۇد ئالدىدا ئىملايى خەت،
مۇشتەرىيۇ زەھىر ئەقلىدىن نەقەت.
ئايۇ كۈن بىلە مەخەل ھاۋانچەسى،
شورى مىزان تاش بىلە مىزانچەسى.
بارچە ئىلەت فىكىرىغە قىدۇ ئەسىر،
تەفەل مەكتەپ نەزىدە بىر نادۇ پىر.
ئۇستادىدىن ھەمىشە شۇكۇناك،
مۇنتەزىر دايمىم قاچان بولغاي ھالاك.
فىكىر بۇكىم ئۇستادىم بەرسە جان،
بولساڭ ئەردى ئەل ئارا مۇتلەق ئايان.
تافسە ھىكمەت ئىلمى سەمەندىن زوھۇر،
كەلسە ئالدىمغە جەمە مارە مۇر.
تافسە ھەر ئىلەت كى مەندىن مەنجىيات،
بەلكى تۇتقان چاغدا نەزخى نىجات.
ھەرفىلاتۇن تەبىئىلار تەلىمىز ئولۇپ،
قالسە كوڭلى ھىكمىتىدىن پۇر بولۇپ.
ئارستۇ تەنەتلار ئولسە خارۇمىم،
بوزەرۇ جەمھۇر ۋاشلار ئادەمىم.

ھەر بىرىغە دەرس ھىكمەت دىن بىرىپ،
 زاھىر ئەتسەم ھىكمىتىمنى ئەنقىرىپ.
 ئارى ئىنسان مۇپتىلايى نەفىس دۇر،
 دائىما ئەنىڭ قولىدا ھەبىس دۇر.
 ھەرىس شەھۋەت دىن ھەمىشە دەربەدەر،
 بىخىلۇ نەخۋەت دەمادەم مەنكەدەر.
 كىبىرۇ پەندارۇ غورۇرغە ھەم قەرىن،
 كەلىمىگەي ئىلىم يىتىنغە ھەم يەقىن.
 جەھەل كۈزىگە، كۈرەنگەي ئىلىم دەك،
 ھەم غەزەپ مەنزۇرى ئانىڭ ھىلىم دەك.
 فىكىر باتىل ۋەسۋەسە ئەيلاپ ئاڭا،
 رەئى سايبىپ سەدەقدەك مەنزۇل ئاڭا.
 مارە كەژدۇمدەك ئاڭا مەبغەئى ناس،
 ئالدىدا مەقبۇل نەفسانى ھەۋاس.
 تاكى يەتمايدۇر تەجەللى دىن چاقىن،
 مۇنچە ئىللەت دىن قۇتۇلماغلىق قىيىن.
 تاكى يەتسەس نۇرى يەزدانى ئاڭا،
 زاھىر ئولماس جانى ئىنسانى ئاڭا.
 جەھەد قىلغىل بۇ بالالاردىن قۇتۇل،
 بۇ بالالىغ ئەۋۋە ئالاردىن قۇتۇل.
 تالىپ ئولغىل نۇر رەببانىغە سەن،
 بولمىغىل مۇندەاغ ئەسىرى نەفسى تەن.
 نەفسى ئەسىرىدۇر كىمەرسە خارۇ زار،
 بىلە بولغاي ئاقبەت مەئۋاسى نار.
 قىل تاۋازۇد كىم بۇلۇرسەن ئەرچەمەند،
 كىبىرەدىن ھەرگىز كوڭۇلگە سالمە بەند.
 كىبىر قەدرىڭنى كىم ئەيلار ئەل ئارا،

خەس كەبى كىم قالدى دايم ئەل ئارا.
ئول تاۋازۇد دىن بولۇرسەن موھتەرم،
رەبى ئاللا ئەل ئىزىزەل موھتەشەم.

67

چىقتى بىر نازىنىن ئۇغۇل ئۇزى قىز،
سۈرەتى بىر ئۇغۇل كى قاش كۈزى قىز.
دائىما قاش كۈزى سۈرمە ئالۇدە،
كىم نەزەر ئەيلاسە دىگەي ئاسۇدە.
رەنكى رۇخسارى ئالىدىن مۇ سۇزۇك،
ئون قولىدە يىگىرمە ئىككى ئۇزۇك.
ھەركۈنى نەچچەرەك قىلۇر زىنەت،
تافقالى ئۇزىگە نەچچە ئۆلپەت.
يول يۈرەر خەرامى چوكاندەك،
دۇ جاھاننى بىلۇر نەمەنگاندەك.
بىلدا دائىما سىرىق رومال،
قۇڭدا دائىما قىزىل تامبال.
بىر زەمان جايددا قەرارى يوق،
ھول تىزەكدەك فەقەت شەرارى يوق.
ئەتەقۋايى سىرى نەزەر قىلماس،
فىسقى ئەربابىدىن ھەزەر قىلماس.
ئۇشۇ بەس دۇر ئەنىڭ كى ئەۋسافى،
ئەقلى بولسا يۈز بولۇر كافى.

لۇغەت

ئا

ئارەزىڭ	— يۈزىڭ
ئارى	— ھە، ھىچقاچان، ھەرگىز، بەزەن
ئادەم سەپى	— ئادەم ئەلەيھىسسالام
ئاسۇدە	— تىنىچ، جىم، ساراڭ، ئېلىشىپ قالغان
ئازەر ئوغلى	— ئىبراھىم پەيغەمبەر، بۇت چاققان، باراتنىڭ ئايىمى شۇنىڭغا بىغىش- لانغان
ئارىستۇ	— كىشى ئىسمى
ئامبان	— ئامبال
ئامادە	— تەييارلانغان

ب

بەلەيەت	— بالا (كۈلپەت)
باتىن	— كوڭلى، كىشىنىڭ ئىچى
بۇرۇنچ	— گۇرۇچ
بىم	— قورقۇش، قورقۇنچ
باقا	— ئاخىرەت، مەڭگۈلۈك
بۇبەكرى	— سىدىق، ئابابەكرى سىدىق
بۇت كاكىلى زۇننارىنى	— ھىندىلار بۇتنى زۇننار ئورنىدا بوينىغا ئاسقان ئىكەن

— ئىسىم	بۇزەرۇ جەھەۋۇر
— ئاجىز	بىكەس
— نالە قىلغۇچى	بىناۋا
— ئىسىم	بەرزۇ
— بىر بۇرچىگىگە، بىر چىتىگە	بىروجىغە
— پەيدا قىلىش	بونىيات

د

— ئىككى جاھان	دۇ جاھان
— توپۇق (ئۆسمە گوش)	دۇمۇل
— قان قەرز	دىيەت
— سەللە	دەستار
— تېخى	داغى
— دەپ	دىبان
— يىراق، گوھەر	دۇر
— كاتىپ، خەتتات	دەبىر
— قوزغىلاڭ	دەستىخىز
— ئەگمە، ئېگىلىش، دۇمچەك	دال

د

— شەرەت، خەت	ئىملا
— ناز، جىلۋە	ئىستىخىنا
— ئىشەنچ	ئىتىماد
— ئىسىم	ئىسكەندەر داراپ

— گۇناغا تەبىيار	ئىسپانغا قايىپ
— ئىككى	ئىمكى
— بىغىشلاش، بۇي، پۇراق، ھىد	ئىسى
— تاللىماق	ئىنتىخاب

گ

— نىشان، بەلگە	گىرۇزان
— گويا	گوپىيا
— غەزىنە	گەنجى

خ

— تىكەن، ئوت، سامان	خارخەس
— چىرايلىق يۇرۇش، سىلىق	خەرامى
— خوشىنلار، يىغىنلار	خۇشۇ
— قەدىمىي ئىران شاھلىرى	خىسرو پەرۋىز
— ئالۋاڭ - ياساق	خىنى
— قانلىق كوز ياش	خۇناپ
— كۇل	خاكسەر
— ئائىلە، تۇرمۇش، ھايات	خانمان
— ئوي	خانە

ج

— توغرا	جاپىز
— ئىسىم	جەشىد

— ئىسىم	جالغۇس
— جاي، ئورۇن، پۈتۈش، ئورنىتىش	جا
— مەنسەپ، مەرتەۋە	جاھ
— جەننەتكە ئوخشاش	جەننەت ئاسا
— جەلپ قىلغۇچى	جالپ
— تاپ (ئىت، ئشەكنىڭ ئولۇڭى)	جىخە
— يىرگىنىشلىك، پاسكىنا.	جەركىنتلىك

5

— كىبرى	كى روباد
— كۇپايە	كافى
— كىچىك ئوي	كۈلبە
— تاۋاپ	كەئبە
— كاززاپ	كازىپ
— ئوقيا	كامان
— كېنىزەك	كىنىز
— ھەركەت، تىرىشىش	كوشش
— گاداي	كادا
— سالامەتلىك، تېچلىق	كافىيەت
— قىل چۈشكەن، شەك چۈشكەن	كودورەت
— نازۇكلۇق، زىلۋالىق	لەتافەت
— لېكىن	لك

— بىر ئېنىق، شۇ زامان، كوزىنى	لەھزە
يۇمۇپ - ئاچقىچە	
— كىسىم - كېچەك، لىباس	لەبىسى
— كورۇشۇش، مۇلاقەت بولۇش	لىقا -
— شۇڭلاشقا	لاچەرەم
— لەقەم	لەقەب
— يۇمشاق	لەتىن
— بى ئېقىل	لايىئىقىل
— ئويۇن	لىساپ

۲

— مۇسا ئەلەيھىسالام	مۇسا
— جاك، بۇيرۇق	مىنا
— مىڭ تۇرلۇك، مىڭ خىل	مىڭ نۇتى
— مارجان كورۇنۇشلۇك	مارجان نەما
— پىخسىق، بىخىل	مومىسك
— سازچى	مە ترەب
— ئادەم ئىسمى	مۇلزەم
— يەتتىلىك	مۇسەببە
— ئوزگىرىش	مۇبەددەل
— بىكار، كارغا كەلمەسلىك	مۇئەتتەل
— تور تىلىك، چازا قۇرۇپ ئولتۇرۇش	مۇرەببە
— مەرۋايىت، تىزىلغان، بىزەلگەن	مەرەسسە
— ھوججەت، ئەرزەلەرگە چاپلايدىغان	مەركى
— (خەتكە چاپلايدىغان) ماركا	

— نەقىشدار، نەقىشلىق	مۇنەققەش
— مەدەتكار بولۇش	مۇھتەشەم
— تىل ئاھانەتكە ئۇچراش	مەتئۇن
— چولپان يولتۇز	مۇشتەرى
— داۋا قىلغۇچى	مۇددەئى
— خۇشبۇي، كوڭۇل ئېچىش	مۇئەتتەر
— جاپا	مۇزەللەت
— ھورمەتلىك، ئابرويلىق	مۇئەبەر
— چىۋىن	مەكەس
— بېرىلىش، مەشغۇل بولۇش	مەرھىز (مەرىز)

ن

— ناغرا	نەققارە
— كور، نامەرت، قارغۇ	نايىنا
— تىرناق	ناخىن
— تۇيۇقسىز، كۈتىمگەندە، بەزىدە	ناگىهان
— نەچچە	نەچە
— ساقچى، پايلاقچى، تاكتاچى، قاراۋۇل	نىگابان
— بوش، كۈچسىز، قۇۋۋەتسىز	ناتاۋان
— چارسىز	ناسىيەك
— نەسەپتەنگۈي	ناسەھ
— گەپ توشۇش	نەمام

— توگە	ناقە
— نان گنادىيى	نان كادا
— چۆشكەي	نازىل
— نىجىس	نەجەس
— كەپتەر، دەمدا	ناقوسى
— موئاۋىن، ئورۇنبا سار	نايىپ
— نۇقۇت، دانە	نەقەت

ئو

— دوزاخ ئوتى	ئوقىبى
— رەڭلىك، نۇرلۇق	ئوتلۇك
— ئوسمان زۇننۇرەين	ئوسمان
— ئۇدۇل	ئوترو
— ئوگىنۇر	ئورگىنۇر

پ

— ئالم، دانىشمەن	پەتە
— دەسسەش، ئاياغ ئاستى قىلىش	پەيمال
— قىرى ئىشان	پىرى
— رەھىم قىلغۇچى، قۇلاق سالغۇچى	پەرياد رەس
— ئەرباب، ئەخلاقسىز، بۇزۇق كىشىلەر	پىسقە

چ

چەۋگان — باللارنىڭ ئويۇنى كالتەك
چۇن — ۋاقتىكى

د

دەببى — ئاللا، خۇدا
دەۋزەن — توشۇك، دەرىزە، تۇرخۇن
دەفتى — يولداش
دەباپ — راۋاپ
دۇزىگار — ئايال، ئائىلە
رۇستەم جاسامەت — رۇستەمدەك گەۋدىلىك
دەئى سايبىپ — خەلقىەرۋەر
دەنج — مۇشەققەت
دەكابى — ئوزەڭگە
دەببى سىكۇن — كويىقاپ بىلەن دۇنيانىڭ چىگرىد -
سىدىكى شەھەر
دەببا — يالغانچىلىق، ساختىلىق
دۇخسارى — رەڭلىك، رەڭدار، چىراي
دەمزە — ئالامەت
دەئنا — يار، گۈل ئىسمى

س

سارى — تەرەپ، يان
سوزەن — يىڭنە

— ئىسىم	سەھراپ
— كۇمۇش	سىم
— دوزاخ	سەقەر
— ھاساڭ (ھاسا تايىقىمىڭ)	سوتۇڭ
— مۇستەھكەم سېپىل مەنىسىدە	سەددى زۇلقەرنەينىن
— خالىس، تازا	سەبھى
— چىن، راست، بېرىش، بېرىۋېتىش	سەدىقى
— قارا، مۇھەببەت، تەلۋىلىك	سەۋدا
— خۇشبۇي، ئاق چىچەك	سەمەن
— ئامان، ساق، ئەدەبلىك، ئەخلاقلىق	سالىم
— ئوت ھايۋىنى	سەمەندەر
— پۇل	سەمت
— ئاۋاز	سەۋىت
— يېرىلغان	سوقىبە
— سېلىش، سېلىپ	سالپ
— سەۋىر قىلغۇچى	سوبور
— تەلەپ، سىرى	سارى
— ئو ئوۋلاش	سەئد
— زۇلۇم	سىتەم
— بېغىشلاپ	سەدەقە ئەيلاپ
— ئورتەش	سىزان

ت

— تاغنىڭ ئىسمى	تۇر
— ھەركەت	تەھرىك
— توشقان	تاۋىشقان

— ئىسىم	تەڭمىتىن سەف
— مېجەز، تەبەت	تەنەت
— چارۋا باج	توپاق باج
— ئالدىغا كېلىپ تۇرۇۋېلىش	تەۋەتقۇپ
— چىراي، يۈز	تەلئەت
— تەلۋە	تەلوبە
— تەلەپ قىلغۇچى	تالىپ
— كورۇشنى خالىماسلىق	تاغافۇل
— ئەجەپلىنىش	تاڭ
— تەۋە	تەن
— ئاپىرىن، بارىكاللا	تەھسىن
— مەسخىرە قىلىش	تەسخىر
— ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس	تاڭ يوق

ئۇ

— ئىسىم	ئۇمەرغەتەر
— ئاشىق، 12 مۇقامنىڭ بىرىسى	ئۇشاق
— قىممەت باھالىق تاشلار	ئۇنچ

ۋ

— ۋەلپىكىن، كوپچىلىك، بىراق	ۋەلى
— خەۋەردار	ۋاقىپ

— ئاستىن — ئۈستۈن، زىمى — زىننەت	زىرۇ — زەۋەر
— ھەرگىز، ئەھتىيات قىلىش	زىنھار
— سوز	زىكىر
— ياد ئەيلەش	زىكىرى يادى

غ

— غەمكىن غەدىناك

ھ

ئەبىدى ھاياتلىق	ھاياتى جاۋدان
— بىچارە	ھەقد
— رىۋايەتتە سېخىلىق بىلەن نامى	ھاتەم
چىققان كەشى	
— ھەرنىمە،	ھەرنە
— يېڭى ئاي	ھىلال
— يىرگىنىش، نېرى تۇرۇش	ھەزەر
— شىر، (ھەزرىتى ئىلى)	ھەيدەر
— جەۋرى — جاپا	ھەيىپ
— ھەممەتلىك، ئوبدانراق	ھەممىلىك
— ھەمە	ھەمە
— توغرا يول	ھەدايەت
— ھەيرانلىق، ھاياجان، قىزىقىش	ھەيرەت
— يۇمشاق مۇئامىلىلىك	ھەلىم
— ھاممال، كۈتەرگۈچى	ھامىل

ق

— قورقتۇم، قورقمەن قورقارەم

— مېچىت مېھرابىدەك قېشى
 — رىۋايەتلەردىكى پىرئوننىڭ ۋەزىرى
 — چوقۇر خوتۇن
 — قارا مەنىسىدە

قاشى مېھرابى
 قارۇن
 قوخلۇق خاتۇن
 قۇندۇز

ئە

— ھادىسە
 — يوسۇن، تەرىقە
 — سەككىز جەننەتنىڭ بىرى
 — ئەخلاقى
 — رىۋايەتلەردە ئەرسىز مەريەم نور-
 دىن ھامىلدار بولۇپ ئەيسا تۇغۇل-
 غان دىيىلىدۇ
 — كىچىككىنە، ئازغىنە
 — ئادەم ئىسمى
 — ئادەم ئىسمى
 — ھاياسىز، بەھايا قاراش
 — ئىمكان تۇگەش، ئازىيىش
 — ئىلان، ئەنجۇم، يۇلتۇز
 — ئادەم ئىسمى
 — بىرخىل دەرەخ ئىسمى
 — سۇمۇرغ
 — ئەقىلسىز، دوت
 — خىلمۇ - خىل ھايۋانلار

ئەشار
 ئەتۋار
 ئەدەن
 ئەۋساقى
 ئەيسا ئىبنى مەريەم
 ئەندەك
 ئەھجەم
 ئەفرىدۇن
 ئەقەقۋايى
 ئەۋزايى ئىمكان
 ئەلام
 ئەفقىرات
 ئەر - ئەر
 ئەنقا
 ئەبلا
 ئەنۋايى ھايۋان

— كۈن، زامان
— ئەتىراپ ساتقۇچى، كىچىك يايىمچى
— نەپەسلەر
— تىنىچ، خەۋپسىز
— بالا كۈلپەت.
— كېسەللىك، كېسەل
— ئىللەت

ئەيىم
ئەتتار
ئەنخاسى
ئەمىن
بەلەيەت
ئەمراز
ئەللىل

بۇلبۇل گویا

(خەلق داستانى)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئەھمەت ئابدۇرىيىم

رېۋايەتچىلەر شۇنداق رېۋايەت قىلىپتۇلەركى، مىسىر شەھىرىدە بىر پادىشا بار ئىكەن، ئۇنىڭ ئىسمى شاھ خىسراۋ بولۇپ، ئۇزۇن يىل پادىشالىق قىلىپ دەۋران سۈرگەن، شۆھرەت تاپقان ئىكەن. ئەمما ئۆز پۇشتىدىن بىرمۇ پەرزەندى يوق ئىكەن. بىر كۈنى خىسراۋ شاھ ئۆزىدىن تەشۋىش يەپ ئېيتىپتۇ: "مەن كىم ئۈچۈن پادىشالىق قىلىمەن؟ كىم ئۈچۈن ئوي - ئىسارەت قىلىپ، پۇل - مال يىغىمەن؟ مەن ئۆلسەم تەختىدە كىممۇ ئولتۇرار؟" شۇ ۋەجىدىن شاھ دەپى - دۇنيا، تەخت - ھۆكۈمەتنى تەرك قىلىپ خوتۇنلىرىنى قويۇۋېتىپ، پادىشاھلىقنى تاشلاپ، پۇقرالىرىغا كورۇن - مەي، بىر ئويگە كىرىپ قىرىق كۈن ئىبادەت بىلەن بوپتۇ. قىرىق بىر كۈن بولغاندا، چوڭ ۋەزىرلىرىدىن ئۈچ - توتى پادىشاھنىڭ قېلىشىغا كىرىپ كەپتۇ. ئۇلار: "ئىسى پادىشاھى ئالەم، سىزگە نىمە بولدى؟ نىمە ئۈچۈن تەختكە چىقمايسىز؟" دەپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرلىرىگە قاراپ زار - زار يىغلاپ ئېيتىپتۇ: "ئىسى ۋەزىرلەر، مېنىڭ بىرمۇ پەرزەنتىم بولمىسا، مەن كىمگە پادىشاھلىق قىلاي؟" ئۇل ۋەزىرلىرى ئىچىدە قاسم ئاتلىق بىر ۋەزىر بار ئىكەن، ناھايىتى ئاقىل ۋە داناكىشى ئىكەن، ئۇل قاسم ۋەزىر پادىشاھقا پەرزەنتى توغرىسىدىن كۆپ تەسەللى، خاتىر ئېيتىپ، نۇرغۇن پەندى - نە - سەھەتلەرنى قىلىپ مۇنۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ئىي سۇلتانىم بۇ دۇنيادىن،
 كىمىلەر ئۆتمىدى ئوغۇلىسىز.
 بىر خۇدانىڭ سۆيەر دوستى،
 ھەق رۇسۇل ئۆتتى ئوغۇلىسىز.
 ئۆتكەن نەچچە پادىشاھلار،
 ئاللا دىگەن دەرۋىشلەر،
 ئۆتكەن نەچچە ئىنسانلار،
 ئۇلار ھەم ئۆتتى ئوغۇلىسىز.
 ئادەم ھەج بولدى باش بىلەن،
 يۇزنى يۇيىدى ياش بىلەن،
 قابىلىنى ئۆلتۈردى تاش بىلەن،
 ھابىل ھەم ئۆتتى ئوغۇلىسىز.
 ئالتە ئايلىق شىكارغا چىققان،
 ئالدىدا يۈرۈپ شىرنى سۈرگەن،
 ئون سەككىزىمىڭ ئالەمنى سورىغان،
 سۇلايمان ئۆتتى ئوغۇلىسىز.
 ئوغۇلىسىزلار چېكەر زەخمەت،
 قىزلىق ئۈيگە ياغار رەھىمەت،
 خۇدانىڭ دوستى ئول مۇھەممەت،
 ئۇلار ھەم ئۆتتى ئوغۇلىسىز.
 كەمبەغەللەر كىيەر جەندە،
 ھۇدىگەنلەر خۇداغا بەندە،
 چاھ ① ئىچىدە شاھى زىندە ②
 ئۇلار ھەم ئۆتتى ئوغۇلىسىز.
 مۇناجات تاغىغا چىققان،

① چاھ — قۇدۇق.

② زىندە — زىندان.

ئۈمەتلىرىنىڭ غېمىنى تارتقان،
پەيغەمبەرلەر خىرقەسىن ① كىيگەن،
ئۆۋەيس قۇران ھەم ئوتتى ئەغۇلسىز.

پادىشا "ئەزەلدىن كورمىگىم شۇنداق ئىكەن". دەپ ھەممە خوتۇن-
لىرىنى قويۇپ بېرىپ، ئىككى خوتۇننى ئېلىپ قايتۇ، ئۇنداق ئويلاپ،
بۇنداق ئويلاپ، ئاخىر ئەۋلىيالارنىڭ گۈمبىزىگە بېرىپ مەدەت
تەلەپ كورۇشنى لايىق تېپىپ، يول جابدۇغىنى قىلىپتۇ. دە، شەھەردىن
چىقىپ گۈمبەز تامان يول ئاپتۇ. يولدا ھەزرىتى خىزىر ئەلەيھىسسالام
ئۇچراپتۇ. خىزىر ئەلەيھىسسالام: "ئى بالام، يول بولسۇن. قايقا
بارسىز؟" دەپ سوراپتۇ. پادىشاھ: "ئەۋلىيالارنىڭ گۈمبىزىگە خۇ-
دايتائالادىن پەرزەنت تەلەپ قىلغىلى بارۇرمەن." دەپ بۇغە-
زەلنى ئوقۇپتۇ:

يازۇق كۈنلەر چۈشتى مېنىڭ باشمغا،
خۇداغا بىر نەزەرسال دەپ يىغلارمەن.
ئەگەر مېنىڭ پەريادىمغا يەتمىسەڭ،
بەرگەن ئاماننىڭنى ئال دەپ يىغلارمەن.
يا مەندە يوق پەرزەنت نامۇ - نىشانە،
ئەمدى مېنىڭ تىرىكلىگىم گۇمانە،
ئىككى كوزۇم تولدى ياشم تۇمانە،
بىر پەرزەنتنى ماڭا بەرگىل دەپ يىغلارمەن.
بۇلبۇل ئەردى خازان ئۇردى ياغىمنى،
كىمگە ئېيتىپ سىنەمدىكى داغىمنى،
چەرخى پەلەك كويدۇردى يۈرەك ياغىمنى،
ماڭا بىر ئېچىلغان گۈل بەر دەپ يىغلارمەن.

① خىرقە — ئىگىن، چاپان.

پەرزەنتنىڭ ئوتىدا كۈندە يانۇرمەن،
 چەرخى پەلەك داغىغا يۇزمىڭ دانە مەن؛
 پىرىمىدىن ئايرىلغان غېرىپ بەندە مەن،
 ماڭا بىر پەرزەنت بەرگىل دەپ يىغلارمەن.
 خىسراۋ ئېپىتار كوڭلۇم ئاھ بىلەن كېچە،
 ئەجەل كېلىپ بىر كۈنى تونۇمنى پىچار.
 ئۈزەم ئۆلگەن كۈنۈم چىراغىم ئوچەر،
 ماڭا بىر چىراق بەرگىل دەپ يىغلارمەن.

ھەزرىتى خىزىر ئەلەيھىسسالام: "شۇل كورۇنگەن گۈمبەز
 ھەزرىتى ئېلى شاھى مەردانىنىڭ گۈمبىزىدۇر، شۇل جايغا بېرىپ
 مۇرادىڭنى تىلىگىن" دەپ رۇخسەت بەردىلەر. ئاندىن كېيىن
 پادىشاھ ھەزرىتى خىزىر ئەلەيھىسسالامدىن ئىجازەت ئېلىپ، ھەز-
 رىتى شاھى مەردانىنىڭ قەۋرىسىگە بېرىپ زار-زار يىسىغلاپ،
 پەرزەنت تىلەپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇپتۇ:

تەڭرىنىڭ دوستىدۇر ئەھمىدى مۇختار،
 سەن ئۇنىڭ نائىبى ① بولغان ئېلى سەن؛
 ھىلە بىلەن ئالدىڭ شەھرى خەيپەرنى،
 كاپىرلارنى دىن يولىغا سالغان ئېلى سەن.
 ساقى بولۇرسەن مەھشەر كۈنىدە، ②
 يېشىل تۇغ قولىدا رۇسۇل ياندا.
 ئالتىنچى قات ئاسماندا، مەسراج تۇنىدە،
 رۇسۇلىللا ئۇزۇڭنى ئالغان ئېلى سەن،
 مومىنلەرنىڭ ئېتى ئىسلام گەنجىنە،

① نائىبى، نائىپ — ئورۇنباसार.

② مەھشەر كۈنى — ئاخىر زامان بولغان كۈنى بولىدىغان
 سوراق.

كاپىرلار قالدى دوزاق رەنجىنە؛
 پەيغەمبەرگە كەلگەن شورۋا گۈرۈچ ئاشىنە،
 "بىسىمىللا" دەپ قولۇڭ سالغان ئېلى سەن؛
 دىن ئۈچۈن باشىڭنى سالدېڭ سوداغە،
 كاپىرلار بىلەن قالدىڭ غەۋغاغە؛
 رۇسۇل باردى ئول گۈمبەز خوزراغە،
 چىلتەنلەرگە يار بولغان ئېلى سەن.
 غېرىپ خىسراۋ ئېيتتۇر ۋەسپىڭ دىلىدا،
 بىر زات شىرىپسەن ئەرەپ ئىلىدا؛
 ئاقىۋەت بىر كاپىرنىڭ قولىدا،
 تەقدىرخۇدا بىلەن ئولگەن ئېلى سەن.

شاھ شول مۇراجەتلەر بىلەن چەندەن - چەندەن يىغلاپ
 ھېرىپ، ئول گۈمبەزنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئۇخلاپ قاپتۇ؛ چۈشىدە
 ھەزرىتى شاھى مەرداننى كورۇپتۇ. ھەزرىتى شاھى مەردان پادى-
 شاھقا: "خۇدايتائالادىن ساڭا پەرزەنت تەلەپ قىلىپ، سېنىڭ ئۈچۈن
 توقسان توققۇز قېتىم چىقتىم، ۋاجىبەلۇۋجۇدىن بىكەم ۋە بى
 زۇۋان سوز ئىشتىمكى، ئەزەلدە رەببىكۇم سېنىڭ پۇشتى - كەمىرىڭدە
 پەرزەنت يوق ئىكەن، ئەمما مېنىڭ يۈز - خاتىرەمدىن ساڭا ئۈچ
 ئوغۇل، بىر قىز ئاتا قىلدى، لېكىن بۇ پەرزەنتلەرنىڭ ئومىرى
 ئۇزۇن بولمايدۇ، ئۇلار ئون توت ياشقا كىرگەندە پانى ئالەمدىن باغى
 ئالەمگە رەھەلت قىلىدۇ." دەپ بىشارەت ھەم بېرىپتۇ. شاھ چوچۇپ
 ئويغانسا چۈشى ئىكەن، پادىشاھ بۇ چۈشنى كورۇپ ئاھ ئورۇپ
 يىغلاپ، بۇ قىسمەت ئەزەلدىن مۇشۇنداق، ئەمدى بۇنداق دولەتتىن
 كەچتىم، دەپ مۇنۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

چۈشۈمدە كوردۇم توت پەرزەنت ۋۇجۇدۇمدىن،
 تۇغۇلمىش ئۇچى ئوغۇل، تولۇن ئاپدەك بىرى قىز.

ئېچىلمىش بېغىمدا رەڭگۈمۇ - رەڭ گۈل، چاچارمىش پۇراق،
مەپتۇن قىلىپ كوڭلۇمنى، يوق بولارمىش تېز.
تېرىماي بېغىمغا بۇ گۈل ئۇرۇغى،
شاخلاپ غۇنچە بوپ تۇرماس ياپرىغى.
قېرىغاندا ھەسرەت بىلەن ئوتەرمەنمۇ،
قىيناپ جېنىمنى بىرلە كوڭۇل سۇنغى.
تەلبە ① كوڭلۇم بۇ چۈشكە خوش بولما،
پايانەسىز پەرزەنتنىڭ ئىتتىۋارى بولماس.
باشىڭنى ئېلىپ كەتكىل يۇرتۇڭغا،
بۇ دۇنيا ھىچكىمگە ۋاپادار بولماس.
نە ئىشىڭ بار قەست ئېتەرسەن بۇ جانە،
يامەندە يوق پەرزەنتىن نىشانە؛
ئىككى كوزۇم تولدى قان - ياش تۇمانە،
پايانى يوق پەرزەنتنىڭ ئېتىۋارى بولماس.
بېرىپ تارقىتايىن ھىسر شەھرىنى،
ئوتقا سالاين غەزىنىڭ بارىنى؛
كېرەك ئەمەس ماڭا مۇنداق پەرزەنتلەر،
ئۈزەين ئەمدى كوڭۇل رىشتى تارىنى.

شۇ گەپ بىلەن پادىشاھ ئويىگە كەپتۇ، پادىشاھنىڭ ئىككى
خوتۇنى بار ئىكەن. ئۇلار شاھ ئالدىغا چىقىپ، سالام قىلىپ ئەدەپ
بىلەن ئولتۇرۇپتۇ. پادىشاھ بۇ خوتۇنلىرىغا: "ئېي خوتۇنلىرىم، مەن
تەركى - دۇنيا بولۇپ، كەبەتۇللاغا بارىمەن، سىزلەرنىڭ رۇخسەت
خېتىڭىزلارنى بەرگىلى كەلدىم" دەپ، خوتۇنلىرىدىن رۇخسەت
ئالماقتا بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

① تەلبە - دىۋانە، تەلەپچى، قەلەندەر.

مەن كېتەرەن مەككىگە،
سۆزلەر ماڭا يار بولمىڭىز؛
بۇ مېنىڭ كاساپىتىمگە،
سۆزلەر گىرىپتار بولمىڭىز.
شۇنچە يىللار شاھ بولۇپ،
قېرىغاندا گاداى بولۇپ؛
ئەمدى مۇندا خار بولۇپ،
يەنە شەرىمساز بولمىڭىز.
خوش بولما دۇنيا چاغىنە،
كىرمە خارزانە باغىنە؛
پەرزەنتكە مەندەك داغىنە،
سىز گىرىپتار بولمىڭىز.
ئەمدى سۆزلەردىن كېچىپ،
باشقا بىر يۇرتقا چىقىپ؛
پەرزەنت چىراغى ھەم ئوچۇپ،
مېنىڭدەك غەمدە ئولمىڭىز.

بۇ خوتۇنلىرى: "ئى پادىشاھى ئالەم، سىز قەيەرگە بارسىڭىز،
بىزلەرمۇ شۇ يەرگە بارىمىز" دەپ زار-زار يىغلىشىپتۇ. پادىشاھ
نائىلاج: "خوپ، بولسۇن" دەپ سەۋرى قىلىپتۇ. كۈنلەر، ئايلار
ئۆتۈپتۇ.

ئىرادە بىلەن ھەر ئىككى خوتۇننىڭ بويىدا قېلىپ ھامىلدار
بوپتۇ. توققۇز ئاي توققۇز كۈن توققۇز دەقتە ئۆتكەندە، ئىككى
خوتۇن تەڭلا تولغاق يەپ، چوڭ خوتۇنى ئىككى ئوغۇل، كىچىك
خوتۇنى بىر قىز بىر ئوغۇل تەۋەللۇت قىپتۇ. پادىشاھ بۇ پەر-
زەنتلىرىنى كورۇپ، كوپ قايغۇ بىلەن يىغلاپ تۇرۇپ غەزەل
ئوقۇپتۇ:

خوش بولما كوڭلۇم خوش بولما،
ساڭا بۇ پەرزەنت ئوغۇل ئەمەس.
ئون توت يىلدا توشار مۇددىتى،
قېرىغىچە ھەرگىز يېنىڭدا تۇرماس.
كېلىپ كېتەر پەرزەنت ئۇچۇن،
خوش بولما كوڭلۇم خوش بولما؛
گۈلى رەنا ئىچىلدى دەپ،
سەن ئۇنىڭغا نەزەر سالما.
كېلىپ كېتەر دولەت بىلەن،
دوست بولما كوڭلۇم دوست بولما؛
ئەجەل كىلۇر نوۋەت بىلەن،
خوش بولما كوڭلۇم خوش بولما.

شاھ يىغلاپ شىكارغا چىقىپ كېتىپتۇ. قىرىق كۈن شىكار قىلىپ، ئاندىن قايتىپ كەپتۇ. پەرزەنتلىرىگە ئىسىم قويماق بولۇپ، ھەرقايسى شەھەرلەرنىڭ پادىشاھ، شاھزادە ۋە بەگ - ئولمالىرىنى چاقىرىپ، قىرىق كۈن توي تاماشا قىپتۇ، ئاندىن مۇزاكىرە ئارقى - لىق چوڭ خوتۇندىن بولغان ئوغۇللىرىنىڭ چوڭىغا خۇرشىدە شاھ، كىچىكىگە ھەيدەر شاھ دەپ، كىچىك خوتۇندىن تۇغۇلغان ئوغ - لىغا شاھزادە ھەمرا، قىزىغا گۈل جەمىلە دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. بۇ بالىلار كۈنسىرى چوڭ بولۇپ، پەرزىتتەك چىرايلىق بالىلار بوپتۇ. يەتتە ياشقا كىرگەندە مەكتەپكە بېرىپتۇ. ئوقۇپ ئوبدان موللا بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئون توت ياشقا قەدەم قويۇپتۇ. پادىشا كېچە - كۈندۈز غەم - ئەندىشە يەپ، كوڭلى پەس، يۇرىكى غەش بوپتۇ. قانداق قىلىشنى بىلمەي، ئاخىر: "بۇ پەرزەنتلىرىمنىڭ ئومرى ئاخىرىغا يەتتى، كوزۇمدە ئولۇپ قالسا قانداقمۇ ئاقەت قىلۇرمەن، ئۇنىڭدىن كورە باشقا بىر شەھەرگە كەتكۈزۈۋېتەي،

ئولگىنىنى كوزۇم كورمىسۇن“ دەپ ئويلاپ، قاسم ۋەزىرىنى چاقىرىپ تىپ ئۇنىڭغا: “سىز مېنىڭ پەرزەنتلىرىمنى چىن ماچىن شەھىرىگە ئاپرىپ، سودا - سېتىق ئىشلىرىنى ئۆگەتكەچ، كوڭلى ئېچىلغۇچە ئوينىتىپ كېلىڭ!” دەپ، توت يۈز توڭگە ئاشلىق، مال - دۇنيا ئارتىپ بېرىپتۇ. پادىشاھ ھەمرا دىگەن ئوغلىغا تولىمۇ مېھرىۋان ئىكەن. ئۇ بالىسىنىڭ ياقىسىغا ئون دانە گوھەرنى ئاكتىلىرىدىن يوشۇرۇن تىكىپ قويۇپتۇ. “مېھمانىم بالام، بېشىڭىزغا كۈن چۈشسە لازىم بولۇر” دەپتۇ. بالىلىرىنى ئاۋال خۇداغا، ئاندىن قاسم ۋە - زىرگە تاپشۇرۇپ، يىغلاپ تۇرۇپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

كېتەر بولساڭ چىن ماچىن شەھىرىگە،
ئۇشبۇ پەرزەنتلىرىمنى ساڭا تاپشۇردۇم.
يول بولسۇن سەپەرگىزگە پەرزەنتلىرىم،
گۈلى رەنا ئاشىقلىرىمنى ساڭا تاپشۇردۇم.
يېقىن كەلدى بىزگە دىگەن مۇددىتى،
قانداق قىلاي ۋاپاسى يوق دولتى؛
كوزۇمنىڭ قارىسى تېنىم قۇۋۋىتى،
كوڭۇل ئارامىنى ساڭا تاپشۇردۇم.
ۋاپاسى پەرزەنتىنى بەرمىسۇن،
يىراق كەتسۇن بۇ يەرلەردە تۇرمىسۇن،
ئېلىپ كېتىڭ ئۇنى كوزۇم كورمىسۇن،
غازاڭ بولغان گۈلۈمنى ساڭا تاپشۇردۇم.
سوزۇمنى ئاڭلا قاسم سەن ئوڭ قول ۋەزىرىم،
ئەۋەل باشتا ماڭا خۇدا بەرگەن نىسىۋىم.
داۋاسىزدۇر چۈشۈم يوقتۇر نىسىۋىم،
قوزا - قوچقارلىرىمنى ساڭا تاپشۇردۇم.

شاھ يىغا - زارە بىلەن پەرزەنتلىرىنى ئۇزىتىپ قويۇپ،

ئوردىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇلار شۇ ماڭغانلىرىچە ئوتتۇز كۈن يول يۈرۈپ، ئاخىرى چىن ماچىن شەھىرىگە كەپتۇ. بۇ شەھەر شۇنداق قاتتىق قەھەتچىلىك شەھەر ئىكەنكى، بىر چارەك ئالتۇنغا بىر چارەك ئاشلىق تېپىپ ئالغىلى بولماس ئىكەن. بەزى غېرىپلار ئاچارچىلىقتىن ئولۇپ كەتكەن ۋە بەزىلىرى خوتۇن - بالىلىرىنى بىر كۈنلۈك تائام ئۈچۈن ئومۇرلۇك سېتىۋەتكەن ئىكەن؛ بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ھەمرا ئاكىلىرىغا: "ئىي ئاكىلىرىم، ئۇشۇ غە - رىپلەرگە بىر نەزىر چىراق قىلىپ قوسىغىنى توپغۇزۇپ قويايلى، ئاچارچىلىقتىن ئولەر ھالەتكە كېلىپ قاپتۇ، بىر ساۋاپلىق ئىش قىلساق قانداق؟" دەپتىكەن، ئاكىلىرى: "بىز سودىگەرچىلىك قىلغىلى چىققان، بىر چارەك ئاشقا بىر چارەك ئالتۇن بەرسە بېرىمىز، بولمىسا يوق." دەپتۇ.

ھەمرا ئاكىلىرىنىڭ بۇ سوزىنى ئاڭلاپ: "ئانداق بولسا، سىلەر كېلىشلىك ئاشلىغىڭلارنى ماڭا سېتىپ بېرىڭلار" دىگەن ئىكەن، ئاكىلىرى توگىدىكى ئاشلىقتىن ئۈز ھەسسسىنى ئىككى دانە گۆھەرگە سېتىپتۇ. ھەمرا توت يۈز توگىدىكى ئاشلىقنى بۇ شەھەرنىڭ خەلقىگە ئولەشتۈرۈپ بېرىپتۇ. خەلق خوشال بولۇپ كېتىپتۇ. ھەمرا يەنە مىسىرغا يانماقچى بولۇپ، شەھەر خەلقىگە شۇنداق دەپتۇ: "ئىي خالايمىقلار، كىمەركى مېنىڭ بىلەن مىسىرغا بارسا، يول ئوزۇغىنى بېرىمەن." بۇ گەپنى ئاڭلاپ مىڭ ئويلۇك ئادەم بالا - چاقىسىنى ئېلىپ بىللە يولغا چىقىپتۇ. شاھزادە ھەمرا بۇلارنى باشلاپ مىسىرغا قايتىپتۇ. بۇلار ماڭا - ماڭا ئاخىرى "سەبىزىكار چەشمە" دىگەن يايلاققا كەپتۇ ۋە شۇ يەردە تۈنەپتۇ. ئەتىسى ھەمراجان خالايسىققا ئاش - تاماق ئەتكۈزۈپ بېرىپتۇ. خەق تاماق يەپ قالغاندا، شاھزادە ھەمرا بىر بۇلاقنىڭ بويىغا بېرىپ تاھارەت ئالاي دەپ ئولتۇرغان ئىكەن، بىر كىمەرسە كېلىپ ھەمرانىڭ كەمىرىدىن تۇتۇپتۇ ۋە:

”ئىي يىگىت، ئاماننىمىنى بەرگىن“ دەپتۇ. ھەمرا: ”مەندە نىمە ئاماننىڭ بار؟“ دىگەن ئىكەن، ئول كىمەرسە: ”سەندە جان ئاماننىم بار.“ دەپتۇ. شاھزادە ھەمرا: ”ئول كورۇنگەن خالايسىمەن نىڭ ھەممىسى مېنى دەپ يۇرت - ماكانلىرىدىن ئايرىلىپ چىققان ئىدى، مەن شۇلار بىلەن رازىلىق ئېلىشىۋالاي، ئاندىن ئاماننى بېرەي“ دەپتۇ. ئول كىمەرسە ماقۇل بوپتۇ. ھەمرا خالايسىمەننىڭ قېشىغا كېلىپ: ”ئىي خالايسىمەن، مەندىن رازى بولۇڭلار، دارىل پانادىن دارىل باقاغا سەپەر قىلىمەن“ دەپتۇ. ئول خالايسىمەن تەڭ يىغا - زارە قىلىشىپ: ”ئىي ئەزرائىل، شاھزادە ھەمرا نىڭ ئورنىغا بىز مەڭ ئويلىك ئادەملەرنىڭ جېنىنى ئالغىن“ دەپ يېلىنىپ ئىلتىجا قىپتۇ. قىلغان ھىلىقى سەدىقىلىرىنىڭ بەركاتىدىن ئول خەلقنىڭ دۇئاسى ئىجابەت بولۇپ، خۇدا ھەمرا نىڭ ئومىرىنى يېڭىۋاشتىن ئۇزۇن قىپتۇ. ھەمرا نىڭ سېخىلىغىدىن ئاكىلىرىنىڭمۇ ئومىرىنى ئۇزۇن قىپتۇ. بۇ سۇيۇنچىنى ئېيتىپ ئول كىمەرسە غايىپ بوپتۇ. بۇ خۇش خەۋەرنى قاسىم ۋەزىر ئاڭلاپ خۇدايتائالاغا كوپ شۇكرى ئېيتىپتۇ. ۋەزىر: ”ئىي شاھزادەم، ئالدىلىرىمدا بېرىپ دادىلىرىغا خەۋەر يەتكۈزسەم“ دەپتۇ. شاھزادە ھەمرا قوبۇل كورۇپتۇ. ۋەزىر بۇلاردىن ئۈچ كۈن بۇرۇن يولغا چىقىپ، مىسىرغا يېنىپ كەپتۇ - دە، پادىشاھنىڭ قېشىغا كىرىپ خۇش خەۋەرنى يەتكۈزۈپتۇ، ئاندىن چىن ماچىن شەھرىدە بولغان ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاياق بايان قىلىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ئىي سۇلتانىم ئەرزىمنى ئىشىمت،
جان بىلەن جانانىڭ كەلدى.
چىن ماچىن شەھىرىگە كەتكەن،
خەتەرلىك كارۋانىڭ كەلدى.
بېغىمغا قوندى بۇلبۇلۇڭ،

ئېچىلدى غۇنچە گۈلۈك؛
 ئىگەم ياندۇردى چىراغنىڭ،
 ئەرزى بىلەن ئارماننىڭ كەلدى.
 قالمىدى كوئۇلۇڭدە داغنىڭ،
 ئېقىش تاپتى ماچىن بۇلاغنىڭ؛
 ئاسان قىلدى خۇدا مۇشكۈلۈك،
 تۈگىمەس دەۋراننىڭ كەلدى.
 چۈشتى بېشىڭغا بەخت قۇياشى،
 دۈشمەنلەر غەمىنىڭ ئۇگاسى؛
 تاجۇ - تەختىڭنىڭ ئىگەسى،
 كېرەملىك سۇلتاننىڭ كەلدى.

پادىشاھ بۇ خۇشخەۋەرنى ئاڭلاپ تۇلادىن - تولا خۇرسەن
 بولۇپ، ياراتقان خۇدايتائالاغا كوپ شۈكرە ئېيتىپ، قاسم
 ۋەزىرگە باش - ئاياق سەرىپاي ۋە ئالتۇن كۈمۈش ئىنئام قىپتۇ.
 پادىشاھ دەرھال غەزىنىدىكى دەپى - دۇنيالىرىنى پېقىر - غېرىپ،
 مەسكىن - بېچارىلەرگە ئولەشتۈرۈپ بېرىپ، ئاندىن جىمىكى خالايتىق
 بىلەن بىللە پەررەنتلىرىنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇلار بىلەن ساق -
 سالامەت كورۇشۇپ، خوشاللىغى ئىچىگە سىغماي بۇ غەزەلنى
 ئوقۇپتۇ:

كورۇك ئەمدى ئىي خالايتىق،
 قىشلار كېتىپ باھار بولدى؛
 غازاڭ بولغان ئۇشۇ باھىم،
 قايتا باشتىن گۈلزار بولدى.
 ئېچىڭ غەزەنە ئىشىگىن،
 پۇتۇڭ خانلىق دەپتىرىن؛

كوردۇم ئوغلۇمنىڭ بارنى،
 رەقىپ يۇزى قارا بولدى.
 ھاسىل بولدى مۇرادىم،
 يېنىپ كەلدى كوڭۇل شادىم؛
 كەتتى ئۇچۇپ غەمنىڭ سوداسى،
 ئوچكەن چىراغىم يانار بولدى.
 كوپ قايغۇردۇم كورگەن چۇشۇمدىن،
 ئېغىر كۇلپەت كەلگەن ئىدى بېشىمغا؛
 شاپائەت ئەيلىدى پەرۋەردىگارم،
 كوزۇمدىن ئاققان قانلىق يېشىمغا،
 خىسراۋ ئېيىتۇر كوڭۇل خوشى،
 كەلدى - كەتتى غەم - قايغۇسى؛
 قوندى بۇگۇن دولەت قۇشى،
 بەختىم بۇگۇن باھار بولدى.

پادىشاھ ئوغلانلىرىنى ئېلىپ ئوردىسىغا كىرىپ، خىشى -
 ئەقىربالىرى ① بىلەن ساق - سالامەت كورۇشكىنىگە ناھايىتى
 بەك خوشال بولۇپ كېتىپ، نەچچە كېچە - كۇندۇز بەزمە - ئارايىش
 قىلىپ كاتتا زىياپەتلەرنى بېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بۇلار خوشاللىق
 ئىچىدە ياشاپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى پادىشاھ تەخت ئۈستىدە يېتىپ بىر
 چۇش كورۇپتۇ، چۇشىدە ئاجايىپ بىر باققا كىرىپتۇ، باغنى
 تاماشا قىلىپ ئايلىنىپ يۇرۇپ بىر چاھار باققا كېلىپ قاپتۇ.
 قارىغۇدەك بولسا، بىر جايدا بىر ئالتۇن قەپەز ئېسىقلىق تۇرغان
 بولۇپ، ئۇل قەپەز شۇنداق ئىسىل ياسالغانكى، قاش تېشى، مەرمر،
 گوھەر، ياقۇتلار بىلەن نەقىش قىلىنغانكەن. ئۇل قەپەزنىڭ ئىچىدە

① خىشى - ئەقىربالىرى - خوتۇن، بالا - چاقىلىرى.

بىر جانۋار سايىراپ تۇرغانمىش، ئول جانۋار پادىشاھنى كورۇپ قاقاقلاپ كۈلۈپ سايىراپ كېتىپتۇمىش، پادىشاھ ئول جانۋارغا جان - دىلى بىلەن ئاشىقى - بىقارار بولۇپتۇ. ئول جانۋارنىڭ ئىشىقىدا ئاھ ئۇرۇپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ. باقسا چۈشى ئىكەن، پادىشاھ شول جانۋارنىڭ ئىشىقىدا نەچچە كۈن ئويىدىن چىقماي يېتىپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى قاسىم ۋەزىر كىرىپ پادىشاھقا: "نىمە ئىش بولدى، تەختكە چىقمايسىزغۇ؟ كېسەل بولغان بولسىڭىز تىۋىپنى چاقىرىپ كېلەي، بىرەر ئىشتىن رەنجىگەن بولسىڭىز بۇنى ئېيتىڭ، داۋاسىنى قىلايلى، دوست - دۇشمەنلەر تولا، ئىشىمىز پادىشاھ بولمىسۇن" دەپتۇ. پادىشاھ: "ئىي ۋەزىر، مېنىڭ ئەرزۇ - ھالىمنى ئاڭلاڭ" دەپ توۋەندىكى غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

باغدا كوردۇمەن كېچە ئوزەمنى،
ئەقلى ھۇشۇمدىن بەربات ئەيلىدى.
قەپەز ئىچىدە بۇلبۇل مۇنەققەش،
ئابدان كۈڭلۈمنى نەشات ئەيلىدى.

"ئىي ۋەزىر، سىز مېنىڭ بۇ چۈشۈمگە بىر مەسلىھەت بېرىڭ، جېنىم تەن قەپىزىدىن پەرۋاز قىلىپ تۇرىدۇ." دەپ كوپ نالە - زار قىپتۇ. ۋەزىرى: "ئانداق بولسا بىز مۇنەججىملەرنى چاقىرىپ كېلىپ، چۈشىڭىزگە تەئىبىر ئېيتقۇزايلى!" دەپتۇ. پادىشاھ بۇ مەسلىھەتنى قوبۇل كورۇپتۇ. ۋەزىرلەر دەرھال ھەرقايسى شەھەر - لەردىكى داڭقى چىققان مەشھۇر قۇرئەندازلارنى يىغىپ كېلىپ، پادىشاھنىڭ چۈشىگە تەئىبىر سوراپتۇ. قۇرئەندازلار ئول چۈشكە قۇرئى تاشلاپتۇ. قۇرئىلەرنىڭ بارلىغى ئوخشاش چىقىپ، بىرلا جانۋار مەلۇم بوپتۇ. "ئىي پادىشاھى ئالەم، چۈشىڭىزدە كورگەن جانۋار بۇلبۇل گويا ئىكەن" دەپتۇ ئۇلار. پادىشاھ: "ئول باغ قايسى تەرەپتە ئىكەن؟" دەپ سوراپتەكەن، بۇلار: "ئول باغنىڭ

قايسى تەرەپتە ئىكەنلىگىنى مەلۇم قىلالمدۇق، ئول باغنىڭ تايىنى يوقتەك تۇرىدۇ. ئادىمىزاتنىڭ ئول باغنى ئىزلەپ تاپمىغى مۇشكۈل.“ دەپتۇ. پادىشاھ دەرھال: “كىمەركى ئول بۇلبۇل گويانى تېپىپ كەلسە، بالىسىدىن - بالىسىغا يېتىپ يەتكۈدەك مال - دۇنيا بېرىمەن!” دەپتۇلەر. ھىچكىمدىن ئاۋاز چىقماپتۇ. شول جايدا پادىشانىڭ ئىككى چوڭ ئوغلى بار ئىكەن، ئۇلار: “ئاتا، ئول خىزمەتنى بىزلەر قىلايلى، بۇلبۇل گويانى بىزلەر تېپىپ كەلتۈرەيلى!” دەپتۇ. پادىشاھ قوبۇل قىلىپ، چەكسىز خوشاللىق ئىچىدە شۇ زامات ئىككى ئوغلىغا يول جابدۇغىنى ھازىرلىتىپ بېرىپتۇ. ئاندىن ئۇ - لارنى بىردىن بەلەن ئاتقا مىندۇرۇپ يولغا سايپتۇ. بۇلار كەتكەندىن كېيىن، كەچتە كىچىك ئوغلى ھەمرا مەكتەپتىن كېلىپ ئاكىلىرىنىڭ نەگە كەتكەنلىگىنى سورايتۇ. پادىشاھ: “مېنىڭ خىزمەتتىم ئۇچۇن، يەنى بۇلبۇل گويانى ئىزلەپ تېپىپ كەلمەك بولۇپ سەپەرگە چىقىپ كەتتى، دەپتۇ. ھەمرا شۇ زامات: “ئىي ئاتا، ئاكىلىرىم قىلغان خىزمەتنى مەن ھەم قىلاي، ئاكىلىرىم كەينىدىن مەنمۇ باراي،” دەپ كوپ ياش توكۇپ دادىسىدىن ئىجازەت سورايتۇ. دادىسى دەپتۇكى: “ئىي پەرزەنتى دىلبەند، سىزگە ھەممىدىن بەك مېھرىۋاندۇرمەن، سىز ئۇچۇن ئاكىلىرىڭىز كەتتى، سىزنى ئەۋەتمەيمەن.“ ھەمرا: “ئەگەر مېنى ئەۋەتمىسىڭىز ئۆزەمنى پارە - پارە قىلىمەن، ئىككى ئاكىمدىن مېنى كەم كوردىڭىزمۇ؟” دەپ قاتتىق تۇرۇۋاپتۇ. پادىشاھ ئانىھەمە ① مەنى قىپتۇ. ھەمرا ئۇنىمىغاندىن كېيىن، پادىشاھ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

سېنىڭ ئۇچۇن ئاكىلىرىڭنى ئەۋەتتىم،
سەن بارمىغىن جان جاھانم ھەمرايىم،
بۇلبۇلدىن زىيادە بولار بۇ دەردىم،
قان يۇتقۇزۇپ يىغلايمىغىن ھەمرايىم.

① ئانىھەمە - خېلى چىق، نۇرغۇن قېتىم.

ئەگەر مېنىڭ سوزۇمنى قوبۇل قىلمىساڭ،
قان يىغلىتىپ قال دىگەندە قانمىساڭ.
سەنمۇ كېتىپ نەچچە يىللار كەلمىسەڭ،
كېيەن تونغا يۈگۈنەر مەن ھەمرايم.

شاھزادە ھەمرا ئۇنىماي، ئاخىرى پادىشاھنى ماقۇل قىلىپ،
يول جابدۇغىنى تەخلەپتۇ. دە، دادىسى بىلەن خوشلىشىپ يولغا
راۋان بوپتۇ. نەچچە مەنزىل يول يۇرۇپ ئاخىرى ئاكىلىرىغا
يېتىشىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئاكىلىرى بىر بۇلاقنىڭ بويىدا
تاام يەپ ئولتۇرۇپتۇ. ھەمرا بۇلارنى كۆرۈپ سالام قىپتۇ.
ئاكىلىرى: “سەن ھەم كېلىپسەن!” دەپتۇ. ھەمرا:
“ئارى ① كەلدىم” دەپتۇ. ھەمرا نىڭ كەلگىنىگە بۇلارنىڭ بەكمۇ
ئىچىغى كەپتۇ. كېچىنى شول بۇلاقنىڭ بېشىدا ئوتكۈزۈپتۇ.
تاڭ ئاتقاندا ئۇلار يولغا چىقىپتۇ، بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن
ئۈچ ئاچا يولنىڭ ئاغزىغا كەپتۇ. يولنىڭ دوقمۇشدا بىر تاش
بولۇپ، تاشقا مۇنداق دىگەن خەتلەر ئويۇلغان ئىكەن: “ئوڭ
قولدىكى يولغا ماڭسا خەتەرسىز كېلەر؛ ئوتتۇرىدىكى
يولغا ماڭسا يا كېلەر يا كەلمەس؛ سول قولدىكى
يولغا ماڭسا ئەسلا يېتىپ كەلمەس.” ئۇلار بۇ
خەتنى كۆرۈپ چوڭقۇر خىيالغا چۈكۈپتۇ. ئاكىلىرىنىڭ بېشى
قاتقانلىغىنى كۆرگەن ھەمرا دەرھال: “ئى ئاكىلىرىم، مەن
سېلەرگە بىر مەسلىھەت بەرسەم، ئاڭلاپ باقساڭلار قانداق؟”
دەپتۇ. ئاكىلىرى: “قېنى ئېيت، ئاڭلايلى!” دەپتۇ. ھەمرا:
“ئوڭ قولدىكى چوڭ يولغا چوڭ ئاكام كىرسۇن، ئوتتۇرىدىكى
يولغا يولغا كىچىك ئاكام كىرسۇن، سول قولدىكى يولغا
مەن كىرەي”، دەپتۇ. بۇ مەسلىھەت ئۇلارغا خوش يېقىپتۇ.
“ھەر قايسىمىز بىر تالدىن ئوقۇمىزنى ئول تاشنىڭ ئاستىغا

① ئارى. ھەئە، شۇنداق.

باشتۇرۇپ قويايلى، قايسىمىز بۇرۇن قايتساق، ئوز ئوقۇمىزنى
ئېلىپ كېتەيلى، يېنىپ كەلگەنلىگىمىزنى شۇنىڭدىن بىلەيلى.
دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئول مەسلىمەتنى بىجىرىپ بولۇپ، ھەر
قايسىسى ئوزىنىڭ يولىغا راۋان بوپتۇ. ئىككى ئاكىسى ئوچ كۈن
يول يۇرگەندىن كېيىن بىر بىرىگە قوشۇلۇپ قاپتۇ. بۇلار يولدا
ھەيرانىڭ غەيۋىتىنى قىلىپ كېتىشۋەرسۇن. بىز قالغان گەپنى
بىچارە ھەيراندىن ئاڭلايلى.

ئول بىچارە ھەيران ئاكىلىرىدىن ئايرىلىپ نەچچە مەنزىل
يول يۇرۇپ، ئاخىرى بىر دەشت-باياۋان قۇملۇق جەزىرىگە
چىقىپ قاپتۇ. بىرقانچە كۈن يول مېڭىپ ھاۋانىڭ ئىسسىقلىقى
ئۇيان، ئۇسسۇزلۇق بۇيان، پىيادە يۇرۇش، ئاچلىق دەردىدىن
ھەيرانىڭ ھالى خاراپ، جىگىرى كاۋاپ بوپتۇ. جان ھەلقۇمغا
كەپ قاپتۇ. ھەيران: "بۇ چولدا ئولۇپ قالسام، ئولۇگۇمنى قاغا-
قۇزغۇنلار يەپ كېتەر، بىرەر خالى جاي تاپسام، ئوزەمنى بىر
دالدىغا ئالسام ياخشى بولاتتى" دەپ ئويلاپ، گامى يىتمەپ،
گامى ئومۇلەپ كېتىۋېرىپتۇ. نىھايەت ئالدىغا بىر گۇمبەز ئوچراپتۇ.
ئول گۇمبەزنىڭ ئىچىگە كىرىپ: "شۇكىرى خۇدايىم، ئەمدى ئوزەمنى
پىنھانغا ئالدىم، ئولسەم ئارەمىنىم يوق." دەپ، ئوزىنى يەرگە
تاشلاپ، ھەققە بويۇن سۇنۇپ يېتىپتۇ. ئول گۇمبەز ئەسلىدە
چىلتەنلەرنىڭ جايى بولۇپ، شول كۈنى غايىمۇرەنلەرنىڭ ھەممىسى
شۇ گۇمبەزگە جەم بولغان ئىكەن. يەنى ھەزرىتى ئېلى شاھى
مەردان، ھەزرىتى ئومەر ئېيىنى خەتتاپ ۋە ھەزرىتى ئوۋەيس
قۇرئانلارنىڭ بارى ھازىر بولغان ئىكەن. چىلتەنلەر ھەيرانى
كورۇپ: "بىزنىڭ بۇ ماكانىمىزدا ياتقان كىم؟" دەپتۇ ئاچچىنى
كېلىپ ھەدە: "يا، شاھى مەردان، بىزنىڭ بۇ جايىمىزدا ياتقان
① چىلتەنلەر - قىرىق ئەۋلىيانىڭ مازارى - گۇمبەزى.

كسم، نىمە ئۈچۈن كېلىپ بۇ يەردە ياتىدۇ؟ ئادىمىزاتنىڭ قەدىمى بۇ يەرلەرگە يەتمەس، ئەگەر يەتسە ئايىغى كويىر، ئۇچار جان كەلسە قانىتى كويىر ئىدى. بۇ ئادەمدىن بىر گەپ سوراپ باقسىڭىز!“ دەپتۇ. ھەزرىتى ئېلى شاھى مەردان: “بۇ يىگىتنىڭ ئەھۋالىنى سورىساق، كويىقاپ باغى ئارامدىكى شەئبان ئىبنى شەھرۇخ شاھنىڭ قىزى ھورلىقانى خۇدايتائالا روزى ماساقتا ① ئول يىگىتكە نېسىپ قىلغاندۇر، بەلكىم بۇ شول مەشۇغى ۋە ياكى ئاتىسىنىڭ ئارزۇسىنى ئىمزلەپ كەلگەندۇر”، دەپتۇ. چىلتەنلەر “ئۇنداق بولسا، بۇ يىگىتنىڭ مەشۇغىنى ئەپكىلىپ، مۇسۇلمانچىلىقنى دۇرۇسلاپ، ئەقىدە-نىكاھ قىلىپ قويايلى!“ دەپتۇ ۋە شۇ ئان كويىقاپ باغى ئارامغا كىشى بۇيرۇپ، ھورلىقانى بىر سائەتتە ئېلىپ كەپتۇ. ھەيرانىڭ چۈشىدە، ھورلىقانىڭ ئوڭدا بۇ ئىككىي-لەننى نىكاھ قىلماقچى بوپتۇ. ھەزرىتى ئوۋەيس قۇران ۋەكىل، ھەزرىتى ئومەر ئىبنى خەتتاپ باشلىق غايىمبۇرەنلەر گۇۋاھ بوپتۇ. بۇلار نىكاھ قىلىپ بولۇپ، گۇمبەزنى بۇ ئاشق-مەشۇقلارغا بېرىپ تارقىشىپ كېتىپتۇ.

ھەمرا: “ئەي مەلىكە، ئەسلى زاتىڭىز ئادەممۇ ياكى پەرىزاتىمۇ؟ ئىسە، ئىگىز نىمە؟ جايىڭىز قايدا؟“ دەپ سوراپتۇ. قىز: “ئەسلى

① روزى ماساق — «پەيغەمبەرلەر قىسسىسى» دىگەن كىتاپتا بايان قىلىنىشىچە، خۇدايتائالا ئادەم ئەلەيھىسسالامنى يارىتىپ بولغاندىن كېيىن، يەنە ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋۇجۇدىدىن بۇ دۇنياغا تورىلىدىغان پەرزەنتلىرىنىڭ روھىنى ھازىر قىلىپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر قايسىغا پانى جاھاندا بىردىن مەقام — يەنى نىمە ئەمەل ۋە قانداق ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىغى ھەم پانى ئالەمدىكى ئومىرنىڭ قانچىلىك بولىدىغانلىغى ھەققىدە ھەزرىتى جىبرىئىل، مىكائىل، ئىسرافىل، ئەزرائىل ئەلەيھىسسالاملارنى گۇۋاچى قىلىپ تۇرۇپ، ئۇلاردىن ئەھدى-پەيمان ئالغان كۈن. — ت.

زاتىم پەرىزات، ئىسىمىم ھورلىقا، ئاتامنىڭ ئىسمىمى
شەھان ئىتى شەھرۇخ شاھ، جايىمىز كوهىقاپ باغى ئارامدادۇر
دەپتۇ. ئاندىن ھورلىقا: "سىزنىڭ ئەسلى زاتىڭىز نىمە؟ ئىسمىڭىز
كىم، جايىڭىز قايدا؟" دەپ سوراپتۇ. "ئەسلىم ئادىمىزات،
ئىسمىم شاھزادە ھەمرا، ئاتامنىڭ ئىسمىمى خىسراۋ شاھ، جايىمىز
مىسىر" دەپتۇ ھەمرا، ئاندىن يەنە: "كوهىقاپ باغى ئارامغا بۇ
جايدىن ماڭسا قانچە كۈندە بارغىلى بولىدۇ؟" دەپ سوراپتۇ.
ھورلىقا: "بۇ جايدىن ماڭسا بەش يۈز يىلدا يېتىپ بارغىلى
بولىدۇ، مېنىڭ ماكانىم چول-باياۋان، كوهىقاپتا، خۇدايتائالا يول
بەرسە قىرىق كۈندە بارغىلى بولىدۇ"، دەپتۇ.

ھەمراڭنىڭ سوئالى:

سېنى كورگەچ كەتتى مېنىڭ ئەقلىم - خىيالىم،
قايدا بولۇر ياپىرىم سېنىڭ ماكانىڭ؟

ھورلىقانىڭ جاۋابى:

مەن ئېيتايىن ئەمدى ساڭا سوزۇمنى،
مېنى سورىساڭ شەھرۇخ شاھنىڭ قىزىمەن.
ئەسلى زاتىم پەرىزاتنىڭ بىرىمەن،
شۇندا بولۇر دوستۇم مېنىڭ ماكانىم.

ھەمراڭنىڭ جاۋابى:

ئىسىمىم ھەمرا خىسراۋ شاھنىڭ ئوغلىمەن،
سېنى ئىزلەپ مىسىر تامان كېلۈرمەن.
تا ئۆلگىچە شول جايلاردا يۈرۈرمەن،
قىرىق كۈنلۈك يول بولسا سېنىڭ ماكانىڭ.

ھورلىقا:

بىزنىڭ جايدا باردۇر ئالتۇن - كۈمۈشلەر،
سېنى ئاشىق مېنى مەشۇق دەيمىشلەر؛
پەردۇرمەن مەندە ماكان نىمىشلەر،
ھەر جايدىدۇر ھازىر مېنىڭ ماكانىم.

دەپتۇ. ھەمرا خوشال بوپتۇ.
 ئاندىن كېيىن ھورلىقا: "ئەي ھەمرا، بىزنىڭ مۇشۇ ياتقىمىزدا -
 سىز ئوڭمىز ۋە ياكى چۆشمىز مۇ؟" دەپ سورىغان ئىكەن، ھەمرا:
 "ئوڭمىز!" دەپتۇ. بۇ سوئالنى ھورلىقا ئۈچ قېتىم تەكرار سوراپتۇ.
 ھەمرا بولسا "ئوڭمىز" دەپ تۇرۇۋاپتۇ. ھورلىقا: "ئۇنداق بولسا،
 مەن قاچاي، سىز كەينىمدىن قوغلاڭ، ئاندىن بىلىمىز"، دەپتۇ.
 ھەمرا ماقۇل بوپتۇ. ھورلىقا قېچىپتۇ، ھەمرا ئارقىدىن قوغلاپتۇ.
 شۇ ئەسەن ئادا ھەمرا يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ: "ھاي..."
 دەپ تىۋىلاپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ. باقسا چۈشى ئىكەن.
 قوپسا گۈمبەزنىڭ ئىچى، ئەتراپىدىن ئىپار زەپەرنىڭ ھىدى كەلگۈ -
 دەك، ئىككى يېنىغا قارىسا، مەشۇقدىن ھىچ ئەسەر يوق. ھەمرا
 يارنىڭ دەرت - پىراقىدا قاڭغىر قاخشاپ:

قادىر ئاللا مېنى سالدىڭ بۇ دەرتكە،
 مەن نە قىلاي يارغا بايان بولمىسا؟

دەپ مۇناجات ئوقۇپ، گۈمبەزدىن چىقىپ يولغا راۋان بوپتۇ.
 شۇ ماڭغانچە دەشت - باياۋاندا قىزىق كۈن يول مىڭىپتۇ. ئاخىرى
 ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇقتىن جېنى ھەلقۇمغا يېتىپتۇ، ماغدۇرسىزلىنىپ،
 ماڭغۇدەك ھالى قالماپتۇ. يولىدىن ھەم ئېزىپتۇ. "ئەمدى
 ئولسەم جېنىمغا رازىدۇرمەن" دىگەننى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ،
 "بۇ چۆلدە ئولۇپ قالسام" تېنىمنى قاغا - قۇزغۇنلار يەپ كەتمىسۇن
 يەنە" دىگەن ئەندىشە بىلەن بويىنىنىڭ تىۋىنىنى قۇمغا كۆمۈپ،
 ھەققە بويۇن سۇنۇپ يېتىپتۇ. شۇ ۋاقىتتا بېشىغا بىر تورغاي
 كېلىپ ئاچايىپ خۇش ئاۋاز بىلەن سايراپتۇ. بۇ ھەمرا ئىكەن
 قۇلىغىغا ئاچايىپ يېقىملىق ئاڭلىنىپ، جېنى تېنىگە پاتماي قاپتۇ.
 ئۇ بېشىنى ئىگىز كۆتىرىپ تورغايغا بېقىپ، زار - زار يىغلاپ،
 ھورلىقانىڭ مىشقىدا بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

خۇدا بىزنى ياراتتى ئوزگە ئەشيان ئىچىندە؛
 ئوزەم غۇربەتتە قالدىم، يۇرەگىم قان ئىچىندە.

بىر نەچچىنى كورۇپ مەن ئەيشى بىلەن ئىشەرتتە،
زىلەيخا ھەم يۇسۇپتەك، قالدىم زىندان ئىچىدە.
ئىبراھىمدەك تاشلىغىل، ئوتقا مېنىڭ تېنىمنى،
ئىسمايىلدەك قۇربان قىل، بۇ كۆھىستان ئىچىدە.
باشىدىكى بوز تورغاي سايرىمساڭ نە بولغاي؛
غېرىپ-مىسكىن جېنىمنى قېيىنمىساڭ نە بولغاي
ئاشىغىمنى بىلۇرسەن، خەۋەر بەرسەڭ نە بولغاي،
مەن يولۇمدىن ئېزىپتىمەن، بۇ چولستان ئىچىدە.

شۇنى دەپ ئۇ ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، ھىلىقى تورغاي
ئالدىدا بىرمۇنچە مەنزىل يول باشلاپ مېڭىپ، ھەمىرانى يولغا
سېلىپ قويۇپ، ئاندىن غايىپ بوپتۇ. ھەمرا يەنە بىر نەچچە
كۈن يول مېڭىپ چارچاپتۇ. بىرەر سايە جاي ياكى سالقىن
شامال بولسا ياخشى بولار ئىدى، دەپ تۇرغىنىدا، كۆھىقاپ باغى
ئارام تەرەپكە شامال چىقىپتۇ. ھەمرا ئول شامالدىن ھورلىققا
دۇئا ئاي-سالام ئېيتىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ئىي بادى سەبا سالامىنى ھورلىققا يەتكۈز،
بۇ مېنىڭ ئەرزىمنى كوزلىرى مەستانغا يەتكۈز.
لېۋى شىكەر، ئاغزى پىستە، خەزانمىغا يەتكۈز،
شامۇ-سەھەر پەريادىمنى، ئول قاشى قاراغا يەتكۈز.

ھەمرا كېتىپ بېرىپ بىر تۇپ چىنارنىڭ تۇۋىسىگە كەپتۇ ۋە
چىنار تۇۋىسىدە سايىداپ ئولتۇرۇپتۇ. ئول چىنارنىڭ ئۈستىدە
سۇمۇرۇغ قۇشنىڭ ئۇۋىسى بولۇپ، ئۇنىڭدا سۇمۇرۇغنىڭ بالىلىرى بار
ئىكەن. ئەمما بىر ئەجدىھار سۇمۇرۇغنىڭ بالىلىرىنى يىڭىلى چىنارغا
يامىشىپ چىقىپتۇ. ھەمرا دەرھال ئۇ ئەجدىھارنى شەمشەر بىلەن
چىپىۋېتىپتۇ. ئەجدىھار ئىككى پارە بوپتۇ. ھەمرا ئەجدىھارنىڭ يېرىمە-
نى كېسىپ سۇمۇرۇغ بالىلىرىغا بېرىپتۇ. ئاندىن كېيىن ھەمرا چىنارنىڭ
تۇۋىدە ئۇخلاپ قاپتۇ. نەچچە سائەتتىن كېيىن سۇمۇرۇغ بالىلىرىغا بىر-

مۇنچە كىيىك-جەرەنلەرنى تۇتۇپ كەپتۇ. قارىسا چىنارنىڭ تۈۋىدە بىر نەرسە ياتقىدەك. ئۇنىڭ قېشىدا غەرق قانغا بويالغان بىر ئادەم ياتقىدەك. سۇمۇرۇغنىڭ بۇلارنى كورۇپ ئاچمىغى كېلىپ: "مېنىڭ جايىمدا ئادەم نەمىش قىلسۇن، مەن بۇ ئادەمنى تۇتۇپ ھاۋاغا ئېلىپ چىقىپ زىمىنغا تاشلاپ ئولتۇرەي" دەپ، غاقىراپ ھەمرا تەرەپكە ئۇچۇپتۇ. سۇمۇرۇغنىڭ بالىلىرى پەريات چېكىپ: "ئىي ئانا، ئۇ ئادەمگە ئازار بەرمەڭ، بىزگە ئاتىدارلىق قىلدى، بىزنى يىمگىلى كەلگەن ئەجدىھارنى ئولتۇرۇپ، بىزلەرگە گوشىدىن ئېلىپ بەردى، بىز شۇنىڭ بىلەن قوسىغىمىزنى تويغۇزدۇق." دەپتۇ. سۇمۇرۇغ بۇ سوزنى ئاڭلاپ خۇشۇاق بولۇپ، ھەمرانىڭ قېشىغا كېلىپ، بىر قانىتىنى يەلپۈگۈچ قىلىپ ھەمرانى يەلپۈپ ئولتۇرۇپتۇ. ھەمرا يۈزىگە تەككەن سوغاق شامالدىن چوچۇپ ئويغىنىپتۇ. قارىسا بېشىدا بىر قۇش ئولتۇرغىدەك. ھەمرا قورقۇپ كېتىپ، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ سالام بېرىپتۇ. سۇمۇرۇغ: "ئىي يىگىت، بۇ جايغا قانداق كېلىپ قالدىڭ؟ بۇ جايغا ئادەمنىڭ قەدىمى يەتمەيتتى، نىمە ھاجىتىڭ بار، ماڭا ئېيتقىن!" دەپتۇ. ھەمرا ئاتىسى ئۇچۇن بۇلۇپ گويانى ئىزلەپ چىققانلىغىنى، يولدا ھورلىققا چۇپ بولغانلىغىنى بىرمۇ بىر بايان قىپتۇ. سۇمۇرۇغ: "ھورلىققا دىگەن كۆھىتقاپ باغى ئارامدا، ئۇ يەرگە ئىنساننىڭ قەدىمى يەتمەيدۇ، بۇ ئارلىقتا يەتتە ئاتەش دەرياسى بار. ئەمما مەن سېنى ئاپىرىپ قويماي. سەشەدە يېتىپ تۇر، مەن يول ئوزۇغى تېپىپ كېلەي." دەپ سۇمۇرۇغ شىكارغا مېڭىپتۇ. بىر-نەچچە سائەت شىكار قىلىپ، بىرمۇنچە بۇغا، كىيىك ۋە جەرەنلەرنى تۇتۇپ ئېلىپ كەپتۇ. سۇمۇرۇغ ھەمراغا: "ئىي يىگىت، بۇ جانۋارلارنىڭ ھەممىسىنى تۇلۇمچە تويغىن؛ بىسرقانچىنىڭ ئىچىگە سۇ ئالغىن؛ بىرنەچچىسىنىڭ ئىچىگە گوش ئال. ئاندىن تۇلۇملارنى بىر بىرىگە چېتىپ ماڭا ئارتىپ ئۇستىگە ئوزەڭ

مىنگىن؛ ئوڭ تەرىپىمگە قارىسام گۆش بەر، سول تەرىپىمگە قارىسام سۇ بەرگىن” دەپتۇ. ھەمرا شۇ تەرىقىدە قىلىپ، ئاۋال كېيىك، جەرەنلەرنىڭ ھەممىسىنى تۇلۇدچىلاپ سويۇپ، بىر مۇنچىسىغا سۇ، يەنە بىر مۇنچىسىغا گۆش ئاپتۇ. ھەممىنى تەق قىلىپ سۇمۇققا ئارتىپتۇ، ئوزى ئۈستىگە مىنىپتۇ. سۇمۇغ ھاۋاغا قاراپ ئۈچ كېچە-كۈندۈز ئورلەپتۇ. ئاندىن كوھىقاپ تەرەپكە ئۇچۇپتۇ. ئاتەش دەريالىرى يەردىن ئاسمانغا بەشىۈز غۇلاچ دولقۇن ياساپ شاقىراپ ئاقىدىكەن. ئوتنىڭ تەپتى تەگسىمۇ ئادەم كويۇپ كېتىدىكەن. سۇمۇغ ئۇچۇپ كېتىپ بېرىپ ئوڭ تەرىپىگە قارىغان ئىكەن، ھەمرا گۆش بېرىپتۇ، سول تەرىپىگە قارىغان ئىكەن، سۇ بېرىپتۇ. شۇ سۈرەتتە ئۇچۇپ يەتتە دەريادىن ئوتۇپ كوھىقاپقا بىر كۈنلۈك يول قالغاندا، سۇ، گۆش تۈگەپتۇ. بىر جايغا بارغاندا سۇمۇغ ئوڭ تەرىپىگە قارايتۇ، ھەمرا دەرھال ئوڭ يوتىسىدىن بىر پارچە گۆش كېسىپ بېرىپتۇ. سول تەرىپىگە قارىغىنىدا، ھەمرا ھورلىقانىڭ ئىشىقىدا بىر “ئاھ” تارتىپ يىغلىغان ئىكەن، بىر قاچا سۇ بوپتۇ. ھەمرا ئۇنى سۇمۇققا بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر كۈنلۈك يولنى بېسىپ كوھىقاپ تېغىغا كېلىپ چۈشۈپتۇ. سۇمۇغ ھەمراغا: “كوھىقاپ تېغى مۇشۇ، ئەمدى مەن بالىلىرىمنىڭ قېشىغا كېتەي!” دەپتۇ ۋە ھەمرا بىلەن خوشلىشىپ ئارقىسىغا يېنىپتۇ. شۇ كېچىسى ھەمرا تاغ ئۈستىدە يېتىپتۇ. ئەتسى تاڭ ئاتقاندا قارىسا، بىر قۇياش مەشرىق تەرەپتىن چىقىپتۇ، بىر قۇياش نەغرىپ تەرەپتىن چىقىپتۇ. ھەمرا بۇ ۋەقەنى كورۇپ ھەيران بوپتۇ. ئەمما مەشرىق تەرەپتىن چىققان قۇياش ئوزىمىزنىڭ قۇياشى، مەغرىپ تەرەپتىن چىققىنى قانداق قۇياشتۇر؟ دەپ تۇرۇپ قاپتۇ. مەشرىق تەرەپتىكى قۇياش ئورلەپ مېڭىپتۇ، مەغرىپ تەرەپتىكىسى ئىزىدىن مىدىرلىماي تۇرۇپتۇ. مەغرىپ تەرەپتىكى قۇياش ھورلىقانىڭ جامالىدىن پەيدا بولغان نۇر ئىكەن.

ھەمرا ھېچقايران بولالماي، ئەس-ھۇشىنى يوقىتىپ، "مەن ئەھدى يارىمىدىن جۇدا بولغان ئوخشايمەن" دەپ ھەسرەت چېپىكىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

يەر ۋە ئاسماننى خەلق ئەيلىگەن بىرۇ بار،
بىر پەرىزات كىردى چۇشۇمگە مېنىڭ؛
سەن كېرىمەن، دەندە يوقتۇر ئىختىيار،
ئەجەپ سەۋدالار چۇشتى باشىغا مېنىڭ.
قادىر ئىگەم رەھىم ئەيلىبان يەتكۈزسە،
بىزنى پەلەك خەتەرلىرىدىن ئۆتكۈزسە؛
رەھمان ئىگەم قۇدرەت بىلەن يەتكۈزسە،
ئاغا-ئىنىم كىردى چۇشۇمگە مېنىڭ.

شۇنى دەپ ھەمرا مەغرىپ تەرەپتىكى قۇياش تەرىپىگە قاراپ مىڭىپتۇ. بىر سائەت يۈرگەندىن كېيىن تاغ تۈۋىدە بىر چارباغ كورۇنۇپتۇ. باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر ئوردا بولۇپ، ئوردىنىڭ تاملىرى كۇمۇشتىن ئىكەن، ئىگىزلىكى ئاتىمىش گەز كېلىدىكەن، ئۇنىڭ ھەممە يېرى لەئلى زۇمرەتتىن سىرلانغانىمىش؛ ئىمارەتنىڭ ئالدىدىكى بىرنەچچە داش قازاندا تۇرلۇك-تۈمەن ئاش-تائاملار پىشىپ تۇرغىدەك. ھەمرا كورۇپتۇكى، ئەتراپتا ئادىمىزاتتىن ئەسەر يوق. نەچچە كۈندىن بېرى ھېچنەرسە يىمىگەن ھەمرانىڭ قوسىغى بەك ئاچقان ئىكەن، شۇڭا دەرھال قازاننىڭ ئاغزىنى ئېچىپ قولىنى ئاشقا سوزغان ئىكەن، چومۇچ ئورلەپ چىقىپ ھەمرانىڭ بېشىغا تېگىپتۇ. ھەمرا قولىنى تارتىۋاپتۇ. يەنە نەپسى چوللۇك قىلىپ قازانغا قايتا قول سوزغان ئىكەن، غايىپتىن بىر مۇشت كېلىپ بېشىغا تېگىپتۇ. ئاخىرى بولماي ھەمرا قورقۇپ باققا كىرىپتۇ. قارىسا باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر بوستان بار بولۇپ، بوستانغا ئەتلەس، كىمخاپ كورپىلەر ۋە زىلچە-گىلەملەر سېلىنغانلىقى، جوزىدا قەن-گىزەكلەر تىزىقلىق

ئىكەن؛ بوستاننىڭ قېشىدا بىر كۆل بار ئىكەن، كۆلنىڭ ئەتراپىدا ياڭزىمۇ-ياڭزا گۈللەر ئېچىلىپ، گۈلنىڭ شاخلىرىدا نەچچە تۈرلۈك جانۋارلار سايىرىشىپ تۇرغىدەك. ھەمرا بۇ ئاجايىپلارنى كۆرۈپ تاماشا قىلىپ تۇرۇپ قاپتۇ. شۇ ئەسنادا ھاۋا گۈلدۈرلىگەندەك بىر ئاۋاز كەپتۇ، ھەمرا قورقۇپ، دەرھال گۈللەرنىڭ ئارىسىغا كىرىپ موكۇپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا بىرمۇنچە غاز-ئۆدەكلەر كېلىپ كۆلگە چومۇپ چىققاندىن كېيىن، ھەر بىرى بىردىن دىۋىگە ئايلىنىپتۇ؛ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بىرمۇنچە كەپتەرلەر ئۇچۇپ كېلىپ، بۇ كۆلگە چومۇلۇپ چىقىپلا، ھەر بىرى بىردىن كېنىزەك بوپتۇ؛ ئاندىن بىرمۇنچە شاتۇتسىلار ئۇچۇپ كېلىپ، كۆلگە چومۇلۇپ چىققانلىرىدىن كېيىن ھەر بىرى بىردىن پەرىزات بوپتۇ. قارىسا بۇلارنىڭ ئىچىدە بىرى ئون توت كۆنلۈك تولۇن ئاينىڭ ئوزى ئىكەن. بۇ، ھەمرا چۈشىدە كۆرگەن مەلىكىنىڭ ئوزى ئىكەن. بۇنى كۆرۈپ ھەمرا ھۇشىدىن كېتىپتۇ. ھۇشىغا كەلگەندە بولسا مۇنۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

قادر ئاللا سۇنىڭدىن كۆزلەر خوش بولدى،
 ئۇنىڭ شەمى جامالىدىن جېنىم تەۋرەندى؛
 ئاشقىمەن قارا كوزۇڭگە، شېكەردىن شىرىن سوزۇڭگە،
 چىرىمشارمەن نازۇك تېنىڭگە، ھەقتىن تىلەيمەن ئەمدى.
 يار ھەمرا يۈرەڭنى، بوينۇمغا سال بىلەڭنى،
 ئاسى قوللار تىلەڭنى، رەھمەن ئىگەم بېرۇر ئەمدى.

ھەمرا يىغلاپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. ھورلىقا كېنىزەكلەرنىڭ:
 "مەن يارىمنى ئىزلەپ مەسىرغا قىرىق مەرتىۋە بېرىپ كەلدىم،
 يارىمنىڭ ۋەددىسى بۇگۈنكى كۈندە مەشۇ باققا كېلىش ئىدى"
 دەپتۇ، ھەمدە: "ئەجەپ بۇرۇنۇمغا ئادىمىزاتنىڭ ھىدى كېلىدۇ"
 دەپ، ھورلىقا بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ئىي يار مۇسۇلمانلار، مەن ئۆلدۈم يار دەردىدىن،

ئىشتى ئوتىدا كويۇپ، كۈل بولدۇم يار دەردىدىن.
كېچىلەردە پاراغەت يوق، كۈندۈزلەردە ھالاۋەت يوق،
مۇندىن ئارتۇق رىۋايەت يوق، كويە بولدۇم يار دەردىدىن.
پانى ئالەمنىڭ قەدىرىنى بىلدىم، مىسىر شەھرىگە قىرىق كۈندە باردىم،
كورمىگەن جايلارنى كوردۇم، كويە بولدۇم يار دەردىدىن.
ئېتىمىنى سورىسا ھورلىقادۇر، پانى دۇنيا بىۋاپادۇر،
چەككىسىم جەۋرى - جاپادۇر، كويە بولدۇم يار دەردىدىن.

”ئىي دىۋىلەر، بۇ يەردە ئادەم بارغا ئوخشايدۇ، ئىزلەپ
تېپىڭلار!“ دەپ ئەمىر قىپتۇ. دىۋىلەر باغنى ئىزلەپ ئادەمنى
ھىچبىر دەپ تاپالماپتۇ. ھورلىقانىڭ سەمەن ئاتلىق بىر كىيىمىنىڭ
بار بولۇپ، ئاجايىپ ھەيۋەتلىك ئىكەن. ھورلىقا شۇ كىيىمىنىڭ
بۇيرۇپتۇ. كىيىمىنى ئىزلەپ بېرىپ، گۈلنىڭ ئارىسىدىن ھەيرانى
تېپىپ، ھورلىقانىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ. ھورلىقا ھەيرانىدىن
ئەھۋال سوراپ: ”سەن نەدىن كەلگەن ئادەمسەن؟“ دەپ، قولىغا
تىللا سازىنى ئېلىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ئادىمىزات ئوغلى ئەزىز مېھمانىم، ئەسىرىڭ بولاي قايدىن كېلورسەن؟
چۇشۇمدىكى ۋەدە بەرگەن جانلىرىم، ئەسىرىڭ بولاي قايدىن كېلورسەن؟

ھەيرانىڭ جاۋاۋى:

مېنى سورىساڭ مىسىر ئەھلى يۇرتىدىن،
سېنىڭ ئۈچۈن بۇ ماكانغا كېلۇرمەن.
قىرىق كۈنلەپ جەۋرى - پەلەك دەردىدىن،
سېنىڭ ئۈچۈن بۇ جايلارغا كېلۇرمەن.

ھورلىقانىڭ سوئالى:

كىشى مۇنچە كەچ كېلەرمۇ دوستىم،
نە يېگىتسەن جان ئالماقنىڭ قەستىدە.

قويغىن قەدەملىرىڭنى سىنەم ئۈستىنە،
 ئەسىرىڭ بولاي قايدىن كېلۈرسەن؟

ھەيرانىڭ جاۋاۋى:

ئومۇم زايا، كېچە - كۈندۈز يالۋۇرۇپ،
 ھەسرىتىڭدە زەپىرەڭدەڭ سارغىيىپ؛
 قىرىق كۈن بولدى بۇ چوللەرنى ئاختۇرۇپ،
 سېنىڭ ئۈچۈن بۇ ماكانغا كېلۈرمەن.
 چىن ئاشىقمەن ئايلىنارمەن باشىڭدىن،
 مەن ئورگىلەي مەسلى قەلەم قاشىڭدىن؛
 ئىپار - زەپەر كېلۈر ئىچى - تاشىڭدىن،
 سېنىڭ ئۈچۈن بۇ جايلارغا كېلۈرمەن.

ھورلىقا: "ئۇنداق بولسا، ھەمرا سىزدىن بىرسوز سورايمەن،
 جاۋاپ بەرسىڭىز خوپ، ئەگەر جاۋاپ بېرەلمەيسىڭىز چېنىڭىزدىن
 ئۈمىت كۈتمەڭ!" دەپتۇ. ھەمرا: "سوزىڭىز بولسا قىلىڭ، جاۋاپ
 بېرىمەن" دەپتۇ. "ئىي ھەمرا، ئادىمىزاتىنىڭ ئەسلى ۋاپاسى
 يوق، ياخشىلىق قىلغان ئادەمگە ھەمىشە يامانلىق قىلارمىش دەپ
 ئاڭلىغان ئىدىم" دەپتۇ ھورلىقا ۋە يەنە ھەمرا نى سىنىماق ئۈچۈن:
 "ئىي ھەمرا، بىزنىڭ بۇ جايلارغا كېلىپ ئوبدان قىپسىز، بۇ يەر -
 دە دىۋىلەر ئادەملەرنى تۇرغۇزمايدۇ، بۇ تۇرغان كېنەزەكلەردىن قايسى -
 سىنى خالايسىز؟ سىزگە جۈپ قىلايلى" دەپتۇ. بۇ سوز ھەمراغا ناھا -
 يىتىمۇ قاتتىق تېگىپتۇ، ھورلىقادىن كوڭلى ئاغرىپ: "مېنىڭ پىكرۇ -
 خىيالىم سىز بىلەن بۇلبۇل گويادا تۇرسا، سىز شۇنداق ناماقۇل
 سوزنى قىلامسىز، ئولگىچە سىزنى دەيمەن" دەپ توۋەندىكى غەزەلنى
 ئوقۇپتۇ:

قىرىق بىر كۈن بولدى، ئەي يارىم،
 سېنى ئىزلەپ بۇ چوللەردە يۇرگىلى.
 خۇدايىم نېسىپ ئەتتى بۇگۈن ماڭا،

ئاناردىكىنىڭ شېخىنى ئېگىپ ئۈزگىلى.
يەتتە كۈن بولغاندا چۈشۈمگە كىرگەن،
ئېسىڭدىمۇ گۈمبەز ئىچىدە نىمە دىيىشكەن.
ۋاپاسىزلىق قىلىپسەن ۋە دەڭدە تۇرماي،
مەقسەدىڭ مېنى مەسخىرە قىلىشكەن.
مېنىڭ سوزۇم شۇدۇر ساڭا، قۇل بولسام،
ئاجايىپ سوزلىرىڭنى ماڭا سوزلەرسەن.

بۇ سوزنى ئاڭلىغان دىۋىلەر: "بۇ ئادىمىزات ئوغلى قاملاشمىد-
خان، ناشايان سوزلەرنى قىلدى، قاچان ئولتۇرۇڭلار، دەپ ئەمرى
قىلاركىن" دەپ تەييار بولۇپ تۇرۇشۇپتۇ. ھورلىقا: ئىي ھەمرا،
مەن سىزدىن ھىلىقى گۈمبەز ئىچىدە بولغان ۋەقەلەرنى ۋە كور-
گىمەن چۈشىڭىزنى سورايمەن، جاۋاپ بەرسىڭىز خوپ، ئەگەر جاۋاپ
بېرەلمىسىڭىز بېشىڭىزنى كېسىمەن!" دەپ مۇنۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

سەھەر ۋاقتىدا ياتقىنىڭدا،
"قوپ" دىگەنلەر كىم ئىدى؟
تۇتۇپ دەستى كەمىرىڭدىن،
ماڭ دىگەنلەر كىم ئىدى؟
قوللىرىڭدىن تۇتۇپ تۇرۇپ،
چىلتەن بىلەن ئولتۇرغۇزۇپ؛
تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ،
نىكا قىلغان كىملىر ئىدى؟
ھەم كوردۇڭمۇ سەن بۇ چۈشنى،
مەن ھەم كوردۇم ئۇشبۇ چۈشنى؛
بويى ئۇزۇن قارا كىشى،
ۋەكىل بولغان كىملىر ئىدى؟

ھەمرا بۇ سوزنى ئاڭلاپ بۇغەزەلنى ئوقۇپتۇ:

مەندىن سورىساڭ ئۇشۇبۇ چۇشنى،
بايان قىلسام ئول دەرۇشنى.
ئۇزۇن بويۇق قارا كىشى،
ئۇۋەيس قوران پىرلەر ئىدى.
ھەمرا ئېيتتور بايان قىلسام،
نىكاھ قىلغان ئىتىنى ئېيتسام؛
ئول ۋەلنى ئايان ئېيتسام،
ئومەرخەتتاپ پىرلەر ئىدى.

بۇ سوزلەرنى ئاڭلىغان بارلىق دىۋىلەر: "مۇبارەك بولسۇن،
ئىي پادىشاھىم، شۇنداق ئۇلۇغ جايلاردا چاھارلار ۋە چىلىتەنلەر
نىكاھ قىلغان بولسا، بىزلەر بىئەدەپلىك قىلىپتىمىز." دەپ ھەمرا-
غا ئوزرە ئېيتىپتۇ. ئاندىن ھورلىقا كۆھىقاپتىكى بارلىق دىۋە
پىرلەرگە ئۈچ - كېچە كۈندۈز مەجلىس قۇرۇپ بېرىپ، مېھمان
قىپتۇ. ھەمرانى تولىدىن - تولا ئىززەت - ھورمەتلەر بىلەن تەختكە
ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. ئۈچ كۈندىن كېيىن، دىۋىلەر ئوردىنى خالى
قىلىپ، ھەر قايسىسى جاي - جايلرىغا تارقىشىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ-
دىن كېيىن ھورلىقا ھەمرانى مېھمانخانىسىغا تەكلىپ قىلىپ
غەزەل ئوقۇپتۇ:

بۇ كېچە بولارسەن ئەزىز مېھمانىم،
قۇلاق سال مېھمانىم دەۋران سېنىڭدۇر.
پايدانداز ئەيلەيىن بۇ شىرىن جانىم،
قۇلاق سال مېھمانىم، دەۋران سېنىڭدۇر.
ئاشىق بولساڭ ھەزەر قىلما ئولۇمدىن،
باغىڭغا تېرىۋالغىن قىزىل گۈلۇمدىن؛
ئىلىپتەك قامىتىم نازۇك بىلىمدىن،
قۇچاقلاپ تۇرۇپ كور دەۋران سېنىڭدۇر.

ھورلىقا شۇ سوزلەر بىلەن ھەمرانى مېھمانخانىسىغا

باشلاپ كىرىپتۇ، بىر كۈنى كېچىسى، ھەمرا "ئاھ" تارتىپ يىغلاپ ئويغىنىپتۇ. ھورلىقا: "ئىي ھەمرا نىمە بولىدىكۇز؟ نىمە ئۈچۈن ئاھ تارتىپ يىغلايسىز؟ سىزنىڭ مەندىن بولەك يارىڭىز بارغا ئوخشايدۇ، ئادەم راست ۋاپاسىز ئىكەن"، دەپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

باشىڭدىن ئورگىلەي گۈل يۈزلۈك يارىم،
سەن نە ئۈچۈن ئاھۇ - پىغان چېكەر سەن؟
راست سوزۇڭنى بايان قىلىپ ئېيتىپ بەر،
سەن نە ئۈچۈن ئاھۇ - پىغان چېكەر سەن؟

ھەمراڭ جاۋاۋى:

جۇدا بولدۇم ئەمدى ۋەتەن يۇرتۇمدىن،
ئەمدى مەن سوزلەي قىلىۋ - قالىمدىن؛
باشتىن سوزلەيمەن ئوتكەن ھالىمدىن،
شۇنىڭ ئۈچۈن ئاھۇ - پىغان چېكەر مەن.
ئاشىق دەرلەر مېنىڭ ئىسىم - نامىمنى،
ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاھۇ - پىغان ئېيتار مەن.

ھورلىقا: "ئىي ھەمرا، سىز نىمە ئۈچۈن مەزلۇم كىشىنىڭ قۇچىغىدا يىغلايسىز؟ خوتۇن كىشى ئالدىدا ئەر كىشىنىڭ يىغلىشى ئەيىپ ئىش. شۇ بۇلبۇل گويا ۋە قەسنى ماڭا ئېيتىسىڭىز بولماسمىدى؟ بىز پەرىزاتلارغا مەغرەپ بىلەن مەشرىقنىڭ ئارىلىغى بىر سائەتلىك يول. ئۇنىڭ ئىلاجىنى بىز قىلايلى. ئول بۇلبۇل گويا ئاتام ۋاپات بولغاندا ئىگىچىم ھورى زەئىپىرانغا مىراس چۈشۈپ كەتكەن، ئول ئىگىچىم بولسا شەھەرى قۇلزەمدە. بۇلبۇل گويا سەمەن دىگەن باغدا. ئارىمىز يەتتە ئايلىق يول. نەچچە غەزەنە مال - دۇنيا بەرگەن بىلەنمۇ بۇلبۇل گويانى بەرمەيدۇ. ئۇنى كورسەتمەي ئوغ-رىلاپ كەلسە بىر گەپ. ئىي ھەمرا، مەن سىزنى بىر دىۋىگە قوشاي" دەپ، ھەشتۇرۇخ دىگەن بىر دىۋىگە ئەمىر قىلىپتۇ. "بۇ ھەمرا - رانى

شەھىرى قۇلۇزمىگە ئېلىپ بېرىپ، سەمەن دىگەن باقتا كىرىپ كېلىپ بۇلۇل گويانى ئېلىپ كېلىڭلار، لېكىن قەپەزنىڭ يوپۇغىنى ھەرگىز ئاچماڭلار، ئىش پاسات بولمىسۇن، دەپ دېۋىگە نەسىھەت قىپتۇ. شۇ ھامان دېۋە ھەمرانى كوتىرىپ ھاۋاغا ئورلىپ، شەھىرى قۇلۇزمىگە ئېلىپ مېڭىپتۇ. تۇن ھەسسە بىلەن قۇلۇزمە شەھىرىگە كەپتۇ. سەمەن دىگەن باقتا كىرىپ، بۇلۇل گويانى ئىزلەپ بىر جايدىن تېپىپتۇ. ھەمرا: "ئاتام ئاشىق بولغان بۇلۇل گويىا قانداق جانىۋاردۇر، بىر كورۇپ باقاي" دەپ جېنى ئالدىراپ قەپەزنىڭ يوپۇغىنى ئازغىنا ئاچقان ئىكەن، بۇلۇل گويىا ھەمرانى يات كورۇپ پەرىيات چېكىپ تۇۋلاپ كېتىپتۇ، ھەمرا بۇلۇل گويانىڭ ئاۋازىدىن قورقۇپ كېتىپ بىھۇش بولۇپ يىقىلىپتۇ. ھورى زەئىپىران تەختىدە ياتقان ئىكەن، بۇلۇل گويانىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ: "ئۇ يەردە نىمە بار، يوقلاپ چىققىن!" دەپ بىر دېۋىنى بۇيرۇپتۇ. ئۇل دېۋە دەرھال قايتىپ كېلىپ ھورى زەئىپىرانغا، بىر ئادەم بۇلۇل گويىا يانى ئوغرىلاپ ئېلىپ قېچىپتەكەن، بىھۇش بولۇپ قاپتۇ، دەپ خەۋەر قىپتۇ. ھورى زەئىپىران بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ئاچچىغى كېلىپ: "ئى دېۋە، سەن بېرىپ ئۇل ئادەمنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ باقتا ئۇرۇپ ئولتۇرگىن!" دەپتۇ. دېۋە كېلىپ ئۇل ئادەمنى تاققا ئۇرايمۇ، يايەرگە ئۇرايمۇ دەپ، ھەمرانى كەمىردىن تۇتۇپ ئاسمانغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. ھەمرانى ئېلىپ كەلگەن ھەشتىروخ دىگەن دېۋە قارىسا، بىر دېۋە ھەمرانى بېلىدىن تۇتۇپ ئاسمانغا ئېلىپ كېتىپ بارغىدەك. ھەشتىروخ دىگەن دېۋە بۇنى كورۇپ، دەرھال ئارقىدىن قوغلاپ ئاسمانغا چىقىپ: "بۇ ئادەمنى قەپەرگە ئېلىپ نارسەن؟" دەپ نەرە تارتىپتۇ. ئەمما ھىلىقى دېۋە ئاسماندا جەڭگە كىرىپ كېتىپتۇ. ھەمرا شۇ ئان دېۋىنىڭ قولىدىن ئاچراپ زىمىنىغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. ھەمرا ئاسماندىن زىمىنىغا چۈشۈپ كېتىۋېتىپ، تىپ، يىغلاپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇپتۇ:

يوقتىن ھېنى بار ئەيلىگەن بىرو بار،
بۇگۇن ماڭا مەدەت بېرەر كۈنۈڭدۇر.
بارچەنىڭ ئاتاسى ئول ئادەم سەخى،
سېنىڭ قۇدرىتىڭدىن تۇغۇلدى ۋەلى،
ئىبراھىم، ئىسمايىل ئول نوھى نەبى،
بۇگۇن ماڭا مەدەت بېرەر كۈنۈڭدۇر.
ھەقىنىڭ تەۋراتىنى ئوقۇغان مۇسا،
ئاسماندا ئولتۇرغان ھەزرىتى ئەيسا؛
ئاشىقلارنىڭ پىرى يۇسۇپ زىلەيخا،
بۇگۇن ماڭا مەدەت بېرەر كۈنۈڭدۇر.

ھەمرا يىغلىغىنىچە چۈشۈپ كەلمەكتە ئىكەن، ھورلىقا ھەمرانى
”تىنىچ - ئامان بارمۇ - يوقمۇ؟“ دەپ پىسال ئىپچىپ قۇرئى سېلىپ
باقسا، ھەمرا يەر بىلەن ئاسماننىڭ ئارىسىدا موللاق ئېتىپ زىمىنىغا
چۈشۈپ كېلىۋاتقىدەك. يەرگە چۈشىدىغانغا نەيزە بويى قاپتۇدەك،
باقسا، ئىككى دىۋە ئاسماندا ئۇرۇشۇۋېتىپتۇ. ھورلىقا بۇ ئەھۋالنى
كورۇپ ئالدىراپتۇ ۋە كوز يۇمۇپ ئاچقىچە ئارىلىقتا كېلىپ، ھەمرا-
نى تۇتۇپ ئېلىپ ئوزىنىڭ جايىغا ئېلىپ كەپتۇ. ھەمرا بىسھۇش
بولغان ئىكەن، ھورلىقا قورقۇپ، دەرھال ھوكۇمالارنى يىغىپ: ”بۇ-
يارىمغا دورا شىپا بېرىڭلار!“ دەپ، يىغلاپ تۇرۇپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ؛

خالايىقنىڭ تىۋىپلىرى كېلىڭلار،
سويەر يارغا شىپا بېرىڭ جانلارم.
مۇنەججىملەر كىتاپ ئېچىپ بېقىڭلار،
يولدىشىمغا شىپا بېرىڭ جانلارم.
ئاچقۇچ بېرىڭ غەزىنىچى قولغا،
قارىمىسۇن بۇ دۇنيانىڭ مالىغا؛
قىرىق غەزىنە بارچىسى خۇدا يولىغا،

سويە يارغا شىپا بېرىڭ جانلارم.
 قىرىق مېڭ قۇلۇمنى ئازات ئەيلەيسن،
 يىرتىپ ياقام دادۇ - پەريات ئەيلەيسن؛

يار يولىدا چېنىم بەربات ئەيلەيسن،
 يولىدىشىمغا شىپا بېرىڭ جانلارم.
 ھەيرانىڭ دەردىدە باغرىم پارەدۇر،
 ھورلىقا ئېيتتۇر، ئەجەپ بەختىم قارادۇر؛
 ئەمدى بىلگىن چېنىم چىقىپ بارادۇر،
 سويە يارغا شىپا بېرىڭ جانلارم.

ھوكۇمالار دورا قىلىپ ھەيرانى ھۇشىغا كەلتۈرۈپتۇ. ئاندىن ھورلىقا: "مېنىڭ يارىمنى ئولۇەگە بۇيرۇيدىغانىمۇ" دەپ ئاچچىقى كېلىپ، قىرىق مېڭ دېۋە ئېلىپ، ئىگىچىسى ھورى زەئىپىراننىڭ شەھىرىگە مېڭىپتۇ. شەھىرى قۇلزەھگە بېرىپ، ئىگىچىسى بىلەن ئۇرۇشۇپ، بىر - بىرىگە دېۋىلەرنى ئولتۇرۇپتۇ. ئاندىن ھورلىقا بىلەن ھورى زەئىپىران چېلىشىپ، ھورى زەئىپىراننى ھورلىقا كوتىرىپ بېسىپتۇ. ھورى زەئىپىران: "ئىي ھورلىقا، بىر ئادىمىزاتنى دەپ، ماڭا مۇشۇنچە گۇسە تاخلىق قىلايسەن؟ ئادەم شۇنداق ئوبدانىمىكەن؟" دېگەن ئىكەن، ھورلىقا: "ئىي ئىگىچىم، ئەگەرسەن شول يارىمنى بىر كورسەڭ، ئون چېنىڭ بولغاندىمۇ پىدا قىلسەن"، دەپتۇ. "ئۇنداقتا، مەن شۇ يارنىڭ بىر كورەي" دەپتۇ ھورى زەئىپىران. ھورلىقا: "ئىي ئىگىچىم، بۇلۇل گويانى بەرسەڭ كورسىتەي، بولمىسا كورسەتمەيمەن" دەپتۇ. ھورى زەئىپىران بۇلۇل گويانى بېرىپتۇ. ئاندىن ھورلىقا ھەيرانى شاھانە جابدۇپ ئىگىچىسىگە كورسىتىپتۇ. ھور زەئىپىران ھەيرانىنى كورۇپلا، جان - دىلى بىلەن ئاشىق بىقارار بوپتۇ. ھەيرانىڭ ئىشىقى ئوتى ھورى زەئىپىراننىڭ سىنە ساندۇغىغا بەنت بوپتۇ. ئاندىن ھورى زەئىپىران قولغا تىللا سازنى ئېلىپ، ھورلىقادىن ھەيرانى سوراپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

باشىڭدىن ئورگىلەي ھورلىقا جان،
سەن يارىڭنى بىركۈن بەرسەڭ نە بولغاي.
ئاشىق بولۇر مەشۇقنىڭ دەردىدىن،
ئۈمىدىم پار ئەنجۇر بىلەن ئاناردىن.
كەچتىم بۇ دۇنيانىڭ كار - بارىدىن،
سوپەر يارىڭنى بىركۈن بەرسەڭ نە بولغاي.

ئەمما ھورلىقا: "ئەي ئىگىچىم، قايسى مەزھەپتە سىڭلىسىنىڭ ئېرى
ئىگىچىسىگە راۋا بولغان بار، بۇنداق قاملاشمىغان سۆزلەرنى قىلماڭ
دەپتۇ. ھورى زەئىپىران تولا نالە - زار قىلغان ئىكەن، ھورلىقا -
نىڭ ئىگىچىسىگە رەھىمى كېلىپ: "ئەي ئىگىچىم، بېرىپ شەرىئەتكە
سېلىڭ، راۋا بولسا بەرسەم بېرەي"، دەپتۇ. ھور زەئىپىران خوش
بولۇپ، قازنىڭ قېشىغا مېڭىپتۇ. ھورلىقا دەرھال ئۇنىڭ ئارقىسىدىن
بىردىۋىنى بۇيرۇپ: "سەن بېرىپ دالدا جايدا ماراپ تۇرغىن، ئىگىچىم
قازغا ئارىلىق بېرىپ، يارىمنى تارتىپ كەتمەسۇن"، دەپتۇ. دىۋە
ئاستا بېرىپ دالدا جايىنى تېپىپ ماراپ تۇرۇپتۇ. ھور زەئىپىران
قازغا بىرمۇنچە دۇنيانى ئارىلىق بېرىپ: "ئەي قازم، سىڭلىم
ھورلىقانىڭ كۈيەۋسىنى ماڭا راۋا بولىدىغان قىلىپ بىر پەتمۇ بەرسە -
ڭىز ئىكەن"، دەپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ.

باشىڭدىن ئورگىلەي گۈل يۈزلۈك قازم،
قازم ماڭا نىكا راۋا دىگەيسىز؛
بىر رىۋايەت ئېيتىپ بېرىڭ ئەي قازم،
قازم ماڭا نىكا راۋا دىگەيسىز.
ئادىمىزات ئەھلىدىن بىرو كېلىپتۇ،
مېنىڭ ئەقلى - خىيالىمنى ئېلىپتۇ.
جانىمنى ئېلىپ ئوتقا سېلىپتۇ،

قازىم ماڭا نىكا راۋا دىگەيسىز.
قىرىق مىڭ ئات بېرەي ئالتۇن ئىسكەزلىك،
قىرىق مىڭ قۇل بېرەي تىللا كەمەرلىك؛
قىرىق مىڭ قىز بېرەي ھور قىز مەسەللىك،
قازىم ماڭا نىكا راۋا دىگەيسىز.

ئاندىن قازى بىلەن ھورى زەئىپىران تىل بىرىكتۇرۇۋېلىپ ھورلىقانىڭ يېنىغا مېڭىپتۇ. ھورلىقانىڭ ئەۋەتكەن مارقچىسى ئۇلارنىڭ ئالدىدا كېلىپ، بولغان ۋەقەنى بىرمۇ بىز ھورلىققا ئېيتىپ قويۇپتۇ. شۇ چاغدا ھورى زەئىپىران بىلەن قازى ھورلىقانىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ھورلىقانىڭ غەزدۇي كېلىپ، قازىغا قاراپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

خەۋەر بەرگىن نەيەرلەردىن كېلىرسەن،
قازىم ماڭا راست جاۋاپنى بەرگەيسەن.
راستىن دىگىن، ئەمما يوپۇشساڭ ئولەرسەن،
قازىم ماڭا راست جاۋاپنى بەرگەيسەن.
خوش چۇشۇپسەن قازىم بىزنىڭ ئارىغا،
ئەقلىڭ بولسا قارىمىغىن قاراغا؛
بۇگۈندىن باشلاپ تويۇسەن پاراغا،
قازىم ماڭا راست جاۋاپنى بەرگەيسەن.
ئەركەشنىڭ ئەقلى بولسا شاشارمۇ،
ئەقلى شېشىپ ئوز ھەددىدىن ئاشارمۇ؛
پارىنى يەپ مۇندىن ئارتۇق تاشارمۇ،
قازىم ماڭا راست جاۋاپنى بەرگەيسەن.
تاڭلا مەھشەر بولۇر مەزان قورۇلۇر،
گۇنا قىلغان بەندىلىرىڭ سانىلۇر؛
بۇ ئۆتكەن كۈنلىرىڭ ئاندا تارتىلۇر،
قازىم ماڭا راست جاۋاپنى بەرگەيسەن.
ھورلىقادەر، تاڭلا بولۇر قىيامەت،

بوينۇڭدا قالمىسۇن كۈللى ملامەت؛
يالغان سوزلەپ پاسىقى بولماق نە ھاجەت،
قازىم ماڭا راست جاۋاپنى بەرگەيسەن.

شۇنىڭ بىلەن قازى: "مەن پەتەۋا بەرگىلى ئاجىزلىق قىلمەن، سىڭلىسىنىڭ ئېرى ئىگىچىسىگە راۋا بولمايدۇ، دەپتۇ. ھور زەئىپىران بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئاچچىقى كېلىپ قازىنى ئولۇم-گە بۇيرۇپتۇ. ئەمما ھورلىقا: "ئى ئىگىچىم، قازىنى ناھەق ئولۇم-گە بۇيرۇماڭ، مەن سىڭىل، سىز ئىگىچى، سىز ماڭا ئانا ئورنىدا، ھەمرا سىزگە كۈيوغۇل تۇرسا، قايسى مەزھەپتە ھەمرا سىزگە راۋا بولىدۇ؟ سىز تېخى كۈيەۋگە چۈشمىگەن قىز، ئەل-خالا-يىتى ئاڭلىسا، ئەيىپ قىلىدۇ. ئىشقىنىڭ ئىشى داۋاسىز بىر كېسەل. ئەمما قانداقلىكى بولسۇن، سەۋرى-تاقەت قىلماق كېرەك، دەپ ئوزۇر-تەسەللى ئېھتىپتۇ، بۈگەپ بىلەن ھورى زەئىپىراننىڭ كوڭلى سەل يېنىپتۇ. ھورلىقانى ئۇچ كېچە-كۈندۈز مېھمان قىلىپ، ئوز شەھىرىگە يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. ھورلىقا يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ، قايتا باشتىن ئەيشى-ئىشرەتكە بېرىلىپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى ھەمرا يەنە "ئاھ" تارتىپ يىغلاپتۇ، ھورلىقا: "ئى ھەمرا، نىمە بولىدىڭىز؟ نىمىگە ئاھ تارتىسىز؟" دەپتۇ. ھەمرا: "ئى مە-لىكەم، مەن ئاتاھنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن بۇلبۇل گويانى ئىزلەپ چىققان ئىدىم، ئۇچ قارار ئىدى، نەچچە ئاي ئوتۇپ كەتتى. مەن مەقسىدىمگە يەتتىم، ئاتام مەقسىدىگە يېتەلمىدى. ئاتام بۇل-بۇل گويا دەردىدە قايسى كۈنلەرنى كورۇۋاتىدىكىن، شۇڭا ئاتام نىڭ خىزمىتىگە ھازىر بولسام"، دەپ يىغلاپتۇ. ھورلىقا: "ئۇنداق بولسا ئەتە مىسىرغا يولغا سېلىپ قويماي، بىر تال چېچىمنى بېرەي، قاچاندا بولمىسۇن بىزنى ياد ئەتسىڭىز، چېچىمنى ئوتقا سېلىڭ، مەن شۇ يەرگە ھازىر بولىمەن. ئەمدى يۇرتىڭىزغا كەتسىڭىز قاچان كېلەرسىز؟" دەپ ھەمراغا قاراپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ.

مۇندىن كېتەر بولساڭ مىسىر شەھرىگە،
ھەمرا سېنى بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم؛
خۇدا سالدى، چەۋرى... پەلەك دەردىگە،
ھەمرا سېنى بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

ھەمراڭ جاۋاۋى:

مېنى كەتتى دەپ مالال بولمىغىن،
كۆپ يىغلىما پەرىزاتىم خوش ئەمدى؛
غۇنچە - گۈلدەك ئاچىلغىن سولاشما،
پات كېلۇرمەن پەرىزاتىم خوش ئەمدى.

ھورلىقانىڭ ئېيتقىنى:

يىغلىماي نە قىلاي كوڭلۇم بۇزۇلدى،
مۇھەببەت رىشتىسى ئەمدى ئۇزۇلدى،
پىستانەمگە قەلەم بۇيرۇق يېزىلدى،
ھەمرا سېنى بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

ھەمراڭ ئېيتقىنى:

مېنى كەتتى دەپ بولما سەرگەردان،
سېنىڭ ئۈچۈن ھەر قاچان جېنىمدۇر قۇربان؛
بېشىم ئامان، بولسا تەندە غېرىپ جان،
پات كېلۇرمەن پەرىزاتىم خوش ئەمدى.

ھورلىقانىڭ سوئالى:

كېلۇرمەن دەپ ئەقلى - ھۇشۇمنى ئېلىپ سەن،
كېتەرمەن دەپ جانىمنى ئوتقا سېلىپ سەن؛
ئەمدى مۇندىن كېتىپ قاچان كېلۇرسەن،
ھەمرا سېنى بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

ھەمراڭ جاۋاۋى:

سەنسىز ئومۇم كېچەر ئىش دەردىدە،
يەنە قارار تاپماي، تەنھا بۇ جايدا،

ئولمىسەم كېلۈرمەن ئەمدى ئۇچ ئايدا،
پات كېلۈرمەن پەرىزاتىم خوش ئەمدى.

ھورلىقا:

ھورلىقا دەريا بىلەن جەۋرىم بار،
چىن ئاشقىمەن يول ئۈستىدە قەۋرىم بار؛
ئامان بولساڭ ئۇچ ئايغىچە سەۋرىم بار،
ھەمرا سېنى بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

ھەمرا:

ھەمرا ئېيتتۇر بۇ يول ئۇزاق بولمىسا،
ئەجەل ئوقى پىشانەمگە تەگمىسە،
جېنىم چىقىپ تېنىم يولدا قالمىسا،
پات كېلۈرمەن پەرىزاتىم خوش ئەمدى.

ھەمرا شۇنداق دەپ ھورلىقا بىلەن خوشلىشىپتۇ. ئەتىسى ھورلىقا ھەمرا نى يەتتە ئاتەش دەرياسىدىن ئۆتكۈزۈپ مىسىرنىڭ يولىغا سېلىپ قويۇپ، ئاندىن يېنىپ كۆھمىقاغا كېتىپتۇ. ھەمرا بۇلۇل گويانى كوتىرىپ بىرنەچچە كۈن ماڭغاندىن كېيىن، ھەمرا لىقى ئۇچ ئاچا يول ئاغزىغا كەپتۇ. كوردىكى، ئۇچ تال ئوق شۇ پېتى تۇرغىدەك. "ئاكىلىرىم تېخى يېنىپ كەلمەپتۇ. ئەمدى ئاكىلىرىمنى ئىزلەپ تېپىپ ئېلىپ كېتەي" دەپ، ئاكىلىرى كىرىپ كەتكەن يولغا مېڭىپتۇ. نەچچە كۈن يول يۈرۈپ بىر شەھەرگە كەپتۇ. شەھەرنى ئاڭتۇرۇپ يۈرۈپ، چوڭ ئاكىسىنى ئاشپەزخاننىڭ ئوچىغىغا ئوت قالاپ تۇرغان يەردىن تېپىپتۇ. ئوتتۇراڭچى ئاكىسىنى كاللاپەزخاننىڭ ئوچىغىغا ئوت قالاپ تۇرغان يەردىن تېپىپ، ئۇلارنىڭ چاچ - ساقاللىرىنى ئالدۇرۇپ، مۇنچىغا ئەكىلىپ پاكىز يۇيۇندۇرۇپ، ئىسىل كىيىملەرنى كىيىدۇرۇپ، بىردىن ياخشى ئاتقا مىندۇرۇپ، ئوز شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ، مىسىرغا ئىككى كۈنلۈك يول قالغاندا بىر يەرگە

كېلىپ قونۇپتۇ. ھەمرا يېتىپلا ئۇخلاپتۇ. بۇ ئىككىسى مەسلىھەتلىك شىپ؛ ”بۇ ھەمرا بەكمۇ ئەقىللىق، دانىشمەن چىقتى، ئۇنىڭغا ئاتىمىز تولا كويەتتى. يەنە بۇلبۇل گويانى ئېلىپ بارسا، ئاتىمىز پادىشاھ-لىقنى ھەمراغا بېرىدۇ، بۇنى مۇشۇ جايدا ئولتۇرۇپ، بۇلبۇل گويانى ئىككىمىز ئېلىپ بېرىپ ئاتىمىزغا ياخشى كورۇنۇپ، ئاتىمىزنىڭ دۇئاسىنى ئالايلى“ دېيىشىپتۇ. دە، ھەمرا ئىككى يۇت-قولىنى باغلاپ ئىككى كوزىنى ئويۇپ قارچۇغىنى بۇلبۇل گويغا تاشلاپ بېرىپ، ھەمرا قۇدۇققا تاشلاپتۇ. ئاندىن كېيىن بۇ ئىككى ئاكا بۇلبۇل گويانى ئېلىپ، يولغا راۋان بوپتۇ. ھەمرا قۇدۇقتا يېتىپ، مەندىن ئاتامغا دۇئايى-سالام ئېيتىڭلار، دەپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ؛

ئەمدى كەتسەڭلار زالىم ئاكىلار،
كورگەنلىرىڭىزنى بىر-بىر دىگەيسىز؛
ئوغلنىڭىز قالدى قۇدۇق ئىچىدە،
ئولگىنى يوق ئامان دىگەيسىز.
يامان غەمگە پاتىپتۇر بېشى،
كوزىنى ئويۇپ قۇدۇققا سالدى قېرىندىشى؛
زەھەر-زوقۇم يىگەن ئېشى،
قۇدۇق ئىچىدە قالدى دىگەيسىز.
بەللىرىگە ھىممەت قۇرى باغلىغان،
كەلمىدى دەپ يولمىزغا قارىغان؛
پىراق ئوتىدا يۈرەڭنى داغلىغان،
شاھ خىسراۋ ئاتامغا سالام دىگەيسىز.
توققۇز ئاي توققۇز كۈن مېنى كوتەرگەن،
يەرۈشى قىلىپ كامالىغا يەتكۈزگەن؛
سوغاق بوشۇك قۇچا قىلاپ ئاق سۈتىن بەرگەن،
مېھرىۋان ئاتامغا سالام دىگەيسىز.
يۈرەڭمىدىن كەتمەس ھەرگىز بۇ داغىم،

ۋاقتىغا يەتمەي ئوچتى چاراغىم؛
يۈرەكنى كويدۇرۇپ بولدى بۇ داغىم،
گۈل جەمەلە سىڭلىمغا سالام دىگەيسىز.

ھەمرا قۇدۇق ئىچىدە يىغلاپ قايتۇ. ئىككى ئاكىسى بۇلبۇل
گويانى ئېلىپ ئاتىسى ئالدىغا كەپتۇ. ئاتىسى بۇلبۇل گويانى كور-
رۇپ ناھايىتى خۇرسەن بوپتۇ. ئاندىن كېيىن: "ھەمرانى كور-
مىدىڭىزلارمۇ؟" دەپ سوراپتۇ. ئاكىلىرى: "ھەمرانى كورمىدۇق"
دىيىشىپتۇ. پادىشا ھەمرا ئۇچۇن كوپ نادامەت چېكىپتۇ. بىرنەچ-
چە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، بۇلبۇل گويا يا تائام يىمەپتۇ، ياكى
بىر ئېغىز گەپ قىلماپتۇ. پادىشاھ ھەمرانىڭ دەردىدە بۇلبۇل
گوياغا غەزەپ قىلىپ: "ئىي بۇلبۇل گويا، سەن نىمە ئۇچۇن
سايىرمايسەن؟ نىمىشقا تائام يىمەيسەن؟ مەن سېنىڭ ئۇچۇن
جىق دۇنيالىرىمنى سەرپ قىلىپ ئۇچ پەرزەنتىمنى ئەۋەتىپ، بىر
پەرزەنتىمدىن ئايرىلدىم، سىنى مىڭ مۇشەققەتلەر بىلەن ئەپكەلىد-
دىمۇ؟" دەپتۇ. بۇلبۇل گويا: "ئىي پادىشاھ، سەن بىئەقىل پادى-
شاھ ئىكەنسەن. مەن جانۋار بولۇپ تۇرۇغۇق، سېنىڭ ئوغۇلك
ھەمرا ئۇچۇن دىلىم جاراھەتتۇر. نىچۇك سايراي، قانداقمۇ تائام
يەي؟ سەن تېخى ئوغۇلۇڭنىڭ ئوتىغا گىرىپتار بولماپسەن، ئىي
پادىشاھ، سەن خالايقلىرىڭنى يىغىپ جەم قىلىپ بىر مەجلىس
قۇر. مەن شۇندا ھەممىنى سوزلەپ بېرەي!" دەپتۇ. پادىشاھ
دەرھال بەگ - سپاھلارنى يىغىپ جەم قىپتۇ ۋە نەغمىچىلەرنىمۇ
ئېلىپ كەپتۇ. ئاندىن بۇلبۇل گويا سوزگە بىر كىرىشىپتۇ - دە،
ھەمرانىڭ كۆھمىقاچقا كىرگەنلىرىنى، دىۋىلەرنىڭ غەزىۋىگە ئۇچرىغان-
لىرىنى، نەچچەن ئولۇملەردىن قۇتۇلۇپ ئوزىنى مىڭ مۇشەققەتتە
ئېلىپ چىققانلىغىنى، ئىككى ئاكىسىنى بىر شەھەردىن تېپىپ
ئالغانلىغىنى، يولغا چىققاندا ئۇلارنىڭ ھەمرانىڭ ئىككى كوزىنى
ئويۇپ قۇدۇققا تاشلىغانلىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلىپ بۇغەزەل-
نى ئوقۇپتۇ:

قۇلاق سېلىپ ئەرزىم ئىشتىڭ ئىي سۇلتانىم،
ئەقلى - ھۇشلۇق سويە ياردىن ئايرىلدىڭىز؛
ئەمدى ئېچىلماس سىزنىڭ بەختى گۈلدىڭىز،
گۈلستانلىق سويە ياردىن ئايرىلدىڭىز.
سەمەن دىگەن باغدىن مېنى كەلتۈرگەن،
پەرۋىش قىلىپ كامالغا يەتكۈزگەن؛
ئاكىلىرىنى مېھنەت ئوتىدىن قۇتقۇزغان،
يۇرت ئىگىسى سۇلتانىڭىزدىن ئايرىلدىڭىز.

پادىشاھ بۇ سوزنى ئاڭلاپ بىھۇش بولۇپ يىقىلىپتۇ. نەچچە
سائەتتىن كېيىن ھۇشىغا كېلىپ، ئاھ تارتىپ يىغلاپ: "ئىي بۇل
بۇل گويىا، سەن ۋاقتىدا ئېيتساڭ بولمامدۇ؟ ئەمدى ئۇ بۇچاققىم
چە ئولۇپ قالغاندۇ؟" دەپتۇ ۋە قولىغا تىللا سازىنى ئېلىپ زار -
زار يىغلاپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

تىنماي سەھەر يىغلاپ يۇرۇپ،
تاپارمەنمۇ بالام سېنى؟
خۇدايىمغا داد ئەيلىسەم،
تاپارمەنمۇ بالام سېنى؟
ئىبراھىمدەك ئوتقا كىرسەڭ،
ئىسمايىلدەك قۇربان بولساڭ؟
نە يەرلەردىن ئېتىڭ ئېيتسام،
تاپارمەنمۇ بالام سېنى؟
كورمەي سېنى بولدۇم گۇمان،
بولدى ماڭا ئاخىر زامان؛
مېنىڭ ئىشىم بولدى يامان،
تاپارمەنمۇ بالام سېنى.

پادىشاھ شۇنداق پەريات چېكىپ يىغلاپتۇ. ھەيرانىڭ ئانىسى بۇنى ئاڭلاپ پىغان بىلەن قاتتىق يىغلاپ، ئاھ ئۇرۇپ: “ئىي بالام ھەمرا، سېنى ھايات كۆرەرمەنمۇ؟” دەپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ئىگىز تاغلار پەست بولدى،
شېردىن جانىمغا قەست بولدى؛
كۆرەر كوزۇم كۆرمەس بولدى،
بالام سەندىن ئايرىلغىلى.
مېھرىباندۇر مېنىڭ ئېتىم،
يۈرەگىمدە يانار ئوتۇم؛
خۇدايىمغا يەتمەس دادىم،
بالام سەندىن ئايرىلغىلى.

ھەيرانىڭ سىڭلىسى گۈل جەمىلە بۇ ئەھۋالنى ئوقۇپ زار - زار چۈن ئەبىرى نوبھار ① يىغلاپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ھەسرەتتىڭدە خەستە جانى،
ئوتقا ياقارمەن جىگىرىم؛
كۈندە سېنى ياد ئېتىپ،
ئويىدىن چىقارمەن جىگىرىم.
كەلمىدى دەپ ھەر تەرەپكە،
مەن باقارمەن جىگىرىم؛
ھىجرى ئوتىدا يانىپ،
سۈدەك ئاقارمەن جىگىرىم؛
ئىزلىسەم ئەمدى سېنى،
قايدىن تاپارمەن جىگىرىم.
ھەسرەتتىڭدە ئەمدى قالدىم،
زارى - سەرگەردان بولۇپ،

① چۈن ئەبىرى نوبھار — ھەددىدىن ئارتۇق قايغۇ - ھەسرەت بىلەن.

ياش توكۇپ يىغلار ئاتاڭ،
 ئىككى كوزى گەريان بولۇپ.
 بارچە دوستۇڭ يىغلاشۇر،
 ۋەسپىڭدە باغرى قان بولۇپ؛
 بۇ سەۋەپتىن مەن شىكەستە،
 خاتىرىم ۋەيران بولۇپ.
 ئىزلىسەم ئەمدى سېنى،
 قايدىن تاپارمەن جىگىرىم؟
 نىمە ئۇچۇن قادىر ئىگەم،
 بىزلەرنى قىلغاندۇ غېرىپ؛
 بۇ غېرىپلىق بىرلە قالدىم
 زەپىرەڭدەك سارغىيىپ.
 مەن ئاكامنىڭ سوزىنى،
 داد ئەيلىسەم كىمگە بېرىپ؛
 تەلمۇرۇپ يوللاردا قالدىم،
 مەن ئاكامنى سېغىنىپ.
 ئىزلىسەم ئەمدى سېنى،
 قايدىن تاپارمەن جىگىرىم؟

“ئەمدى يىغلىماقتىن باشقا ھېچ ئىش پايدا قىلماس” دەپ، شاھ
 ھەيرانىڭ ئانىسى، سىڭىلىسى ۋە ئەھلى - ئەۋلاتلىرى ھەمرا تاشلان -
 خان قۇدۇققا قاراپ مېڭىپتۇ. قۇدۇققا بېرىپ: “ئى ھەمرا بالام!”
 دەپ قىچقىرىپتۇ شاھ. ئاۋاز كەلمەپتۇ. چۇنكى ھەمرا: “ئاكىلىرىم
 يەنە مەسلىھەت قىلىپ، مېنى قۇدۇقتىن تارتىۋېلىپ ئولتۇرۇۋېتىۋېلى،
 دەپ كەلگەن ئوخشايدۇ” دىگەن ئوي بىلەن ئاۋاز چىقارماي
 جىم تۇرغان ئىكەن. گۈل جەمەلە بېشىنى قۇدۇققا تىقىپ تۇرۇپ:
 ئى ھەمرا ئاكا، سەن ھايات بارمۇ يايوقمۇ؟” دەپ بۇ غەزەلنى
 ئوقۇپتۇ:

ئاكام دەپ سەن مېنى گۇمان ئەيلەيمە،
بەختى قارا ھەمرا جانىم بارمۇ سەن؟
گۈل جەمىلە ئېيتتۇر جېنىم قېرىندىشىم،
پىراقىڭدا ئاقار بولدى كوز ياشىم؛
يالغۇزلۇقتا ھالىڭ نەدۇر سىرداشىم،
ھەمرا ئاكام ناتىۋانىم بارمۇ سەن؟

ھەمرا قۇدۇق ئىچىدە يېتىپ سىڭلىسى گۈل جەمىلەنىڭ
ئاۋازىنى تونۇپ، قېرىندىشىم گۈل جەمىلە كەپتۇ، دەپ: “مەن
ھايات” دىگەن جاۋابىنى بېرىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ھەمرا ئېيتتۇر خۇدا بەرسۇن ئىمانىم،
قاراڭغۇ قۇدۇق ئىچىدە بولدى ماكانىم.
ھىچكىم بىلمەس مېنىڭ ياخشى يامانىم،
گۈل جەمىلە سىڭلىم ئامان بارمۇ سەن؟

ئۇلار: “ھەمرا ھايات بار ئىكەن” دېيىشىپ، قۇدۇققا ئار-
غامچا بىلەن ئادەم چۈشۈرۈپ، ھەمرانى قۇدۇقتىن ئاپتۇ. قارىسا
ھەمرانىڭ چىرايى ساماندىك سارغىيىپ كەتكەنكەن. ئۇلار ھەمرانى
بۇ ئەھۋالدا كورۇپ قاتتىق يىغلىشىپتۇ. ھەمرانىڭ كوڭلى بۇزۇ-
لۇپ: “بۇ يەردە كىم بار، كىم يوق مەن كورمىدىم” دەپ، قولغا
تىللا سازىنى ئېلىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

مىسىر يۇرتىدىن كەلگەن جانلارم،
خەۋەر بېرىڭ بىزنىڭ يۇرتلار ئامانمۇ؟
سايىسىغا كۈن چۈشمىگەن باغلارم،
ھەمرا كورگەن قىزىل گۈللەر ئامانمۇ؟

بۇ دۇنيا دىگەن ئەجەپ بىر جايدۇر،
 بەزىسى شاھ بەزىسى گادايدۇر؛
 پانى دۇنيا كارۋان سارايدۇر،
 ئاتا - ئانام، تۇققانلىرىم ئامانمۇ؟
 ھەممىڭىزنى تونۇساممۇ كوزۇم كورمەس،
 تارتقان جەۋرىم خۇدا بىلۇر، ھىچكىم بىلمەس؛
 غازاڭ بولغان باھارىم، غۇنچە ئانارىم،
 ھورلىقاچان كەلمىگۈنچە ئومۇر سۇرمەس.

ئاندىن ھەمرا: "ماڭا ئوت كەلتۈرۈڭلار" دەپتىكەن، ئۇلار
 دەرھال ئوت كەلتۈرۈپتۇ. ھەمرا ھورلىقا بەرگەن ھىلىقى چاچنى
 ئوتقا سالغان ھامان، ھورلىقا بىرنەچچە يۈز دىۋە بىلەن يېتىپ
 كەپتۇ. ھەمرا بۇ ئەھۋالدا كورۇپ، ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپتۇ،
 بىر ھازادىن كېيىن ھۇشىغا كېلىپ مۇنۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

سوزلە دوستۇم نىمە ئىش چۈشتى باشىڭغا،
 ئايلانۇرمەن قارا نەركەس كوزۇڭدىن؛
 غايىل ئىدى قۇلۇڭ كەلدى قاشىڭغا،
 ئايلانۇرمەن قارا قاشىم كوزۇڭدىن.
 ياخشىلىققا نىمە توھمەت جانلىرىم،
 نىمە ئاپەت، نىمە ھەسرەت جانلىرىم؟
 نىمە قايغۇ، نىمە كۈلپەت جانلىرىم؟
 ئايلانۇرمەن قاراقاشىم كوزۇڭدىن.

ھورلىقا زار - زار يىغلاپتۇ. ئاندىن كېيىن يىغلاشتىن ھىچ -
 بىر پايدا يوق، ھەمرا ئىڭ كوزى نىمە سەۋەپتىن مۇشۇنداق
 بولدى؟ دەپ، بۇلبۇل گويادىن سوراپتۇ. بۇلبۇل گويا ئەھۋالنى

ئېيتىپتۇ ھەمدە: “ئۇزۇندىن بېرى قائىتىمنىڭ ئارىسىدىن چىقارماي ساقلاپ كەلگەن ئىدىم” دەپ، ھەيرانىڭ ئىككى كۈزىنى بېرىپتۇ ھورلىقا خوش بولۇپ كېتىپ، ھەيرانىڭ كۈزى ھەققىدە قىرىق قۇلى ئازات قىپتۇ. كېيىن ئىككى دىۋىگە ئەمىر قىلىپ: “سىلەر كۆھىمىغا بېرىپ، ئابى ھايات سۇيىدىن بىر قۇتا، بىرتال ئاق گۈل، بىرتال قىزىل گۈل ئېلىپ كېلىڭلار، ئەگەردە بىر سائەتتە كەلمىسەڭلار، بېشىڭلارنى كېسىمەن!” دەپتۇ. ئىككى دىۋە بىر سائەتتە تىلا سۇ بىلەن گۈلنى ئېلىپ كەپتۇ. ئاندىن ھورلىقا سۇ بىلەن كۈزىنىڭ قارچۇغىنى يۇيۇپ، كۈزىنى چاناققا قويۇپتۇ، گۈللەرنى كۈزگە سۇر-تۇپ: “بۇ كۈزى ئاۋالقىدەك سەللىمازا قىلغىن” دەپ خۇدايتا-ئالاغا يىلىنىپ، زار-زار يىغلاپ، جىمىكى ئوتكەن پىرىملەرنى شىپى كەلتۈرۈپ، بۇ مۇناجاتنى ئوقۇپتۇ:

قادىر ئاللا رەھىم ئەيلىگىن ھالىمغا،
ئەۋۋەلەن رەھمان رەھىم ھەققىدىن؛
ئاجىزلارنىڭ تىلىگىنىن بەرگىن قولىغا،
يەتتە قات ئاسمان - زىمىن ھەققىدىن.
قارا ئەيلە دۈشمەنلەرنىڭ يۈزىنى،
قوبۇل قىلغىن مەن ئاجىزنىڭ سوزىنى؛
ئىلتىپات قىلىپ ئاچتىن يارىم كۈزىنى،
پەيغەمبەرگە كەلگەن ھەدىس قۇرئان ھەققىدىن.
ئىبراھىم، ئىسمائىل، يۇسۇپ پەيغەمبەر،
داۋۇت ئوغلى سۇلايمان ئالەمگە سەرۋەر؛
ئىزلىگەن مۇرادىمنى خۇدا ئۆزەڭ بەر،
ئابابەكرى، ئومەر، ئوسمان، ئېلى ھەققىدىن.
تەۋراتنى ئوقۇدى ھەزرىتى مۇسا،
ئىنجىلنى ئوقۇدى ھەزرىتى ئەيسا؛

تەڭرىنىڭ ئارىسلانى ئېلى مۇرتىزا؛
 پاتىمەمنىڭ باغرى بەريان ھەققىدىن.
 ھورلىقا دەر ئۇشبۇ مېنىڭ تىلەگىم،
 ھەيرانىڭ ئوتىدا كويدى يۈرەگىم؛
 ئاخىردا ھەمرا جاننىڭ كوزى تىلەگىم،
 ئون سەككىزمىڭ ئالەملەرنىڭ ھەققىدىن.

ھورلىقا شۇنداق دەپ يىغلاپ گۈللەرنى سۇرتكەن ئىكەن،
 ھەيرانىڭ كوزى ئاۋالقىدەك سەللىمازا بوپتۇ. "ئىي ھەمرا،
 كوزىڭىزنى ئېچىڭ!" دەپتۇ ھورلىقا، ھەمرا كوزىنى ئېچىپ، ھەممە
 خالاينىقى كورۇپتۇ. ھەمرا نەچچە ۋاقىتتىن بېرىقى جەۋرى - جاپا،
 مېھنەت - مۇشەققەت كورگەنلىرىنى يادىغا كەلتۈرۈپ بۇ غەزەلنى
 ئوقۇپتۇ:

ئىي يارەنلەر، مۇسۇلمانلار،
 كېلىڭ جانلار كورۇشەيلى.
 بىزنىڭ بىلەن بىللە يۈرگەن،
 ئەسىر جانلار كورۇشەيلى.
 ھەمرا ئېيتتۇر ھەقتۇر ئىشىم،
 نە سەۋداغا چۈشتى باشم؛
 ئىككى جاھاندا يولداشم،
 ھورلىقا جان كورۇشەيلى.
 پەرزەنت ئۈچۈن يۈرەك داغلاپ،
 خۇدايىمغا چەندان يىغلاپ؛
 پەرزەنتىدىن خوشال بولغان،
 كېلىڭ ئاتا كورۇشەيلى.
 جاپا چېكىپ ەينى باققان،

تۇن كىچىدە چىراق ياققان؛
چىگەر - باغرى سۇ بوپ ئاققان،
جېنىم ئانا كورۇشەيلى.
جان - چىگەرەم ئاكام دىگەن،
بىر داسقاندا تائام يىگەن؛
يورۇق دۇنيا ھارام دىگەن،
كۈل جەمەلە سىڭىم كورۇشەيلى.

ھەمرا: شۇگەپنى دەپ بارچە بىلەن كورۇشۇپتۇ. ھەمرا كوزى
ئېچىلغىنىغا شاتلىنىپتۇ. ھورلىقا بىلەن پادىشاھ ئىككى ئوغۇلنى ئو-
لۇمگە بۇيرۇپتۇ. ھەمرا نىڭ يەنە ئاكىلىرىغا رەھمىسى كېلىپ، ئىككى
ئاكىسىنىڭ گۇناسىنى ھورلىقا بىلەن ئاتىسىدىن تىلەپتۇ. پادىشاھ:
"ئى ئوغلۇم ھەمرا، ئاۋال ھورلىقانى مىسىرغا ئېلىپ بارايلى" دەپتۇ.
ھەمرا: "خوپ بولمەۋ" دەپ، ھورلىقاغا قاراپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

يۇرۇڭ كېتەيلى بىزنىڭ يۇرتقا دىلىبىرىم،
ئەمدى مۇنداق يېڭى زامان تېپىلماس؛
ئامانەتنى ئاخىرى ئىگىسى ئالۇر،
شۇكرى ئاللا، يەنە بۇ جان تېپىلماس.

ھەمرا: ھورلىقانى مىسىرغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. بىرنەچچە كۈن
يول مېڭىپ، مىسىرغا يېتىپ كەپتۇ. ئەل - يۇرت، خالايققا قىرىق
كېچە - كۈندۈز مەجلىس قىلىپ بېرىپتۇ. ئاندىن كېيىن پادىشاھ
خىسراۋ توت يۈز قىرىق توت شەھەرنىڭ تاج - ھوكۈمىتى بىلەن
غەزىنىڭ ئاچقۇچلىرىنى ھەمرا بىلەن ھورلىقاغا تاپشۇرۇپ بېرىپ،
ئوزى بۆلۈل گويانى ئېلىپ مېھمانخانىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ. بۇ
ئىككى ئاشىق - مەشۇق مۇرادىغا يېتىپتۇ.

源 泉 (丛刊) (维吾尔文)

1982年第3期

新疆人民出版社编辑出版

(乌鲁木齐市解放路306号)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

850×1168毫米32开本 15,375印张 1插页

1982年8月第1版 1983年8月第1次印刷

印数: 1—12,000

统一书号: M10098·692 定价: 0.89元

7/5/2024